Codex hic MStus Biblicus
complectitur

ויהי אחרי מות משה עבד
יהוה ויאמר יהוה אל יהושע
בן נון משרת משה לאמר משה
עבדי מת ועתה קום עבור את
הירדן הזה אתה וכל העם הזה
אל הארץ אשר אנכי נתן להם
לבני ישראל כל מקום אשר
תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו
כאשר דברתי אל משה: מהמ
מדבר והלבנון הזה ועד הנהר
הגדול נהר פרת כל ארץ החתים
ועד הים הגדול מבוא השמש
יהיה גבולכם: לא יתיצב איש
לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי
עם משה אהיה עמך לא ארפך
ולא אעזבך: חזק ואמץ כי אתה
תנחיל את העם הזה את הארץ
אשר נשבעתי לאבותם לתת להם:
רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה אשר צוך
משה עבדי אל תסור ממנו
ימין ושמאול למען תשכיל בכל
אשר תלך: לא ימוש ספר
התורה הזה מפיך והגית בו יומם
ולילה למען תשמר לעשות ככל
הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך
ואז תשכיל: הלא צויתיך חזק
ואמץ אל תערץ ואל תחת כי
עמך יהוה אלהיך בכל אשר
תלך:
ויצו יהושע את

שטרי העם לאמר עברו בקרב
המחנה וצוו את העם לאמר
הכינו לכם צידה כי בעוד
שלשת ימים אתם עברים את
הירדן הזה לבוא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם לרשתה:
ולראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשה אמר יהושע לאמר:
זכור את הדבר אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה לאמר
יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן
לכם את הארץ הזאת: נשיכם
טפכם ומקניכם ישבו בארץ
אשר נתן לכם משה בעבר
הירדן ואתם תעברו חמשים
לפני אחיכם כל גבורי החיל
ועזרתם אותם: עד אשר יניח
יהוה לאחיכם ככם וירשו גם
המה את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם ושבתם
לארץ ירשתכם וירשתם אותה
אשר נתן לכם משה עבד
יהוה בעבר הירדן מזרח
השמש: ויענו את יהושע לאמר
כל אשר צויתנו נעשה ואל כל
אשר תשלחנו נלך: ככל אשר
שמענו אל משה כן נשמע
אליך רק יהיה יהוה אלהיך
עמך כאשר היה עם משה

כל איש אשר ימרה את פיך
ולא ישמע את דבריך לכל
אשר תצונו יומת רק חזק
ואמץ:
וישלח יהושע בן נון מן השטים
שנים אנשים מרגלים
חרש לאמר לכו ראו את הארץ
ואת יריחו וילכו ויבאו בית
אשה זונה ושמה רחב וישכבו
שמה: ויאמר למלך יריחו
לאמר הנה אנשים באו
הנה הלילה מבני ישראל לחפר
את הארץ: וישלח מלך יריחו
אל רחב לאמר הוציאי האנ
האנשים הבאים אליך אשר
באו לביתך כי לחפר את כל
הארץ באו: ותקח האשה את
שני האנשים ותצפנו ותאמר
כן באו אלי האנשים ולא ידעתי
ידעתי מאין המה: ויהי השער
לסגור בחשך והאנשים יצאו
לא ידעתי אנה הלכו האנשים
רדפו מהר אחריהם כי תשיגום:
והיא העלתם הגגה ותטמנם
בפשתי העץ הערכות לה
על הגג: והאנשים רדפו אחרי
אחריהם דרך הירדן על המע
המעברות והשער סגרו אחרי
כאשר יצאו הרדפים אחריהם:
והמה טרם ישכבון והיא

עלתה עליהם על הגג: ותאמר
אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה
לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם
עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ
מפניכם: כי שמענו את אשר
הוביש יהוה את מי ים סוף
מפניכם בצאתכם ממצרים
ואשר עשיתם לשני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון
ולעוג אשר החרמתם אותם: ונ
ונשמע וימס לבבנו ולא קמה
עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה
אלהיכם הוא אלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת: ועתה
השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי
עמכם חסד ונתתם לי אות אמת
והחייתם את אבי ואת אמי ואת
אחי ואת אחיותי ואת כל אשר
להם והצלתם את נפשתינו
ממות: ויאמרו לה האנשים נפש
נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את
דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את
את הארץ ועשינו עמך חסד
ואמת: ותורידם בחבל בעד
החלון כי ביתה בקיר החומה
ובחומה היא יושבת: ותאמר
להם ההרה לכו פן יפגעו בכם
הרדפים ונחבתם שלשת ימים
עד שוב הרדפים ואחר תלכו
לדרככם: ויאמרו אליה האנשים

נקיים אנחנו משבעתך הזה
אשר השבעתנו׃ הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט
השני הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך
ואת אחיך ואת כל בית אביך
תאספי אליך הביתה׃ והיה כל
אשר יצא מדלתי ביתך החוצה
דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל
אשר יהיה אתך בבית דמו
בראשינו אם יד תהיה בו׃ ואם
תגידי את דברינו זה והיינו נקיים
משבעתך אשר השבעתנו׃
ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם
וילכו ותקשר את תקות השני
בחלון׃ וילכו ויבאו ההרה וישבו
שם שלשת ימים עד שבו
הרודפים ויבקשו הרודפים בכל
הדרך ולא מצאו׃ וישבו שני
האנשים וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו
את כל המצאות אותם׃ ויאמרו
אל יהושע כי נתן יהוה בידינו
את כל הארץ וגם נמגו כל
ישבי הארץ מפנינו׃
וישכם יהושע בבקר
ויסעו מהשטים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני ישראל
וילינו שם טרם יעברו׃ ויהי
מקצה שלשת ימים ויעברו

השטרים בקרב המחנה׃ ויצוו
את העם לאמר כראותכם את
ארון ברית יהוה אלהיכם
והכהנים הלוים נשאים אותו
ואתם תסעו ממקומכם והלכתם
אחריו׃ אך רחוק יהיה ביניכם
וביניו כאלפים אמה במדה
ואל תקרבו אליו למען אשר
תדעו את הדרך אשר תלכו בה
כי לא עברתם בדרך מתמול
שלשום׃ ויאמר יהושע אל
העם התקדשו כי מחר יעשה
יהוה בקרבכם נפלאות׃ ויאמר
יהושע אל הכהנים לאמר
שאו את ארון הברית ועברו
לפני העם וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם׃
ויאמר יהוה אל
יהושע היום הזה אחל גדלך
בעיני כל ישראל אשר ידעון כי
כאשר הייתי עם משה אהיה
עמך׃ ואתה תצוה את הכהנים
נשאי ארון הברית לאמר
כבאכם עד קצה מי הירדן
בירדן תעמדו׃ ויאמר יהושע
יהושע אל בני ישראל גשו הנה
ושמעו את דברי יהוה אלהיכם׃
ויאמר יהושע בזאת תדעון
כי אל חי בקרבכם והורש יוריש
מפניכם את הכנעני ואת החתי

ואת החוי ואת הפרזי ואת
הגרגשי והאמרי והיבוסי׃ הנה
ארון הברית אדון כל הארץ עבר
לפניכם בירדן׃ ועתה קחו לכם
שנים עשר איש משבטי
ישראל איש אחד לשבט׃ איש אחד
והיה כנוח כפות רגלי הכהנים
נשאי ארון יהוה אדון כל
הארץ במי הירדן מי הירדן
יכרתון המים הירדים מלמעלה
ויעמדו נד אחד׃ ויהי בנסע
העם מאהליהם לעבור את
הירדן והכהנים נשאי הארון
הברית לפני העם׃ וכבוא
נשאי הארון עד הירדן ורגלי
הכהנים נטבלו בקצה המים נשאי הארון
והירדן מלא על כל גדותיו כל
ימי קציר׃ ויעמדו המים
הירדים מלמעלה קמו נד
אחד הרחק מאד באדם מאדם
העיר אשר מצד צרתן
והירדים על ים הערבה ים
המלח תמו נכרתו והעם עברו
נגד יריחו׃ ויעמדו הכהנים
נשאי הארון ברית יהוה בחרבה
אשר עד אשר תמו כל הגוי
לעבור את הירדן׃ ויהי כאשר
תמו כל הגוי לעבור את הירדן
ויהי כאשר תמו יהושע בן
נון קחו לכם מן העם שנים

עשר אנשים איש אחד איש
אחד לשבט׃ ויצוו אתם לאמר
שאו לכם מזה מתוך הירדן
ממצב רגלי הכהנים הכין שתים
עשרה אבנים והעברתם אותם
עמכם והנחתם אותם במלון
אשר תלינו בו הלילה׃ ויקרא
יהושע אל שנים העשר איש
אשר הכין מבני ישראל איש
אחד איש אחד משבט׃ ויאמר
להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן
והרימו לכם איש אבן אחת
על שכמו למספר שבטי בני
ישראל׃ למען תהיה זאת אות
בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר
לאמר מה האבנים האלה לכם׃
ואמרתם להם אשר נכרתו מימי
הירדן מפני ארון ברית יהוה
בעברו בירדן נכרתו מי הירדן
והיו האבנים האלה לזכרון לבני
ישראל עד עולם׃ ויעשו כן בני
ישראל כאשר צוה יהושע
וישאו שתים עשרה אבנים
מתוך הירדן כאשר דבר יהוה
אל יהושע למספר שבטי בני
ישראל ויעבירום עמם אל
המלון וינחום שם׃ ושתים
עשרה אבנים הקים יהושע בתוך
הירדן תחת מצב רגלי הכהנים

נשאי ארון הברית ויהיו שם
עד היום הזה׃ והכהנים נשאי
הארון עומדים בתוך הירדן עד
תם כל הדבר אשר צוה יהוה את
יהושע ויםהרו העם ויעברו׃ ויהי
כאשר תם כל העם לעבור ויעבר
ארון יהוה והכהנים לפני העם׃
ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה חמושים לפני בני
ישראל כאשר דבר אליהם משה׃
כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו
לפני יהוה למלחמה אל ערבות
יריחו׃
ביום ההוא גדל יהוה את יהושע
בעיני כל ישראל ויראו אתו כ
כאשר יראו את משה כל ימי
חייו׃
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר׃
צוה את הכהנים נשאי ארון
העדות ויעלו מן הירדן׃ ויהי
כעלות הכהנים נשאי ארון
ברית יהוה מתוך הירדן נתקו
כפות רגלי הכהנים אל החרבה
וישבו מי הירדן למקומם
וילכו כתמול שלשום על כל
גדותיו׃ והעם עלו מן הירדן
בעשור לחדש הראשון ויחנו
בגלגל בקצה מזרח יריחו׃ ואת
שתים עשרה האבנים האלה
אשר לקחו מן הירדן הקים

לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע

ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן׃

יהושע בגלגל׃ ויאמר אל בני
ישראל לאמר כי ישאלון בניכם
מחר את אבתם לאמר מה
האבנים האלה׃ והודעתם את
בניכם לאמר ביבשה עבר
ישראל את הירדן הזה׃ אשר
הוביש יהוה אלהיכם את מי
הירדן מפניכם עד עברכם כאשר
עשה יהוה אלהיכם לים סוף
אשר הוביש מפנינו עד עברנו׃
למען דעת כל עמי הארץ את
יד יהוה כי חזקה היא למען
יראתם את יהוה כל הימים׃
ויהי כשמע כל
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
ימה וכל מלכי הכנעני אשר
על הים חים את אשר הוביש
יהוה את מי הירדן מפני בני
ישראל עד עברנו וימס לבבם
ולא היה בם עוד רוח מפני בני
ישראל׃
בעת ההיא אמר יהוה אל
יהושע עשה לך חרבות צרים
ושוב מל את בני ישראל
שנית׃ ויעש לו יהושע חרבות
צרים וימל את בני ישראל
אל גבעת הערלות׃ וזה הדבר
אשר מל יהושע כל העם הי
היצאים ממצרים הזכרים כל
אנשי המלחמה מתו במדבר

אשר

אלהיכם

בדרך בצאתם ממצרים כי
מלים היו כל העם היוצאים
וכל העם הילדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא מלו׃ כי
ארבעים שנה הלכו בני
ישראל במדבר עד תם כל הגוי
אנשי המלחמה היצאים מ
ממצרים אשר לא שמעו בקו
בקול יהוה אשר נשבע יהוה
להם לבלתי הראותם את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותם לתת
לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ ואת
בניהם הקים תחתם אתם מל
יהושע כי ערלים היו כי לא
מלו אותם בדרך׃ ויהי כאשר
תמו כל הגוי להמול וישבו
תחתם במחנה עד חיותם׃
ויאמר יהוה אל
יהושע היום גלותי את חרפת
מצרים מעליכם ויקרא שם
המקום ההוא גלגל עד היום
הזה׃ ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה
בארבעה עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו׃ ויאכלו מעבור
הארץ ממחרת הפסח מצות
וקלוי בעצם היום הזה׃ וישבת
המן ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני
ישראל מן ויאכלו מתבואת

ארץ כנען בשנה ההיא׃
ויהי בהיות יהושע
ביריחו וישא עיניו וירא איש
עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו
וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו
אתה אם לצרינו׃ ויאמר לא כי
אני שר צבא יהוה עתה באתי
ויפל יהושע על פניו ארצה
וישתחו ויאמר לו מה אדני מ
מדבר אל עבדו׃ ויאמר שר צבא
יהוה אל יהושע של נעלך
מעל רגליך כי המקום אשר
אתה עומד עליו קודש הוא
ויעש יהושע כן׃ ויריחו סוגרת
ומסוגרת מפני בני ישראל אין
יוצא ואין בא׃
ויאמר יהוה אל יהושע ראה
נתתי בידך את יריחו ואת מלכה
גבורי החיל׃ וסבתם את העיר
כל אנשי המלחמה הקיף את
העיר פעם אחת כה תעשה
ששת ימים׃ ושבעה כהנים
ישאו שבעה שופרות היובלים
לפני הארון וביום השביעי ת
תסבו את העיר שבע פעמים
והכהנים יתקעו בשופרות׃
והיה במשך בקרן היובל כש
כשמעכם את קול השופר
יריעו כל העם תרועה גדולה
ונפלה חומת העיר תחתיה

בשמעכם

ועלו העם איש נגדו: ויקרא
יהושע בן נון אל הכהנים ויא
ויאמר אליהם שאו את ארון
הברית ושבעה כהנים ישאו
שבעה שופרות יובלים לפני
ארון יהוה: ויאמרו אל העם ע
עברו וסבו את העיר והחלוץ
יעבר לפני ארון יהוה: ויהי
כאמר יהושע אל העם ושבעה
הכהנים נשאים שבעה שופ
שופרות היובלים לפני יהוה
עברו ותקעו בשופרות וארון
ברית יהוה הלך אחריהם: וה
והחלוץ הולך לפני הכהנים
תקעו השופרות והמאסף הלך
הלך אחרי הארון הלוך ותקו
ותקוע בשופרות: ואת העם
צוה יהושע לאמר לא תריעו
ולא תשמיעו את קולכם
ולא יצא מפיכם דבר עד יום
אמרי אליכם הריעו והריעתם:
ויסב ארון יהוה את העיר הקף
פעם אחת ויבאו המחנה
וילינו במחנה:
וישכם יהושע בבקר וישאו
הכהנים את ארון יהוה: ושבעה
ושבעה הכהנים נשאים
ושבעה שופרות היובלים
לפני ארון יהוה הלכים הלוך
ותקעו בשופרות והחלוץ

הלך לפניהם והמאסף הלך
אחרי השופרות ארון יהוה
הלוך ותקוע בשופרות: ויסבו
את העיר ביום השני פעם
אחת וישבו המחנה כה עשו
ששת ימים: ויהי ביום השביעי
וישכמו כעלות השחר ויסבו
את העיר כמשפט הזה שבע
פעמים רק ביום ההוא סבבו
את העיר שבע פעמים: ויהי
בפעם השביעית תקעו הכהנים
בשופרות ויאמר יהושע אל
העם הריעו כי נתן יהוה לכם
את העיר: והיתה העיר חרם
הוא וכל אשר בה ליהוה רק
רחב הזונה תחיה היא וכל אשר
יהיה אתה בבית כי החבאתה
את המלאכים אשר שלחנו:
ורק אתם שמרו מן החרם פן
תחרימו ולקחתם מן החרם
ושמתם את מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו: וכל כסף
וכל זהב וכלי נחשת וברזל
קדש הוא ליהוה אוצר יהוה
יבוא: וירע העם ויתקעו בש
בשופרות ויהי כשמע העם
את קול השופר ויריעו העם
תרועה גדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם העירה
איש נגדו וילכדו את העיר:

ויחרימו את כל אשר בעיר
מאיש ועד אשה מנער ועד
זקן ועד שור ושה וחמור
לפי חרב: ולשנים האנשים
המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה
הזונה והוציאו משם את
האשה ואת כל אשר לה
כאשר נשבעתם לה: ויבאו
הנערים המרגלים ויציאו את
רחב ואת אביה ואת אמה
ואת אחיה ואת כל אשר לה
ואת כל משפחותיה הוציאו
ויניחום מחוץ למחנה
ישראל: והעיר שרפו באש
וכל אשר בה רק הכסף והז
והזהב וכלי הנחשת והברזל
נתנו אוצר בית יהוה: ואת
רחב הזונה ואת בית אביה
ואת כל אשר לה החיה יה
יהושע ותשב בקרב ישראל
עד היום הזה כי החביאה
את המלאכים אשר שלח
יהושע לרגל את יריחו:
וישבע יהושע ב
בעת ההיא לאמר ארור
האיש לפני יהוה אשר
יקום ובנה את העיר הזאת
את יריחו בבכרו ייסדנה
ובצעירו יציב דלתיה:

ויהי יהוה את יהושע ויהי
שמעו בכל הארץ: וימעלו
בני ישראל מעל בחרם ויקח
עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח
למטה יהודה מן החרם ויחר
אף יהוה בבני ישראל:
וישלח יהושע אנשים מי
מיריחו העי אשר עם בית
און מקדם לבית אל ויאמר
אליהם לאמר עלו ורגלו את
הארץ ויעלו האנשים וירגלו
את העי: וישבו אל יהושע
ויאמרו אליו אל יעל כל העם
כאלפים איש או כשלשת
אלפים איש יעלו ויכו את
העי אל תיגע שמה את כל
העם כי מעט המה: ויעלו
מן העם שמה כשלשת
אלפים איש וינסו לפני אנשי
העי: ויכו מהם אנשי העי
כשלשים וששה איש וירד
וירדפום לפני השער עד
השברים ויכום במורד וימס
לבב העם ויהי למים: ויקרע
שמלותיו ויפל על פניו ארצה
לפני ארון יהוה עד הערב
הוא וזקני ישראל ויעלו עפר
על ראשם: ויאמר יהושע
אהה אדני יהוה למה העברת
העביר את העם הזה את ה

הירדן לתת אתנו ביד האמרי
להאבידנו ולו הואלנו ונשב
בעבר הירדן: בי אדני מה אמר
אחרי אשר הפך ישראל ערף
לפני איביו: וישמעו הכנעני
וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו
והכריתו את שמנו מן הארץ
ומה תעשה לשמך הגדול:
ויאמר יהוה
אל יהושע קם לך למה זה
אתה נפל על פניך: חטא ישראל
וגם עברו את בריתי אשר
צויתי אותם וגם לקחו מן החרם
וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו
בכליהם: ולא יכלו בני ישראל
לקום לפני איביהם ערף יפנו
לפני איביהם כי היו לחרם לא
אוסיף להיות עמכם אם לא
תשמידו החרם מקרבכם: קום
קדש את העם ואמרת התק
התקדשו למחר כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך
ישראל לא תוכל לקום לפני
איביך עד הסירכם החרם מקר
מקרבכם: ונקרבתם בבקר
לשבטיכם והיה השבט אשר
ילכדנו יהוה יקרב למשפחות
והמשפחה אשר ילכדנה יהוה
תקרב לבתים והבית אשר
ילכדנו יהוה יקרב לגברים: ת

והיה הנלכד בחרם ישרף
באש אתו ואת כל אשר לו כי
עבר את ברית יהוה וכי עשה
נבלה בישראל: וישכם יהו
יהושע בבקר ויקרב את יש
ישראל לשבטיו וילכד
שבט יהודה: ויקרב את
משפחת יהודה וילכד את
משפחת הזרחי לגברים
וילכד זבדי: ויקרב את ביתו
לגברים וילכד עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח למטה יהודה:
ויאמר אל עכן בני שים נא
כבוד ליהוה אלהי ישראל ו
ותן לו תודה והגד נא לי מה
עשית אל תכחד ממני: ויען
עכן את יהושע ויאמר
אמנה אנכי חטאתי ליהוה
אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי:
וארא בשלל אדרת שנער
אחת טובה ומאתים שקלים
כסף ולשון זהב אחד חמשים
שקלים משקלו ואחמדם
ואקחם והנם טמונים בארץ
בתוך האהלי והכסף תחתיה:
וישלח יהושע מלאכים
וירצו האהלה והנה טמונה
באהלו והכסף תחתיה: ויקחום
מתוך האהל ויבאום אל
יהושע ואל כל בני ישראל

ויצקם לפני יהוה: ויקח
יהושע את עכן בן זרח ואת
הכסף ואת האדרת ואת
לשון הזהב ואת בניו ואת
בנתיו ואת שורו ואת חמרו
ואת צאנו ואת אהלו ואת
כל אשר לו וכל ישראל עמו
ויעלו אתם עמק עכור:
ויאמר יהושע מה עכרתנו
יעכרך יהוה ביום הזה וירג
וירגמו אתו כל ישראל אבן
וישרפו אתם באש ויסקלו
אתם באבנים: ויקימו עליו
גל אבנים גדול עד היום
הזה וישב יהוה מחרון אפו
על כן קרא שם המקום הה
ההוא עמק עכור עד היום
הזה:
ויאמר יהושע אל תירא ואל
תחת קח עמך את כל עם
המלחמה וקום עלה העי ר
ראה נתתי בידך את מלך
העי ואת עמו ואת עירו ואת
ארצו: ועשית לעי ולמלכה
כאשר עשית ליריחו ולמלכה
רק שללה ובהמתה תבזו לכם
שים לך ארב לעיר מאחריה:
ויקם יהושע וכל עם
המלחמה לעלות העי ויבחר
יהושע שלשים אלף איש

גבורי החיל וישלחם לילה:
ויצו אתם לאמר ראו אתם
ארבים לעיר מאחרי העיר
אל תרחיקו מן העיר מאד
והייתם כלכם נכנים: ואני
כל העם אשר אתי נקרב אל
העיר והיה כי יצאו לקראתנו
כאשר בראשנה ונסנו לפניהם:
ויצאו אחרינו עד התיקנו א
אתם מן העיר כי יאמרו נסים
לפנינו כאשר בראשנה ונסנו
לפניהם: ואתם תקמו מהארב
והורשתם את העיר ונתנה
יהוה אלהיכם בידכם: והיה
כתפשכם את העיר תציתו
את העיר באש כדבר יהוה
תעשו ראו צויתי אתכם
וישלחם יהושע וילכו אל
המארב וישבו בין בית אל
ובין העי מים לעי וילן יהושע
בלילה ההוא בתוך העם:
וישכם יהושע בבקר ויפקד
את העם ויעל הוא וזקני יש
ישראל לפני העם העי: וכל
העם המלחמה אשר אתו
עלו ויגשו ויבאו נגד העיר
ויחנו מצפון לעי והגיא בינו
ובין העי: ויקח כחמשת
אלפים איש וישם אותם
ארב בין בית אל ובין העי

מים לעיר וישימו העם
את כל המחנה אשר מצפון
לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך
יהושע בלילה ההוא בתוך
העמק ויהי כראות מלך העי
וימהרו וישכימו ויצאו אנשי
העיר לקראת ישראל למלחמה
הוא וכל עמו למועד לפני הע
הערבה והוא לא ידע כי ארב
לו מאחרי העיר וינגעו
יהושע וכל ישראל לפניהם
וינסו דרך המדבר ויזעקו כל
העם אשר בעיר לרדף אח
אחריהם וירדפו אחרי יהושע
יהושע וינתקו מן העיר
ולא נשאר איש בעי ובית אל
אשר לא יצאו אחרי ישראל
ויעזבו את העיר פתוחה
וירדפו אחרי ישראל
ויאמר יהוה
נטה בכידון אשר בידך אל
העי כי בידך אתננה ויט
יהושע בכידון אשר בידו
אל העיר והארב קם מהרה
ממקומו וירוצו כנטות ידו
ויבאו העיר וילכדוה וימהרו
ויציתו את העיר באש ויפנו
אנשי העי אחריהם ויראו
והנה עלה עשן העיר השמימה
ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה

והעם הנס המדבר נהפך
אל הרודף ויהושע וכל
ישראל ראו כי לכד הארב
את העיר וכי עלה עשן העיר
וישבו ויכו את אנשי העי
ואלה יצאו מן העיר
העיר לקראתם ויהיו לישר
לישראל בתוך אלה מזה
ואלה מזה ויכו אתם עד
בלתי השאיר להם שריד
ופליט ואת מלך העי תפשו
חי ויקרבו אתו אל יהושע ויהי
ככלות ישראל להרג את כל
ישבי העי בשדה במדבר
אשר רדפום בו ויפלו כלם
לפי חרב עד תמם וישבו כל
ישראל העי ויכו אתה לפי
חרב ויהי כל הנפלים ביום
ההוא מאיש ועד אשה
שנים עשר אלף כל אנשי
העי ויהושע לא השיב ידו
אשר נטה בכידון עד אשר
החרים את כל ישבי העי
רק הבהמה ושלל העיר
ההוא בזזו להם בני ישראל
כדבר יהוה אשר צוה את יהושע
וישרף יהושע את העי וישימה
וישימה תל עולם שממה
עד היום הזה ואת מלך
העי תלה על העץ עד ערב

הערב וכבוא השמש צוה
יהושע וירידו את נבלתו
מן העץ וישליכו אותה אל
פתח שער העיר ויקימו עליו
גל אבנים גדול עד היום הזה
אז יבנה
יהושע מזבח ליהוה אלהי
ישראל בהר עיבל כאשר
צוה משה עבד יהוה את
בני ישראל ככתוב בספר
תורת משה מזבח אבנים
שלמות אשר לא הניף על
עליהן ברזל ויעלו עליו עלות
ליהוה ויזבחו שלמים ויכתב
שם על האבנים את משנה
תורת משה אשר כתב לפני
בני ישראל וכל ישראל
וזקניו ושטרים ושפטיו
עמדים מזה ומזה לארון
נגד הכהנים הלוים נשאי
ארון ברית יהוה כגר כאזרח
חציו אל מול הר גריזים
והחציו אל מול הר עיבל
כאשר צוה משה עבד יהוה
לברך את העם ישראל בראשנה
ואחרי כן קרא את כל דברי
התורה הברכה והקללה ככל
הכתוב בספר התורה לא
היה דבר מכל אשר צוה
משה אשר לא קרא יהושע

נגד כל קהל ישראל והנשים
והטף והגר ההלך בקרבם
ויהי כשמע כל
המלכים אשר בעבר הירדן
בהר ובשפלה ובכל חוף הים
הגדול אל מול הלבנון החתי
והאמרי הכנעני הפרזי
החוי והיבוסי ויתקבצו
יחדו להלחם עם יהושע ועם
ישראל פה אחד
וישבי גבעון שמעו את אשר
עשה יהושע ליריחו ולעי
ויעשו גם המה בערמה וילכו
ויצטירו ויקחו שקים בלים
לחמוריהם ונאדות יין בלים
ומבקעים ומצררים ונע
ונעלות בלות ומטלאות ברג
ברגליהם ושלמות בלות
בלות עליהם וכל לחם צידם
יבש היה נקדים וילכו אל
יהושע אל המחנה הגלגל
ויאמרו אליו ואל איש
ישראל מארץ רחוקה באנו
ועתה כרתו לנו ברית ויאמרו
איש ישראל אל החוי אולי
בקרבי אתה יושב ואיך אכרת
לך ברית ויאמרו אל יהושע
עבדיך אנחנו ויאמר אלהם
יהושע מי אתם ומאין תבאו
ויאמרו מארץ רחוקה מאד

באו עבדיך לשם יהוה אל׳
אלהיך כי שמענו שמעו
ואת כל אשר עשה במצרים
ואת כל אשר עשה לשני מ׳
מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן לסיחון מלך חשבון
ולעוג מלך הבשן אשר
בעשתרות ויאמרו אלינו
זקנינו וכל ישבי ארצנו
לאמר קחו בידכם צידה
לדרך ולכו לקראתם ואמרתם
אליהם עבדיכם אנחנו ועתה
כרתו לנו ברית זה לחמנו
חם הצטידנו אתו מבתינו
ביום צאתנו ללכת אליכם
ועתה הנה יבש והיה נקדים
ואלה נאדות היין אשר
מלאנו חדשים והנה
התבקעו ואלה שלמותינו
ונעלינו בלו מרב הדרך מאד
ויקחו האנשים מצידם ואת
פי יהוה לא שאלו ויעש
להם יהושע שלום ויכרת
להם ברית לחיותם וישבעו
להם נשיאי העדה ויהי מק׳
מקצה שלשת ימים אחרי
אשר כרתו להם ברית וישמ׳
וישמעו כי קרבים אליו
ובקרבו הם ישבים ויסעו
בני ישראל ויבאו אל

עריהם ביום השלישי וער׳
ועריהם גבעון והכפירה
וקרית יערים ולא הכום
בני ישראל כי נשבעו להם
נשיאי העדה ביהוה אלהי
ישראל וילנו העדה על
הנשיאים ויאמרו כל
הנשיאים אל כל העדה
אנחנו נשבענו להם ביהוה
אלהי ישראל ועתה
לא נוכל לנגע בהם זאת
נעשה להם והחיה אתם
ולא יהיה עלינו קצף על
השבועה אשר נשבענו
להם ויאמרו אליהם הנשי׳
הנשיאים יחיו ויהיו חטבי
עצים ושאבי מים לכל
העדה כאשר דברו להם
הנשיאים ויקרא להם
יהושע וידבר אליהם לאמר
למה רמיתם אתנו לאמר
רחוקים אנחנו מכם מאד
ואתם בקרבנו ישבים
ועתה ארורים אתם ולא
יכרת מכם עבד וחטבי עצים
ושאבי מים לבית אלהי
ויענו את יהושע ויאמרו
כי הגד הגד לעבדיך את אשר
צוה יהוה אלהיך את משה
עבדו לתת לכם את כל

הארץ ולהשמיד את כל
ישבי הארץ מפניכם ונירא
מאד לנפשתינו מפניכם
ונעשה את הדבר הזה ועת׳
ועתה הננו בידך כטוב וכ׳
וכישר בעיניך לעשות לנו
עשה ויעש להם כן ויצל
אתם מיד בני ישראל ולא הרגום
ויתנם יהושע ביום ההוא
חטבי עצים ושאבי מים
לעדה ולמזבח יהוה עד
היום הזה אל המקום אשר
יבחר

ויהי כשמע אדני צדק
מלך ירושלם כי לכד
יהושע את העי ויחרימה
כאשר עשה ליריחו ולמלכה
כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי
גבעון את ישראל ויהיו
בקרבם וייראו מאד כי עיר
גדולה גבעון כאחת ערי
הממלכה וכי היא גדולה
מן העי וכל אנשיה גברים
וישלח אדני צדק מלך
ירושלם אל הוהם מלך
חברון ואל פראם מלך
ירמות ואל יפיע מלך
לכיש ואל דביר מלך עגלון
לאמר עלו אלי ועזרני ונכה
את גבעון כי השלימה

את יהושע ואת בני ישראל
ויאספו ויעלו חמשת מלכי
האמרי מלך ירושלם מלך
חברון מלך ירמות מלך
לכיש מלך עגלון הם וכל
מחניהם ויחנו על גבעון
וילחמו עליה וישלחו אנשי
גבעון אל יהושע אל המחנה
הגלגלה לאמר אל תרף ידך
מעבדיך עלה אלינו מהרה
והושיעה לנו ועזרנו כי
נקבצו אלינו כל מלכי האמרי
ישבי ההר ויעל יהושע מן
הגלגל הוא וכל עם המלחמה
עמו וכל גבורי החיל
ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא מהם כי בידך נתתים
לא יעמד איש מהם בפניך
ויבא אליהם יהושע פתאם
כל הלילה עלה מן הגלגל
ויהמם יהוה לפני ישראל
ויכם מכה גדולה בגבעון
וירדפם דרך מעלה בית
חורון ויכם עד עזקה ועד
מקדה ויהי בנסם מפני
ישראל הם במורד בית
חורון ויהוה השליך עליהם
אבנים גדלות מן השמים
עד עזקה וימתו רבים אשר
מתו באבני הברד מאשר

הרגו בני ישראל בחרב׃
אז ידבר
יהושע ליהוה ביום תת יהוה
את האמרי לפני בני ישראל
ויאמר לעיני ישראל שמש
בגבעון דום וירח בעמק
אילון׃ וידם השמש וירח
עמד עד יקם גוי איביו
הלא היא כתובה על ספר
הישר ויעמד השמש בחצי
השמים ולא אץ לבוא כיום
תמים׃ ולא היה כיום ההוא
לפניו ואחריו לשמע בקול
איש כי יהוה נלחם לישראל׃
וישב
יהושע וכל ישראל עמו
אל המחנה הגלגלה׃ וינסו
חמשת המלכים האלה ויח
ויחבאו במערה במקדה׃
ויגד ליהושע לאמר נמצאו
חמשת המלכים נחבאים
במערה במקדה׃ ויאמר
יהושע גלו אבנים גדלות
אל פי המערה והפקידו
עליה אנשים לשמרם׃ ות
ואתם אל תעמדו רדפו את
אחרי איביכם וזנבתם אותם
אל תתנום לבוא אל עריהם
כי נתנם יהוה אלהיכם בי
בידכם׃ ויהי ככלות יהושע

ובני ישראל להכותם מכה
גדולה מאד עד תמם והשרי
והשרידים שרדו מהם ויב
ויבאו אל ערי המבצר׃
וישבו כל העם אל המחנה
אל יהושע מקדה בשלום
לא חרץ לבני ישראל
לאיש את לשנו׃ ויאמר
יהושע פתחו את פי המערה
והוציאו אלי את חמשת
המלכים האלה מן המערה
ויעשו כן ויציאו אליו את
חמשת המלכים מן המערה
ירושלים מלך חברון את
מלך ירמות את מלך לכיש
את מלך עגלון׃ ויהי כהוצ
כהוציאם את המלכים
האלה אל יהושע ויקרא
יהושע אל כל איש ישראל
ויאמר אל קציני המלחמה
ההלכוא אתו קרבו שימו את
רגליכם על צוארי המלכים
האלה ויקרבו וישימו את
רגליהם על צואריהם׃ ויא
ויאמר אליהם יהושע אל
תיראו ואל תחתו חזקו
ואמצו כי ככה יעשה יהוה
לכל איביכם אשר אתם
נלחמים אותם׃ ויכם יהושע
אחרי כן וימיתם ויתלם על

חמשה עצים ויהיו תלוים
על העצים עד הערב׃ ויהי
לעת בוא השמש צוה יהוש
יהושע וירידום מעל העצים
וישלכם אל המערה אשר
נחבאו שם וישמו אבנים
גדלות על פי המערה עד
עצם היום הזה׃
ואת מקדה לכד יהושע ביום
ההוא ויכה לפי חרב ואת
מלכה החרם אתם ואת כל
הנפש אשר בה לא השאיר
שריד ויעש למלך מקדה
כאשר עשה למלך יריחו׃
ויעבר יהושע וכל ישראל
עמו ממקדה לבנה וילחם
עם לבנה׃ ויתן יהוה גם אותה
ביד ישראל ואת מלכה
ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר שריד ויעש
למלכה כאשר עשה למלך יריחו׃
אז עלה הרם מלך גזר
לעזר את לכיש ויכהו יהושע
ואת עמו עד בלתי השאיר
לו שריד׃ ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו מלכיש עגלנה
ויחנו עליה וילחמו עליה׃
וילכדוה ביום ההוא ויכוה
לפי חרב ואת כל הנפש אשר

ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה
ויחן עליה וילחם בה׃ ויתן יהוה את לכיש
ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב
ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה
ללבנה׃

בה ביום ההוא החרים ככל
אשר עשה ללכיש׃ ויעל
יהושע וכל ישראל עמו
מעגלונה חברונה וילחמו
עליה׃ וילכדה ויכוה לפי חרב
ואת מלכה ואת כל עריה
ואת כל הנפש אשר בה
לא השאיר שריד ככל אשר
עשה לעגלון ויחרם אותה
ואת כל הנפש אשר בה׃
וישב יהושע וכל ישראל
עמו דבירה וילחם עליה׃
וילכדה ואת מלכה ואת כל
עריה ויכום לפי חרב ויחרימו
את כל הנפש אשר בה
לא השאיר שריד כאשר
עשה לחברון כן עשה לדבי
לדבירה ולמלכה וכאשר
עשה ללבנה ולמלכה׃ ויכה
יהושע את כל הארץ ההר
והנגב והשפלה והאשדות
ואת כל מלכיהם לא השאיר
שריד ואת כל הנשמה
החרים כאשר צוה יהוה
אלהי ישראל׃ ויכם יהושע
מקדש ברנע ועד עזה ואת
כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ואת
כל המלכים האלה ואת
ארצם לכד יהושע פעם

ישראל
אחת כי יהוה אלהי נלחם
לישראל׃ וישב יהושע וכל
ישראל אל המחנה הגלגלה׃
עמו
ויהי כשמע יבין
מלך חצור וישלח אל יובב
מלך מדון ואל מלך שמרון
ואל מלך אכשף׃ ואל המל
המלכים אשר מצפון בהר
ובערבה נגב כנרות ובשפלה
ובנפות דור מים׃ הכנעני
ממזרח ומים והאמרי והח
החתי והפרזי והיבוסי בהר
והחוי תחת חרמון בארץ
המצפה׃ ויצאו הם וכל
מחניהם עמם עם רב כחול
אשר על שפת הים לרב
וסוס ורכב רב מאד׃ ויועדו
כל המלכים האלה ויבאו
ויחנו יחדו אל מי מרום
להלחם עם ישראל׃
ויאמר יהוה
אל יהושע אל תירא מפני
מפניהם כי מחר כעת הזאת
אנכי נתן את כלם חללים
לפני ישראל את סוסיהם
תעקר ואת מרכבתיהם תשרף
באש׃ ויבא יהושע וכל עם
המלחמה עמו עליהם על
מי מרום פתאום ויפלו בהם׃

ויתנם יהוה ביד ישראל
ויכום וירדפום עד צידון
רבה ועד משרפות
מים ועד בקעת מצפה מז
מזרחה ויכם עד בלתי הש
השאיר להם שריד׃ ויעש
להם יהושע כאשר אמר
לו יהוה את סוסיהם עקר
ואת מרכבתיהם שרף
באש׃
וישב יהושע בעת ההיא
וילכד את חצור ואת מלכה
הכה בחרב כי חצור לפנים
היא ראש כל הממלכות
האלה׃ ויכו את כל הנפש
אשר בה לפי חרב החרים
לא נותר כל נשמה ואת
חצור שרף באש׃ ואת כל
ערי המלכים האלה ואת
כל מלכיהם לכד יהושע
ויכם לפי חרב החרים אתם
כאשר צוה משה עבד יהוה׃
רק הערים העומדות על כל
תלם לא שרפם ישראל
זולתי את חצור לבדה שרף
יהושע׃ וכל שלל הערים
האלה והבהמה בזזו להם
בני ישראל רק כל האדם את
הכו לפי חרב עד השמידם

אותם לא השאירו כל הנש
הנשמה׃ כאשר צוה יהוה
את משה עבדו כן צוה
משה את יהושע וכן עשה
יהושע לא הסיר דבר מכל
אשר צוה יהוה את משה׃
ויקח יהושע את כל הארץ
הזאת ההר ואת כל הנגב
ואת כל ארץ הגשן ואת
השפלה ואת הערבה ואת
הר ישראל ושפלתה׃ מן
ההר החלק העולה שעיר
ועד בעל גד בבקעת הלבנון
תחת הר חרמון ואת כל
מלכיהם לכד ויכם וימיתם׃
ימים רבים עשה יהושע
את כל המלכים האלה
מלחמה׃ לא היתה עיר
אשר השלימה את בני
ישראל בלתי החוי ישבי
גבעון את הכל לקחו במל
במלחמה׃ כי מאת יהוה
היתה לחזק את לבם לקראת
המלחמה את ישראל
למען החרימם לבלתי להם
היות להם תחנה כי למען
השמידם כאשר צוה יהוה
את משה׃ ויבא יהושע
בעת ההיא ויכרת את הענקים

הענקים מן ההר מן חברון
מן דביר מן ענב ומכל הר
יהודה ומכל הר ישראל עם
עריהם החרימם יהושע׃
לא נותר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעזה בגת
ובאשדוד נשארו׃ ויקח
יהושע את כל הארץ ככל
אשר דבר יהוה אל משה
ויתנה יהושע לנחלה ליש
לישראל כמחלקתם לשבט
לשבטיהם והארץ שקטה
ממלחמה׃
ואלה מלכי הארץ אשר
הכו בני ישראל וירשו את
ארצם בעבר הירדן מזרחה
השמש מנחל ארנון ועד
הר חרמון וכל הערבה מזרחה׃
סיחון מלך האמרי היושב
בחשבון משל מערוער
אשר על שפת נחל ארנון
ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד
יבק הנחל גבול בני עמון׃
והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח
דרך בית הישימות ומתימן
תחת אשדות הפסגה׃ וגבול
עוג מלך הבשן מיתר הרפאים
היושב בעשתרות ובאדרעי׃
ומשל בהר חרמון ובסלכה

ובכל הבשן עד גבול הגשורי
והמעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך חשבון מש
משה עבד יהוה ובני ישראל
הכום ויתנה משה עבד
יהוה ירשה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה׃
ואלה מלכי
הארץ אשר הכה יהושע
ובני ישראל בעבר הירדן
ימה מבעל גד בבקעת
הלבנון ועד ההר החלק
העלה שעירה ויתנה
יהושע לשבטי ישראל
ירשה כמחלקתם׃ בהר
ובשפלה ובערבה ובאשדות
ובמדבר ובנגב החתי ובא
האמרי והכנעני והפרזי
החוי והיבוסי׃
מלך יריחו אחד מלך
חברון העי אשר מצד
בית אל אחד׃
מלך ירושלים אחד (מלך חברון אחד)
מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד׃
מלך עגלון אחד
מלך גזר אחד׃
מלך דביר אחד
מלך גדר אחד׃

מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד
מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד
מלך מקדה אחד
מלך בית אל אחד
מלך תפוח אחד
מלך חפר אחד
מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד
מלך מדון אחד
מלך חצור אחד
מלך מראון אחד (שמרון)
מלך אכשף אחד
מלך תענך ב אחד
מלך מגדו אחד
מלך קדש אחד
מלך יקנעם לכרמל אחד
מלך דור לנפת דור אחד
מלך גוים לגלגל אחד
מלך תרצה אחד
כל מלכים שלשים ואחד׃

חזק

ויהושע זקן בא בימים
ויאמר יהוה אליו אתה
זקנתה באת בימים והא
והארץ נשארה הרבה
מאד לרשתה׃ זאת הארץ
הנשארת כל גלילות הפלש
הפלשתים וכל הגשורי׃ מן
השיחור אשר על פני מצ
מצרים ועד גבול עקרון
צפונה לכנעני תחשב
חמשת סרני פלשתים
העזתי והאשדודי האשק
האשקלוני והגתי והעקרוני
והעוים׃ מתימן כל ארץ ה
הכנעני ומערה אשר
לצידנים עד אפקה ועד
גבול האמרי׃ והארץ הגב
הגבלי וכל הלבנון מזרח
השמש מבעל גד תחת הר
חרמון עד לבוא חמת׃ כל
ישבי ההר מן הלבנון עד
משרפת מים כל צידנים
אנכי אורישם מפני בני
ישראל רק הפלה לישראל
בנחלה כאשר צויתך׃
ועתה חלק את הארץ
הזאת בנחלה לתשעת
השבטים וחצי שבט המ
המנשה׃ עמו הראובני
והגדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן
מזרחה כאשר נתן להם
משה עבד יהוה׃ מערער
אשר על שפת נחל ארנן

והעיר אשר בתוך הנחל
כל המישור מידבא עד
דיבון׃ וכל ערי סיחון מלך
האמרי אשר מלך בחשבון
עד גבול בני עמון׃ והגלעד
וגבול הגשורי והמעכתי
וכל הר חרמון וכל הבשן עד
סלכה׃ כל ממלכות עוג ב
בבשן אשר מלך בעשתרת
ובאדרעי הוא נשאר מיתר
הרפאים ויכם משה וירשם׃
ולא הורישו בני ישראל
את הגשורי ואת המעכתי
וישב גשור ומעכת בקרב
ישראל (עד היום הזה) רק לשבט הלוי
לא נתן נחלה אשי יהוה (אלהי ישראל)
הוא נחלתו כאשר דבר לו׃
ויתן משה
למטה בני ראובן למשפחתם׃
ויהי להם הגבול מערער
אשר על שפת נחל ארנן
והעיר אשר בתוך הנחל
וכל המישור על מידבא׃
חשבון וכל עריה אשר
במישור דיבון ובמות בעל
ובית בעל מעון׃ ויהצה
וקדמות ומיפעת׃ וקריתים
ושבמה וצרת השחר בהר
העמק׃ ובית פעור ואשדות

הפסגה ובית הישימות
וכל ערי המישור וכל
ממלכות סיחון מלך האמרי
אשר בחשבון אשר הכה מלך
משה אתו ואת נשיאי
מדין את אוי ואת רקם
את צור ואת חור ואת
רבע נסיכי סיחון ישבי
הארץ ואת בלעם בן בעור
הקוסם הרגו בני ישראל
בחרב אל חלליהם ויהי
גבול בני ראובן הירדן
וגבול זאת נחלת בני ראובן
למשפחתם הערים וחצ
וחצריהן
ויתן יהוה משה למטה
בני גד לבני גד למשפחתם
ויהי להם הגבול יעזר וכל
ערי הגלעד וחצי ארץ
בני עמון עד ערער אשר
על פני רבה ומחשבון עד
רמת המצפה ובטנים
וממחנים עד גבול לדביר
ובעמק בית הרם ובית
נמרה וסכות וצפון יתר
ממלכות סיחון מלך
חשבון הירדן וגבל עד
קצה ים כנרת עבר הירדן
מזרחה זאת נחלת בני גד

למשפחתם הערים
וחצריהם
ויתן משה לחצי שבט
המנשה ויהי לחצי שבט מטה
בני מנשה למשפחתם
ויהי גבולם ממחנים וכל
הבשן כל ממלכות עוג מלך
הבשן וכל חות יאיר אשר
בבשן ששים עיר וחצי
הגלעד ואדרעי ערי ועשתרות
ממלכות עוג בבשן לבני
מכיר בן מנשה לחצי בני
מכיר למשפחתם אלה
אשר נחל משה בערבות
מואב מעבר לירדן יריחו
מזרחה ולשבט הלוי לא
נתן משה נחלה יהוה
אלהי ישראל הוא נחלתם
כאשר דבר להם ואלה
אשר נחלו בני ישראל
בארץ כנען אשר נחלו
אותם אלעזר הכהן ויהושע
בן נון וראשי אבות המטות
המטות לבני ישראל
בגורל נחלתם כאשר צוה
יהוה ביד משה לתשעת
המטות וחצי המטה כי
נתן יהוה משה נחלת
שני מטות וחצי המטה

מעבר לירדן וללוים לא נתן
נחלה בתוכם כי היו בני יוסף
שני מטות מנשה ואפרים
ולא נתנו חלק ללוים בארץ
כי אם ערים לשבת ומגרש
ומגרשיהם למקניהם ולק
ולקנינם כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בני ישר
ישראל ויחלקו את הארץ
ויגשו בני
יהודה אל יהושע בגלגל
ויאמר אליו כלב בן יפנה
הקנזי אתה ידעת את
הדבר אשר צוה יהוה את דבר
משה איש האלהים על
אדתי ועל אדתיך בקדש
ברנע בן ארבעים שנה
אנכי בשלח משה עבד
יהוה אתי מקדש ברנע
לרגל את הארץ ואשיב
אתו דבר כאשר עם לבבי
ואחי אשר עלו עמי המסיו
את לבב העם ואנכי מלאתי אחרי
ביהוה אלהי וישבע משה
ביום ההוא לאמר אם לא
הארץ אשר דרכה רגלך
בה לך תהיה נחלה לנחלה
ולבניך עד עולם כי מלאת
אחרי יהוה אלהי ועתה

הנה החיה יהוה אותי כאשר
דבר זה ארבעים וחמש שנה
מאז דבר יהוה את הדבר
הזה אל משה אשר הלך
ישראל במדבר ועתה הנה
אנכי היום בן חמש ושמנים
שנה עודני היום חזק כאשר
ביום שלח אותי משה ככחי
אז וכחי עתה למלחמה
ולצאת ולבוא ועתה תנה לי
את ההר הזה אשר דבר
יהוה ביום ההוא כי ענקים כי אתה שמעת ביום ההוא
שם וערים גדלות בצרות
אולי יהוה אותי והורשתים
כאשר דבר יהוה ויברכהו
יהושע ויתן את חברון
לכלב בן יפנה לנחלה על כן
היתה חברון לכלב בן יפנה
הקנזי לנחלה עד היום הזה
יען אשר מלא אחרי יהוה
אלהי ישראל ושם חברון
לפנים קרית ארבע האדם
הגדול בענקים הוא והארץ
שקטה ממלחמה
ויהי הגורל
למטה בני יהודה למשפחתם
אל גבול אדום מדבר צן נגבה
קדמה מקצה תימן ויהי
להם גבול נגב מקצה ים

חמלח מן הלשון הפונה נגבה׃
ויצא אל מנגב למעלה עק
עקרבים ועבר צנה ועלה
מנגב לקדש ברנע ועבר
חצרון ועלה אדרה ונסב הק
הקרקעה ועבר עצמונה
ויצא נחל מצרים והיה
תצאות הגבול ימה זה יהיה
לכם גבול נגב וגבול קדמה
ים המלח עד קצה הירדן
וגבול לפאת צפונה מלשון
הים מקצה הירדן ועלה
הגבול בית חגלה ועבר
מצפון לבית הערבה ועלה
הגבול אבן בהן בן ראובן
ועלה הגבול דבירה מעמק
עכור וצפונה פונה אל
הגלגל אשר נכח למעלה
אדמים אשר מנגב לנחל
ועבר הגבול אל מעין ש
שמש והיו תוצאתיו
אל עין רגל ועלה הגבול
גיא בן הנם אל כתף היבוסי
מנגב היא ירושלם ועלה
הגבול אל ראש ההר
אשר על פני גיא הנם ימה
אשר בקצה עמק רפאים
צפונה ותאר הגבול מר
ראש ההר אל מעין מי

נפתוח ויצא אל ערי הר
עפרון ותאר הגבול בעלה
היא קרית יערים ונסב הג
הגבול מבעלה ימה אל הר
שעיר ועבר אל כתף הר
יערים מצפונה היא כסלון
וירד בית שמש ועבר תמנה
ויצא הגבול אל כתף עקרון
צפונה ותאר הגבול שכרונה
ועבר הר הבעלה ויצא
יבנאל והיו תצאות הגבול
ימה וגבול ים הימה הגדול
וגבול זה גבול בני יהודה
סביב למשפחתם ולכלב
בן יפנה נתן חלק בתוך בני
יהודה אל פי יהוה ליהוש
ליהושע את קרית ארבע
אבי הענק היא חברון
וירש משם כלב את
שלשה בני הענק את
ששי ואת אחימן ואת
תלמי ילידי הענק ויעל
משם אל ישבי דביר ושם
דביר לפנים קרית ספר
ויאמר כלב אשר יכה
את קרית ספר ולכדה
ונתתי לו את עכסה בתי
בתו לאשה וילכדה
עתניאל בן קנז אחי כלב

ויתן לו את עכסה בתו לו
לאשה ויהי בבואה ותסיתהו
לשאול מאת אביה שדה
ותצנח מעל החמור ויאמר
לה כלב מה לך ותאמר תנה
לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני
ונתתה לי גלת מים ויתן
לה כלב את גלת עליות
ואת גלת תחתיות׃
זאת נחלת מטה
בני יהודה למשפחתם׃
ויהיו הערים מקצה למטה
בני יהודה אל גבול אדום
בנגבה קבצאל ועדר ויגור
וקינה ודימונה ועדעדה
וקדש וחצור ויתנן זיף
וטלם ובעלות וחצור חדתה
וקריות חצרון היא חצור
אמם ושמע ומולדה וחצר
גדה וחשמון ובית פלט
וחצר שועל ובאר שבע
ובזיותיה בעלה ועיים
ועצם ואלתולד וכסיל
וחרמה וצקלג ומדמנה
וסנסנה ולבאות ושלחים
ועין ורמון כל ערים
עשרים ותשע וחצריהן
בשפלה אשתאול וצרעה
ואשנה וזנוח ועין גנים

תפוח והעינם ירמות
ועדלם שוכה ועזקה ושע
ושערים ועדיתים והגדרה
וגדרתים ערים ארבע
עשרה וחצריהן צנן וחד
וחדשה ומגדל גד ודלען
והמצפה ויקתאל לכיש
ובצקת ועגלון וכבון ולח
ולחמס וכתליש וגדרות
בית דגון ונעמה ומקדה
ערים שש עשרה וחצריהן
לבנה ועתר ועשן ויפתח
ואשנה ונציב וקעילה
ואכזיב ומראשה ערים
תשע וחצריהן עקרון
ובנתיה וחצריה מעקרון
וימה כל אשר על יד
אשדוד וחצריהן אשדוד
בנתיה וחצריה עזה בנתיה
וחצריה עזה בנתיה
וחצריה עד נחל מצרים
והים הגבול וגבול ובהר הגדול
שמיר ויתיר ושכה ודנה
וקרית סנה היא דביר
וענב ואשתמה וענים
וגשן וחלן וגלה ערים
אחת עשרה וחצריהן
ארב ורומה ואשען וינים ינום
ובית תפוח ואפקה וחמטה

וקרית ארבע הוא חברון
וצער ערים תשע וחצריהן
מעון כרמל וזיף ויוטה
ויזרעאל ויקדעם וזנוח
הקין גבעה ותמנה ערים
עשר וחצריהן חלחול בית
צור וגדור ומערת ובית
ענות ואלתקן ערים שש
וחצריהן קרית בעל היא
קרית יערים והרבה ערים
שתים וחצריהן במדבר
בית הערבה מדין וסככה
והנבשן ועיר המלח ועין
גדי שש וחצריהן ואת
היבוסי יושבי ירושלים
לא יוכלו בני יהודה להו
לחורישם וישב היבוסי
את בני יהודה בירושלים
עד היום הזה
ויצא הגורל לבני יוסף
מירדן יריחו למי יריחו
מזרחה המדבר עלה מיריחו
בהר בית אל ויצא מבית אל
לוזה ועבר אל גבול הארכי
עטרות וירד ימה אל גבול
היפלטי עד גבול בית חורן
תחתון ועד גזר והיו תוצא
הימה וינחלו בני יוסף
מנשה ואפרים ויהי גבול

בני אפרים למשפחתם ויהי
גבול נחלתם מזרחה עט
עטרות אדר עד בית
חורון עליון ויצא הגבול
הימה המכמתת מצפון
ונסב הגבול מזרחה תאנת
שילה ועבר אותו ממזרח
ינוחה וירד מינוחה עטרות
ונערתה ופגע ביריחו ויצא
הירדן מתפוח ילך הגבול
ימה נחל קנה והיו תוצ
תוצאותיו הימה זאת
נחלת מטה בני אפרים
למשפחתם והערים המ
המבדלות לבני אפרים
בתוך נחלת בני מנשה
כל הערים וחצריהן ולא
הורישו את הכנעני היושב
בגזר וישב הכנעני בקרב
אפרים עד היום הזה ויהי
למס עבד
ויהי הגורל למטה מנשה
כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הגלעד
כי הוא היה איש מלחמה
ויהי לו הגלעד והבשן ויהי
לבני מנשה הנותרים למ
למשפחתם לבני אביעזר
ולבני חלק ולבני אשריאל

ולבני שכם ולבני חפר ולבני
שמידע אלה בני מנשה
בן יוסף הזכרים למ
למשפחתם ולצלפחד
בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה ולא היו לו בנים
כי אם בנות ואלה שמות
בנתיו מחלה ונעה חגלה
ומלכה ותרצה ותקרבנה
לפני אלעזר הכהן ולפני
יהושע בן נון ולפני הנשי
הנשיאים לאמר יהוה
צוה ביד משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן
להם אל פי יהוה נחלה
בתוך אחי אביהן ויפלו
חבלי מנשה עשרה לבד
מארץ הגלעד והבשן
אשר מעבר לירדן כי בנות
מנשה נחלו נחלה בתוך
ערי מנשה וגבול מנשה
מצפון לנחל והיו תוצאתיו
הימה נגבה לאפרים מצפו
וצפונה למנשה ויהי הים
גבלו ובאשר יפגעון מצפון
ובישכר ממזרח ויהי
למנשה ביששכר ובאשר
בית שאן ובנתיה ויבלעם
ובנתיה ואת ישבי דאר

ובנתיה וישבי עין דאר
ובנתיה וישבית תענך וישבי
מגדו ובנתיה שלשת
הנפת ולא יכלו בני מנשה
להוריש את הערים האלה
ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת ויהי כי חזקו
בני ישראל ויתנו את הכנ
הכנעני למס והוריש לא
הורישו
וידברו בני יוסף את יהושע
לאמר מדוע נתתה לי
נחלה גורל אחד וחבל אחד
ואני עם רב אשר עד כה
ברכני יהוה ויאמר אליהם
יהושע אם עם רב אתה
עלה לך היערה ובראת
לך שם בארץ הפרזי וה
והרפאים כי אץ לך הר
אפרים ויאמרו בני יוסף
לא ימצא לנו ההר ורכב
ברזל בכל הכנעני הישב
בעמק לאשר בבית שאן
ובנתיה ולאשר בעמק יז
יזרעאל ויאמר יהושע
אל בית יוסף לאפרים
ולמנשה לאמר עם רב
אתה וכח גדול לך לא יהיה
לך גורל אחד כי הר יהיה

ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין
אל יושבי עין תפוח למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני
אפרים וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה אפרים בתוך ערי

לך כי יער הוא ובראתו והיה
לך תוצאתיו כי תוריש את
הכנעני כי רכב ברזל הוא כי
חזק הוא׃
ויקהלו כל עדת בני ישראל
שלה וישכינו שם את
אהל מועד והארץ נכבשה
לפניהם׃ ויותרו בבני ישראל
אשר לא חלקו את נחלתם
שבעה שבטים׃ ויאמר
יהושע אל בני ישראל
עד אנה אתם מתרפים
לבא לרשת את הארץ אשר
נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם׃
הבו לכם שלשה אנשים
לשבט ואשלחם ויקמו
ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה
לפי נחלתם ויבאו אלי׃ וית
והתחלקו לשבעה חלקים
יהודה יעמד על גבולו מנ
מנגב ובית יוסף יעמדו
על גבולם מצפון׃ ואתם
תכתבו את הארץ לשבעה
חלקים והבאתם אלי הנה
וריתי לכם גורל פה לפני
יהוה אלהינו׃ כי אין חלק
ללוים בקרבכם כי כהנת
יהוה נחלתו מעבר לירדן
וגד וראובן וחצי שבט

המנשה לקחו נחלתם מע
מעבר לירדן מזרחה אשר
נתן להם משה עבד יהוה׃
ויקמו האנשים וילכו ויצו
יהושע את ההלכים לכתב
את הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו אלי
ופה אשליך לכם גורל לפני
יהוה בשלה׃ וילכו האנשים
ויעברו בארץ ויכתבוה
לערים לשבעה חלקים על
ספר ויבאו אל יהושע אל
המחנה שלה׃ וישלך להם
יהושע גורל בשלה לפני
יהוה ויחלק שם את הארץ
לבני ישראל כמחלקתם׃
ויעל גורל
מטה בני בנימן למשפחתם
ויצא גבול גורלם בין בני
יהודה ובין בני יוסף׃ ויהי
להם הגבול לפאת צפונה
מן הירדן ועלה הגבול אל
כתף יריחו מצפון ועלה
בהר ימה והיו תצאתיו
מדברה בית און׃ ועבר
משם הגבול לוזה אל כתף
לוזה נגבה היא בית אל
וירד הגבול עטרות אדר
על ההר אשר מנגב לבית

לבית חורון תחתון׃ ותאר הגבול
ונסב לפאת ים נגבה מן ההר
אשר על פני בית חורון והיו
תוצאתיו אל קרית
בעל היא קרית יערים עיר
בני יהודה זאת פאת ים׃
ופאת נגבה מקצה קרית
יערים ויצא הגבול ימה
ויצא אל מעין מי נפתוח׃
וירד הגבול אל קצה ההר
אשר על פני גיא בן הנם
אשר בעמק רפאים צפונה
וירד גיא הנם אל כתף היב
היבוסי נגבה וירד עין רגל׃
ותאר מצפון ויצא עין
שמש ויצא אל גלילות
אשר נכח מעלה אדמים
וירד אבן בהן בן ראובן׃
ועבר אל כתף מול הערבה
צפונה הערבתה׃ ועבר
הגבול אל בית חגלה צפונה
והיו תוצאות הגבול אל
לשון ים המלח צפונה אל קצה
הירדן נגבה זה גבול נגב׃
והירדן יגבל אתו לפאת
קדמה זאת נחלת בני בנימן
לגבולתיה סביב למשפחתם׃
והיו הערים למטה בני
בנימן למשפחותיהם יריחו

ובית חגלה ועמק קציץ׃ וע
ועמק ובית הערבה וצמרים
ובית אל׃ והעוים והפרה
ועפרה׃ וכפר העמני והעפני
וגבע ערים שתים עשרה
וחצריהן׃ והמצפה והכפירה
והמצה׃ ורקם וירפאל ותראלה׃
וצלע האלף והיבוסי היא
ירושלם גבעת קרית יערים
ארבע עשרה וחצריהן זאת
נחלת בני בנימן למשפחתם׃
ויצא הגורל
השני לשמעון למטה
בני שמעון למשפחתם
ויהי נחלתם בתוך נחלת
בני יהודה׃ ויהי להם בנח
בנחלתם באר שבע ושבע
ומולדה׃ וחצר שועל
ובלה ועצם׃ ואלתולד
ובתול וחרמה׃ וצקלג ובית
המרכבות וחצר סוסה׃ ובית
לבאות ושרוחן ערים שלש
עשרה וחצריהן׃ עין רמון
ועתר ועשן ערים ארבע
וחצריהן׃ וכל החצרים
אשר סביבות הערים האלה
עד בעלת באר ראמת נגב
זאת נחלת מטה בני שמ
שמעון למשפחתם׃ מחבל

גבעון והרמה ובארות

בני יהודה נחלת בני שמעון
כי היה חלק בני יהודה
רב מהם וינחלו בני שמעון
בתוך נחלתם׃
ויעל הגורל השלישי לבני
זבלן למשפחתם לבני זבלן
ויהי גבול נחלתם עד שריד׃
ועל גבולם לימה ומרעלה
ופגע בדבשת ופגע אל
הנחל אשר על פני יקנעם׃
ושב משריד קדמה מזרח
השמש על גבול כסלת
תבר ויצא אל הדברת ועלה
יפיע׃ ומשם עבר קדמה
מזרחה חפר עתה קצין
ויצא רמון המתאר
הנעה׃ ונסב אתו הגבול
מצפון חנתן והיו תצאתיו גיא
יפתחאל׃ וקטת ונהלל
ושמרון וידאלה ובית לחם
ערים שתים עשרה
וחצריהן׃ זאת נחלת מטה
בני זבלן למשפחתם הערים
האלה וחצריהן׃
ליששכר יצא הגורל
הרביעי לבני יששכר
למשפחתם׃ ויהי גבולם
יזרעאלה והכסולות ושונם׃
וחפרים ושיאון ואנחרת׃

והרבית וקשיון ואבץ׃ ורמת
ועין גנים ועין חדה ובית
פצץ׃ ופגע הגבול בתבור
ושחצומה ובית שמש
והיו תצאות גבולם הירדן
ערים שש עשרה וחצריהן׃
זאת נחלת מטה בני
יששכר למשפחתם הערים
וחצריהן׃
ויצא הגורל החמישי למטה
בני אשר למשפחתם׃ ויהי
גבולם חלקת וחלי ובטן
ואכשף׃ ואלמלך ועמעד
ומשאל ופגע בכרמל הימה
ובשיחור לבנת׃ ושב מזרח
השמש בית דגן ופגע
בזבלן ובגי יפתחאל צפונה
בית העמק ונעיאל ויצא
אל כבול משמאל׃ ועברן
ורחב וחמון וקנה עד
צידון רבה׃ ושב הגבול הרמה
ועד עיר מבצר צר ושב
הגבול חסה ויהיו תצאתיו
הימה מחבל אכזיבה׃
ועמה ואפק ורחב עשרים
ושתים וחצריהן׃ זאת
נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים
האלה וחצריהן׃

לבני נפתלי יצא הגורל
הששי לבני נפתלי
למשפחתם׃ ויהי גבולם
מחלף מאלון בצעננים
ואדמי הנקב ויבנאל עד
לקום ויהיו תצאתיו הירדן׃
ושב הגבול ימה אזנות תבור
ויצא משם חוקקה ופגע
בזבלן מנגב ובאשר פגע
מים וביהודה הירדן מזרח
השמש׃ וערי מבצר הצדים
צר וחמת רקת וכנרת׃
ואדמה והרמה וחצור׃
וקדש ואדרעי ועין חצור׃
ויראון ומגדל אל חרם ובית
ענת ובית שמש ערים
תשע עשרה וחצריהן׃
זאת נחלת מטה בני נפתלי
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן׃
לבני למטה בני דן למשפחתם
יצא הגורל השביעי׃ ויהי
גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש׃
ושעלבין ואילון ויתלה׃
ואילון ותמנתה ועקרון׃
ואלתקא וגבתון ובעלת׃
ויהד ובני ברק וגת רמון׃
ומי הירקון והרקון עם

הגבול מול יפו׃ ויצא גבול
בני דן מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשם וילכדו
אותה ויכו אותה לפי חרב
וירשו אותה וישבו בה ויקראו
ללשם דן כשם דן אביהם׃
זאת נחלת מטה בני דן
למשפחתם הערים האלה
וחצריהן׃ ויכלו לנחל את
הארץ לגבולתיה ויתנו בני
ישראל נחלה ליהושע בן
נון בתוכם׃ על פי יהוה נתנו
לו את העיר אשר שאל
את תמנת סרח בהר אפרים
ויבנה את העיר וישב בה׃
אלה הנחלת אשר נחלו
אלעזר הכהן ויהושע בן
נון וראשי האבות למטות
לבני ישראל בגורל בשלה
לפני יהוה פתח אהל מועד
ויכלו מחלק את הארץ׃
וידבר יהוה
אל יהושע לאמר׃ דבר אל
בני ישראל לאמר תנו לכם
את ערי המקלט אשר דברתי
אליכם ביד משה׃ לנוס שמה
רוצח מכה נפש בשגגה בבלי
דעת והיו לכם למקלט מגאל
הדם׃ ונס אל אחת מהערים

האלה ועמד פתח שער
העיר ודבר באזני זקני העיר
ההיא את דבריו ואספו אתו
העירה אליהם ונתנו לו מק
מקום וישב שם וכי ירדף עמם
גאל הדם אחריו ולא יסגירו
את הרצח בידו כי בבלי
דעת הכה את רעהו ולא
שונא הוא לו מתמל שלשם
וישב בעיר ההיא עד עמדו
לפני העדה למשפט עד
מות הכהן הגדול אשר
בימי יהיה בימים ההם אז
ישוב הרצח ובא אל עירו
ואל ביתו אל העיר אשר נס
משם ויקדשו את קדש
בגליל בהר נפתלי ואת
שכם בהר אפרים ואת
קרית ארבע היא חברון
בהר יהודה ומעבר לירדן
יריחו מזרחה נתנו את
בצר במדבר במישר
ממטה ראובן ואת ראמת
בגלעד ממטה גד ואת
גלן בבשן ממטה מנשה גולן
אלה היו ערי המועדה
לכל בני ישראל ולגר הגר
בתוכם לנס שמה כל
מכה נפש בשגגה ולא ימות

ביד גאל הדם עד עמדו לפני
העדה
ויגשו ראשי אבות הלוים
אל אלעזר הכהן ואל יהושע
בן נון ואל ראשי אבות
המטות לבני וידברו אלהם ישראל
בשלה בארץ כנען לאמר
יהוה צוה ביד משה לתת
לנו ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו ויתנו בני ישראל
ללוים מנחלתם אל פי יהוה
את הערים האלה ואת
מגרשיהן ויצא הגורל
למשפחת הקהתי ויהי
לבני אהרן הכהן מן הלוים
ממטה יהודה וממטה
השמעני וממטה בנימן
בגורל ערים שלש עשרה
ולבני קהת
הנותרים ממשפחת מטה
אפרים וממטה דן ומחצי
מטה מנשה בגורל ערים
עשר
ולבני גרשון ממשפחות
מטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי ומחצי
מטה מנשה בבשן בגורל
ערים שלש עשרה
לבני מררי למשפחותם

ממטה

ממטה ראובן וממטה גד
וממטה זבולן ערים שתים
עשרה ויתנו בני ישראל
ללוים את הערים האלה
ואת מגרשיהן כאשר צוה
יהוה ביד משה בגורל
ויתנו ממטה בני
יהודה וממטה בני שמעון
את הערים האלה אשר
יקרא אתהן בשם ויהי
לבני אהרן ממשפחת
הקהתי מבני לוי כי להם
היה הגורל ראשנה ויתנו
להם את קרית ארבע אבי
הענוק היא חברון בהר
יהודה ואת מגרשיה סב
סביבתיה ואת שדה העיר
ואת חצריה נתנו לכלב בן
יפנה באחזתו ולבני אהרן
הכהן נתנו את עיר מקלט
הרצח את חברון ואת
מגרשיה ואת לבנה ואת
מגרשיה ואת יתר ואת
מגרשיה ואת אשתמע
ואת מגרשיה ואת חלון
ואת מגרשיה ואת דביר
ואת מגרשיה ואת עין
ואת מגרשיה ואת יטה
ואת מגרשיה ואת בית

שמש ואת מגרשיה ערים
תשע מאת שני השבטים
האלה
וממטה בנימן את גבעון
ואת מגרשיה ואת גבע ואת
מגרשיה ואת ענתות ואת
מגרשיה ואת עלמון
ואת מגרשיה ערים ארבע
כל ערי בני אהרן הכהנים
שלש עשרה עיר ומגרשיהן
ולמשפחות בני
קהת הלוים הנותרים מבני
קהת ויהי ערי גורלם ממטה
אפרים ויתנו להם את עיר
מקלט הרצח את שכם ואת
מגרשיה בהר אפרים ואת
גזר ואת מגרשיה ואת קבצים ואת מגרשיה ואת בית
חורון ואת מגרשיה ערים
ארבע
וממטה דן את אלתקא ואת
מגרשיה ואת גבתון ואת
מגרשיה את אילון ואת את גת רמון ואת מגרשיה
מגרשיה ערים ארבע וממ
וממחצית מטה מנשה את
תענך ואת מגרשיה ואת
גת רימון ואת מגרשיה
ערים שתים כל ערים
עשר ומגרשיהן למשפחות
בני קהת הנותרים

ולבני גרשון ממשפחת הלוים
מחצי מטה מנשה את עיר
מקלט הרצח את גלון בבשן
ואת מגרשיה ואת בעשתרה
ואת מגרשיה ערים שתים
וממטה יששכר
את קשיון ואת דברת ואת
מגרשיה את ירמות ואת
מגרשיה את עין גנים ואת
מגרשיה ערים ארבע
וממטה אשר
את משאל ואת מגרשיה
את עבדון ואת מגרשיה
את חלקת ואת מגרשיה
ואת רחב ואת מגרשיה
ערים ארבע
וממטה נפתלי את עיר
מקלט הרצח את קדש
בגליל ואת מגרשיה ואת
קרתן ואת מגרשיה ואת
חמת דאר ואת מגרשיה
ערים שלש כל ערי הגרשני
למשפחתם שלש עשרה
עיר ומגרשיהן
ולמשפחת בני מררי הלוים
הנותרים מאת מטה
זבלן את יקנעם ואת
מגרשיה את קרתה ואת
מגרשיה את דמנה ואת

גולן

ואת מגרשיה

מגרשיה את נהלל
ואת מגרשיה ערים
ארבע
וממטה גד את עיר מקלט
הרצח את רמות בגלעד
ואת מגרשיה ואת מחנים
ואת מגרשיה את חשבון
ואת מגרשיה את יעזר
ואת מגרשיה כל ערים
ארבע כל הערים לבני מררי
למשפחתם הנותרים
ממשפחת הלוים ויהי
גורלם ערים שתים עשרה
כל ערי הלוים בתוך אחזת
בני ישראל ערים ארבעים
ושמנה ומגרשיהן תהיינה
הערים האלה עיר עיר
ומגרשיהן סביבתיה כן
לכל הערים האלה
ויתן יהוה לישראל
את כל הארץ אשר נשבע
לתת לאבותם וירשוה
וישבו בה וינח יהוה להם
מסביב ככל אשר נשבע
לאבותם ולא איש לפניהם
מכל איביהם את כל
איביהם נתן יהוה בידם
ולא נפל דבר מכל הדבר
הטוב דבר יהוה אל בית

עמד

אשר

ישראל הכל בא אז יקרא
יהושע לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה ויאמר
אלהם אתם שמרתם את
כל אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה ותשמעו בקלי
לכל אשר צויתי אתכם לא
עזבתם את אחיכם זה
ימים רבים עד היום הזה
ושמרתם את משמרת
יהוה מצות יהוה אלהיכם
ועתה הניח יהוה לאחיכם
כאשר דבר לכם ועתה פנו
ולכו לכם לאהליכם אל
ארץ אחזתכם אשר נתן
לכם משה עבד יהוה בע
בעבר הירדן רק שמרו
מאד לעשות את המצוה
התורה אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאהבה
את יהוה אלהיכם וללכת
בכל דרכיו ולשמר
מצותיו ולדבקה בו ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם
ויברכם יהושע וישלחם
וילכו אל אהליהם ולחצי
שבט המנשה נתן משה
בבשן ולחציו נתן יהושע
עם אחיהם בעבר הירדן

אל

אלהיכם

ואת

בני

מעבר

ימה וגם כי שלחם יהושע
אל אהליהם ויברכם ויאמר
אלהם לאמר בנכסים רבים
שובו אהליכם ובמקנה רב
מאד בכסף ובזהב ובברזל
ובשלמות הרבה מאד חלקו
שלל איביכם עם אחיכם
וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה מאת
בני ישראל משלה אשר
בארץ כנען ללכת אל ארץ
הגלעד אל ארץ אחזתם א
אשר נאחזו בה על פי יהוה
ביד משה ויבאו אל גלילות
הירדן אשר בארץ כנען ויבנו
בני גד ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה שם מזבח
על הירדן מזבח גדול למראה
וישמעו בני ישראל לאמר
הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה את המזבח
אל מול ארץ כנען אל גלילות
הירדן אל עבר בני ישראל
וישמעו בני ישראל ויקהלו
כל עדת בני ישראל שלה
לעלות עליהם לצבא
וישלחו בני ישראל
אל בני ראובן ואל בני גד ואל
חצי שבט מנשה אל ארץ

ובנחשת

הגלעד את פנחס בן אלעזר
הכהן ועשרה נשיאים עמו
נשיא אחד נשיא לבית אב
לכל מטות ישראל ואיש ראש
בית אבתם המה לאלפי ישר
ישראל ויבאו אל בני ראובן
ואל בני גד ואל חצי שבט
מנשה אל ארץ הגלעד וידברו
אתם לאמר כה אמרו כל
עדת בני ישראל יהוה מה
המעל הזה אשר מעלתם
באלהי ישראל לשוב היום
מאחרי יהוה בבנתכם לכם
מזבח למרדכם היום ביהוה
המעט לנו את עון פעור אשר
לא הטהרנו ממנו עד היום
הזה ויהי הנגף בעדת יהוה
ואתם תשבו היום מאחרי יהוה
והיה אתם תמרדו היום ביהוה
ומחר אל כל עדת ישראל
יקצף ואך אם טמאה ארץ
אחזתכם עברו לכם אל ארץ
אחזת יהוה אשר שכן שם
משכן יהוה והאחזו בתוכנו
וביהוה אל תמרדו בבנתכם
לכם מזבח מבלעדי מזבח
יהוה אלהינו הלא עכן בן
זרח מעל מעל בחרם ועל כל
עדת ישראל היה קצף והוא איש

אחד לא גוע בעונו
ויענו בני ראובן ובני גד
וחצי שבט המנשה וידברו
את ראשי אלפי ישראל
אל אלהים יהוה הוא ידע
וישראל הוא ידע אם במרד
אם במעל ביהוה אל תושיענו
היום הזה לבנות לנו מזבח
לשוב מאחרי יהוה ואם
להעלות עליו עלה ומנחה
ואם לעשות עליו זבחי ש
שלמים יהוה יבקש ואם
לא מדאגה מדבר עשינו
את זאת מחר יאמרו בניכם
לבנינו לאמר מה לכם
וליהוה אלהי ישראל וגבול
וגבול יהוה בינינו ובניכם
בני ראובן ובני גד את הירדן
אין לכם חלק ביהוה והש
והשביתו בניכם את בנינו
לבלתי ירא את יהוה ונאמר
נעשה נא לנו לבנות את
המזבח לא לעלה ולא
לזבח כי עד הוא בינינו
וביניכם ובין דורותינו
אחרינו לעבד את עבדת
יהוה לפניו בעלותינו ובזב
ובזבחינו ובשלמינו ולא
יאמרו בניכם מחר לבנינו

אין לכם חלק ביהוה ונאמר
והיה כי יאמרו אלינו ואל
דורותינו מחר ואמ
ואמרנו ראו את תבנית מז
מזבח יהוה אשר עשו אב
אבותינו לא לעולה ולא לזבח
כי עד הוא בינינו וביניכם
חלילה לנו ממנו למרד
ביהוה ולשוב היום מאחרי
יהוה לבנות מזבח לעלה
למנחה ולזבח מלבד
מזבח יהוה אלהינו אשר
לפני משכנו
וישמע פינחס הכהן ונשיאי
העדה וראשי אלפי ישראל
אשר אתו הדברים אשר
דברו בני ראובן ובני גד
ובני מנשה וייטב בעיניהם
ויאמר פינחס בן אלעזר
הכהן אל בני ראובן ואל
בני גד ואל בני מנשה היום
ידענו כי בתוכנו יהוה
אשר לא מעלתם ביהוה
המעל הזה אז הצלתם את
בני ישראל מיד יהוה
וישב פינחס בן אלעזר הכהן
והנשיאים מאת בני ראובן
ומאת בני גד מארץ הגלעד
אל ארץ כנען אל בני

ישראל וישבו אתם דבר
וייטב הדבר בעיני בני ישראל
ויברכו אלהים בני ישראל
ולא אמרו לעלות עליהם
לצבא לשחת את הארץ
אשר בני ראובן ובני גד
ישבים בה ויקראו בני ראובן
ובני גד למזבח כי עד הוא
בינתינו כי יהוה הוא האלהים
ויהי מימים
רבים אחרי אשר הניח יהוה
לישראל מכל איביהם
מסביב ויהושע זקן בא בימים
ויקרא יהושע לכל ישראל
לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אליהם
אני זקנתי באתי בימים וא
ואתם ראיתם את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לכל
הגוים האלה מפניכם כי
יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם ראו הפלתי לכם את
הגוים הנשארים האלה
בנחלה לשבטיכם מן הירדן
וכל הגוים אשר הכרתי והים
הגדול מבוא השמש ויהוה
אלהיכם הוא יהדפם מפניכם
והוריש אתכם מפניכם ויר
וירשתם את ארצם כאשר

דבר יהוה אלהיכם לכם׃
וחזקתם מאד לשמר לעש
ולעשות את כל הכתוב בס
בספר תורת משה לבלתי
סור ממנו ימין ושמאל׃
לבלתי בא בגוים האלה ה
הנשארים האלה אתכם וב
ובשם אלהיהם אלהיכם בז
לא תזכירו ולא תשביעו ולא
תעבדום ולא תשתחוו להם׃
כי אם ביהוה אלהיכם תדב
תדבקו כאשר עשיתם עד
היום הזה׃ ויורש יהוה מפנ
מפניכם גוים גדולים ועצו
ועצומים ואתם לא עמד
איש מפניכם עד היום הזה׃
איש אחד מכם ירדף אלף
כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם כאשר דבר לכם׃ ונשמ
ונשמרתם מאד לנפשתיכם
לאהבה את יהוה אלהיכם׃
כי אם שוב תשובו ודבקתם
ביתר הגוים האלה הנשארים
האלה אתכם והתחתנתם ב
בהם ובאתם בהם והם בכם׃
ידוע תדעו כי לא יוסיף יג
יהוה אלהיכם להוריש את
כל הגוים האלה מפניכם
והיו לכם לפח ולמוקש ולש

ולשטט בצדיכם ולצנינים
בעיניכם עד אבדכם מעל
האדמה הטובה הזאת עד
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃
והנה אנכי הולך היום בדרך
כל הארץ וידעתם בכל לבבכם
ובכל נפשכם כי לא נפל דבר
אחד מכל הדברים הטובים
אשר דבר יהוה אלהיכם
עליכם הכל באו לכם לא נפל
ממנו דבר אחד׃ והיה כאשר
בא את כל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אלהיכם עליכם
את כל הדבר הרע הזה עד
השמידו אתכם מעל האד
האדמה הטובה הזאת א
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃
בעברכם את ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתכם
והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה
אשר נתן לכם׃
ויאסף יהושע את כל
שבטי ישראל שכמה
ויקרא לזקני ישראל ולרא
ולראשיו לשפטיו ולשטריו
ויתיצבו לפני האלהים׃ מ

ויאמר יהושע אל כל העם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם
ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים׃ ואקח את אביכם
את אברהם מעבר הנהר
ואולך אתו בכל ארץ כנען
וארבה את זרעו ואתן לו
את יצחק׃ ואתן ליצחק
את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את הר שעיר לרשת
אתו ויעקב ובניו ירדו מצ
מצרים׃ ואשלח את משה
ואת אהרן ואגף את
מצרים כאשר עשיתי בק
בקרבו ואחר הוצאתי
אתכם ואוציא את אבותיכם
ממצרים ותבאו הימה
וירדפו מצרים אחרי
אבותיכם ברכב ובפרשים
ים סוף׃ ויצעקו אל יהוה
וישם מאפל ביניכם בין
המצרים ויבא עליו את
הים ויכסהו ותראינה
עיניכם את אשר עשיתי
במצרים ותשבו במדבר
ימים רבים׃ ואביאה אתכם
אל ארץ האמרי היושב

בעבר הירדן וילחמו אתכם
ואתן אותם בידכם ותירשו
את ארצם ואשמידם מפניכם׃
ויקם בלק בן צפור מלך מואב
וילחם בישראל וישלח
ויקרא לבלעם בן בעור לקלל
אתכם׃ ולא אביתי לשמע
לבלעם ויברך ברוך אתכם
ואצל אתכם מידו׃ ותעברו
את הירדן ותבאו אל יריחו
וילחמו בכם בעלי יריחו
האמרי והפרזי והכנעני והח
והחתי והגרגשי החוי והיבוסי
ואתן אותם בידכם׃ ואשלח
לפניכם את הצרעה ותגרש
אתם מפניכם שני מלכי
האמרי לא בחרבך ולא ב
בקשתך׃ ואתן לכם ארץ א
אשר לא יגעת בה וערים אשר
לא בניתם ותשבו בהם כרמים
וזתים אשר לא נטעתם אתם
אכלים׃ ועתה יראו את יהוה
ועבדו אתו בתמים ובאמת
והסירו את אלהים אשר
עבדו אבותיכם בעבר הנהר
ובמצרים ועבדו את יהוה׃
ואם רע בעיניכם לעבד את
יהוה בחרו לכם היום את מי
תעבדון אם את אלהים

אשר עבדו אבותיכם אשר
בעבר הנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם ישבים
בארצם ואנכי וביתי
נעבד את יהוה׃
ויען העם ויאמר חלילה לנו
מעזב את יהוה לעבד
אלהים אחרים׃ כי יהוה
אלהינו הוא המעלה אתנו ואת
אבותינו מארץ מצרים
מבית עבדים ואשר עשה
לעינינו את האתות הגד
הגדלות האלה וישמרנו בכל
הדרך אשר הלכנו בה ובכל
העמים אשר עברנו בקרבם
ויגרש יהוה את כל העמים
ואת כל האמרי ישב הארץ
מפנינו גם אנחנו נעבד את
יהוה כי הוא אלהינו׃
ויאמר יהושע אל
כל העם לא תוכלו לעבד
את יהוה כי אלהים קדושים
הוא אל קנוא הוא לא ישא
לפשעכם ולחטאותיכם׃ כי
תעזבו את יהוה ועבדתם
את אלהי נכר ושב והרע
לכם וכלה אתכם אחרי אשר
היטיב לכם׃ ויאמר העם
אל יהושע לא כי את יהוה

נעבד׃ ויאמר יהושע אל
העם עדים אתם בכם כי
אתם בחרתם לכם את
יהוה לעבד אותו ויאמרו
עדים׃ ועתה הסירו את
אלהי הנכר אשר בקרבכם
והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל׃ ויאמרו העם
אל יהושע את יהוה
אלהינו נעבד ובקולו נשמע
ויכרת יהושע ברית לעם
ביום ההוא וישם לו חק
ומשפט בשכם׃ ויכתב
יהושע את הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח
אבן גדולה ויקמה שם
האלה׃ ויאמר יהושע אל
כל העם הנה האבן הזאת
תהיה בנו לעדה כי היא
שמעה את כל אמרי יהוה
אשר דבר עמנו והיתה בכם
לעדה פן תכחשון באלהיכם׃
וישלח יהושע את העם
איש לנחלתו׃
ויהי אחרי הדברים האלה
וימת יהושע בן נון עבד
יהוה בן מאה ועשר שנים
ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בהר

אשר בהר אפרים מצפון
להר געש׃ ויעבד ישראל
את יהוה כל ימי יהושע וכל
ימי הזקנים אשר האריכו
ימים אחרי יהושע ואשר
ידעו את כל מעשה יהוה
הגדול אשר עשה לישראל׃
ואת עצמות יוסף אשר
העלו בני ישראל ממצרים
קברו בשכם בחלקת השדה
אשר קנה יעקב מאת בני
חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני יוסף
לנחלה׃ ואלעזר בן אהרן
מת ויקברו אתו בגבעת
פינחס בנו אשר נתן לו בהר
אפרים׃

ויהי אחרי מות

יהושע וישאלו בני
ישראל ביהוה לאמר
מי יעלה לנו אל הכנעני
בתחלה להלחם בו׃
ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגורלי

ויאמר יהוה יהודה יעלה
הנה נתתי את הארץ בידו׃

ונלחמה בכנעני והלכתי גם
אני אתך בגורלך וילך אתו
שמעון׃ ויעל יהודה ויתן
יהוה את הכנעני והפרזי
בידם ויכום בבזק עשרת
אלפים איש׃ וימצאו את
אדני בזק בבזק וילחמו בו
ויכו את הכנעני ואת הפרזי׃
וינס אדני בזק וירדפו אחריו
ויאחזו אתו ויקצצו את
בהנות ורגליו׃ ויאמר אדני
בזק שבעים מלכים בהנות
ידיהם ורגליהם מקצצים
היו מלקטים תחת שלחני
כאשר עשיתי כן שלם לי
אלהים ויביאהו ירושלים
וימת שם׃
וילחמו בני יהודה בירושלים
וילכדו אותה ויכוה לפי חרב
ואת העיר שלחו באש׃
ואחר ירדו בני יהודה להלחם
בכנעני יושב ההר והנגב
והשפלה׃ וילך יהודה אל
הכנעני היושב בחברון ושם
חברון לפנים קרית ארבע
ויכו את ששי ואת אחימן
ואת תלמי׃ וילך משם אל
יושבי דביר ושם דביר לפנים
קרית ספר׃ ויאמר כלב אשר

אשר יכה את קרית ספר
ולכדה ונתתי לו את עכסה
בתי לאשה וילכדה עתני
עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ויתן לו את
עכסה בתו לאשה ויהי בב
בבואה ותסיתהו לשאל מ
מאת אביה השדה ותצנח
מעל החמור ויאמר לה
כלב מה לך ותאמר לו הבה
לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני
ונתתה לי גלת מים ויתן לה
כלב את גלת עלית ואת
גלת תחתית
ובני קיני חתן משה עלו
מעיר התמרים את בני
יהודה אשר בנגב ערד מדבר יהודה
וילך וישב את העם וילך
יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אותה ויקרא שם
את שם העיר חרמה וילכד
יהודה את עזה ואת גבולה
ואת אשקלון ואת גבולה
ואת עקרון ואת גבולה ויה
ויהי יהוה את יהודה וירש
את ההר כי לא כלו להוריש
את ישבי העמק כי רכב
ברזל להם ויתנו לכלב

את חברון כאשר דבר משה
ויורש משם את שלשה
בני הענק ואת היבוסי י
יושב ירושלים לא הורישו
בני בנימן וישב היבוסי את
בני בנימן בירושלם עד
היום הזה
ויעלו בית יוסף גם הם בית
בית אל ויהוה עמם ויתירו
בית יוסף בבית אל ושם
העיר לפנים לוז ויראו הש
השמרים איש יוצא מן
העיר ויאמרו לו הראנו נא
עד מבוא העיר ועשינו את
עמך חסד ויראם את מבוא
העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת
האיש ואת כל משפחתו
שלחו וילך האיש ארץ
החתים ויבן עיר ויקרא
שמה לוז הוא שמה עד
היום הזה
ולא הוריש מנשה את בית
שאן ואת בנתיה ואת תענך
ואת בנתיה ואת ישבי
דאר ואת בנתיה ואת
ישבי יבלעם ואת בנתיה
ואת ישבי מגדו ואת
בנתיה ויואל הכנעני
לשבת בארץ הזאת ויהי

כי חזק ישראל וישם את
הכנעני למס והורש לא הו
הורישו
ואפרים לא הוריש את הכנ
הכנעני היושב בגזר וישב
הכנעני בקרבו בגזר
זבולן לא הוריש את ישבי
קטרון ואת ישבי נהלל ו
וישב הכנעני בקרבו ויהיו
למס
אשר לא הוריש את ישבי
עכו ואת ישבי צידון ואת
ישבי אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת
רחוב וישב האשרי בקרב
הכנעני ישבי הארץ כי
לא הורישו
נפתלי לא הוריש את ישבי
בית שמש ואת ישבי בית
ענת וישב בקרב הכנעני
ישבי הארץ וישבי בית
שמש ובית ענת היו להם
למס וילחצו האמרי את
בני דן ההרה כי לא נתנו לרד
לרדת לעמק ויואל האמרי
לשבת בהר חרס באילון
ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף
ויהיו למס וגבול האמרי
ממעלה עקרבים מהסלע

ומעלה
ויעל מלאך יהוה מן הגלגל
אל הבכים ויאמר אעלה
אתכם ממצרים ואביא
אתכם אל הארץ אשר
נשבעתי לאבתיכם ואמר
לא אפר את בריתי אתכם
לעולם ואתם לא תכרתו
ברית ליושבי הארץ הזאת
מזבחותיהם תתצון ולא
שמעתם בקולי מה זאת
עשיתם וגם אמרתי לא
אגרש אותם מפניכם והיו לכם
לצדים ואלהיהם יהיו לכם
למוקש ויהי כדבר מלאך
יהוה את הדברים האלה
כל ישראל אל בני וישאו העם את
קולם ויבכו ויקראו שם
המקום ההוא בכים ויזבחו
שם ליהוה
וישלח יהושע את העם
וילכו בני ישראל איש לנ
לנחלתו לרשת את הארץ
ויעבדו העם את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי הזקנים
אשר האריכו ימים אחרי
יהושע אשר ראו את כל
מעשה יהוה הגדול אשר
עשה לישראל וימת יהושע

בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים ויקברו אותו בגבול
נחלתו בתמנת חרס
בהר אפרים מצפון להר
געש וגם כל הדור נאספו ההוא
אל אבותיו ויקם דור אחר
אחריהם אשר לא ידעו את
יהוה וגם את המעשה אשר
עשה לישראל

ויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה ויעבדו את
הבעלים ויעזבו יהוה אלהי את
אבותם המוציא אותם מארץ
מצרים וילכו אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים
אשר סביבותיהם וישתחוו
להם ויכעיסו את יהוה ויעזבו
את יהוה ויעבדו לבעל
ולעשתרות ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים
וישסו אתם וימכרם ביד
אויביהם מסביב ולא יכלו
עוד לעמד לפני אויביהם
בכל אשר יצאו יד יהוה
היתה בם לרעה כאשר דבר
יהוה וכאשר נשבע יהוה
להם ויצר להם מאד ויקם
יהוה שופטים ויושיעום מיד
שסיהם וגם אל שופטיהם

לא שמעו כי זנו אחרי אלהים
אחרים וישתחוו להם סרו
מהר מן הדרך אשר הלכו
אבותם לשמע מצות יהוה
לא עשו כן וכי הקים יהוה
להם שופטים והיה יהוה
עם השפט והושיעם מיד
איביהם כל ימי השפט
כי ינחם יהוה מנאקתם
מפני לחציהם ודחקיהם
והיה במות השפט ישבו
והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם לא הפילו
ממעלליהם ומדרכם הקשה
ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עברו הגוי
הזה את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו לקולי
גם אני לא אוסיף להוריש
איש מפניהם מן הגוים
אשר עזב יהושע וימת
למען נסות בם את ישראל
השמרים הם את דרך יהוה
ללכת בם כאשר שמרו
אבותם אם לא ויניח יהוה
את הגוים האלה לבלתי
הורישם מהר ולא נתנם ביד
יהושע

ואלה הגוים אשר הניח
יהוה לנסות בם את
ישראל את כל אשר לא
ידעו את כל מלחמות כנען
רק למען דעת דרות בני כל
ישראל ללמדם מלחמה
רק אשר לפנים לא ידעום
חמשת סרני פלשתים וכל
הכנעני והצידני והחוי ישב
הר הלבנון מהר בעל חרמון
עד לבוא חמת ויהיו לנסות
בם את ישראל לדעת
השמעו את מצות יהוה
אשר צוה את אבותם ביד
משה ובני ישראל ישבו
בקרב הכנעני החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ויקחו את בנותיהם
להם לנשים ואת בנותיהם
נתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם

ויעשו בני ישראל את
הרע בעיני יהוה וישכחו
את יהוה אלהיהם ויעבדו
את הבעלים ואת
האשרות ויחר אף
יהוה בישראל וימכרם
ביד כושן רשעתים מלך
ארם נהרים ויעבדו בני ישראל

את כושן רשעתים שמנה שנים
ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויקם יהוה מושיע לבני
ישראל ויושיעם את
עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל
ויצא למלחמה ויתן יהוה
בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על כושן
רשעתים ותשקט הארץ
ארבעים שנה וימת עתניאל
בן קנז

ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויחזק
יהוה את עגלון מלך מואב
על ישראל על כי עשו את
הרע בעיני יהוה ויאסף
אליו את בני עמון
ועמלק וילך ויך את
ישראל וירשו את עיר
התמרים ויעבדו בני ישראל
את עגלון מלך מואב שמונה
עשרה שנה ויזעקו בני
ישראל אל יהוה ויקם יהוה
להם מושיע את אהוד בן
גרא בן הימיני איש אטר
יד ימינו וישלחו בני ישראל
בידו מנחה לעגלון מלך

מואב ויעש לו אהוד חרב
ולה שני פיות גמד
ארכה ויחגר אותה מתחת
למדיו על ירך ימינו ויקרב
את המנחה לעגלון מלך
מואב איש בריא מאד ועגלון
ויהי כאשר כלה להקריב
את המנחה וישלח את
העם נשאי המנחה והוא
שב מן הפסילים אשר את
הגלגל ויאמר דבר סתר לי
אליך המלך ויאמר הס
ויצאו מעליו כל העמדים
עליו ואהוד בא אליו
והוא ישב בעלית המקרה
אשר לו לבדו ויאמר
אהוד דבר אלהים לי את
אליך ויקם מעל הכסא
וישלח אהוד את יד
שמאלו ויקח את החרב
מעל ירך ימינו ויתקעה
בבטנו ויבא גם הנצב
אחר הלהב ויסגר החלב
בעד הלהב כי לא שלף
החרב מבטנו ויצא הפרד
הפרשדנה ויצא אהוד
המסדרונה ויסגר דלתות
העליה בעדו ונעל והוא
יצא ועבדיו באו ויראו

והנה דלתות העליה נעלות
ויאמרו אך מסיך הוא את
רגליו בחדר המקרה ויחילו
עד בוש והנה איננו פתח
דלתות העליה ויקחו את
המפתח ויפתחו והנה
אדניהם נפל ארצה מת
ואהוד נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים
וימלט השעירתה ויהי
בבואו ויתקע בשופר בהר
אפרים וירדו עמו בני
ישראל מן ההר והוא
לפניהם ויאמר אליהם
רדפו אחרי כי נתן יהוה
את איביכם את מואב
בידכם וירדו אחריו וילכדו
את מעברות הירדן למואב
ולא נתנו איש לעבר ויכו
את מואב בעת ההיא
כעשרת אלפים איש כל שמן
וכל איש חיל ולא נמלט
איש ותכנע מואב ביום
ההוא תחת יד ישראל
ותשקט הארץ שמונים
שנה
ואחריו היה שמגר בן ענת
ויך את פלשתים שש מאות
איש במלמד הבקר ויושע גם
הוא את ישראל

ויוסיפו בני
ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ואהוד מת
וימכרם יהוה ביד יבין
מלך כנען אשר מלך
בחצור ושר צבאו סיסרא
והוא ישב בחרשת הגוים
ויצעקו בני ישראל אל
יהוה כי תשע מאות רכב
ברזל לו והוא לחץ את
בני ישראל בחזקה עשר
עשרים שנה

ודבורה

אשה נביאה אשת
לפידות היא שפטה את
ישראל בעת ההיא והי
והיא יושבת תחת תומר
דבורה בין הרמה ובין בית
בית אל בהר אפרים ויעלו
אליה בני ישראל למשפט
ותשלח ותקרא לברק בן
אבינעם מקדש נפתלי
ותאמר אליו הלא צוה
יהוה אלהי ישראל לך
ומשכת בהר תבור ולקחת
עמך עשרת אלפים איש
מבני נפתלי ומבני זבלון
ומשכתי אליך אל נחל

קישון את סיסרא שר צבא
יבין ואת רכבו ואת המונו
ונתתיהו בידך ויאמר
אליה ברק אם תלכי עמי
והלכתי ואם לא תלכי עמי
לא אלך ותאמר הלך אלך
עמך אפס כי לא תהיה תפ
תפארתך על הדרך אשר
אתה הולך כי ביד אשה
ימכר יהוה את סיסרא ות
ותקם דבורה ותלך עם ברק
קדשה ויזעק ברק את זבולן
ואת נפתלי קדשה ויעל
ברגליו עשרת אלפים איש
ותעל עמו דבורה וחבר
הקיני נפרד מקין מבני
חובב חתן משה ויט אהלו
עד אלון בצעננים אשר (בצענים כת בצעננים)
את קדש ויגדו לסיסרא
כי עלה ברק בן אבינעם
הר תבור ויזעק סיסרא את
כל רכבו תשע מאות רכב
ברזל ואת כל העם אשר
אתו מחרשת הגוים אל
נחל קישון ותאמר דבורה
אל ברק קום כי זה היום
אשר נתן יהוה את סיסרא
בידך הלא יהוה יצא לפניך
וירד ברק מהר תבור ועש

יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל

ועשרת אלפים איש אח
אחריו ויהם יהוה את סיס
סיסרא ואת כל הרכב ואת
כל המחנה לפי חרב לפני
ברק וירד סיסרא מעל
המרכבה וינס ברגליו וברק
רדף אחרי הרכב ואחרי
המחנה עד חרשת הגוים
ויפל כל מחנה סיסרא לפי
חרב לא נשאר עד אחד
וסיסרא נס ברגליו אל
אהל יעל אשת חבר הקיני
כי שלום בין יבין מלך
כנען חצור ובין בית חבר
הקיני ותצא יעל לקראת
סיסרא ותאמר אליו
סורה אדני סורה אלי
אל תירא ויסר אליה הא
האהלה ותכסהו בשמיכה
ויאמר אליה השקיני נא
מעט מים כי צמאתי ותפ
ותפתח את נאוד החלב
ותשקהו ותכסהו ויאמר
אליה עמד פתח האהל
והיה אם איש יבוא וש
ושאלך ואמר היש פה
איש ואמרת אין ותקח
יעל אשת חבר את יתד
האהל ותשם את המקבת

בידה ותבוא אליו בלט ותת
ותתקע את היתד ברקתו
ותצנח בארץ והוא נרדם
ויעף וימת והנה ברק רדף
את סיסרא ותצא יעל לק
לקראתו ותאמר לו לך
ואראך את האיש אשר
אתה מבקש ויבא אליה
והנה סיסרא נפל מת והיתד
ברקתו ויכנע אלהים ביום
ההוא את יבין מלך כנען
לפני בני ישראל ותלך יד
בני ישראל הלוך וקשה
על יבין מלך כנען עד אשר
הכריתו את יבין מלך כנען
ותשר דבורה וברק בן אב
אבינעם ביום ההוא לאמר
בפרע   פרעות
בישראל בהתנדב   עם
ברכו יהוה
שמעו   מלכים הא
ו   האזינו רזנים
אנכי   ליהוה אנכי
אשירה אזמר
ליהוה   אלהי ישראל
יהוה בצאתך
משעיר   בצעדך משדה
אדום ארץ
רעשה גם   שמים נטפו

גם עבים   נטפו מים
הרים נזלו מפני יהוה
זה סיני   מפני יהוה
אלהי ישראל
בימי   שמגר בן ענת
בימי יעל חדלו
ארחות   והלכי נתיבות
ילכו ארחות
עקלקלות   חדלו פרזון
בישראל חדלו
עד שקמתי   דבורה שמ
שקמתי אם
בישראל   לבי לחוקקי
ישראל
המתנדבים   בעם ברכו
יהוה רכבי
אתנות   צחורות יושבי
על מדין והלכי
על דרך   שיחו מקול
מחצצים בין
משאבים   שם יתנו
צדקות יהוה
צדקת   פרזונו
בישראל אז
ירדו   לשערים עם
יהוה עורי
עורי דבורה   עורי עורי
דברי שיר קום
ברק ושבה   שביך בן
אבינעם
אז ירד   שריד לאדירים

עם יהוה ירד
לי בגבורים   מני אפרים
שרשם
בעמלק   אחריך בנימן
בעממיך מני
מכיר ירדו   מחקקים
ומזבולן משכים
בשבט   סופר ושרי
ביששכר עם
דבורה   ויששכר כן ברק
בעמק שולח
ברגליו   בפלגות ראובן
גדולים חקרי
לב למה   ישבת בין המ
המשפתים
לשמע   שריקות עדרים
בפלגות
ראובן   גדולים חקרי לב
גלעד בעבר
הירדן   שכן ודן למה
יגור אניות
אשר   ישב לחוף ימים
על מפרציו
ישכון   זבולן עם חרף
נפשו למות
ונפתלי   על מרומי שדה
באו מלכים
נלחמו   אז נלחמו מלכי
כנען בתענך
על מי   מגדו בצע כסף
לא לקחו מן שמים

נלחמו הכוכבים
ממסילותם
נלחמו עם סיסרא נחל
קישון גרפם
נחל קדומים נחל קישון
תדרכי נפשי
עז אז הלמו עקבי
סוס מדהרות
דהרות אביריו אורו
מרוז אמר
מלאך יהוה ארו
ארור ישביה
כי לא באו לעזרת יהוה
לעזרת יהוה
בגבורים תברך מנשים
יעל אשת
חבר הקיני מנשים באהל
תברך מים
שאל חלב נתנה בספל
אדירים
הקריבה חמאה ידה
ליתד
תשלחנה וימינה להלמות
עמלים והלמה
סיסרא מחקה ראשו
ומחצה וחלפה
רקתו בין רגליה כרע נפל
שכב בין רגליה
כרע נפל באשר כרע
שם נפל
שדוד בעד החלון

נשקפה ותיבב אם
סיסרא בעד
האשנב מדוע בשש
רכבו לבוא
מדוע אחרו פעמי
מרכבותיו
חכמות שרותיה תעננה
אף היא תשיב
אמריה לה הלא ימצאו
יחלקו שלל
רחם רחמתים לראש
גבר שלל
צבעים לסיסרא שלל
צבעים רקמה
צבע רקמתים לצוארי
שלל כן יאבדו
כל אויביך יהוה ואהביו
כצאת השמש
בגברתו ותשקט הארץ
ארבעים שנה
ויעשו בני
ישראל הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד מדין שבע
שנים ותעז יד מדין על
ישראל מפני מדין
עשו להם בני ישראל את
המנהרות אשר בהרים
ואת המערות ואת המצדות
והיה אם זרע ישראל
ועלה מדין ועמלק ובני קדם
ועלו עליו ויחנו עליהם

וישחיתו את יבול הארץ
עד בואך עזה ולא ישאירו
מחיה בישראל ושה ושור וחמור
כי הם ומקניהם יעלו ואהלי
ואהליהם יבאו כדי ארבה
לרב ולגמליהם אין מספר
ויבאו בארץ לשחתה וידל
ישראל מאד מפני מדין
ויזעקו בני ישראל אל
יהוה ויהי כי זעקו בני
ישראל על אודות מדין
וישלח יהוה איש נביא
אל בני ישראל ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
ישראל אנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים
ואוציא אתכם מבית
עבדים ואציל אתכם
מיד מצרים ומיד כל
לחציכם ואגרש אותם
מפניכם ואתנה לכם את
ארצם ואמרה לכם אני
יהוה אלהיכם לא תיראו
את אלהי האמרי אשר
אתם יושבים בארצם
ולא שמעתם בקולי
ויבא מלאך
יהוה וישב תחת האלה
אשר בעפרה אשר
ליואש אבי העזרי וגדעון
בנו חבט חטים בגת להניס

מפני מדין וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך
גבור החיל ויאמר אליו
גדעון בי אדני ויש יהוה
עמנו ולמה מצאתנו כל
זאת ואיה כל נפלאתיו אשר
ספרו לנו אבותינו לאמר
הלא ממצרים העלנו יהוה
ועתה נטשנו יהוה ויתננו
בכף מדין ויפן אליו יהוה
ויאמר לך בכחך זה והושעת
את ישראל מכף מדין הלא
שלחתיך ויאמר אליו בי
אדני במה אושיע את
ישראל הנה אלפי הדל במנשה
ואנכי הצעיר
בבית אבי ויאמר אליו יהוה
כי אהיה עמך והכית את
מדין כאיש אחד ויאמר
אליו אם נא מצאתי חן
בעיניך ועשית לי אות
שאתה מדבר עמי אל נא
תמש מזה עד באי אליך
והצאתי את מנחתי והנחתי
לפניך ויאמר אנכי אשב
עד שובך וגדעון בא ויעש
גדי עזים ואיפת קמח מצות
הבשר שם בסל והמרק שם
בפרור ויוצא אליו אל תחת
האלה ויגש
ויאמר אליו מלאך האלהים

קח את הבשר ואת המצות
והנח אל הסלע הלז ואת
המרק שפך ויעש כן ויש
וישלח מלאך יהוה את
קצה המשענת אשר בידו
ויגע בבשר ובמצות ות
ותעל האש מן הצור ותא
ותאכל את הבשר ואת
המצות ומלאך יהוה הלך
מעיניו וירא גדעון כי מל
מלאך יהוה הוא ויאמר
גדעון אהה אדני יהוה כי
על כן ראיתי מלאך יהוה
פנים אל פנים ויאמר לו
יהוה שלום לך אל תירא
לא תמות ויבן שם גדעון
מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה
שלום עד היום הזה עודנו
בעפרת אבי העזרי ויהי
בלילה ההוא ויאמר לו יהוה
קח את פר השור אשר
לאביך ופר השני שבע
שנים והרסת את מזבח
הבעל אשר לאביך ואת
האשרה אשר עליו תכרת
ובנית מזבח ליהוה אלהיך
על ראש המעוז הזה במע
במערכה ולקחת את הפר
השני והעלית עולה בעצי
האשרה אשר תכרת ויקח
גדעון עשרה אנשים מעבדיו

ויעש כאשר דבר אליו יהוה
ויהי כאשר ירא את בית
אביו ואת אנשי העיר מע
מעשות יומם ויעש לילה
וישכימו אנשי העיר בבקר
והנה נתץ מזבח הבעל
והאשרה אשר עליו כרתה
ואת הפר השני העלה על
המזבח הבנוי ויאמרו איש
הזה אל רעהו מי עשה הדבר
וידרשו ויבקשו ויאמרו גד
גדעון בן יואש עשה את
הדבר הזה ויאמרו אנשי
העיר אל יואש הוצא את
בנך וימת כי נתץ את מזבח
הבעל וכי כרת האשרה אש
אשר עליו ויאמר יואש
לכל אשר עמדו עליו האתם
תריבון לבעל אם אתם תו
תושיעון אותו אשר יריב
לו יומת עד הבקר אם
אלהים הוא ירב לו כי נתץ
את מזבחו
וכל מדין ועמלק ובני קדם
נאספו יחדו ויעברו ויחנו
בעמק יזרעאל ורוח יהוה
לבשה את גדעון ויתקע
בשופר ויזעק אביעזר
אחריו ומלאכים שלח
בכל מנשה ויזעק גם הוא
אחריו ומלאכים שלח בא

ויקרא לו ביום ההוא ירבעל
לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את
מזבחו

כאשר ובזבולון ובנפתלי
ויעלו לקראתם ויאמר
גדעון אל האלהים אם יש
מושיע בידי את ישראל
כאשר דברת הנה אנכי מצ
מציג את גזת הצמר בגרן
לבדה אם טל יהיה על הגזה
ועל כל הארץ חורב וידעתי
כי תושיע בידי את ישראל
כאשר דברת ויהי כן וישכם
ממחרת ויזר את הגזה
וימץ טל מן הגזה מלא
הספל מים ויאמר גדעון
אל האלהים אל יחר אפך
בי ואדברה אך הפעם אנסה
נא רק הפעם בגזה יהי נא
חורב על הגזה לבדה ועל
כל הארץ יהיה טל ויעש
אלהים כן בלילה ההוא ויהי
חורב על הגזה לבדה ועל
כל הארץ היה טל
וישכם ירבעל
הוא גדעון וכל העם אשר
אתו ויחנו על עין חרד
ומחנה מדין היה לו מצפון
מגבעת המורה בעמק
ויאמר יהוה
אל גדעון רב העם אשר
אתך מתתי את מדין בידם
פן יתפאר עלי ישראל לאמר
ידי הושיעה לי ועתה קרא נא

באזני העם לאמר מי ירא ו
וחרד ישב ויצפר מהר
הגלעד וישב מן העם עשרים
ושנים אלף ועשרת אלפים
נשארו ויאמר יהוה אל
גדעון עוד העם רב הורד
אותם אל המים ואצרפנו לך
שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך
זה לא ילך אתך וכל אשר
אמר אליך זה לא ילך עמך
הוא לא ילך ויורד העם אל
המים
ויאמר יהוה אל גדעון כל
אשר ילק בלשונו מן המים
כאשר ילק הכלב תציג
אותו לבד וכל אשר יכרע על
ברכיו לשתות ויהי מספר
המלקקים בידם אל פיהם
שלש מאות איש וכל יתר
העם כרעו על ברכיהם לשתות
מים
ויאמר יהוה אל גדעון בשלש
מאות האיש המלקקים
אושיע אתכם ונתתי את
מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו
ואת שופרותיהם ואת כל איש
ישראל שלח לאהליו ובשלש
ובשלש מאות האיש החזיק
ומחנה מדין היה לו מתחת
בעמק
ויהי בלילה ההוא ויאמר

אליו יהוה קום רד במחנה
כי נתתיו בידך ואם ירא
אתה לרדת רד אתה ופורה
נערך אל המחנה ושמעת
מה ידברו ואחר תחזקנה
ידיך וירדת במחנה וירד
הוא ופורה נערו אל קצה
החמשים אשר במחנה
ומדין ועמלק
וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה
לרב ולגמליהם אין מספר
כחול שעל שפת הים לרב
ולגמליהם אין מספר כחול
שעל שפת הים לרב ויבא
גדעון והנה איש מספר
לרעהו חלום ויאמר הנה חלום
חלמתי והנה צלול מים לחם
שעורים מתהפך במחנה
מדין ויבא עד האהל ויכהו
ויפל ויהפכהו למעלה ונפל
האהל ויען רעהו ויאמר
אין זאת בלתי אם חרב גד
עון בן יואש איש ישראל
נתן האלהים בידו את מדין
ואת כל המחנה
ויהי כשמע
גדעון את מספר החלום
ואת שברו וישתחו וישב
אל מחנה ישראל ויאמר
קומו כי נתן יהוה בידכם
את מחנה מדין ויחץ את

שלש מאות האיש שלשה
ראשים ויתן שופרות ביד
כלם וכדים רקים ולפדים
בתוך הכדים ויאמר אליהם
ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי
בא בקצה המחנה והיה כאש
כאשר אעשה כן תעשון
ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר
אתי ותקעתם בשופרות
גם אתם סביבות כל המחנה
ואמרתם ליהוה ולגדעון
ויבא גדעון ומאה
איש אשר אתו בקצה
המחנה ראש האשמרת
התיכונה אך הקם הקימו
את השמרים ויתקעו
בשופרות ונפוץ הכדים
אשר בידם
ויתקעו שלשת הראשים
בשופרות וישברו הכדים
ויחזיקו ביד שמאלם
בלפדים וביד ימינם השופ
השופרות לתקוע ויקראו
חרב ליהוה ולגדעון ויעמדו
איש תחתיו סביב למחנה
וירץ כל המחנה ויריעו
וינוסו ויתקעו שלש מאות
השופרות וישם יהוה את
חרב איש ברעהו ובכל
המחנה וינס המחנה
עד בית השטה צררתה

עד שפת אבל מחולה על
טבת ויצעק איש ישראל
מנפתלי ומן אשר ומן כל
מנשה וירדפו אחרי מדין
ומלאכים שלח גדעון בכל
הר אפרים לאמר רדו לקר
לקראת מדין ולכדו להם
את המים עד בית ברה ואת
הירדן ויצעק כל איש אפרים
וילכדו את המים עד בית
ברה ואת הירדן וילכדו שני
שרי מדין את ערב ואת
זאב ויהרגו את עורב בצור
עורב ואת זאב הרגו ערב
ביקב זאב וירדפו אל מדין
וראש ערב וזאב הביאו אל
גדעון מעבר לירדן ויאמרו
אליו אפרים מה הדבר הזה איש
עשית לנו לבלתי קראות
לנו כי הלכת להלחם במדין
ויריבון אתו בחזקה ויאמר
אליהם מה עשיתי עתה
ככם הלא טוב עללות
אפרים מבציר אביעזר
בידכם נתן אלהים את
שרי מדין את ערב ואת
זאב ומה יכלתי עשות ככם
אז רפתה רוחם מעליו בדברו
הדבר הזה ויבא גדעון
הירדנה עבר הוא ושלש
מאות האיש אשר אתו

עיפים ורדפים ויאמר לא
לאנשי סכות תנו נא ככרות
לחם לעם אשר ברגלי כי
עיפים הם ואנכי רדף אחרי
זבח וצלמנע מלכי מדין
ויאמר שרי סכות הכף
זבח וצלמנע עתה בידך
כי נתן לצבאך לחם ויאמר
גדעון לכן בתת יהוה את
זבח ואת צלמנע בידי ודשתי
את בשרכם את קוצי
המדבר ואת הברקנים ויעל
משם פנואל וידבר אליהם
כזאת ויענו אתו אנשי
פנואל כאשר ענו אנשי
סכות ויאמר גם לאנשי
פנואל לאמר בשובי בשלום
אתץ את המגדל הזה
וזבח וצלמנע בקרקר
בקרקר ומחניהם עמם
כחמשת עשר כל הנותרים
מכל מחנה בני קדם והנפ
והנפלים מאה ועשרים
אלף איש שלף חרב ויעל
גדעון דרך השכוני באהלים
מקדם לנבח ויגבהה ויך
את המחנה והמחנה היה
בטח וינסו זבח וצלמנע
וירדף אחריהם וילכד
את שני מלכי מדין את
זבח ואת צלמנע וכל המ

המחנה החריד: וישב גדעון
בן יואש מן המלחמה מל
מלמעלה החרס: וילכד נער
מאנשי סכות וישאלהו וי
ויכתב אליו את שרי סכות
ואת זקניה שבעים ושבעה
איש: ויבא אל אנשי סכות
ויאמר הנה זבח וצלמנע א
אשר חרפתם אותי לאמר
הכף זבח וצלמנע עתה בידך
כי נתן לאנשיך היעפים
לחם: ויקח את זקני העיר
ואת קוצי המדבר ואת ה
הברקנים וידע בהם את א
אנשי סכות: ואת מגדל
פנואל נתץ ויהרג את א
אנשי העיר: ויאמר אל זבח
ואל צלמנע איפה האנשים
אשר הרגתם בתבור ויאמרו
כמוך כמוהם אחד כתאר
בני המלך:
ויאמר אחי בני אמי הם חי
יהוה לו החיתם אותם לא
הרגתי אתכם: ויאמר ליתר
בכורו קום הרג אותם ולא
שלף הנער חרבו כי ירא כי
עודנו נער: ויאמר זבח ועל
וצלמנע קום אתה ופגע בנו
כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ו
ויהרג את זבח ואת צלמנע
ויקח את השהרנים אשר

בצוארי גמליהם:
ויאמרו איש ישראל אל
גדעון משל בנו גם אתה גם
בנך גם בן בנך כי הושעתנו
מיד מדין: ויאמר אלהם
גדעון לא אמשל אני בכם
ולא ימשל בני בכם יהוה
ימשל בכם: ויאמר אלהם
גדעון אשאלה מכם שאלה
ותנו לי איש נזם שללו כי
נזמי זהב להם כי ישמעאלים
הם: ויאמרו נתון נתן ויפרשו
את השמלה וישליכו שמה
איש נזם שללו: ויהי משקל
נזמי הזהב אשר שאל
אלף ושבע מאות זהב לבד
מן השהרנים והנטפות ו
ובגדי הארגמן שעל מלכי
מדין ולבד מן הענקות
אשר בצוארי גמליהם:
ויעש אתו גדעון לאפוד
ויצג אתו בעירו בעפרה
ויזנו כל איש ישראל אחו
אחריו שם ויהי לגדעון ו
ולביתו למוקש: ויכנע מדין
לפני בני ישראל ולא יספו
לשאת ראשם ותשקט א
הארץ ארבעים שנה בימי
גדעון:
וילך ירבעל בן יואש וישב
בביתו: ולגדעון היו שבעים

בנים יצאי ירכו כי נשים ר
רבות היו לו: ופילגשו אשר
בשכם ילדה לו גם הוא בן
וישם את שמו אבימלך:
וימת גדעון בן יואש בשיבה
טובה ויקבר בקבר יואש
אביו בעפרה אבי העזרי:
ויהי כאשר
מת גדעון וישובו בני ישר
ישראל ויזנו אחרי הבעלים
וישימו להם בעל ברית
לאלהים: ולא זכרו בני ישר
ישראל את יהוה אלהיהם
המציל אותם מיד כל אויב
אויביהם מסביב: ולא עשו
חסד עם בית ירבעל גדעון
ככל הטובה אשר עשה
עם ישראל:
וילך אבימלך בן ירבעל
שכמה אל אחי ואל אמו
וידבר אלהם ואל כל משפ
משפחת בית אבי אמו א
לאמר: דברו נא באזני כל
בעלי שכם מה טוב לכם
המשל בכם שבעים איש כ
כל בני ירבעל אם משל
בכם איש אחד טוב לכם
וזכרתם כי עצמכם ובשרכם
אני: וידברו אחי אמו עליו
באזני כל בעלי שכם את כל
הדברים האלה ויט לבם אחרי

אבימלך כי אמרו אחינו הוא:
ויתנו לו שבעים כסף מבית
בעל ברית וישכר בהם אב
אבימלך אנשים ריקים ו
ופחזים וילכו אחריו: ויבא
בית אביו עפרתה ויהרג את
אחיו בני ירבעל שבעים
איש על אבן אחת ויותר
יותם בן ירבעל הקטן כי
נחבא:
ויאספו כל בעלי שכם וכל
בית מלוא וילכו וימליכו את
אבימלך למלך עם אלון מ
מצב אשר בשכם: ויגדו
ליותם וילך ויעמד בראש הר
גרזים וישא קולו ויקרא ו
ויאמר להם שמעו אלי בעלי
שכם וישמע אליכם אלהים:
הלוך הלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו לזית
מלוכה עלינו: ויאמר להם
הזית החדלתי את דשני א
אשר בי יכבדו אלהים ואנש
ואנשים והלכתי לנוע על
העצים: ויאמרו העצים לת
לתאנה לכי את מלכי עלינו:
ותאמר להם התאנה החדלתי
את מתקי ואת תנובתי הטו
הטובה והלכתי לנוע על
העצים: ויאמרו העצים לגפן
לכי את מלכי עלינו: ותאמר

להם החגפן החדלתי את תירו
תירושי המשמח אלהים ו
ואנשים והלכתי לנוע על
העצים ויאמרו כל העצים
אל האטד לך אתה מלך עלינו
ויאמר האטד אל העצים
אם באמת משחים אתי
למלך עליכם באו חסו בצלי
ואם אין תצא אש מן האטד
ותאכל את ארזי הלבנון
ועתה אם באמת ובתמים
עשיתם ותמליכו את
אבימלך ואם טובה עשיתם
עם ירבעל ועם ביתו ואם
כגמול ידיו עשיתם לו אשר
נלחם אבי עליכם וישלך
את נפשו מנגד ויצל אתכם
מיד מדין ואתם קמתם על
בית אבי היום ותהרגו את
בניו שבעים איש על אבן
אחת ותמליכו את אבימלך
בן אמתו על בעלי שכם כי
אחיכם הוא ואם באמת
ובתמים עשיתם עם ירבעל
ועם ביתו היום הזה שמחו
באבימלך וישמח גם הוא
בכם ואם אין תצא אש
מאבימלך ותאכל את
בעלי שכם ואת בית מלוא
ותצא אש מבעלי שכם
ומבית מלוא ותאכל את

לאמר זה אבימלך
אתו

ארזי הלבנון זה בעלי שכם

אבימלך וינס יותם ויברח
וילך בארה וישב שם מפני
אבימלך אחיו
וישר אבימלך על ישראל
שלש שנים וישלח אלהים
רוח רעה בין אבימלך ובין
בעלי שכם ויבגדו בעלי
שכם באבימלך לבוא
חמס שבעים בני ירבעל
ודמם לשום על אבימלך
אחיהם אשר הרג אותם
ועל בעלי שכם אשר חזקו
את ידיו להרג את אחיו
וישימו לו בעלי שכם מא
מארבים על ראשי ההרים
ויגזלו את כל אשר יעבר
עליהם בדרך ויגד לאבימלך
ויבא געל
בן עבד ואחיו ויעברו בשכם
ויבטחו בו בעלי שכם ויצ
ויצאו השדה ויבצרו את
כרמיהם וידרכו ויעשו
הלולים ויבאו בית אלהיהם
ויאכלו וישתו ויקללו את
אבימלך ויאמר געל בן עבד
מי אבימלך ומי שכם כי
נעבדנו הלא בן ירבעל
וזבל פקידו עבדו את אנשי
חמור אבי שכם ומדוע
נעבדנו אנחנו ומי יתן את
העם הזה בידי ואסירה

את אבימלך ויאמר אבימ
לאבימלך רבה צבאך וצאה
וישמע זבל שר העיר את
דברי געל בן עבד ויחר אפו
וישלח מלאכים אל אבימ
אבימלך לאמר הנה געל בן
עבד ואחיו באים שכמה
והנם צרים את העיר
עליך ועתה קום לילה
אתה והעם אשר אתך
וארב בשדה והיה בבקר
כזרח השמש תשכים ופש
ופשטת על העיר והנה הוא
והעם אשר אתו יצאים
אליך ועשית לו כאשר
תמצא ידך
ויקם אבימלך וכל העם
אשר עמו לילה ויארבו על
שכם ארבעה ראשים
ויצא געל בן עבד ויעמד
פתח שער העיר ויקם
אבימלך והעם אשר אתו
מן המארב וירא געל את
העם ויאמר אל זבל הנה
עם יורד מראשי ההרים
ויאמר אליו זבל את צל
ההרים אשר אתה ראה
כאנשים ויסף עוד געל
לדבר ויאמר הנה עם יורדים
מעם טבור הארץ וראש
אחד בא מדרך אלון מעוננים

בתרמה

ויאמר אליו זבל איה אפוא
פיך אשר תאמר מי אבימלך
כי נעבדנו הלא זה העם
העם אשר מאסתה בו צא
נא עתה והלחם בו ויצא
געל לפני בעלי שכם וילחם
באבימלך וירדפהו אבימלך
וינס מפניו ויפלו חללים
רבים עד פתח השער וישב
אבימלך בארומה ויגרש
זבל את געל ואת אחיו
משבת בשכם
ויהי ממחרת ויצא העם
השדה ויגדו לאבימלך
ויקח את העם ויחצם לש
לשלשה ראשים ויארב
בשדה וירא והנה העם יצא
מן העיר ויקם עליהם ויכם
ואבימלך והראשים אשר
עמו פשטו ויעמדו פתח
שער העיר ושני הראשים
פשטו על כל אשר בשדה
ויכום ואבימלך נלחם בעיר
כל היום ההוא וילכד את
העיר ואת העם אשר בה
הרג ויתץ את העיר ויזרעה
מלח
וישמעו כל בעלי מגדל שכם
ויבאו אל צריח בית אל
ברית ויגד לאבימלך כי
התקבצו כל בעלי מגדל

שכם ויעל אבימלך הר
צלמון הוא וכל העם אשר
אתו ויקח אבימלך את כל
הקרדמות בידו ויכרת שוכת
עצים וישאה וישם על
שכמו ויאמר אל העם אשר
עמו מה ראיתם עשיתי
מהרו עשו כמוני ויכרתו גם
כל העם איש שכה וילכו
אחרי אבימלך וישימו על
הצריח באש וימתו כל אנשי
מגדל שכם כאלף איש
ואשה
וילך אבימלך אל תבץ ויחן
בתבץ וילכדה ומגדל עז
היה בתוך העיר וינסו שמה
כל האנשים והנשים וכל
בעלי העיר ויסגרו בעדם
ויעלו על גג המגדל ויבא
אבימלך עד המגדל וילחם
בו ויגש עד פתח המגדל
לשרפו באש ותשלך אשה
אחת פלח רכב על ראש
אבימלך ותרץ את גלגלתו
ויקרא מהרה אל הנער נשא
כליו ויאמר לו שלף חרבך
ומותתני פן יאמרו לי אשה
הרגתהו וידקרהו נערו
וימת ויראו איש ישראל
כי מת אבימלך וילכו איש
למקומו וישב אלהים את

רעת אבימלך אשר עשה
לאביו להרג את שבעים
אחיו ואת כל רעת אנשי
שכם השיב אלהים בראש
בראשם ותבוא אליהם
קללת יותם בן ירבעל
ויקם אחרי
אבימלך להושיע את יש
ישראל תולע בן פואה בן
דודו איש יששכר והוא
ישב בשמיר בהר אפרים
וישפט את ישראל עשרים
ושלש שנה וימת ויקבר
בשמיר
ויקם אחריו יאיר הגלעדי
וישפט את ישראל עשרים
ושתים שנה ויהי לו של
שלשים בנים רכבים על
שלשים עירים ושלשים
עירים להם יקראו חות
יאיר עד היום הזה אשר
בארץ הגלעד וימת יאיר
ויקבר בקמון
ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויעבדו
את הבעלים ואת העשת
ואת העשתרות ואת אלהי
ארם ואת אלהי צידון ואת
אלהי מואב ואת אלהי בני
עמון ואת אלהי פלשתים
ויעזבו את יהוה ולא עבדו

עבדוהו ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד פל
פלשתים וביד בני עמון
וירעצו וירצצו את בני
ישראל בשנה ההיא שמנה
עשרה שנה ואת כל בני
אשר בעבר הירדן בארץ
האמרי אשר בגלעד ויעברו
בני עמון את הירדן
להלחם גם ביהודה ובבנימן
ובבית אפרים ותצר לישראל
מאד ויזעקו בני ישראל
אל יהוה לאמר חטאנו כי
עזבנו את אלהינו ונעבד
את הבעלים
ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממצרים ומן האמרי
ומן בני עמון ומן פלשתים
וצידונים ועמלק ומעון לחצו
אתכם ותצעקו אלי ואוש
ואושיעה אתכם מידם
ואתם עזבתם אותי ותעבדו
אלהים אחרים לכן לא
אוסיף להושיע אתכם לכו
וזעקו אל האלהים אשר
בחרתם בם המה יושיעו
אתכם בעת צרתכם
ויאמרו בני ישראל אל יהוה
חטאנו עשה אתה לנו ככל
הטוב בעיניך אך הצילנו
נא היום הזה ויסירו את

אלהי הנכר מקרבם ויעבדו
את יהוה ותקצר נפשו
בעמל ישראל
ויצעקו בני עמון ויחנו
בגלעד ויאספו בני ישראל
ויחנו במצפה ויאמרו העם
שרי גלעד איש אל רעהו מי
האיש אשר יחל להלחם
בבני עמון יהיה לראש לכל
ישבי גלעד

ויפתח הגלעדי

היה גבור חיל והוא בן אשה
זונה ויולד את יפתח
ותלד אשת גלעד לו בנים
ויגדלו בני האשה ויגרשו
את יפתח ויאמרו לו לא
תנחל בבית אבינו כי בן
אשה אחרת אתה ויברח
יפתח מפני אחיו וישב
בארץ טוב ויתלקטו אל
יפתח אנשים ריקים ויצאו
עמו
ויהי מימים וילחמו בני עמון
עם ישראל ויהי כאשר
נלחמו בני עמון עם ישראל
וילכו זקני גלעד לקחת את
יפתח מארץ טוב ויאמרו
ליפתח לכה והייתה לנו
לקצין ונלחמה בבני עמון
ויאמר יפתח לזקני גלעד

הלא אתם שנאתם אותי
ותגרשוני מבית אבי ומדוע
באתם אלי עתה כאשר
צר לכם ויאמרו זקני גלעד
אל יפתח לכן עתה שבנו
אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לנו לראש
לכל ישבי גלעד ויאמר
יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם
בבני עמון ונתן יהוה אתם
לפני אנכי אהיה לכם
לראש ויאמרו זקני גלעד
אל יפתח יהוה יהיה שמע
בינותינו אם לא כדברך
כן נעשה וילך יפתח עם
זקני גלעד וישימו העם
אותו עליהם לראש ולקצין
וידבר יפתח את כל דבריו
לפני יהוה במצפה:
וישלח יפתח
מלאכים אל מלך בני עמ
עמון לאמר מה לי ולך
כי באת אלי להלחם בארצי:
ויאמר מלך בני עמון אל
מלאכי יפתח כי לקח ישראל
את ארצי בעלותו ממצרים
מארנון ועד היבוק ועד
הירדן ועתה השיבה אתהן
בשלום ויוסף עוד יפתח
וישלח מלאכים אל מלך

בני עמון ויאמר לו כה אמר
יפתח לא לקח ישראל את
ארץ מואב ואת ארץ בני
עמון כי בעלותם ממצרים
וילך ישראל במדבר עד ים
סוף ויבא קדשה וישלח
ישראל מלאכים אל מלך
אדום לאמר אעברה נא
בארצך ולא שמע מלך אדום
וגם אל מלך מואב שלח
ולא אבה וישב ישראל
בקדש וילך במדבר ויסב
את ארץ אדום ואת ארץ
מואב ויבא ממזרח שמש
לארץ מואב ויחנו בעבר
ארנון ולא באו בגבול מואב
כי ארנון גבול מואב וישלח
ישראל מלאכים אל סיחון
מלך האמרי מלך חשבון
ויאמר לו ישראל נעברה
נא בארצך עד מקומי:
ולא האמין סיחון את
ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיחון את כל עמו ויחנו
ביהצה וילחם עם ישראל:
ויתן יהוה אלהי ישראל
את סיחון ואת כל עמו ביד
ישראל ויכום ויירש ישר
ישראל את כל ארץ הא
האמרי יושב הארץ ההיא:
ויירשו את כל גבול האמרי

מארנון ועד היבק ומן המ
המדבר ועד הירדן ועתה
יהוה אלהי ישראל הוריש
את האמרי מפני עמו ישר
ישראל ואתה תירשנו:
הלא את אשר יורישך כמוש
אלהיך אותו תירש ואת כל
אשר הוריש יהוה אלהינו
מפנינו אותו נירש ועתה
הטוב טוב אתה מבלק בן
צפור מלך מואב הרוב רב
עם ישראל אם נלחם
נלחם בם בשבת ישראל
בחשבון ובבנותיה ובערער
ובבנותיה ובכל הערים
אשר על ידי ארנון שלש
מאות שנה ומדוע לא
הצלתם בעת ההיא ואנכי
לא חטאתי לך ואתה עשה
אתי רעה להלחם בי ישפט
יהוה השפט היום בין בני
ישראל ובין בני עמון ולא
שמע מלך בני אל דברי [עמון]
יפתח אשר שלח אליו:
ותהי על יפתח
רוח יהוה ויעבר את הגלעד
ואת מנשה ויעבר את
המצפה גלעד וממצפה
גלעד עבר בני עמון וידר
יפתח נדר ליהוה ויאמר אם
נתון תתן את בני עמון בידי

והיה היוצא אשר יצא מד
מדלתי ביתי לקראתי בשובי
בשלום מבני עמון והיה ליהוה
והעליתיהו עלה
ויעבר יפתח אל בני עמון ל
להלחם בם ויתנם יהוה בידו
ויכם מערוער ועד באך מנית
עשרים עיר ועד אבל כרמים
מכה גדולה מאד ויכנעו בני
עמון מפני בני ישראל:
ויבא יפתח
המצפה אל ביתו והנה בתו
יצאת לקראתו בתפים ובמחלות
ורק היא יחידה אין לו ממנו
בן או בת ויהי כראותו אותה
ויקרע את בגדיו ויאמר
אהה בתי הכרעתני ואת היית
בעכרי ואנכי פציתי פי אל
יהוה ולא אוכל לשוב ות
ותאמר אליו אבי פציתה
את פיך אל יהוה עשה לי
כאשר יצא מפיך אחרי אשר
עשה לך יהוה נקמות מאיביך
מבני עמון ותאמר אל אביה
יעשה לי הדבר הזה הרפה
ממני שנים חדשים ואלכה
וירדתי על בתולי אנכי ורעותי [על ההרים ואבכה] [ורעותי]
ויאמר לכי וישלח אותה
שני חדשים ותלך היא ורע
ורעותיה ותבך על בתוליה
על ההרים ויהי מקץ שנים

חדשים ותשב אביה ויעש
לה את נדרו אשר נדר והוא
לא ידעה איש ותהי חק ישר
בישראל מימים ימימה תלכ
תלכנה בנות ישראל לתנות
לבת יפתח הגלעדי ארבעת
ימים בשנה
ויצעק איש אפרים ויעבר
צפונה ויאמרו ליפתח מדוע
עברת להלחם בבני ולנו לא
עמון
קראת ללכת עמך ביתך
נשרף עליך באש ויאמר
יפתח אליהם איש ריב הייתי
אני ועמי ובני עמון מאד
ואזעק אתכם ולא הושעתם
אותי מידם ואראה כי אינך
מושיע ואשימה נפשי בכפי
ואעברה אל בני עמון ויתנם
יהוה בידי ולמה עליתם אלי
היום הזה להלחם בי ויקבץ
יפתח את כל אנשי גלעד
וילחם את אפרים ויכו אנשי
גלעד את אפרים פליטי
כי אמרו
אפרים אתם גלעד בתוך
אפרים בתוך מנשה וילכד
גלעד את מעברות הירדן
לאפרים והיה כי יאמרו
פליטי אפרים אעברה ויא
ויאמרו לו אנשי גלעד
האפרתי אתה ויאמר לא
ויאמרו לו אמר נא שבלת

ויאמר סבלת ולא יכין
לדבר כן ויאחזו אותו וי
וישחטוהו אל מעברות
הירדן ויפל בעת ההיא
מאפרים ארבעים ושנים
אלף וישפט יפתח את
יפתח ישראל שש שנים
וימת יפתח הגלעדי ויקבר
בערי גלעד
וישפט אחריו את ישראל
אבצן מבית לחם ויהי לו
שלשים בנים ושלשים
בנות שלח החוצה ושלשים
בנות הביא לבניו מן החוץ
וישפט את ישראל שבע
שנים וימת אבצן ויקבר
בבית לחם:
וישפט אחריו את ישראל
אילון הזבולני וישפט את
ישראל עשר שנים
וימת אילון הזבולני באלון
ויקבר
בארץ זבולן
וישפט אחריו את ישראל
עבדון בן הלל הפרעתוני
ויהי לו ארבעים בנים ושל
ושלשים רכבים על שבעים
בני בנים
עירים וישפט את ישראל
שמנה שנים וימת עבדון
בן הלל הפרעתוני ויקבר
בפרעתון בארץ אפרים
בהר העמלקי:

ויסיפו בני ישראל
לעשות הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד פלשתים
ארבעים שנה

ויהי איש

אחד מצרעה ממשפחת
הדני ושמו מנוח ואשתו
עקרה ולא ילדה וירא
מלאך יהוה אל האשה
ויאמר אליה הנה נא את
עקרה ולא ילדת והרית
וילדת בן ועתה השמרי
נא ואל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמא כי
הנך הרה וילדת בן ומורה
לא יעלה על ראשו כי
נזיר אלהים יהיה הנער
מן הבטן והוא יחל להוש
להושיע את ישראל
מיד פלשתים ותבא
האשה ותאמר לאישה
לאמר איש האלהים בא
אלי ומראהו כמראה
מלאך האלהים נורא
מאד ולא שאלתיהו
אי מזה הוא ואת שמו
לא הגיד לי ויאמר לי
הנך הרה וילדת בן ועתה

אל תשתי יין ושכר ואל
תאכלי כל טמאה כי נזיר
אלהים יהיה הנער מן הבטן
עד יום מותו
ויעתר מנוח אל יהוה
ויאמר בי אדוני איש האלהים
אשר שלחת יבוא נא עוד
אלינו ויורנו מה נעשה
לנער היולד וישמע האלהים
בקול מנוח ויבא מלאך
האלהים עוד אל האשה
והיא יושבת בשדה ומנוח
אישה אין עמה ותמהר
האשה ותרץ ותגד לאישה
ותאמר אליו הנה נראה
אלי האיש אשר בא ביום
אלי ויקם וילך מנוח אחרי
אשתו ויבא אל האיש ויא
ויאמר לו האתה האיש
אשר דברת אל האשה
ויאמר אני ויאמר מנוח
עתה יבא דבריך מה יהיה
משפט הנער ומעשהו
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
מכל אשר אמרתי אל האשה
תשמר מכל אשר יצא מגפן
היין לא תאכל ויין ושכר
אל תשת וכל טמאה אל
תאכל כל אשר צויתיה

תשמר׃
ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה נעצרה נא אותך
ונעשה לפניך גדי עזים׃
ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
אם תעצרני לא אוכל בלח
בלחמך ואם תעשה עלה
ליהוה תעלנה כי לא ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא׃
ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה מי שמך כי יבא דברך
וכבדנוך׃ ויאמר לו מלאך
יהוה למה זה תשאל לשמי
והוא פלאי׃
ויקח מנוח את גדי העזים
ואת המנחה ויעל על הצור
ליהוה ומפליא לעשות
ואשתו ראים׃ ויהי בעלות ומנוח
הלהב מעל המזבח השמימה
ויעל מלאך יהוה בלהב
המזבח ומנוח ואשתו ראים
ויפלו על פניהם ארצה׃
ולא יסף עוד מלאך יהוה
להראה אל מנוח ואל אשתו
אז ידע מנוח כי מלאך יהוה
הוא׃ ויאמר מנוח אל אשתו
מות נמות כי אלהים ראינו׃
ותאמר לו אשתו לו חפץ
יהוה להמיתנו לא לקח

מידנו עלה ומנחה ולא
הראנו את כל אלה וכעת
לא השמיענו כזאת׃ ותלד
האשה בן ותקרא את שמו
שמשון ויגדל הנער ויברכהו
יהוה׃ ותחל רוח יהוה
לפעמו במחנה דן בין צר
צרעה ובין אשתאל׃
וירד שמשון
תמנתה וירא אשה בתמנתה
מבנות פלשתים׃ ויעל
ויגד לאביו ולאמו ויאמר
אשה ראיתי בתמנתה
מבנות פלשתים ועתה
קחו אותה לי לאשה׃
ויאמר לו אביו ואמו האין
בבנות אחיך ובכל עמי
אשה כי אתה הולך לקחת
אשה מפלשתים הערלים
ויאמר שמשון אל אביו
אותה קח לי כי היא ישרה
בעיני׃ ואביו ואמו לא ידעו
כי מיהוה היא כי תאנה
הוא מבקש מפלשתים
ובעת ההיא פלשתים
משלים בישראל׃
וירד שמשון
ואביו ואמו תמנתה ויבאו
עד כרמי תמנתה והנה

והנה כפיר אריות שאג
לקראתו׃ ותצלח עליו רוח
יהוה וישסעהו כשסע
הגדי ומאומה אין בידו
ולא הגיד לאביו ולאמו את
אשר עשה׃ וירד וידבר
לאשה ותישר בעיני שמ
שמשון׃ וישב מימים
לקחתה ויסר לראות את
מפלת האריה והנה עדת
דבורים בגוית האריה
ודבש׃ וירדהו אל כפיו
וילך הלוך ואכל וילך אל
אביו ואל אמו ויתן להם
ויאכלו ולא הגיד להם כי
מגוית האריה רדה הדבש׃
אב׃ וירד אביהו אל ויעש האשה
שם שמשון משתה
כי כן יעשו הבחורים׃
ויהי כראותם
אותו ויקחו שלשים
מרעים ויהיו אתו׃ ויאמר
להם שמשון אחודה
נא לכם חידה אם הגד
תגידו אותה לי שבעת
ימי המשתה ומצאתם
ונתתי לכם שלשים סדי
סדינים ושלשים חלפת
בגדים׃ ואם לא תוכלו

להגיד לי ונתתם אתם לי
שלשים סדינים ושלשים
חליפות בגדים׃ ויאמרו לו
חודה חידתך ונשמענה׃
ויאמר להם מהאכל יצא
מאכל ומעז יצא מתוק ולא
יכלו להגיד שלשת ימים החידה
ויהי ביום השביעי ויאמרו
לאשת שמשון פתי את
אישך ויגד לנו את החידה
פן נשרף אותך ואת בית
אביך באש הלירשנו קראתם
לנו הלא׃ ותבך אשת שמשון
עליו ותאמר רק שנאתני
ולא אהבתני החידה חדת
לבני עמי ולי לא הגדת
ויאמר לה הנה לאבי ולאמי
לא הגדתי ולך אגיד׃ ותבך
עליו שבעת הימים אשר היה
להם המשתה ויהי ביום
השביעי ויגד לה כי הציקתהו
ותגד החידה לבני עמה׃
ויאמרו לו אנשי העיר ביום
השביעי בטרם יבא החרסה
מה מתוק מדבש ומה עז
מארי ויאמר להם לולא
חרשתם בעגלתי לא מצאתם
חידתי׃ ותצלח עליו רוח
יהוה וירד אשקלון ויך מהם

שלשים איש ויקח את
חליצותם ויתן החליפות
למגידי החידה ויחר אפו
ויעל בית אביהו
ותהי אשת שמשון למרעהו
אשר רעה לו
ויהי מימים בימי קציר
חטים ויפקד שמשון את
אשתו בגדי עזים ויאמר
אבאה אל אשתי החדרה
ולא נתנו אביה לבוא ויבא
ויאמר אביה אמר אמרתי
כי שנא שנאתה ואתננה
למרעך הלא אחותה הקטנה
טובה ממנה תהי נא לך
תחתיה ויאמר להם שמשון
נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה
וילך שמשון וילכד שלש
מאות שועלים ויקח לפד
לפדים ויפן זנב אל זנב וישם
לפיד אחד בין שני הזנבות
בתוך ויבער אש בלפידים
וישלח בקמות פלשתים
ויבער מגדיש ועד קמה
ועד כרם זית ויאמרו
פלשתים מי עשה זאת
ויאמרו שמשון חתן התמני
כי לקח את אשתו ויתנה

למרעהו ויעלו פלשתים
וישרפו אותה ואת אביה
באש ויאמר להם שמשון
אם תעשון כזאת כי אם
נקמתי בכם ואחר אחדל
ויכם אותם שוק על
ירך מכה גדולה וירד
וישב בסעיף סלע עיטם
ויעלו פלשתים
ויחנו ביהודה וינטשו בלחי
ויאמרו איש יהודה למה
עליתם עלינו ויאמרו
לאסור את שמשון עלינו
לעשות לו כאשר עשה
לנו וירדו שלשת אלפים
איש מיהודה אל סעיף
סלע עיטם ויאמרו לשמשון
הלא ידעת כי משלים בנו
פלשתים ומה זאת עשית
לנו ויאמר להם כאשר
עשו לי כן עשיתי להם
ויאמרו לו לאסרך ירדנו
לתתך ביד פלשתים ויאמר
להם שמשון השבעו לי
פן תפגעון בי אתם ויאמרו
לו לאמר לא כי אסר
נאסרך ונתנוך בידם והמת
לא נמיתך ויאסרהו בש
בשנים עבתים חדשים

ויעלוהו מן הסלע הוא בא
עד לחי ופלשתים
הריעו לקראתו ותצלח
עליו רוח יהוה ותהיינה
העבתים אשר על זרועותיו
כפשתים אשר בערו
באש וימסו אסוריו מעל
ידיו וימצא לחי חמור
טריה וישלח ידו ויקחה
ויך בה אלף איש ויאמר
שמשון בלחי החמור
חמור חמרתים בלחי הח
החמור הכיתי אלף איש
ויהי ככלתו לדבר וישלך
הלחי מידו ויקרא למקום
ההוא רמת לחי ויצמא מאד רמת
ויקרא אל יהוה ויאמר
אתה נתת ביד עבדך את
התשועה הגדלה הזאת
ועתה אמות בצמא
ונפלתי ביד הערלים ויב
ויבקע אלהים את המ
המכתש אשר בלחי ויצאו
ממנו מים וישת ותשב
רוחו ויחי על כן קרא שמה
עין הקורא אשר בלחי
עד היום הזה וישפט את
ישראל בימי פלשתים
עשרים שנה

וילך שמשון עזתה וירא
שם אשה זונה ויבא אליה
לעזתים לאמר בא שמשון
הנה ויסבו לו ויארבו לו כל
הלילה בשער העיר ויתחרשו לו
כל הלילה לאמר עד אור
הבקר והרגנהו וישכב
שמשון עד חצי הלילה
ויקם בחצי הלילה ויאחז
בדלתות שער העיר ובשתי
המזוזות ויסעם עם הבריח
וישם על כתפיו ויעלם אל
ראש ההר אשר על פני
חברון
ויהי אחרי כן ויאהב אשה
בנחל שרק ושמה דלילה
ויעלו אליה סרני פלשתים
ויאמרו לה פתי אותו וראי
במה כחו גדול ובמה נוכל
לו ואסרנהו לענתו ואנחנו
נתן לך איש אלף ומאה כסף
ותאמר דלילה אל שמשון
הגידה נא לי במה כחך גדול
ובמה תאסר לענותך ויאמר
אליה שמשון אם יאסרני
בשבעה יתרים לחים אשר
לא חרבו וחליתי והייתי כאחד
האדם ויעלו לה סרני פלשתים
שבעה יתרים לחים אשר לא

חרבו ותאסרהו בהם והארב
ישב לה בחדר ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון
וינתק את היתרים כאשר
ינתק פתיל הנערת בהריחו
אש ולא נודע כחו ותאמר
דלילה אל שמשון הנה
התלת בי ותדבר אלי כזבים
עתה הגידה נא לי במה
תאסר ותאמר אליה אם
אסור יאסרוני בעבתים
חדשים אשר לא נעשה
בהם מלאכה וחליתי והייתי
כאחד האדם ותקח דלילה
עבתים חדשים ותאסרהו
בהם ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון והארב ישב
בחדר וינתקם מעל זרעתיו
כחוט ותאמר דלילה אל
שמשון עד הנה התלת בי
ותדבר אלי כזבים הגידה
לי במה תאסר ויאמר אליה
אם תארגי את שבע מחלפות
ראשי עם המסכת ותתקע
ביתד ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון ויקץ משנתו
ויסע את היתד הארג ואת
המסכת ותאמר אליו איך
תאמר אהבתיך ולבך אין אתי

זה שלש פעמים התלת
בי ולא הגדת לי במה כחך
גדול ויהי כי הציקה לו
בדבריה כל הימים ותאלצ
ותאלצהו ותקצר נפשו
למות ויגד לה את כל לבו
ויאמר לה מורה לא עלה
ראשי כי נזיר אלהים אני על
מבטן אמי אם גלחתי וסר
ממני כחי וחליתי והייתי
ככל האדם ותרא דלילה
כי הגיד לה את כל לבו ות
ותשלח ותקרא לסרני
פלשתים לאמר עלו הפ
הפעם כי הגיד לה את כל
לבו ועלו אליה סרני
פלשתים ויעלו הכסף
בידם ותישנהו על ברכיה
ותקרא לאיש ותגלח את
שבע מחלפות ראשו
ותחל לענותו ויסר כחו
מעליו ותאמר פלשתים
עליך שמשון ויקץ מש
משנתו ויאמר אצא כ
כפעם בפעם ואנער והוא
לא ידע כי יהוה סר מעליו
ויאחזוהו פלשתים וינקרו
את עיניו ויורידו אותו
עזתה ויאסרוהו בנחשתים

ויהי טוחן בבית האסורים
ויחל שער ראשו לצמח
כאשר גלח
וסרני פלשתים נאספו
לזבח זבח גדול לדגון
אלהיהם ולשמחה ויאמרו
נתן אלהינו בידנו את
שמשון אויבנו ויראו
אותו העם ויהללו את
אלהיהם כי אמרו נתן
אלהינו בידנו את אויבנו
ואת מחריב ארצנו
ואשר הרבה את חללינו
ויהי כי טוב לבם ויאמרו
קראו לשמשון וישחק
לנו ויקראו לשמשון מ
מבית האסורים ויצחק
לפניהם ויעמידו אותו
בין העמודים ויאמר
שמשון אל הנער המח
המחזיק בידו הניחה
אותי והימשני את העמ
העמדים אשר הבית נכון
עליהם ואשען עליהם
והבית מלא האנשים
והנשים ושמה כל סרני
פלשתים ועל הגג כשלשת
כשלשת אלפים איש
ואשה הראים בשחוק

שמשון ויקרא שמשון
אל יהוה ויאמר אדני יהוה
זכרני נא וחזקני נא אך הפעם
הזה האלהים ואנקמה
נקם אחת משתי עיני
מפלשתים וילפת שמשון
את שני עמודי התוך אשר
הבית נכון עליהם ויסמך
עליהם אחד בימינו ואחד
בשמאלו ויאמר שמשון
תמות נפשי עם פלשתים
ויט בכח ויפל הבית על הסרנים
ועל כל העם אשר בו ויהיו
המתים אשר המית במותו
רבים מאשר המית בחייו וירדו
אחיו וכל בית אביהו
וישאו ויעלו ויקברו אותו
בין צרעה ובין אשתאל ב
בקבר מנוח אביו והוא ש
שפט את ישראל עשרים
שנה
ויהי איש מהר אפרים ושמו
מיכיהו ויאמר לאמו אלף
ומאה הכסף אשר לקח לך
ואתי אלית וגם אמרת באזני
הנה הכסף אתי אני לקחתיו
ותאמר אמו ברוך בני ליהוה
וישב את אלף ומאה הכסף
לאמו ותאמר אמו הקדש

הקדשתי את הכסף ליהוה
מידי לבני לעשות פסל
ומסכה ועתה אשיבנו לך
וישב את הכסף לאמו
ותקח אמו מאתים כסף
ותתנהו לצורף ויעשהו
פסל ומסכה ויהי בבית
מיכיהו והאיש מיכה לו
בית אלהים ויעש אפוד
ותרפים וימלא את יד
אחד מבניו ויהי לו לכהן
בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיניו
יעשה
ויהי נער מבית לחם יהודה
ממשפחת יהודה והוא לוי
והוא גר שם וילך האיש
מהעיר מבית לחם יהודה
לגור באשר ימצא ויבא
הר בית מיכה לעשות אפרים עד
דרכו ויאמר לו מיכה מאין
תבוא ויאמר אליו לוי אנכי
מבית לחם ואנכי הלך לגור יהודה
באשר אמצא ויאמר לו
מיכה שבה עמדי והיה לי
לאב ולכהן ואנכי אתן לך
עשרת כסף לימים וערך
בגדים ומחיתך וילך הלוי
ויואל הלוי לשבת את האיש

ויהי הנער לו כאחד מבניו
וימלא מיכה את יד
הלוי ויהי לו הנער לכהן
ויהי בבית מיכה ויאמר
מיכה עתה ידעתי כי ייטיב
יהוה לי כי היה לי הלוי
לכהן בימים ההם אין מ
מלך בישראל ובימים
ההם שבט הדני מבקש
לו נחלה לשבת כי לא נפלה
עד היום ההוא בתוך
שבטי ישראל בנחלה
וישלחו בני דן ממשפחתם
חמשה אנשים מקצותם
אנשים בני חיל מצרעה
ומאשתאל לרגל את
הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו את
הארץ ויבאו הר אפרים
עד בית מיכה וילינו שם
המה עם בית מיכה והמה
הכירו את קול הנער הלוי
ויסורו שם ויאמרו לו מי
הביאך הלם ומה אתה
עשה בזה ומה לך פה
ויאמר אלהם כזה וכזה
עשה לי מיכה וישכרני
ואהיה לו לכהן ויאמרו לו
שאל נא באלהים ונדעה

התצלח דרכנו אשר
אנחנו הלכים עליה ויא
ויאמר להם הכהן לכו
לשלום נכח יהוה דרככם
אשר תלכו בה
וילכו חמשת האנשים
ויבאו לישה ויראו את
העם אשר בקרבה יושבת
לבטח כמשפט צדנים
שקט ובטח ואין מכלים
דבר בארץ יורש עצר
ורחוקים המה מצדנים
ודבר אין להם עם אדם
ויבאו אל אחיהם צרעה
ואשתאל ויאמרו להם
אחיהם מה אתם ויאמרו
קומה ונעלה עליהם כי
ראינו את הארץ והנה
טובה מאד ואתם מחשים
מחשים אל תעצלו ללכת
לבא לרשת את הארץ
כבאכם תבאו אל עם
בטח והארץ רחבת
ידים כי נתנה אלהים בידכם
מקום אשר אין שם מחוסר
מחסור כל דבר אשר
בארץ ויסעו משם ממ
ממשפחת הדני מצרעה
ומשת ומאשתאל שש

מאות איש חגור כלי מלח
מלחמה ויעלו ויחנו בקרית
יערים ביהודה על כן קראו
למקום ההוא מחנה דן עד
היום הזה הנה אחרי בקרית
יערים ויעברו משם הר
אפרים ויבאו עד בית מיכה
ויענו חמשת האנשים
ההלכים לרגל את הארץ
ליש ויאמרו אל אחיהם
הידעתם כי יש בבתים הא
האלה אפוד ותרפים ופסל
ומסכה ועתה דעו מה תע
תעשו ויסורו שמה ויבאו
אל הנער הלוי בית מיכה בית
וישאלו לו לשלום ושש
מאות איש חגרים כלי
מלחמתם נצבים פתח
השער אשר מבני דן ויעלו
חמשת האנשים ההלכים
לרגל את הארץ באו שמה
לקחו את הפסל ואת האפוד
ואת התרפים ואת המסכה
והכהן נצב פתח השער
ושש מאות האיש החגור
כלי המלחמה ואלה באו
בית מיכה ויקחו את פסל
האפוד ואת התרפים ואת
המסכה ויאמר אליהם הכהן

מה אתם עשים ויאמרו לו
החרש שים ידך על פיך
ולך עמנו והיה לנו לאב ול
כהן הטוב היותך כהן
לבית איש אחד או היותך
כהן לשבט ולמשפחה
בישראל וייטב לב הכהן
ויקח את האפוד ואת
התרפים ואת הפסל
ויבא בקרב העם ויפנו
ויעלו וילכו וישימו את
הטף ואת המקנה ואת
הכבודה לפניהם המה
הרחיקו מבית מיכה
והאנשים אשר בבתים
אשר עם בית מיכה נזעקו
וידביקו את בני דן ויקר
ויקראו אל בני דן ויסבו
פניהם ויאמרו למיכה
מה לך כי נזעקת ויאמר
את אלהי אשר עשיתי
לקחתם ואת הכהן ותלכו
ומה לי עוד ומה זה תאמרו
אלי מה לך ויאמרו אליו
בני אל תשמע קולך דן
עמנו פן יפגעו בכם
אנשים מרי נפש ואספתה
נפשך ונפש ביתך וילכו
בני דן לדרכם וירא מיכה

כי חזקים המה ממנו ויפן
וישב אל ביתו והמה
לקחו את אשר עשה
מיכה ואת הכהן אשר
היה לו ויבאו על ליש
על עם שקט ובטח ויכו
אותם לפי חרב ואת
העיר שרפו באש ואין
מציל כי רחוקה היא
מצידון ודבר אין להם
עם אדם והיא בעמק
אשר לבית רחוב ויבנו
את העיר וישבו בה
ויקראו שם העיר דן
בשם דן אביהם אשר
יולד לישראל ואולם
ליש שם העיר לראשנה
ויקימו להם בני דן את
הפסל ויהונתן בן מנשה בן גרשם
הוא ובניו היו כהנים
לשבט הדני עד יום גלות
הארץ וישימו להם את
פסל מיכה אשר עשה
כל ימי היות בית האלהים
בשלה
ויהי
בימים ההם ומלך אין
בישראל ויהי איש לוי
גר בירכתי הר אפרים
ויקח לו אשה פילגש

מבית לחם יהודה ותזנה
עליו פילגשו ותלך מאתו
אל בית אביה אל בית
לחם יהודה ותהי שם
ימים ארבעה חדשים
ויקם אישה וילך אחריה
לדבר על לבה להשיבו להשיבה
ונערו עמו וצמד חמרים
ותביאהו בית אביה
ויראהו אבי הנערה
וישמח לקראתו ויחזק
בו חתנו אבי הנערה
וישב אתו שלשת ימים
ויאכלו וישתו וילינו
שם ויהי ביום הרביעי
וישכימו בבקר ויקם
ללכת ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לבך פת
לחם ואחר תלכו וישבו
ויאכלו שניהם יחדו
ויאמר וישתו אבי הנערה
אל האיש הואל נא
ולין וייטב לבך ויקם
האיש ללכת ויפצר
בו חתנו וישב וילן שם
וישכם בבקר ביום
החמישי ללכת ויאמר
אבי הנערה סעד נא
לבבך והתמהמהו עד

ויאכלו שניהם
נטות היום ויקם האיש האיש
ללכת הוא ופילגשו ונערו
ויאמר לו חתנו אבי הנע
הנערה הנה נא רפה היום
לערוב לינו נא הנה חנות היום
לין פה וייטב לבבך והשכמ
והשכמתם מחר לדרככם
והלכת לאהליך ולא אבה
האיש ללון ויקם וילך
ויבא עד נכח יבוס היא
ירושלים ועמו צמד
חמורים חבושים ופילגשו
עמו הם עם יבוס והיום
רד מאד ויאמר הנער
אל אדניו לכה נא ונסורה
אל עיר היבוסי הזאת
ונלין בה ויאמר אליו
אדניו לא נסור אל עיר
נכרי אשר לא מבני
ועברנו ישראל הנה ועבר גבעה
ויאמר לנערו לך ונקרבה
באחד המקומות ולנו
בגבעה או ברמה ויעברו
וילכו ותבא להם השמש
אצל הגבעה אשר לבנימן
ויסרו שם לבוא ללון בג
בגבעה ויבא וישב ברחוב
העיר ואין איש מאסף
אותם הביתה ללון והנה

איש זקן בא מן מעשהו
מן השדה בערב והאיש
מהר אפרים והוא גר
בגבעה ואנשי המקום בני
ימיני׃ וישא עיניו וירא
את האיש הארח ברחוב
העיר ויאמר האיש הזקן
אנה תלך ומאין תבוא׃
ויאמר אליו עברים אנחנו
מבית לחם יהודה עד
ירכתי הר אפרים משם
אנכי ואלך עד בית לחם
יהודה ואת בית יהוה אני
הלך ואין איש מאסף
אותי הביתה׃ וגם תבן גם
מספוא יש לחמורינו וגם
לחם ויין יש לי ולאמתך
ולנער עם עבדיך אין
מחסור כל דבר׃ ויאמר
האיש הזקן שלום לך
רק כל מחסורך עליך
ברחוב אל תלן׃ ויביאהו
לביתו ויבל לחמורים
וירחצו רגליהם ויאכלו
וישתו׃ המה מיטיבים
את לבם והנה אנשי
העיר אנשי בני בליעל
נסבו את הבית מתדפקים
על הדלת ויאמרו אל

האיש בעל הבית הזקן
לאמר הוצא את האיש
אשר בא אל ביתך
ונדענו׃ ויצא אליהם
האיש בעל הבית ויאמר
אלהם אל אחי אל
תרעו נא אחרי אשר
בא האיש הזה אל ביתי
אל תעשו את הנבלה
הזאת׃ הנה בתי הבתו
הבתולה ופילגשהו
אוציאה נא אותם וענו
אותם ועשו להם הטוב
בעיניכם ולאיש הזה
אל תעשו דבר הנבלה
הזאת׃ ולא אבו האנש
האנשים לשמע לו
ויחזק האיש בפילגשו
ויצא אליהם החוץ
וידעו אותה ויתעללו
בה כל הלילה עד הבקר
וישלחוה בעלות השחר׃
ותבא האשה לפנות
הבקר ותפל פתח בית
האיש אשר אדוניה
שם עד האור׃ ויקם
אדניה בבקר ויפתח
דלתות הבית ויצא
ללכת לדרכו והנה האשה

פילגשו נפלת פתח הבית
וידיה על הסף׃ ויאמר
אליה קומי ונלכה ואין
ענה ויקחה על החמור
ויקם האיש וילך למקמו׃
ויבא אל ביתו ויקח את
המאכלת ויחזק בפילגשו
וינתחה לעצמיה לשנים
עשר נתחים וישלחה
בכל גבול ישראל׃ והיה
כל הראה ואמר לא נהיתה
ולא נראתה כזאת
למיום עלות בני ישראל
מארץ מצרים עד היום הזה
שימו לכם עליה עצו
ודברו׃
ויצאו כל בני ישראל
ותקהל העדה כאיש
אחד למדן ועד באר
שבע וארץ הגלעד אל
יהוה המצפה׃ ויתיצבו
פנות כל העם כל שבטי
ישראל בקהל עם האל
האלהים ארבע מאות
אלף איש רגלי שלף
חרב׃
וישמעו בני בנימן כי
עלו בני ישראל המצפה
ויאמרו בני ישראל דברו

איכה נהיתה הרעה הזאת׃
ויען האיש הלוי איש הא
האשה הנרצחה ויאמר
הגבעתה אשר לבנימן בא
באתי אני ופילגשי ללון׃
ויקמו עלי בעלי הגבעה
ויסבו עלי את הבית לילה
אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת
ואנתחה ואשלחה בכל
שדה נחלת ישראל כי עשו
זמה ונבלה בישראל׃ הנה
כלכם בני ישראל הבו לכם
דבר ועצה הלם׃ ויקם כל
העם כאיש אחד לאמר
לא נלך איש לאהלו ולא
נסור איש לביתו׃ ועתה זה
הדבר אשר נעשה לגבעה
עליה בגורל׃ ולקחנו עשרה
אנשים למאה לכל שבטי
ישראל ומאה לאלף ואלף
לרבבה לקחת צדה לעם
לעשות לבואם לגבע בנימן
ככל הנבלה אשר עשה
בישראל׃ ויאסף כל איש
ישראל אל העיר כאיש
אחד חברים׃
וישלחו שבטי ישראל
אנשים בכל שבטי בנימן
לאמר מה הרעה הזאת

אשר נהיתה בכם׃ ועתה
תנו את האנשים בני בליעל
אשר בגבעה ונמיתם ונב
ערה רעה מישראל׃
ולא אבו בנימן לשמע ב
בקול אחיהם בני ישראל׃
ויאספו בני בנימן מן הערים
הגבעתה לצאת למלחמה
עם בני ישראל׃ ויתפקדו
בני בנימן ביום ההוא מה
מהערים עשרים וששה
אלף איש שלף חרב לבד
מישבי הגבעה התפקדו
שבע מאות איש בחור׃
מכל העם הזה שבע מאות
איש בחור אטר יד ימינו
כל זה קלע באבן אל
השערה ולא יחטא׃
ואיש ישראל
התפקדו לבד מבנימן את
ארבע מאות אלף איש ש
שלף חרב כל זה איש מל
מלחמה׃ ויקמו ויעלו
בית אל וישאלו באלהים
ויאמרו בני ישראל מי
יעלה לנו בתחלה למלחמה
עם בני בנימן ויאמר יהוה
יהודה בתחלה׃ ויקומו
בני ישראל בבקר ויחנו

על הגבעה׃ ויצא איש
ישראל למלחמה עם
בנימן ויערכו אתם איש
ישראל מלחמה אל
הגבעה׃ ויצאו בני בנימן
מן הגבעה וישחיתו ביש
בישראל ביום ההוא ש
שנים ועשרים אלף
איש ארצה׃ ויתחזק העם
איש ישראל ויספו לערך
מלחמה במקום אשר
ערכו שם ביום הראשון׃
ויעלו בני ישראל ויבכו
לפני יהוה עד הערב
וישאלו ביהוה לאמר
האוסיף לגשת למלחמה
עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה
עלו אליו׃
ויקרבו בני ישראל אל
בני בנימן ביום השני׃
ויצא בנימן לקראתם
מן הגבעה ביום השני
וישחיתו בבני ישראל
עוד שמנת עשר אלף
איש ארצה כל אלה
שלפי חרב׃ ויעלו כל בני
ישראל וכל העם ויבאו
בית אל ויבכו וישבו
שם לפני יהוה ויצומו

ביום ההוא עד הערב
ויעלו עלות ושלמים לפני
יהוה׃ וישאלו בני ישראל
ביהוה ושם ארון ברית
יהוה האלהים בימים
ההם׃ ופינחס בן אלעזר
בן אהרן עמד לפניו בימים
ההם לאמר האוסף
עוד לצאת למלחמה עם
בני בנימן אחי אם אחדל
ויאמר יהוה עלו כי מחר
אתננו בידך׃ וישם ישראל
ארבים אל הגבעה סביב׃
ויעלו
בני ישראל אל בני בנימן
ביום השלישי ויערכו
אל הגבעה כפעם בפעם׃
ויצאו בני בנימן לקראת
העם הנתקו מן העיר
ויחלו להכות מהעם חל
חללים כפעם בפעם במ
במסלות אשר אחת ע
עלה בית אל ואחת גבעתה
בשדה כשלשים איש
בישראל׃ ויאמרו בני
בנימן נגפים הם לפנינו כ
כבראשנה ובני ישראל
אמרו נניסה ונתקנהו מן העיר
אל המסלות וכל איש מ

ישראל קמו ממקומו ויערכו
בבעל תמר וארב ישראל
מגיח ממקומו
ממערה גבע׃ ויבאו מנגד
לגבעה עשרת אלפים איש
בחור מכל ישראל והמלחמה
כבדה והם לא ידעו כי נגעת
עליהם הרעה׃
ויגף יהוה את בנימן לפני
ישראל וישחיתו בני ישר
ישראל בבנימן ביום ההוא
עשרים וחמשה אלף ומאה
איש כל אלה שלף חרב׃
ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו
איש ישראל מקום לבנימן
כי בטחו אל הארב אשר
שמו על הגבעה׃ והארב
החישו ויפשטו אל הגבעה
וימשך הארב ויך את כל
העיר לפי חרב׃ והמועד
היה לאיש ישראל עם
הארב הרב להעלותם מש
משאת העשן מן העיר׃
ויהפך איש ישראל במלחמה
ובנימן החל להכות חללים
באיש ישראל כשלשים
איש כי אמרו אך נגוף נגף
הוא לפנינו כמלחמה הראשנה
הראשנה והמשאת החלה

החלה לעלות מן העיר עמוד
עשן ויפן בנימן אחריו והנה
עלה כליל העיר השמימה
ואיש ישראל הפך ויבהל
איש בנימן כי ראה כי נגעה
עליו הרעה׃ ויפנו לפני א
איש ישראל אל דרך המדבר
והמלחמה הדביקתהו
ואשר מהערים משחיתים
אותו בתוכו׃ כתרו את בנימן
הרדיפהו מנוחה הדריכהו
עד נכח הגבעה ממזרח
שמש׃ ויפלו מבנימן שמ
שמנה עשר אלף איש
את כל אלה אנשי חיל׃
ויפנו וינסו המדברה אל
סלע הרמון ויעללהו במס
במסלות חמשת אלפים
איש וידביקו אחריו עד
גדעם ויכו ממנו אלפים
איש׃ ויהי כל הנפלים
מבנימן עשרים וחמשה
אלף איש שלף חרב ביום
ההוא את כל אלה אנשי
חיל׃ ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון שש מאות
איש וישבו בסלע רמון
ארבעה חדשים׃ ואיש
ישראל שבו אל בני בנימן

ויכום לפי חרב מעיר
מתם עד בהמה עד כל
הנמצא גם כל הערים
הנמצאות שלחו באש׃
ואיש
ישראל נשבע במצפה
לאמר איש ממנו לא
יתן בתו לבנימן לאשה׃
ויבא העם בית אל וישבו
שם עד הערב לפני הא
האלהים וישאו קולם
ויבכו בכי גדול׃ ויאמרו
למה יהוה אלהי ישראל
היתה זאת בישראל לה
להפקד היום מישראל
שבט אחד׃ ויהי ממחרת
וישכימו העם ויבנו שם
מזבח ויעלו עלות ושלמים׃
ויאמרו בני
ישראל מי אשר לא עלה
בקהל מכל שבטי ישראל
אל יהוה כי השבועה
הגדולה היתה לאשר
לא עלה אל יהוה המצפה
לאמר מות יומת׃ וינחמו
בני ישראל אל בנימן
אחיו ויאמרו נגדע היום
שבט אחד מישראל׃ מה
נעשה להם לנותרים

לנשים

לנשים ואנחנו נשבענו
ביהוה לבלתי תת להם מ
מבנותינו לנשים׃ ויאמרו
מי אחד משבטי ישראל
אשר לא עלה אל יהוה
המצפה והנה לא בא איש
אל המחנה מיביש גלעד
אל הקהל׃ ויתפקד העם
והנה אין שם איש מיושבי
יבש גלעד׃ וישלחו שם
העדה שנים עשר אלף
איש מבני החיל ויצוו
אותם לאמר לכו והכיתם
את יושבי יבש גלעד
לפי חרב והנשים והטף׃
וזה הדבר אשר תעשו כל
זכר וכל אשה ידעת מש
משכב זכר תחרימו׃ ויי
וימצאו מיושבי יבש גלעד
ארבע מאות נערה
בתולה אשר לא ידעה
איש למשכב זכר ויבאו
אותם אל המחנה שלה
אשר בארץ כנען׃
וישלחו כל העדה
וידברו אל בני בנימן
אשר בסלע רמון ויקראו

להם שלום׃ וישב בנימן
בעת ההיא ויתנו להם הנ
הנשים אשר חיו מנשי
יבש גלעד ולא מצאו כן
והעם נחם לבנימן כי עשה
יהוה בשבטי ישראל׃ ויא
ויאמרו זקני העדה מה
נעשה לנותרים לנשים כי
נשמדה מבנימן אשה׃
ויאמרו ירשת פליטה
לבנימן ולא ימחה שבט
מישראל׃ ואנחנו לא נוכל
לתת להם נשים מבנותינו
כי נשבעו בני ישראל
לאמר ארור נתן לבנימן
ויאמרו הנה חג יהוה בשלו
מימים ימימה אשר
מצפונה לבית אל מזרחה
השמש למסלה העלה
מבית אל שכמה ומנגב
ללבונה׃ ויצו את בני בנימן
לאמר לכו וארבתם בכרמים׃
וראיתם והנה אם יצאו
בנות שילו לחול במחלות
ויצאתם מן הכרמים
וחטפתם לכם איש אשתו
מבנות שילו והלכתם

ארץ כנען בנימן והיה כי
יבאו אבותם או אחיהם
לרוב אלינו ואמרנו אליהם
חנונו אותם כי לא לקחנו
איש אשתו במלחמה
כי לא אתם נתתם להם
כעת תאשמו׃
ויעשו כן בני בנימן וישאו
נשים למספרם מן המחול
המחוללות אשר גזלו
וילכו וישובו אל נחלתם
ויבנו את הערים וישבו
בהם׃ ויתהלכו משם בני
ישראל בעת ההיא איש
לשבטו ולמשפחתו ויצאו
משם איש לנחלתו׃ בימים
ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשה׃

ויהי איש אחד
מן הרמתים צופים
מהר אפרים ושמו אלקנה
בן ירחם בן אליהוא בן
תחו בן צוף אפרתי׃ ולו

שתי נשים שם האחת
חנה ושם השנית
פננה ויהי לפננה ילדים
ולחנה אין ילדים׃ ועלה
האיש ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות ולזבח
ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני עלי חפני
ופינחס כהנים ליהוה׃
ויהי היום ויזבח אלקנה
ונתן לפננה אשתו ולכל
בניה ובנותיה מנות׃ ולחנה
יתן מנה אחת אפים כי
את חנה אהב ויהוה סגר
רחמה׃ וכעסתה צרתה
גם כעס בעבור הרעמה
כי סגר יהוה בעד רחמה׃
וכן יעשה שנה בשנה
מדי עלתה בבית יהוה
כן תכעסנה ותבכה ולא
תאכל׃ ויאמר לה אלקנה
אישה חנה למה תבכי
ולמה לא תאכלי ולמה
ירע לבבך הלוא אנכי טוב
לך מעשרה בנים׃ ותקם
חנה אחרי אכלה בשלה
ואחרי שתה ועלי הכהן

ישב על הכסא על מזוזת
היכל יהוה׃ והיא מרת
נפש ותתפלל על יהוה
ובכה תבכה׃ ותדר נדר
ותאמר יהוה צבאות אם
ראה תראה בעני אמתך
וזכרתני ולא תשכח את
אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה
כל ימי חייו ומורה לא
יעלה על ראשו׃ והיה כי
הרבתה להתפלל לפני
יהוה ועלי שמר את פיה׃
וחנה היא מדברת על לבה
רק שפתיה נעות וקולה
לא ישמע ויחשבה עלי
לשכרה׃ ויאמר אליה
עלי עד מתי תשתכרין הסירי
את יינך מעליך׃ ותען חנה
ותאמר לא אדני אשה
קשת רוח אנכי ויין ושכר
לא שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה׃ אל תתן
את אמתך לפני בת בליעל
כי מרב שיחי וכעסי
דברתי עד הנה׃ ויען עלי
ויאמר לכי לשלום ואלהי

ישראל יתן את שלתך
אשר שאלת מעמו׃
ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה
לדרכה ותאכל ופניה לא
היו לה עוד׃ וישכמו בבקר
וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמתה
וידע אלקנה את חנה
אשתו ויזכרה יהוה׃ ויהי
לתקופת הימים ותהר חנה
ותלד בן ותקרא את שמו
שמואל כי מיהוה שאלתיו׃
ויעל האיש אלקנה וכל
ביתו לזבח ליהוה את זבח
הימים ואת נדרו׃ וחנה לא
עלתה כי אמרה לאישה
עד יגמל והבאתיו ונראה
את פני יהוה וישב שם
עד עולם׃ ויאמר לה
אלקנה אישה עשי הטוב
בעיניך שבי עד גמלך אתו
אך יקם יהוה את דברו
ותשב האשה ותינק את
בנה עד גמלה אתו׃ ותעלהו
עמה כאשר גמלתו בפרים
שלשה ואיפה אחת קמח

ונבל יין ותבאהו בית
יהוה שלו והנער נער
וישחטו את הפר ויבאו
את הנער אל עלי ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני א
אני האשה הנצבת עמכה
בזה להתפלל אל יהוה
אל הנער הזה התפללתי
ויתן יהוה את שאלתי
אשר שאלתי מעמו וגם
אנכי השאלתהו ליהוה
כל הימים אשר היה הוא
שאול ליהוה וישתחו
שם ליהוה
ותתפלל חנה ותאמר
עלץ לבי ביהוה רמה קרני
ביהוה רחב פי על אויבי
כי שמחתי בישועתך אין
קדוש כיהוה כי אין בלתך
ואין צור כאלהינו אל
תרבו תדברו גבהה יצא
עתק מפיכם כי אל דעות
ולא נתכנו עלילות קשת
גברים חתים ונכשלים
אזרו חיל שבעים בלחם
נשכרו ורעבים חדלו עד
עקרה ילדה שבעה ורבת

בנים אמללה יהוה ממית
ומחיה מוריד שאול
ויעל יהוה מוריש ומעשיר
משפיל אף מרומם מק
מקים מעפר דל מאשפת
ירים אביון להושיב עם
נדיבים וכסא כבוד ינחלם
כי ליהוה מצקי ארץ
וישת עליהם תבל רגלי
חסדו ישמר ורשעים
בחשך ידמו כי לא בכח
יגבר איש יהוה יחתו
מריבו עלו בשמים ירעם
יהוה ידין אפסי ארץ
ויתן עז למלכו וירם
קרן משיחו
וילך אלקנה הרמתה
על ביתו והנער היה
משרת את יהוה את
פני עלי הכהן ובני עלי
בני בליעל לא ידעו את
יהוה ומשפט הכהנים
את העם כל איש זבח זבח
ובא נער הכהן כבשל
הבשר והמזלג שלש
השנים בידו והכה בכיור
או בדוד או בקלחת או

בפרור כל אשר יעלה
המזלג יקח הכהן בו ככה
יעשו לכל ישראל הבאים
שם בשלה גם בטרם
יקטרון את החלב ובא
נער הכהן ואמר לאיש
הזבח תנה בשר לצלות
לכהן ולא יקח ממך בשר
מבשל כי אם חי ויאמר
אליו האיש קטר יקטירון
כיום החלב וקח לך כאשר
תאוה נפשך ואמר לו
כי עתה תתן ואם לא
לקחתי בחזקה ותהי
חטאת הנערים גדולה
מאד את פני יהוה כי
נאצו האנשים את מנחת
יהוה ושמואל משרת
את פני יהוה נער חגור
אפוד בד ומעיל קטן
תעשה לו אמו והעלתה
לו מימים ימימה בעלותה
את אישה לזבח את
זבח הימים וברך עלי
את אלקנה ואת אשתו
ואמר ישם יהוה לך זרע
מן האשה הזאת תחת

השאלה אשר שאל
ליהוה והלכו למקמו כי
פקד יהוה את חנה ותהר
ותלד שלשה בנים ושתי
בנות ויגדל הנער שמואל
עם יהוה
ועלי זקן מאד ושמע את
כל אשר יעשון בניו לכל
ישראל ואת אשר ישכבן את
הנשים הצבאות פתח
אהל מועד ויאמר להם
למה תעשון כדברים האלה
אשר אנכי שמע את
דבריכם רעים מאת כל
העם אלה אל בני כי לא
טובה השמעה אשר אנכי
שמע מעברים עם יהוה
אם יחטא איש לאיש
ופללו אלהים ואם ליהוה
יחטא איש מי יתפלל לו
ולא ישמעו לקול אביהם
כי חפץ יהוה להמיתם
והנער שמואל הלך וגדל
וטוב גם עם יהוה וגם עם
אנשים
ויבא איש אלהים אל עלי
ויאמר אליו כה אמר יהוה

הנגלה נגליתי אל בית אביך
בהיותם במצרים לבית
פרעה ובחר אתו מכל
שבטי ישראל לי לכהן לע
לעלות על מזבחי להקטיר
קטרת לשאת אפוד לפני
ואתנה לבית אביך את
כל אשי בני ישראל למה
תבעטו בזבחי ובמנחתי
אשר צויתי מעון ותכבד
את בניך ממני להבריאכם
מראשית כל מנחת ישר
ישראל לעמי לכן נאם
יהוה אלהי ישראל אמו
אמור אמרתי ביתך ובית
אביך יתהלכו לפני עד
עולם ועתה נאם יהוה
חלילה לי כי מכבדי אכבד
ובזי יקלו הנה ימים באים
באים וגדעתי את זרעך
ואת זרע בית אביך מהיות
זקן בביתך והבטת צר
מעון בכל אשר ייטיב את
ישראל ולא יהיה זקן
בביתך כל הימים ואיש
לא אכרית לך מעם
מזבחי לכלות את עיניך

ולאדיב את נפשך וכל
מרבית ביתך ימותו אנשים
וזה לך האות אשר יבוא
אל שני בניך אל חפני ופינ
ופינחס ביום אחד ימותו
שניהם והקימותי לי כהן
נאמן כאשר בלבבי ובנפשי
יעשה ובניתי לו בית נאמן
והתהלך לפני משיחי כל
הימים והיה כל הנותר
בביתך יבוא להשתחות
לו לאגורת כסף וככר לחם
ואמר ספחני נא אל אחת
הכהנות לאכל פת לחם
והנער שמואל
משרת את יהוה לפני עלי
ודבר יהוה היה יקר בימים
ההם אין חזון נפרץ ויהי
ביום ההוא ועלי שכב
במקמו ועיניו החלו כהות
ולא יוכל לראות ונר אלהים
טרם יכבה ושמואל שכב
בהיכל יהוה אשר שם
ארון אלהים
ויקרא יהוה אל שמואל
ויאמר הנני וירץ אל עלי
ויאמר הנני כי קראת לי

ויאמר לא קראתי שוב
שכב וילך וישכב ויסף
יהוה קרא עוד שמואל
ויקם שמואל וילך אל
עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויאמר לא קראתי בני
שוב שכב ושמואל טרם
ידע את יהוה וטרם יגלה
אליו דבר יהוה ויסף
יהוה קרא שמואל
בשלישית ויקם וילך אל
עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויבן עלי כי יהוה קרא
לנער ויאמר עלי לשמואל
לך שכב והיה אם יקרא
אליך ואמרת דבר יהוה
כי שמע עבדך וילך
שמואל וישכב במקומו
ויבא יהוה ויתיצב ויקרא
כפעם בפעם שמואל
שמואל ויאמר שמואל
דבר כי שמע עבדך
ויאמר יהוה
אל שמואל הנה אנכי
עשה דבר בישראל אשר
כל שמעו תצלינה שתי
אזניו ביום ההוא אקים

אל עלי את כל אשר דברתי
אל ביתו החל וכלה והגדתי
לו כי שפט אני את ביתו
עד עולם בעון אשר ידע
כי מקללים להם בניו ולא
כהה בם ולכן נשבעתי לבית
עלי אם יתכפר עון בית
עלי בזבח ובמנחה עד
עולם וישכב שמואל עד
הבקר ויפתח את דלתות
בית יהוה ושמואל ירא
מהגיד את המראה אל
עלי ויקרא עלי את שמואל שמואל
ויאמר בני ויאמר הנני
ויאמר מה הדבר אשר
דבר אליך אל נא תכחד
ממני כה יעשה לך אלהים
וכה יוסיף אם תכחד ממני
דבר מכל הדבר אשר דבר
אליך ויגד לו שמואל את
כל הדברים ולא כחד ממנו
ויאמר יהוה הוא הטוב
בעינו יעשה ויגדל שמואל
ויהוה היה עמו ולא הפיל
מכל דבריו ארצה וידע
כל ישראל מדן ועד באר
שבע כי נאמן שמואל

לנביא ליהוה ויסף יהוה
להראה בשלה כי נגלה
יהוה אל שמואל בשלו
בדבר יהוה׃
ויהי דבר שמואל לכל יש
ויצא ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה
ויחנו על האבן העזר ופל
ופלשתים חנו באפק ויע
ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותטש המלחמה
וינגף ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה כאר
כארבעת אלפים איש ויבא
העם אל המחנה ויאמרו
זקני ישראל למה נגפנו
יהוה היום לפני פלשתים
נקחה אלינו משלה את
ארון ברית יהוה ויבא בקר
בקרבנו וישענו מכף אי
איבינו וישלח העם שלה
וישאו משם את ארון
ברית יהוה צבאות ישב
הכרבים ושם שני בני
עלי עם ארון ברית האל
האלהים חפני ופינחס׃
ויהי כבוא ארון ברית יהוה

אל המחנה וירעו כל
ישראל תרועה גדולה
ותהם הארץ וישמעו
פלשתים את קול התרועה
ויאמרו מה קול התרועה
הגדולה הזאת במחנה
העברים וידעו כי ארון
יהוה בא אל המחנה׃
ויראו הפלשתים כי אמרו
בא אלהים אל המחנה
ויאמרו אוי לנו מי יצילנו
מיד האלהים האדירים
האלה אלה הם האלהים
המכים את מצרים בכל
מכה במדבר׃ התחזקו
והיו לאנשים פלשתים
פן תעבדו לעברים כאשר
עבדו לכם והייתם לאנשים
ונלחמתם׃ ונלחמו פל
פלשתים וינגף ישראל
וינסו איש לאהליו ותהי
המכה גדולה מאד ויפל
מישראל שלשים אלף
רגלי׃ וארון אלהים נלקח
ושני בני עלי מתו חפני
ופינחס׃ איש בנימן
מהמערכה ויבא שלה ביום

(margin: ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם)
(margin: וירץ)

ההוא ומדיו קרעים ואדמה
על ראשו׃ ויבא והנה עלי
ישב על הכסא יך דרך
מצפה כי היה לבו חרד על
ארון האלהים והאיש בא
להגיד בעיר ותזעק כל
העיר׃ וישמע עלי את קול
הצעקה ויאמר מה קול
ההמון הזה והאיש מהר
ויבא ויגד לעלי׃ ועלי בן
תשעים ושמנה שנה ועיניו
קמה ולא יכול לראות׃
ויאמר האיש אל עלי
אנכי הבא מן המערכה
ואני מן המערכה נסתי
היום ויאמר מה היה
הדבר בני׃ ויען המבשר
ויאמר נס ישראל לפני
פלשתים וגם מגפה גדולה
היתה בעם וגם שני בניך
מתו חפני ופינחס וארון
האלהים נלקחה׃ ויהי
כהזכירו את ארון האלהים
ויפל מעל הכסא אחרנית
בעד יד השער ותשבר
מפרקתו וימת כי זקן האיש
וכבד והוא שפט את ישראל

ארבעים שנה׃ וכלתו אשת
פינחס הרה ללת ותשמע את
השמעה אל הלקח ארון
האלהים ומת חמיה ואישה
ותכרע ותלד כי נהפכו על
עליה ציריה׃ וכעת מותה
ותדברנה הנצבות עליה
אל תיראי כי בן ילדת ולא
ענתה ולא שתה לבה׃
ותקרא לנער אי כבוד לאמר
גלה כבוד מישראל אל
הלקח ארון האלהים ואל
חמיה ואישה׃ ותאמר גלה
כבוד מישראל כי נלקח
ארון האלהים׃
ופלשתים לקחו את ארון
האלהים ויבאהו מאבן
העזר אשדודה׃ ויקחו פל
פלשתים את ארון האלהים
ויביאו אתו בית דגון ויציגו
אתו אצל דגון׃ וישכמו א
אשדודים ממחרת והנה
דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה ויקחו את דגון
וישבו אתו למקמו׃ וישכמו
בבקר ממחרת והנה דגון
נפל לפניו ארצה לפני ארון

יהוה וראש דגון ושתי
כפות ידיו כרתות אל המפ
המפתן רק דגון נשאר
עליו על כן לא ידרכו כהני
דגון וכל הבאים בית דגון
על מפתן דגון באשדוד
עד היום הזה
ותכבד יד יהוה אל האש
האשדודים וישמם ויך
אתם בעפלים את אשדוד בטחרים
ואת גבוליה ויראו אנשי
אשדוד כי כן ואמרו לא
ישב ארון אלהי ישראל
עמנו כי קשתה ידו עלינו
ועל דגון אלהינו וישלחו
ויאספו את כל סרני פלש
פלשתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי
ישראל ויאמרו גת יסב
ארון אלהי ישראל ויסבו
את ארון אלהי ישראל
ויהי אחרי הסבו אתו ותהי
יד בעיר מהומה גדולה יהוה
מאד ויך את אנשי העיר
מקטן ועד גדול וישתרו
להם עפלים וישלחו את טחרים
ארון האלהים עקרון ויהי

כבא ארון האלהים עקרון
ויזעקו העקרנים לאמר
הסבו אלי את ארון אלהי
ישראל להמיתני ואת
עמי וישלחו ויאספו את
כל סרני פלשתים ויאמרו
שלחו את ארון וישב אלהי ישראל
למקמו ולא ימית אתי
ואת עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר כבדה מאד
יד האלהים שם והאנשים
אשר לא מתו הכו בעפלים בטחרים
ותעל שועת העיר השמים
ויהי ארון
יהוה בשדה פלשתים
שבעה חדשים ויקראו
פלשתים לכהנים ולקסמים
לאמר מה נעשה לארון
יהוה הודענו במה נשלחנו
למקמו ויאמרו אם משל
משלחים את ארון אלהי ישראל
אל תשלחו אתו ריקם
כי השב תשיבו לו אשם
אז תרפאו ונודע לכם למה
לא תסור ידו מכם ויאמרו
מה האשם אשר נשיב לו
ויאמרו מספר סרני פלשתים

חמשה עפלי זהב וחמשה טחורי
עכברי זהב כי מגפה
אחת לכלם ולסרניכם
ועשיתם צלמי עפליכם טחוריכם
וצלמי עכבריכם המשחיתים
המשחיתים את הארץ
ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולי יקל את ידו
מעליכם ומעל אלהיכם
ומעל ארצכם ולמה
תכבדו את לבבכם כאשר
כבדו מצרים ופרעה
את לבם הלוא כאשר
התעלל בהם וישלחום
וילכו ועתה קחו ועשו
עגלה חדשה אחת ושתי
פרות עלות אשר לא
עלה עליהם על והאסרתם
את בעגלה והשבתם הפרות
בניהם מאחריהם הבי
הביתה ולקחתם את
ארון יהוה ונתתם אתו
אל העגלה ואת כלי הזהב
אשר השבתם לו אשם
תשימו בארגז מצדו
ושלחתם אתו והלך
וראיתם אם דרך גבולו

יעלה בית שמש הוא עשה
לנו הרעה הגדולה הזאת
ואם לא וידענו כי לא ידו
נגעה בנו מקרה הוא היה
לנו ויעשו האנשים כן
ויקחו שתי פרות עלות
ויאסרום בעגלה ואת
בניהם כלו בבית וישמו
את ארון יהוה אל העגלה
ואת הארגז ואת עכברי ה
הזהב ואת צלמי טחריהם
וישרנה בדרך על דרך בית הפרות
שמש במסלה אחת הלכו
הלך וגעו ולא סרו ימין ו
ושמאול וסרני פלשתים
הלכים אחריהם עד גבול
בית שמש ובית שמש
קצרים קציר חטים בעמק
וישאו את עיניהם ויראו
את הארון וישמחו לראות
והעגלה באה אל שדה
יהושע בית השמשי ותע
ותעמד שם ושם אבן גדו
גדולה ויבקעו את עצי ה
העגלה ואת הפרות העלו
עלה ליהוה והלוים הורידו
את ארון יהוה ואת הארגז

אשר אתו אשר בו כלי
זהב וישמו אל האבן הג
הגדולה ואנשי בית שמש
העלו עלות ויזבחו זבחים
ביום ההוא ליהוה וחמשה
סרני פלשתים ראו וישבו
עקרון ביום ההוא׃
ואלה טחרי הזהב
אשר השיבו פלשתים
אשם ליהוה
לאשדוד אחד לעזה
אחד לאשקלון אחד
לגת אחד לעקרון אחד׃
ועכברי הזהב מספר
כל ערי פלשתים לחמשת
הסרנים מעיר מבצר ועד
כפר הפרזי ועד אבל הגדו
הגדולה אשר הניחו עליה
את ארון יהוה עד היום
הזה בשדה יהושע בית
השמשי׃ ויך באנשי בית
שמש כי ראו בארון יהוה
ויך בעם שבעים איש חמ
חמשים אלף איש ויתאבלו
העם כי הכה יהוה בעם
מכה גדולה׃ ויאמרו אנשי
בית שמש מי יוכל לעמד

לפני יהוה האלהים
הקדוש הזה ואל מי יעלה
מעלינו׃ וישלחו מלאכים
אל יושבי קרית יערים
לאמר השבו פלשתים
את ארון יהוה רדו העלו
אתו אליכם׃ ויבאו
אנשי קרית יערים ויעלו
את ארון יהוה ויבאו אתו
אל בית אבינדב בגבעה
ואת אלעזר בנו קדשו
לשמר את ארון יהוה׃
ויהי מיום שבת
הארון בקרית יערים
~~ויעלו ויבאו~~ וירבו הימים
ויהיו עשרים שנה וינהו
כל בית ישראל אחרי
יהוה׃
ויאמר שמואל אל כל
בית ישראל לאמר אם
בכל לבבכם אתם שבים
אל יהוה הסירו את אלהי
הנכר מתוככם והעשתרות
והכינו לבבכם אל יהוה
ועבדהו לבדו ויצל אתכם
מיד פלשתים׃ ויסירו
בני ישראל את הבעלים

ואת הבעלים העשתרות
ויעבדו את יהוה לבדו׃
ויאמר שמואל
קבצו את כל ישראל
המצפתה ואתפלל בעדכם
אל יהוה׃ ויקבצו המצפתה
וישאבו מים וישפכו לפני
יהוה ויצומו ביום ההוא
ויאמרו שם חטאנו ליהוה
וישפט שמואל את בני
ישראל במצפה׃ וישמעו
פלשתים כי התקבצו בני
ישראל המצפתה ויעלו
סרני פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל וייראו
מפני פלשתים׃ ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחרש ממנו
מזעק אל יהוה אלהינו
וישענו מיד פלשתים׃
ויקח שמואל טלה חלב
אחד ויעלהו עולה כליל
ליהוה ויזעק שמואל אל
יהוה בעד ישראל ויענהו
יהוה׃ ויהי שמואל מעלה
העלה ופלשתים נגשו למ
למלחמה בישראל וירעם

יהוה בקול גדול ביום ההוא
על פלשתים ויהמם וינגפו
לפני ישראל׃ ויצאו אנשי
ישראל מן המצפה וירדפו
את פלשתים ויכום עד
מתחת לבית כר׃ ויקח שמ
שמואל אבן אחת וישם
בין המצפה ובין השן ויקרא
את שמה אבן העזר ויאמר
עד הנה עזרנו יהוה׃ ויכנעו
הפלשתים ולא יספו עוד
לבוא בגבול ישראל ותהי
יד יהוה בפלשתים כל ימי
שמואל׃ ותשבנה הערים
אשר לקחו פלשתים מאת
ישראל׃ מעקרון ועד גת
ואת גבולן הציל ישראל
מיד פלשתים ויהי שלום
בין ישראל ובין האמרי׃
וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו׃ והלך מדי
שנה בשנה וסבב בית אל
והגלגל והמצפה ושפט
את ישראל את כל המקמות
האלה׃ ותשבתו הרמתה
כי שם ביתו ושם שפט את
ישראל ויבן שם מזבח

ליהוה׃
ויהי כאשר זקן שמואל
וישם את בניו שפטים
לישראל ויהי שם בנו הבכור
יואל ושם משנהו אביה
שפטים בבאר שבע ולא
הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי
הבצע ויקחו שחד ויטו
משפט׃
ויתקבצו כל זקני ישראל
ויבאו אל שמואל הרמתה׃
ויאמרו אליו הנה אתה
זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך
עתה שימה לנו מלך לשפ
לשפטנו ככל הגוים וירע
הדבר בעיני שמואל כאשר
אמרו תנה לנו מלך לשפטנו
ויתפלל שמואל אל יהוה׃
ויאמר יהוה
אל שמואל שמע בקול
העם לכל אשר יאמרו
אליך כי לא אתך מאסו כי
אתי מאסו ממלך עליהם׃
ככל המעשים אשר מיום עשו
העלתי ממצרים ועד אתם
היום הזה ויעזבני ויעבדו
אלהים אחרים כן המה

עשים גם לך׃ ועתה שמע
בקולם אך כי העד תעיד
בהם והגדת להם משפט
המלך אשר ימלך עליהם
ויאמר
שמואל את כל דברי יהוה
אל העם השאלים מאתו
מלך׃ ויאמר זה יהיה מש
משפט המלך אשר ימלך
עליכם את בניכם יקח ושם
לו במרכבתו ובפרשיו ורצו
לפני מרכבתו׃ ולשום לו
שרי אלפים ושרי חמשים
ולחרש חרישו ולקצר קצירו
ולעשות כלי מלחמתו וכלי
רכבו׃ ואת בנותיכם יקח
לרקחות ולטבחות ולאפות׃
ואת שדותיכם ואת כרמיכם
וזיתיכם הטובים יקח
ונתן לעבדיו׃ וזרעיכם
וכרמיכם יעשר ונתן לסר
לסריסיו ולעבדיו׃ ואת
עבדיכם ואת שפחותיכם
ואת בחוריכם הטובים
ואת חמוריכם יקח ועשה
למלאכתו׃ צאנכם יעשר
ואתם תהיו לו לעבדים׃

וזעקתם ביום ההוא מ
מלפני מלככם אשר
בחרתם לכם ולא יענה
יהוה אתכם ביום ההוא׃
וימאנו העם לשמע בקול
שמואל ויאמרו לא כי אם
מלך יהיה עלינו והיינו
גם אנחנו ככל הגוים וש
ושפטנו מלכנו ויצא
לפנינו ונלחם את מלחמתנו׃
וישמע שמואל את כל
דברי העם וידברם באזני
יהוה׃
ויאמר יהוה אל שמואל
שמע בקולם והמלכת להם מלך
ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו׃
ויהי איש מבנימין ושמו קיש בן אביאל
בן צרור בן בכורת בן אפיח
בן איש ימיני גבור חיל׃
ולו היה בן ושמו שאול
בחור וטוב ואין איש מבני
ישראל טוב ממנו ומש
משכמו ומעלה גבה מכל
העם׃ ותאבדנה האתנות
לקיש אבי שאול ויאמר
קיש אל שאול בנו קח
נא אתך את אחד
מהנערים וקום לך בקש
את האתנת׃ ויעבר בהר

אפרים ויעבר בארץ של
שלשה ולא מצאו ויעברו
בארץ שעלים ואין ויעבר
בארץ ימיני ולא מצאו׃ ה
המה באו בארץ צוף וש
ושאול אמר לנערו אשר
עמו לכה ונשובה פן יחדל
אבי מן האתנות ודאג לנו׃
ויאמר לו הנה נא איש
אלהים בעיר הזאת והאיש
נכבד כל אשר ידבר בוא
יבוא עתה נלכה שם אולי
יגיד לנו את דרכנו אשר
הלכנו עליה׃ ויאמר שאול
לנערו והנה נלך ומה נביא
לאיש כי הלחם אזל מכל
מכלינו ותשורה אין להביא
לה לאיש האלהים מה
אתנו׃ ויסף הנער לענות
את שאול ויאמר הנה
נמצא בידי רבע שקל
כסף ונתתי לאיש האלהים
והגיד לנו את דרכנו׃ לפנים
בישראל כה אמר האיש
בלכתו לדרוש אלהים לכו
ונלכה עד הראה כי לנביא
היום יקרא לפנים הראה׃

ויאמר שאול לנערו טוב
דברך לכה נלכה וילכו
אל העיר אשר שם איש
האלהים׃ המה עלים במ
במעלה העיר והמה מצ
מצאו נערות יצאות
לשאב מים ויאמרו להן
היש בזה הראה׃ ותענינה
אותם ותאמרנה יש הנה
לפניך מהר עתה כי היום
בא לעיר כי זבח היום
לעם בבמה׃ כבאכם העי
העיר כן תמצאון אתו
בטרם יעלה הבמתה לא
לאכל כי לא יאכל העם
עד באו כי הוא יברך
את הזבח אחרי כן יאכלו
הקראים ועתה עלו אתו
כהיום תמצאון אתו׃ ויעלו
העיר המה באים בתוך
העיר והנה שמואל יוצא
לקראתם לעלות הבמה׃
ויהוה גלה
את אזן שמואל יום אחד
לפני בוא שאול לאמר׃
מחר כעת מחר אשלח
אליך איש מארץ בנימן

ומשחתו לנגיד על עמי
ישראל והושיע את עמי מיד
פלשתים כי ראיתי את
עמי כי באה צעקתו אלי׃
ושמואל ראה את שאול
ויהוה ענהו הנה האיש
אשר אמרתי אליך זה
יעצר בעמי׃ ויגש שאול
את שמואל בתוך השער
ויאמר הגידה נא לי אי זה
בית הראה׃ ויען שמואל
את שאול ויאמר אנכי הראה
עלה לפני הבמה ואכלתם
עמי היום ושלחתיך בבקר
וכל אשר בלבבך אגיד לך׃
ולאתנות האבדות לך היום
שלשת הימים אל תשם
את לבך להם כי נמצאו
ולמי כל חמדת ישראל
הלוא לך ולכל בית אביך׃
ויען שאול ויאמר הלוא בן
ימיני אנכי מקטני שבטי
ישראל ומשפחתי הצע
הצעירה מכל משפחות
שבטי בנימן ולמה דברת
אלי כדבר הזה׃ ויקח
שמואל את שאול ואת

נערו

נערו ויביאם לשכתה ויתן
להם מקום בראש הקרואים
והמה כשלשים איש׃ ויא
ויאמר שמואל לטבח תנה
את המנה אשר נתתי לך
אשר אמרתי אליך שים
אתה עמך׃ וירם הטבח
את השוק והעליה וישם
לפני שאול ויאמר הנה
הנשאר שים לפניך אכל כי
למועד שמור לך לאמר
העם קראתי ויאכל שא
שאול עם שמואל ביום
ההוא׃ וירדו מהבמה
העיר וידבר עם שאול
על הגג׃ וישכמו ויהי
כעלות השחר ויקרא ש
שמואל אל שאול הגג
לאמר קומה ואשלחך
ויקם שאול ויצאו שניהם
הוא ושמואל החוצה׃ המה
יורדים בקצה העיר
ושמואל אמר אל שאול
אמר לנער ויעבר לפנינו
ויעבר ואתה עמד כיום
ואשמיעך את דבר אלהים׃
ויקח
שמואל את פך השמן
ויצק על ראשו וישקהו

ויאמר הלוא כי משחך
יהוה על נחלתו לנגיד׃
בלכתך היום מעמדי
ומצאת שני אנשים עם
קבורת רחל בגבול בנימן
בצלצח ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר
הלכת לבקש והנה נטש
אביך את דברי האתנות
ודאג לכם לאמר מה
אעשה לבני׃ וחלפת משם
והלאה ובאת עד אלון
תבור ומצאוך שם שלשה
אנשים עלים אל האלהים
בית אל אחד נשא שלשה
גדיים ואחד נשא נבל יין׃
ושאלו לך לשלום ונתנו
לך שתי לחם ולקחת מידם׃
אחר כן תבוא גבעת האלהים
אשר שם נצבי פלשתים
ויהי כבאך שם העיר
ופגעת חבל נביאים ירדים
מהבמה ולפניהם נבל ותף
וחליל וכנור והמה מתנבאים׃
וצלחה עליך רוח יהוה
והתנבית עמם ונהפכת
לאיש אחר׃ והיה כי תבאנה
האתות האלה לך עשה
לך אשר תמצא ידך

ואחד נשא שלשת ככרות לחם

כי האלהים עמך וירדת
לפני הגלגל והנה אנכי ירד
אליך להעלות עלות לזבח
זבחי שלמים שבעת ימים
תוחל עד בואי אליך יהוד
והודעתי לך את אשר
תעשה והיה כהפנתו שכ
שכמו ללכת מעם שמואל
ויהפך לו אלהים לב אחר
ויבאו כל האתות האלה
ביום ההוא
ויבאו שם הגבעתה והנה
חבל נבאים לקראתו
ותצלח עליו רוח אלהים
ויתנבא בתוכם ויהי כל
יודעו מאתמול שלשם
ויראו והנה עם נבאים נבא
ויאמר
העם איש אל רעהו מה ז
זה היה לבן קיש הגם
שאול בנביאים ויען איש
משם ויאמר ומי אביהם
על כן היתה למשל הגם
שאול בנבאים ויכל
מהתנבות ויבא הבמה
ויאמר דוד שאול אליו
ואל נערו אן הלכתם ויאמר
לבקש את האתנות ונראה
כי אין ונבוא אל שמואל

ויאמר דוד שאול הגידה
נא לי מה אמר לכם שמ
שמואל ויאמר שאול
אל דודו הגד הגיד לנו כי
נמצאו האתנות ואת דבר
המלוכה לא הגיד לו אשר
אמר שמואל
ויצעק שמואל את העם
אל יהוה המצפה ויאמר
אל בני ישראל כה אמר
א יהוה אלהי ישראל
אנכי העליתי את ישראל
ממצרים ואציל אתכם
מיד מצרים ומיד כל המ
הממלכות הלחצים אתכם
ואתם היום מאסתם את
אלהיכם אשר הוא מוש
מושיע לכם מכל רעותיכם
וצרתיכם ותאמרו לו
כי מלך תשים עלינו ועתה
התיצבו לפני יהוה לשבט
לשבטיכם ולאלפיכם
ויקרב שמואל את כל
שבטי ישראל וילכד
שבט בנימן ויקרב את
שבט בנימן למשפחתו
ותלכד משפחת המטרי
וילכד שאול בן קיש ויב
ויבקשהו ולא נמצא ויש

וישאלו עוד ביהוה הבא
עוד הלם איש
ויאמר יהוה הנה הוא נ
נחבא אל הכלים וירצו מ
ויקחהו משם ויתיצב בתוך
העם ויגבה מכל העם מש
משכמו ומעלה ויאמר
שמואל אל כל העם הרא
הראיתם אשר בחר בו
יהוה כי אין כמהו בכל
העם וירעו כל העם ויא
ויאמרו יחי המלך
וידבר שמואל
אל העם את משפט המ
המלכה ויכתב בספר
וינח לפני יהוה וישלח
שמואל את כל העם איש
לביתו וגם שאול הלך
לביתו גבעתה וילכו עמו
החיל אשר נגע אלהים
בלבם ובני בליעל אמרו
מה ישענו זה ויבזהו ולא
הביאו לו מנחה ויהי
כמחריש
ויעל נחש העמוני ויחן
על יביש גלעד ויאמרו
כל אנשי יביש אל נחש
כרת לנו ברית ונעבדך
ויאמר אליהם נחש נ

העמוני בזאת אכרת לכם
בנקור לכם כל עין ימין וש
ושמתיה חרפה על כל
ישראל ויאמרו אליו זקני
יביש הרף לנו שבעת
ימים ונשלחה מלאכים
בכל גבול ישראל ואם א
אין מושיע אתנו ויצאנו
אליך ויבאו המלאכים ג
גבעת שאול וידברו הדברים
באזני העם וישאו כל העם
את קולם ויבכו והנה ש
שאול בא אחרי הבקר
מן השדה ויאמר שאול
מה לעם כי יבכו ויספרו
לו את דברי אנשי יבש
ותצלח רוח אלהים על
שאול בשמעו את הדברים
האלה ויחר אפו מאד
ויקח צמד בקר וינתחהו
וישלח בכל גבול ישראל
ביד המלאכים לאמר אשר
איננו יצא אחרי שאול
ואחר שמואל כה יעשה
לבקרו ויפל פחד יהוה
על העם ויצאו כאיש אחד
ויפקדם בבזק ויהיו בני
ישראל שלש מאות
אלף ואיש יהודה שלשים

אלה ויאמרו למלאכים
הבאים כה תאמרון לאיש
יבש גלעד מחר תהיה לכם
תשועה בחם השמש ויב
ויבאו המלאכים ויגידו
לאנשי יבש וישמחו
ויאמרו אנשי יבש מחר
נצא אליכם ועשיתם
לנו ככל הטוב בעיניכם
ויהי
ממחרת וישם שאול
את העם שלשה ראשים
ויבאו בתוך המחנה בא
באשמרת הבקר ויכו את
עמון עד חם היום ויהי
הנשארים ויפצו ולא נשא
נשארו בם שנים יחד
ויאמר העם אל שמואל
מי האמר שאול ימלך
עלינו תנו האנשים ונמי
ונמיתם ויאמר שאול
לא יומת איש ביום הזה
כי היום עשה יהוה תשו
תשועה בישראל
ויאמר
שמואל אל העם לכו
ונלכה הגלגל ונחדש שם
המלוכה וילכו כל העם
הגלגל וימליכו שם את

שאול לפני יהוה בגלגל
ויזבחו שם זבחים של
שלמים לפני יהוה ויש
וישמח שם שאול וכל
אנשי ישראל עד מאד
ויאמר
שמואל אל כל ישראל
הנה שמעתי בקלכם
לכל אשר אמרתם לי
ואמליך עליכם מלך ועתה
הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני
הנם אתכם ואני התהלכתי
לפניכם מנעורי עד היום
הזה הנני ענו בי נגד יהוה
ונגד משיחו את שור
מי לקחתי וחמור מי ל
לקחתי ואת מי עשקתי
את מי רצותי ומיד מי ל
לקחתי כפר ואעלים עיני
בו ואשיב לכם ויאמרו
לא עשקתנו ולא רצותנו
ולא לקחת מיד איש מ
מאומה ויאמר אליהם
עד יהוה בכם ועד מש
משיחו היום הזה כי לא
מצאתם בידי מאומה ו
ויאמר עד
ויאמר שמואל אל העם

יהוה אשר עשה את מש
משה ואת אהרן ואשר
העלה אתכם מארץ מצ
מצרים ועתה התיצבו ו
ואשפטה אתכם לפני יהוה
את כל צדקות יהוה אשר
עשה אתכם ואת אבותיכם
כאשר בא יעקב מצרים
ויזעקו אבתיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה
ואת אהרן ויוציאו את
אבתיכם ממצרים וישב
וישבום במקום הזה
וישכחו את יהוה אלהיהם
וימכר אתם ביד סיסרא
שר צבא חצור וביד
פלשתים וביד מלך מואב
וילחמו בם ויזעקו אל
יהוה ויאמרו חטאנו כי
עזבנו את יהוה ונעבד
את הבעלים ואת העשת
העשתרות ועתה הציל
הצילנו מיד איבינו ו
ונעבדך וישלח יהוה
את ירבעל ואת בדן וי
ואת יפתח ואת שמואל
ויצל אתכם מיד איביכם
מסביב ותשבו בטח
ותראו כי נחש מלך

בני עמון בא עליכם ותאמ
ותאמרו לי לא כי מלך
ימלך עלינו ויהוה אלהיכם
מלככם ועתה הנה המלך
אשר בחרתם אשר שאלתם
והנה נתן יהוה עליכם מלך
אם תיראו את יהוה ועבדתם
אתו ושמעתם בקולו ולא
תמרו את פי יהוה והיתם
גם אתם וגם המלך אשר
מלך עליכם אחר יהוה
אלהיכם ואם לא תשמעו
בקול יהוה ומריתם את פי
יהוה והיתה יד יהוה בכם
ובאבתיכם גם עתה
התיצבו וראו את הדבר
הגדול הזה אשר יהוה
עשה לעיניכם הלא קציר
חטים אקרא אל יהוה ויתן
קלות ומטר ודעו וראו כי
רעתכם רבה אשר עשיתם
בעיני יהוה לשאול
לכם מלך
בן שנה שאול במלכו ושתי
שנים מלך על ישראל
ויבחר לו שאול שלשת
אלפים מישראל ויהיו עם
שאול אלפים במכמש
ובהר בית אל ואלף היו עם

[illegible]

יונתן בגבעת בנימן ויתר
העם שלח איש לאהליו
ויך יונתן את נציב פלשתים
אשר בגבע וישמעו פלש
פלשתים ושאול תקע בכ
בשופר בכל הארץ לאמר
ישמעו העברים׃ וכל
ישראל שמעו לאמר
הכה שאול את נציב
פלשתים וגם נבאש ישר
ישראל בפלשתים ויצעקו
העם אחרי שאול הגלגל׃
ופלשתים נאספו להלחם
עם ישראל שלשים אלף
רכב וששת אלפים פרשים
ועם כחול אשר על שפת
הים לרב ויעלו ויחנו במ
במכמש קדמת בית און׃
ואיש ישראל ראו כי צר
לו כי נגש העם ויתחבאו
העם במערות ובחוחים
ובסלעים ובצרחים ובברות׃
ועברים עברו את הירדן
ארץ גד וגלעד ושאול עודנו
בגלגל וכל העם חרדו
אחריו׃ וייחל שבעת
ימים למועד אשר שב
שמואל ולא בא שמואל
ויפץ העם מעליו׃ ויאמר

שאול הגשו אלי העלה
והשלמים ויעל העלה׃
ויהי ככלתו להעלות
העלה והנה שמואל בא ויצא
שאול לקראתו לברכו׃
ויאמר שמואל מה עשית
ויאמר שאול כי ראיתי
כי נפץ העם מעלי ואתה
לא באת למועד הימים
ופלשתים נאספים מכמש׃
ואמר עתה ירדו פלשתים אלי
הגלגל ופני יהוה לא חליתי
ואתאפק ואעלה העלה׃
ויאמר
שמואל אל שאול נסכלת
לא שמרת את מצות
יהוה אלהיך אשר צוך
כי עתה הכין יהוה את
ממלכתך אל ישראל
עד עולם׃ ועתה ממלכתך
לא תקום בקש יהוה לו
איש כלבבו ויצוהו יהוה
לנגיד על עמו כי לא שמ
שמרת את אשר צוך
יהוה׃ ויקם
שמואל ויעל מן הגלגל
גבעת בנימן ויפקד שאול
את העם הנמצאים עמו
כשש מאות איש׃ ושאול

ויונתן בנו והעם הנמצא
עמם ישבים בגבע בנימן
ופלשתים חנו במכמש׃
ויצא המשחית ממחנה
פלשתים שלשה ראשים
הראש אחד יפנה אל
דרך עפרה אל ארץ שועל׃
והראש אחד יפנה דרך
בית חרון והראש אחד
יפנה דרך הגבול הנשקף
על גי הצבעים המדברה׃
וחרש לא
ימצא בכל ארץ ישראל
כי אמר פלשתים פן יעשו
העברים חרב או חנית׃
וירדו כל ישראל הפלשתים
ללטוש איש את מחרשתו
ואת אתו ואת קרדמו מ
ואת מחרשתו׃ והיתה הפ
הפצירה פים למחרשת
ולאתים ולשלש קלשון
ולהקרדמים ולהציב הד
הדרבן׃ והיה ביום מלחמת
ולא נמצא חרב וחנית
ביד כל העם אשר את
שאול ואת יונתן ותמצא
לשאול וליונתן בנו׃ ויצא
מצב פלשתים אל מעבר
מכמש׃ ויהי היום ויאמר

יונתן בן שאול אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה אל
מצב פלשתים אשר מעבר
הלז ולאביו לא הגיד׃ ושאול
יושב בקצה הגבעה תחת
הרמון אשר במגרון והעם
אשר עמו כשש מאות
איש׃ ואחיה בן אחטוב אחי
איכבוד בן פינחס בן עלי
כהן יהוה בשלו נשא אפוד
והעם לא ידע כי הלך יונתן׃
ובין המעברות אשר בקש
יונתן לעבר על מצב פלש
פלשתים שן הסלע מהעבר
מזה ושן הסלע מהעבר
מזה שם האחד בוצץ
ושם האחד סנה׃ השן
האחד מצוק מצפון מול
מכמש והאחד מנגב מול
גבע׃
ויאמר יונתן אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב הערלים האלה
אולי יעשה יהוה לנו כי
אין ליהוה מעצור להושיע
ברב או במעט׃ ויאמר לו
נשא כליו עשה כל אשר
בלבבך נטה לך הנני עמך
כלבבך׃

ויאמר יהונתן הנה אנחנו
עברים אל האנשים ונגלינו
אליהם׃ אם כה יאמרו אלי
אלינו [דמו עד] הגיענו אליכם ועמ
ועמדנו תחתינו ולא נעלה
אליהם׃ ואם כה יאמרו עלו
עלינו ועלינו כי נתנם יהוה
בידנו וזה לנו האות׃ ויגלו
שניהם אל מצב פלשתים
[ויאמרו פלשתים] הנה עברים יצאים מן החר
החרים אשר התחבאו שם׃
ויענו אנשי המצבה את
יונתן ואת נשא כליו ויאמ
ויאמרו עלו אלינו
ונודיעה אתכם דבר׃
ויאמר
יונתן אל נשא כליו עלה
אחרי כי נתנם יהוה ביד
ישראל׃ ויעל יונתן על
ידיו ועל רגליו ונשא כליו
אחריו ויפלו לפני יונתן
ונשא כליו ממותת אחריו׃
ותהי המכה הראשנה
אשר הכה יונתן ונשא כליו
כעשרים איש כבחצי מ
מענה צמד בקר׃ ותהי
חרדה במחנה בשדה ובכל
העם המצב והמשחית חרדו
חרדו גם המה ותרגז הארץ

ותהי לחרדת אלהים׃ ויר
ויראו הצפים לשאול
בגבעת בנימן והנה ההמון
נמוג וילך והלם׃
ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו נא וראו מי
הלך מעמנו ויפקדו והנה
אין יונתן ונשא כליו׃ ויאמר
שאול לאחיה הגישה
ארון האלהים כי היה
ארון האלהים ביום ההוא
ובני ישראל׃ ויהי עד דבר
אל הכהן וההמון אשר
במחנה פלשתים וילך
הלוך ורב
ויאמר שאול אל הכהן
אסף ידך׃ ויזעק שאול
וכל העם אשר אתו ויבאו
עד המלחמה והנה היתה
חרב איש ברעהו מהומה
גדולה מאד׃ והעברים
היו לפלשתים כאתמול
שלשום אשר עלו עמם
במחנה סביב וגם המה
להיות עם ישראל אשר עם
שאול ויונתן׃ וכל איש ישראל
המתחבאים בהר אפרים
שמעו כי נסו פלשתים
וידבקו גם המה אחריהם

במלחמה׃ ויושע יהוה
ביום ההוא את ישראל
והמלחמה עברה את בית
און׃ ואיש ישראל נגש ב
ביום ההוא ויאל שאול
את העם לאמר ארור
האיש אשר יאכל לחם
עד הערב ונקמתי מאיבי
ולא טעם כל העם לחם׃
וכל
הארץ באו ביער ויהי
דבש על פני השדה׃ ויבא
העם אל היער והנה הלך דבש
פיו כי ירא העם את השבע
השבעה׃ ויונתן לא שמע
בהשביע אביו את העם
וישלח את קצה המטה
אשר בידו ויטבל אותה
ביערת הדבש וישב ידו
אל פיו ותראנה עיניו׃ ויען
איש מהעם ויאמר השבע
השביע אביך את העם
לאמר ארור האיש
אשר יאכל לחם היום
ויעף העם׃ ויאמר יונתן
עכר אבי את הארץ ראו
נא כי ארו עיני כי טעמתי
מעט דבש הזה׃ אף כי
לוא אכל אכל היום העם

משלל איביו אשר מצא
כי עתה לא רבתה מכה
בפלשתים׃ ויכו ביום ההוא
בפלשתים ממכמש אילנה
ויעף העם מאד׃ ויעש
העם אל השלל ויקחו
צאן ובקר ובני בקר וישחטו
ארצה ויאכל העם על הדם׃
ויגדו לשאול לאמר הנה
העם חטאים ליהוה
לאכל על הדם׃ ויאמר
בגדתם גלו אלי היום אבן
גדולה׃ ויאמר שאול פצו
בעם ואמרתם להם הגישו
אלי איש שורו ואיש שיהו
ושחטתם בזה ואכלתם
ולא תחטאו ליהוה לאכל
אל הדם׃ ויגשו כל העם
איש שורו בידו הלילה
וישחטו שם׃ ויבן שאול
מזבח ליהוה אתו החל
לבנות מזבח ליהוה׃
ויאמר
שאול נרדה אחרי פלשתים
לילה ונבזה בהם עד אור
הבקר ולא נשאר בהם
איש׃ ויאמרו כל הטוב
בעיניך עשה
ויאמר הכהן נקרבה הלם

אל האלהים׃ וישאל
שאול באלהים הארד
אחרי פלשתים התתנם ביד
ישראל ולא ענהו ביום
ההוא׃ ויאמר שאול גשו
הלם כל פנות העם וראו ב ודעו
במה היתה החטאת הזאת
היום׃ כי חי יהוה המושיע
את ישראל כי אם ישנו
ביונתן בני כי מות ימות
ואין ענהו מכל העם׃ ויא
ויאמר אל כל ישראל
אתם תהיו לעבר אחד
ואני ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם אל
שאול הטוב בעיניך עשה׃

ויאמר
שאול אל יהוה אלהי
ישראל הבה תמים וילכד
יונתן ושאול והעם יצאו׃
ויאמר שאול ביני ובין הפילו
יונתן בני וילכד יונתן׃ ויא
ויאמר שאול אל יונתן
הגידה לי מה עשיתה ויגד
לו יונתן ויאמר טעם טעמתי
בקצה המטה אשר בידי
מעט דבש הנני אמות׃
ויאמר שאול כה יעשה
אלהים וכה יוסיף כי מות

תמות יונתן׃ ויאמר העם
אל שאול היונתן
ימות אשר עשה הישועה
הגדולה הזאת בישראל
חלילה חי יהוה אם יפל
משערת ראשו ארצה
כי עם אלהים עשה היום
הזה ויפדו העם את יונתן
ולא מת׃

ויעל שאול מאחרי פלש
פלשתים ופלשתים הלכו
למקומם׃ ושאול לכד
המלוכה על ישראל ויל
וילחם סביב בכל איביו
במואב ובבני עמון ובאדום
ובמלכי צובה ובפלשתים
ובכל אשר יפנה ירשיע׃
ויעש חיל ויך את עמלק
ויצל את ישראל מיד
שסהו׃

ויהיו בני שאול יונתן
וישוי ומלכישוע ושם
שתי בנתיו שם הבכירה
מרב ושם הקטנה מיכל׃
ושם אשת שאול אחינעם
בת אחימעץ ושם שר
צבאו אבנר בן נר דוד
שאול׃ וקיש אבי שאול
ונר אבי אבנר בן אביאל׃

ותהי המלחמה חזקה
על פלשתים כל ימי שא
שאול וראה שאול כל
איש גבור וכל בן חיל ויא
ויאספהו אליו׃
ויאמר שמואל אל שאול
אתי שלח יהוה למשחך
למלך על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי
יהוה׃

כה אמר יהוה
צבאות פקדתי את א
אשר עשה עמלק ליש
לישראל אשר שם לו
בדרך בעלתו ממצרים׃
עתה לך והכיתה את עמלק
והחרמתם את כל אשר
לו ולא תחמל עליו והמ
והמתה מאיש ועד
אשה מעלל ועד יונק
משור ועד שה מגמל ועד
חמור׃
וישמע שאול את העם
ויפקדם בטלאים מאתים
אלף רגלי ועשרת אלפים
את איש יהודה׃ ויבא
שאול עד עיר עמלק וירב
בנחל׃ ויאמר שאול אל
הקיני לכו סורו רדו מתוך

עמלקי פן אספך עמו וא
ואתה עשיתה חסד עם כל
בני ישראל בעלותם ממצרים
ויסר קיני מתוך עמלקי׃
ויך שאול את עמלק מחוילה
בואך שור אשר על פני
מצרים׃ ויתפש את אגג מ
מלך עמלק חי ואת כל
העם החרים לפי חרב׃
ויחמל שאול והעם על
אגג ועל מיטב הצאן והבקר
והמשנים ועל הכרים ועל
כל הטוב ולא אבו החרימם
וכל המלאכה נמבזה
ונמס אתה החרימו׃

ויהי דבר
יהוה אל שמואל לאמר׃
נחמתי כי המלכתי את
שאול למלך כי שב מאחרי
ואת דברי לא הקים ויחר
לשמואל ויזעק אל יהוה
כל הלילה׃ וישכם שמואל
לקראת שאול בבקר ויגד
לשמואל לאמר בא שאול
הכרמלה והנה מציב לו
יד ויסב ויעבר וירד הגלגל׃
ויבא שמואל אל שאול
ויאמר לו שאול ברוך אתה
ליהוה הקימתי את דבר

יהוה׃ ויאמר שמואל ומה
קול הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע׃
ויאמר שאול מעמלקי הב
הביאום אשר חמל העם
על מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה אלהיך
ואת היותר החרמנו׃
ויאמר
שמואל אל שאול הרף
ואגידה לך את אשר דבר
יהוה אלי הלילה ויאמרו
לו דבר׃
ויאמר שמואל הלוא אם
קטן אתה בעיניך ראש
שבטי ישראל אתה וימ
וימשחך יהוה למלך על
ישראל׃ וישלחך יהוה
בדרך ויאמר לך והחרמתה
את החטאים את עמלק
ונלחמת בו עד כלותם אתם׃
ולמה לא שמעת בקול יהוה
ותעט אל השלל ותעש
הרע בעיני יהוה׃
ויאמר שאול אל שמואל
אשר שמעתי בקול יהוה
ואלך בדרך אשר שלחני
יהוה ואביא את אגג מלך
עמלק ואת עמלק החרמתי׃

ויקח העם מהשלל צאן
ובקר ראשית החרם לזבח
ליהוה אלהיך בגלגל׃
ויאמר שמואל החפץ
ליהוה בעלות וזבחים כש
כשמע בקול יהוה הנה
שמע מזבח טוב להקשיב
מחלב אילים׃ כי חטאת
קסם מרי ואון ותרפים
הפצר יען מאסת את דבר
וימאסך ממלך׃ יהוה
ויאמר שאול אל שמואל
חטאתי כי עברתי את פי
יהוה ואת דבריך כי יראתי
את העם ואשמע בקולם׃
ועתה נא את חטאתי ושוב שא
עמי ואשתחוה ליהוה׃
ויאמר
שמואל אל שאול לא
אשוב עמך כי מאסתה את
את דבר יהוה וימאסך
יהוה מהיות מלך על
ישראל׃
ויסב שמואל ללכת ויחזק
בכנף מעילו ויקרע׃ ויאמר
אליו שמואל קרע יהוה
את ממלכות ישראל מע
מעליך היום ונתנה לרעך
הטוב ממך׃ וגם נצח ישראל

לא ישקר ולא ינחם כי
לא אדם הוא להנחם׃ ויא
ויאמר חטאתי עתה
כבדני נא נגד זקני עמי
ונגד ישראל ושוב עמי
והשתחויתי ליהוה
אלהיך׃ וישב שמואל
אחרי שאול וישתחו
שאול ליהוה׃
ויאמר שמואל הגישו
אלי את אגג מלך עמלק
וילך אליו אגג מעדנת
ויאמר אגג אכן סר מר
המות׃
ויאמר שמואל כאשר
שכלה נשים חרבך כן
תשכל מנשים אמך ויש
וישסף שמואל את אגג
לפני יהוה בגלגל׃
וילך שמואל הרמתה
ושאול עלה אל ביתו
גבעת שאול׃ ולא יסף
שמואל לראות את
שאול עד יום מותו כי
התאבל שמואל אל
שאול ויהוה נחם כי
המליך את שאול על
ישראל׃
ויאמר יהוה אל שמואל

עד מתי אתה מתאבל אל
שאול ואני מאסתיו ממלך
על ישראל מלא קרנך שמן
ולך אשלחך אל ישי בית
הלחמי כי ראיתי בבניו לי
מלך׃ ויאמר שמואל איך
אלך ושמע שאול והרגני
ויאמר
יהוה עגלת בקר תקח
בידך ואמרת לזבח ליהוה
באתי׃ וקראת לישי בזבח
ואנכי אודיעך את אשר
תעשה ומשחת לי את
אשר אמר אליך׃
ויעש שמואל את אשר
דבר יהוה ויבא בית לחם
ויחרדו זקני העיר לקראתו
ויאמר שלם בואך׃ ויאמר
שלום לזבח ליהוה באתי
התקדשו ובאתם אתי
בזבח ויקדש את ישי ואת
בניו ויקרא להם לזבח׃
ויהי בבואם וירא את
אליאב ויאמר אך נגד
יהוה משיחו׃ ויאמר
יהוה אל שמואל אל תבט
אל מראהו ואל גבה קומתו
כי מאסתיהו כי לא אשר
יראה האדם כי האדם

יראה לעינים ויהוה יראה
ללבב׃ ויקרא ישי אל
אבינדב ויעברהו לפני ש
שמואל ויאמר גם בזה
לא בחר יהוה׃ ויעבר ישי
שמה ויאמר גם בזה לא
בחר יהוה׃ ויעבר ישי ש
שבעת בניו לפני שמואל
ויאמר שמואל אל ישי
לא בחר יהוה באלה׃ ויא
ויאמר שמואל אל ישי
התמו הנערים ויאמר
עוד שאר הקטן והנה
רעה בצאן ויאמר שמואל
אל ישי שלחה וקחנו
כי לא נסב עד באו פה׃
וישלח ויביאהו והוא
אדמוני עם יפה עינים יפה
וטוב ראי׃
ויאמר יהוה קום משחהו
כי זה הוא׃ ויקח שמואל
את קרן השמן וימשח
אתו בקרב אחיו ותצלח
רוח יהוה אל דוד מהיום
ההוא ומעלה ויקם שמואל
וילך הרמתה׃ ורוח יהוה
סרה מעם שאול ובעתתו
רוח רעה מאת יהוה׃ ויא
ויאמרו עבדי שאול אליו

הנה נא רוח אלהים רעה
מבעתך׃ יאמר נא אדנינו
עבדיך לפניך יבקשו איש
ידע מנגן בכנור והיה
בהיות עליך רוח אלהים
רעה ונגן בידו וטוב לך׃
ויאמר
שאול אל עבדיו ראו נא
לי איש מיטיב לנגן והב
והביאותם אלי׃ ויען א
אחד מהנערים ויאמר
הנה ראיתי בן לישי בית
הלחמי ידע נגן וגבור
חיל ואיש מלחמה ונבון
דבר
ואיש תאר ויהוה עמו׃
וישלח שאול מלאכים
אל ישי ויאמר שלחה
אלי את דוד בנך אשר
בצאן׃ ויקח ישי חמור
לחם ונאד יין וגדי עזים
אחד וישלח ביד דוד
בנו אל שאול׃ ויבא דוד
אל שאול ויעמד לפניו
ויאהבהו מאד ויהי לו נ
נשא כלים׃ וישלח שאול
אל ישי לאמר יעמד נא
דוד לפני כי מצא חן בעיני׃
והיה בהיות רוח אלהים והיה

אל שאול ולקח דוד את
הכנור ונגן בידו ורוח
לשאול וטוב לו וסרה מע
מעליו רוח הרעה׃
ויאספו
פלשתים את מחניהם
למלחמה ויאספו שכה
אשר ליהודה ויחנו בין
שוכה ובין עזקה באפס
דמים׃ ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק
האלה ויערכו מל
מלחמה לקראת פלשתים׃
ופלשתים עמדים אל
ההר מזה וישראל עמדים
אל ההר מזה והגיא בניהם׃
ויצא איש הבנים ממחנות
פלשתים גלית שמו מגת
גבהו שש אמות וזרת׃
וכובע נחשת על ראשו
ושריון קשקשים הוא
לבוש ומשקל השריון מ
חמשת אלפים שקלים
נחשת׃ ומצחת נחשת
על רגליו וכידון נחשת
ועץ בין כתפיו׃ וחץ חניתו מ
כמנור ארגים ולהבת
חניתו שש מאות שקלים
ברזל ונשא הצנה הלך

לפניו׃ ויעמד ויקרא אל
מערכת ישראל ויאמר
להם למה תצאו לערך
מלחמה הלוא אנכי הפ
הפלשתי ואתם עבדים
לשאול ברו לכם איש וירד
אלי׃ אם יוכל להלחם אתי
והכני והיינו לכם לעבדים
ואם אני אוכל לו והכיתיו ו
והייתם לנו לעבדים ועב
ועבדתם אתנו׃ ויאמר
הפלשתי אני חרפתי את
מערכות ישראל היום הזה
תנו לי איש ונלחמה יחד׃
וישמע שאול וכל ישראל
את דברי הפלשתי האלה
ויחתו ויראו מאד׃
ודוד בן
איש אפרתי הזה מבית
לחם יהודה ושמו ישי ולו
שמנה בנים והאיש בימי
שאול זקן בא באנשים׃
וילכו שלשת בני ישי הג
הגדלים הלכו אחרי שאול
למלחמה ושם שלשת
בניו אשר הלכו במלחמה
אליאב הבכור ומשנהו
אבינדב והשלישי שמה׃
ודוד הוא הקטן ושלשה

הגדלים הלכו אחרי שאול׃
ודוד הלך ושב מעל שאול
לרעות צאן אביו בית
לחם׃ ויגש הפלשתי
השכם והערב ויתיצב
ארבעים יום׃ ויאמר ישי
לדוד בנו קח נא לאחיך
איפת הקליא הזה ועשרה
לחם הזה והרץ המחנה
לאחיך׃ ואת עשרת חרצי
החלב האלה תביא לשר
האלף ואת אחיך תפקד
לשלום ואת ערבתם תקח׃
ושאול והמה וכל איש
ישראל בעמק האלה נ
נלחמים עם פלשתים׃
וישכם דוד בבקר ויטש
את הצאן על שמר וישא
וילך כאשר צוהו ישי
ויבא המעגלה והחיל
היצא אל המערכה
והרעו במלחמה׃ ותערך
ישראל ופלשתים מערכה
לקראת מערכה׃ ויטש
דוד את הכלים וירץ
המערכה ויבא וישאל
לאחיו לשלום׃ והוא מדבר
עמם והנה איש הבנים
עולה גלית הפלשתי שמו

מעליו על יד שומר הכלים

מגת ממערות פלשתים
וידבר כדברים האלה
וישמע דוד׃ וכל איש
ישראל בראותם את
האיש וינסו מפניו וייראו
מאד׃ ויאמר איש ישראל
הראיתם האיש העלה
הזה כי לחרף את ישראל
עלה והיה האיש אשר
יכנו יעשרנו המלך
עשר גדול ואת בתו יתן
לו ואת בית אביו יעשה
חפשי בישראל׃
ויאמר דוד אל
האנשים העמדים עמו
לאמר מה יעשה לאיש
אשר יכה את הפלשתי
הלז והסיר חרפה מעל
ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים׃ ויאמר לו
העם כדבר הזה לאמר
כה יעשה לאיש אשר
יכנו׃ וישמע אליאב
אחיו הגדול בדברו אל
האנשים ויחר אף אליאב
בדוד ויאמר למה זה
ירדת ועל מי נטשת מעט
הצאן ההנה במדבר אני

ממערכות

ידעתי

ידעתי את זדנך ואת
רע לבבך כי למען ראות
המלחמה ירדת׃ ויאמר
דוד מה עשיתי עתה
הלוא דבר הוא׃ ויסב
מאצלו אל מול אחר
ויאמר כדבר הזה וישבהו
העם דבר כדבר הראשון׃
וישמעו הדברים אשר
דבר דוד ויגדו לפני שאול
ויקחהו׃ ויאמר דוד
אל שאול אל יפל לב
אדם עליו עבדך ילך ו
נלחם עם הפלשתי הזה׃
ויאמר שאול אל דוד
לא תוכל ללכת אל הפלשתי
הפלשתי הזה להלחם
עמו כי נער אתה והוא
איש מלחמה מנעריו׃
ויאמר דוד אל שאול
רעה היה עבדך לאביו
בצאן ובא הארי ואת
הדוב ונשא שה מהעדר׃
ויצאתי אחריו והכתיו
והמיתיו גם את הארי גם
את הדוב הכה עבדך והיה
הפלשתי הערל הזה כאחד

[illegible]

מהם כי חרף מערכת
אלהים חיים׃ ויאמר דוד
יהוה אשר הצלני מיד
הארי ומיד הדב הוא יצ
יצלני מיד הפלשתי הזה׃
ויאמר
שאול אל דוד לך ויהוה
יהיה עמך׃ וילבש שאול
את דוד מדיו ונתן קובע
נחשת על ראשו וילבש
אתו שריון׃ ויחגר דוד
את חרבו מעל למדיו
ויאל ללכת באלה כי לא
נסה׃ ויסרם דוד מעליו׃
ויקח מקלו בידו ויבחר
לו חמשה אבנים חלקי
מן הנחל וישם אתם בכלי
הרעים אשר לו ובילקוט
וקלעו בידו ויגש אל
הפלשתי׃ וילך הפלשתי
הלך וקרב אל דוד והאיש
נשא הצנה לפניו׃ ויבט
הפלשתי ויראה את
דוד ויבזהו כי היה נער
ואדמני עם יפה מראה׃
ויאמר הפלשתי אל דוד
הכלב אנכי כי אתה בא

ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי

אלהי במקלות ויקלל הפל
הפלשתי את דוד באלהיו׃
ויאמר הפלשתי אל דוד
לכה אלי ואתנה את
בשרך לעוף השמים
ולבהמת השדה׃
ויאמר דוד אל הפלשתי
אתה בא אלי בחרב
ובחנית ובכידון ואנכי
בא אליך בשם יהוה
צבאות אלהי מערכות
ישראל אשר חרפת׃
היום הזה יסגרך יהוה
בידי והכיתך והסרתי
את ראשך מעליך ונתתי
פגר מחנה פלשתים היום
הזה לעוף השמים ולח
ולחית הארץ וידעו כל
הארץ כי יש אלהים
לישראל׃ וידעו כל הק
הקהל הזה כי לא בחרב
ובחנית יהושיע יהוה
כי ליהוה המלחמה
ונתן אתכם בידנו׃
והיה כי
קם הפלשתי וילך ויקרב
לקראת דוד וימהר דוד

וירץ המערכה לקראת
הפלשתי׃ וישלח דוד
את ידו אל הכלי ויקח
משם אבן ויקלע ויך
את הפלשתי אל מצחו
ותטבע האבן במצחו
ויפל על פניו ארצה׃ ויח
ויחזק דוד מן הפלשתי
בקלע ובאבן ויך את
הפלשתי וימיתהו וחרב
אין ביד דוד׃ וירץ דוד
ויעמד אל הפלשתי ויקח
את חרבו וישלפה מת
מתערה וימתתהו ויכרת
בה את ראשו ויראו
הפלשתים כי מת גבורם
וינסו׃ ויקמו אנשי
ישראל ויהודה וירעו
וירדפו את הפלשתים
עד בואך גיא ועד שערי
עקרון ויפלו חללי פלש
פלשתים בדרך שערים
ועד גת ועד עקרון׃ וי
וישבו בני ישראל מדלק
אחרי פלשתים וישסו
את מחניהם׃ ויקח דוד
את ראש הפלשתי ויבאהו

ירושלם ואת כליו שם
באהלו׃
וכראות שאול את דוד
יצא לקראת הפלשתי
אמר אל אבנר שר הצבא
בן מי זה הנער אבנר
ויאמר אבנר חי נפשך
המלך אם ידעתי׃ ויאמר
המלך שאל אתה בן מי
זה העלם׃ וכשוב דוד
מהכות את הפלשתי
ויקח אתו אבנר ויבאהו
לפני שאול וראש הפלש
הפלשתי בידו׃ ויאמר
אליו שאול בן מי אתה
הנער ויאמר דוד בן עבדך
ישי בית הלחמי׃ ויהי
ככלתו לדבר אל שאול
ונפש יהונתן נקשרה
בנפש דוד ויאהבו יהונתן
כנפשו׃ ויקחהו שאול
ביום ההוא ולא נתנו
לשוב בית אביו׃ ויכרת
יהונתן ודוד ברית באהבתו
אתו כנפשו׃ ויתפשט
יהונתן את המעיל
אשר עליו ויתנהו לדוד

ומדיו ועד חרבו ועד קשתו
ועד חגרו׃ ויצא דוד בכל
אשר ישלחנו שאול יש
ישכיל וישמהו שאול
על אנשי המלחמה וייטב
בעיני כל העם וגם בעיני
עבדי שאול׃
ויהי בבואם בשוב דוד
מהכות את הפלשתי ות
ותצאנה הנשים מכל
ערי ישראל לשור והמחלות
לקראת שאול המלך
בתפים בשמחה ובשלשים׃
ותענינה הנשים המשחקות
ותאמרן הכה שאול בא
באלפו ודוד ברבבתיו׃
ויחר לשאול מאד וירע
בעיניו הדבר הזה ויאמר
נתנו לדוד רבבות ולי
נתנו האלפים ועוד לו אך
המלוכה׃ ויהי שאול עון
את דוד מהיום ההוא ו
והלאה׃
ויהי ממחרת ותצלח רוח
אלהים רעה אל שאול
ויתנבא בתוך הבית ודוד
מנגן בידו כיום ביום והחנית

ביד שאול ויטל שאול
את החנית ויאמר אכה
בדוד ובקיר ויסב דוד
מפניו פעמים ויירא
שאול מלפני דוד כי היה
יהוה עמו ומעם שאול
סר ויסרהו שאול מעמו
וישמהו לו שר אלף ויצא
ויבא לפני העם׃
ויהי דוד
לכל דרכו משכיל ויהוה
עמו וירא שאול אשר
הוא משכיל מאד ויגר
מפניו וכל ישראל ויהודה
אהב את דוד כי הוא
יוצא ובא לפניהם׃
ויאמר שאול
אל דוד הנה בתי הגדולה
מרב אתה אתן לך
לאשה אך היה לי לבן
חיל והלחם מלחמות
יהוה ושאול אמר אל
תהי ידי בו ותהי בו יד
פלשתים׃
ויאמר דוד אל שאול
מי אנכי ומי חיי משפחת
אבי בישראל כי אהיה

חתן למלך ויהי בעת תת
את מרב בת שאול לדוד
והיא נתנה לעדריאל
המחלתי לאשה ותאהב
מיכל בת שאול את דוד
ויגדו לשאול וישר הדבר
בעיניו ויאמר שאול
אתננה לו ותהי לו
למוקש ותהי בו יד פלשתים
ויאמר שאול אל דוד
בשתים תתחתן בי היום
ויצו שאול את עבדו
דברו אל דוד בלט לאמר
הנה חפץ בך המלך וכל
עבדיו אהבוך ועתה
התחתן במלך וידברו
עבדי שאול באזני דוד
את הדברים האלה
ויאמר דוד הנקלה בעיניכם
התחתן במלך ואנכי
איש רש ונקלה ויגדו
עבדי שאול לו לאמר
כדברים האלה דבר דוד׃
ויאמר
שאול כה תאמרו לדוד
אין חפץ למלך במהר
כי במאה ערלות פלשתים

להנקם באיבי המלך
ושאול חשב להפיל את
דוד ביד פלשתים ויגדו
עבדיו לדוד את הדברים
האלה וישר הדבר בעיני
דוד להתחתן במלך ולא
מלאו הימים ויקם דוד
וילך הוא ואנשיו ויך
בפלשתים מאתים איש
ויבא דוד את ערלתיהם
וימלאום למלך להתחתן
במלך ויתן לו שאול את
מיכל בתו לאשה׃
וירא
שאול וידע כי יהוה עם
דוד ומיכל בת שאול
אהבתהו ויאסף שאול
לרא מפני דוד ויהי שאול איב
את דוד כל הימים׃
ויצאו שרי
פלשתים ויהי מדי צאתם
שכל דוד מכל עבדי שאול
וייקר שמו מאד׃
וידבר שאול אל יונתן
בנו ואל כל עבדיו להמית
את דוד ויהונתן בן שאול
חפץ בדוד מאד ויגד

יהונתן לדוד לאמר מבקש
שאול אבי להמיתך
ועתה השמר נא בבקר
וישבת בסתר ונחבאת
ואני אצא ועמדתי ליד
אבי בשדה אשר אתה
שם ואני אדבר בך אל
אבי וראיתי מה והגדתי
לך׃
וידבר יהונתן בדוד טוב
אל שאול אביו ויאמר
אליו אל יחטא המלך
בעבדו בדוד כי לוא חטא
לך וכי מעשיו טוב לך
מאד וישם את נפשו בכפו
ויך את הפלשתי ויעש
יהוה תשועה גדולה לכל
ישראל ראית ותשמח
ולמה תחטא בדם נקי
להמית את דוד חנם
וישמע שאול בקול יהונתן
וישבע שאול חי יהוה אם
יומת ויקרא יהונתן לדוד
ויגד לו יהונתן את כל
הדברים האלה ויבא יהונתן
את דוד אל שאול ויהי
לפניו כאתמול שלשום׃

ותוסף המלחמה להיות
ויצא דוד וילחם בפלשתים
ויך בהם מכה גדולה וינסו
מפניו׃ ותהי רוח יהוה
רעה אל שאול והוא בב
בביתו יושב וחניתו בידו
ודוד מנגן ביד׃ ויבקש ש
שאול להכות בחנית
בדוד ובקיר ויפטר מפני
שאול ויך את החנית בק
בקיר ודוד נס וימלט בלילה
הוא׃
וישלח שאול מלאכים
אל בית דוד לשמרו
ולהמיתו בבקר ותגד
לדוד מיכל אשתו לאמר
אם אינך ממלט את
נפשך הלילה מחר אתה
מומת׃ ותרד מיכל את
דוד בעד החלון וילך ויברח
וימלט׃ ותקח מיכל את
התרפים ותשם אל המ
המטה ואת כביר העזים
שמה מראשתיו ותכס
בבגד׃ וישלח שאול את
וישלח
שאול את המלאכים לר

לראות את דוד לאמר
העלו אתו במטה אלי
להמיתו׃ ויבאו המלאכים
והנה התרפים אל המטה
וכביר העזים מראשתיו׃
ויאמר
שאול אל מיכל למה
ככה רמיתני ותשלחי
את איבי וימלט ותאמר
מיכל אל שאול הוא אמ
אמר אלי שלחני למה
אמיתך׃
ודוד ברח וימלט ויבא
אל שמואל הרמתה ויגד
לו את כל אשר עשה
לו שאול וילך הוא ושמואל
וישבו בנוית׃ ויגד לשאול
לאמר הנה דוד בנוית
ברמה׃ וישלח שאול
מלאכים לקחת את דוד
וירא את להקת הנביאים
נבאים ושמואל עמד
נצב עליהם ותהי על
מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה׃ ויגדו ל
ויסף שאול
וישלח מלאכים שלשים

ויתנבאו גם המה׃ וילך
גם הוא הרמתה ויבא עד
בור הגדול אשר בשכו
וישאל ויאמר איפה
שמואל ודוד ויאמר הנה
בנוית ברמה׃ וילך שם
אל נוית ברמה ותהי עליו
גם הוא רוח אלהים וילך
הלוך ויתנבא עד באו
בנוית ברמה׃ ויפשט גם
הוא בגדיו ויתנבא גם
הוא לפני שמואל ויפל
ערם כל היום ההוא וכל
הלילה על כן יאמרו הגם
שאול בנביאים׃
ויברח דוד
מנוית ברמה ויבא ויאמר
לפני יהונתן מה עשיתי
מה עוני ומה חטאתי
לפני אביך כי מבקש
את נפשי׃ ויאמר לו חלילה
לא תמות הנה לו עשה
אבי דבר גדול או דבר
קטן ולא יגלה את אזני
ומדוע יסתיר אבי ממני
את הדבר הזה אין זאת׃
וישבע עוד דוד ויאמר

ידע ידע אביך כי מצאתי
חן בעיניך ויאמר אל
ידע זאת יהונתן פן יעצב
ואולם חי יהוה וחי נפשך
כי כפשע ביני ובין המות׃
ויאמר יהונתן אל דוד מה
תאמר נפשך ואעשה לך׃
ויאמר
דוד אל יהונתן הנה חדש
מחר ואנכי ישב אשב
עם המלך לאכל ושלחתני
ונסתרתי בשדה עד
הערב השלשית׃ אם
פקד יפקדני אביך ואמרת
נשאל נשאל ממני דוד
לרוץ בית לחם עירו כי
זבח הימים שם לכל
המשפחה׃ אם כה יאמר
טוב שלום לעבדך ואם חרה
יחרה לו דע כי כלתה
הרעה מעמו׃ ועשית
חסד על עבדך כי בברית
יהוה הבאת את עבדך
עמך ואם יש בי עון המיתני
אתה ועד אביך למה זה
תביאני׃
ויאמר יהונתן חלילה לך

כי אם ידע אדע כי כלתה
הרעה מעם אבי לבוא
עליך ולא אתה אגיד לך׃
ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה׃ ויאמר
יהונתן אל דוד לכה
ונצא השדה ויצאו ש
שניהם השדה׃
ויאמר יהונתן אל דוד
יהוה אלהי ישראל כי
אחקר את אבי כעת מחר
השלישית והנה טוב
אל דוד ולא אז אשלח
אליך וגליתי את אזנך׃
כה יעשה יהוה ליהונתן וכה
יסיף כי ייטב אל אבי
את הרעה עליך וגליתי
את אזנך ושלחתיך
והלכת לשלום ויהי
יהוה עמך כאשר היה
עם אבי׃ ולא אם עודני
חי ולא תעשה עמדי
חסד יהוה ולא אמות׃
ולא תכרית את חסדך
מעם ביתי עד עולם ולא
בהכרית יהוה את איבי
דוד איש מעל פני האד
האדמה׃ ויכרת יהונתן

עם בית דוד ובקש יהוה
מיד איבי דוד׃ ויוסף
יהונתן להשביע את
דוד באהבתו אתו כי את
אהבת נפשו אהבו׃

ויאמר לו יהונתן

מחר חדש ונפקדת כי
יפקד מושבך׃ ושלשת
תרד מאד ובאת אל
המקום אשר נסתרת
שם ביום המעשה וישבת
אצל האבן האזל׃ ואני
שלשת החצים צדה
אורה לשלח לי למטרה׃
והנה אשלח את הנער
לך מצא את החצים
אם אמר אמר לנער
הנה החצים ממך והנה
קחנו ובאה כי שלום לך
ואין דבר חי יהוה׃ ואם
כה אמר לעלם הנה הח
החצים ממך והלאה לך
כי שלחך יהוה׃ והדבר
אשר דברנו אני ואתה
הנה יהוה ביני ובינך
עד עולם׃

ויסתר דוד בשדה ויהי
החדש וישב המלך על
הלחם לאכול׃ וישב המ
המלך על מושבו כפעם
בפעם אל מושב הקיר
ויקם יהונתן וישב אבנר
מצד שאול ויפקד מקום
דוד׃ ולא דבר שאול
מאומה ביום ההוא כי
אמר מקרה הוא בלתי
טהור הוא כי לא טהור׃
ויהי
ממחרת החדש השני
ויפקד מקום דוד
ויאמר שאול אל יהונתן
בנו מדוע לא בא בן ישי
גם תמול גם היום אל
הלחם׃ ויען יהונתן את
שאול נשאל נשאל דוד
מעמדי עד בית לחם׃ ויא
ויאמר שלחני נא כי זבח
משפחה לנו בעיר והוא
צוה לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמלטה
נא ואראה את אחי על
כן לא בא אל שלחן המלך׃
ויחר אף

שאול ביהונתן ויאמר לו
בן נעות המרדות הלוא
ידעתי כי בחר אתה לבן
ישי לבשתך ולבשת ערות
אמך׃ כי כל הימים אשר
בן ישי חי על האדמה
לא תכון אתה ומלכותך
ועתה שלח וקח אתו כי
אלי כי בן מות הוא׃
ויען
יהונתן את שאול אביו
ויאמר אליו למה יומת
מה עשה׃ ויטל שאול
את החנית עליו להכתו
וידע יהונתן כי כלה היא
מעם אביו להמית את
דוד׃
ויקם יהונתן מעם השלחן
בחרי אף ולא אכל ביום
החדש השני לחם כי נע
נעצב אל דוד כי הכלמו
אביו׃
ויהי בבקר ויצא יהונתן
השדה למועד דוד ונער
קטן עמו׃ ויאמר לנערו
רץ מצא נא את החצים
אשר אנכי מורה הנער

רץ והוא ירה החצי להע
להעבירו ויבא הנער עד
מקום החצי אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן
אחרי הנער ויאמר הלוא
החצי ממך והלאה ויקרא
יהונתן אחרי הנער
מהרה חושה אל תעמד
וילקט נער את החצי
ויבא אל אדניו והנער
לא ידע מאומה אך
יהונתן ודוד ידעו את
הדבר ויתן יהונתן את
כליו אל הנער אשר לו
ויאמר לו לך הביא העיר
הנער בא ודוד קם מאצל
הנגב ויפל לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים
וישקו איש את רעהו
ויבכו איש את רעהו עד
דוד הגדיל ויאמר יהונתן
לדוד לך לשלום אשר
נשבענו שנינו אנחנו
בשם יהוה לאמר יהוה
יהיה ביני ובינך ובין זרעי
ובין זרעך עד עולם
ויקם וילך

יהונתן בא העיר ויבא דוד
נבה אל אחימלך הכהן
ויחרד אחימלך לקראת
דוד ויאמר לו מדוע א
אתה לבדך ואיש אין א
אתך ויאמר דוד לאחימלך
הכהן המלך צוני דבר
ויאמר אלי איש אל ידע
מאומה את הדבר אשר
אנכי שלחך ואשר צויתך
ואת הנערים יודעתי אל
מקום פלוני אלמוני ועתה
מה יש תחת ידך חמשה
לחם תנה בידי או הנמצא
ויען הכהן את דוד ויאמר
אין לחם חל אל תחת ידי
כי אם לחם קדש יש אם
נשמרו הנערים אך מאת
מאשה
ויען דוד את הכהן ויאמר
לו כי אם אשה עצרה
לנו כתמול שלשם בצאתי
ויהיו כלי הנערים קדש
והוא דרך חל ואף כי היום
יקדש בכלי ויתן לו הכהן
קדש כי לא היה שם לחם
כי אם לחם הפנים המוסרים

מלפני יהוה לשום לחם
חם ביום הלקחו ושם
איש מעבדי שאול ביום
ההוא נעצר לפני יהוה
ושמו דאג האדמי אביר
הרעים אשר לשאול
ויאמר דוד לאחימלך
ואין יש פה תחת ידך
חנית או חרב כי גם חרבי
וגם כלי לא לקחתי בידי
כי היה דבר המלך נחוץ
ויאמר
הכהן חרב גלית הפלשתי
אשר הכית בעמק האלה הנה
היא לוטה בשמלה
אחרי האפוד אם אתה
תקח לך קח כי אין אח
אחרת זולתה בזה
ויאמר דוד
אין כמוה תנה לי
ויקם דוד ויברח ביום
ההוא מפני שאול ויבא
אל אכיש מלך גת ויאמרו
עבדי אכיש אליו הלוא
זה דוד מלך הארץ הלוא
לזה יענו במחלות לאמר
הכה שאול באלפו ודוד

ברבבתיו וישם דוד את
הדברים האלה בלבבו
וירא מאד מפני אכיש
מלך גת וישנו את טעמו
בעיניהם ויתהלל בידם
ויתו על דלתות השער
ויורד רירו אל זקנו ויאמר
אכיש אל עבדיו הנה
תראו איש משתגע למה
תביאו אתו אלי חסר
משגעים אני כי הבאתם
את זה להשתגע עלי הזה
יבוא אל ביתי
וילך דוד משם וימלט
אל מערת עדלם וישמעו
אחיו וכל בית אביו וירדו
אליו שמה ויתקבצו אליו
כל איש מצוק וכל איש
אשר לו נשא וכל איש מר
נפש ויהי עליהם לשר
ויהיו עמו כארבע מאות
איש וילך דוד משם מצ
מצפה מואב ויאמר אל
מלך מואב יצא נא אבי
ואמי אתכם עד אשר
אדע מה יעשה לי אלהים
וינחם את פני מלך מואב

63

וישבו עמו כל ימי היות
דוד במצודה׃
ויאמר גד הנביא אל דוד
לא תשב במצודה לך
ובאת לך ארץ יהודה
וילך דוד ויבא יער חרת׃
וישמע
שאול כי נודע דוד ואנ
ואנשים אשר אתו
ושאול ישב בגבעה תחת
האשל ברמה וחניתו
בידו וכל עבדיו נצבים
עליו׃ ויאמר שאול
לעבדיו הנצבים עליו
שמעו נא בני ימיני גם
לכלכם יתן בן ישי שדות
וכרמים לכלכם ישים
שרי אלפים ושרי מאות
כי קשרתם כלכם עלי
ואין גלה את אזני בכרת
בני עם בן ישי ואין חלה
מכם עלי וגלה את אזני
כי הקים בני את עבדי
עלי לארב כיום הזה׃
ויען דואג האדמי והוא
נצב על עבדי שאול
ויאמר ראיתי את בן ישי

בא נבה אל אחימלך בן
אחטוב׃ וישאל לו ביהוה
וצידה נתן לו ואת חרב
גלית הפלשתי נתן לו׃
וישלח המלך לקרא את
אחימלך בן אחיטוב
הכהן ואת כל בית אביו
הכהנים אשר בנב ויבאו
כלם אל המלך׃
ויאמר שאול שמע נא
בן אחיטוב ויאמר הנני
אדני׃ ויאמר אלו שאול
למה קשרתם עלי אתה
ובן ישי בתתך לו לחם
וחרב ושאול לו באלהים
לקום אלי לארב כיום הזה׃
ויען
אחימלך את המלך ויאמר
ומי בכל עבדיך כדוד נאמן
וחתן המלך וסר אל
משמעתך ונכבד בביתך׃
היום החלתי לשאול לו
באלהים חלילה לי אל
ישם המלך בעבדו דבר
בכל בית אבי כי לא ידע
עבדך בכל זאת דבר קטן
או גדול׃

ויאמר המלך מות תמות
אחימלך אתה וכל בית
אביך׃ ויאמר המלך לרצים
הנצבים עליו סבו והמיתו
כהני יהוה כי גם ידם עם
דוד וכי ידעו כי ברח הוא
ולא גלו את אזנו ולא אבו
עבדי המלך לשלח את
ידם לפגע בכהני יהוה׃
ויאמר
המלך לדויג סב אתה
ופגע בכהנים ויסב דויג
האדמי ויפגע הוא בכהנים
וימת ביום ההוא שמנים וחמשה
איש נשא אפוד בד׃ ואת
נב עיר הכהנים הכה לפי
חרב מאיש ועד אשה
מעולל ועד יונק ושור
וחמור ושה לפי חרב׃
וימלט בן אחד לאחימלך
בן אחיטוב ושמו אביתר
לדוד כי הרג שאול את
כהני יהוה׃ ויאמר דוד
לאביתר ידעתי ביום ההוא
כי שם דויג האדמי כי הגד
יגיד לשאול אנכי סבתי
בכל נפש בית אביך׃ שבה

אתי אל תירא כי אשר
יבקש את נפשי יבקש
את נפשך כי משמרת
אתה עמדי׃
ויגדו לדוד לאמר הנה
פלשתים נלחמים בקעילה
והמה שסים את הגרנות׃
וישאל דוד ביהוה לאמר
האלך והכיתי בפלשתים
האלה
ויאמר יהוה אל דוד לך
והכית בפלשתים והושעת
את קעילה׃ ויאמרו אנשי
דוד אליו הנה אנחנו פה
ביהודה יראים ואף כי
נלך קעלה אל מערכות
פלשתים׃
ויוסף עוד דוד
לשאול ביהוה ויענהו
יהוה ויאמר קום רד
קעילה כי אני נתן את
פלשתים בידך׃ וילך דוד
ואנשו קעילה וילחם
בפלשתים וינהג את
מקניהם ויך בהם מכה
גדולה ויושע דוד את
ישבי קעילה׃

ויהי בברח אביתר בן אח
אחימלך אל דוד קעילה
אפוד ירד בידו׃
ויגד לשאול כי בא דוד
קעילה ויאמר שאול נכר
אתו אלהים בידי כי נסגר
לבוא בעיר דלתים ובריח׃
וישמע שאול את כל
העם למלחמה לרדת
קעילה לצור אל דוד ואל
אנשיו׃ וידע דוד כי עליו
שאול מחריש הרעה ד
ויאמר אל אביתר הכהן
הגישה האפוד׃
ויאמר דוד יהוה אלהי
ישראל שמע שמע עבדך
כי מבקש שאול לבוא אל
קעילה לשחת לעיר
בעבורי׃ היסגרני בעלי
קעילה בידו הירד שאול
כאשר שמע עבדך יהוה
אלהי ישראל ויאמר הגד
נא לעבדך ויאמר יהוה
ירד׃
ויקם דוד ואנשיו כשש
מאות איש ויצאו מקעלה
ויתהלכו באשר יתהלכו

ויאמר דוד היסגרו
בעלי קעילה אותי
ואת אנשי ביד שאול
ויאמר יהוה יסגירו׃

ולשאול הגד כי נמלט דוד
מקעילה ויחדל לצאת׃
וישב דוד במדבר במצדות
וישב בהר במדבר זיף ויב
ויבקשהו שאול כל הימים
ולא נתנו אלהים בידו׃ וירא
דוד כי יצא שאול לבקש
את נפשו ודוד במדבר
זיף בחרשה׃
ויקם יהונתן בן שאול וילך
אל דוד חרשה ויחזק את
ידו באלהים׃ ויאמר אליו
אל תירא כי לא תמצאך
יד שאול אבי ואתה
תמלך על ישראל ואנכי
אהיה לך למשנה וגם שא
שאול אבי ידע כן׃ ויכרתו
שניהם ברית לפני יהוה
וישב דוד בחרשה ויהונתן
הלך לביתו׃
ויעלו זפים אל שאול
הגבעתה לאמר הלא דוד
מסתתר עמנו במצדות
בחרשה בגבעת החכילה
אשר מימין הישימון׃ ל
ועתה לכל אות נפשך המלך
לרדת רד ולנו הסגירו ביד

המלך׃
ויאמר שאול ברוכים אתם
ליהוה כי חמלתם עלי׃ לכו
נא הכינו עוד ודעו וראו את
מקומו אשר תהיה רגלו
מי ראהו שם כי אמר אלי
ערום יערם הוא׃ וראו ו
ודעו מכל המחבאים אשר
יתחבא שם ושבתם אלי
אל נכון והלכתי אתכם והיה
אם ישנו בארץ וחפשתי
אתו בכל אלפי יהודה׃ ויק
ויקומו וילכו זיפה לפני ש
שאול ודוד ואנשיו במדבר
מעון בערבה אל ימין הי
הישימון׃ וילך שאול
ואנשיו לבקש ויגדו לדוד
וירד הסלע וישב במדבר
מעון וישמע שאול וירדף
אחרי דוד מדבר מעון׃ וילך
שאול מצד ההר מזה ודוד
ואנשיו מצד ההר מזה
ויהי דוד נחפז ללכת מפני
שאול ושאול ואנשיו עט
עטרים אל דוד ואל אנשיו
לתפשם׃ ומלאך
בא אל שאול לאמר מהרה

ולכה כי פשטו פלשתים
על הארץ׃ וישב שאול
מרדף אחרי דוד וילך לקראת
פלשתים על כן קראו למקום
ההוא סלע המחלקות׃ ויעל
דוד משם וישב במצדות
עין גדי׃
ויהי כאשר שב שאול
מאחרי פלשתים ויגדו לו
לאמר הנה דוד במדבר עין
גדי׃ ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מכל
ישראל וילך לבקש את
דוד ואנשיו על פני צורי
היעלים׃ ויבא אל גדרות
הצאן על הדרך ושם מערה
ויבא שאול להסך את
רגליו ודוד ואנשיו בירכתי
המערה ישבים׃ ויאמרו
אנשי דוד אליו הנה היום
אשר אמר יהוה אליך
הנה אנכי נתן את איביך
בידך ועשית לו כאשר
יטב בעיניך ויקם דוד
ויכרת את כנף המעיל
אשר לשאול בלט׃ ויהי
אחרי כן ויך לב דוד אתו על

אשר כרת את כנף אשר
לשאול ויאמר לאנשיו ח
חלילה לי מיהוה אם אעשה
את הדבר הזה לאדני למשיח
יהוה לשלח ידי בו כי משיח
יהוה הוא וישסע דוד את
אנשיו בדברים ולא נתנם
לקום אל שאול ושאול
קם מהמערה וילך
בדרך
ויקם דוד אחרי כן ויצא
מן המערה ויקרא אחרי
שאול לאמר אדני המלך
ויבט שאול אחריו ויקד
דוד אפים ארצה וישתחו
ויאמר
דוד לשאול למה תשמע
את דברי אדם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך הנה היום
הזה ראו עיניך את אשר נתנך
יהוה היום בידי במערה
ואמר להרגך ותחס עליך
ואמר לא אשלח ידי באדני
כי משיח יהוה הוא
ואבי ראה גם ראה את כנף
מעילך בידי כי בכרתי
את כנף מעילך ולא הרגתיך

דע וראה כי אין בידי רעה
ופשע ולא חטאתי לך
ואתה צדה את נפשי לקחה
לקחתה ישפט יהוה ביני
וביניך ונקמני יהוה ממך
וידי לא תהיה בך כאשר
יאמר משל הקדמני מרשעים
מרשעים יצא רשע וידי
לא תהיה בך אחרי מי יצא
מלך ישראל אחרי מי א
אתה רדף אחרי כלב מת
אחרי פרעש אחד והיה
יהוה לדין ושפט ביני וביניך
וירא וירב את ריבי וישפ
וישפטני מידך
ויהי ככלות דוד לדבר
את הדברים האלה אל
שאול ויאמר שאול הקלך
זה בני דוד וישא קלו ויבך
ויאמר אל דוד צדיק אתה
ממני כי אתה גמלתני ה
הטובה ואני גמלתיך הרעה
ואת הגדת היום את אשר
עשיתה אתי טובה את
אשר סגרני יהוה בידך
ולא הרגתני וכי ימצא א
איש את איבו ושלחו

בדרך טובה ויהוה ישלמך
טובה תחת היום הזה א
אשר עשיתה לי ועתה
הנה ידעתי כי מלך תמלך
וקמה בידך ממלכת
ישראל ועתה השבעה
לי ביהוה אם תכרית
את זרעי אחרי ואם תש
תשמיד את שמי מבית
אבי וישבע דוד לשאול
וילך שאול אל ביתו
ודוד ואנשיו עלו על
המצודה
וימת שמואל ויקבצו
כל ישראל ויספדו לו
ויקברהו בביתו ברמה
ויקם דוד וירד אל מדבר
פארן
ואיש במעון ומעשהו
בכרמל והאיש גדול
מאד ולו צאן שלשת
אלפים ואלף עזים ויהי
בגזז את צאנו בכרמל
ושם האיש נבל ושם
אשתו אביגיל והאשה
טובת שכל ויפת תאר
והאיש קשה ורע מע
מעלליו והוא כלבו

וישמע דוד במדבר כי גזז
נבל את צאנו וישלח דוד
עשרה נערים ויאמר דוד
לנערים עלו כרמלה ובאתם
אל נבל ושאלתם לו בשמי
לשלום ואמרתם כה לחי
ואתה שלום וביתך שלום
וכל אשר לך שלום ועתה
שמעתי כי גזזים לך עתה
הרעים אשר לך היו עמנו
לא הכלמנום ולא נפקד
להם מאומה כל ימי היותם
בכרמל שאל את נעריך
ויגידו לך וימצאו הנערים
חן בעיניך כי על יום טוב
באנו תנה נא את אשר תמצא
ידך לעבדיך ולבנך לדוד
ויבאו נערי דוד וידברו אל
נבל ככל הדברים האלה
בשם דוד וינוחו ויען נבל
את עבדי דוד ויאמר מי דוד
ומי בן ישי היום רבו עבדים
המתפרצים איש מפני
אדניו ולקחתי את לחמי
ואת מימי ואת טבחתי א
אשר טבחתי לגזזי ונתתי
לאנשים אשר לא ידעתי
אי מזה המה ויהפכו נערי

דוד לדרכם וישבו ויבאו
ויגדו לו ככל הדברים הא
האלה ויאמר דוד לאנשיו
חגרו איש את חרבו ויחגרו
איש את חרבו ויחגר גם
דוד את חרבו ויעלו גב
אחרי דוד כארבע מאות
איש ומאתים ישבו על
הכלים ולאביגיל אשת
נבל הגיד נער אחד מהנ
מהנערים לאמר הנה
שלח דוד מלאכים מן נ
המדבר לברך את אדנינו
ויעט בהם והאנשים כד
טובים לנו מאד ולא הכ
הכלמנו ולא פקדנו מאו
מאומה כל ימי התהלכנו
אתם בהיותנו בשדה
חומה היו עלינו גם לילה
גם יומם כל ימי היותנו
עמם רעים הצאן ועתה
דעי וראי מה תעשי כי
כלתה הרעה אל אדנינו
ועל כל ביתו והוא בן בליעל
מדבר אליו ותמהר אבי
אביגיל ותקח מאתים
לחם ושנים נבלי יין נ
וחמש צאן עשוות וחמש עשויות

סאים קלי ומאה צמקים
ומאתים דבלים ותשם
על החמורים ותאמר
לנעריה עברו לפני הנני
אחריכם באה ולאישה
נבל לא הגידה והיה היא
רכבת על החמור וירדת
בסתר ההר והנה דוד
ואנשיו ירדים לקראתה
ותפגש אתם ודוד אמר
אך לשקר שמרתי את
כל אשר לזה במדבר
ולא נפקד מכל אשר לו
מאומה וישב לי רעה
תחת טובה כה יעשה
אלהים לאיבי דוד וכה
יסיף אם אשאיר מכל
אשר לו עד הבקר משתין
בקיר ותרא אביגיל את
דוד ותמהר ותרד מעל
החמור ותפל לאפי דוד
על פניה ותשתחו ארץ
ותפל על רגליו ותאמר
בי אני אדני העון ותדבר
נא אמתך באזניך ושמע
את דברי אמתך אל נא
ישים אדני את לבו אל
איש הבליעל הזה על נבל

כי כשמו כן הוא נבל
שמו ונבלה עמו ואני א
אמתך לא ראיתי את
נערי אדני אשר שלחת
ועתה אדני חי יהוה וחי
נפשך אשר מנעך יהוה
מבוא בדמים והושע ידך
לך ועתה יהיו כנבל איביך
והמבקשים אל אדני
רעה ועתה הברכה הזאת
אשר הביא שפחתך
לאדני ונתנה לנערים
המתהלכים ברגלי אדני
שא נא לפשע אמתך
כי עשה יעשה יהוה
לאדני בית נאמן כי מלח
מלחמות יהוה אדני
נלחם ורעה לא תמצא
בך מימיך ויקם אדם
לרדפך ולבקש את נ
נפשך והיתה נפש אדני
צרורה בצרור החיים
את יהוה אלהיך ואת
נפש איביך יקלענה
בתוך כף הקלע והיה
כי יעשה יהוה לאדני
ככל אשר דבר את נ
הטובה עליך וציוך

לנגיד על ישראל ולא
תהיה זאת לך לפוקה
ולמכשול לב לאדני ולש
ולשפך דם חנם ולהושיע
אדני לו והיטב יהוה נ
לאדני וזכרת את אמתך
ויאמר
דוד לאביגל ברוך יהוה ישראל
אלהי אשר שלחך היום
הזה לקראתי וברוך טעמך
וברוכה את אשר כליתני
היום הזה מבוא בדמים
והשע ידי לי ואולם חי
יהוה אלהי ישראל אשר
מנעני מהרע אתך כי לולא
מהרת ותבאת לקראתי
כי אם נותר לנבל עד אור
הבקר משתין בקיר ויקח
דוד מידה את אשר הביאה
לו ולה אמר עלי לשלום
לביתך ראי שמעתי בקולך
ואשא פניך ותבא אביגיל
אל נבל והנה לו משתה
בביתו כמשתה המלך
ולב נבל טוב עליו והוא ש
שכר עד מאד ולא הגידה
לו דבר קטן וגדול עד אור
הבקר ויהי בבקר בצאת

היין מנבל ותגד לו אשתו
את הדברים האלה וימת
לבו בקרבו והוא היה לאבן
ויהי כעשרת הימים ויגף
יהוה את נבל וימת׃ וישמע
דוד כי מת נבל ויאמר
ברוך יהוה אשר רב ריב
חרפתי מיד נבל ואת עבדו
חשך מרעה ואת רעת
נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר באביגיל
לקחתה לו לאשה׃ ויבאו
עבדי דוד אל אביגיל הכ
הכרמלה וידברו אליה
לאמר דוד שלחנו אליך
לקחתך לו לאשה׃ ותקם
ותשתחו אפים ותאמר
הנה אמתך לשפחה לרחץ
רגלי עבדי אדני׃ ותמהר
ותקם אביגיל ותרכב
על החמור וחמש נערתיה
ההלכות לרגלה ותלך
אחרי מלאכי דוד
ותהי לו לאשה׃ ואת אחי
אחינעם לקח דוד מיזרע
מיזרעאל ותהיין גם שתיהן
לו לנשים׃
ושאול נתן את מיכל בתו

אשת דוד לפלטי בן ליש
אשר מגלים׃ ויבאו הזפים
אל שאול הגבעתה לאמר
הלא דוד מסתתר בגבעת
החכילה על פני הישימן׃
ויקם שאול וירד אל מדבר
זיף ואתו שלשת אלפים
איש בחורי ישראל לבקש
את דוד במדבר זיף׃ ויחן
שאול בגבעת החכילה
אשר על פני הישימון
על הדרך ודוד ישב במ
במדבר וירא כי בא שאול
אחריו המדברה׃ וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא
שאול אל נכון׃ ויקם דוד
ויבא אל המקום אשר
חנה שם שאול וירא דוד
את המקום אשר שכב
ואבנר בן נר שר צבאו
ושאול שכב במעגל
והעם חנים סביבתו׃ ויען
דוד ויאמר אל אחימלך
החתי ואל אבישי בן צ
צרויה אחי יואב לאמר
מי ירד אתי אל שאול
אל המחנה ויאמר
אבישי אני ארד עמך׃

ויבא דוד ואבישי אל העם
לילה והנה שאול שכב
ישן במעגל וחניתו מעוכה
בארץ מראשתיו ואבנר
והעם שכבים סביבתיו׃
ויאמר
אבישי אל דוד סגר
אלהים היום את איבך
בידך ועתה אכנו נא בחנית
ובארץ פעם אחת ולא
אשנה לו׃ ויאמר דוד אל
אבישי אל תשחיתהו
כי מי שלח ידו במשיח
יהוה ונקה׃
ויאמר דוד חי יהוה כי
אם יהוה יגפנו או יומו
יבוא ומת או במלחמה
ירד ונספה׃ חלילה לי
מיהוה משלח ידי
במשיח יהוה ועתה קח
נא את החנית אשר
מראשתיו ואת צפחת
המים ונלכה לנו׃ ויקח
דוד את החנית ואת
צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין
ראה ואין יודע ואין מקיץ
כי כלם ישנים כי תרדמת

יהוה נפלה עליהם׃ ויעבר
דוד העבר ויעמד על ראש
ההר מרחק רב המקום
ביניהם׃ ויקרא דוד אל
העם ואל אבנר בן נר לאמר
הלוא תענה אבנר ויען
אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך׃
ויאמר
דוד אל אבנר הלא איש
אתה ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת אל
אדניך המלך כי בא אחד
העם להשחית את המלך
אדניך׃ לא טוב הדבר הזה
אשר עשית חי יהוה כי בני
מות אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משיח
יהוה ועתה ראה אי חנית המלך
ואת צפחת המים אשר
מראשתו׃ ויכר שאול את
קול דוד ויאמר הקולך
זה בני דוד ויאמר דוד קולי
אדני המלך׃ ויאמר למה
זה אדני רדף אחרי עבדו
כי מה עשיתי ומה בידי
רעה׃
ועתה ישמע נא אדני המלך

את דברי עבדו אם יהוה
הסיתך בי ירח מנחה
ואם בני האדם ארורים הם
לפני יהוה כי גרשוני היום
מהסתפח בנחלת יהוה
לאמר לך עבד אלהים
אחרים ועתה אל יפל דמי
ארצה מנגד פני יהוה כי
יצא מלך ישראל לבקש
את פרעש אחד כאשר ירדף
הקרא בהרים ויאמר
שאול חטאתי שובה בני
דוד כי לא ארע לך עוד
תחת אשר יקרה נפשי
בעיניך היום הזה הנה הסכלתי
ואשגה הרבה מאד ויען
דוד ויאמר הנה החנית
המלך ויעבר אחד מהנ
מהנערים ויקחה ויהוה
ישיב לאיש את צדקתו
ואת אמנתו אשר נתנך
יהוה היום ביד ולא אביתי
לשלח ידי במשיח יהוה
והנה כאשר גדלה נפשך
היום הזה בעיני כן תגדל
נפשי בעיני יהוה ויצלני
מכל צרה
ויאמר שאול אל דוד ברוך

אתה בני דוד גם עשה
תעשה וגם יכל תוכל
וילך דוד לדרכו ושאול
שב למקומו
ויאמר דוד אל לבו עתה
אספה יום אחד ביד שאול
אין לי טוב כי המלט אמלט
אל ארץ פלשתים ונואש
ממני שאול לבקשני עוד
בכל גבול ישראל ונמלטתי
מידו ויקם דוד ויעבר
הוא ושש מאות איש
אשר עמו אל אכיש בן
מעוך מלך גת וישב דוד
עם אכיש בגת הוא וא
ואנשיו איש וביתו דוד
ושתי נשיו אחינעם
היזרעאלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלית
ויגד לשאול כי ברח דוד
גת ולא יסף עוד לבקשו
ויאמר
דוד אל אכיש אם נא
מצאתי חן בעיניך יתנו
לי מקום באחת ערי
השדה ואשבה שם ולמה
ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך ויתן לו

אכיש ביום ההוא את
צקלג לכן היתה צקלג
למלכי יהודה עד היום
הזה
ויהי מספר הימים אשר
ישב בשדה פלשתים ימים
וארבעה חדשים ויעל דוד
ואנשיו ויפשטו אל הגשורי
והגרזי והעמלקי כי הנה
ישבות הארץ אשר מעולם
באך שורה ועד ארץ
מצרים והכה דוד את
הארץ ולא יחיה איש
ואשה ולקח צאן ובקר
וחמרים וגמלים ובגדים
וישב ויבא אל אכיש
ויאמר אכיש אל פשטתם
היום ויאמר דוד על נגב
יהודה ועל נגב הירחמאלי
ואל נגב הקיני ואיש ואשה
לא יחיה דוד להביא גת
לאמר כה עשה דוד וכה
משפטו כל הימים אשר
ישב בשדה פלשתים
ויאמן אכיש בדוד לאמר
הבאש הבאיש בעמו
בישראל והיה לי לעבד
עולם

ויהי בימים ההם ויקבצו
פלשתים את מחניהם
לצבא להלחם בישראל ויא
ויאמר אכיש אל דוד ידע
תדע כי אתי תצא במחנה
אתה ואנשיך ויאמר אל
אכיש לכן אתה תדע את
אשר יעשה עבדך ויאמר
אכיש אל דוד לכן שמר
לראשי אשימך כל הימים
ושמואל
מת ויספדו לו כל ישראל
ויקברהו ברמה ובעירו
ושאול הסיר האבות ואת
ואת הידענים מהארץ
ויקבצו פלשתים ויבאו
ויחנו בשונם ויקבץ שאול
את כל ישראל ויחנו בגלבע
וירא שאול את מחנה
פלשתים וירא ויחרד לבו
מאד וישאל שאול ביהוה
ולא ענהו יהוה גם בחלמות
גם באורים גם בנביאים
ויאמר שאול לעבדיו בקשו
בקשו לי אשת בעלת אוב
ואלכה אליה ואדרשה
בה ויאמרו עבדיו אליו הנה
אשת בעלת אוב בעין דור

ויתחפש שאול וילבש בגד
בגדים אחרים וילך הוא וש
ושני אנשים עמו ויבאו אל
האשה לילה ויאמר קסמי
נא לי באוב והעלי לי את
אשר אמר אליך ותאמר
האשה אליו הנה אתה ידעת
את אשר עשה שאול אשר
הכרית את האבות ואת ה
הידענים מן הארץ ולמה
אתה מתנקש בנפשי להמיתני
וישבע לה שאול ביהוה
לאמר חי יהוה אם יקרך
עון בדבר הזה ותאמר
האשה את מי אעלה לך
ויאמר את שמואל העלי לי
ותרא האשה את שמואל
ותזעק בקול גדול ותאמר
האשה אל שאול לאמר
למה רמיתני ואתה שאול
ויאמר לה המלך אל תיראי
כי מה ראית ותאמר האשה
אל שאול אלהים ראיתי
עלים מן הארץ ויאמר לה
מה תארו ותאמר איש זקן
עלה והוא עטה מעיל
וידע שאול כי שמואל
הוא ויקד אפים ארצה

וישתחו
ויאמר שמואל אל שאול
למה הרגזתני להעלות
אתי ויאמר שאול צר לי
מאד ופלשתים נלחמים
בי ואלהים סר מעלי ולא
ענני עוד גם ביד הנביאים
גם בחלמות ואקראה לך
להודיעני מה אעשה
ויאמר
שמואל ולמה תשאלני
ויהוה סר מעליך ויהי
ערך ויעש יהוה לו כאשר
דבר בידי ויקרע יהוה את
הממלכה מידך ויתנה
לרעך לדוד כאשר לא
שמעת בקול יהוה ולא
עשית חרון אפו בעמלק
על כן הדבר הזה עשה לך
יהוה היום הזה ויתן יהוה
גם את ישראל עמך ביד
פלשתים ומחר אתה
ובניך עמי גם את מחנה
ישראל יתן יהוה ביד
פלשתים וימהר שאול
ויפל מלא קומתו ארצה
וירא מאד מדברי שמ
שמואל גם כח לא היה

בו כי לא אכל לחם כל היום
וכל הלילה ותבוא האשה
אל שאול ותרא כי נבהל
מאד ותאמר אליו הנה
שמעה שפחתך בקולך
ואשים נפשי בכפי ואש
ואשמע את דבריך אשר
דברת אלי ועתה שמע
נא גם אתה בקול שפחתך
ואשמה לפניך פת לחם
ואכל ויהי בך כח כי תלך
בדרך וימאן ויאמר לא
אכל ויפרצו בו עבדיו
וגם האשה וישמע לקלם
ויקם מהארץ וישב אל
המטה ולאשה עגל
מרבק בבית ותמהר
ותזבחהו ותקח קמח
ותלש ותפהו
מצות ותגש לפני
שאול ולפני
עבדיו ויאכלו ויקמו
וילכו בלילה ההוא
ויקבצו
פלשתים את
כל מחניהם אפקה
וישראל חנים בעין
אשר ביזרעאל וסרני

פלשתים עברים למאות
ולאלפים ודוד ואנשיו
עברים באחרנה עם אכיש
ויאמרו שרי פלשתים מה
העברים האלה
ויאמר אכיש אל שרי
פלשתים הלוא זה דוד עבד
שאול מלך ישראל אשר
היה אתי זה ימים או זה
שנים ולא מצאתי בו מא
מאומה מיום נפלו עד
היום הזה
ויקצפו עליו שרי פלשתים
ויאמרו לו שרי פלשתים
השב את האיש וישב אל
מקומו אשר הפקדתו שם
ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן במלחמה
ובמה יתרצה זה אל אדניו
הלוא האנשים ההם הלוא
זה דוד אשר יענו לו במחלות
לאמר הכה שאול באלפיו
ודוד ברבבתו
ויקרא אכיש אל דוד ויא
ויאמר חי יהוה כי ישר
אתה וטוב בעיני צאתך
ובאך אתי במחנה כי לא
מצאתי בך רעה מיום

בואך אלי עד היום הזה
ובעיני הסרנים לא טוב
אתה׃ ועתה שוב ולך
בשלום ולא תעשה רע
בעיני סרני פלשתים׃
ויאמר
דוד אל אכיש כי מה עשיתי
ומה מצאת בעבדך מיום
אשר הייתי לפניך עד היום
הזה כי לא אבוא ונלחמתי
באיבי אדני המלך׃ ויען
אכיש ויאמר אל דוד ידעתי
כי טוב אתה בעיני כמלאך
אלהים אך שרי פלשתים
אמרו לא יעלה עמנו במ
במלחמה׃ ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך אשר
באו אתך והשכמתם בבקר
ואור לכם ולכו׃ וישכם דוד
הוא ואנשיו ללכת בבקר
לשוב אל ארץ פלשתים
ופלשתים עלו יזרעאל׃
ויהי בבא דוד ואנשיו צקל
ציקלג ביום השלישי
ועמלקי פשטו אל נגב ואל
ציקלג ויכו את צקלג
וישרפו אתה באש׃ וישבו
את הנשים אשר בה מקטן

ועד גדול לא המיתו
איש וינהגו וילכו לדרכם
ויבא דוד ואנשיו אל
העיר והנה שרופה באש
ונשיהם ובניהם ובנתיהם
נשבו׃ וישא דוד והעם
אשר אתו את קולם ויבכו
עד אשר אין בהם כח לב
לבכות׃ ושתי נשי דוד
נשבו אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל הכרמ
הכרמלי׃ ותצר לדוד
מאד כי אמרו העם לסקלו
כי מרה נפש כל העם איש
על בנו ועל בנתיו׃ ויתח
ויתחזק דוד ביהוה אלהיו׃
ויאמר
דוד אל אביתר הכהן בן
אחימלך הגישה
נא לי האפד ויגש
אביתר את
האפוד אל דוד׃
וישאל דוד ביהוה
לאמר
ארדף אחרי הגדוד
הזה ה
האשגנו
ויאמר לו רדף כי השג

תשיג והצל תציל׃ וילך
דוד הוא ושש מאות
איש אשר אתו ויבאו עד
נחל הבשור והנותרים
עמדו׃ וירדף דוד הוא
וארבע מאות איש ויעמדו
מאתים איש אשר פגרו
מעבר את נחל הבשור׃
וימצאו איש מצרי בשדה
ויקחו אתו אל דוד ויתנו
לו לחם ויאכל וישקהו
מים׃ ויתנו לו פלח דבלה
ושני צמקים ויאכל וישב
ותשב רוחו אליו כי לא אכל
לחם ולא שתה מים של
שלשה ימים ושלשה
לילות׃ ויאמר לו דוד
למי אתה ואי מזה אתה
ויאמר נער מצרי אנכי
עבד לאיש עמלקי
ויעזבני אדני כי חליתי
היום שלשה׃ אנחנו פשטנו נגב
הכרתי ועל אשר ליהודה
ועל נגב כלב ואת ציקלג
שרפנו באש׃ ויאמר אליו
דוד התורדני אל הגדוד
הזה ויאמר השבעה לי
באלהים אם תמיתני ואם

תסגרני ביד אדני ואורדך
אל הגדוד הזה׃ וירדהו והנ
והנה נטשים על פני כל
הארץ אכלים ושתים וחגגים
בכל השלל הגדול אשר
לקחו מארץ פלשתים ומא
ומארץ יהודה׃ ויכם דוד
מהנשף ועד הערב למחרתם
ולא נמלט מהם איש כי אם
ארבע מאות איש נער אשר
רכבו על הגמלים וינסו׃ וי
ויצל דוד את כל אשר לקחו
עמלק ואת שתי נשיו הציל
דוד׃ ולא נעדר להם מן הק
הקטן ועד הגדול ועד בנים
ובנות ומשלל ועד כל אשר
לקחו להם הכל השיב דוד׃
ויקח דוד את כל הצאן
והבקר נהגו לפני המקנה
ההוא ויאמרו זה שלל דוד׃
ויבא דוד אל מאתים האנ
האנשים אשר פגרו מלכת
אחרי דוד וישבם בנחל
הבשור ויצאו לקראת דוד
ולקראת העם אשר אתו
ויגש דוד את העם וישאל
להם לשלום׃ ויען כל
איש רע ובליעל מהאנשים

אשר הלכו עם דוד ויאמרו
יען אשר לא הלכו עמי
לא נתן להם מהשלל אשר
הצלנו כי אם איש את
אשתו ואת בניו וינהגו וילכו:
ויאמר
דוד לא תעשו כן אחי את
אשר נתן יהוה לנו וישמר
אתנו ויתן את הגדוד הבא
עלינו בידנו ומי ישמע
לכם לדבר הזה כי כחלק
היורד במלחמה וכחלק
הישב על הכלים יחדו יחד
יחלקו: ויהי מהיום ההוא
ומעלה וישמה לחק ולמש
ולמשפט עד היום הזה:
ויבא דוד
אל צקלג וישלח מהשלל
לזקני יהודה לרעהו הנה לכם
ברכה משלל איבי יהוה:
לאשר בבית אל ולאשר
ברמות נגב ולאשר ביתר
ולאשר בערער ולאשר
בשפמות ולאשר
באשתמע ולאשר
ברכל ולאשר
בערי הירחמאלי ולאשר
בערי הקיני ולאשר

בחרמה ולאשר
בכור עשן ולאשר
בעתך ולאשר
בחברון ולכל המקמות אשר
אשר התהלך שם דוד הוא
ואנשיו:
ופלשתים נלחמים בישר
בישראל וינסו אנשי
ישראל מפני פלשתים
ויפלו חללים בהר הגלבע:
וידבקו את שאול ואת
בניו ויכו פלשתים את
יהונתן ואת אבינדב ואת
מלכישוע בני שאול: ות
ותכבד המלחמה אל
שאול וימצאהו המורים
אנשים בקשת ויחל
מאד מהמורים: ויאמר
שאול לנשא כליו שלף
חרבך ודקרני בה פן יבאו
הערלים הק האלה ודק
ודקרני והתעללו בי ולא
אבה נשא כליו כי ירא מאד
ויקח שאול את החרב ויפל
עליה: וירא נשא כליו כי
מת שאול ויפל גם הוא
על חרבו וימת עמו: וימת
שאול ושלשת בניו ונשא

כליו גם כל אשר אנשיו
ביום ההוא יחדו: ויראו
אנשי ישראל אשר
בעבר העמק ואשר בעבר
הירדן כי נסו אנשי וכי
מתו שאול ובניו ויעזבו
את הערים וינסו ויבאו
וישבו בהן:
ויהי ממחרת ויבאו פל
פלשתים לפשט את
החללים וימצאו את
שאול ואת שלשת בניו
נפלים בהר הגלבע: ויכרתו
את ראשו ויפשטו את
כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר
בית עצביהם ואת העם:
וישימו את כליו בית
עשתרות ואת גויתו תקעו
בחומת בית שן: וישמעו
אליו ישבי יבש גלעד
את אשר עשו פלשתים
לשאול: ויקומו כל איש
חיל וילכו כל הלילה
ויקחו את גוית שאול
ואת גוית בניו מחומת
בית שן ויבאו יבשה
וישרפו אתם שם: ויקחו

Lib. 2. Samuel

את עצמתיהם ויקברו תחת
האשל ביבשה ויצמו שב
שבעת ימים:
ויהי אחרי מות שאול ודוד
שב מהכות את העמלק
וישב דוד בצקלג ימים שנים:
ויהי ביום השלישי והנה
איש בא מן המחנה מעם
שאול ובגדיו קרעים ואדמה
על ראשו ויהי בבאו אל
דוד ויפל ארצה וישתחו:
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
ויאמר אליו ממחנה ישראל
נמלטתי: ויאמר אליו דוד
מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר
אשר נס העם מן המלחמה
וגם הרבה נפל מן העם וימתו
וגם שאול ויהונתן בנו מתו:
ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו האיך ידעת כי מת
שאול ויהונתן בנו: ויאמר
הנער המגיד לו נקרא נקריתי
בהר הגלבע והנה שאול
נשען על חניתו והנה הרכב
הרכב ובעלי הפרשים
הדבקהו: ויפן אחריו ויראני
ויקרא אלי ואמר הנני: ויא
ויאמר לי מי אתה ואמר

אליו עמלקי אנכי ויאמר
אלי עמד נא עלי ומתתני
כי אחזני השבץ כי כל עוד
נפשי בי ואעמד עליו ואמ
ואמתתהו כי ידעתי כי לא
יחיה אחרי נפלו ואקח הנ
הנזר אשר על ראשו ואצ
אצעדה אשר על זרעו
ואביאם אל אדני הנה
ויחזק דוד בבגדו ויקרעם
וגם כל האנשים אשר
אתו ויספדו ויבכו ויצמו
עד הערב על שאול ועל
יהונתן בנו ועל עם יהוה
ועל בית ישראל כי נפלו
בחרב

ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו אי מזה אתה ויאמר
בן איש גר עמלקי אנכי
ויאמר אליו דוד איך לא
יראת לשלח ידך לשחת
את משיח יהוה ויקרא דוד
לאחד מהנערים ויאמר
גש פגע בו ויכהו וימת
ויאמר אליו דוד דמיך על
ראשך כי פיך ענה בך לאמר
אנכי מתתי את משיח יהוה
ויקנן דוד

את הקינה הזאת על
שאול ועל יהונתן בנו
ויאמר ללמד בני יהודה
קשת הנה כתובה על ספר
הישר הצבי ישראל על
במותיך חלל איך נפלו
גבורים אל תגידו בגת
ואל תבשרו בחוצת
אשקלון פן תשמחנה
בנות פן תעלזנה בנות
הערלים הרי בגלבע אל
טל ואל מטר עליכם ושדי
תרומת כי שם נגעל מגן
גבורים מגן שאול בלי
משיח בשמן מדם חללים
מחלב גבורים קשת
יהונתן לא נשוג אחור
וחרב שאול לא תשוב
ריקם שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימם
בחייהם ובמותם לא
נפרדו מנשרים קלו מאר
מאריות גברו בנות
שאול ישראל אל שאול
בכינה המלבשכם שני
עם עדנים המעלה עדי
זהב על לבושכן איך נפלו
גבורים בתוך המלחמה

יהונתן על במותיך חלל
צר לי עליך אחי יהונתן
נעמת לי מאד נפלאתה
אהבתך לי מאהבת נשים
איך נפלו גבורים ויאבדו
כלי מלחמה

ויהי אחרי כן וישאל דוד
ביהוה לאמר האעלה בא
באחת ערי יהודה ויאמר
יהוה אליו עלה ויאמר
דוד אנה אעלה ויאמר
חברנה ויעל שם דוד וגם
שתי נשיו אחינעם היז
היזרעלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי ואנשיו אשר
עמו העלה דוד איש וביתו
וישבו בערי חברון ויבאו
אנשי יהודה וימשחו
שם את דוד למלך על
בית יהודה ויגדו לדוד
לאמר אנשי יביש גלעד
אשר קברו את שאול
וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יביש
גלעד ויאמר אליהם
ברכים אתם ליהוה
אשר עשיתם החסד הזה
עם אדניכם עם שאול

ותקברו אתו ועתה יעשה
יהוה עמכם חסד ואמת
וגם אנכי אעשה אתכם
הטובה הזאת אשר עשיתם
הדבר הזה ועתה תחזקנה
ידיכם והיו לבני חיל כי מת
אדניכם שאול וגם אתי מ
משחו בית יהודה למלך
עליהם

ואבנר בן נר שר צבא לשאול
לקח את איש בשת בן שאול
ויעברהו מחנים וימלכהו
אל הגלעד ואל האשורי
ואל יזרעאל ועל אפרים
ועל בנימן ועל ישראל כלה
בן ארבעים שנה
איש בשת בן שאול במלכו
על ישראל ושתים שנים
מלך אך בית יהודה היו אחרי
דוד ויהי מספר הימים
אשר היה דוד מלך בחברון
על בית יהודה שבע שנים
וששה חדשים
ויצא אבנר בן נר ועבדי
איש בשת בן שאול ממחנים
גבענה ויואב בן צרויה
ועבדי דוד יצאו ויפגשום
על ברכת גבעון יחדו וישבו

אלה על הברכה מזה ואלה
על הברכה מזה ויאמר
אבנר אל יואב יקומו נא
הנערים וישחקו לפנינו
ויאמר יואב יקמו ויקמו
ויעברו במספר שנים
עשר לבנימן ולאיש בשת
בן שאול ושנים עשר
מעבדי דוד ויחזקו איש
ברעהו בראש רעהו וחרבו
בצד רעהו ויפלו יחדו
ויקרא למקום ההוא חל
חלקת הצרים אשר
בגבעון ותהי המלחמה
קשה עד מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישר
ישראל לפני עבדי דוד
ויהיו שם שלשה בני
צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל
ועשהאל קל ברגליו כאחד
הצבים אשר בשדה וירדף
עשהאל אחרי אבנר
ולא נטה ללכת על הימין
ועל השמאל מאחרי
אבנר ויפן אבנר אחריו
ויאמר האתה זה עשהאל
ויאמר אנכי ויאמר לו
אבנר נטה לך על ימינך

או על שמאלך ואחז לך
אחד מהנערים וקח לך
את חליצתו ולא אבה
עשהאל לסור מאחריו
ויסף עוד אבנר לאמר
אל עשהאל סור לך מאחרי
למה אככה ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך
וימאן לסור ויכהו אבנר
באחרי החנית אל החמש
ותצא החנית מאחריו
ויפל שם וימת תחתו ויהי
כל הבא אל המקום אשר
נפל שם עשהאל וימת
ויעמדו וירדפו יואב
ואבישי אחרי אבנר
והשמש באה והמה באו
עד גבעת אמה אשר על
פני גיח דרך מדבר גבעון
ויתקבצו בני בנימן אחרי
אבנר ויהיו לאגדה אחת
ויעמדו על ראש גבעה
אחת ויקרא אבנר אל
יואב ויאמר הלנצח תאכל
חרב הלוא ידעתה כי מרה
תהיה באחרונה ועד מתי
לא תאמר אחרהם לעם
לשוב מאחרי אחיהם

ויאמר

ויאמר יואב חי האלהים
כי לולא דברת כי אז מהב
מהבקר נעלה העם איש
מאחרי אחיו ויתקע יואב
בשופר ויעמדו כל העם
ולא ירדפו עוד אחרי
ישראל ולא יספו עוד
להלחם ואבנר ואנשיו
הלכו בערבה כל הלילה
ההוא ויעברו את הירדן
וילכו כל הבתרון ויבאו
מחנים ויואב שב מאחרי
אבנר ויקבץ את כל העם
ויפקדו מעבדי דוד תשעה
תשעה עשר איש ועשהאל
ועבדי דוד הכו מבנימן
ובאנשי אבנר שלש מאות
וששים איש מתו וישאו
את עשהאל ויקברהו
בקבר אביו אשר בית
לחם וילכו כל הלילה
יואב ואנשיו ויאר להם
בחברון ותהי המלחמה
ארכה בין בית ובין בית שאול
דוד ודוד הלך וחזק ובית
שאול הלכים ודלים
וילדו לדוד ויולדו
בנים בחברון ויהי בכורו
אמנון לאחינעם היזרעאלת
חיזרעאלית ומשנהו כלאב
כלאב לאביגל אשת

נבל הכרמלי והשלשי
אבשלום בן מעכה בת
תלמי מלך גשור והרביעי
אדניה בן חגית והחמישי
שפטיה בן אביטל והששי
יתרעם לעגלה אשת דוד
אלה ילדו לדוד בחברון
ויהי בהיות
המלחמה בין בית שאול
ובין בית דוד ואבנר היה
מתחזק בבית שאול ולשאול
ולשאול פלגש ושמה
רצפה בת איה ויאמר
אל אבנר מדוע באתה
אל פלגש אבי ויחר לאבנר
מאד על דברי איש בשת
ויאמר הראש כלב אנכי
אשר ליהודה היום אעשה
חסד עם בית שאול אביך
אל אחיו ואל מרעהו ולא
המציתך ביד דוד ותפקד
עלי עון האשה היום
כה יעשה אלהים לאבנר
וכה יסיף לו כי כאשר
נשבע יהוה לדוד כי כן
אעשה לו להעביר
הממלכה מבית שאול
ולהקים את כסא דוד
על ישראל ועל יהודה
מדן ועד באר שבע ולא
יכל עוד להשיב את אבנר

דבר מיראתו אתו׃
וישלח אבנר
מלאכים אל דוד תחתו
לאמר למי ארץ לאמר
כרתה בריתך אתי והנה
ידי עמך להסב אליך
את כל ישראל׃ ויאמר
טוב אני אכרת אתך
ברית אך דבר אחד אנכי
שאל מאתך לאמר לא
תראה את פני כי אם לפני
הביאך את מיכל בת
שאול בבאך לראות את
פני׃
וישלח דוד מלאכים אל
אישבשת בן שאול
לאמר תנה את אשתי
את מיכל אשר ארשתי
לי במאה ערלות פלשתים׃
וישלח אישבשת ויקחה
מעם איש מעם פלטיאל
בן לויש׃ וילך אתה אישה
הלוך ובכה אחריה עד
בחרים ויאמר אליו אבנר
לך שוב וישב׃ ודבר אבנר
היה עם זקני ישראל
לאמר גם תמול גם שלשם
הייתם מבקשים את
דוד למלך עליכם׃ ועתה
עשו כי יהוה אמר אל
דוד לאמר ביד דוד עבדי

הושיע את עמי ישראל
מיד פלשתים ומיד כל
איביהם׃ וידבר גם אבנר
באזני בנימן וילך גם אבנר
לדבר באזני דוד בחברון
את כל אשר טוב בעיני
ישראל ובעיני כל בית
בנימן׃
ויבא אבנר אל דוד חברון
ואתו עשרים אנשים
ויעש דוד לאבנר ולאנשים
אשר אתו משתה׃ ויאמר אבנר
אל דוד אקומה ואלכה
ואקבצה אל אדני המלך
את כל ישראל ויכרתו
אתך ברית ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך וישלח
דוד את אבנר וילך בשלום׃
והנה עבדי דוד ויואב
בא מהגדוד ושלל רב עמם
הביאו ואבנר איננו עם
דוד בחברון כי שלחו
וילך בשלום׃ ויואב וכל
הצבא אשר אתו באו
ויגדו ליואב לאמר
בא אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום׃
ויבא יואב אל המלך
ויאמר מה עשיתה הנה
בא אבנר אליך למה זה
שלחתו וילך הלוך׃ ידעת

את אבנר בן נר כי לפתתך
בא ולדעת את כל אשר
אתה עשה׃ ויצא יואב
מעם דוד וישלח מלאכים
אחרי אבנר וישבו אתו
מבור הסרה ודוד לא ידע׃
וישב אבנר חברון ויטהו
יואב אל תוך השער
לדבר אתו בשלי ויכהו
שם החמש וימת בדם
עשהאל אחיו׃ וישמע
דוד מאחרי כן ויאמר נקי
אנכי וממלכתי מעם
יהוה עד עולם מדמי
אבנר בן נר׃ יחלו על ראש
יואב ואל כל בית אביו
ואל יכרת מבית יואב
זב ומצרע ומחזיק בפלך
ונפל בחרב וחסר לחם׃
ויואב ואבישי אחיו
הרגו לאבנר על אשר
המית את עשהאל
אחיהם בגבעון במלחמה׃
ויאמר
דוד אל יואב ואל כל העם
אשר אתו קרעו בגדיכם
וחגרו שקים וספדו לפני
אבנר והמלך דוד הלך
אחרי המטה׃ ויקברו את
אבנר בחברון וישא המלך
את קולו ויבך אל קבר

אבנר ויבכו כל העם׃
ויקנן
המלך אל אבנר
ויאמר הכמות
נבל ימות אבנר׃ ידיך
לא אסרות ורגליך לא
לנחשתים הגשו כנפול
לפני בני עולה נפלת ויספו
כל העם לבכות עליו׃ ויבא
כל העם להברות את דוד
לחם בעוד היום וישבע
דוד לאמר כה יעשה לי
אלהים וכה יסיף כי אם
לפני בוא השמש אטעם
לחם או כל מאומה׃ וכל
העם הכירו וייטב בעיניהם
ככל אשר עשה המלך
בעיני כל העם טוב׃ וידעו כל
העם וכל ישראל ביום ההוא
כי לא היתה מהמלך
להמית את אבנר בן נר׃
ויאמר
המלך אל עבדיו הלוא תד
תדעו כי שר וגדול נפל היום
הזה בישראל׃ ואנכי היום
רך ומשוח מלך והאנשים
האלה בני צרויה קשים
ממני ישלם יהוה לעשה
הרעה כרעתו׃
וישמע בן שאול כי מת
אבנר בחברון וירפו ידיו וכל

ישראל נבהלו
ושני אנשים
שרי גדודים
היו בן שאול
שם האחד בענה
ושם השני רכב בני רמון
הבארתי מבני בנימן כי גם
בארות תחשב על בנימן
ויברחו הבארתים גתימה
ויהיו שם גרים עד היום
הזה וליהונתן בן
שאול בן נכה רגלים בן
חמש שנים היה בבא ש
שמעת שאול ויהונתן
מיזרעאל ותשאהו אמ
אמנתו ותנס ויהי בחפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו
מפיבשת וילכו בני רמון
הבארתי רכב ובענה
ויבאו כחם היום אל בית
איש בשת והוא שכב
את משכב הצהרים והנה
באו עד תוך הבית לקחי
חטים ויכהו אל החמש
ורכב ובענה אחיו נמלטו
ויבאו הבית והוא שכב
על מטתו בחדר משכבו
ויכהו וימיתהו ויסירו את
ראשו ויקחו את ראשו
וילכו דרך הערבה כל
הלילה ויבאו את ראש

איש בשת אל דוד חברון
ויאמרו אל המלך הנה
ראש איש בשת בן ש
שאול איבך אשר
בקש את נפשך ויתן יהוה
לאדני המלך נקמות
היום הזה משאול ומזרעו
ויען
דוד את רכב ואת בענה
אחיו בני רמון הבארתי
ויאמר להם חי יהוה
אשר פדה את נפשי מכל
צרה כי המגיד לי לאמר
הנה מת שאול והוא היה
כמבשר בעיניו ואחזה
בו ואהרגהו בצקלג אשר
לתתי לו בשרה אף כי
אנשים רשעים הרגו
את איש צדיק בביתו
על משכבו ועתה הלוא
אבקש את דמו מידכם
ובערתי אתכם מן הארץ
ויצו דוד את הנערים
ויהרגום ויקצצו את
ידיהם ואת רגליהם
ויתלו על הברכה בחברון
ואת ראש איש בשת
לקחו ויקברו בקבר אבנר
בחברון
ויבאו כל שבטי ישראל
אל דוד חברונה ויאמרו

ויאמרו לאמר הננו עצ
עצמך ובשרך אנחנו גם
אתמול גם שלשום
בהיות שאול מלך עלינו
והיית אתה היית המוצא המוציא
והמבי את ישראל ויאמר והמביא
יהוה לך אתה תרעה את
עמי את ישראל ואתה
תהיה לנגיד על ישראל
ויבאו כל זקני ישראל
אל המלך חברונה ויכרת
להם המלך דוד ברית
בחברון לפני יהוה וימש
וימשחו את דוד למלך
על ישראל
בן שלשים שנה דוד במלכו
ארבעים שנה מלך
בחברון מלך על יהודה
שבע שנים וששה חדש
חדשים ובירושלים מלך
שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהודה
וילך המלך ואנשיו ירו
ירושלם אל היבסי יושב
הארץ ויאמר לדוד לאמר
לא תבוא הנה כי אם הס
הסירך העורים והפסחים
לאמר לא יבוא דוד
הנה וילכד דוד את
מצדת ציון היא עיר
דוד ויאמר דוד ביום

ההוא כל מכה יבסי ויגע
בצנור ואת הפסחים ואת
העורים שנאי נפש דוד
על כן יאמרו עור ופסח לא
יבוא אל הבית וישב דוד
במצדה ויקרא לה עיר
דוד ויבן דוד סביב מן המלוא
וביתה וילך דוד הלוך וגדול
ויהוה אלהי צבאות עמו
וישלח
חירם מלך צר מלאכים
אל דוד ועצי ארזים וחרשי
עץ וחרשי אבן קיר ויבנו
בית לדוד וידע דוד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל וכי
נשא ממלכתו בעבור עמו
ישראל
ויקח דוד עוד פלגשים
ונשים מירושלים אחרי
באו מחברון ויולדו עוד
לדוד בנים ובנות ואלה
שמות הילדים לו בירושלים
שמוע ושובב ונתן ושלמה
ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע
ואלישמע ואלידע ואליפלט
וישמעו
פלשתים כי משחו את דוד
למלך על ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את דוד
וישמע דוד וירד אל
המצודה ופלשתים באו

וינטשו בעמק רפאים׃
וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים
התתנם בידי
ויאמר יהוה אל דוד עלה
כי נתן אתן את הפלשתים
בידך׃ ויבא דוד בבעל פרצים
ויכם שם דוד ויאמר פרץ
יהוה את איבי לפני כפרץ
מים על כן קרא שם המקום
ההוא בעל פרצים׃ ויעזבו
שם את עצביהם וישאם
דוד ואנשיו׃
ויסיפו עוד פלשתים לעלות
וינטשו בעמק רפאים׃
וישאל דוד ביהוה ויאמר
לא תעלה הסב אל אחריהם
ובאת להם ממול בכאים׃
ויהי בשמעך את קול
צעדה בראשי הבכאים
אז תחרץ כי אז יצא יהוה
לפניך להכות במחנה
פלשתים׃ ויעש דוד כן
כאשר צוהו יהוה ויך את
פלשתים מגבע עד בואך
גזר׃
ויסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף׃
ויקם וילך דוד וכל העם
אשר אתו מבעלי יהודה
להעלות משם את ארון

האלהים אשר נקרא שם
שם יהוה צבאות ישב
הכרבים עליו׃ וירכבו
את ארון האלהים אל
עגלה חדשה וישאהו
מבית אבינדב אשר
בגבעה ועזא ואחיו בני
אבינדב נהגים את העגלה
חדשה׃ וישאהו מבית
אבינדב אשר בגבעה
עם ארון האלהים
ואחיו הלך לפני הארון׃
ודוד וכל בית ישראל
משחקים לפני יהוה
בכל עצי ברושים ובכנרות
ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים׃
ויבאו עד גרן נכון וישלח
עזא אל ארון האלהים
ויאחז בו כי שמטו הבקר׃
ויחר אף יהוה בעזא
ויכהו שם האלהים על
השל וימת שם עם
ארון האלהים׃ ויחר לדוד
על אשר פרץ יהוה פרץ
בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד
היום הזה׃ וירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר
איך יבוא אלי ארון יהוה׃
ולא אבה דוד להסיר

אליו את ארון יהוה על
עיר דוד ויטהו דוד בית
עבד אדם הגתי׃ וישב
ארון יהוה בית עבד אדם
הגתי שלשה חדשים
ויברך יהוה את עבד אדם
ואת כל ביתו׃ ויגד למלך
דוד ברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר
לו בעבור ארון האלהים
וילך דוד ויעל את ארון
מבית עבד אדם עיר דוד
בשמחה׃ ויהי כי צעדו
נשאי ארון יהוה ששה
צעדים ויזבח שור ומריא׃
ודוד מכרכר בכל עז לפני
יהוה ודוד חגור אפוד בד׃ ודוד
וכל בית ישראל מעלים
את ארון יהוה בתרועה
ובקול שופר׃ והיה ארון
יהוה בא עיר דוד
ומיכל בת שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את
המלך דוד מפזז ומכרכר
לפני יהוה ותבז לו בלבה׃
ויבאו את ארון יהוה
ויצגו אתו במקומו בתוך
האהל אשר נטה לו דוד
ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים׃ ויכל דוד
מהעלות העלה והשלמים

ויברך את העם בשם
יהוה צבאות׃ ויחלק לכל
העם לכל המון ישראל
מאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר
אחד ואשישה אחת וילך
כל העם איש לביתו׃ וישב
דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול
לקראת דוד ותאמר מה
נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים׃ ויאמר
דוד אל מיכל לפני יהוה
אשר בחר בי מאביך
ומכל ביתו לצות אתי
נגיד על עם יהוה על
ישראל ושחקתי לפני
יהוה׃ ונקלתי עוד מזאת
והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה׃ ולמיכל
בת שאול לא היה לה ילד
עד יום מותה׃
ויהי כי ישב המלך בביתו
ויהוה הניח לו מסביב מכל
איביו׃ ויאמר המלך אל
נתן הנביא ראה נא אנכי
יושב בבית ארזים וארון
האלהים ישב בתוך היריעה׃

ויאמר נתן אל המלך
כל אשר בלבבך לך עשה
כי יהוה עמך ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר לך ואמרת אל עבדי
אל דוד כה אמר
יהוה האתה תבנה לי בית
לשבתי כי לא ישבתי בבית
למיום העלתי את בני יש
ישראל ממצרים ועד
היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אחד
שבטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי
את ישראל לאמר למה
לא בניתם לי בית ארזים
ועתה כה תאמר לעבדי
לדוד כה אמר יהוה צבאות
אני לקחתיך מן הנוה
מאחר הצאן להיות נגיד
על עמי על ישראל ואהיה
עמך בכל אשר הלכת
ואכרתה את כל איביך
מפניך ועשתי לך שם גדול
כשם הגדלים אשר בארץ
ושמתי מקום לעמי ישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא
ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה
לענותו כאשר בראשונה

ולמן היום אשר צויתי
שפטים על עמי ישראל
והניחתי לך מכל איביך
והגיד לך יהוה כי בית
יעשה לך יהוה כי ימלאו
ימיך ושכבת את אבתיך
והקימתי את זרעך
אחריך אשר יצא ממעיך
והכינתי את ממלכתו הוא
יבנה בית לשמי וכננתי
את כסא ממלכתו עד
עולם אני אהיה לו לאב
והוא יהיה לי לבן אשר
בהעותו והכחתיו בשבט
אנשים ובנגעי בני אדם
וחסדי לא יסור ממנו כ
כאשר הסרתי מעם ש
שאול אשר הסרתי
מלפניך ונאמן ביתך
וממלכתך עד עולם לפ
לפניך כסאך יהיה נכון
עד עולם ככל הדברים
האלה וככל החזיון הזה
כן דבר נתן אל דוד ויבא
המלך דוד וישב לפני
יהוה ויאמר מי אנכי
אדני יהוה ומי ביתי כי
הביאתני עד הלם ותקטן
עוד זאת בעיניך אדני
יהוה ותדבר גם אל בית
עבדך למרחוק וזאת ת

תורת האדם אדני יהוה
ומה יוסיף דוד עוד לדבר
אליך ואתה ידעת את
עבדך אדני יהוה בעבור
דברך וכלבך עשית את
כל הגדולה הזאת להודיע
את עבדך על כן גדלת
יהוה אדני יהוה כי אין
כמוך ואין אלהים זולתך
בכל אשר שמענו
באזנינו ומי כעמך
כישראל גוי אחד בארץ
אשר הלכו אלהים לפדות
לו לעם ולשום לו שם
ולעשות לכם הגדולה
ונוראות לארצך מפני
עמך אשר פדית לך
ממצרים גוים ואלהיו
ותכונן לך את עמך
ישראל לך לעם עד
עולם ואתה יהוה היית
להם לאלהים
ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו הקם עד
עולם ועשה כאשר דברת
ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוה צבאות
אלהים על ישראל ובית
עבדך דוד יהיה נכון לפניך
כי אתה יהוה צבאות

אלהי ישראל גליתה את
אזן עבדך לאמר בית
אבנה לך על כן מצא עבדך
את לבו להתפלל אליך
את התפלה הזאת ועתה
אדני יהוה אתה הוא
האלהים יהיו אמת ותדבר ודבריך
אל עבדך את הטובה
הזאת ועתה הואל וברך
את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה
אדני יהוה דברת ומברכתך
יברך בית עבדך לעולם
ויהי
אחרי כן ויך דוד את
פלשתים ויכניעם ויקח
דוד את מתג האמה
מיד פלשתים ויך את
מואב וימדדם בחבל
השכב אותם ארצה
וימדד שני חבלים להמית
ומלא החבל להחיות
ותהי מואב לדוד לעבדים
נשאי מנחה ויך דוד
את הדדעזר בן רחב מ
מלך צובה בלכתו להשיב
ידו בנהר וילכד דוד פרת קרי ולא כת
ממנו אלף ושבע מאות
פרשים ועשרים אלף
איש רגלי ויעקר דוד את
כל הרכב ויותר ממנו

מאות רכב ויבא ארם
דמשק לעזר להדדעזר
מלך צובה ויך דוד בארם
עשרים ושנים אלף איש
וישם דוד נצבים בארם
דמשק ותהי ארם לדוד
לעבדים נושאי מנחה
ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך ויקח דוד את
שלטי הזהב אשר היו
אל עבדי הדדעזר
ויביאם ירושלם ומבטח
ומברתי ערי הדדעזר
לקח המלך דוד נחשת
הרבה מאד
וישמע תעי מלך חמת
כי הכה דוד את כל חיל
הדדעזר וישלח תעי
את יורם בנו אל המלך
דוד לשאל לו לשלום
ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי איש
מלחמות תעי היה הדד
הדדעזר ובידו היו כלי
כסף וכלי זהב וכלי נ
נחשת גם אתם הקדיש
המלך דוד ליהוה עם הכסף
והזהב אשר הקדיש מכל
הגוים אשר כבש מארם
וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק

ומשלל הדדעזר בן רחב
מלך צובה ויעש דוד שם
בשבו מהכותו את ארם
בגיא מלח שמונה עשר
אלף וישם באדום נצבים
בכל אדום שם נצבים ויהי
כל אדום עבדים לדוד
ויושע יהוה את דוד
בכל אשר הלך וימלך
דוד על כל ישראל ויהי
דוד עשה משפט וצדקה
לכל עמו ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן
אחילוד מזכיר וצדוק
בן אחיטוב ואחימלך
בן אביתר כהנים ושריה
סופר ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי ובני דוד
כהנים היו
ויאמר דוד הכי יש עוד
אשר נותר לבית שאול
ואעשה חסד עמו בע
בעבור יהונתן ולבית
שאול עבד ושמו ציבא
ויקראו לו אל דוד ויאמר
המלך אליו האתה ציבא
ויאמר עבדך ויאמר
המלך האפס עוד איש ל
לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר
ציבא אל המלך עוד בן

ליהונתן נכה רגלים ויאמר
לו המלך איפה הוא ויאמר
ציבא אל המלך הנה הוא
בית מכיר בן עמיאל בלו
דבר וישלח המלך דוד
ויקחהו מבית מכיר בן
עמיאל מלו דבר ויבא
מפיבשת בן יהונתן בן
שאול אל דוד ויפל על
פניו וישתחו ויאמר דוד
מפיבשת ויאמר הנה
עבדך ויאמר לו דוד
אל תירא כי עשה אעשה
עמך חסד בעבור יהונתן
אביך והשבתי לך את כל
שדה שאול אביך ואתה
תאכל לחם על שלחני
תמיד וישתחו ויאמר
מה עבדך כי פנית אל
הכלב המת אשר כמוני
ויקרא המלך אל ציבא
נער שאול ויאמר אליו
כל אשר היה לשאול ולכל
ביתו נתתי לבן אדניך
ועבדת לו את האדמה
אתה ובניך ועבדיך והבאת
והיה לבן אדניך לחם
ואכלו ומפיבשת בן אדניך
יאכל תמיד לחם על
שלחני ולציבא חמשה
עשר ועשרים עבדים

ויאמר ציבא אל המלך
ככל אשר יצוה אדני ה
המלך את עבדו כן יעשה
עבדך ומפיבשת אכל
על שלחני כאחד מבני
המלך ולמפיבשת בן קטן
ושמו מיכא וכל מושב
בית ציבא עבדים למפיבשת
ומפיבשת ישב בירושלים
כי על שלחן המלך תמיד
הוא אכל והוא פסח שתי
רגליו ויהי
אחרי כן וימת מלך בני
עמון וימלך חנון בנו
תחתיו ויאמר דוד אעשה
חסד עם חנון בן נחש
כאשר עשה אביו עמדי
חסד וישלח דוד לנחמו
ביד עבדיו אל אביו ויבאו
עבדי דוד ארץ בני עמון
ויאמרו שרי בני עמון אל
חנון אדניהם המכבד דוד
את אביך בעיניך כי שלח
לך מנחמים הלא בעבור
חקר את העיר ולרגלה
ולהפכה שלח דוד את
עבדיו אליך ויקח חנון
את עבדי דוד ויגלח את
חצי זקנם ויכרת את מד
מדויהם בחצי עד שתותיהם
וישלחם ויגדו לדוד

וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו בירחו
עד יצמח זקנכם ושבתם
ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו בני עמון
וישכרו את ארם בית
רחוב ואת ארם צובא
עשרים אלף איש וישמע
דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא
הגברים ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח
השער וארם צובא ורחוב
ואיש טוב ומעכה לבדם
בשדה וירא יואב כי היתה
אליו פני המלחמה מפנים
ומאחור ויבחר מכל
בחורי בישראל ויערך
לקראת ארם ואת יתר
העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערך לקראת בני עמון
ויאמר אם תחזק ארם
ממני והיתה לי לישועה
ואם בני עמון יחזקו ממך
והלכתי להושיע לך חזק
ונתחזק בעד עמנו ובעד
ערי אלהינו ויהוה יעשה
הטוב בעיניו ויגש יואב
והעם אשר עמו למלחמה
בארם וינסו מפני אבישי
ויבאו העיר וישב יואב

רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף

ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו

מעל בני עמון ויבא
ירושלים וירא ארם כי
נגף לפני ישראל ויאספו
יחד וישלח הדדעזר
ויצא את ארם אשר
מעבר הנהר ויבאו חילם
ושובך שר צבא הדדעזר
לפניהם ויגד לדוד
ויאסף את כל ישראל
ויעבר את הירדן ויבא
חלאמה ויערכו ארם
לקראת דוד וילחמו עמו
וינסו ארם מפני ישראל ויהרג
דוד מארם שבע מאות
רכב וארבעים אלף פרשים
ואת שובך שר צבאו הכה
וימת שם ויראו כל
המלכים עבדי הדדעזר
כי נגפו לפני ישראל
וישלמו עם ישראל
ויעבדום ויראו ארם לחו
להושיע עוד את בני עמון
ויהי לתשובת השנה לעת
צאת המלאכים וישלח
דוד את יואב ואת עבדיו
עמו ואת כל ישראל
וישחתו את בני עמון
ויצרו על רבה ודוד ישב
בירושלם
ויהי לעת הערב ויקם דוד

מעל משכבו ויתהלך
על גג בית המלך וירא
אשה רחצת מעל הגג
והאשה טובת מראה
מאד וישלח דוד וידרש
לאשה ויאמר הלוא זאת
בת שבע בת אליעם
אשת אוריה החתי וי
וישלח דוד מלאכים
ויקחה ותבוא אליו
וישכב עמה והיא מת
מתקדשת מטמאתה
ותשב אל ביתה ותהר
האשה ותגד לדוד ותא
ותאמר הרה אנכי וישלח
דוד אל יואב שלח אלי
את אוריה החתי וישלח
יואב את אוריה אל דוד
ויבא אוריה אליו וישאל
דוד לשלום יואב ולשלום
העם ולשלום המלחמה
ויאמר דוד לאוריה רד
לביתך ורחץ רגליך
ויצא אוריה מבית המלך
ותצא אחריו משאת
המלך וישכב אוריה
פתח בית המלך את
כל עבדי אדניו ולא ירד
אל ביתו ויגדו לדוד
לאמר לא ירד אוריה
אל ביתו ויאמר

ותשלח

דוד אל אוריה הלוא מדרך
אתה בא מדוע לא ירדת
אל ביתך ויאמר אוריה
אל דוד הארון וישראל
יושבים בסכות ואדני
יואב ועבדי אדני על פני
השדה חנים ואני אבוא
אל ביתי לאכל
ולשתות ולשכב עם
אשתי חיך וחי נפשך
אם אעשה את הדבר
הזה ויאמר דוד אל אוריה
שב בזה גם היום ומחר
אשלחך וישב אוריה
בירושלים ביום ההוא
וממחרת ויקרא לו דוד
ויאכל לפניו וישת וישכרהו
ויצא בערב לשכב במשכבו
עם עבדי אדניו ואל ביתו
לא ירד ויהי בבקר ויכתב
דוד ספר אל יואב וישלח
ביד אוריה אל מול פני
המלחמה החזקה ושבתם
מאחריו ונכה ומת
ויהי בשמור
יואב אל העיר ויתן את
אוריה אל המקום אשר
ידע כי אנשי חיל שם
ויצאו אנשי העיר וילחמו את
יואב ויפל מן העם מעבדי
דוד וימת גם אוריה החתי

ויהודה

לאמר
ויכתב בספר הבו
את אוריה

העיר

וישלח יואב ויגד לדוד
את כל דברי המלחמה
ויצו את המלאך לאמר
ככלותך את כל המלחמה דברי
לדבר אל המלך והיה
אם תעלה חמת המלך
ואמר לך מדוע נגשתם
אל העיר להלחם הלוא
ידעתם את אשר ירו
ירו מעל החומה מי הכה
את אבימלך בן ירבשת
הלוא אשה השליכה
עליו פלח רכב מעל הח
החומה וימת בתבץ למה
נגשתם אל החומה
ואמרת גם עבדך אוריה
החתי מת וילך המלאך
ויבא ויגד לדוד את כל
אשר שלחו יואב ויאמר
המלאך אל דוד כי גברו
עלינו האנשים ויצאו
אלינו השדה ונהיה
עליהם עד פתח השער
ויראו המוראים אל עבדך
מעל החומה וימותו מעבדי
המלך וגם עבדך אוריה
החתי מת
ויאמר דוד אל המלאך
כה תאמר אל ירע בעיניך אל יואב
את הדבר הזה כי כזה
וכזה תאכל החרב החזק

מלחמתך אל העיר
והרסה וחזקהו ותשמע
אשת אוריה כי מת אוריה
אישה ותספד על בעלה
וה ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ות
ותהי לו לאשה ותלד לו
בן וירע הדבר אשר עשה
דוד בעיני יהוה:
וישלח יהוה את נתן אל
דוד ויבא אליו ויאמר
לו שני אנשים היו בעיר
אחת אחד עשיר ואחד
ראש לעשיר היה צאן
ובקר הרבה מאד ולרש
אין כל כי אם כבשה
אחת קטנה אשר קנה
ויחיה ותגדל עמו ועם
בניו יחדו מפתו תאכל
ומכסו תשתה ותהי לו
כבת ויבא הלך לאיש
העשיר ויחמל לקחת
מצאנו ומבקרו לעשות
לארח הבא לו ויקח את
כבשת האיש הראש
ויעשה לאיש הבא אליו
ויחר אף דוד באיש מאד
ויאמר אל נתן חי יהוה
כי בן מות האיש העשה
זאת ואת הכבשה ישלם
ארבעתים עקב אשר

ובחיקו תשכב

עשה את הדבר הזה
ועל אשר לא חמל
ויאמר נתן
אל דוד אתה האיש
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי משחתיך
למלך על ישראל ואנכי
הצלתיך מיד שאול
ואתנה לך את בית אד
אדניך ואת נשי אדניך
בחיקך ואתנה לך את
בית ישראל ויהודה
ואם מעט ואספה לך
כהנה וכהנה מדוע
בזית את דבר יהוה
לעשות הרע בעינו את
אוריה החתי הכית
בחרב ואת אשתו לקחת
לך לאשה ואתו הרגת
בחרב בני עמון ועתה
לא תסור חרב מביתך
עד עולם עקב כי בזתני
ותקח את אשת אוריה
החתי להיות לך לאשה
כה אמר
יהוה הנני מקים עליך
רעה מביתך ולקחתי
את נשיך לעיניך ונתתי
לרעך ושכב עם נשיך
לעיני השמש הזאת
כי אתה עשית בסתר

ואני אעשה את הדבר
הזה נגד כל ישראל ונגד
השמש ויאמר דוד אל
נתן חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד
גם יהוה העביר חטאתך
לא תמות אפס כי נאץ
נאצת את איבי יהוה
בדבר הזה גם הבן הילוד
לך מות ימות וילך נתן אל
ביתו ויגף יהוה את הילד
אשר ילדה אשת אוריה
לדוד ויאנש ויבקש דוד
את האלהים בעד הנער
ויצם דוד צום ובא ולן
ושכב ארצה ויקמו זקני
ביתו עליו להקימו מן
הארץ ולא אבה ולא ברא
אתם לחם ויהי ביום
השביעי וימת הילד
ויראו עבדי דוד להגיד
לדוד כי מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו
אליו ולא שמע בקולנו
ואיך נאמר אליו מת הילד
ועשה רעה וירא דוד כי
עבדיו מתלחשים ויבן דוד
כי מת הילד ויאמר דוד
אל עבדיו המת הילד
ויאמרו מת ויקם דוד מהארץ
ארץ וירחץ ויסך ויחלף

שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו
ויבא אל ביתו וישאל
וישימו לו לחם ויאכל
ויאמרו עבדיו אליו מה
הדבר הזה אשר עשיתה
בעבור הילד חי צמת ות
ותבך וכאשר מת הילד
קמת ותאכל לחם ויאמר
בעוד הילד חי צמתי וא
ואבכה כי אמרתי מי י
יודע יחנני יהוה וחי הילד
ועתה מת למה זה אני
צם האוכל להשיבו עוד
אני הלך אליו והוא לא
ישוב אלי וינחם דוד את
בת שבע אשתו ויבא
אליה וישכב עמה ותלד
בן ויקרא את שמו שלמה
ויהוה אהבו וישלח ביד
נתן הנביא ויקרא את
שמו ידידיה בעבור יהוה
וילחם

יואב ברבת בני עמון
וילכד את עיר המלוכה
וישלח יואב מלאכים
אל דוד ויאמר נלחמתי
ברבה וגם לכדתי את
עיר המים ועתה אסף
את יתר העם וחנה על
העיר ולכדה פן אלכד
אני את העיר ונקרא

שמי עליה ויאסף
דוד את כל העם
וילך רבתה
וילחם בה וילכדה ויקח
את עטרת מלכם מעל
ראשו ומשקלה ככר
זהב ואבן יקרה ותהי על
ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד ואת
העם אשר בה הוציא וי
וישם במגרה ובחרצי
הברזל ובמגזרת הברזל
והעביר אותם במלכן וכן
יעשה לכל ערי בני עמון
וישב דוד וכל העם ירוש
ירושלים

ויהי אחרי כן ולאבשלום
בן דוד אחות יפה ושמה
תמר ויאהבה אמנון בן
דוד ויצר לאמנון להתחלות
להתחלות בעבור תמר
אחתו כי בתולה היא ויפ
ויפלא בעיני אמנון ל
לעשות לה מאומה והיה
ולאמנון רע ושמו יונדב
בן שמעה אחי דוד
ויונדב איש חכם מאד
ויאמר לו מדוע אתה
ככה דל בן המלך בבקר
הלוא תגיד לי ויאמר לו
אמנון את תמר אחות

אבשלום

אבשלום אחי אני אהב
ויאמר לו יהונדב שכב
על משכבך והתחל ובא
אביך לראותך ואמרת
אליו תבא נא תמר
אחותי ותברני לחם ו
ועשתה לעיני את הב
הבריה למען אשר לא
אראה ואכלתי מידה
וישכב אמנון ויתחל וי
ויבא המלך לראתו וי
ויאמר אמנון אל המלך
תבוא נא תמר אחתי
ותלבב לעיני שתי לבבות
ואברה מידה וישלח
דוד אל תמר הביתה
לאמר לכי נא בית אמנון
אחיך ועשי לו הבריה
ותלך תמר בית אמנון
אחיה והוא שכב ותקח
את הבצק ותלוש ותלבב
לעיניו ותבשל את ה
הלבבות ותקח את ה
את המשרת ותצק ל
לפניו וימאן לאכול ויא
ויאמר אמנון הוציאו
כל איש מעלי ויצאו
כל איש מעליו ויאמר
אמנון אל תמר הביאי
הבריה החדר ואברה
מידך ותקח תמר את הלבבות
אשר עשתה ותבא לאמנון

אחיה החדרה ותגש ל
אליו לאכל ויחזק בה
ויאמר לה בואי שכבי עמי
אחותי ותאמר לו אל
אחי אל תענני כי לא
יעשה כן בישראל אל
תעשה את הנבלה הזאת
ואני אנה אוליך את
חרפתי ואתה תהיה
כאחד הנבלים בישראל
ועתה דבר נא אל המלך
כי לא ימנעני ממך ולא
אבה לשמע בקולה ויח
ויחזק ממנה ויענה ויש
וישכב אתה וישנאה
אמנון שנאה גדולה
מאד כי גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה
אשר אהבה ויאמר לה
אמנון קומי לכי ותאמר
לו אל אודות הרעה הגדולה
הזאת מאחרת אשר
עשית עמי לשלחני ולא
אבה לשמע לה ויקרא
את נערו משרתו ויאמר
שלחו נא את זאת
מעלי החוצה ונעל הדלת
אחריה ועליה כתנת
פסים כי כן תלבשן בנות
המלך הבתולת מעילים
ויצא אותה משרתו ה
החוץ ונעל הדלת אחריה

ותקח תמר אפר על רא
ראשה וכתנת הפסים
אשר עליה קרעה ותשם
ידה על ראשה ותלך
הלוך וזעקה ויאמר
אליה אבשלום אחיה
האמינון אחיך היה עמך
ועתה אחותי החרישי
אחיך הוא אל תשיתי
את לבך לדבר הזה ותל
ותשב ושממה בית
אבשלום אחיה והמלך
דוד שמע את כל הדברים
האלה ויחר לו מאד
ולא דבר אבשלום עם
אמנון למרע ועד טוב
כי שנא אבשלום את
אמנון על דבר אשר
ענה את תמר אחתו
ויהי
לשנתים ימים ויהיו גזזים
לאבשלום בבעל חצור
אשר עם אפרים ויקרא
אבשלום לכל בני המלך
ויבא אבשלום אל המלך
ויאמר הנה נא גזזים
לעבדך ילך נא המלך
ועבדיו עם עבדך ויאמר
המלך אל אבשלום אל
בני אל נא נלך כלנו ולא
נכבד עליך ויפרץ בו ולא
אבה ללכת ויברכהו

ויאמר אבשלום ולא ילך נא
אתנו אמנון אחי ויאמר
לו המלך למה ילך עמך
ויפרץ בו אבשלום ויש
וישלח אתו את אמנון
ואת כל בני המלך
ויצו
אבשלום את נעריו
לאמר ראו נא כטוב לב
אמנון ביין ואמרתי אליכם
הכו את אמנון והמתם
אתו אל תיראו הלוא כי
אנכי צויתי אתכם חזקו
והיו לבני חיל ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקמו
כל בני המלך וירכבו
איש על פרדו וינסו ויהי
המה בדרך והשמעה
באה אל דוד הכה אב
אבשלום את כל בני
המלך ולא נותר מהם
אחד
ויקם המלך ויקרע את
בגדיו וישכב ארצה
וכל עבדיו נצבים קרעי
בגדים
ויען יונדב בן שמעה
אחי דוד ויאמר אל
יאמר אדני את כל
הנערים בני המלך
המיתו כי אמנון לבדו

מת כי על פי אב
אבשלום היתה שי
שומה מיום ענתו
את תמר אחתו
ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך
מתו כי אם אמנון
לבדו מת
ויברח אבשלום
וישא הנער הצפה
את עינו וירא והנה
עם רב הלכים מדרך
אחריו מצד ההר
ויאמר יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו כדבר
עבדך כן היה ויהי ככלתו
לדבר והנה בני המלך
באו וישאו קולם ויבכו
וגם המלך וכל עבדיו
בכו בכי גדול מאד
ואבשלום ברח וילך
אל תלמי בן עמיחור
מלך גשור ויתאבל
על בנו כל הימים
ואבשלום ברח וילך
גשור ויהי שם שלש
שנים ותכל דוד המלך
לצאת אל אבשלום כי
נחם על אמנון כי
מת
וידע יואב בן צרויה

כי לב המלך על אבשלום
וישלח יואב תקועה
ויקח משם אשה חכמה
ויאמר אליה התאבלי נא
ולבשי נא בגדי אבל ואל
תסוכי שמן והיית כאשה
זה ימים רבים מתאבלת
על מת ובאת אל המלך
ודברת אליו כדבר הזה
וישם יואב את הדברים
בפיה ותבא האשה
התקעית אל המלך ותפל
על אפיה ארצה ותשתחו
ותאמר הושעה המלך
ויאמר
לה המלך מה לך ותאמר
אבל אשה אלמנה אני
וימת אישי ולשפחתך
שני בנים וינצו שניהם
בשדה ואין מציל ביניהם
ויכו האחד את האחד
וימת אתו והנה קמה
כל המשפחה על שפחתך
ויאמרו תני את מכה
אחיו אשר הרג ונשמידה
גם את היורש וכבו את
גחלתי אשר נשארה
לבלתי שום לאישי שם
ושארית על פני האדמה
ויאמר
המלך אל האשה לכי
לביתך ואני אצוה עליך

ותאמר האשה התקועית
אל המלך עלי אדני המ
המלך העון ועל בית אבי
והמלך וכסאו נקי׃
ויאמר
המלך המדבר אליך
והבאתו אלי ולא יסיף
עוד לגעת בך׃ ותאמר
יזכר נא המלך את יהוה
אלהיך מהרבית גאל
הדם לשחת ולא ישמידו
את בני ויאמר חי יהוה
אם יפל משערת בנך
ארצה׃ ותאמר האשה
תדבר נא שפחתך אל
אדני המלך דבר ויאמר
דברי׃
ותאמר האשה ולמה
חשבתה כזאת על עם
אלהים ומדבר המלך
הדבר הזה כאשם לבלתי
השיב המלך את נדחו׃
כי מות נמות וכמים הנג
הנגרים ארצה אשר לא
יאספו ולא ישא אלהים נפש
וחשב מחשבות לבלתי
ידח ממנו נדח׃ ועתה
אשר באתי לדבר אל
המלך אדני את הדבר
הזה כי יראני העם ותאמר
שפחתך אדברה נא אל
המלך אולי יעשה המלך

את דבר אמתו׃
כי ישמע המלך
להציל את
אמתו מכף
האיש להשמיד
אתי ואת בני יחד
מנחלת אלהים׃
ותאמר שפחתך
יהי נא דבר אדני
המלך למנוחה
כי כמלאך האלהים
כן אדני המלך לשמע
הטוב והרע ויהוה
אלהיך יהי עמך׃
ויען
המלך ויאמר אל
האשה אל נא תכחדי
ממני דבר אשר אנכי
שאל אתך ותאמר
האשה ידבר נא אדני
המלך׃ ויאמר המלך
היד יואב אתך בכל
זאת ותען האשה
ותאמר חי נפשך
אדני המלך אם אש
להמין ולהשמיל מכל
אשר דבר אדני המלך
כי עבדך יואב הוא צוני
והוא שם בפי שפחתך
את כל הדברים האלה׃
לבעבור סבב את פני
הדבר עשה עבדך יואב

את הדבר הזה ואדני חכם
כחכמת מלאך האלהים
לדעת את כל אשר בארץ׃
ויאמר
המלך אל יואב הנה נא
עשית את הדבר הזה
ולך השב את הנער את
אבשלום׃ ויפל יואב אל
פניו ארצה וישתחו
ויברך את המלך ויאמר
יואב היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך
אדני המלך אשר עשה
המלך את דוד דבר
עבדו׃ ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את אב
אבשלום ירושלם׃
ויאמר
המלך יסב אל ביתו ופני
לא יראה ויסב אבשלום
אל ביתו ופני המלך לא
ראה׃ וכאבשלום לא היה
איש יפה בכל ישראל
להלל מאד מכף רגלו
ועד קדקדו לא היה בו
מום׃ ובגלחו את ראשו
והיה מקץ ימים לימים
אשר יגלח כי כבד עליו
וגלחו ושקל את שער
ראשו מאתים שקלים
באבן המלך׃ ויולדו
לאבשלום שלשה בנים

ובת אחת ושמה תמר
היא היתה אשה יפת
מראה׃
וישב אבשלום בירושלם
שנתים ימים ופני המלך
לא ראה׃ וישלח אבשלום
אל יואב לשלח אתו אל
המלך ולא אבה לבוא
אליו וישלח עוד שנית
ולא אבה לבוא׃ ויאמר
אל עבדיו ראו חלקת
יואב אל ידי ולו שם
שערים לכו והציתיה
באש ויצתו עבדי אבשלום
החלקה באש׃
ויקם יואב ויבא אל
אבשלום הביתה ויאמר
אליו למה הציתו עבדיך
את החלקה אשר לי באש׃
ויאמר אבשלום אל
יואב הנה שלחתי
אליך לאמר בא הנה
ואשלחה אתך אל
המלך לאמר למה באתי
מגשור טוב לי עד אני
שם ועתה אראה פני ה
המלך ואם יש בי עון
והמתני׃ ויבא יואב אל
המלך ויגד לו ויקרא אל
אבשלום ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו אר
ארצה לפני המלך וישק

המלך לאבשלום
ויהי
מאחרי כן ויעש לו אבש
אבשלום מרכבה וססים
וחמשים איש רצים לפניו
והשכים אבשלום ועמד
על יד דרך השער ויהי
כל האיש אשר יהיה לו
ריב לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום
אליו ויאמר אי מזה עיר
אתה ויאמר מאחד
שבטי ישראל עבדך
ויאמר אליו אבשלום
ראה דבריך טובים ונכחים
ושמע אין לך מאת
המלך ויאמר אבשלום
מי ישמני שפט בארץ
ועלי יבוא כל איש אשר
יהיה לו ריב ומשפט
והצדקתיו והיה בקרב
איש להשתחות לו ושלח
את ידו והחזיק לו ונשק לו
ויעש אבשלום כדבר
הזה לכל ישראל אשר
יבאו למשפט אל המלך
ויגנב אבשלום את לב
אנשי ישראל
ויהי מקץ ארבעים שנה
ויאמר אבשלום אל
המלך אלכה נא ואשלם
את נדרי אשר נדרתי

ליהוה בחברון כי נדר
נדר עבדך בשבתי בגשור
בארם לאמר אם ישיב
ישיבני יהוה ירושלים
ועבדתי את יהוה ויאמר
לו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברונה
וישלח
אבשלום מרגלים בכל
שבטי ישראל לאמר
כשמעכם את קול הש
השופר ואמרתם מלך
אבשלום בחברון ואת
אבשלום הלכו מאתים
איש מירושלים קראים
והלכים לתמם ולא ידעו
כל דבר וישלח אבשלום
את אחיתפל הגלני
יועץ דוד מעירו מגלה
בזבחו את הזבחים ויהי
הקשר אמץ והעם הו
הולך ורב את אבשלום
ויבא המגיד אל דוד
לאמר היה לב איש
ישראל אחרי אבשלום
ויאמר דוד לכל אשר
אתו בירושלם קומו
ונברחה כי לא תהיה לנו
פליטה מפני אבשלום
מהרו ללכת פן ימהר
והשגנו והדיח עלינו
את הרעה והכה העיר

לפי חרב ויאמרו עבדי
המלך אל המלך ככל
אשר יבחר אדני המלך
הנה עבדיך ויצא המלך
וכל ביתו ברגליו ויעזב
המלך את עשר נשים
פלגשים לשמר הבית
ויצא המלך וכל העם
ברגליו ויעמדו בית
המרחק וכל עבדיו עב
עברים על ידו וכל הכ
הכרתי וכל הפלתי וכל
הגתים שש מאות
איש אשר באו ברגלו
מגת עברים על פני המ
המלך
ויאמר המלך אל אתי
הגתי למה תלך גם אתה
אתנו שוב ושב עם
המלך כי נכרי אתה וגם
גלה אתה למקומך תמול
בואך והיום אנועך
עמנו ללכת ואני הולך
על אשר אני הולך
שוב והשב את אחיך
עמך חסד ואמת ויען
אתי את המלך ויאמר
חי יהוה וחי אדני המלך
כי אם במקום אשר
יהיה שם אדני המלך
אם למות אם לחיים
כי שם יהיה עבדך

ויאמר דוד אל אתי לך
ועבר ויעבר אתי הגתי
וכל אנשיו וכל הטף אשר
אתו וכל הארץ בוכים
קול גדול וכל העם עברים
והמלך עבר בנחל קדרון
וכל העם עברים על פני
דרך את המדבר והנה
גם צדוק וכל הלוים אתו
נשאים את ארון ברית
האלהים ויצקו את ארון
האלהים ויעל אביתר
עד תם כל העם לעבר
מן העיר
ויאמר המלך לצדוק השב
את ארון האלהים העיר
אם אמצא חן בעיני יהוה
והשבני והראני אתו ואת
נוהו ואם כה יאמר לא
חפצתי בך הנני יעשה
לי כאשר טוב בעיניו
ויאמר
המלך אל צדוק הכהן
הרואה אתה שבה העיר
בשלום ואחימעץ בנך
ויהונתן בן אביתר שני
בניכם אתכם ראו אנכי
מתמהמה בעברות המ
המדבר עד בוא דבר
מעמכם להגיד לי וישב
צדוק ואביתר את ארון
האלהים ירושלם וישבו

שם ודוד עלה במעלה
הזיתים עלה ובוכה וראש
לו חפוי והוא הולך יחף
וכל העם אשר אתו חפו
איש ראשו ועלו עלה ובכה
ודוד הגיד לאמר אחיתפל
בקשרים עם אבשלום
ויאמר דוד סכל נא את
עצת אחיתפל יהוה ויהי
דוד בא עד הראש אשר
ישתחוה שם לאלהים
והנה לקראתו חושי הא
הארכי קרוע כתנתו ואד
ואדמה על ראשו ויאמר
לו דוד אם עברת אתי
והיית עלי למשא ואם
העיר תשוב ואמרת לאב
לאבשלום עבדך אני המ
המלך אהיה עבד אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך
והפרתה לי את עצת
אחיתפל והלוא עמך שם
צדוק ואביתר הכהנים
והיה כל הדבר אשר תש
תשמע מבית המלך
תגיד לצדוק ולאביתר
הכהנים הנה שם עמם
שני בניהם אחימעץ ל
לצדוק ויהונתן לאביתר
ושלחתם בידם אלי כל
דבר אשר תשמעו ויבא
חושי רעה דוד העיר

ואבשלום יבוא ירושלים
ודוד
עבר מעט מהראש והנה
ציבא נער מפיבשת לקראתו
וצמד חמורים חבשים וע
ועליהם מאתים לחם ומאה
צמוקים ומאה קיץ ונבל
יין ויאמר המלך אל ציבא
מה אלה לך ויאמר ציבא
החמורים לבית המלך
לרכב ולהלחם והקיץ לא
לאכל הנערים והיין לשתות
היעף במדבר ויאמר המלך
ואיה בן אדניך ויאמר ציבא
אל המלך הנה יושב בירושלם
כי אמר היום ישיבו לי
בית ישראל את ממלכות
אבי ויאמר המלך לציבא
הנה לך כל אשר למפיב
למפיבשת ויאמר ציבא
השתחויתי אמצא חן
בעיניך אדני המלך ויבא
המלך דוד עד בחורים
והנה משם איש יוצא
ממשפחת בית שאול
ושמו שמעי בן גרא יצא
יצוא ומקלל ויסקל באב
באבנים את דוד ואת כל
עבדי המלך דוד וכל העם
וכל הגברים מימינו ומשמ
ומשמאלו וכה אמר
שמעי בקללו צא צא

איש הדמים ואיש הבליעל
השיב עליך יהוה כל דמי
בית שאול אשר
מלכת תחתו ויתן יהוה
את המלוכה ביד אבשלום
בנך והנך ברעתך כי איש
דמים אתה ויאמר אבישי
בן צרויה אל המלך למה
יקלל הכלב המת הזה את
אדני המלך אעברה נא
ואסירה את ראשו
ויאמר
המלך מה לי ולכם בני צרויה
כי יקלל וכי יהוה אמר
לו קלל את דוד ומי יאמר
מדוע עשיתה כן
ויאמר
דוד אל אבישי ואל כל
עבדיו הנה בני אשר יצא
ממעי מבקש את נפשי
ואף כי עתה בן הימיני
הנחו ויקלל כי אמר לו
יהוה אולי יראה יהוה
בעוני והשיב יהוה לי
טובה תחת קללתו היום
הזה וילך דוד ואנשיו
בדרך ושמעי הלך בצלע
ההר לעמתו הלוך ויקלל
ויסקל באבנים לעמתו
ועפר בעפר
ויבא המלך וכל העם
אשר אתו עיפים וינפש

שם ואבשלום וכל העם
איש ישראל באו ירושלם
ואחיתפל אתו ויהי כאשר
בא חושי הארכי רעה
דוד אל אבשלום ויאמר
חושי אל אבשלום יחי המלך
יחי המלך ויאמר אבשלום
אל חושי זה חסדך את
רעך למה לא הלכת את
רעך ויאמר חושי אל
אבשלום לא כי אשר
בחר יהוה והעם הזה
וכל איש ישראל לא
אהיה ואתו אשב והשנית
למי אני אעבד הלוא
לפני בנו כאשר עבדתי
לפני אביך כן אהיה לפניך
ויאמר
אבשלום אל אחיתפל
הבו לכם עצה מה נעשה
ויאמר אחיתפל אל אב
אבשלום בוא אל פלגשי
אביך אשר הניח לשמור
הבית ושמע כל ישראל
כי נבאשת את אביך
וחזקו ידי כל אשר אתך
ויטו לאבשלום האהל
על הגג ויבא אבשלום אל
פילגשי אביו לעיני כל
ישראל ועצת אחיתפל
אשר יעץ בימים ההם
כאשר ישאל איש בדבר

האלהים כן כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם לאב
לאבשלום׃
ויאמר אחיתפל אל אב
אבשלום אבחרה נא שנים
עשר אלף איש ואקומה
וארדפה אחרי דוד הלילה
ואבוא עליו והוא יגע ר
ורפה ידים והחרדתי
אתו ונס כל העם אשר
אתו והכיתי את המלך
לבדו׃ ואשיבה כל העם
אליך כשוב הכל האיש
אשר אתה מבקש כל
העם יהיה שלום׃ ויישר
הדבר בעיני אבשלם
ובעיני כל זקני ישראל׃
ויאמר
אבשלום קרא נא גם לחושי
הארכי ונשמעה מה ב
בפיו גם הוא׃ ויבא חושי
אל אבשלום לאמר כדבר ויאמר אבשלום אליו
הזה דבר אחיתפל בפעם
הזאת הנעשה את דברו
אם אין אתה דבר׃
ויאמר
חושי אל אבשלום לא
טובה העצה אשר יעץ
אחיתפל בפעם הזאת׃
ויאמר חושי אתה ידעת
את אביך ואת אנשיו
כי גברים המה ומרי נפש

המה כדב שכול בשדה
ואביך איש מלחמה ולא
ילין את העם׃ הנה עתה
הוא נחבא באחת הפחתים
או באחד המקומות והיה
כנפל בהם בתחלה ושמע
השמע ואמר היתה מגפה
בעם אחרי אבשלם׃ והוא
גם בן חיל אשר לבו כלב
האריה המס ימס כי ידע
כל ישראל כי גבור אביך
ובני חיל אשר אתו׃ כי
יעצתי האסף יאסף
עליך כל ישראל מדן
ועד באר שבע כחול הים
אשר על הים לרב ופניך
הלכים בקרב׃ ובאנו אליו
באחת המקומות אשר
נמצא שם ונחנו עליו
כאשר יפל הטל על הא
האדמה ולא נותר בו
ובכל האנשים אשר
אתו גם אחד׃ ואם
אל עיר יאסף והשיאו
כל ישראל אל העיר
ההיא חבלים וסחבנו
אתו עד הנחל עד אשר
לא נמצא שם גם צרור׃
ויאמר
אבשלום וכל איש ישראל
טובה עצת חושי הארכי
מעצת אחיתפל ויהוה צ

צוה להפר את עצת
אחיתפל הטובה לבעבור
הביא יהוה אל אבשלום
את הרעה׃
ויאמר חושי אל צדוק
ואל אביתר הכהנים כ
כזאת וכזאת יעץ אחי
אחיתפל את אבשלום
ואת זקני ישראל כזאת
וכזאת יעצתי אני׃ ועתה
שלחו מהרה והגידו
לדוד לאמר אל תלן
הלילה בערבות המדבר
וגם עבור תעבור פן יבלע
למלך ולכל העם אשר
אתו׃ ויהונתן ואחימעץ
עמדים בעין רגל והלכה
השפחה והגידה להם
והם ילכו והגידו להם
והם ילכו והגידו למלך
דוד כי לא יוכלו להראות
לבוא העירה׃ וירא אתם
נער ויגד לאבשלם וילכו
שניהם מהרה ויבאו
אל בית איש בבחורים
ולו באר בחצרו וירדו
שם׃ ותקח האשה ותפ
ותפרש את המסך על
פני הבאר ותשטח עליו
הרפות ולא נודע דבר׃
ויבאו עבדי אבשלום
אל האשה הביתה ויאמ

ויאמרו איה אחימעץ
ויהונתן ותאמר להם הא
האשה עברו מיכל המים
ויבקשו ולא מצאו וישבו
ירושלם׃
ויהי אחרי לכתם ויעלו
מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד
ויאמרו אל דוד קומו עברו
מהרה את המים כי ככה
יעץ עליכם אחיתפל
ויקם דוד וכל העם אשר
אתו ויעברו את הירדן
עד אור הבקר עד אחד
לא נעדר אשר לא עבר
את הירדן׃ ואחיתפל
ראה כי לא נעשתה עצתו
ויחבש את החמור ויקם
וילך אל ביתו אל עירו
ויצו אל ביתו ויחנק וימת
ויקבר בקבר אביו׃
ודוד בא מחנימה
ואבשלום עבר את הירדן הוא
וכל איש ישראל עמו׃
ואת עמשא שם אבשלום
תחת יואב על הצבא ו
ועמשא בן איש ושמו
יתרא הישראלי אשר בא
אל אביגל בת נחש אחות
צרויה אם יואב׃ ויחן יש
ישראל ואבשלום ארץ
הגלעד׃
ויהי כבוא דוד מחנימה

ושבי בן נחש מרבת בני
עמון ומכיר בן עמיאל
מלא דבר וברזלי הגלעדי
מרגלים משכב וספות
וכלי יוצר וחטים ושערים
וקמח וקלי ופול ועדשים
וקלי ודבש וחמאה
וצאן ושפות בקר הגישו
לדוד ולעם אשר אתו
לאכל כי אמרו העם
רעב ועיף וצמא במדבר
ויפקד דוד את העם אשר
אתו וישם עליהם שרי
אלפים ושרי מאות
וישלח דוד את העם
השלשית ביד יואב
והשלשית ביד אבישי
בן צרויה אחי יואב
והשלשת ביד אתי הגתי
ויאמר
המלך אל העם יצא אצא
גם אני עמכם ויאמר
העם לא תצא כי אם נס
ננוס לא ישימו אלינו לב
ואם ימתו חצינו לא
ישימו אלינו לב כי עתה
כמנו עשרה אלפים ועתה
טוב כי תהיה לנו מעיר
לעזיר
ויאמר אליהם המלך
אשר ייטב בעיניכם
אעשה ויעמד המלך

אל יד השער וכל העם
יצאו למאות ולאלפים
ויצו המלך את יואב ואת
אבישי ואת אתי לאמר
לאט לי לנער לאבשלום
וכל העם שמעו בצות
המלך את כל השרים על
דבר אבשלום ויצא העם
השדה לקראת ישראל
ותהי המלחמה ביער
אפרים וינגפו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד
ותהי שם המגפה גדולה
ביום ההוא עשרים אלף
ותהי שם המלחמה
נפצית על פני כל הארץ
וירב היער לאכל בעם
מאשר אכלה החרב
ביום ההוא ויקרא אבש
אבשלום לפני עבדי דוד
ואבשלום רכב על הפרד
ויבא הפרד תחת שובך
האלה הגדולה ויחזק
ראשו באלה ויתן בין
השמים ובין הארץ והפ
והפרד אשר תחתיו עבר
וירא איש אחד ויגד
ליואב ויאמר הנה ראיתי
את אבשלום תלוי באלה
ויאמר יואב לאיש המ
המגיד לו והנה ראית
ומדוע לא הכיתו שמה

ארצה ועלי לתת לך עשרה
כסף וחגרה אחת ויאמר
האיש אל יואב ולוא אנכי
שקל על כפי אלף כסף
לא אשלח ידי אל בן המ
המלך כי באזנינו צוה
המלך אתך ואת אבישי
ואת אתי לאמר שמרו מי
בנער באבשלום או עש
עשיתי בנפשו שקר
וכל דבר לא יכחד מן המלך
ואתה תתיצב מנגד ולא
ויאמר יואב לא כן אחילה
לפניך ויקח שלשה שבט
שבטים בכפו ויתקעם
בלב אבשלום עודנו חי
בלב האלה ויסבו עשרה
נערים נשאי כלי יואב
ויכו את אבשלום וימתהו
ויתקע יואב בשפר וישב
העם מרדת אחרי אבשלם
ישראל כי חשך יואב
את העם ויקחו את
אבשלום וישלכו אתו
ביער אל הפחת הגדול
ויצבו עליו גל אבנים
גדול מאד וכל ישראל
נסו איש לאהלו ואבשלום
לקח ויצב לו בחיו את
מצבת אשר בעמק המלך
כי אמר אין לי בן בעבור
הזכיר שמי ויקרא למצבת

על שמו ויקרא לה יד
אבשלום עד היום הזה
ואחימעץ
בן צדוק אמר ארוצה נא ואב
ואבשרה את המלך כי שפטו
יהוה מיד איביו ויאמר לו
יואב לא איש בשורה אתה
היום הזה ובשרת ביום אחר
והיום הזה לא תבשר כי על
בן המלך מת
ויאמר יואב לכושי לך הגד
למלך אשר ראית וישתחו
כושי ליואב וירץ ויסף עוד
אחימעץ בן צדוק ויאמר
אל יואב ויהי מה ארצה נא
גם אני אחרי הכושי ויאמר
יואב למה זה אתה רץ בני
ולכה אין בשורה מצאת
ויהי מה ארוץ ויאמר לו
רוץ וירץ אחימעץ דרך
הככר ויעבר את הכושי ודוד
ישב בין שני השערים וילך
הצפה אל גג השער אל
החומה וישא את עיניו וירא
והנה איש רץ לבדו ויקרא
הצפה ויגד למלך ויאמר
המלך אם לבדו בשורה בפיו
וילך הלוך וקרב וירא הצפה
איש רץ אחר ויקרא הצפה
אל השער ויאמר הנה איש
רץ לבדו ויאמר המלך גם זה
מבשר ויאמר הצפה אני
ראה את מרוצת הראשון כ

כמרצת אחימעץ בן צדוק
ויאמר המלך איש טוב
זה ובשורה טובה יבא ויק ואל
ויקרא אחימעץ ויאמר
אל המלך שלום וישתחו
למלך לאפיו ארצה
ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגר
את האנשים אשר נשאו
את ידם באדני המלך
ויאמר
המלך שלום לנער
לאבשלום ויאמר אחימעץ
ראיתי ההמון גדול לשלח
את עבד המלך יואב ואת
עבדך לא ידעתי מה ויאמר
המלך סב התיצב כה ויסב
ויעמד והנה הכושי בא
ויאמר הכושי יתבשר אדני
המלך כי שפטך יהוה היום
מיד כל הקמים עליך
ויאמר המלך
אל הכושי השלום לנער
לאבשלום ויאמר הכושי
יהיו כנער איבי אדני המלך
וכל אשר קמו עליך לרעה
וירגז המלך ויעל על עלית
השער ויבך וכה אמר בלכתו
בני אבשלום בני בני אבשלום
מי יתן מותי אני תחתיך
אבשלום בני בני
ויגד ליואב הנה המלך בכה

ויתאבל על אבשלום ותהי
התשעה ביום ההוא לאבל
לכל העם כי שמע העם
ביום ההוא לאמר נעצב
המלך על בנו ויתגנב העם
ביום ההוא לבוא העיר
כאשר יתגנב העם הנכלמים
בנסם במלחמה והמלך
לאט את פניו ויזעק המלך
קול גדול בני אבשלום
אבשלום בני בני
ויבא יואב אל המלך
הבית ויאמר הבשת
היום את פני כל עבדיך
הממלטים את נפשך
היום ואת נפש בניך ובנתיך
ונפש נשיך ונפש פלגשיך
לאהבה את שנאיך
ולשנא את אהביך כי
הגדת היום כי אין לך
שרים ועבדים כי ידעתי
היום כי לא אבשלום חי
וכלנו היום מתים כי אז
ישר בעיניך ועתה קום
צא ודבר על לב עבדיך
כי ביהוה נשבעתי כי
אינך יוצא אם ילין איש
אתך הלילה ורעה לך
זאת מכל הרעה אשר
באה עליך מנעריך עד
עתה
ויקם המלך וישב בשער

ולכל העם הגידו לאמר
הנה המלך יושב בשער
ויבא כל העם לפני המלך
וישראל נס איש לאהליו
ויהי כל
העם נדון בכל שבטי
ישראל לאמר המלך
הצילנו מכף איבינו והוא
מלטנו מכף פלשתים וע
ועתה ברח מן הארץ מעל
אבשלום ואבשלום אשר
משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרשים
להשיב את המלך
והמלך דוד
שלח אל צדוק ואל אביתר
הכהנים לאמר דברו אל
זקני יהודה לאמר למה
תהיו אחרנים להשיב
את המלך אל ביתו ודבר
כל ישראל בא אל המלך
אל ביתו אחי אתם עצמי
ובשרי אתם ולמה תהיו
אחרנים להשיב את המלך
ולעמשא תמרו הלוא עצ
עצמי ובשרי אתה כה
יעשה לי אלהים וכה יוסיף
אם לא שר צבא תהיה
לפני כל הימים תחת יואב
ויט את לבב כל איש יהודה
כאיש אחד וישלחו אל
המלך שוב אתה וכל עבדיך

וישב המלך ויבא עד הירדן
ויהודה בא הגלגלה ללכת
לקראת המלך להעביר את
המלך את הירדן וימהר
שמעי בן גרא בן הימיני אשר
מבחורים וירד עם איש
יהודה לקראת המלך דוד
ואלף איש עמו מבנימן וציבא
נער בית שאול וחמשת
עשר בניו ועשרים עבדיו
אתו וצלחו הירדן לפני המלך
ועברה העברה לעביר את
בית המלך ולעשות הטוב
בעינו ושמעי בן גרא נפל
לפני המלך בעברו בירדן
ויאמר אל המלך אל יחשב
לי אדני עון ואל תזכר
את אשר העוה עבדך
ביום אשר יצא אדני המלך
מירושלם לשום המלך
אל לבו כי ידע עבדך כי אני
חטאתי והנה באתי היום
ראשון לכל בית יוסף לרדת
לקראת אדני המלך
ויען אבישי
בן צרויה ויאמר התחת
זאת לא יומת שמעי כי
קלל את משיח יהוה ויאמר
דוד מה לי ולכם בני צרויה
כי תהיו לי היום לשטן
היום יומת איש בישראל
כי הלוא ידעתי כי היום אני

מלך על ישראל ויאמר
המלך אל שמעי לא תמות
וישבע לו המלך
ומפבשת בן שאול ירד
לקראת המלך ולא עשה רגליו
שפמו ואת בגדיו לא כבס
למן היום לכת המלך עד
היום אשר בא בשלום ויהי
כי בא ירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המלך למה
לא הלכת עמי מפיבשת
ויאמר אדני המלך עבדי
רמני כי אמר עבדך אחבשה
לי החמור וארכב עליו ואלך
את המלך כי פסח עבדך
וירגל בעבדך אל אדני המלך
ואדני המלך כמלאך האלהים
ועשה הטוב בעיניך כי לא
היה כל בית אבי כי אם אנשי
מות לאדני המלך ותשת
את עבדך באכלי שלחנך
ומה יש לי עוד צדקה ולזעק
עוד אל המלך
ויאמר לו המלך למה תדבר
עוד דבריך אמרתי אתה
וציבא תחלקו את השדה
ויאמר מפיבשת אל המלך
גם את הכל יקח אחרי אשר
בא אדני המלך בשלום אל
ביתו
וברזלי הגלעדי ירד מרגלים
ויעבר את המלך הירדן לשת

לשלחו את בירדן וברזלי
זקן מאד בן שמנים שנה
והוא כלכל את המלך
בשיבתו במחנים כי איש
גדול הוא מאד ויאמר
המלך אל ברזלי אתה
עבר אתי וכלכלתי אתך
עמדי בירושלם ויאמר
ברזלי אל המלך כמה ימי ש
שני חיי כי אעלה את המלך
ירושלם בן שמנים שנה
אנכי היום האדע בין טוב
לרע אם יטעם עבדך את
אשר אכל ואת אשר
אשתה אם אשמע עוד
בקול שרים ושרות ולמה
יהיה עבדך עוד למשא
אל אדני המלך כמעט יעבר
עבדך את הירדן את המלך
ולמה יגמלני המלך הגמולה
הזאת ישב נא עבדך ואמת
בעירי עם קבר אבי ואמי
והנה עבדך כמהם יעבר
עם אדני המלך ועשה לו
את אשר טוב בעיניך
ויאמר המלך
אתי יעבר כמהם ואני אעשה
לו את הטוב בעיניך וכל
אשר תבחר עלי אעשה
לך ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק
המלך לברזלי ויברכהו וישב

למקמו

למקמו
ויעבר המלך הגלגלה
וכמהן עבר עמו וכל עם
יהודה ויעברו את המלך
וגם חצי עם ישראל
והנה כל איש ישראל באים אל
המלך ויאמרו אל המלך
מדוע גנבוך אחינו איש
יהודה ויעברו את המלך
ואת ביתו את הירדן וכל
אנשי דוד עמו
ויען כל איש יהודה על
איש ישראל כי קרוב
המלך אלי ולמה זה חרה
לך על הדבר הזה האכול
אכלנו מן המלך אם נשאת
נשא לנו ויען איש ישראל
את איש יהודה ויאמר
עשר ידות לי במלך וגם
בדוד אני ממך ומדוע
הקלתני ולא היה דברי
ראשון לי להשיב את
מלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל
ושם נקרא איש בליעל
ושמו שבע בן בכרי איש
ימיני ויתקע בשפר
ויאמר אין לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי

איש לאהליו ישראל ויעל
כל איש ישראל מאחרי דוד
אחרי שבע בן בכרי ואיש
יהודה דבקו במלכם מן
הירדן ועד ירושלם ויבא
דוד אל ביתו ירושלם ויקח
המלך את עשר נשים
פלגשים אשר הניח לשמר
הבית ויתנם בית משמרת
ויכלכלם ואליהם לא בא
ותהיינה צררות עד יום
מתן אלמנות חיות
ויאמר המלך
אל עמשא הזעק לי את
איש יהודה שלשת ימים
ואתה פה עמד וילך עמשא
להזעיק את יהודה וייחר
מן המועד אשר יעדו
ויאמר דוד
אל אבישי עתה ירע לנו
שבע בן בכרי מן אבשלום
אתה קח את עבדי אדניך
ורדף אחריו פן מצא לו
ערים בצרות והציל עינינו
ויצאו אחריו אנשי יואב
והכרתי והפלתי וכל הגברים
ויצאו מירושלם לרדף
אחרי שבע בן בכרי הם
עם האבן הגדולה אשר

בגבעון ועמשא בא לפניהם
ויואב חגור מדו לבשו ועלו
חגור חרב מצמדת על מתניו
בתערה והוא יצא ותפל
ויאמר יואב לעמשא הש
השלום אתה אחי ותחז
יד ימין יואב בזקן עמשא
לנשק לו ועמשא לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב
ויכהו בה אל החמש וישפך
מעיו ארצה ולא שנה לו
וימת ויואב ואבישי אחיו
רדף אחרי שבע בן בכרי
ואיש עמד עליו מנערי
יואב ויאמר מי אשר חפץ
ביואב ומי אשר לדוד
אחרי יואב ועמשא מתג
מתגלל בדם בתוך המסלה
וירא האיש כי עמד כל
העם ויסב את עמשא
מן המסלה השדה וישלך
עליו בגד כאשר ראה כל
הבא עליו ועמד כאשר
הגה מן המסלה עבר כל
איש אחרי יואב לרדף
אחרי שבע בן בכרי ויעבר
בכל שבטי ישראל אבלה
ובית מעכה וכל הברים
ויקלהו ויבאו אף אחריו:

ויבאו ויצרו עליו באבלה
בית המעכה וישפכו סללה
אל העיר ותעמד בחל וכל
העם אשר את יואב מש
משחיתם להפיל החומה
ותקרא אשה חכמה מן
העיר שמעו שמעו אמרו נא
אל יואב קרב עד הנה
ואדברה אליך ויקרב אליה
ותאמר האשה האתה
יואב ויאמר אני ותאמר
לו שמע דברי אמתך
ויאמר שמע אנכי ותאמר
לאמר דבר ידברו בראשנה
לאמר שאול ישאלו בא
באבל וכן התמו אנכי
שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית עיר
ואם בישראל למה תבלע
נחלת יהוה:
ויען יואב ויאמר חלילה
חלילה לי אם אבלע ואם
אשחית לא כן הדבר כי
איש מהר אפרים שבע
בן בכרי שמו נשא ידו
במלך בדוד תנו אתו וא
לבדו ואלכה מן העיר
ותאמר האשה אל יואב
הנה ראשו משלך אליך

בעד החומה: ותבא האשה
אל כל העם בחכמתה ויכר
ויכרתו את ראש שבע בן
בכרי וישלכו אל יואב
ויתקע בשופר ויפצו מעל
העיר איש לאהליו ויואב
שב ירושלם אל המלך:
ויואב
אל כל הצבא ישראל ובניה
בן יהוידע על הכרי ועל
הפלתי: ואדרם על המס
ויהושפט בן אחילוד
המזכיר: ושיא ספר וצדוק
ואביתר הכהנים: וגם
עירא היארי היה כהן לדוד
ויהי רעב
בימי דוד שלש שנים
שנה אחרי שנה ויבקש
דוד את פני יהוה
ויאמר
יהוה אל שאול ואל בית
הדמים על אשר המית
את הגבענים ויקרא
המלך לגבענים ויאמר
אליהם והגבענים לא
מבני ישראל המה כי
אם מיתר האמרי ובני
ישראל נשבעו להם
ויבקש שאול להכתם
בקנאתו לבני ישראל

ויהודה: ויאמר דוד אל
הגבענים מה אעשה
לכם ובמה אכפר וברכו
את נחלת יהוה: ויאמרו
לו הגבענים אין לי כסף וזהב
עם שאול ועם ביתו ואין
לנו איש להמית בישראל
ויאמר מה אתם אמרים
אעשה לכם: ויאמרו אל
המלך האיש אשר כלנו
ואשר דמה לנו נשמדנו
מהתיצב בכל גבול ישראל
ינתן לנו שבעה אנשים
מבניו והוקענום ליהוה
בגבעת שאול בחיר יהוה
ויאמר המלך אני
אתן ויחמל המלך על
מפיבשת בן יהונתן בן שאול
על שבעת יהוה אשר
ביניהם בין דוד ובין יהונתן
בן שאול ויקח המלך את
שני בני רצפה בת איה
אשר ילדה לשאול את
ארמני ואת מפבשת
ואת חמשת בני מיכל בת
שאול אשר ילדה לעדריאל
בן ברזלי המחלתי ויתנם
ביד הגבענים ויקיעם בהר
לפני יהוה ויפלו שבעתם
יחד והם המתו בימי קציר

בתחלת

בראשנים תחלת קציר
שערים ותקח רצפה בת
איה את השק ותטהו
לה אל הצור מתחלת
קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים ולא נתנה עוף
השמים לנוח עליהם יומם
ואת חית השדה לילה
ויגד לדוד את אשר עשתה
רצפה בת איה פלגש
שאול וילך דוד ויקח
את עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו מאת
בעלי יביש גלעד אשר
גנבו אתם מרחב בית שן
אשר תלום שם הפלשתים
ביום הכות פלשתים את
שאול בגלבע ויעל משם
את עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו ויאספו
את עצמות המוקעים
ויקברו את עצמות שאול
ויהונתן בנו בארץ בנימן
בצלע בקבר קיש אביו
ויעשו כל אשר צוה המלך
ויעתר אלהים לארץ אחר
אחרי כן
ותהי עוד מלחמה לפל
לפלשתים את ישראל
וירד דוד ועבדיו עמו

תלאום שמה פלשתים

וילחמו את פלשתים ויעף
דוד וישבו בנב אשר בילידי
הרפה ומשקל קינו שלש
מאות משקל נחשת והוא
חגור חדשה ויאמר להכות
את דוד ויעזר לו אבישי בן
צרויה ויך את הפלשתי
וימיתהו אז נשבעו אנשי
דוד לו לאמר לא תצא עוד
אתנו למלחמה ולא תכבה
את נר ישראל
ויהי אחרי כן ותהי עוד
המלחמה בגוב עם פלשתים
ויך אלחנן בן יערי ארגים
בית הלחמי את גלית הגתי
ועץ חניתו כמנור ארגים
ותהי עוד
מלחמה בגת ויהי איש
מדון ואצבעת ידיו ואצב
ואצבעת רגליו שש ושש
עשרים וארבע מספר
וגם הוא ילד להרפה ויחרף
את ישראל ויכהו יהונתן
בן שמעי אחי דוד את
ארבעת אלה ילדו להרפה
בגת ויפלו ביד דוד וביד
עבדיו

וידבר
דוד ליהוה את דברי

השירה הזאת ביום הציל
יהוה אתו מכף כל איביו
ומכף שאול
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי
ומפלטי לי אלהי צורי
אחסה בו מגני
וקרן ישעי משגבי
ומנוסי משעי
מחמס תשעני
מהלל אקרא
יהוה ומאיבי
אושע כי אפפני
משברי מות נחלי בליעל
יבעתני חבלי
שאול סבני קדמני מקשי
מות בצר לי
אקרא יהוה ואל אלהי
אקרא וישמע
מהיכלו קולי ושועתי
באזניו ותגעש
ותרעש הארץ
מוסדות השמים
ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו
עלה עשן באפו ואש
מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו ויט
שמים וירד
וערפל תחת רגליו וירכב

על כרוב ויעף
וירא על כנפי רוח וישת
חשך סביבתיו
סכות חשרת מים עבי
שחקים מנגה
נגדו בערו גחלי אש
ירעם מן שמים
יהוה ועליון יתן קולו
וישלח חצים
ויפיצם ברק ויהמם
ויראו אפקי
ים יגלו מסדות
תבל בגערת יהוה
מנשמת רוח אפו ישלח
ממרום יקחני
ימשני ממים רבים יצילני
מאיבי עז משנאי
כי אמצו ממני יקדמני
ביום אידי ויהי
יהוה משען לי ויצא
למרחב אתי
יחלצני כי חפץ בי
יגמלני יהוה
כצדקתי כבר ידי ישיב
לי כי שמרתי
דרכי יהוה ולא רשעתי
מאלהי כי כל
משפטו לנגדי וחקתיו לא
אסור ממנו

ואהיה תמים לו
ואשתמרה מעוני
וישב יהוה לי כצדקתי
כברי לנגד עיניו
עם חסיד תתחסד
עם גבור תמים
תתמם עם נבר תתבר
ועם עקש תתפל
ואת עם עני תושיע
ועיניך על רמים
תשפיל כי אתה נירי
יהוה ויהוה
יגיה חשכי כי בכה
ארוץ גדוד
באלהי אדלג שור
האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה
מגן הוא לכל
החוסים בו כי מי אל
מבלעדי יהוה
ומי צור מבלעדי
אלהינו האל
מעוזי חיל ויתר תמים
דרכו משוה
רגלי כאילות ועל במותי
יעמידני מלמד
ידי למלחמה ונחת קשת
נחושה זרעתי
ויתן לי מגן ישעך

וענתך תרבני
תרחיב צעדי תחתני
ולא מעדו קרסלי
ארדפה איבי ואשמידם
ולא אשוב עד
כלותם ואכלם ואמחצם
ולא יקומון
ויפלו תחת רגלי ותזרני
חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני וא
ואיבי תתה לי
ערף משנאי ואצמיתם
ישעו ואין
מושיע אל יהוה ולא
ענם ואשחקם
כעפר ארץ כטיט חוצות
אדקם ארקעם
ותפלטני מריבי עמי
תשמרני לראש
גוים עם לא ידעתי
יעבדני בני
נכר יתכחשו לי לשמוע
אזן ישמעו לי
בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרותם
חי יהוה וברוך צורי
וירם אלהי צור
ישעי האל הנתן נקמת
לי ומריד עמים

תחתני ומוציאי
מאיבי ומקמי
תרוממני מאיש חמ
חמסים תצילני
על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמר
מגדול ישועות
מלכו ועשה
חסד למשיחו
לדוד ולזרעו
עד עולם
ואלה דברי דוד
האחרנים נאם דוד בן
ישי ונאם הגבר הקם
על משיח אלהי יעקב
ונעים זמרות ישראל
רוח יהוה דבר בי ומלתו
על לשוני אמר אלהי
ישראל לי דבר צור
ישראל מושל באדם
צדיק מושל יראת
אלהים וכאור בקר יזרח
שמש בקר לא עבות
מנגה ממטר דשא מארץ
כי לא כן ביתי עם אל כי
ברית עולם שם לי ערוכה
בכל ושמרה כי כל ישעי
וכל חפץ כי לא יצמיח

ובליעל כקוץ מנד כלהם כי
לא ביד יקחו ואיש יגע
בהם ימלא ברזל ועץ חנית
ובאש שרוף ישרפו בשבת
אלה
שמות הגברים אשר לדוד
ישב בשבת תחכמני ראש
השלשי הוא עדינו העצני
על שמנה מאות חלל בפעם
אחד ואחריו אלעזר בן
דדי בן אחחי בשלשה
גבורים עם דוד בחרפם
בפלשתים נאספו שם
למלחמה ויעלו איש
ישראל הוא קם ויך
בפלשתים עד כי יגעה
ידו ותדבק ידו אל החרב
ויעש יהוה תשועה גדולה
ביום ההוא והעם ישבו
אחריו אך לפשט
ואחריו שמא
בן אגא הררי ויאספו
פלשתים לחיה ותהי שם
חלקת השדה מלאה
עדשים והעם נס מפני
פלשתים ויתיצב בת
בתוך החלקה ויצילה
ויך את הפלשתים ויעש

יהוה תשועה גדולה:
וירדו שלשים
מהשלשים ראש ויבאו אל
קציר אל דוד אל מערת
עדלם וחית פלשתים חנה
בעמק רפאים ודוד אז
במצודה ומצב פלשתים
אז בית לחם ויתאוה דוד
ויאמר מי ישקני מים מב
מבאר בית לחם אשר
בשער ויבקעו שלשת
הגברים במחנה פלשתים
וישאבו מים מבאר בית
לחם אשר בשער וישאו
ויבאו אל דוד ולא אבה
לשתותם ויסך אתם ל
ליהוה ויאמר חלילה לי
מעשתי זאת הדם הא
האנשים ההלכים בנפש
בנפשותם ולא אבה לשתו
לשתותם אלה עשו שלשת
הגברים:
ואבישי אחי יואב בן
צרויה הוא ראש השלשי
והוא עורר את חניתו על
על שלש מאות חלל
ולו שם בשלשה
מן השלשה הכי נכבד

ויהי להם לשר ועד
השלשה לא בא:
ובניהו בן
יהוידע בן איש חיל
רב פעלים מקבצאל הוא ה
הכה את שני אראל מואב
והוא ירד והכה את הארי
האריה בתוך הבאר ביום
השלג: והוא הכה את
איש מצרי אשר מראה
וביד המצרי חנית וירד
אליו בשבט ויגזל את
החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו: אלה עשה
בניהו בן יהוידע ולו שם
בשלשה הגברים מן
השלשים נכבד ואל
השלשה לא בא וישמהו
דוד אל משמעתו:
עשהאל אחי
יואב בשלשים אלחנן
בן דודו בית לחם:
שמה החרדי
אליקא החרדי:
חלץ הפלטי
עירא בן עקש התקועי:
אביעזר הענתתי
מבני החשתי:

צלמון האחוחי מהרי
הנטופתי:
חלב בן בענה הנטפתי
אתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן:
בניהו פרעתני הדי
מנחלי געש:
אבי עלבון הערבתי
עזמות הברחמי:
אליחבא השעלבני בני ישן
יהונתן:
שמה ההררי אחיאם
בן שרר הארדי:
אליפלט בן אחסבי בן
המעכתי:
אליעם בן אחיתפל
הגלני:
חצרו הכרמלי פערי
הארבי:
יגאל בן נתן מצבה בני
הגדי: צלק
העמני נחרי הבארתי
נשאי כלי יואב בן צרויה:
עירא היתרי
גרב היתרי: אוריה
החתי כל שלשים ושבעה:
ויסף אף
יהוה לחרות בישראל

ויסת את דוד בהם לאמר
לך מנה את ישראל ואת
יהודה: ויאמר המלך אל
יואב שר החיל אשר אתו
שוט נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו
את העם וידעתי את
מספר העם:
ויאמר יואב אל המלך
ויוסף יהוה אלהיך אל
העם כהם וכהם מאה
פעמים ועיני אדני המלך
ראות ואדני המלך למה
חפץ בדבר הזה: ויחזק
דבר המלך אל יואב ועל
שרי החיל ויצא יואב
ושרי החיל לפני המלך
לפקד את העם את ישראל:
ויעברו את הירדן ויחנו
בערוער ימין העיר אשר
בתוך הנחל הגד ואל יעזר:
ויבאו הגלעדה ואל ארץ
תחתים חדשי ויבאו
דנה יען וסביב אל צידון:
ויבאו מבצר צר וכל ערי
החוי והכנעני ויצאו אל
נגב יהודה באר שבע:
וישטו בכל הארץ ויבאו

ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום
ירושלם׃ ויתן יואב
את מספר מפקד העם אל
המלך ותהי ישראל שמנה
מאות אלף איש חיל שלף
חרב ואיש יהודה חמש
מאות אלף איש׃ ויך לב דוד
אתו אחרי כן ספר את העם
ויאמר דוד
אל יהוה חטאתי מאד
אשר עשיתי ועתה יהוה
העבר נא את עון עבדך
כי נסכלתי מאד׃ ויקם דוד
בבקר ודבר יהוה היה
אל גד הנביא חזה דוד
לאמר׃ הלוך ודברת אל
דוד כה אמר יהוה שלש
אנכי נוטל עליך בחר לך
אחת מהם ואעשה לך׃
ויבא גד אל דוד ויגד לו
ויאמר לו התבוא לך
שבע שנים רעב בארצך
אם שלשה חדשים נסך לפני
צריך והוא רדפך ואם
היות שלשת ימים דבר
בארצך עתה דע וראה
מה אשיב שלחי דבר

פיסקא באמצע פסוק

נסך

ויאמר דוד
אל גד צר לי מאד נפלה נא
ביד יהוה כי רבים רחמיו
וביד אדם אל אפלה׃ ויתן
יהוה דבר בישראל מהבקר
ועד עת מועד וימת מן
העם מדן ועד באר שבע
שבעים אלף איש׃ וישלח
ידו המלאך ירושלם
לשחתה וינחם יהוה אל
הרעה ויאמר למלאך
המשחית בעם רב עתה
הרף ידך ומלאך יהוה
היה עם גרן האורנה
היבסי׃
ויאמר דוד אל יהוה
בראתו את המלאך
המכה בעם ויאמר הנה
אנכי חטאתי ואנכי
העויתי ואלה הצאן מה
עשו תהי נא ידך בי ובבית
אבי׃
ויבא גד אל דוד ביום
ההוא ויאמר לו עלה
הקם ליהוה מזבח בגרן
ארניה היבסי׃ ויעל דוד
כדבר גד כאשר צוה
יהוה׃ וישקף ארונה

וירא את המלך ואת עבדיו
עברים עליו ויצא ארונה
וישתחו למלך אפיו ארצה
ויאמר ארונה מדוע בא
אדני המלך אל עבדו
ויאמר דוד לקנות מעמך
את הגרן לבנות מזבח
ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם׃ ויאמר ארונה
אל דוד יקח ויעל אדני
המלך הטוב בעינו ראה
ראה הבקר לעלה והמרגים
וכלי הבקר לעצים׃ הכל
נתן ארונה המלך למלך
ויאמר ארונה
אל המלך יהוה אלהיך
ירצך׃ ויאמר המלך אל
ארונה לא כי קנו אקנה
מאותך במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות חנם
ויקן דוד את הגרן ואת
הבקר בכסף שקלים
חמשים׃
ויבן שם דוד מזבח ליהוה
ויעל עלות ושלמים
ויעתר יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל
ישראל׃

מנין פסוקיא
דסיפרא
אלף ד' ו'
וסדרים ל' ד'

Lib. I. Regum

והמלך

דוד זקן בא בימים ויכסהו
בבגדים ולא יחם לו׃ ויאמרו
לו עבדיו יבקשו לאדני
המלך נערה בתולה ועמדה
לפני המלך ותהי לו סכנת
ושכבה בחיקך וחם לאדני
המלך׃ והנערה יפה עד
מאד ותהי למלך סכנת
ותשרתהו והמלך לא ידעה׃
ואדניה בן חגית מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו
רכב ופרשים וחמשים
איש רצים לפניו׃ ולא עצבו
אביו מימיו לאמר מדוע
ככה עשית וגם הוא טוב
תאר מאד ואתו ילדה
אחרי אבשלום׃ ויהיו דבריו
עם יואב בן צרויה ועם

ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל
וימצאו את אבישג השונמית ויבאו
אתה למלך׃

אביתר הכהן ויעזרו אחרי
אדניה: וצדוק הכהן ובניהו
בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי
ורעי והגבורים
אשר לדוד לא היו עם
אדניהו: ויזבח אדניהו צאן
ובקר ומריא עם אבן הזחלת
אשר אצל עין רגל ויקרא
את כל אחיו בני המלך ולכל
אנשי יהודה עבדי המלך:
ואת נתן הנביא ובניהו ואת
הגבורים ואת שלמה אחיו
לא קרא: ויאמר נתן אל בת
שבע אם שלמה לאמר
ו הלא שמעת כי מלך אדניהו
בן חגית ואדנינו דוד לא ידע:
ועתה לכי איעצך נא עצה
ומלטי את נפשך ואת נפש
בנך שלמה: לכי ובאי אל
המלך דוד ואמרת אליו הלא
אתה אדני המלך נשבעת
לאמתך לאמר כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי ומדוע מלך אדניהו:
הנה עודך מדברת שם עם
המלך ואני אבוא אחריך
ומלאתי את דבריך: ותבא
בת שבע אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבישג

השונמית משרתת את המלך:
ותקד בת שבע ותשתחו
למלך ויאמר המלך מה לך:
ותאמר לו אדני אתה נשב
נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך
כי שלמה בנך ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי: ועתה
הנה אדניה מלך ועתה
אדני המלך לא ידעת:
ויזבח שור ומריא וצאן
לרב ויקרא לכל בני המלך
ולאביתר הכהן וליואב
שר הצבא ולשלמה עבדך
לא קרא: ואתה אדני
המלך עיני כל ישראל
עליך להגיד להם מי ישב
על כסא אדני המלך
אחריו: והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו והייתי
אני ובני שלמה חטאים:
והנה עודנה מדברת עם
המלך ונתן הנביא בא:
ויגידו למלך לאמר הנה
נתן הנביא ויבא לפני המלך
וישתחו למלך על אפיו
ארצה: ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדניהו
ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי: כי ירד היום ויז

ויזבח שור ומריא וצאן
לרב ויקרא לכל בני המלך
ולשרי הצבא ולאביתר
הכהן והנם אכלים ושתים
לפניו ויאמרו יחי המלך
אדניהו: ולי אני עבדך
ולצדק הכהן ולבניהו בן
יהוידע ולשלמה עבדך
לא קרא: אם מאת אדני
המלך נהיה הדבר הזה
ולא הודעת את עבדיך
מי ישב על כסא אדני
המלך אחריו: ויען
המלך דוד ויאמר קראו לי
לבת שבע ותבא לפני
המלך ותעמד לפני המלך:
וישבע המלך ויאמר
חי יהוה אשר פדה את
נפשי מכל צרה: כי כאשר
נשבעתי לך ביהוה אלהי
ישראל לאמר כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי תחתי כי כן
אעשה היום הזה: ותקד
בת שבע אפים ארץ
ותשתחו למלך ותאמר
יחי אדני המלך דוד
לעלם:
ויאמר המלך דוד קראו לי
לצדוק הכהן ולנתן הנביא

ולבניהו בן יהוידע ויבאו
לפני המלך: ויאמר המלך
להם קחו עמכם את עבדי
אדניכם והרכבתם את
שלמה בני על הפרדה
אשר לי והורדתם אתו אל
גחון: ומשח אתו שם צדוק
הכהן ונתן הנביא למלך
על ישראל ותקעתם כשו
בשופר ואמרתם יחי המלך
שלמה: ועליתם אחריו
ובא וישב על כסאי והוא
ימלך תחתי ואתו צויתי
להיות נגיד על ישראל
ועל יהודה: ויען בניהו בן
יהוידע את המלך ויאמר
אמן כן יאמר יהוה אלהי
ישראל אדני המלך: כא
כאשר היה יהוה עם
אדני המלך כן יהי עם יהיה ק
שלמה ויגדל כסאו מכסא
אדני המלך דוד: וירד צדוק
הכהן ונתן הנביא ובניהו בן
יהוידע והכרתי והפלתי
וירכבו את שלמה על
פרדת המלך דוד וילכו אתו
על גחון: ויקח צדוק הכהן
את קרן השמן מן האהל
וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם

יחי המלך שלמה ויעלו
כל העם אחריו והעם
מחללים בחללים ושמחים
שמחה גדולה ותבקע
הארץ בקולם וישמע
אדניהו וכל הקראים אשר
אתו והם כלו לאכל וישמע
יואב את קול השופר ויאמר
מדוע קול הקריה הומה
עודנו מדבר והנה יונתן בן
אביתר הכהן בא ויאמר
אדניהו בא כי איש חיל
אתה וטוב תבשר ויען
יונתן ויאמר לאדניהו אבל
אדנינו המלך דוד המליך
את שלמה וישלח אתו
המלך את צדוק הכהן
ואת נתן הנביא ובניהו בן
יהוידע והכרתי והפלתי
וירכבו אתו על פרדת המלך
וימשחו אתו צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך בגחון
ויעלו משם שמחים
ותהם הקריה הוא הקול
אשר שמעתם וגם ישב
שלמה על כסא המלוכה
וגם באו עבדי המלך לברך
את אדנינו המלך דוד
לאמר ייטב אלהיך את אלהים
שם שלמה משמך ויגדל

את כסאו מכסאך וישתחו
המלך על המשכב וגם
ככה אמר המלך ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר
נתן היום ישב על כסאי
ועיני ראות ויחרדו ויקמו
כל הקראים אשר לאדניהו
וילכו איש לדרכו ואדניהו
ירא מפני שלמה ויקם
וילך ויחזק בקרנות המזבח
ויגד לשלמה לאמר הנה
המלך אדניהו ירא מפני את
שלמה והנה אחז בקרנות
המזבח לאמר ישבע לי
כיום המלך שלמה אם
ימית את עבדו בחרב
ויאמר שלמה אם יהיה
לבן חיל לא יפל משערתו
ארצה ואם רעה תמצא
בו ומת וישלח המלך
שלמה וירדהו מעל
המזבח ויבא וישתחו
למלך שלמה ויאמר לו
שלמה לך לביתך

ויקרבו ימי
דוד למות ויצו את שלמה
בנו לאמר אנכי הלך
בדרך כל הארץ וחזקת

והיית לאיש ושמרת
את משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר
חקתיו ומצותיו ומשפטיו
ועדתיו ככתוב בתורת
משה למען תשכיל את
כל אשר תעשה ואת כל
אשר תפנה שם למען
יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר
אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת לפני באמת
בכל לבבם ובכל נפשם
לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל וגם
אתה ידעת את אשר
עשה לי יואב בן צרויה
אשר עשה לשני שרי
צבאות ישראל לאבנר
בן נר ולעמשא בן יתר
ויהרגם וישם דמי מל
מלחמה בשלם ויתן
דמי מלחמה בחגרתו
אשר במתניו ובנעליו
אשר ברגליו ועשית
כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל
ולבני ברזלי הגלעדי
תעשה חסד והיו באכלי

שלחנך כי כן קרבו אלי
בברחי מפני אבשלום
אחיך והנה עמך שמעי
בן גרא בן הימיני מבחרים
והוא קללני קללה נמרצת
ביום לכתי מחנים והוא
ירד לקראתי הירדן ואשבע
לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב ועתה אל תנקהו
כי איש חכם אתה וידעת
את אשר תעשה לו והור
והורדת את שיבתו בדם
שאול וישכב דוד עם
אבתיו ויקבר בעיר דוד
והימים אשר
מלך דוד על ישראל אר
ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלש שנים
ושלמה ישב על כסא דוד
אביו ותכן מלכתו מאד
ויבא אדניהו
בן חגית אל בת שבע אם
שלמה ותאמר השלום
באך ויאמר שלום ויאמר
דבר לי אליך ותאמר דבר
ויאמר את ידעת כי לי היתה
המלוכה ועלי שמו כל
ישראל פניהם למלך ותסב

המלוכה ותהי לאחי כי
מיהוה היתה לו ועתה
שאלה אחת אנכי שאל מאתך אחת
אל תשבי את פני ותאמר
אליו דבר ויאמר אמרי
נא לשלמה המלך כי לא
ישיב את פניך ויתן לי את
אבישג השנמית לאשה
ותאמר בת שבע טוב אנכי
אדבר עליך אל המלך
ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו על אדניהו
ויקם המלך לקראתה ויש
וישתחו לה וישב על כסאו
וישם כסא לאם המלך
ותשב לימינו ותאמר
שאלה אחת קטנה אנכי
שאלת מאתך אל תשב
את פני ויאמר לה המלך
שאלי אמי כי לא אשיב
את פניך ותאמר יתן את
אבישג השנמית לאדניהו
אחיך לאשה ויען המלך
שלמה ויאמר לאמו ולמה
את שאלת את אבישג
השנמית לאדניהו ושאלי
לו את המלוכה כי הוא אחי
הגדול ממני ולו ולאביתר
הכהן וליואב בן צרויה

וישבע המלך
שלמה ביהוה לאמר כה
יעשה לי אלהים וכה יוסיף
כי בנפשו דבר אדניהו
את הדבר הזה ועתה חי
יהוה אשר הכינני ויושיבני
על כסא דוד אבי ואשר
עשה לי בית כאשר דבר
כי היום יומת אדניהו
וישלח המלך שלמה
ביד בניהו בן יהוידע
ויפגע בו וימת ולאביתר
הכהן אמר המלך ענתת
לך על שדך כי איש מות
אתה וביום הזה לא אמיתך
כי נשאת את ארון אדני
יהוה לפני דוד אבי וכי
התענית בכל אשר התענה
אבי ויגרש שלמה את
אביתר מהיות כהן ליהוה
למלא את דבר יהוה את
אשר דבר על בית עלי
בשלה:

והשמעה באה עד יואב
כי יואב נטה אחרי אדניה
ואחרי אבשלום לא נטה
וינס יואב אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח
ויגד למלך שלמה כי נס

יואב

יואב אל אהל יהוה והנה
אצל המזבח וישלח של
שלמה את בניהו בן יהו
יהוידע לאמר לך פגע
בו ויבא בניהו אל אהל
יהוה ויאמר אליו כה
אמר המלך צא ויאמר
לא כי פה אמות וישב
בניהו בן יהוידע את
המלך דבר לאמר כה דבר
יואב וכה ענני ויאמר
לו המלך עשה כאשר
דבר ופגע בו וקברתו
והסירת דמי חנם אשר
שפך יואב מעלי ומעל
בית אבי והשיב יהוה
את דמו על ראשו אשר
פגע בשני אנשים צדקים
וטבים ממנו ויהרגם
בחרב ואבי דוד לא ידע
את אבנר בן נר שר צבא
ישראל ואת עמשא
בן יתר שר צבא יהודה
ושבו דמיהם בראש יואב
ובראש זרעו לעלם
ולדוד ולזרעו ולביתו
ולכסאו יהיה שלום עד
עולם מעם יהוה ויעל
בניהו בן יהוידע ויפגע

בו וימתהו ויקבר בביתו
במדבר ויתן המלך את
בניהו בן יהוידע תחתיו
על הצבא ואת צדוק הכהן
נתן המלך תחת אביתר
וישלח המלך ויקרא לש
לשמעי ויאמר לו בנה לך
בית בירושלם וישבת שם
ולא תצא משם אנה ואנה
והיה ביום צאתך ועברת
את נחל קדרון ידע תדע
כי מות תמות דמך יהיה
בראשך ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר
דבר אדני המלך כן יעשה
עבדך וישב שמעי בירושלם
ימים רבים
ויהי מקץ שלש שנים ויברחו
שני עבדים לשמעי אל א
אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו
לשמעי לאמר הנה עבדיך
בגת ויקם שמעי ויחבש את
חמרו וילך גתה אל אכיש
לבקש את עבדיו וילך
שמעי ויבא את עבדיו מגת
ויגד לשלמה כי הלך שמעי
מירושלם גת וישב וישלח
המלך ויקרא לשמעי ויאמר
אליו הלוא השבעתיך ביהוה

ואעד בך לאמר ביום
צאתך והלכת אנה ואנה
ידע תדע כי מות תמות
ותאמר אלי טוב הדבר
שמעתי ומדוע לא שמרת
את שבעת יהוה ואת
המצוה אשר צויתי עליך
ויאמר המלך אל שמעי
אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר
עשית לדוד אבי והשיב
יהוה את רעתך בראשך
והמלך שלמה ברוך וכסא
דוד יהיה נכון לפני יהוה
עד עולם ויצו המלך את
בניהו בן יהוידע ויצא ויפ
ויפגע בו וימת והממלכה
נכונה ביד שלמה ויתחתן
שלמה את פרעה מלך
מצרים ויקח את בת פרעה
ויביאה אל עיר דוד עד כלתו
לבנות את ביתו ואת בית
יהוה ואת חומת ירושלם
סביב רק העם מזבחים
בבמות כי לא נבנה בית
לשם יהוה עד הימים
ההם
ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו רק

בבמות הוא מזבח ומק
ומקטיר וילך המלך
גבענה לזבח שם כי היא
הבמה הגדולה אלף עלות
יעלה שלמה על המזבח
ההוא בגבעון נראה יהוה
אל שלמה בחלום הלילה
ויאמר אלהים שאל מה
אתן לך ויאמר שלמה
אתה עשית עם עבדך
דוד אבי חסד גדול כאשר
הלך לפניך באמת ובצדקה
ובישרת לבב עמך ותשמר
לו את החסד הגדול
הזה ותתן לו בן ישב
על כסאו כיום הזה וע
ועתה יהוה אלהי אתה
המלכת את עבדך תחת
דוד אבי ואנכי נער
קטן לא אדע צאת ובא
ועבדך בתוך עמך אשר
בחרת עם רב אשר לא
ימנה ולא יספר מרב
ונתת לעבדך לב שמע
לשפט את עמך להבין
בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט
את עמך הכבד הזה
וייטב הדבר בעיני יהוה
כי שאל שלמה את

הדבר הזה ולא שאלת
לך ימים רבים ולא שאלת
לך עשר ולא שאלת נפש
איביך ושאלת לך הבין
לשמע משפט הנה עש
עשיתי כדבריך הנה נתתי
לך לב חכם ונבון אשר
כמוך לא היה לפניך
ואחריך לא יקום כמוך
וגם עשר וגם כבוד אשר
לא היה כמוך איש במל
במלכים כל ימיך ואם
תלך בדרכי לשמר חקי
ומצותי כאשר הלך דויד
אביך והארכתי את ימיך

ויקץ של
שלמה והנה חלום ויבא
ירושלם ויעמד לפני
ארון ברית יהוה ויעל
ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו
אז תבאנה שתים נשים
זנות אל המלך ותעמדנה
לפניו ותאמר האשה
האחת בי אדני אני ו
והאשה הזאת ישבת
בבית אחד ואלד עמה

בבית ויהי ביום השלישי
ללדתי ותלד גם האשה
הזאת ואנחנו יחדו אין
זר אתנו בבית זולתי שתים
אנחנו בבית וימת בן הא
האשה הזאת לילה אשר
שכבה עליו ותקם בתוך
הלילה ותקח את בני מא
מאצלי ואמתך ישנה ות
ותשכיבהו בחיקה ואת
בנה המת השכיבה בחיקי
ואקם בבקר להיניק את
בני והנה מת ואתבונן א
אליו בבקר והנה לא היה
בני אשר ילדתי ותאמר
האשה האחרת לא כי בני
החי ובנך המת וזאת אמ
אמרת לא כי בנך החי ובנך
המת וזאת אמרת לא כי
בנך המת ובני החי ותדברנה
לפני המלך ויאמר המלך
זאת אמרת זה בני החי
ובנך המת וזאת אמרת
לא כי בנך המת ובני החי
ויאמר
המלך קחו לי חרב ויבאו
החרב לפני המלך ויאמר
המלך גזרו את הילד החי
לשנים ותנו את החצי

לאחת ואת החצי לאחת
ותאמר האשה אשר בנה
החי אל המלך כי נכמרו
רחמיה על בנה ותאמר
בי אדני תנו לה את הילוד
החי והמת אל תמיתהו
וזאת אמרת גם לי גם לך לא גם
יהיה גזרו ויען המלך
ויאמר תנו לה את הילוד
החי והמת לא תמיתהו
היא אמו וישמעו כל
ישראל את המשפט אשר
שפט המלך ויראו מפני
המלך כי ראו כי חכמת
אלהים בקרבו לעשות
משפט ויהי המלך שלמה
מלך על כל ישראל
ואלה השרים
אשר לו עזריהו בן צדוק
הכהן אליחרף ואחיה
בני שישא ספרים יהושפט
בן אחילוד המזכיר ובניהו
בן יהוידע על הצבא
וצדוק ואביתר כהנים
ועזריהו בן נתן על הנצבים
וזבוד בן נתן כהן רעה
המלך ואחישר על הבית
ואדנירם בן עבדא על
המס ולשלמה

שנים עשר נצבים על כל
ישראל וכלכלו את המלך
ואת ביתו חדש בשנה
יהיה על אחד לכלכל
ואלה שמותם
בן חור בהר אפרים בן דקר
במקץ ובשעלבים ובית
שמש ואילון בית חנן
בן חסד בארבות
לו שכה וכל ארץ חפר
בן אבינדב כל
נפת דאר טפת בת שלמה
היתה לו לאשה
בענא בן אחילוד תענך
ומגדו וכל בית שאן אשר
אצל צרתנה מתחת
ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד
מעבר ליקמעם
בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה
אשר בגלעד לו חבל ארגב
אשר בבשן ששים ערים
גדלות חומה ובריח נחשת
אחינדב בן עדא
מחנימה אחימעץ
בנפתלי גם הוא לקח את
בשמת בת שלמה לאשה
בענא בן חושי
באשר ובעלות

יהושפט בן פרוח בישש כר
שמעי בן אלא
בבנימן גבר בן ארי
בארץ סיחו גלעד ארץ
סיחון מלך האמרי ועג
מלך הבשן ונציב אחד
אשר בארץ יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים
לרב אכלים ושתים וש
ושמחים ושלמה היה
מושל בכל הממלכות מן
הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים מגשים מנ
מנחה ועבדים את שלמה
כל ימי חייו
ויהי לחם שלמה ליום
אחד שלשים כר סלת
וששים כר קמח עשרה
בקר בראים ועשרים
בקר רעי ומאה צאן ל
לבד מאיל וצבי ויחמור
וברברים אבוסים כי
הוא רדה בכל עבר הנהר
מתפסח ועד עזה בכל
מלכי עבר הנהר ושלום
היה לו מכל עבריו מסביב
וישב יהודה וישראל
לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד
באר שבע כל ימי שלמה

ויהי לשלמה
ארבעים אלף ארות
סוסים למרכבו ושנים
עשר אלף פרשים וכלכלו
הנצבים האלה את המלך
שלמה את כל הקרב אל
שלחן המלך שלמה איש
חדשו לא יעדרו דבר
והשערים והתבן לסוסים
ולרכש יבאו אל המקום
אשר יהיה איש כמשפטו
ויתן אלהים
חכמה לשלמה ותבונה
הרבה מאד ורחב לב כחול
אשר על שפת הים ותרב
חכמת שלמה מחכמת
כל בני קדם ומכל חכמת
מצרים
ויחכם מכל האדם מאיתן
האזרחי והימן וכלכל
ודרדע בני מחול ויהי ש
שמו בכל הגוים סביב
וידבר שלשת אלפים מ
משל ויהי שירו חמשה
ואלף וידבר על העצים
מן הארז אשר בלבנון ו
ועד האזוב אשר יצא
בקיר וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש ועל
הדגים ויבאו מכל העמים

לשמע את חכמת שלמה
מאת כל מלכי הארץ
אשר שמעו את חכמתו׃
וישלח
חירם מלך צר את עבדיו
אל שלמה כי שמע כי
אתו משחו למלך תחת
אביהו כי אהב היה חירם
לדוד כל הימים׃
וישלח שלמה אל חירם
לאמר׃ אתה ידעת את
דוד אבי כי לא יכל לבנות
בית לשם יהוה אלהיו
מפני המלחמה אשר
סבבהו עד תת יהוה אתם
תחת כפות רגלו׃ ועתה
הניח יהוה אלהי לי מסביב
אין שטן ואין פגע רע׃
והנני אמר לבנות בית
לשם יהוה אלהי כאשר
דבר יהוה אל דוד אבי
לאמר בנך אשר אתן
תחתיך על כסאך הוא יבנה
הבית לשמי׃ ועתה צוה
ויכרתו לי ארזים מן
הלבנון ועבדי יהיו עם
עבדיך ושכר עבדיך אתן
לך ככל אשר תאמר כי
אתה ידעת כי אין בנו
איש ידע לכרת עצים

כצדנים׃
ויהי כשמע חירם את
דברי שלמה וישמח מאד
ויאמר ברוך יהוה היום
אשר נתן לדוד בן חכם
על העם הרב הזה׃ וישלח
חירם אל שלמה
לאמר שמעתי את אשר
שלחת אלי אני אעשה
את כל חפצך בעצי
ארזים ובעצי ברושים׃
עבדי ירדו מן הלבנון ימה
ואני אשימם דברות
בים עד המקום אשר
תשלח אלי ונפצתים
שם ואתה תשא ואתה
תעשה את חפצי לתת
לחם ביתי׃ ויהי חירום
נתן לשלמה עצי ארזים
ועצי ברושים כל חפצו׃
ושלמה נתן לחירם
עשרים אלף כר חטים
מכלת לביתו ועשרים
כר שמן כתית כה יתן
שלמה לחירם שנה
בשנה׃

ויהוה
נתן
חכמה לשלמה כאשר

דבר לו ויהי שלם בין
חירם ובין שלמה ויכרתו
ברית שניהם׃ ויעל המלך
שלמה מס מכל ישראל
ויהי המס שלשים אלף
איש׃ וישלחם לבנונה
עשרת אלפים בחדש
חליפות חדש יהיו בלבנון
שנים חדשים בביתו
ואדנירם על המס׃
ויהי לשלמה
שבעים אלף נשא סבל
ושמנים אלף חצב בהר׃
לבד משרי הנצבים לש
לשלמה אשר על
המלאכה שלשת אלפים
ושלש מאות הרדים בעם
העשים במלאכה׃ ויצו
המלך ויסעו אבנים גדלות
אבנים יקרות ליסד את
הבית אבני גזית׃ ויפסלו
בני שלמה ובני חירום
והגבלים ויכינו העצים
והאבנים לבנות הבית׃
ויהי בשמונים
שנה וארבע מאות שנה
לצאת בני ישראל מארץ
מצרים בשנה הרביעית
בחדש זו הוא החדש
השני למלך שלמה על

ישראל ויבן הבית
ליהוה׃ והבית אשר
בנה המלך שלמה
ליהוה ששים אמה
ארכו ועשרים רחבו
ושלשים אמה קומתו׃
והאולם על פני היכל
הבית עשרים אמה ארכו
על פני רחב הבית
עשר באמה רחבו על
פני הבית׃ ויעש לבית
חלוני שקפים אטמים׃
ויבן על קיר הבית יציע
סביב ואת קירות
הבית סביב להיכל
ולדביר ויעש צלעות
סביב׃ היציע התחתנה
חמש באמה רחבה
והתיכנה שש באמה
רחבה והשלישית
שבע באמה רחבה כי
מגרעות נתן לבית
סביב חוצה לבלתי אחז
בקירות הבית׃ והבית
בהבנתו אבן שלמה
מסע נבנה ומקבות
והגרזן כל כלי ברזל
לא נשמע בבית בהבנתו׃
פתח הצלע התיכנה
אל כתף הבית הימנית

ובלולים יעלו על
התיכנה ומן התיכונה
אל השלישים
ויבן את הבית ויכלהו
ויספן את הבית גבים
ושדרת בארזים ויבן
את היציע על כל
הבית חמש אמות
קומתו ויאחז את
הבית בעצי ארזים
ויהי דבר
יהוה אל שלמה
לאמר הבית הזה אשר
אתה בנה אם תלך
בחקתי ואת משפטי
תעשה ושמרת את כל
מצותי ללכת בהם
והקמתי את דברי אתך
אשר דברתי אל דוד
אביך ושכנתי בתוך
בני ישראל ולא אעזב
את עמי ישראל
ויבן שלמה
את הבית ויכלהו ויבן
את קירות הבית מביתה
בצלעות ארזים מקרקע
הבית עד קירות הספן
צפה עץ מבית ויצף את
קרקע הבית בצלעות
ברושים ויבן את עשרים

אמה מירכתי הבית
בצלעות ארזים מן הק
הקרקע ועד הקירות
ויבן לו מבית לדביר לקדש
הקדשים וארבעים באמה
היה הבית הוא ההיכל
לפני וארז אל הבית
פנימה מקלעת פקעים
ופטורי צצים הכל ארז
אין אבן נראה ודביר
בתוך הבית מפנימה הכין
לתתן שם את ארון יהוה
ברית ולפני הדביר
עשרים אמה ארך ועש
ועשרים א' אמה רחב
ועשרים אמה קומתו
ויצפהו זהב סגור ויצף
מזבח ארז ויצף שלמה
את הבית מפנימה זהב
סגור ויעבר ברתיקות
זהב לפני הדביר ויצפהו
זהב ואת כל הבית סביב
צפה זהב עד תם כל הבית
וכל המזבח אשר לדביר
צפה זהב ויעש בדביר
שני כרובים עצי שמן
עשר אמות קומתו וחמש
אמות כנף הכרוב האחת וחמש
אמות כנף הכרוב השנית
עשר אמות מקצות כנפיו

ועד קצות כנפיו

ועשר באמה הכרוב
השני מדה אחת וקצב
אחד לשני הכרבים
קומת הכרוב האחד
עשר באמה וכן הכרוב
השני ויתן את הכרו
הכרובים בתוך הבית
הפנימי ויפרשו את
כנפי הכרבים ותגע
כנף האחד בקיר
וכנף הכרוב השני
נגעת בקיר השני וכנ
וכנפיהם אל תוך הבית
נגעת כנף אל כנף
ויצף את הכרבים זהב
ואת ויתן את הכרבים
בתוך הבית הפנימי
ויפרשו את כנפי הכר
הכרובים ותגע כנף
האחד בקיר וכנף הכרוב
השני נגעת בקיר השני
וכנפיהם אל תוך הבית
נגעת כנף אל כנף
ויצף את הכרובים זהב
ואת כל קירות הבית
מסב קלע פתוחי מק
מקלעות כרובים ותמ
ותמרת ופטורי צצים
מלפנים ולחיצון ואת
פתח הדביר עשה

ואת קרקע הבית צפה זהב
לפנימה ולחיצון

דלתות עצי שמן האיל
מזוזות חמשית ושתי
דלתות עצי שמן וקלע
עליהם מקלעות כרובים
ותמרות ופטורי צצים וצפה
זהב וירד על הכרובים
ועל התמרות את הזהב
וכן עשה לפתח ההיכל
מזוזות עצי שמן מאת
רבעית ושתי דלתות עצי
ברושים שני צלעים
הדלת האחת גלילים ושני
קלעים הדלת השנית גלילים
וקלע כרובים ותמרות
ופטורי צצים וצפה זהב
מישר על המחקה ויבן
את החצר הפנימית שלשה
טורי גזית וטור כרתת ארזים
בשנה הרביעית יסד בית
יהוה בירח זו ובשנה הא
האחת עשרה בירח בול
הוא החדש השמיני כלה
הבית לכל דבריו ולכל משפטו
ויבנהו שבע שנים ואת
ואת ביתו בנה שלמה שלש
עשרה שנה ויכל את כל
ביתו ויבן את בית יער
הלבנון מאה אמה ארכו
וחמשים אמה רחבו
על ארבעה טורי עמודי

ארזים וכרתות ארזים
על העמודים׃ וספן בארז
ממעל על הצלעת אשר
על העמודים ארבעים וח
וחמשה חמשה עשר
הטור׃ ושקפים שלשה
טורים ומחזה אל מחזה
שלש פעמים׃ וכל הפת
הפתחים והמזוזות רבעים
שקף ומול מחזה אל
מחזה שלש פעמים׃ ואת
אולם העמודים עשה ארך
חמשים אמה ורחבו ושל
ושלשים אמה רחבו ואולם
הכסא אשר ישפט שם
אולם המשפט עשה
וספן בארז מהקרקע עד
הקרקע׃ וביתו אשר ישב
שם חצר האחרת מבית
לאולם כמעשה הזה היה
ובית יעשה לבת פרעה
אשר לקח שלמה כאולם
הזה׃ כל אלה אבנים יקרות
כמדות גזית מגררות
במגרה מבית ומחוץ ומ
וממסד עד הטפחות ומ
ומחוץ עד החצר הגדולה׃
ומיסד אבנים יקרות אבנים
גדלות אבני עשר אמות
ואבני שמנה אמות׃

ואולם
על פניהם ועמדים
ועב על פניהם׃

ומלמעלה אבנים יקרות
כמדות גזית וארז׃ וחצר
הגדולה סביב שלשה
טורים גזית וטור כרתת
ארזים ולחצר בית יהוה
הפנימית ולאלם הבית׃
וישלח
המלך ויקח את חירם שלמה
מצר׃ בן אשה אלמנה
הוא ממטה נפתלי
ואביו איש צרי חרש
נחשת וימלא את
החכמה ואת התבונה
ואת הדעת לעשות
כל מלאכה בנחשת
ויבא אל המלך שלמה
ויעש כל מלאכתו׃ ויצר את
את שני העמודים נח
נחשת שמנה עשרה
אמה קומת העמוד
האחד וחוט שתים
עשרה אמה יסב את
העמוד השני׃ ושתי
כתרת עשה לתת על
ראשי העמודים מצק
נחשת חמש אמות
קומת הכתרת האחת
וחמש אמות קומת
הכתרת השנית׃ שבכים
מעשה שבכה גדלים

מעשה שרשרות
לכתרת אשר על ראש
העמודים שבעה לכתרת
האחת ושבעה לכתרת
השנית׃ ויעש את העמודים
ושני טורים סביב על
השבכה האחת לכסות
את הכתרת אשר על
ראש העמודים וכן עשה
לכתרת השנית׃ וכתרת
אשר על ראש העמודים
מעשה שושן באולם
ארבע אמות׃ וכתרת
על שני העמודים גם
ממעל מלעמת הבטן
אשר לעבר שבכה והרמ
והרמונים מאתים טורים
סביב על הכתרת השנית׃
ויקם את העמדים לאלם
ההיכל ויקם את העמוד
הימני ויקרא את שמו
יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את שמו
בעז׃ ועל ראש העמודים
מעשה שושן ותתם מל
מלאכת העמודים׃
ויעש את הים
מוצק עשר באמה משפתו
אל שפתו עגל סביב וחמש

באמה קומתו וקוה שלשים
באמה יסב אתו סביב׃ ופ
ופקעים מתחת לשפתו סביב
סבבים אתו עשר באמה
מקפים את הים סביב שני
טורים הפקעים יצקים
ביצקתו׃ עמד על שני ע
עשר בקר שלשה פנים
צפונה ושלשה פנים ימה
ושלשה פנים נגבה ושלשה
פנים מזרחה והים עליהם
מלמעלה וכל אחריהם
ביתה׃ ועביו טפח ושפתו
כמעשה שפת כוס פרח
שושן אלפים בת יכיל׃
ויעש את המכנות
עשר נחשת ארבע באמה
ארך המכונה האחת וארבע
באמה רחבה ושלוש באמה
קומתה׃ וזה מעשה המכ
המכונה מסגרת להם
ומסגרות בין השלבים׃ ועל
המסגרות אשר בין הש
השלבים אריות בקר
וכרובים ועל השלבים כן
ממעל ומתחת לאריות
ולבקר ליות מעשה מורד׃
וארבעה אופני נחשת
למכונה האחת וסרני

נחשת וארבעה פעמתיו
כתפת להם מתחת לכיור
הכתפות יצקות מעבר
איש ליות: ופיהו מבית
לכתרת ומעלה באמה
ופיה עגל מעשה כן אמה
וחצי האמה וגם על פיה
מקלעות ומסגרתיהם
מרבעות לא עגלות: וארבעת
וארבעת האופנים למתחת
למסגרות וידות
האופנים במכונה וקומת
וקומת האופן האחד
אמה וחצי האמה: ומעשה
ומעשה האופנים כמעשה
אופן המרכבה ידותם
וגביהם וחשקיהם וחש
וחשריהם הכל מוצק
וארבע כתפות אל ארבע
פנות המכנה האחת מן
המכנה כתפיה: ובראש ה
המכנה חצי האמה קומה
עגל סביב ועל ראש המ
המכנה ידתיה ומסגרתיה
ידתיה ממנה: ויפתח על
הלחות ידתיה ועל מס
מסגרתיה כרבים אריות
ותמרת כמער איש ליות
סביב: כזאת עשה את

עשר המכ המכנות
מוצק אחד מדה אחת קצב
אחד לכלהנה:
ויעש עשרה כירות נחשת
ארבעים בת יכיל הכיור
האחד ארבע באמה הכיור
האחד כיור אחד על המכנה
האחת לעשר המכנות:
ויתן את המכנות חמש על כתף
הבית מימין וחמש על
כתף הבית משמאלו ואת
הים נתן מכתף הבית ה
הימנית קדמה ממול נגב:

ויעש חירום

את הכירות ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חירם
לעשות את כל המלאכה
אשר עשה למלך שלמה
בית יהוה: עמדים שנים
וגלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שתים
והשבכות שתים לכסות
את שתי גלת הכתרת
אשר על ראש העמודים:
ואת הרמנים ארבע
מאות לשתי השבכות
שנים טורים רמנים

לשבכה האחת לכסות
את שתי גלת הכתרת
אשר על פני העמודים:
ואת המכנות עשר
ואת הכירת עשרה
על המכנות: ואת הים
האחד ואת הבקר שנים
עשר תחת הים: ואת
הסירות ואת היעים ואת
המזרקות ואת כל הכלים
האלה אשר עשה חירם
למלך שלמה בית יהוה
נחשת ממרט: בככר
הירדן יצקם המלך במע
במעבה האדמה בין סכות
ובין צרתן: וינח שלמה
את כל הכלים מרב מאד
מאד לא נחקר משקל
הנחשת: ויעש שלמה
את כל הכלים אשר
בית יהוה את מזבח
הזהב ואת השלחן אשר
עליו לחם הפנים זהב:
ואת המנרות חמש מי
מימין וחמש משמאל
לפני הדביר זהב סגור
והפרח והנרת והמלקחים
זהב: והספות והמזמרות
והמזרקות והכפות והמ

והמחתות זהב סגור והפתות
לדלתות הבית הפנימי ל
לקדש הקדשים לדלתי
הבית להיכל זהב:

ותשלם

כל המלאכה אשר עשה
המלך שלמה בית יהוה
ויבא שלמה את קדשי
דוד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן
באצרות בית יהוה:
אז יקהל
שלמה את כל זקני ישראל
את כל ראשי המטות נש
נשיאי האבות לבני ישראל
אל המלך שלמה ירושלם
להעלות את ארון ברית
יהוה מעיר דוד היא ציון
ויקהלו אל המלך שלמה
כל איש ישראל בירח
האתנים בחג הוא החדש
השביעי: ויבאו כל זקני יש
ישראל וישאו הכהנים
את הארון: ויעלו את
ארון יהוה ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר
באהל ויעלו אתם הכהנים

הפטרה

וחלוים׃ והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנועדים
עליו אתו לפני הארון
מזבחים צאן ובקר אשר
לא יספרו ולא ימנו מרב׃
ויבאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל
אל דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים׃ כי הכרובים
פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרבים
על הארון ועל בדיו מל
מלמעלה׃ ויארכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן
הקדש על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד היום הזה׃ אין
בארון רק שני לחות האבנים
אשר הנח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם
מארץ מצרים׃ ויהי בצ
בצאת הכהנים מן הקדש
והענן מלא את בית
יהוה׃ ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן
כי מלא כבוד יהוה את
בית יהוה׃

אז אמר שלמה יהוה א
אמר לשכן בערפל׃ בנה
בניתי בית זבל לך מכון
לשבתך עולמים׃ ויסב
המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל
קהל ישראל עמד׃ ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דוד
אבי ובידו מלא לאמר׃
מן היום אשר הוצאתי
את עמי את ישראל
ממצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר
בדוד להיות על עמי
ישראל׃ ויהי עם לבב
דוד אבי לבנות בית לשם
יהוה אלהי ישראל׃
ויאמר יהוה אל דוד
אבי יען אשר היה עם
לבבך לבנות בית לשמי
הטיבת כי היה עם לבבך׃
רק אתה לא תבנה הבית
כי אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי׃
ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקם תחת
דוד אבי ואשב על כסא

ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לשם
יהוה אלהי ישראל׃
ואשם שם מקום לארון
אשר שם ברית יהוה
אשר כרת עם אבתינו
בהוציאו אתם מארץ
מצרים׃ ויעמד שלמה
לפני מזבח יהוה נגד כל
קהל ישראל ויפרש כפיו
השמים׃ ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים
ממעל ועל
הארץ
מתחת
שמר הברית
והחסד לעבדיך
ההלכים בכל לבם׃ לפניך
אשר שמרת
לעבדך דוד אבי את
אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת כיום
הזה׃ ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך
דוד אבי את אשר דברת
לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על
כסא ישראל רק אם

ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני כאשר הלכת
לפני׃ ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך
אשר דברת לעבדך דוד
אבי׃ כי האמנם ישב
אלהים על הארץ הנה
השמים ושמי השמים
לא יכלכלוך את כי הבית
הזה אשר בניתי׃ ופנית
אל תפלת עבדך ואל תח
תחנתו יהוה אלהי לש
לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום׃
להיות עיניך פתחות אל
הבית הזה לילה ויום אל
המקום אשר אמרת
יהיה שמי שם לשמע
אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה׃
ושמעת וסלחת אל תחנת
עבדך ועמך ישראל אשר
יתפללו אל המקום הזה
ואתה תשמע אל המקום
שבתך אל השמים ושמ
ושמעת וסלחת׃ את
אשר יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו

ובא אלה לפני מזבחך
בבית יהוה הזה ואתה
תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך
להרשיע רשע לתת
דרכו בראשו ולהצדיק
צדיק לתת לו כצדקתו
בהנגף עמך ישראל
לפני אויב אשר יחטאו
לך ושבו אליך והודו
את שמך והתפללו והת
חננו אליך בבית
הזה ואתה תשמע
השמים וסלחת
לחטאת עמך
ישראל והשבתם אל
האדמה אשר נתת
לאבותם
בהעצר שמים ולא
יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך
ומחטאתם ישובון כי
תענם ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ועמך ישראל כי
תורם את הדרך הטובה
אשר ילכו בה ונתתה
מטר על ארצך אשר

נתתה לעמך לנחלה
רעב כי יהיה
בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה
חסיל כי יהיה כי יצר
לו איבו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה כל
תפלה כל תחנה אשר
תהיה לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר ידעון
איש נגע לבבו ופרש כפיו
אל הבית הזה ואתה תשמע
השמים מכון [illegible]
שבתך וסלחת [illegible] וע
ועשית [illegible]
ונתת [illegible] לאיש
ככל דרכיו [illegible] אשר
תדע את [illegible] לבבו כי אתה
ידעת לבדך את לבב כל
בני האדם למען יראוך
כל הימים אשר הם חיים
על פני האדמה אשר
נתתה לאבתינו
וגם אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ
רחוקה למען שמך כי
ישמעון את שמך הגדול
ואת ידך וזרעך הנטויה
ובא והתפלל אל הבית

הזה אתה תשמע השמים
מכון שבתך ועשית ככל
אשר יקרא אליך הנכרי
למען ידעון כל עמי הארץ
את שמך ליראה אתך
כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית אשר
בניתי כי יצא
עמך למלחמה על איבו
בדרך אשר תשלחם
והתפללו אל יהוה דרך
העיר אשר בחרת בה
והבית אשר בנתי לשמך
ושמעת השמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם כי יחטאו לך כי
אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני
אויב ושבום שביהם אל
ארץ האויב רחוקה או
קרובה והשיבו אל לבם
בארץ אשר נשבו שם
ושבו והתחננו אליך
בארץ שביהם לאמר
חטאנו והעוינו רשענו
ושבו אליך בכל לבבם
ובכל נפשם בארץ איביהם
אשר שבו אתם והתפללו
אליך דרך ארצם אשר
נתתה לאבותם העיר

אשר בחרת והבית אשר
בנית לשמך ושמעת
השמים מכון שבתך
את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמום כי
עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך
כור הברזל להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל קראם
אליך כי אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי הארץ
כאשר דברת ביד משה
עבדך בהוציאך את
אבתינו ממצרים אדני
יהוה

ויהי
ככלות שלמה להתפלל
אל יהוה את כל התפלה
והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על
ברכיו וכפיו פרשות השמים
ויעמד ויברך את כל קהל

ישראל קול גדול לאמר׃
ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו ישראל
ככל אשר דבר לא נפל
דבר אחד מכל דברו הטוב
אשר דבר ביד משה
עבדו׃ יהי יהוה אלהינו
עמנו כאשר היה עם
אבתינו אל יעזבנו ואל
יטשנו׃ להטות לבבנו
אליו ללכת בכל ולשמר דרכיו
מצותיו וחקיו ומשפטיו
אשר צוה את אבתינו׃
ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני יהוה
קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום
ביומו׃ למען דעת כל עמי
הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד׃ והיה
לבבכם שלם עם יהוה
אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כיום הזה׃
והמלך וכל ישראל עמו
זבחים זבח לפני יהוה׃
ויזבח שלמה את זבח
השלמים אשר זבח
ליהוה בקר עשרים ושנים

אלף וצאן מאה ועשרים
אלף ויחנכו את בית יהוה
המלך וכל בני ישראל׃ ביום
ההוא קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית
יהוה כי עשה שם את
העלה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה
קטן מהכיל את העלה
ואת המנחה ואת חלבי
השלמים׃ ויעש שלמה
בעת ההיא את החג וכל
ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים ארבעה
עשר יום׃ ביום השמיני
שלח את העם ויברכו את
המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב על כל
הטובה אשר עשה יהוה
לדוד עבדו ולישראל עמו׃
ויהי ככלות שלמה לבנות
את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חשק שלמה
אשר חפץ לעשות׃
וירא יהוה אל שלמה
שנית כאשר נראה אליו
בגבעון׃ ויאמר יהוה אליו

שמעתי את תפלתך ואת
תחנתך אשר התחננתה
לפני הקדשתי את הבית
הזה אשר בנתה לשום
שמי שם עד עולם והיו
עיני ולבי שם כל הימים׃
ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דוד אביך בתם לבב
ובישר לעשות ככל אשר
צויתך חקי ומשפטי תש
תשמר׃ והקמתי את כסא
ממלכתך על ישראל לעלם
כאשר דברתי על דוד
אביך לאמר לא יכרת
לך איש מעל כסא ישראל׃
אם שוב תשבון אתם
ובניכם מאחרי ולא תש
תשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם׃ והכרתי
את ישראל מעל פני
האדמה אשר נתתי להם
ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשלח מעל פני
והיה ישראל למשל
ולשנינה בכל העמים׃
והבית הזה יהיה עליון

כל עבר עליו ישם ושרק
ואמרו על מה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת ולבית
הזה׃ ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהיהם אשר
הוציא את אבתם מארץ
מצרים ויחזקו באלהים
אחרים וישתחו להם ויע
ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל הרעה
הזאת׃
ויהי מקצה עשרים שנה
אשר בנה שלמה את
שני הבתים את בית יהוה
ואת בית המלך׃ חירם
מלך צר נשא את שלמה
בעצי ארזים ובעצי ברושים
ובזהב לכל חפצו אז יתן
המלך שלמה לחירם עש
עשרים עיר בארץ הגליל׃
ויצא חירם מצר לראות
את הערים אשר נתן לו
שלמה ולא ישרו בעיניו׃
ויאמר מה הערים האלה
אשר נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד היום
הזה׃
וישלח חירם למלך מאה

ועשרים ככר זהב ׃ וזה ד
דבר המס אשר העלה
המלך שלמה לבנות את
בית יהוה ואת ביתו ואת
המלוא ואת חומת ירוש
ירושלים ואת חצר ואת
ח מגדו ואת גזר ׃ פרעה
מלך מצרים עלה וילכד
את גזר וישרפה באש
ואת הכנעני הישב בעיר
הרג ויתנה שלחים לבתו
אשת שלמה ׃ ויבן שלמה
את גזר ואת בית חרן
תחתון ׃ ואת בעלת ואת
תמר במדבר בארץ ׃ ואת תדמר
כל ערי המסכנות אשר
היו לשלמה ואת ערי
הרכב ואת ערי הפרשים
ואת חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו ׃
כל העם הנותר מן האמרי
החתי הפרזי החוי והיבוסי
אשר לא מבני ישראל
המה ׃ בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר לא
יכלו כל בני ישראל להח
להחרימם ויעלם שלמה

למס עבד עד היום הזה ׃
ומבני ישראל לא נתן ש
שלמה עבד כי הם אנשי
המלחמה ועבדיו ושריו
ושלישיו ושרי רכבו ופרשיו ׃
אלה שרי הנ
הנצבים אשר על המלאכה
לשלמה חמשים וחמש
מאות הרדים בעם העשים
במלאכה ׃ אך בת פרעה
עלתה מעיר דוד אל ביתה
אשר בנה לה אז בנה
את המלוא ׃ והעלה שלמה
שלש פעמים בשנה
עלות ושלמים על המזבח
אשר בנה ליהוה והקטיר
אתו אשר לפני יהוה
ושלם את הבית ׃ ואני
עשה המלך שלמה בעציון
גבר אשר את אלות על
שפת ים סוף בארץ אדום ׃
וישלח חירם באני את
עבדיו אנשי אניות
ידעי הים עם עבדי שלמה ׃
ויבאו אופירה ויקחו משם
זהב ארבע מאות ועשרים
ככר ויבאו אל המלך
שלמה ׃

ומלכת שבא שמעת את
שמע שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות ׃
ותבא ירושלמה בחיל
כבד מאד גמלים נשאים
בשמים וזהב רב מאד
ואבן יקרה ותבא אל של
שלמה ותדבר אליו את
כל אשר היה עם לבבה ׃
ויגד לה שלמה את כל
דבריה לא היה דבר נעלם
מן המלך אשר לא הגיד
לה ׃ ותרא מלכת שבא
את כל חכמת שלמה
והבית אשר בנה ׃ ומאכל
שלחנו ומושב עבדיו
ומעמד משרתו ומלבשיהם
ומשקיו ועלתו אשר
יעלה בית יהוה ולא היה
בה עוד רוח ׃ ותאמר
אל המלך אמת היה
הדבר אשר שמעתי
בארצי על דבריך ועל
חכמתך ׃ ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני ולא הגד לי והנה
החצי הוספת חכמה
וטוב אל השמועה
אשר שמעתי ׃ אשרי

אנשיך אשרי עבדיך
אלה העמדים לפניך
תמיד השמעים את
חכמתך ׃ יהי יהוה אלהיך
ברוך אשר חפץ בך לתתך
על כסא ישראל באהבת
יהוה את ישראל לעלם
וישימך למלך לעשות
משפט וצדקה ׃ ותתן
למלך מאה ועשרים ככר
זהב ובשמים הרבה מאד
ואבן יקרה לא בא כבשם
ההוא עוד לרב אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה ׃
וגם אני חירם אשר נשא
זהב מאופיר הביא מאופיר
עצי אלמגים הרבה מאד
ואבן יקרה ׃ ויעש המלך
את עצי האלמגים מסעד
לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים
לא בא כן עצי אלמגים
ולא נראה עד היום הזה ׃
והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר נתן
לה כיד המלך שלמה ות
ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה ׃ ויהי משקל

הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש מאות
ששים ושש ככר זהב
לבד מאנשי התרים
ומסחר הרכלים וכל מלכי
הערב ופחות הארץ
ויעש המלך שלמה
מאתים צנה זהב שחוט שלמה
שש מאות זהב יעלה
על הצנה האחת ושלש
מאות מגנים זהב שחוט
שלשת מנים זהב
יעלה על המגן האחת
ויתנם המלך בית יער
הלבנון
ויעש המלך כסא שן
גדול ויצפהו זהב מופז
שש מעלות לכסה
וראש עגל לכסה
מאחריו וידת מזה ומזה
אל מקום השבת ושנים
אריות עמדים אצל
הידות ושנים אריות
עשר אריים עמדים שם
על שש המעלות מזה
ומזה לא נעשה כן לכל
ממלכות וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל
כלי בית יער הלבנון זהב

סגור אין כסף לא נחשב
בימי שלמה למאומה כי
אני תרשיש למלך בים עם
אני חירם אחת לשלש
שנים תבוא אני תרשיש
נשאת זהב וכסף שנהבים
וקפים ותכיים
ויגדל המלך מכל מלכי
הארץ לעשר ולחכמה
וכל הארץ מבקשים את
פני שלמה לשמע את
חכמתו אשר נתן אלהים
בלבו והמה מבאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי זהב
ושלמות ובשמים סוסים ונשק
ופרדים דבר שנה בשנה
ויאסף שלמה
רכב ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים
עשר אלף פרשים וינחם
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם ויתן המלך את
הכסף בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב ומוצא
הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוה סחרי
המלך יקחו מקוה במחיר
ותעלה ותצא מרכבה

ממצרים בשש מאות
כסף וסוסים בחמשים
ומאה וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם יצאו
והמלך שלמה
אהב נשים נכריות רבות
ואת בת מואביות עמוניות פרעה
אדמיות צדנית חתית מן
הגוים אשר אמר יהוה
אל בני ישראל לא תבאו
בהם והם לא יבאו בכם
אכן יטו את לבבכם אחרי
אלהיהם בהם דבק שלמה
לאהבה ויהי לו נשים
שרות שבע מאות ופלגשים
שלש מאות ויטו נשיו את
לבו ויהי לעת זקנת שלמה
נשיו הטו את לבבו אחרי
אלהים אחרים ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דויד אביו וילך
שלמה אחרי עשתרת
אלהי צדנים ואחרי מלכם
שקץ עמנים ויעש שלמה
הרע בעיני יהוה ולא מלא
אחרי יהוה כדוד אביו
אז יבנה שלמה
במה לכמוש שקץ מואב
בהר אשר על פני ירושלם
ולמלך שקץ בני עמון וכן

עשה לכל נשיו הנכריות
מקטירות ומזבחות לאלהיהן
ויתאנף יהוה בשלמה כי
נטה לבבו מעם אלהי יהוה
ישראל הנראה אליו פעמים
וצוה אליו על הדבר הזה
לבלתי לכת אחרי אלהים
אחרים ולא שמר את אשר
צוה יהוה
ויאמר יהוה לשלמה יען
אשר היתה זאת עמך ולא
שמרת בריתי וחקתי אשר
צויתי עליך קרע אקרע את
הממלכה מעליך ונתתיה
לעבדך אך בימיך לא
אעשנה למען דוד אביך
מיד בנך אקרענה רק את
כל הממלכה לא אקרע שבט
אחד אתן לבנך למען דוד
עבדי ולמען ירושלם אשר
בחרתי
ויקם יהוה שטן לשלמה
את הדד האדמי מזרע המלך
הוא באדום ויהי בהיות דוד
את אדום בעלות יואב שר
הצבא לקבר את החללים ויך
כל זכר באדום כי ששת
חדשים ישב שם יואב וכל
ישראל עד הכרית כל זכר
באדום ויברח אדד הוא

ואנשים אדמים מעבדי
אביו אתו לבוא מצרים
והדד נער קטן ׃ ויקמו
ממדין ויבאו פארן ויקחו
אנשים עמם מפארן ויבאו
מצרים אל פרעה מלך
מצרים ויתן לו בית ולחם
אמר לו וארץ נתן לו ׃ וימצא
הדד חן בעיני פרעה מאד
ויתן לו אשה את אחות
אשתו אחות תחפניס הג
הגבירה ׃ ותלד לו אחות
תחפניס את גנבת בנו ותגמ
ותגמלהו תחפנס בתוך בית
פרעה ויהי גנבת בית פרעה
בתוך בני פרעה ׃ והדד שמע
במצרים כי שכב דוד עם
אבתיו וכי מת יואב שר
הצבא ויאמר הדד אל
פרעה שלחני ואלך אל
ארצי ׃ ויאמר לו פרעה כי
מה חסר עמי והנך מבקש
ללכת אל ארצך ויאמר לא
כי שלח תשלחני ׃ ויקם
אלהים לו שטן את רזון
בן אלידע אשר ברח מאת
הדדעזר מלך צובה אדניו ׃
ויקבץ עליו אנשים ויהי
שר גדוד בהרג דוד אתם ויל
וילכו דמשק וישבו בה

וימלכו בדמשק ׃ ויהי שטן
לישראל כל ימי שלמה
ואת הרעה אשר הדד ויקץ
בישראל וימלך על ארם ׃
וירבעם בן
נבט אפרתי מן הצרדה ושם
אמו צרועה אשה אלמנה
עבד לשלמה וירם יד במלך ׃
וזה הדבר אשר הרים יד
במלך שלמה בנה את
המלוא סגר את פרץ עיר
דוד אביו ׃ והאיש ירבעם
גבור חיל וירא שלמה את
הנער כי עשה מלאכה הוא
ויפקד אתו לכל סבל בית
יוסף ׃
ויהי בעת ההיא וירבעם
יצא מירושלם וימצא
אתו אחיה השילני הנביא
בדרך והוא מתכסה בשלמה
חדשה ושניהם לבדם בשדה ׃
ויתפש אחיה בשלמה החד
החדשה אשר עליו ויקרעה
שנים עשר קרעים ׃ ויאמר
לירבעם קח לך עשרה
קרעים
כי כה אמר יהוה אלהי יש
ישראל הנני קרע את
הממלכה מיד שלמה ונתתי
לך את עשרה השבטים ׃

והשבט האחד יהיה לו
למען עבדי דוד ולמען ירו
ירושלם העיר אשר בחרתי
בה מכל שבטי ישראל ׃ יען
אשר עזבוני וישתחוו
לעשתרת אלהי צדנים
לכמוש אלהי מואב ולמלכם
אלהי בני עמון ולא הלכו
בדרכי לעשות הישר בעיני
וחקתי ומשפטי כדוד אביו ׃
ולא אקח את כל הממלכה מ
מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי
אשר בחרתי אתו אשר
שמר מצותי וחקתי ׃ ולקחו
ולקחתי המלוכה מיד בנו
ונתתיה לך את עשרת
השבטים ׃ ולבנו אתן שי
שבט אחד למען היות
ניר לדוד עבדי כל הימים
לפני בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום שמי שם ׃
ואתך אקח ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל ׃ והיה
אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ועשית
הישר בעיני לשמור
חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והייתי

עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל ׃ ואענה
את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים ׃
ויבקש שלמה
להמית ירבעם ויקם ירב
ירבעם ויברח מצרים
אל שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד מות ש
שלמה ׃
ויתר דברי שלמה וכל אשר
עשה וחכמתו הלוא הם
כתובים על ספר דברי שת
שלמה ׃ והימים אשר
מלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים שנה ׃
וישכב שלמה עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד וימלך
רחבעם בנו תחתיו ׃
וילך רחבעם שכם
כי שכם בא כל ישראל
להמליך אתו ׃ ויהי כשמע
ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני
המלך שלמה וישב במצ
ירבעם במצרים ׃ וישלחו
ויקראו לו ויבאו ירבעם
וכל קהל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר אב

אביך הקשה את עלנו ו
ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך׃
ויאמר אליהם לכו עד
שלשה ימים ושובו אלי
וילכו העם׃ ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר
איך אתם נועצים להשיב
את העם הזה דבר׃ וידבר
אליו לאמר אם היום
תהיה עבד לעם הזה ועבדתם
ועניתם ודברת אליהם
דברים טובים והיו עבדים לך
כל הימים׃ ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצהו
ויועץ את הילדים אשר
גדלו אתו אשר העמדים
לפניו׃ ויאמר אליהם מה
נועצים ונשיב דבר את אתם
העם הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העל אשר
נתן אביך עלינו׃ וידברו
אליו הילדים אשר גדלו אתו
לאמר כה תאמר לעם הזה
אשר דברו אליך לאמר
אביך הכביד את עלנו ו
ואתה הקל מעלינו כה

תדבר אלהם קטני עבה
ממתני אבי׃ ועתה אבי
העמיס עליכם על כבד
ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשוטים ואני
איסר אתכם בעקרבים׃ ו
ויבו ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך לאמר
שובו אלי ביום השלישי׃
ויען המלך את העם קשה
ויעזב את עצת הזקנים
אשר יעצהו׃ וידבר אלהם
כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אוס
אוסיף על עלכם אבי יסר
אתכם בשוטים אבי יסר
אתכם ואני איסר אתכם
בעקרבים׃ ולא שמע המלך
אל העם כי היתה סבה
יהוה מעם יהוה למען הקים את
דברו אשר דבר ביד אחיה
השילני אל ירבעם בן
נבט׃ וירא כל ישראל כי
לא שמע המלך אליהם
וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו חלק
בדוד ולא נחלה בבן ישי
לאהליך ישראל עתה ראה
ביתך דוד וילך ישראל

לאהליו׃ ובני ישראל הי
הישבים בערי יהודה וי
וימלך עליהם רחבעם׃
וישלח המלך
רחבעם את אדרם אשר
על המס וירגמו כל ישראל
בו אבן וימת׃ והמלך רחב
רחבעם התאמץ לעלות
במרכבה לנוס ירושלם׃
ויפשעו ישראל בבית
דוד עד היום הזה׃ ויהי
כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם וישלחו ויקראו
אתו אל העדה וימלכו
אתו על כל ישראל לא
היה אחרי בית דוד
זולתי שבט יהודה לבדו׃
ויבאו רחבעם ירושלם ויבא
ויקהל את בית יהודה כל
ואת שבט בנימן מאה
ושמנים אלף בחור
עשה מלחמה להלחם
עם בית ישראל להשיב
את המלוכה לרחבעם
בן שלמה׃
ויהי דבר האלהים אל איש האלהים
שמעיה לאמר אמר
אל רחבעם בן שלמה
מלך יהודה ואל כל

בית יהודה ובנימן
ויתר העם לאמר׃ כה
אמר יהוה לא תעלו
ולא תלחמון עם אחיכם
בני ישראל שובו איש ל
לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו את
דבר יהוה וישבו ללכת
כדבר יהוה׃
ויבן ירבעם את שכם בהר
אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את פנואל׃
ויאמר ירבעם בלבו עתה
תשוב הממלכה לבית
דוד׃ אם יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית
יהוה בירושלם ושב לב
העם הזה אל אדניהם
אל רחבעם מלך יהודה
והרגני ושבו אל רחבעם
מלך יהודה׃ ויועץ
המלך ויעש שני עגלי
זהב ויאמר אלהם רב
לכם מעלות ירושלם
הנה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ
מצרים׃ וישם את
האחד בבית אל ואת
האחד נתן בדן׃ ויהי

הדבר הזה לחטאת
וילכו העם לפני
האחד עד דן ויעש את
בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא
היו מבני לוי ויעש ירב
ירבעם חג בחדש השמיני
בחמשה עשר יום לח
לחדש כחג אשר ביהודה
ויעל על המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים
אשר עשה והעמיד
בבית אל את כהני הבמ
הבמות אשר עשה ויעל
על המזבח אשר עשה
בבית אל בחמשה עשר
יום בחדש השמיני
בחדש אשר בדא מל
מלבד ויעש חג לבני מלבו
ישראל ויעל על המזבח
להקטיר
והנה איש האלהים בא
מיהודה בדבר יהוה
אל בית אל וירבעם עמד
על המזבח להקטיר
ויקרא על המזבח בדבר
יהוה ויאמר מזבח מז
מזבח כה אמר יהוה
הנה בן נולד לבית דוד

יאשיהו שמו וזבח עליך
את כהני הבמות המקטרים
עליך ועצמות אדם ישרפו
עליך ונתן ביום ההוא
מופת לאמר זה המופת
אשר דבר יהוה הנה המ
המזבח נקרע ונשפך
הדשן אשר עליו ויהי
כשמע המלך את דבר
איש האלהים אשר קרא
על המזבח בבית אל
וישלח ירבעם את ידו
מעל המזבח לאמר
תפשהו ותיבש ידו אשר
שלח עליו ולא יכל
להשיבה אליו והמזבח
נקרע וישפך הדשן מן
המזבח כמופת אשר
נתן איש האלהים
בדבר יהוה ויען המלך
ויאמר אל איש האל
האלהים חל נא את
פני יהוה אלהיך והת
והתפלל בעדי ותשב
ידי אלי ויחל איש
האלהים את פני יהוה
ותשב יד המלך אליו
ותהי כבראשנה וידבר
המלך אל איש האלהים

באה אתי הביתה וסעדה
ואתנה לך מתת ויאמר
איש האלהים אל המלך
אם תתן לי את חצי ביתך
לא אבא עמך ולא אכל
לחם ולא אשתה מים במ
במקום הזה כי כן צוה
אתי בדבר יהוה לאמר לא
תאכל לחם ולא תשתה
מים במקום הזה ולא תש
תשוב בדרך אשר הלכת
וילך בדרך אחר ולא
שב בדרך אשר בא בה אל
בית אל

ונביא אחד זקן ישב בב
בבית אל ויבוא בנו ויספר
לו את כל המעשה אשר
עשה איש האלהים
היום בבית אל את הדברים
אשר דבר אל המלך
ויספרום לאביהם וידבר
אלהם אביהם אי זה
הדרך הלך ויראו בניו את
את הדרך אשר הלך
איש האלהים אשר בא
מיהודה ויאמר אל
בניו חבשו לי החמור
ויחבשו לו החמור וירכב

עליו וילך אחרי איש ה
האלהים וימצאהו ישב
תחת האלה ויאמר אליו
האתה איש האלהים א
אשר באת מיהודה ויאמר
אני ויאמר אליו לך אתי
הביתה ואכל לחם ויאמר
לא אוכל לשוב אתך
ולבוא אתך ולא אכל לחם
ולא אשתה אתך מים במקום
הזה כי דבר אלי בדבר
יהוה לא תאכל לחם ולא
תשתה שם מים ולא ת
תשוב ללכת בדרך אשר
הלכת בה ויאמר לו גם אני
נביא כמוך ומלאך דבר
אלי בדבר יהוה לאמר
השבהו אתך אל ביתך
ויאכל לחם וישת מים
כחש לו וישב אתו ויאכל
לחם בביתו וישת מים
ויהי הם ישבים אל השלחן
ויהי דבר יהוה אל הנביא
אשר השיבו ויקרא אל
איש האלהים אשר בא
מיהודה לאמר כה אמר
יהוה יען כי מרית פי
יהוה ולא שמרת את ה

המצוה אשר צוך יהוה
אלהיך ותשב ותאכל
לחם ותשת מים במקום
אשר דבר אליך אל תאכל
לחם ואל תשת מים לא
תבוא נבלתך אל קבר
אבתיך ויהי אחרי אכלו
לחם ואחרי שתותו מים
ויחבש לו החמור לנביא
אשר השיבו וילך וימצאהו
אריה בדרך וימיתהו ותהי
נבלתו משלכת בדרך
והחמור עמד אצלה
והאריה עמד אצל
הנבלה והנה אנשים ע
עברים ויראו את הנבלה
משלכת בדרך ואת האריה
עמד אצל הנבלה ויבאו
וידברו בעיר אשר הנביא
הזקן ישב בה וישמע הנ
הנביא אשר השיבו מן ה
הדרך ויאמר איש האלהים
אשר הוא אשר מרה את
פי יהוה ויתנהו יהוה
לאריה וישברהו וימתהו
כדבר יהוה אשר דבר לו
וידבר אל בניו לאמר חבשו
לי החמור ויחבשו וילך את

וימצא את נבלתו משלכת
בדרך וחמור והאריה עמ
עמדים אצל הנבלה לא אכל
האריה את הנבלה ולא שבר
את החמור וישא הנביא
את נבלת איש האלהים
ויניחהו אל החמור וישיבהו
ויבא אל עיר הנביא הזקן
לספד ולקברו ויניח את נבלתו
בקברו ויספדו עליו הוי אחי
ויהי אחרי קברו אתו ויאמר
אל בניו לאמר במותי וקברתם
אתי בקבר אשר איש הא
האלהים קבור בו אצל עצ
עצמתיו הניחו את עצמתי
כי היה יהיה הדבר אשר
קרא בדבר יהוה על המזבח
אשר בבית אל ועל כל בתי
הבמות אשר בערי שמרון
אחר הדבר
הזה לא שב ירבעם מדרכו הר
הרעה וישב ויעש מקצות
העם כהני במות החפץ ב
ימלא את ידו ויהי כהני
במות ויהי בדבר הזה ב
לחטאת בית ירבעם ולהכחיד
ולהשמיד מעל פני האדמה
בעת ההיא

חלה אביה בן ירבעם ויא
ויאמר ירבעם לאשתו קומי
נא והשתנית ולא ידעו כי
אתי אשת ירבעם והלכת
שלה הנה שם אחיה הנביא
הוא דבר עלי על העם הזה
ולקחת בידך עשרה לחם
ונקדים ובקבק דבש ובאת
אליו הוא יגיד לך מה יהיה
לנער ותעש כן אשת ירבעם
ותקם ותלך שלה ותבא בית
אחיה ואחיהו לא יכל ל
לראות כי קמו עיניו משיבו
ויהוה אמר
אל אחיהו הנה אשת ירבעם
באה לדרש דבר מעמך
אל בנה כי חלה הוא כזה
וכזה תדבר אליה ויהי
כבאה והיא מתנכרה ויהי
כשמע אחיהו את קול
רגליה באה בפתח ויאמר
באי אשת ירבעם למה זה
את מתנכרה ואנכי שלוח
אליך קשה לכי אמרי ל
לירבעם כה אמר יהוה
אלהי ישראל יען אשר
הרימתיך מתוך העם ואתנך
נגיד על עמי ישראל ב
ואקרע את הממלכה מבית
דוד ואתנה לך ולא היית

כעבדי דוד אשר שמר
מצותי ואשר הלך אחרי
בכל לבבו לעשות רק הישר
בעיני ותרע לעשות מכל
אשר היו לפניך ותלך ותעש
ותעשה לך אלהים אחרים
ומסכות להכעיסני ואתי
השלכת אחרי גוך
לכן הנני מביא רעה אל
בית ירבעם והכרתי לירבעם
משתין בקיר עצור ועזוב
בישראל ובערתי אחרי
בית ירבעם כאשר יבער
הגלל עד תמו המת לירבעם
בעיר יאכלו הכלבים והמת
בשדה יאכלו עוף השמים
כי יהוה דבר ואת קומי ל
לכי לביתך בבאה רגליך
העירה ומת הילד וספדו
לו כל ישראל וקברו אתו
כי זה לבדו יבא לירבעם
אל קבר יען נמצא בו דבר
טוב אל יהוה אלהי ישר
ישראל בבית ירבעם והקים
יהוה לו מלך על ישראל
אשר יכרית את בית ירבעם
זה היום ומה גם עתה והו
והכה יהוה את ישראל כא
כאשר ינוד הקנה במים
ונתש את ישראל מעל

האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לאבותיהם
וזרם מעבר לנהר יען אשר
עשו את אשריהם מכעי
מכעיסים את יהוה׃ ויתן יהוה
את ישראל בגלל חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל׃ ותקם
אשת ירבעם ותלך ותבא
תרצתה היא באה בסף ה
הבית והנער מת׃ ויקברו
אתו ויספדו לו כל ישראל
כדבר יהוה אשר דבר
ביד עבדו אחיהו הנביא׃
ויתר דברי ירבעם אשר
נלחם ואשר מלך הנם
כתובים על ספר דברי הימי
הימים למלכי ישראל׃
והימים אשר מלך ירבעם
עש׳ עשרים ושתים שנה
וישכב עם אבתיו וימלך
נדב בנו תחתיו׃
ורחבעם בן שלמה מלך
ביהודה בן ארבעים ואחת
שנה רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה לשום
את שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה
העמנית׃ ויעש יהודה

הרע בעיני יהוה ויקנאו
אתו מכל אשר עשו אבתם
בחטאתם אשר חטאו׃
ויבנו גם המה להם במות
ומצבות ואשרים על כל
גבעה גבהה ותחת כל
עץ רענן׃ וגם קדש היה
בארץ עשו ככל התועבת
הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל׃
ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה שושק שישק
מלך מצרים על ירושלם׃
ויקח את אוצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך
ואת הכל לקח ויקח את
כל מגני הזהב אשר עשה
שלמה׃ ויעש המלך
רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים
השמרים פתח בית המלך׃
ויהי מדי בא המלך בית
יהוה ישאום הרצים והש
והשיבום אל תא הרצים׃
ויתר דברי רחבעם וכל אשר
עשה הלא המה כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבעם
כל הימים׃ וישכב רחבעם

עם

עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד ושם אמו נעמה
העמנית וימלך אבים בנו
תחתיו׃
ובשנת שמנה עשרה למ
למלך ירבעם בן נבט מלך
אבים על יהודה׃ שלש
שנים מלך בירושלם ושם
אמו מעכה בת אבישלום׃
וילך בכל חטאות אביו
אשר עשה לפניו ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דוד אביו׃ כי למען
דוד נתן יהוה אלהיו לו
ניר בירושלם להקים את
בנו אחריו ולהעמיד את
ירושלם׃ אשר עשה
דוד את הישר בעיני
יהוה ולא סר מכל אשר
צוהו כל ימי חייו רק בדבר
אוריה החתי׃ ומלחמה
היתה בין רחבעם ובין
ירבעם כל ימי חייו׃ ויתר
דברי אבים על ספר דברי וכל אשר עשה הלא הם כתובים
הימים למלכי יהודה׃
ומלחמה היתה בין אבים
ובין ירבעם׃ וישכב אבים
עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דוד וימלך אסא בנו
תחתיו׃

ובשנת עשרים לירבעם
מלך ישראל מלך אסא על
מלך יהודה׃ וארבעים ואחת
שנה מלך בירושלם ושם
אמו מעכה בת אבישלום׃
ויעש אסא הישר בעיני יהוה
כדוד אביו׃ ויעבר הקדשים
מן הארץ ויסר את כל הגללים
אשר עשו אבתיו׃ וגם את
מעכה אמו ויסרה מגבירה
אשר עשתה מפלצת לאש
לאשרה ויכרת אסא את
מפלצתה וישרף בנחל
קדרון׃ והבמות לא סרו רק
לבב אסא היה שלם עם
יהוה כל ימיו׃ ויבא את
קדשי אביו וקדשי בית
יהוה כסף וזהב וכלים׃
ומלחמה היתה בין אסא
ובין בעשא מלך ישראל כל
כל ימיהם׃ ויעל בעשא מ
מלך ישראל על יהודה
ויבן את הרמה לבלתי תת
יצא ובא לאסא מלך יהודה׃
ויקח אסא את כל הכסף
והזהב הנותרים באוצרות
בית יהוה ואת אוצרות
בית המלך ויתנם ביד
המלך עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן

בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר׃ ברית ביני
ובינך בין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך שחד כסף
וזהב לך הפרה את בריתך
את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי׃ וישמע בן
הדד אל המלך אסא וישלח
את שרי החילים אשר
לו על ערי ישראל ויך את
עיון ואת דן ואת אבל בית
מעכה ואת כל כנרות על כל
ארץ נפתלי׃ ויהי כשמע
בעשא ויחדל מבנות את
הרמה וישב בתרצה׃ והמלך
אסא השמיע את כל
יהודה אין נקי וישאו את
אבני הרמה ואת עציה
אשר בנה בעשא ויבן בם
המלך אסא את גבע בנימן
ואת המצפה׃ ויתר כל
דברי אסא וכל גבורתו
וכל אשר עשה והערים
אשר בנה הלא המה
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה רק
לעת זקנתו חלה את
רגליו׃ וישכב אסא עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד אביו וימלך

יהושפט בנו תחתיו׃
ונדב בן ירבעם
מלך על ישראל בשנת
שתים לאסא מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים׃
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל
ויקשר עליו בעשא בן
אחיה לבית יששכר ויכהו
בעשא בגבתון אשר
לפלשתים ונדב וכל ישראל
צרים על גבתון׃ וימתהו
בעשא בשנת שלש לאסא
מלך יהודה וימלך תחתיו׃
ויהי כמלכו הכה את כל
בית ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד
השמידו כדבר יהוה אשר
דבר ביד עבדו אחיה
השלני׃ על חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל בכעסו אשר
הכעיס את יהוה אלהי
ישראל׃ ויתר דברי נדב
וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ומלחמה
היתה בין אסא ובין בעשא
מלך ישראל כל ימיהם׃

בשנת שלש לא
לאסא מלך יהודה מלך
בעשא בן אחיה על כל
ישראל בתרצה עשרים
וארבע שנה׃ ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל׃
ויהי דבר יהוה
אל יהוא בן חנני על בעשא
לאמר׃ יען אשר הרמתיך
מן העפר ואתנך נגיד על
עמי ישראל ותלך
בדרך ירבעם ותחטא את
עמי ישראל להכעיסני
בחטאתם׃ הנני מבעיר
אחרי בעשא ואחרי ביתו
ונתתי את ביתך כבית
ירבעם בן נבט׃ המת לבע
לבעשא בעיר יאכלו הכ
הכלבים והמת לו בשדה
יאכלו עוף השמים׃ ויתר
דברי בעשא ואשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ וישכב בעשא ע
עם אבתיו ויקבר בתרצה
וימלך אלה בנו תחתיו׃ וגם
ביד יהוא בן חנני הנביא
דבר יהוה היה אל בעשא

ואל ביתו ועל כל הרעה
אשר עשה בעיני יהוה לה
להכעיסו במעשה ידיו
להיות כבית ירבעם ועל
אשר הכה אתו׃
בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך
אלה בן בעשא על ישראל
בתרצה שנתים׃ ויקשר
עליו עבדו זמרי שר מחצית
הרכב והוא בתרצה שתה
שכור בית ארצא אשר
על הבית בתרצה׃ ויבא זמרי
ויכהו וימיתהו בשנת
עשרים ושבע שנה לאסא
מלך יהודה וימלך תחתיו׃
ויהי במלכו כשבתו על
כסאו הכה את כל בית
בעשא לא השאיר לו
משתין בקיר וגאליו ורעהו׃
וישמד זמרי את כל בית
בעשא כדבר יהוה אשר
דבר אל בעשא ביד יהוא
הנביא׃ אל כל חטאות
בעשא וחטאות אלה
בנו אשר חטאו ואשר
החטיאו את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם׃ ויתר
דברי אלה וכל אשר עשה

הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
בשנת עשרים
ושבע שנה לאסא מלך
יהודה מלך זמרי שבעת
ימים בתרצה והעם חנים
על גבתון אשר לפלשתים
וישמע העם החנים לאמר
קשר זמרי וגם הכה את
המלך וימלכו כל ישראל
את עמרי שר צבא על ישראל
ביום ההוא במחנה ויעלה
עמרי וכל ישראל עמו מגב
מגבתון ויצרו על תרצה ויהי
כראות זמרי כי נלכדה העיר
ויבא אל ארמון בית מלך
וישרף עליו את כל בית
מלך באש וימת על מלך
באש וימת על חטאתו
אשר חטא לעשות הרע
בעיני יהוה ללכת בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר
עשה להחטיא את ישראל
ויתר דברי זמרי וקשרו
אשר קשר הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל
אז יחלק העם לחצי חצי
העם היה אחרי בן גינת
להמליכו והחצי אחרי
עמרי ויחזק העם אשר
אחרי עמרי את העם אשר
אחרי תבני בן גינת וימת
תבני וימלך עמרי
בשנת שלשים ואחת שנה
לאסא מלך יהודה מלך
עמרי על ישראל שתים
עשרה שנה בתרצה מלך
שש שנים ויקן את ההר
שמרון מאת שמר בככרים
כסף ויבן את ההר ויקרא
את שם העיר אשר בנה
על שם שמר אדני ההר
שמרון ויעשה עמרי הרע
בעיני יהוה וירע מכל אשר
לפניו וילך בכל דרך ירבעם
בן נבט ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל להכעיס
להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם ויתר
דברי עמרי אשר עשה
וגבורתו אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב
עמרי עם אבתיו ויקבר
בשמרון וימלך אחאב
בנו תחתיו
ואחאב בן עמרי מלך על
ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך
יהודה וימלך אחאב בן
עמרי על ישראל בשמרון
עשרים ושתים שנה ויעש
ויעש אחאב בן עמרי הרע
בעיני יהוה מכל אשר
לפניו ויהי הנקל לכתו
בחטאות ירבעם בן נבט
ויקח אשה את איזבל בת
אתבעל מלך צדנים וילך
ויעבד את הבעל וישתחו
לו ויקם מזבח לבעל בית
הבעל אשר בנה בשמרון
ויעש אחאב את האשרה
ויוסף אחאב לעשות את
יהוה אלהי ישראל מכל
מלכי הארץ אשר היו לפניו
בימיו בנה חיאל בית
האלי את יריחה באבירם
בכרו יסדה ובשגיב צעירו
הציב דלתיה כדבר יהוה
אשר דבר ביד יהושע בן
נון
ויאמר אליהו התשבי
מתשבי גלעד אל אחאב
חי יהוה אלהי ישראל
אשר עמדתי לפניו אם
יהיה השנים האלה טל
ומטר כי אם לפי דברי
ויהי דבר יהוה
אליו לאמר לך מזה ופנית
לך קדמה ונסתרת בנחל
כרית אשר על פני הירדן
והיה מהנחל תשתה ואת
הערבים צויתי לכלכלך שם
וילך ויעש כדבר יהוה וילך
וישב בנחל כרית אשר על
פני הירדן והערבים מביאים
לו לחם ובשר בבקר ולחם
ובשר בערב ומן הנחל ישתה
ויהי מקץ ימים וייבש הנחל
כי לא היה גשם בארץ
ויהי דבר יהוה
אליו לאמר קום לך צרפתה
אשר לצידון וישבת שם
הנה צויתי שם אשה אלמנה
לכלכלך ויקם וילך צרפתה
ויבא אל פתח העיר והנה
שם אשה אלמנה מקששת
עצים ויקרא אליה ויאמר
קחי נא לי מעט מים בכלים
ואשתה ותלך לקחת ויקרא
אליה ויאמר לקחי נא פת
לחם בידך ותאמר חי יהוה
אלהיך אם יש לי מעוג כי אם
מלא כף קמח בכד ומעט
שמן בצפחת והנני מקששת
שנים עצים ובאתי ועשיתהו
לי ולבני ואכלנהו ומתנו ויאמר
אליה אליהו אל תיראי באי
באי עשי כדברך אך עשי לי

115

משם עגה קטנה בראשנה
והוצאת לי ולך ולבנך תעשי
באחרנה כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל כד הקמח
לא תכלה וצפחת השמן
לא תחסר עד יום תתן יהוה
גשם על פני האדמה ותלך
ותעשה כדבר אליהו ותאכל
הוא והיא וביתה ימים כד
הקמח לא כלתה וצפחת הש
השמן לא חסר כדבר יהוה
אשר דבר ביד אליהו
ויהי אחר הדברים
האלה חלה בן האשה בעלת
הבית ויהי חליו חזק מאד
עד אשר לא נותרה בו נשמה
ותאמר אל אליהו מה לי ולך
איש האלהים באת אלי להזכיר
את עוני ולהמית את בני ויא
ויאמר אליה תני לי את בנך
ויקחהו מחיקה ויעלהו אל
העליה אשר הוא ישב שם
וישכבהו על מטתו ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם
על האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את בנה
ויתמדד על הילד שלש
פעמים ויקרא אל יהוה ויא
ויאמר יהוה אלהי תשב נא
נפש הילד הזה על קרבו ויש

וישמע יהוה בקול אליהו
ותשב נפש הילד על קרבו ו
ויחי ויקח אליהו את הילד
וירדהו מן העליה הביתה
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו
ראי חי בנך ותאמר האשה
אל אליהו עתה זה ידעתי כי
איש אלהים אתה ודבר יהוה
בפיך אמת
ויהי ימים רבים ודבר יהוה
היה אל אליהו בשנה הש
השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר
על פני האדמה וילך אליהו
להראות אל אחאב והרעב
חזק בשמרון ויקרא אחאב
אל עבדיהו אשר על הבית
ועבדיהו היה ירא את יהוה
מאד ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיהו
מאה נביאים ויחביאם חמשים
חמשים איש במערה וכלכלם
לחם ומים ויאמר אחאב
אל עבדיהו לך בארץ אל
כל מעיני המים ואל כל
הנחלים אולי נמצא חציר
ונחיה סוס ופרד ולא נכרית
מהבהמה ויחלקו להם את
הארץ לעבר בה אחאב הלך
בדרך אחד לבדו ועבדיהו

הלך בדרך אחד לבדו ויהי
עבדיהו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויפל על
פניו ויאמר האתה זה אדני
אליהו ויאמר לו אני לך
אמר לאדניך הנה אליהו
ויאמר מה חטאתי כי אתה
נתן את עבדך ביד אחאב
להמיתני חי יהוה אלהיך
אם יש גוי וממלכה אשר
לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע את
הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה ועתה אתה
אמר לך אמר לאדניך
הנה אליהו והיה אני א
אלך מאתך ורוח יהוה
ישאך על אשר לא ארע
ובאתי להגיד לאחאב ולא
ימצאך והרגני ועבדך
ירא את יהוה מנעריו
הלא הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג איזבל את
נביאי יהוה ואחביא
מנביאי יהוה מאה איש
חמשים חמשים איש במערה
ואכלכלם לחם ומים ועת
ועתה אתה אמר לך אמר
לאדניך הנה אליהו והרגני
ויאמר אליהו

חי יהוה צבאות אשר
עמדתי לפניו כי היום
אראה אליו וילך עבדיהו
לקראת אחאב ויגד לו
וילך אחאב לקראת אליהו
ויהי כראות אחאב את
אליהו ויאמר אחאב אליו
האתה זה עכר ישראל
ויאמר לא עכרתי את
ישראל כי אם אתה ובית
אביך בעזבכם את מצות
יהוה ותלך אחרי הבעלים
ועתה שלח קבץ אלי את
כל ישראל אל הר הכרמל
ואת נביאי הבעל ארבע
מאות וחמשים ונביאי
האשרה ארבע מאות
אכלי שלחן איזבל וישלח
אחאב בכל בני ישראל
ויקבץ את הנביאים אל
הר הכרמל ויגש אליהו אל
כל העם ויאמר עד מתי
אתם פסחים על שתי
הסעפים אם יהוה האלהים
לכו אחריו ואם הבעל לכו
אחריו ולא ענו העם אתו
דבר ויאמר אליהו אל
העם אני נותרתי נביא
ליהוה לבדי ונביאי הבעל
ארבע

מאות איש וחמשים איש:
ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו
להם הפר האחד וינתחהו
וישימו על העצים ואש
לא ישימו ואני אעשה
את הפר האחד ונתתי על
העצים ואש לא אשים:
וקראתם בשם אלהיכם
ואני אקרא בשם יהוה
והיה האלהים ויען כל אשר יענה באש הוא האלהים
העם ויאמרו טוב הדבר:
ויאמר אליהו לנביאי
הבעל בחרו לכם הפר
האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו
בשם אלהיכם ואש לא
תשימו: ויקחו את הפר
אשר נתן להם ויעשו
ויקראו בשם הבעל מהב
מהבקר ועד הצהרים
לאמר ענינו ואין קול ואין הבעל
ענה ויפסחו על המזבח
אשר עשה: ויהי בצהרים
ויהתל בהם אליהו ויאמר
קראו בקול גדול כי אלהים
הוא כי שיח וכי שיג וכי
דרך לו אולי
ישן הוא ויקץ: ויקראו
בקול גדול ויתגדדו כמ
כמשפטם

בחרבות וברמחים עד שפך
דם עליהם: ויהי כעבר
הצהרים ויתנבאו עד
לעלות המנחה ואין קול
ואין ענה ואין קשב: ויאמר
אליהו לכל העם גשו אלי
ויגשו כל העם אליו וירפא
את מזבח יהוה ההרוס: ויקח
אליהו שתים עשרה אבנים
כמספר שבטי בני יעקב
אשר היה דבר יהוה אליו
לאמר ישראל יהיה שמך:
ויבנה את האבנים מזבח
בשם יהוה ויעש תעלה
כבית סאתים זרע סביב
למזבח: ויערך את העצים
וינתח את הפר וישם על
העצים: ויאמר מלאו ארבע
ארבעה כדים מים ויצקו
על העלה ועל העצים
ויאמר שנו וישנו ויאמר
שלשו וישלשו: וילכו המים
סביב למזבח וגם את התע
התעלה מלא מים: ויהי
בעלות המנחה ויגש אליהו
הנביא ויאמר יהוה אלהי
ישראל אברהם ויצחק
וישראל היום יודע כי אתה
אלהים בישראל ואני ע
עבדך ובדבריך עשיתי

את כל הדברים האלה: ענני
יהוה ענני וידעו העם
הזה כי אתה יהוה האלהים
ואתה הסבת את לבם
אחרנית: ותפל אש יהוה
ותאכל את העלה ואת
העצים ואת האבנים
ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה: וירא
כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו יהוה הוא האלהים
יהוה הוא האלהים: ויא
ויאמר אליהו להם תפשו
את נביאי הבעל איש
אל ימלט מהם ויתפשום
ויורדם אליהו אל נחל
קישון וישחטם שם: וי
ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכל ושתה כי קול
המון גשם: ויעלה אחאב
לאכל ולשתות ואליהו
עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו
ביו ק בין ברכו: ויאמר אל נערו
עלה נא הבט דרך ים ויעל
ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים
ויהי בשבעית ויאמר
הנה עב קטנה ככף איש
עלה מים ויאמר עלה

אמר אל אחאב אסר
ורד לא יעצרכה הגשם
ויהי עד כה ועד כה והש
והשמים התקדרו עבים
ורוח ויהי גשם גדול וירכב
אחאב וילך יזרעאלה:
ויד יהוה היתה אל אליהו
וישנס מתניו וירץ לפני
אחאב עד באכה יזרעאלה:
ויגד אחאב לאיזבל את
כל אשר עשה אליהו ואת
כל אשר עשה הרג את כל
הנביאים בחרב: ותשלח
איזבל מלאך אל אליהו
לאמר כה יעשון אלהים
וכה יוספון כי כעת מחר
אשים את נפשך כנפש
אחד מהם: וירא ויקם וילך
אל נפשו ויבא באר שבע
אשר ליהודה וינח את
נערו שם: והוא הלך במדבר
דרך יום ויבא וישב תחת
אחד ק רתם אחת וישאל את
נפשו למות ויאמר רב
עתה יהוה קח נפשי כי לא
טוב אנכי מאבתי: וישכב
ויישן תחת רתם אחד והנה
זה מלאך נגע בו ויאמר
לו קום אכול: ויבט והנה
מראשתיו עגת רצפים

ויצפחת מים ויאכל וישת
וישב וישכב׃ וישב מלאך
יהוה שנית ויגע בו ויאמר
קום אכול כי רב ממך הדרך׃
ויקם ויאכל וישתה וילך
בכח האכילה ההיא ארב
ארבעים יום וארבעים לילה
עד הר האלהים חרב׃ ויבא
שם אל המערה וילן שם
והנה דבר יהוה אליו
ויאמר לו מה לך פה
אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות
כי עזבו בריתך בני ישראל
את מזבחותיך הרסו ואת
נביאיך הרגו בחרב ואותר
אני לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה׃ ויאמר צא ועמדת
בהר לפני יהוה והנה יהוה
עבר ורוח גדולה וחזק מפ
מפרק הרים ומשבר סלעים
לפני יהוה לא ברוח יהוה
ואחר הרוח רעש לא ב
ברעש יהוה׃ ואחר הרעש
אש לא באש יהוה ואחר
האש קול דממה דקה׃
ויהי כשמע אליהו וילט
פניו באדרתו ויצא ויעמד
פתח המערה והנה אליו
קול ויאמר מה לך פה

אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כי
עזבו בריתך בני ישראל
את מזבחותיך הרסו ואת
נביאיך בחרב ואותר אני
לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה׃
ויאמר יהוה אליו לך שוב
לדרכך מדברה דמשק ובא
ובאת ומשחת את חזאל
למלך על ארם׃ ואת יהוא
בן נמשי תמשח למלך על
ישראל ואת אלישע בן
שפט מאבל מחולה תמשח
לנביא תחתיך׃ והיה הנמלט
מחרב חזאל ימית יהוא
והנמלט מחרב יהוא ימית
אלישע׃ והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל הברכים
אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו׃ וילך
משם וימצא את אלישע
בן שפט והוא חרש שנים
עשר צמדים לפניו והוא ב
בשנים העשר ויעבר
אליהו אליו וישלך אדרתו
אליו׃ ויעזב את הבקר וירץ
אחרי אליהו ויאמר אשקה
נא לאבי ולאמי ואלכה אח
אחריך ויאמר לו לך שוב כי

מה עשיתי לך׃ וישב מאת
מאחריו ויקח את צמד
הבקר ויזבחהו ובכלי הב
הבקר בשלם הבשר ויתן
לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליהו וישרתהו׃
ובן הדד
מלך ארם את כל חילו
ושלשים ושנים מלך
אתו וסוס ורכב ויעל
ויצר על שמרון
וילחם בה׃ וישלח מלא
מלאכים אל אחאב מלך
ישראל ויאמר לו כה
אמר בן הדד כספך וזהבך
לי הוא ונשיך ובניך הט
הטובים לי הם׃ ויען מלך
ישראל ויאמר כדברך
אדני המלך לך אני וכל
אשר לי׃ וישבו המלאכים
ויאמרו כה אמר בן הדד
לאמר כי שלחתי אליך
לאמר כספך וזהבך ונשיך
ובניך לי תתן׃ כי אם כעת
מחר אשלח את עבדי
אליך וחפשו את ביתך
ואת בתי עבדיך והיה כל
מחמד עיניך ישימו בידם
ולקחו׃ ויקרא מלך ישר
ישראל לכל זקני הארץ

ויאמר דעו נא וראו כי רעה
זה מבקש כי שלח אלי לנשי
ולבני ולכספי ולזהבי ולא
מנעתי ממנו׃ ויאמרו אליו
כל הזקנים וכל העם אל
תשמע ולוא תאבה׃ ויאמר
למלאכי בן הדד אמרו לא
לאדני המלך כל אשר
שלחת אל עבדך בראשנה
אעשה והדבר הזה לא
אוכל לעשות וילכו המלאכים
וישבהו דבר׃ וישלח אליו
בן הדד ויאמר כה יעשון לי
אלהים וכה יוספו
אם ישפק עפר שמרון
לשעלים לכל העם אשר
ברגלי׃ ויען מלך ישראל
ויאמר דברו אל יתהלל
חגר כמפתח׃ ויהי כשמע
את הדבר הזה והוא שתה
הוא והמלכים בסכות׃ וי
ויאמר אל עבדיו שימו
וישימו על העיר׃ והנה
נביא אחד נגש אל אחאב
מלך ישראל ויאמר כה
אמר יהוה הראית את כל
ההמון הגדול הזה הנני נתנו
בידך היום וידעת כי אני
יהוה׃ ויאמר אחאב במי
ויאמר כה אמר יהוה בנערי

שרי המדינות ויאמר מי י
אסר המלחמה ויאמר אתה
ויפקד את נערי שרי המדינות
ויהיו מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל העם
כל בני ישראל שבעת אלפים
ויצאו בצהרים ובן הדד ש
שתה שכור בסכות הוא והמ
והמלכים שלשים ושנים
מלך עזר אתו ויצאו נערי
שרי המדינות בראשנה ויש
וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר בן
אנשים יצאו משמרון וי
ויאמר אם לשלום יצאו
תפשום חיים ואם למלחמה
יצאו חיים תפשום ואלה
יצאו מן העיר נערי שרי
המדינות והחיל אשר אחר
אחריהם ויכו איש אישו
וינסו ארם וירדפם ישראל
וימלט בן הדד מלך ארם על
סוס ופרשים ויצא מלך
ישראל ויך את הסוס ואת
הרכב והכה בארם מכה
גדולה ויגש הנביא אל מלך
ישראל ויאמר לו לך התחזק
ודע וראה את אשר תעשה
כי לתשובת השנה מלך ארם
אמרו אליו אלהי הרים ל ועבדי מלך ארם
אלהיהם על כן חזקו ממנו

ואולם נלחם אתם במישור
אם לא נחזק מהם ואת
הדבר הזה עשה הסר המל
המלכים איש ממקמו ו
ושים פחות תחתיהם ואתה
תמנה לך חיל כחיל הנפל
מאותך וסוס כסוס ורכב
כרכב ונלחמה אתם במישור
אם לא נחזק מהם וישמע
לקולם ויעש כן
ויהי לתשובת השנה ו
ויפקד בן הדד את ארם
ויעל אפקה למלחמה עם
ישראל ובני ישראל התפ
התפקדו וכלכלו וילכו לקר
לקראתם ויחנו בני ישראל
נגדם כשני עזים וארם חשיפי
מלאו את הארץ ויגש
איש האלהים ויאמר
אל מלך ישראל ויאמר
אל מלך ישראל ויאמר כה
אמר יהוה יען אשר אמרו
ארם אלהי הרים יהוה
ולא אלהי עמקים הוא ונתתי
את כל ההמון הגדול הזה
בידך וידעתם כי אני יהוה
ויחנו אלה נכח אלה שבעת
ימים ויהי ביום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני
ישראל את ארם מאה

אלף רגלי ביום אחד וינסו
הנותרים אפקה אל העיר
ותפל החומה על עשרים
ושבעה אלף איש הנותרים
ובן הדד נס ויבא אל העיר
חדר בחדר ויאמרו אלי
עבדיו הנה נא שמענו כי
מלכי ישראל מלכי חסד ה
הם נשימה נא שקים במ
במתנינו וחבלים בראשנו
ונצא אל מלך ישראל
אולי יחיה את נפשך ויחגרו
שקים במתניהם וחבלים
בראשיהם ויבאו אל מלך
ישראל ויאמרו עבדך בן
הדד אמר תחי נא נפשי ו
ויאמר העודנו חי אחי הוא
והאנשים ינחשו וימהרו
ויחלטו הממנו ויאמרו
אחיך בן הדד ויאמר באו
קחהו ויצא אליו בן הדד
ויעלהו על המרכבה ויאמר
אליו הערים אשר לקח
אבי מאת אביך אשיב
וחוצות תשים לך בדמשק
כאשר שם אבי בשמרון
ואני בברית אשלחך ויכרת
לו ברית וישלחהו
ואיש אחד מבני הנביאים
אמר אל רעהו בדבר יהוה

הכיני נא וימאן האיש ל
להכתו ויאמר לו יען אשר
לא שמעת בקול יהוה הנך
הולך מאתי והכך האריה
וילך מאצלו וימצאהו האריה
ויכהו וימצא איש אחר
ויאמר הכיני נא ויכהו
האיש הכה ופצע וילך
הנביא ויעמד למלך על
הדרך ויתחפש באפר על
עיניו ויהי המלך עבר והוא
צעק אל המלך ויאמר עב
עבדך יצא בקרב המלחמה
והנה איש סר ויבא אלי
איש ויאמר שמר את
האיש הזה אם הפקד
יפקד והיתה נפשך תחת
נפשו או ככר כסף תשקול
ויהי עבדך עשה הנה והנה
והוא איננו ויאמר אליו
מלך ישראל כן משפטך אתה
חרצת וימהר ויסר את
האפר מעל עיניו ויכר
אתו מלך ישראל כי מ
מהנביאים הוא ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען
שלחת את איש חרמי מ
מיד והיתה נפשך תחת
נפשו ועמך תחת עמו וי
וילך מלך ישראל על ביתו

חצי הספר

סר וזעף ויבא שמרונה׃
ויהי אחר
הדברים האלה כרם היה
לנבות היזרעאלי אשר
ביזרעאל אצל היכל אח
אחאב מלך שמרון׃ וידבר
אחאב אל נבות לאמר
תנה לי את כרמך ויהי לי ל
לגן ירק כי הוא קרוב אצל
ביתי ואתנה לך תחתיו כרם
טוב ממנו אם טוב בעיניך
אתנה לך כסף מחיר זה׃ ו
ויאמר נבות אל אחאב
חלילה לי מיהוה מתתי
את נחלת אבתי לך׃ ויבא
אחאב אל ביתו סר וזעף
על הדבר אשר דבר אליו
נבות היזרעאלי ויאמר
לא אתן לך את נחלת
אבותי וישכב על מטתו
ויסב את פניו ולא אכל
לחם׃ ותבא אליו איזבל
אשתו ותדבר אליו מה
זה רוחך סרה ואינך
אכל לחם׃ וידבר אליה
כי אדבר אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה לי את כרמך
בכסף או אם חפץ אתה
אתנה לך כרם תחתיו ויאמר
לא אתן לך את כרמי׃ ותאמר

אליו איזבל אשתו אתה
עתה תעשה מלוכה על
ישראל קום אכל לחם ויטב
לבך אני אתן לך את כרם נבות
היזרעאלי׃ ותכתב ספרים
בשם אחאב ותחתם בחתמו
ותשלח הספרים אל הזקנים
ואל החרים אשר בעירו
הישבים את נבות׃ ותכתב
בספרים לאמר קראו צום
והשיבו את נבות בראש ה
העם׃ והושיבו שנים אנשים
בני בליעל נגדו ויעדהו
לאמר ברכת אלהים ומלך
והוציאהו וסקלהו וימת׃
ויעשו אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישבים בע
בעירו כאשר שלחה אליהם
איזבל כאשר כתוב בספרים
אשר שלחה אליהם׃ קראו צ
צום והשיבו את נבות בראש
העם׃ ויבאו שני האנשים
בני בליעל נגדו ויעדהו אנשי
הבליעל את נבות נגד העם
לאמר ברך נבות אלהים ומלך
ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו
באבנים וימת׃ וישלחו אל
איזבל לאמר סקל נבות
וימת׃ ויהי כשמע איזבל
כי סקל נבות וימת ותאמר

איזבל אל אחאב קום רש
את כרם נבות היזרעאלי
אשר מאן לתת לך בכסף
כי אין נבות חי כי מת׃ ויהי
כשמע אחאב כי מת נבות
ויקם אחאב לרדת אל
כרם נבות היזרעאלי לרש
לרשתו׃
ויהי דבר יהוה אל
אליהו התשבי לאמר
קום רד לקראת אחאב
מלך אשר בשמרון הנה ישראל
בכרם נבות אשר ירד שם
לרשתו׃ ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה הרצחת
וגם ירשת ודברת אליו ל
לאמר כה אמר יהוה במקום
אשר לקקו הכלבים את דם
נבות ילקו הכלבים את ד
דמך גם אתה׃ ויאמר אחאב
אל אליהו המצאתני איבי
ויאמר מצאתי יען התמ
התמכרך לעשות הרע בע
בעיני יהוה׃ הנני מבי אליך
רעה ובערתי אחריך והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצ
ועצור ועזוב בישראל
ונתתי את ביתך כבית ירב
ירבעם בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה אל הכעס אשר

הכעסת ותחטא את ישראל׃
וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר
הכלבים יאכלו את איזבל
בחלק יזרעאל׃ המת לאח
לאחאב בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו עוף
השמים׃ רק לא היה כאחאב
אשר התמכר לעשות הרע
בעיני יהוה אשר הסתה
אתו איזבל אשתו׃ ויתעב
מאד ללכת אחרי הגללים
ככל אשר עשו אשר הוריש האמרי
יהוה מפני בני ישראל׃
ויהי כשמע
אחאב את הדברים האלה
ויקרע בגדיו וישם שק על
בשרו ויצום וישכב בשק
ויהלך אט׃
ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר׃ הראית כי
נכנע אחאב מלפני יען כי
נכנע מפני לא אבי הרעה
בימיו בימי בנו אביא הרעה
על ביתו׃ וישבו שלש שנים
אין מלחמה בין ארם ובין
ישראל׃
ויהי בשנה השלישית
וירד יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל׃ ויאמר
מלך ישראל אל עבדיו

הידעתם כי לנו רמת גלעד
ואנחנו מחשים מקחת א
אתה מיד מלך ארם ויא
ויאמר יהושפט התלך
אתי למלחמה רמת גלעד
ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל כמוני כמוך כעמי
כעמך כסוסי כסוסיך וי
ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל דרש נא כיום את
דבר יהוה ויקבץ מלך
ישראל את הנביאים כ
כארבע מאות איש ויאמר
אלהם האלך על רמת
גלעד למלחמה אם אחדל
ויאמרו עלה ויתן אדני
ביד המלך ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאותו ויאמר
מלך יהושפט עוד איש
אחד לדרש את יהוה ו
מאתו ואני שנאתיו כי לא
יתנבא עלי טוב כי אם רע
מיכיהו בן ימלא ויאמר
יהושפט אל יאמר המלך
כן ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר
מהרה מיכיהו בן ימלה
ומלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה ישבים איש

אל

ישראל אל

על כסאו מלבשים בגדים
בגרן פתח שער שמרון
וכל הנבאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צדקיה
בן כנענה קרני ברזל ויאמר
כה אמר יהוה באלה תנגח
את ארם עד כלותם וכל
הנביאים נבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלח
והצלח ונתן יהוה ביד
המלך והמלאך אשר
הלך לקרא את מיכיהו דבר
אליו לאמר הנה נא דברי
הנביאים פה אחד טוב
אל המלך יהי נא דבריך
כדבר אחד מהם ודברת
טוב ויאמר מיכיהו חי
יהוה כי את אשר יאמר
יהוה אלי אתו אדבר
ויבוא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכיהו הנלך
אל רמת גלעד למלחמה
אם נחדל ויאמר אליו
עלה והצלח ונתן יהוה
ביד המלך ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים
אני משבעך אשר לא תדבר
אלי רק אמת בשם יהוה
ויאמר ראיתי את כל
ישראל נפצים אל ההרים

כצאן אשר אין להם
רעה ויאמר יהוה לא א
אדנים לאלה ישובו איש
לביתו בשלום ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
הלוא אמרתי אליך לא י
יתנבא עלי טוב כי אם
רע ויאמר לכן שמע ד
דבר יהוה ראיתי את
יהוה ישב על כסאו וכל
צבא השמים עמד עליו
מימינו ומשמאלו ויאמר
יהוה מי יפתה את אחאב
ויעל ויפל ברמת גלעד
ויאמר זה בכה וזה אמר
בכה ויצא הרוח ויעמד
לפני יהוה ויאמר אני אפתנו
ויאמר אצא והייתי רוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר
תפתה וגם תוכל צא ועשה
כן ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי כל נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויכה את מיכיהו על הלחי
ויאמר אי זה עבר רוח
יהוה מאתי לדבר אתך
ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבא
חדר בחדר להחבא ויאמר

ויאמר מלך ישראל אל יהושפט

מלך ישראל קח את מיכיהו
והשיבהו אל אמן שר
העיר ואל יואש בן המלך
ואמרת כה אמר המלך ש
שימו את זה בית הכלא
והאכילהו לחם לחץ ומים
לחץ עד באי בשלום ויאמר
מיכיהו אם שוב תשוב ב
בשלום לא דבר יהוה בי
ויאמר שמעו עמים כלם
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד
התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבא במלחמה
ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו שלשים
ושנים לאמר לא תלחמו
את קטן ואת גדול כי אם
את מלך ישראל לבדו
ויהי כראות שרי הרכב את
יהושפט והמה אמרו אך
מלך ישראל הוא ויסרו
עליו להלחם ויזעק יהושפט
ויהי כראות שרי הרכב כי
לא מלך ישראל הוא וישבו
מאחריו ואיש משך בקשת
לתמו ויכה את מלך ישראל
בין הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכבו הפך ידך ו
והוציאני מן המחנה כי

החליתי ותעלה המלחמה
ביום ההוא והמלך היה
מעמד במרכבה נכח ארם
וימת בערב ויצק דם המכה
אל חיק הרכב ויעבר הרנה
במחנה כבא השמש
לאמר איש אל עירו ואיש
אל ארצו וימת המלך
ויבוא שמרון ויקברו את
המלך בשמרון וישטף
את הרכב וילקו הכלבים על ברכת שמרון
את דמו והזנות רחצו
כדבר יהוה אשר דבר
ויתר דברי אחאב וכל אשר
עשה ובית השן אשר בנה
וכל הערים אשר בנה הלוא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב אחאב עם אבתיו
וימלך אחזיהו בנו תחתיו
ויהושפט בן
אסא מלך על יהודה בש
בשנת ארבע לאחאב מלך
ישראל יהושפט בן של
שלשים וחמש שנה במלכו
ועשרים וחמש שנה במ
מלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו

לא סר ממנו לעשות
הישר בעיני יהוה אך
הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות
וישלם יהושפט עם מלך
ישראל ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה ויתר הקדש אשר
נשאר בימי אסא אביו
בער מן הארץ ומלך אין
באדום נצב מלך יהושפט
עשר אניות תרשיש ללכת
אופירה לזהב ולא הלך
כי נשברה אניות בעציון
גבר אז אמר אחזיהו בן
אחאב אל יהושפט ילכו
עבדי עם עבדיך באניות
ולא אבה יהושפט וישכב
ויקבר עם אבתיו יהושפט עם אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהורם בנו
תחתיו
אחזיהו בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת
שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך על
ישראל שנתים ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך
אביו ובדרך אמו ובדרך

ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל
ויעבד את הבעל וישתחוה
לו ויכעס את יהוה אלהי
ישראל ככל אשר עשה
אביו ויפשע מואב בש
בישראל אחרי מות
אחאב ויפל אחזיהו בעד
השבכה בעליתו אשר
בשמרון ויחל וישלח
מלאכים ויאמר אלהם
לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה
ומלאך יהוה דבר אל
אליה התשבי קום עלה
לקראת מלאכי מלך
שמרון ודבר אלהם
המבלי אין אלהים בי
בישראל אתם הלכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון ולכן כה אמר
יהוה המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי מות
תמות וילך אליה וישובו
המלאכים אליו ויאמר אלהם מה
זה שבתם ויאמרו אליו
איש עלה לקראתנו
ויאמרו אלינו לכו שובו
אל המלך אשר שלח

Lib. 2 Reg.

אתכם ודברתם אליו כה
אמר יהוה המבלי אין אל
אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון לכן המטה
אשר עלית שם לא תרד
ממנה כי מות תמות וידבר
אלהם מה משפט האיש
אשר עלה לקראתכם וידבר
אליכם את הדברים האלה
ויאמרו אליו איש בעל שע
שער ואזור עור אזור
במתניו ויאמר אליה התשבי
הוא וישלח אליו שר
חמשים וחמשיו ויעל אליו
והנה ישב על ראש
ההר וידבר אליו איש
האלהים המלך דבר רדה
ויענה אליהו וידבר אל שר
החמשים ואם איש אלהים
אני תרד אש מן השמים
ותאכל אתך ואת חמשיך
אלהים ותרד אש מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו וישב
וישלח אליו שר חמשים
אחר וחמשיו ויען וידבר
אליו איש האלהים כה
אמר המלך מהרה רדה
ויען אליהו וידבר אליהם
אם איש האלהים אני

תרד אש מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ותרד אש
מן אלהים מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו וישב
וישלח שר חמשים שלשים
וחמשיו ויעל ויבא שר
החמשים השלישי ויכרע
על ברכיו לנגד אליהו
ויתחנן אליו וידבר אליו
איש האלהים תיקר נא
נפשי ונפש עבדיך אלה
חמשים בעיניך הנה ירדה
האש מן השמים ותאכל
את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמשיהם
ועתה תיקר נפשי בעיניך
וידבר מלאך
יהוה אל אליהו רד אותו
אל תירא מפניו ויקם וירד
אותו אל המלך וידבר
אליו כה אמר יהוה יען
אשר שלחת מלאכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון המבלי אין אלהים
בישראל לדרש בדברו לכן
המטה אשר עלית שם
לא תרד ממנה כי מות תמ
תמות וימת כדבר יהוה
אשר דבר אליהו וימלך
יהורם כנו תחתיו

בשנת שתים ליהורם בן
יהושפט מלך יהודה כי לא
היה לו בן ויתר דברי אחזיהו
אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל

ויהי בהעלות יהוה את
אליהו בסערה השמים
וילך אליהו ואלישע מן
הגלגל ויאמר אליהו אל
אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני עד ביתאל ויאמר
אלישע חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך וירדו ביתאל
ויצאו בני הנביאים אשר
ביתאל אל אלישע ויא
ויאמרו אליו הידעת
כי היום יהוה לקח את
אדניך מעל ראשך ויאמר
גם אני ידעתי החשו
ויאמר לו אליהו אלישע
שב נא פה כי יהוה שלחני
יריחו ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך ויבאו
יריחו ויגשו בני הנביאים
אשר ביריחו אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי
היום יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמר גם
אני ידעתי החשו ויאמר

לו אליהו שב נא פה כי
יהוה שלחני הירדנה
ויאמר חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך וילכו שניהם
וחמשים איש מבני הנ
הנביאים הלכו ויעמדו
מנגד מרחוק ושניהם
עמדו על הירדן ויקח
אליהו את אדרתו ויגלם
ויכה את המים ויחצו
הנה והנה ויעברו שניהם
בחרבה ויהי כעברם
ואליהו אמר אל אלישע
שאל מה אעשה לך
בטרם אלקח מעמך
ויאמר אלישע ויהי נא
פי שנים ברוחך אלי
ויאמר הקשית לשאול
אם תראה אתי לקח
מאתך יהי לך כן ואם
אין לא יהיה ויהי המה
הלכים הלוך ודבר והנה
רכב אש וסוסי אש
ויפרדו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים
ואלישע ראה והוא מ
מצעק אבי אבי רכב
ישראל ופרשיו ולא
ראהו עוד ויחזק בבגדיו
ויקרעם לשנים קרעים

וירם את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו וישב
ויעמד על שפת הירדן ויקח
את אדרת אליהו אשר
נפלה מעליו ויכה את
המים ויאמר איה יהוה
אלהי אליהו אף הוא ויכה
את המים ויחצו הנה והנה
ויעבר אלישע ויראהו בני
הנביאים אשר ביריחו מנגד
ויאמרו נחה רוח אליהו
על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחוו לו ארצה ויאמרו
נא אליו הנה יש את עבדיך
חמשים אנשים בני חיל
ילכו נא ויבקשו את אדניך
פן נשאו רוח יהוה וישלכהו
באחד ההרים או באחת
הגאיות ויאמר לא תשלחו
ויפצרו בו עד בש ויאמר
שלחו וישלחו חמשים
איש ויבקשו שלשה ימים
ולא מצאהו וישבו אליו
והוא ישב ביריחו ויאמר
אלהם הלוא אמרתי אלכם
אל תלכו

ויאמרו אנשי העיר אל
אלישע הנה נא מושב
העיר טוב כאשר אדני
ראה והמים רעים והארץ

משכלת ויאמר קחו לי
צלחית חדשה ושימו שם
מלח ויקחו אליו ויצא אל
מוצא המים וישלך שם
מלח ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה ולא
יהיה משם עוד מות
ומשכלת וירפו המים עד
היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר
ויעל משם בית אל והוא
עלה בדרך ונערים קטנים
יצאו מן העיר ויתקלסו
בו ויאמרו לו עלה קרח
עלה קרח ויפן אחריו
ויראם ויקללם בשם יהוה
ותצאנה שתים דבים מן
היער ותבקענה מהם
ארבעים ושני ילדים
וילך משם אל הר הכרמל
ומשם שב שמרון
ויהורם בן
אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שמנה
עשרה ליהושפט מלך
יהודה וימלך שתים עשרה
שנה ויעשה הרע בעיני
יהוה רק לא כאביו וכאמו
ויסר את מצבת הבעל
אשר עשה אביו רק בחטאות

בחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
דבק לא סר ממנה
ומישע מלך
מואב היה נקד והשיב
למלך ישראל מאה
אלף כרים ומאה אלף
אילים צמר ויהי כמות
אחאב ויפשע מלך מואב
במלך ישראל ויצא המ
המלך יהורם ביום ההוא
משמרון ויפקד את כל
ישראל וילך וישלח אל
יהושפט מלך יהודה
לאמר מלך מואב פשע
בי התלך אתי אל מואב
למלחמה ויאמר אעלה
כמוני כמוך כעמי כעמך
כסוסי כסוסיך ויאמר
אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך
מדבר אדום וילך מלך
ישראל ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שבעת
ימים ולא היה מים למח
למחנה ולבהמה אשר
ברגליהם ויאמר מלך
ישראל אהה כי קרא
יהוה לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד
מואב

ויאמר יהושפט האין פה
נביא ליהוה ונדרשה את
יהוה מאותו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן
שפט אשר יצק מים על
ידי אליהו ויאמר יהושפט
יש אותו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל
ויהושפט ומלך אדום
ויאמר אלישע אל מלך
ישראל מה לי ולך לך
אל נביאי אביך ואל
נביאי אמך ויאמר לו
מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב ויאמר
אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו כי
לולי פני יהושפט מלך
יהודה אני נשא אם
אביט אליך ואם אראך
ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו
יד יהוה ויאמר כה
אמר יהוה עשה הנחל
הזה גבים גבים כי כה
אמר יהוה לא תראו
רוח ולא תראו גשם

והנחל ההוא ימלא מים
ושתיתם אתם ומקניכם
ובהמתכם ונקל זאת בעיני
יהוה ונתן את מואב בידכם
והכיתם את כל עיר מבצר
ואת כל עיר מבחור וכל עץ
טוב תפילו וכל מעיני מים
תסתמו וכל החלקה הטובה
תכאבו באבנים ויהי בבקר
כעלות המנחה והנה מים
באים מדרך אדום ותמלא
הארץ את המים וכל
מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויצעקו מכל
חגר חגרה ומעלה ויעמדו
על הגבול וישכימו בבקר
והשמש זרחה על המים
ויראו מואב מנגד את
המים אדמים כדם ויאמרו
דם זה החרב נחרבו המלכים
ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב ויבאו אל
מחנה ישראל ויקמו
ישראל ויכו את מואב
ויכו וינסו מפניהם ויבו בה
והכות את מואב והערים
יהרסו וכל חלקה טובה
ישליכו איש אבנו ומלאוה
וכל מעין מים יסתמו וכל
עץ טוב יפילו עד השאיר

אבניה בקיר חרשת ויסבו
הקלעים ויכוה וירא מלך
מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אותו
שבע מאות איש שלף
חרב להבקיע אל מלך
אדום ולא יכלו ויקח את
בנו הבכור אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עלה על
החמה ויהי קצף גדול על
ישראל ויסעו מעליו
וישבו לארץ

ואשה

אחת מנשי בני הנביאים
צעקה אל אלישע לאמר
עבדך אישי מת ואתה
ידעת כי עבדך היה ירא
את יהוה והנשה בא לקחת
את שני ילדי לו לעבדים
ויאמר אליה אלישע
מה אעשה לך הגידי לי
מה יש לך בבית ותאמר
אין לשפחתך כל בבית כי
אם אסוך שמן ויאמר
לכי שאלי לך כלים מן
החוץ מאת כל שכניך
כלים רקים אל תמעיטי
ובאת וסגרת הדלת בעדך

ובעד בניך ויצקת על כל
הכלים האלה והמלא ת
תסיעי ותלך מאתו ותסגר
הדלת בעדה ובעד בניה
הם מגשים אליה והיא
מיצקת ויהי כמלאת
הכלים ותאמר אל בנה
הגישה אלי עוד כלי
ויאמר אליה אין עוד כלי
ויעמד השמן ותבא ותגד
לאיש האלהים ויאמר
לכי מכרי את השמן וש
ושלמי את נשיכי ואת
בניכי תחיי בנותר
ויהי היום
ויעבר אלישע אל שו
שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ו
ויהי מדי עברו יסר
שמה לאכל לחם ותאמר
אל אישה הנה נא יד
ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא עבר עלינו
תמיד נעשה נא עלית
קיר קטנה ונשים לו
שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבאו
אלינו יסור שמה ויהי
היום ויבא שמה ויסר
אל העליה וישכב שמה

ויאמר אל גחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא
לה ותעמד לפניו ויאמר
לו אמר נא אליה הנה
חרדת אלינו את כל
החרדה הזאת מה לעש
לעשות לך היש לדבר
לך אל המלך או אל שר
הצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי ישבת ויאמר ומה
לעשות לה ויאמר גחזי
אבל בן אין לה ואישה
זקן ויאמר קרא לה ויק
ויקרא לה ותעמד בפתח
ויאמר למועד הזה כעת
חיה את חבקת בן ותאמר
אל אדני איש האלהים
אל תכזב בשפחתך
ותהר האשה ותלד בן
למועד הזה כעת חיה
אשר דבר אליה אלישע
ויגדל הילד ויהי היום וי
ויצא אל אביו אל הקצרים
ויאמר אל אביו ראשי ראשי
ויאמר אל הנער שאהו
אל אמו וישאהו ויביאהו
אל אמו וישב על ברכיה
עד הצהרים וימת ותעל
ותשכבהו על מטת איש

האלהים ותסגר בעדו ותצא
ותקרא אל אישה ותאמר
שלחה נא לי אחד מן הנערים
ואחת האתנות וארוצה
עד איש האלהים ואשובה
ויאמר מדוע אתי הלכת
אליו היום לא חדש ולא
שבת ותאמר שלום ותחבש
האתון ותאמר אל נערה
נהג ולך אל תעצר לי לרכב
כי אם אמרתי לך ותלך ותבא
אל איש האלהים אל הר
הכרמל ויהי כראות איש האלהים
אותה מנגד ויאמר אל
גחזי נערו הנה השונמית
הלז עתה רוץ נא לקראתה
ואמר לה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד ויא
ותאמר שלום ותבא אל
איש האלהים אל ההר
ותחזק ברגליו ויגש גחזי
להדפה ויאמר איש האל
האלהים הרפה לה כי נפשה
מרה לה ויהוה העלים ממני
ולא הגיד לי ותאמר השאלתי
בן מאת אדני הלא אמרתי
לא תשלה אתי ויאמר
לגחזי חגר מתניך וקח
משענתי בידך ולך כי תמצא

איש לא תברכנו וכי יברכך
איש לא תעננו ושמת
משענתי על פני הנער
ותאמר אם הנער חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך ויקם
וילך אחריה: וגחזי עבר
לפניהם וישם את המשענת
על פני הנער ואין קול ואין
קשב וישב לקראתו
ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער
ויבא אלישע הביתה והנה
הנער מת משכב על מטתו:
ויבא ויסגר הדלת בעד
שניהם ויתפלל אל יהוה:
ויעל וישכב על הילד וישם
פיו על פיו ועיניו על עיניו
וכפיו על כפיו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד: וישב
וילך בבית אחת הנה ואחת
הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר
הנער עד שבע פעמים
ויפקח הנער את עיניו:
ויקרא אל גחזי ויאמר קרא
אל השנמית הזאת ויקראה
ותבוא אליו ויאמר שאי
בנך: ותבא ותפל על רגליו
ותשתחו ארצה ותשא את
את בנה ותצא:
ואלישע שב הגלגלה

והרעב בארץ ובני הנביאים
ישבים לפניו ויאמר לנערו
שפות הסיר הגדולה ובשל
נזיד לבני הנביאים: ויצא
אחד אל השדה ללקט
ארת וימצא גפן שדה
וילקט ממנו פקעת שדה
מלא בגדו ויבא ויפלח
אל סיר הנזיד כי לא ידעו:
ויצקו לאנשים לאכול
ויהי כאכלם מהנזיד והמה
צעקו ויאמרו מות בסיר
איש האלהים ולא יכלו
לאכל: ויאמר וקחו קמח
וישלך אל הסיר ויאמר
צק לעם ויאכלו ולא היה
דבר רע בסיר:

ואיש

בא מבעל שלשה ויבא
לאיש האלהים לחם
בכורים עשרים לחם
שערים וכרמל בצקלנו
ויאמר תן לעם ויאכלו:
ויאמר משרתו מה אתן
זה לפני מאה איש ויאמר
תן לעם ויאכלו כי כה אמר
יהוה אכול והותר: ויתן

לפניהם ויאכלו ויותירו
כדבר יהוה:
ונעמן שר צבא מלך ארם
היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה
גבור חיל מצרע: וארם
יצאו גדודים וישבו מארץ
ישראל נערה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן: ותאמר
אל גברתה אחלי אדני
לפני הנביא אשר בשמרון
אז יאסף אתו מצרעתו:
ויבא ויגד לאדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה אשר
מארץ ישראל: ויאמר
מלך ארם לך בא ואשלחה
ספר אל מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשר
ככרי כסף וששת אלפים
זהב ועשר חליפות בגדים
ויבא הספר אל מלך ישר
ישראל לאמר ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה
שלחתי אליך את נעמן
עבדי ואספתו מצרעתו:
ויהי כקרא מלך ישראל
את הספר ויקרע בגדיו
ויאמר האלהים אני

הנערה

להמית ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסף איש מצרעתו
כי אך דעו נא וראו כי
מתאנה הוא לי: ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי
קרע מלך ישראל את בגדיו
וישלח אל המלך לאמר
למה קרעת בגדיך יבא נא
אלי וידע כי יש נביא בישראל:
ויבא נעמן בסוסו וברכבו
ויעמד פתח הבית לאלישע:
וישלח אליו אלישע מלאך
לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך
לך וטהר: ויקצף נעמן וילך
ויאמר הנה אמרתי אלי
יצא יצוא ועמד וקרא בשם
בשם יהוה אלהיו והניף
ידו אל המקום ואסף המצ
המצרע: הלא טוב אבנה
ופרפר נהרות דמשק מכל
מימי ישראל הלא ארחץ
בהם וטהרתי ויפן וילך
בחמה: ויגשו עבדיו וידברו
אליו ויאמרו אבי דבר גדול
הנביא דבר אליך הלוא
כי אמר אליך רחץ וטהר
וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר

איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער קטן ויטהר וישב
אל איש האלהים הוא וכל
מחנהו ויבא ויעמד לפניו
ויאמר הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל הארץ כי אם
בישראל ועתה קח נא ברכה
מאת עבדך ויאמר חי יהוה
אשר עמדתי לפניו אם
אקח ויפצר בו לקחת וימאן
ויאמר נעמן ולא יתן נא
לעבדך משא צמד פרדים
אדמה כי לא יעשה עוד
עבדך עלה וזבח לאלהים
אחרים כי אם ליהוה לדבר
הזה יסלח יהוה לעבדך
בבוא אדני בית רמון להש
להשתחות שמה והוא נ
נשען על ידי והשתחויתי
בית רמון בהשתחויתי בית רמון
יסלח נא יהוה לעבדך
בדבר הזה ויאמר לו לך
לשלום וילך מאתו כברת
ארץ ויאמר
גיחזי נער אלישע איש
האלהים הנה חשך אדני
את נעמן הארמי הזה מקחת
מידו את אשר הביא
חי יהוה כי

אם רצתי אחריו ולקחתי
מאתו מאומה וירדף
גיחזי אחרי נעמן ויראה
נעמן רץ אחריו ויפל
מעל המרכבה לקראתו
ויאמר השלום ויאמר
שלום אדני שלחני ל
לאמר הנה עתה זה באו
אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים
תנה נא להם ככר כסף
ושתי חלפות בגדים
ויאמר נעמן הואל
קח ככרים ויפרץ בו
ויצר ככרים כסף בשני חרטים
ושתי חלפות בגדים
ויתן אל שני נעריו ויש
וישאו לפניו ויבא אל
העפל ויקח מידם ויפקד
בבית וישלח את האנשים וילכו
והוא בא ויעמד אל
אדניו ויאמר אליו אלי
אלישע מאין גחזי
ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה ויאמר אליו
לא לבי הלך כאשר
הפך איש מעל מרכבתו
לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת בגדים

וזיתים וכרמים וצאן ו
ובקר ועבדים ושפחות
וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג
ויאמרו בני
הנביאים אל אלישע
הנה נא המקום אשר
אנחנו ישבים שם לפניך
צר ממנו נלכה נא עד
הירדן ונקחה משם איש
קורה אחת ונעשה לנו
שם מקום לשבת שם
ויאמר לכו ויאמר האחד
הואל נא ולך את עבדיך
ויאמר אני אלך וילך
אתם ויבאו הירדנה ויגזרו
העצים ויהי האחד מפיל
הקורה ואת הברזל נפל
אל המים ויצעק ויאמר
אהה אדני והוא שאול
ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את
המקום ויקצב עץ וישלך
שמה ויצף הברזל ויא
ויאמר הרם לך וישלח
ידו ויקחהו
ומלך ארם היה נלחם
בישראל ויועץ אל עבדיו
לאמר אל מקום פלני

אלמני תחנתי וישלח איש
האלהים אל מלך ישראל
לאמר השמר מעבר המקום
הזה כי שם ארם נחתים
וישלח מלך ישראל אל
המקום אשר אמר לו איש
האלהים והזהירה ונשמר
שם לא אחת ולא שתים
ויסער לב מלך ארם על
הדבר הזה ויקרא אל עבדיו
ויאמר אליהם הלוא תגידו
לי מי משלנו אל מלך
ישראל ויאמר אחד מעבדיו
לוא אדני המלך כי אלישע
הנביא אשר בישראל יגיד
למלך ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר משכבך
ויאמר לכו וראו איכה הוא
ואשלח ואקחהו ויגד
לו לאמר הנה בדתן וישלח
שמה סוסים ורכב וחיל כבד
ויבאו לילה ויקפו על העיר
וישכם משרת איש האלהים
לקום ויצא והנה חיל סובב
את העיר וסוס ורכב ויאמר
נערו אליו אהה אדני איכה
נעשה ויאמר אל תירא כי
רבים אשר אתנו מאשר
אתם ויתפלל אלישע ויאמר
יהוה פקח נא את עיניו ויר

ויראה ויפקח יהוה את
עיני הנער וירא והנה ההר
מלא סוסים ורכבת אש ס
סביבת אלישע וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה
ויאמר הך נא את הגוי הזה
בסנורים ויכם בסנורים כ
כדבר אלישע ויאמר
אלהם אלישע לא זה הדרך
ולא זה העיר לכו אחרי
ואוליכה אתכם אל האיש
אשר תבקשון וילך אותם
שמרונה ויהי כבאם
שמרון ויאמר אלישע
יהוה פקח את עיני אלה
ויראו ויפקח יהוה את
עיניהם ויראו והנה בתוך
שמרון ויאמר מלך
ישראל אל אלישע כרא
כראתו אתם האכה אכה
אבי ויאמר לא תכה הא
האשר שבית בחרבך ובק
ובקשתך אתה מכה שים
לחם ומים לפניהם ויאכלו
וישתו וילכו אל אדניהם
ויכרה להם כרה גדולה
ויאכלו וישתו וישלחם ו
וילכו אל אדניהם ולא יספו
עוד גדודי ארם לבוא בארץ
ישראל ויהי

אחרי כן ויקבץ בן הדד
מלך ארם את כל מחנהו
ויעל ויצר על שמרון
ויהי רעב גדול בשמרון
והנה צרים עליה עד
היות ראש חמור בשמנים
כסף ורבע הקב חרי יונים
בחמשה כסף ויהי מלך
ישראל עבר על החמה
ואשה צעקה אליו לאמר
הושיעה אדני המלך
ויאמר אל יושעך יהוה מאין
אושיעך המן הגרן או מן
היקב ויאמר לה המלך
מה לך ותאמר האשה הזאת
אמרה אלי תני את בנך
ונאכלנו היום ואת בני
נאכל מחר ונבשל את
בני ונאכלהו ואמר אל
אליה ביום האחר תני את
בנך ונאכלנו ותחבא את
בנה ויהי כשמע המלך
את דברי האשה ויקרע
את בגדיו והוא עבר
על החמה וירא העם ות
והנה השק על בשרו
מבית ויאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף אם
יעמד ראש אלהים אם
יעמד ראש אלישע בן

דביונים ק
ויאמר
האשה

שפט עליו היום ואלישע
ישב בביתו והזקנים יש
ישבים אתו וישלח איש
מלפניו בטרם יבא המלאך
אליו והוא אמר אל הזק
הזקנים הראיתם כי שלח
בן המרצח הזה להסיר
את ראשי ראו כבא המ
המלאך סגרו הדלת ולחצ
ולחצתם אתו בדלת הלא
קול רגלי אדניו אחריו עודנו נ
מדבר עמם והנה המלאך
ירד אליו ויאמר הנה זאת
הרעה מאת יהוה מה
אוחיל ליהוה עוד
ויאמר אלישע
שמעו דבר יהוה כה אמר
יהוה כעת מחר סאה ס
סלת בשקל וסאתים נ
שערים בשקל בשער
שמרון ויען השליש נ
אשר המלך נשען על ידו
את איש האלהים ויאמר
הנה יהוה עשה ארבות
בשמים היהיה הדבר
הזה ויאמר הנכה ראה
בעיניך ומשם לא תאכל

וארבעה

אנשים היו מצרעים פתח
השער ויאמרו איש אל
רעהו מה אנחנו ישבים
פה עד מתנו אם אמרנו
נבוא העיר והרעב בעיר
ומתנו שם ואם ישבנו נ
פה ומתנו ועתה לכו ונפלה
אל מחנה אם יחינו נחיה
ואם ימיתנו ומתנו ויקמו
בנשף לבוא אל מחנה
ארם ויבאו עד קצה מחנה
ארם וא והנה אין איש נ
איש ואדני השמיע את
מחנה ארם קול רכב קול
סוס קול חיל גדול ויאמרו
איש אל רעהו הנה שכר
עלינו מלך ישראל את
מלכי החתים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו ויקומו
וינוסו בנשף ויעזבו את
אהליהם ואת סוסיהם
ואת חמוריהם המחנה
כאשר היא וינסו אל
נפשם ויבאו המצרעים
האלה עד קצה המחנה
ויבאו אל אהל אחד
ויאכלו וישתו וישאו נ
משם כסף וזהב ובגדים
וילכו ויטמנו וישבו ויבאו
אל אהל אחר וישאו משם

ארם
שם
אחיו

וילכו ויטמנו: ויאמרו איש
אל רעהו לא כן אנחנו ע
עשים היום הזה יום בשרה
הוא ואנחנו מחשים
וחכינו עד אור הבקר
ומצאנו עון ועתה לכו
ונבאה ונגידה בית המלך:
ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגדו
להם לאמר באנו אל מחנה
ארם והנה אין שם איש
וקול אדם כי אם הסוס א
אסור והחמור אסור ואהלים
כאשר המה: ויקרא השערים
ויגידו בית המלך פנימה:
ויקם המלך לילה ויאמר
אל עבדיו אגידה נא לכם
את אשר עשו לנו ארם
ידעו כי רעבים אנחנו ויצ
ויצאו מן המחנה להחבה
בשדה לאמר כי יצאו
מן העיר ונתפשם חיים
ואל העיר נבא: ויען אחד
מעבדיו ויאמר ויקחו נא
חמשה מן הסוסים הנש
הנשארים אשר נשארו
בה הנם ככל ההמון ישראל
אשר נשארו בה הנם ככל
המון ישראל אשר תמו
ונשלחה ונראה: ויקחו
שני רכב סוסים וישלח ה

המלך אחרי מחנה ארם
לאמר לכו וראו: וילכו
אחריהם עד הירדן והנה
כל הדרך מלאה בגדים
וכלים אשר השליכו ארם
בחפזם וישבו המלאכים
ויגדו למלך: ויצא העם
ויבזו את מחנה ארם ויהי
סאה סלת בשקל וסאתים
שערים בשקל כדבר יהוה:
והמלך הפקיד את השליש
אשר נשען על ידו על
השער וירמסהו העם
בשער וימת כאשר דבר
איש האלהים אשר דבר
ברדת המלך אליו: ויהי
כדבר איש האלהים אל
המלך לאמר סאתים
שערים בשקל וסאה
סלת בשקל יהיה כעת
מחר בשער שמרון:
ויען השליש את איש
האלהים ויאמר והנה
יהוה עשה ארבות
בשמים היהיה כדבר
הזה ויאמר הנך ראה
בעיניך ומשם לא תאכל:
ויהי לו כן וירמסו אתו
העם בשער וימת:
ואלישע דבר

אל

אל האשה אשר החיה
את בנה לאמר קומי ולכי
את וביתך וגורי באשר
תגורי כי קרא יהוה לרעב
וגם בא אל הארץ שבע
שנים: ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך
היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים: ויהי
מקצה שבע שנים ותשב
האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל המלך
אל ביתה ואל שדה: והמ
והמלך מדבר אל גחזי נ
נער איש האלהים לאמר
ספרה נא לי את כל הגד
הגדלות אשר עשה
אלישע:
ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את
המת והנה האשה אשר
החיה את בנה צעקת
אל המלך על ביתה ועל
שדה ויאמר גחזי אדני
המלך זאת האשה וזה
בנה אשר החיה
אלישע: וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה
המלך סריס אחד לאמר
השיב את כל אשר לה

ואת כל תבואת השדה
מיום עזבה את הארץ
ועד עתה:
ויבא אלישע דמשק ובן
הדד מלך ארם חלה ויגד
לו לאמר בא איש האלהים
עד הנה: ויאמר המלך אל
חזהאל קח בידך מנחה
ולך לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאותו
לאמר האחיה מחלי זה: וי
וילך חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב דמשק
משא ארבעים גמל ויבא
ויעמד לפניו ויאמר בנך
בן הדד מלך ארם שלחני
אליך לאמר האחיה מחלי
זה: ויאמר אליו אלישע
לך אמר לא חיה תחיה
והראני יהוה כי מות ימות:
ויעמד את פניו וישם עד
בש ויבך איש האלהים: ויאמר
חזאל מדוע אדני בכה
ויאמר כי ידעתי את אשר
תעשה לבני ישראל רעה
מבצריהם תשלח באש
ובחוריהם בחרב תהרג
ועלליהם תרטש והרתיהם
תבקע: ויאמר חזאל כי
מה עבדך הכלב כי יעשה

הדבר הגדול הזה ויאמר
אלישע הראני יהוה אתך
מלך על ארם וילך מאת
אלישע ויבא אל אדניו
ויאמר לו מה אמר לך אלישע
ויאמר אמר לי חיה תחיה
ויהי ממחרת ויקח המכבר
ויטבל במים ויפרש על
פניו וימת וימלך חזאל
תחתיו׃
ובשנת חמש ליורם בן
אחאב מלך ישראל ויהו
ויהושפט מלך יהודה
מלך יהורם בן יהושפט
מלך יהודה׃ בן שלשים
ושתים שנה היה במלכו
ושמנה שנה מלך בירושלם
וילך בדרך מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחאב
כי בת אחאב היתה לו
לאשה ויעש הרע בעיני
יהוה׃ ולא אבה יהוה
להשחית את יהודה למ
למען דוד עבדו כאשר
אמר לו לתת לו ניר ולבניו
כל הימים׃ בימיו פשע
אדום מתחת יד יהודה
וימלכו עליהם מלך׃ ויעבר
יורם צעירה וכל הרכב
עמו ויהי הוא קם לילה

ויכה את אדום הסביב
אליו ואת שרי הרכב וינס
העם לאהליו׃ ויפשע אדום
מתחת יד יהודה עד היום
הזה אז תפשע לבנה בעת
ההיא׃ ויתר דברי יורם וכל
אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב יורם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד וימלך אחזיהו
בנו תחתיו׃
בשנת שתים עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה׃ בן
עשרים ושתים שנה אחזיהו
במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו עתליהו
בת עמרי מלך ישראל׃
וילך בדרך בית אחאב ויעש
הרע בעיני יהוה כבית
אחאב כי חתן בית אחאב
הוא׃ וילך את יורם בן אח
אחאב למלחמה עם חזאל
מלך ארם ברמת גלעד
ויכו ארמים את יורם׃
וישב יורם המלך להתרפא
ביזרעאל מן המכים אשר
יכהו ארמים ברמה בהלחמו

את חזהאל מלך ארם
ואחזיהו בן יהורם מלך
יהודה ירד לראות את
בן אחאב ביזרעאל כי
חלה הוא׃
ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויא
ויאמר לו חגר מתניך וקח
פך השמן הזה בידך
ולך רמת גלעד׃ ובאת
שמה וראה שם יהוא
בן יהושפט בן נמשי ובאת
והקמתו מתוך אחיו
והבאת אתו חדר בחדר׃
ולקחת פך השמן ויצקת
על ראשו ואמרת כה
אמר יהוה משחתיך
למלך על ישראל ופתחת
הדלת ונסתה ולא תחכה׃
וילך הנער הנער הנביא
רמת גלעד׃ ויבא והנה
שרי החיל ישבים ויאמר
דבר לי אליך השר ויאמר
יהוא אל מי מכלנו ויאמר
אליך השר׃ ויקם ויבא
הביתה ויצק השמן אל
ראשו ויאמר לו כה אמר
יהוה אלהי ישראל מש
משחתיך למלך אל עם
יהוה אל ישראל׃ והכיתה

את בית אחאב אדניך ונק
ונקמתי דמי עבדי הנביאים
ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזבל׃ ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל׃ ונתתי את בית
אחאב כבית ירבעם בן
נבט וכבית בעשא בן אחיה׃
ואת איזבל יאכלו הכלבים
בחלק יזרעאל ואין קבר
ויפתח הדלת וינס׃ ויהוא
יצא אל עבדי אדניו ויא
ויאמר לו השלום מדוע
בא המשגע הזה אליך
ויאמר אליהם אתם ידעתם
את האיש ואת שיחו׃
ויאמרו שקר הגד נא לנו
ויאמר כזאת וכזאת אמר
אלי לאמר כה אמר יהוה
משחתיך למלך אל ישראל׃
וימהרו ויקחו איש בגדו
וישימו תחתיו אל גרם
המעלות ויתקעו בשופר
ויאמרו מלך יהוא׃ ויתקשר
יהוא בן יהושפט בן נמשי
אל יורם ויורם היה שמר
ברמת גלעד הוא וכל
ישראל מפני חזאל מלך
ארם׃ וישב יהורם המלך
להתרפא ביזרעאל מן

הרמים אשר יכהו ארמים
בהלחמו את חזאל מלך
ארם ויאמר יהוא אם יש
את נפשכם אל יצא פליט
מן העיר ללכת להגיד
ביזרעאל: וירכב יהוא
וילך יזרעאלה כי יורם
שכב שמה ואחזיה מלך
יהודה ירד לראות את
יורם: והצפה עמד על
המגדל ביזרעאל וירא
את שפעת אני ראה ויא יהוא בבואו ויאמר שפעת
ויאמר יהורם קח רכב
ושלח לקראתם ויאמר
השלום: וילך רכב הסוס
לקראתו ויאמר כה אמר
יהוה המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך
ולשלום סב אל אחרי
ויגד הצפה לאמר בא
המלאך עד הם ולא שב:
וישלח רכב סוס שני
ויבא אלהם ויאמר כה
אמר השלום ויאמר המלך
יהוא מה לך ולשלום סב
אל אחרי ויגד הצפה
לאמר עד הם אליהם בא
ולא שב והמנהג כמנהג
יהוא בן נמשי כי בשגעון
ינהג: ויאמר יהורם אסר

ויאסר רכבו ויצא יהורם
מלך ישראל ואחזיהו
מלך יהודה איש ברכבו
ויצאו לקראת יהוא וימצ
וימצאהו בחלקת נבות
היזרעאלי: ויהי כראות
יהורם את יהוא ויאמר
השלום יהוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל
אמך וכשפיה הרבים:
ויהפך יהורם ידיו וינס
ויאמר אל אחזיהו מרמה
אחזיה: ויהוא מלא ידו
בקשת ויך את יהורם
בין זרעיו ויצא החצי
מלבו ויכרע ברכבו: ויאמר
אל בדקר שלשה שא
השליכהו בחלקת שדה
נבות היזרעאלי כי זכר
אני ואתה את רכבים
צמדים אחרי אחאב
אביו ויהוה נשא עליו
את המשא הזה: אם
לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש
נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה
ועתה שא השליכהו בח
בחלקה כדבר יהוה:
ואחזיה מלך יהודה

ראה וינס דרך בית הגן
וירדף אחריו יהוא ויאמר
גם אתו הכהו אל המרכבה
במעלה גור אשר את
יבלעם וינס מגדו וימת
שם: וירכבו אתו עבדיו
ירושלמה ויקברו אתו
בקברתו עם אבתיו בעיר
דוד:
ובשנת אחת עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיה על יהודה: ויבא יהוא
יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם בפוך עיניה ותיטב
את ראשה ותשקף בעד
החלון: ויהוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הרג
אדניו: וישא פניו אל
החלון ויאמר מי אתי
מי וישקיפו אליו שנים
שלשה סריסים: ויאמר
שמטוה וישמטוה ויז
מדמה אל הקיר ואל
הסוסים וירמסנה: ויבא
ויאכל וישת ויאמר פקדו
נא את הארורה הזאת
וקברוה כי בת מלך היא:
וילכו לקברה ולא מצאו
בה כי אם הגלגלת והרגלים
וכפות הידים: וישבו

ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא
אשר דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלק יזרע
יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל: והית נבלת
איזבל כדמן על פני השדה
בחלק יזרעאל אשר לא
יאמרו זאת איזבל:
ולאחאב שבעים
בנים בשמרון ויכתב יהוא
ספרים וישלח שמרון אל
שרי יזרעאל הזקנים ואל
האמנים אחאב לאמר:
ועתה כבא הספר הזה אל
אליכם ואתכם בני אד
אדניכם ואתכם הרכב
והסוסים ועיר מבצר
והנשק: וראיתם הטוב
והישר מבני אדניכם
ושמתם על כסא אביו
והלחמו על בית אדניכם:
ויראו מאד מאד ויאמרו
הנה שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנחנו:
וישלח אשר על הבית
ואשר על העיר והזקנים
והאמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וכל אשר
תאמר אלינו נעשה לא
נמליך איש הטוב בעיניך

עשה ׃ ויכתב ספר אליהם
ספר שנית לאמר אם לי
אתם ולקלי אתם שמעים
קחו את ראשי אנשי בני
אדניכם ובאו אלי כעת
מחר יזרעאלה ובני המלך
שבעים איש את גדלי
העיר מגדלים אתם ׃ ויהי
כבא הספר אליהם ויקחו
את בני המלך וישחטו
שבעים איש וישימו את
ראשיהם בדודים וישלחו
אליו יזרעאלה ׃ ויבא המ
המלאך ויגד לו לאמר
הביאו ראשי בני המלך
ויאמר שימו שני אתם ויאמר
שני צברים פתח השער
עד הבקר ׃ ויהי בבקר ויצא
ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני
קשרתי על אדני ואהרגהו
ומי הכה את כל אלה ׃ דעו
אפוא כי לא יפול מדבר
יהוה ארצה אשר דבר
יהוה על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר ביד
עבדו אליהו ׃ ויך יהוא את
כל הנשארים לבית אחאב
ביזרעאלה וכל גדליו ומיוד
ומידעיו וכהניו עד בלתי

השאיר לו שריד ׃ ויקם ויבא
וילך שמרון הוא בית עקד
הרעים בדרך ׃ ויהוא מצא
את אחי אחזיהו מלך
יהודה ויאמר מי אתם
ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
ונרד לשלום בני המלך
ובני הגבירה ׃ ויאמר
תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל בור
בית עקד ארבעים ושנים
איש ולא השאיר איש
מהם ׃
וילך משם וימצא את
יהונדב בן רכב לקראתו
ויברכהו ויאמר אליו היש
את לבבך ישר כאשר
לבבי עם לבבך ויאמר
יהונדב יש ויש תנה את
ידך ויתן ידו ויעלהו אליו
אל המרכבה ׃ ויאמר לכה
אתי וראה בקנאתי ליהוה
וירכבו אתו ברכבו ׃ ויבא
שמרון ויך את כל הנשא
הנשארים לאחאב
בשמרון עד השמידו כדבר
יהוה אשר דבר אל אליהו ׃
ויקבץ יהוא
את כל העם ויאמר אלהם
אחאב עבד את הבעל

מעט יהוא יעבדנו הרבה
ועתה כל נביאי הבעל כל
עבדיו וכל כהניו קראו
אלי איש אל יפקד כי זבח
גדול לי לבעל כל אשר
יפקד לא יחיה ויהוא
עשה בעקבה למען הא
האביד את עבדי הבעל
ויאמר יהוא קדשו עצרת
לבעל ויקראו ׃ וישלח
יהוא בכל ישראל ויבאו
כל עבדי הבעל ולא נשאר
איש אשר לא בא ויבאו
בית הבעל וימלא בית
הבעל פה לפה ׃ ויאמר
לאשר על המלתחה הוצא
לבוש לכל עבדיו ׃ ויצא הבעל
להם המלבוש ׃ ויבא יהוא
ויהונדב בן רכב בית
הבעל ויאמר לעבדי הבעל
חפשו וראו פן יש פה עמכם
מעבדי יהוה כי אם עבדי
הבעל לבדם ׃ ויבאו לעש
לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ שמ
שמנים איש ויאמר האיש
אשר ימלט מן האנשים
אשר אני מביא על ידיכם
נפשו תחת נפשו ׃ ויהי
ככלתו לעשות העלה

ויאמר יהוא לרצים ולשל
ולשלשים באו הכום איש
אל יצא ויכום לפי חרב
וישלכו הרצים והשלשים
וילכו עד עיר בית הבעל
ויצאו את מצבות בית הבעל
וישרפוה ׃ ויתצו את מצבת
הבעל וישימהו למחראות ויתצו את [illegible] בית הבעל
עד היום ׃ וישמד יהוא את
הבעל מישראל ׃ רק חטאי
ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן ׃
ויאמר יהוה
אל יהוא יען אשר הטיבת
לעשות הישר בעיני ככל
אשר בלבבי עשית לבית
אחאב בני רבעים ישבו
לך על כסא ישראל ׃ ויהוא
לא שמר ללכת בתורת
יהוה אלהי ישראל בכל
לבבו לא סר מעל חטאות
ירבעם אשר החטיא את
ישראל ׃ בימים ההם החל
יהוה לקצות בישראל ויכם
חזאל בכל גבול ישראל
מן הירדן מזרח השמש
את כל ארץ הגלעד והגדי
והראובני והמנשי מערער

ל

ושתי הידות בכם כל יצאי השבת
ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך ׃

אשר על נחל ארנן והגלעד
והבשן ׃ ויתר דברי יהוא
וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל ׃
וישכב יהוא עם אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך
יהואחז בנו תחתיו ׃ והימים
אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה בשמ
בשמרון ׃
ועתליה אם אחזיהו וראתה
כי מת בנה ותקם ותאבד
את כל זרע הממלכה ׃ ותקח
יהושבע בת המלך יורם
אחות אחזיהו את יואש
בן אחזיה ותגנב אתו מתוך
בני המלך הממותים אתו
ואת מינקתו בחדר המטות
ויסתרו אתו מפני עתליהו
ולא הומת ׃ ויהי אתה בית
יהוה מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ ׃
ובשנה השביעית
שלח יהוידע ויקח את שרי
המאות לכרי ולרצים ויבא
אתם אליו בית יהוה ויכרת
להם ברית וישבע אתם בבית
יהוה וירא אתם את בן
המלך ׃ ויצום לאמר

זה הדבר אשר תעשון
השלשית מכם באי
השבת ושמרי משמרת
בית המלך ׃ והשלשית
בשער סור והשלשית
בשער אחר הרצים ושמ
ושמרתם את משמרת
~~בית יהוה אל המלך~~
והקפתם על המלך סביב
איש וכליו בידו והבא אל
השדרות יומת והיו את
המלך בצאתו ובבאו ׃ ויע
ויעשו שרי המאות ככל
אשר צוה יהוידע הכהן
ויקחו איש את אנשיו
באי השבת עם יצאי
השבת ויבאו אל יהוידע
הכהן ׃ ויתן יהוידע הכהן
לשרי המאיות את החנית
ואת השלטים אשר
למלך דוד אשר בבית
יהוה ׃ ויעמדו הרצים איש
וכליו בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח ולבית ע
המלך סביב ׃ ויוצא את
בן המלך ויתן עליו את
הנזר ואת העדות וימלכו
אתו וימשחהו ויכו כף
ויאמרו יחי המלך ׃

ותשמע עתליה
את קול הרצין העם ותבא
אל העם בית יהוה ׃ ותרא
והנה המלך עמד על העמוד
כמשפט והשרים והחצצרות אל
המלך וכל עם הארץ שמח
ותקע בחצצרות ותקרע
עתליה את בגדיה ותקרא
קשר קשר ׃
ויצו יהוידע הכהן את
שרי המאיות פקדי החיל
ויאמר אליהם הוציאו
אתה אל מבית לשדרות
והבא אחריה המת בחרב
כי אמר הכהן אל תומת
בית יהוה ׃ וישמו לה
ידים ותבא דרך מבוא
הסוסים בית המלך ותומת
שם ׃ ויכרת יהוידע את
הברית בין יהוה ובין המלך
ובין העם להיות לעם ליהוה
ובין המלך ובין העם ׃ ויבאו
כל עם הארץ בית הבעל
ויתצהו את מזבחתו ואת
צלמיו שברו היטב ואת
מתן כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות וישם הכהן פקדת
על בית יהוה ׃ ויקח
את שרי המאות ואת
הכרי ואת הרצים ואת

כל עם הארץ וירדו את
המלך מבית יהוה ויבואו דרך
שער הרצים בית המלך
וישב על כסא המלכים ׃ ויש
וישמח כל עם הארץ והעיר
שקטה ואת עתליהו המיתו
בחרב בית המלך ׃

בן שבע

שנים יהואש במלכו ׃
בשנת שבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו
צביה מבאר שבע ׃ ויעש
יהואש הישר בעיני יהוה
כל ימיו אשר הורהו יהוי
יהוידע הכהן ׃ רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ׃ ויאמר
יהואש אל הכהנים כל
כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר איש
כסף נפשות ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש
להביא בית יהוה ׃ יקחו
להם הכהנים איש מאת
מכרו והם יחזקו את
בדק הבית לכל אשר
ימצא שם בדק ׃

ויהי בשנת
עשרים ושלש שנה למלך
יהואש לא חזקו הכהנים
את בדק הבית ויקרא
המלך יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אלהם
מדוע אינכם מחזקים את
בדק הבית ועתה אל תקחו מאת
כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית
תתנהו ויאתו הכהנים
לבלתי קחת כסף מאת
העם ולבלתי חזק את בדק
הבית ויקח יהוידע הכהן
ארון אחד ויקב חר בדלתו
ויתן אתו אצל המזבח
מימין בבוא איש בית
יהוה ונתנו שמה הכהנים
שמרי הסף את כל הכסף
המובא בית יהוה ויהי
כראותם כי רב הכסף בארון
ויעל ספר המלך והכהן
הגדול ויצרו וימנו את
הכסף הנמצא בית יהוה
ונתנו את הכסף המתכן
על ידי עשי המלאכה
המפקדים בית יהוה ויוציאהו
לחרשי העץ ולבנים
העשים בית יהוה
ולגדרים ולחצבי
האבן ולקנות

עצים ואבני מחצב לחזק
את בדק בית יהוה ולכל
אשר יצא על הבית לחזקה
אך לא יעשה בית יהוה
ספות כסף מזמרות
מזרקות חצצרות כל כלי
זהב וכלי כסף מן הכסף
המובא בית יהוה כי לעשי
המלאכה יתנהו וחזקו
בו את בית יהוה ולא
יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף
על ידם לתת לעשי
המלאכה כי באמנה הם
עשים כסף אשם וכסף
חטאות לא יובא בית יהוה
לכהנים יהיו
אז יעלה חזאל מלך ארם
וילחם על גת וילכדה
וישם חזאל פניו לעלות
על ירושלם ויקח יהואש
מלך יהודה את כל הקדשים
אשר הקדישו יהושפט
ויהורם ואחזיהו אבתיו
מלכי יהודה ואת קדשיו
ואת כל הזהב הנמצא
באצרות בית יהוה ובית
המלך וישלח לחזאל מלך
ארם ויעל מעל ירושלם
ויתר דברי יואש וכל אשר

עשה הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ויקמו עבדיו
ויקשרו קשר ויכו את
יואש בית מלא היורד סלא
ויוזבר בן שמעת ויהוזבד
בן שמר עבדיו הכהו
וימת ויקברו אתו עם
אבתיו בעיר דוד וימלך
אמציה בנו תחתיו
בשנת עשרים
ושלש שנה ליואש בן
אחזיהו מלך יהודה מלך
יהואחז בן יהוא על ישראל
בשמרון שבע עשרה
שנה ויעש הרע בעיני
יהוה וילך אחר חטאת
ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל לא
סר ממנה ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד חזאל
מלך ארם וביד בן הדד
בן חזאל כל הימים ויחל
יהואחז את פני יהוה
וישמע אליו יהוה כי
ראה את לחץ ישראל
כי לחץ אתם מלך ארם
ויתן יהוה לישראל מושיע
ויצאו מתחת יד
ארם וישבו בני ישראל

באהליהם כתמול שלשום
אך לא סרו מחטאת בית
ירבעם אשר החטיא את
ישראל בה הלך וגם האשרה
עמדה בשמרון כי לא
השאיר ליהואחז עם כי
אם חמשים פרשים ועשרה
רכב ועשרת אלפים רגלי
כי אבדם מלך ארם וישמם
כעפר לדש ויתר דברי יהואחז
וכל אשר עשה וגבורתו הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל וישכב
יהואחז עם אבתיו ויקברהו
בשמרון וימלך יואש בנו
תחתיו
בשנת שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהודה מלך
יהואש בן יהואחז על
ישראל בשמרון שש עשרה
שנה ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מכל חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את
ישראל בה הלך ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב יואש עם
אבתיו וירבעם ישב על

כסאו ויקבר יואש בשמרון
עם מלכי ישראל
ואלישע חלה את חליו
אשר ימות בו וירד אליו
יואש מלך ישראל ויבך
על פניו ויאמר אבי אבי
רכב ישראל ופרשיו ויא
ויאמר לו אלישע קח
קשת וחצים ויאמר למ ויקח אליו קשת וחצים
למלך ישראל הרכב ידך
על הקשת וירכב ידו וישם
ידיו על ידי המלך ויאמר אלישע
פתח החלון קדמה ויפתח
ויאמר אלישע ירה ויור
ויאמר חץ תשועה
ליהוה וחץ תשועה בארם
והכית את ארם באפק
עד כלה ויאמר קח
החצים ויקח ויאמר
למלך ישראל הך ארצה
ויך שלש פעמים ויעמד
ויקצף עליו איש האלהים
ויאמר להכות חמש או
שש פעמים אז הכית
את ארם עד כלה ועתה
שלש פעמים תכה את
ארם
וימת אלישע ויקברהו
וגדודי מואב יבאו בארץ
בא שנה ויהי הם מקברים

איש והנה ראו את הגדוד
וישליכו את האיש בק
בקבר אלישע וילך ויגע
האיש בעצמות אלישע
ויחי ויקם על רגליו
וחזאל מלך ארם
לחץ את ישראל כל ימי
יהואחז ויחן יהוה אתם
וירחמם ויפן אליהם למ
למען בריתו את אברהם
יצחק ויעקב ולא אבה
השחיתם ולא השליכם
מעל פניו עד עתה וימת
חזאל מלך ארם וימלך
בן הדד בנו תחתיו וישב
יהואש בן יהואחז ויקח
את הערים מיד בן הדד
בן חזאל אשר לקח מיד
יהואחז אביו במלחמה
שלש פעמים הכהו יואש
וישב את ערי ישראל
בשנת שתים
ליואש בן יואחז מלך
ישראל מלך אמציהו בן
יואש מלך יהודה בן
עשרים וחמש שנה היה
במלכו ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם
אמו יהועדין מן ירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה

רק לא כדוד אביו ככל
אשר עשה יואש אביו
עשה רק לא כדוד אביו
ככל אשר עשה יואש צ
אביו עשה רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ויהי
כאשר חזקה הממלכה
בידו ויך את עבדיו המכים
את המלך אביו ואת ב
בני המכים לא המית כ
ככתוב בספר תורת משה
אשר צוה יהוה לא יומתו לאמר
אבות על בנים ובנים
לא יומתו על אבות כי את
איש כי אם איש בחטאו
ימות הוא הכה את ימות בת
אדום בגיא המלח עשרת
אלפים ותפש את הסלע
במלחמה ויקרא את
שמה יקתאל עד היום
הזה
אז שלח אמציה מלאכים
אל יואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים וישלח
יואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה לאמר
החוח אשר בלבנון שלח
אל הארז אשר בלבנון נ

לאמר תנה את בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה
אשר בלבנון ותרמס את
החוח הכה הכית את
אדום ונשאך לבך הכבד
ושב בביתך ולמה תתגרה
ברעה ונפלתה אתה ויהודה
עמך ולא שמע אמציהו
ויעל יואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש נ
אשר ליהודה וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש
לאהליו ואת אמציהו
מלך יהודה בן יהואש מלך בן אחזיהו תפש יהואש
ישראל בבית שמש ויבא ויבאו
ירושלם ויפרץ בחומת
ירושלם בשער אפרים
עד שער הפנה ארבע מאות
אמה ולקח את כל הזהב
והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בית יהוה
ובאצרות בית המלך ואת
בני התערובות וישב שמ
שמרונה ויתר דברי יהואש
אשר עשה וגבורתו ואשר
נלחם עם אמציהו מלך
יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב

יהואש עם אבתיו ויקבר
בשמרון עם מלכי ישראל
וימלך ירבעם בנו תחתיו׃
ויחי אמציהו
בן יואש מלך יהודה אחרי
מות יהואש בן יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה
שנה׃ ויתר דברי אמציהו
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃
ויקשרו עליו קשר בירושלם
וינס לכישה וישלחו אחריו
לכישה וימתהו שם׃ ויש
וישאו אתו על הסוסים
ויקבר בירושלם עם אבתיו
בעיר דוד׃ ויקחו כל עם
יהודה את עזריה והוא
בן שש עשרה שנה וימ
וימלכו אתו תחת אביו
אמציהו׃ הוא בנה את
אילת וישבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם
אבתיו׃
בשנת חמש עשרה שנה
לאמציהו בן יואש מלך
יהודה מלך ירבעם בן
יואש על ישראל
בשמרון ארבעים
ואחת שנה ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר

מכל חטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל׃ הוא השיב את
גבול ישראל מלבוא ח
חמת עד ים הערבה כ
כדבר יהוה אלהי ישראל
אשר דבר ביד עבדו
יונה בן אמתי הנביא
אשר מגת החפר׃ כי ראה
יהוה את עני ישראל
מרה מאד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עזר לישראל
ולא דבר יהוה למחות
את שם ישראל מתחת
השמים ויושיעם ביד
ירבעם בן יואש׃ ויתר
דברי ירבעם וכל אשר
עשה וגבורתו אשר
נלחם ואשר השיב
את דמשק ואת חמת
ליהודה בישראל הלא
הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי
ישראל׃ וישכב ירבעם
עם אבתיו עם מלכי
ישראל וימלך זכריה
בנו תחתיו׃
בשנת עשרים ושבע
שנה לירבעם מלך
ישראל מלך עזריה בן

מלך יהודה
אמציה׃ בן שש עשרה
שנה היה במלכו וחמשים
ושתים מלך בירושלם
ושם אמו יכליהו מירו
מירושלם׃ ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר
עשה אמציהו אביו׃ רק
הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים
בבמות׃ וינגע יהוה את
המלך ויהי מצרע עד
יום מתו וישב בבית ה
החפשית ויותם בן
המלך על הבית שפט
את עם הארץ׃ ויתר
דברי עזריהו וכל אשר
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב
עזריה עם אבתיו ויקברו
אתו עם אבתיו בעיר
דוד וימלך יותם בנו
תחתיו׃
בשנת שלשים ושמנה
שנה לעזריהו מלך
יהודה מלך זכריהו בן
ירבעם על ישראל ב
בשמרון ששה חדשים׃
ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשו אבתיו לא

סר מחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל׃ ויקשר עליו שלם
בן יבש ויכהו קבל עם
וימיתהו וימלך תחתיו׃ ויתר
דברי זכריה הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ הוא דבר יהוה
אשר דבר אל יהוא לאמר
בני רביעים ישבו לך על
כסא ישראל ויהי כן׃
שלם בן יבש מלך
בשנת שלשים ותשע
שנה לעזיה מלך יהודה
וימלך ירח ימים בשמרון׃
ויעל מנחם בן גדי מתרצה
ויבא שמרון ויך את שלם
בן יביש בשמרון וימיתהו
וימלך תחתיו׃ ויתר דברי
שלום וקשרו אשר קשר
הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ אז
יכה מנחם את תפסח ואת
כל אשר בה ואת גבוליה
מתרצה כי לא פתח ויך את
כל ההרותיה בקע׃
בשנת שלשים ותשע שנה
לעזריה מלך יהודה מלך
מנחם בן גדי על ישראל
עשר שנים בשמרון׃ ויעש

כי הרע בעיני יהוה לא סר
מעל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
כל ימיו׃ בא פול מלך
אשור על הארץ ויתן מנ
מנחם לפול אלף ככר
כסף להיות ידיו אתו
להחזיק הממלכה בידו׃
ויצא מנחם את הכסף
על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור
חמשים שקלים כסף
לאיש אחד וישב מלך
אשור ולא עמד שם
בארץ׃ ויתר דברי מנחם
וכל אשר עשה הלוא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃
וישכב מנחם עם אבתיו
וימלך פקחיה בנו תחתיו׃
בשנת חמשים
שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בן מנחם על
ישראל בשמרון שנתים׃
ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את
ישראל׃ ויקשר עליו פקח
בן רמליהו שלישו ויכהו
בשמרון בארמון בית

מלך את ארגב ואת האריה
ועמו חמשים איש מבני
גלעדים וימיתהו וימלך
תחתיו׃ ויתר דברי פקחיה
וכל אשר עשה הנם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃
בשנת חמשים
ושתים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקח
בן רמליהו על ישראל
בשמרון עשרים שנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מן חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא
את ישראל׃ בימי פקח
מלך ישראל בא תגלת
פלאסר מלך אשור ויקח
את עיון ואת אבל בית
מעכה ואת ינוח ואת
קדש ואת חצור ואת
הגלעד ואת הגלילה כל
ארץ נפתלי ויגלם אשורה׃
ויקשר קשר הושע בן
אלה על פקח בן רמליהו
ויכהו וימיתהו וימלך
תחתיו בשנת עשרים
ליותם בן עזיהו׃ ויתר
דברי פקח וכל אשר עשה
הנם כתובים על ספר דברי

הימים למלכי ישראל׃
בשנת שתים
לפקח בן רמליהו מלך
ישראל מלך יותם בן עזיהו
מלך יהודה׃ בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו
ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו ירושא
בת צדוק׃ ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר
עשה עזיהו אביו עשה׃
רק הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים
בבמות הוא בנה את שער
בית יהוה העליון׃ ויתר
דברי יותם אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃
בימים ההם החל יהוה
להשליח ביהודה רצין
מלך ארם ואת פקח בן
רמליהו׃ וישכב יותם
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך אחז בנו תחתיו׃
בשנת שבע
עשרה שנה לפקח בן
רמליהו מלך אחז בן יותם
מלך יהודה׃ בן עשרים שנה
אחז במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ולא עשה

הישר בעיני יהוה אלהיו
כדוד אביו׃ וילך בדרך מלכי
ישראל וגם את בנו העביר
באש כתעבות הגוים אשר
הוריש יהוה אתם מפני בני
ישראל׃ ויזבח ויקטר בבמות
ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן׃ אז יעלה רצין מלך
ארם ופקח בן רמליהו מלך
ישראל ירושלם למלחמה
ויצרו על אחז ולא יכלו
להלחם׃ בעת ההיא השיב
רצין מלך ארם את אילת
לארם וינשל את היהודים
מאילות וישבו שם עד
ואדומים באו ואדומים אילת
היום הזה׃ וישלח אחז
מלאכים אל תגלת פלאסר
מלך אשור לאמר עבדך
ובנך אני עלה והושעני מכף
מלך ארם ומכף מלך ישראל
הקומים עלי׃ ויקח אחז
את הכסף ואת הזהב הנ
הנמצא בית יהוה ובאצרות
בית המלך וישלח למלך
אשור שחד׃ וישמע אליו
מלך אשור ויעל מלך אשור
אל דמשק ויתפשה ויגלה
קירה ואת רצין המית׃
וילך המלך אחז לקראת
תגלת פלאסר מלך אשור
דמשק וירא את המזבח

אשר בדמשק וישלח
המלך אחז אל אוריה הכהן
את דמות המזבח ואת
תבניתו לכל מעשהו ויבן
אוריה הכהן את המזבח
ככל אשר שלח המלך
אחז מדמשק כן עשה
אוריה הכהן עד בוא המלך
אחז מדמשק ויבא המלך
מדמשק וירא המלך את
המזבח ויקרב המלך על
המזבח ויעל עליו ויקטר
את עלתו ואת מנחתו ויסך
את נסכו ויזרק את דם
השלמים אשר לו על
המזבח ואת המזבח הנחשת
אשר לפני יהוה ויקרב
מאת פני הבית מבין המזבח
ומבין בית יהוה ויתן על
ירך המזבח צפונה ויצוהו
המלך אחז את אוריה
הכהן לאמר על המזבח
הגדול הקטר את עלת
הבקר ואת מנחת הערב
ואת עלת כל עם הארץ
ומנחתם ונסכיהם וכל דם
עלה וכל דם זבח עליו תזרק
ומזבח הנחשת יהיה לי
לבקר ויעש אוריה הכהן
ככל אשר צוה המלך

אחז ויקצץ המלך אחז
את המסגרות המכנות
ויסר מעליהם ואת הכיר
ואת הים הורד מעל הבקר
הנחשת אשר תחתיה
ויתן אתו על מרצפת
אבנים ואת מיסך השבת
אשר בנו בבית ואת מבוא
המלך החיצונה הסב בית
יהוה מפני מלך אשור
ויתר דברי אחז אשר
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה וישכב
אחז עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד וימ
וימלך חזקיהו בנו תחתיו
בשנת שתים
עשרה לאחז מלך יהודה מלך
הושע בן אלה בשמרון
על ישראל תשע שנים
ויעש הרע בעיני יהוה
רק לא כמלכי ישראל
אשר היו לפניו עליו עלה
שלמנאסר מלך אשור
ויהי לו הושע עבד וישב
לו מנחה וימצא מלך
אשור בהושע קשר אשר
שלח מלאכים אל סוא
מלך מצרים ולא העלה
מנחה למלך אשור כשנה בשנה
ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו

בית כלא ויעל מלך אשור
בכל הארץ ויעל שמרון
ויצר עליה שלש שנים
בשנת התשיעית להושע
לכד מלך אשור את שמרון
ויגל את ישראל אשורה
וישב אותם בחלח ובחבור
נהר גוזן וערי מדי
ויהי כי חטאו
בני ליהוה אלהיהם המעלה
אתם מארץ מתחת יד
פרעה מלך מצרים וייראו
אלהים אחרים וילכו
בחקות הגוים אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל
ומלכי ישראל אשר עשו
ויחפאו בני ישראל דברים
אשר לא כן על יהוה
אלהיהם ויבנו להם במות
בכל עריהם ממגדל נוצרים
עד עיר מבצר ויצבו
להם מצבות ואשרים על
כל גבעה גבהה ותחת כל
עץ רענן ויקטרו שם בכל
במות כגוים אשר הגלה
יהוה מפניהם ויעשו דברים
רעים להכעיס את יהוה
ויעבדו הגלולים אשר אמר
יהוה להם לא תעשו את
הדבר הזה ויעד יהוה
בישראל וביהודה

ביד כל נביאו כל חזה לאמר
שבו מדרכיכם הרעים
ושמרו מצותי חקותי
ככל אשר התורה אשר
צויתי את אבתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי
הנביאים ולא שמעו ויקשו
את ערפם כערף אבותם
אשר לא האמינו ביהוה
אלהיהם וימאסו את חקיו
ואת בריתו אשר כרת את
אבותם ואת עדותיו אשר
העיד בם וילכו אחרי ההבל
ויהבלו ואחרי הגוים אשר
סביבתם אשר צוה
יהוה אתם לבלתי עשות
כהם ויעזבו את כל מצות
יהוה אלהיהם ויעשו להם
מסכה שנים עגלים ויעשו
אשירה וישתחוו לכל צבא
השמים ויעבדו את הבעל
ויעבירו את בניהם ואת
בנותיהם באש ויקסמו
קסמים וינחשו ויתמכרו
לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו ויתאנף יהוה
מאד בישראל ויסרם מעל
פניו לא נשאר רק שבט
יהודה לבדו גם יהודה
לא שמר את מצות יהוה
אלהיהם וילכו בחקות

ישראל אשר עשו וימאס
יהוה בכל זרע ישראל ויענם
ויתנם ביד שסים עד אשר
השליכם מפניו כי קרע
ישראל מעל בית דוד וימליכו
את ירבעם בן נבט וידא
ירבעם את ישראל מאחרי
יהוה והחטיאם חטאה
גדולה וילכו בני ישראל
בכל חטאות ירבעם אשר
עשה לא סרו ממנה עד
אשר הסיר יהוה את
ישראל מעל פניו כאשר
דבר ביד כל עבדיו הנביאים
ויגל ישראל מעל אדמתו
אשורה עד היום הזה

ויבא מלך
אשור מבבל ומכותה
ומעוא ומחמת וספרוים
וישב בערי שמרון תחת
בני ישראל וירשו את
שמרון וישבו בעריה
ויהי בתחלת שבתם שם
לא יראו את יהוה וישלח
יהוה בהם את האריות
ויהיו הרגים בהם ויאמרו
למלך אשור לאמר הגוים
אשר הגלית ותושב בערי
שמרון לא ידעו את משפט
אלהי הארץ וישלח בם

את האריות והנם ממיתים
אתם כאשר אינם ידעים
את משפט אלהי הארץ
ויצו מלך אשור לאמר
הליכו שמה אחד מהכהנים
אשר הגליתם משם וילכו
וישבו שם וירם את
משפט אלהי הארץ ויבא
אחד מהכהנים אשר
הגלו משמרון וישב בבית אל
ויהי מורה אתם איך
ייראו את יהוה ויהיו
עשים גוי גוי אלהיו ויניחו
בבית הבמות אשר עשו
השמרנים גוי גוי בעריהם
אשר הם ישבים שם
ואנשי בבל עשו את
סכות בנות
ואנשי כות עשו את נרגל
ואנשי חמת עשו את
אשימא והעוים עשו
נבחז ואת תרתק והספרוים
שרפים את בניהם באש
לאדרמלך וענמלך אלהי
ספרים ויהיו יראים
את יהוה ויעשו להם
מקצותם כהני במות
ויהיו עשים להם בבית
הבמות את יהוה היו
יראים ואת אלהיהם

היו עבדים כמשפט הגוים
אשר הגלו אתם משם
עד היום הזה הם עשים
כמשפטים הראשנים אינם
אינם יראים את יהוה
ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה
וכמצוה אשר צוה יהוה
את בני יעקב אשר שם שמו
יהוה ישראל ויכרת יהוה
אתם ברית ויצום לאמר
לא תיראו אלהים אחרים
ולא תשתחוו להם ולא
תעבדום ולא תזבחו להם
כי אם את יהוה אשר
העלה אתכם מארץ
מצרים בכח גדול ובזרוע
נטויה אתו תיראו ולו
תשתחוו ולו תזבחו ואת
החקים ואת המשפטים
והתורה והמצוה אשר
אשר כתב לכם תשמרון
לעשות כל הימים ולא
תיראו אלהים אחרים
והברית אשר כרתי
אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים כי
אם את יהוה אלהיכם
תיראו והוא יציל אתכם
מיד כל איביכם ולא

שמעו כי אם כמשפטם
הראשון הם עשים ויהיו
הגוים האלה יראים את
יהוה ואת פסיליהם היו
עבדים גם בניהם ובני בניהם
כאשר עשו אבתם הם
עשים עד היום הזה

ויהי בשנת שלש
להושע בן אלה מלך ישראל
מלך חזקיה בן אחז מלך
יהודה בן עשרים וחמש
שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו אבי בת זכריה
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה דוד אביו
הוא הסיר את הבמות
ושבר המצבת וכרת את — את
האשרה וכתת נחש הנחשת
אשר משה כי עד הימים — עשה
ההמה היו בני ישראל
מקטרים לו ויקרא לו
נחשתן ביהוה אלהי ישראל
בטח ואחריו לא היה כמהו
בכל מלכי יהודה ואשר — יהודה
היו לפניו וידבק ביהוה לא
סר מאחריו וישמר מצותיו
אשר צוה יהוה את משה
והיה יהוה עמו בכל אשר
יצא ישכיל וימרד במלך

אשור ולא עבדו: הוא הכה
את פלשתים עד עזה ואת
גבוליה ממגדל נוצרים ועד
עיר מבצר:
ויהי בשנה הרביעית למלך
למלך חזקיהו השנה
השביעית להושע בן
אלה מלך ישראל עלה
שלמנאסר מלך אשור
על שמרון ויצר עליה:
וילכדה מקצה שלש
שנים בשנת שש לחזקיה
היא שנת תשע להושע
מלך ישראל נלכדה שמרון
ויגל מלך אשור את ישר
ישראל אשורה וינחם
בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי: על אשר לא
שמעו בקול יהוה אלהי
אלהיהם ויעברו את
בריתו את כל אשר צוה
יהוה משה עבד יהוה ולא
שמעו ולא עשו:
ובארבע עשרה שנה
למלך חזקיהו עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצרות ויתפשם:
וישלח חזקיה מלך יהודה
אל מלך אשור לכישה
לאמר חטאתי שוב מעלי

את אשר תתן עלי אשא
וישם מלך אשור על
חזקיה מלך יהודה שלש
מאות ככר כסף ושלשים
ככר זהב: ויתן חזקיה
את כל הכסף הנמצא
בית יהוה ובאצרות בית
המלך: בעת ההיא קצץ
חזקיה את דלתות היכל
יהוה ואת האמנות
אשר צפה חזקיה מלך
יהודה ויתנם למלך אשור:
וישלח מלך
אשור את תרתן ואת
רבסריס ואת רבשקה
מן לכיש אל המלך חזקיהו
בחיל כבד ירושלם ויעלו
ויבאו ויעמדו בתעלת
הברכה העליונה אשר
במסלת שדה כובס: ויק
ויקראו אל המלך ויצא
אליהם אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית
ושבנה הספר ויואח בן
אסף המזכיר: ויאמר
אליהם רבשקה אמרו
נא אל חזקיהו כה אמר
המלך הגדול מלך אשור
מה הבטחון הזה אשר
בטחת: אמרת אך דבר

שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת בי: עתה
הנה בטחת לך על משענת
הקנה הרצוץ הזה על
מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה
כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו: וכי תאמרון
אל יהוה אלהינו בטחנו
הלוא הוא אשר הסיר
חזקיהו את במתיו ואת
מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח
הזה תשתחוו בירושלם:
ועתה התערב נא את
אדני את מלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים
עליהם: ואיך תשיב
את פני פחת אחד עבדי
הקטנים ותבטח לך על
מצרים לרכב ולפרשים:
עתה המבלעדי יהוה
עליתי על המקום הזה
להשחתו יהוה אמר
אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה:
ויאמר אליקים בן
חלקיהו ושבנה ויואח
אל רבשקה דבר נא

אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר
עמנו יהודית באזני העם
אשר על החמה: ויאמר
אליהם רבשקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר
את הדברים האלה הלא
על האנשים הישבים על
החמה לאכל את חריהם
ולשתות את שיניהם עמ
עמכם: ויעמד רבשקה
ויקרא בקול גדול יהודית
וידבר ויאמר שמעו דבר
יהוה המלך הגדול מלך
אשור: כה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו
כי לא יוכל להציל אתכם
מידו: ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה ולא תנתן
את העיר הזאת ביד
מלך אשור: אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי ברכה
וצאו אלי ואכלו איש ג
גפנו ואיש תאנתו ושתו
איש מי בורו: עד באי ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצהר

מימי רגליהם

ודבש וחיו ולא תמתו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי
יסית אתכם לאמר יהוה
יצילנו: ההצל הצילו
אלהי הגוים איש את ארצו ארצו
מיד מלך אשור: איה אלהי מיד
חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע ועוה כי
הצילו את שמרון מידי:
מי בכל אלהי הארצות
אשר הצילו את ארצם
מידי כי יציל יהוה את
ירושלם מידי: והחרישו
העם ולא ענו אתו דבר
כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו: ויבא
אליקים בן חלקיהו אשר
על הבית ושבנה הספר
ויואח בן אסף המזכיר
אל חזקיהו קרועי בגדים
ויגדו לו דברי רבשקה:
ויהי כשמע המלך חזקיהו
ויקרע את בגדיו ויתכס
בשק ויבא בית יהוה:
וישלח את אליקים אשר
על הבית ושבנא הספר
ואת זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו הנביא
בן אמוץ: ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום

צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו בנים
עד משבר וכח אין ללדה
אולי ישמע יהוה אלהיך
את כל דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור
אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך
ונשאת תפלה בעד
השארית הנמצאה:
ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו: ויאמר להם
ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה
אל תירא מפני הדברים
אשר שמעת אשר גדפו
נערי מלך אשור אתי:
הנני נתן בו רוח ושמע
שמועה ושב לארצו
והפלתיו בחרב בארצו:
וישב רבשקה וימצא
את מלך אשור נלחם
על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש: וישמע אל
תרהקה מלך כוש לאמר
הנה יצא להלחם אתך
וישב וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר: כה
תאמרון אל חזקיהו מלך

יהודה לאמר אל ישאך
אלהיך אשר אתה בטח
בו לאמר לא תנתן ירו
ירושלם ביד מלך אשור:
הנה אתה שמעת את אשר
עשו מלכי אשור לכל
הארצות להחרימם
ואתה תנצל: ההצילו
אתם אלהי הגוים אשר
שחתו אבתי את גוזן
ואת חרן ורצף ובני עדן
אשר בתלאשר: איו
מלך חמת ומלך ארפד
ומלך לעיר ומלך ספרוים
הנע ועוה: ויקח חזקיהו
את הספרים מיד המל
המלאכים ויקראם
ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה:
ויתפלל חזקיהו
לפני יהוה ויאמר יהוה
אלהי ישראל ישב
הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים
ואת הארץ: הטה יהוה
אזנך ושמע פקח עיניך יהוה
וראה ושמע את כל
דברי סנחריב אשר שלחו

לחרף אלהים חי: אמנם
יהוה החריבו מלכי אש
אשור את הגוים ואת
ארצם: ונתנו את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה
כי אם מעשה ידי אדם
עץ ואבן ויאבדום: ועתה
יהוה אלהינו הושיענו
נא מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה אלהים אדני
לבדך:
וישלח ישעיהו בן אמוץ
אל חזקיהו לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור
שמעתי: זה הדבר אשר
דבר יהוה עליו בזה לך
לעגה לך בתולת בת ציון
אחריך ראש הניעה בת
ירושלם: את מי חרפת
וגדפת ועל מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך על
קדוש ישראל: ביד מלאכיך
חרפת אדני ותאמר ברכב ברב ק
רכבי אני עליתי מרום
הרים ירכתי לבנון ואכרת
קומת ארזיו מבחור ברשיו
ואבא מלון קצו יער
כרמלו: אני קרתי ושתיתי

מים זרים ואחרב בכף
פעמי כל יארי מצור הלוא
שמעת למרחוק אתה
עשיתי למימי קדם ויצרתיה
עתה הבאתיה ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות
וישביהן קצרי יד חתו ויבשו
היו עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדפה לפני קמה
ושבתך וצאתך ובאך ידעתי
ואת התרגזך אלי: יען התרגזך
אלי ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתגי
בשפתיך והשבתיך בדרך
אשר באת בה: וזה לך האות
אכול השנה ספיח ובשנה
השנית סחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פרים
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה: כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה תעשה זאת: צבאות
לכן כה אמר יהוה אל מלך
אשור לא יבא אל העיר
הזאת ולא יורה שם חץ
ולא יקדמנה מגן ולא ישפך
עליה סללה: בדרך אשר

יבא בה ישוב ואל העיר
הזאת לא יבא נאם יהוה:
וגנותי אל העיר הזאת
להושיעה למעני ולמען
דוד עבדי:
ויהי בלילה ההוא ויצא
מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמונים
וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים
מתים: ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשור וישב
בנינוה: ויהי הוא
משתחוה בית נסרך
אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו
הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך אסרחדון
בנו תחתיו:
בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו
בן אמוץ הנביא ויאמר
אליו כה אמר יהוה צו
לביתך כי מת אתה ולא
תחיה: ויסב את פניו
אל הקיר ויתפלל אל יהוה
לאמר: אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם
והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול:

ויהי ישעיהו לא
יצא העיר התיכנה
ודבר יהוה היה אליו לאמר:
שוב ואמרת אל חזקיהו
נגיד עמי כה אמר יהוה
אלהי דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את
דמעתך הנני רפא לך
ביום השלישי תעלה
בית יהוה: והספתי על
ימיך חמש עשרה שנה
ומכף מלך אשור אצילך
ואת העיר הזאת וגנותי
על העיר הזאת למעני
ולמען דוד עבדי: ויאמר
ישעיהו קחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על
השחין ויחי: ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו מה
אות כי ירפא יהוה לי
ועליתי ביום השלישי
בית יהוה: ויאמר ישעיהו
זה לך האות מאת יהוה
כי יעשה יהוה את הדבר
אשר דבר הלך הצל עשר
מעלות אם ישוב עשר
מעלות: ויאמר יחזקיהו
נקל לצל לנטות עשר
מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר מעלות:

ויקרא ישעיהו הנביא אל
יהוה וישב את הצל במעלות
אשר ירדה במעלות
אחז אחרנית עשר מעלות:
בעת ההיא שלח
בלאדך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו כי שמע כי חלה
חזקיהו: וישמע עליהם
חזקיהו ויראם את כל בית
נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת שמן
הטוב ואת בית כליו ואת
כל אשר נמצא באוצרתיו
לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו:
ויבא ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר אליו
מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר
חזקיהו מארץ רחוקה באו
מבבל: ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר
בביתי ראו לא היה דבר אשר לא
הראיתם באוצרתי: ויאמר
ישעיהו אל חזקיהו שמע
דבר יהוה: הנה ימים באים
ונשא כל אשר
אשר בביתך ואשר אצרו
אבתיך עד היום הזה בבלה

וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד

לא יותר דבר אמר יהוה ומב
ומבניך אשר יצאו ממך
אשר תוליד יקחו והיו סריסים
בהיכל מלך בבל ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב
דבר יהוה אשר דברת ויאמר
הלוא אם שלום ואמת
יהיה בימי ויתר דברי יהוה
חזקיהו וכל גבורתו ואשר
עשה את הברכה ואת
התעלה ויבא את המים
העירה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב חזקיהו עם
אבתיו וימלך מנשה בנו
תחתיו

בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש
שנה מלך בירושלם
ושם אמו חפצי בה ויעש
הרע בעיני יהוה כתועבת
הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל וישב
ויבן את הבמות אשר
אבד חזקיהו אביו ויקם
מזבחת לבעל ויעש
אשרה כאשר עשה אחאב
מלך ישראל וישתחו לכל
צבא השמים ויעבד אתם
ובנה מזבחת בבית יהוה

אשר אמר יהוה בירושלם
אשים את שמי ויבן מזבחות
לכל צבא השמים בשתי
חצרות בית יהוה והעביר
את בנו באש ועונן ונחש
ועשה אוב וידענים הרבה
לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס

ויתר דברי מנשה וכל אשר
עשה וחטאתו אשר חטא
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
וישכב מנשה עם אבתיו
ויקבר בגן ביתו בגן עזא
וימלך אמון בנו תחתיו

בן עשרים ושתים
שנה אמון במלכו ושתים
שנים מלך בירושלם ושם
אמו משלמת בת חרוץ מן
יטבה ויעש הרע בעיני
יהוה כאשר עשה מנשה
אביו וילך בכל הדרך
אשר הלך אביו ויעבד את
הגללים אשר עבד אביו
וישתחו להם ויעזב את
יהוה אלהי אבתיו ולא
הלך בדרך יהוה ויקשרו
עבדי אמון עליו וימיתו
את המלך בביתו ויך עם
הארץ את כל הקשרים
על המלך אמון וימליכו עם

וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל

הארץ את יאשיהו בנו
תחתיו ויתר דברי אמון
אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ויקבר אתו
בקברתו בגן עזא וימלך
יאשיהו בנו תחתיו

בן שמנה שנה
יאשיהו במלכו ושלשים
ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו ידידה בת עדיה
מבצקת ויעש הישר
בעיני יהוה וילך בכל
דרך דוד אביו ולא סר ימין
ושמאל

ויהי בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו שלח המלך
את שפן בן אצליהו בן
משלם הספר בית יהוה
לאמר עלה אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתם את
הכסף המובא בית יהוה
אשר אספו שמרי הסף
מאת העם ויתנה על יד
עשי המלאכה המפקדים
בבית יהוה לחזק בדק
הבית לחרשים ולבנים
ולגדרים ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק את
הבית אך לא יחשב אתם

הכסף הנתן על ידם כי באמונה
הם עשים ויאמר חלקיהו
הכהן הגדול על שפן הספר
ספר התורה מצאתי בבית
יהוה ויתן חלקיה את
הספר אל שפן ויקראהו
ויבא שפן הספר אל המלך
וישב את המלך דבר ויאמר
התיכו עבדיך את הכסף
הנמצא בבית ויתנהו על יד
עשי המלאכה המפקדים
בית יהוה ויגד שפן הספר
למלך לאמר ספר נתן לי
חלקיה הכהן ויקראהו
שפן לפני המלך ויהי כשמע
המלך את דברי ספר התורה
ויקרע את בגדיו ויצו המלך
את חלקיה הכהן ואת
אחיקם בן שפן ואת
עכבור בן מיכיה ואת
שפן הספר ואת עשיה
עבד המלך לאמר לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד
העם ובעד כל יהודה על
דברי הספר הנמצא הזה
כי גדולה חמת יהוה אשר
היא נצתה בנו על אשר לא
שמעו אבתינו על דברי
הספר הזה לעשות ככל
הכתוב עלינו וילך חלקיהו

הכהן ואחיקם ועכבור
ושפן ועשיה אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תקוה
בן חרחס שמר הבגדים
והיא ישבת בירושלם
במשנה וידברו אליה
ותאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל לאיש אמרו
אשר שלח אתכם אלי
כה אמר יהוה הנני מביא רעה
אל המקום הזה ועל ישביו
את כל דברי הספר אשר
קרא מלך יהודה תחת
אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשה
ידיהם ונצתה חמתי במקום
הזה ולא תכבה ואל מלך
יהודה השלח אתכם
לדרש את יהוה כה תאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר
שמעת יען רך לבבך ותכנע
מפני יהוה בשמעך אשר
דברתי על המקום הזה
ועל ישביו להיות לשמה
ולקללה ותקרע את בגדיך
ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי
נאם יהוה לכן הנני אספך
על אבתיך ונאספת אל

קברתיך בשלום ולא תראינה
עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום
הזה וישבו את
המלך דבר וישלח המלך
ויאספו אליו כל זקני
יהודה וירושלם ויעל
המלך בית יהוה וכל איש
יהודה וכל ישבי ירושלם
אתו והכהנים והנביאים
וכל העם למקטן ועד
גדול ויקרא באזניהם את
כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית יהוה ויעמד
המלך על העמוד ויכרת
את הברית לפני יהוה
ללכת אחר יהוה ולשמר
מצותיו ואת עדותיו ואת
חקתיו בכל לב ובכל נפש
להקים את דברי הברית
הזאת הכתבים על הספר
הזה ויעמד כל העם בברית
ויצו המלך את חלקיהו
הכהן הגדול ואת כהני
המשנה ואת שמרי הסף
להוציא מהיכל יהוה
את כל הכלים העשוים
לבעל ולאשרה ולכל צבא
השמים וישרפם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון

הפטרה

העשוים
העשוים

ונשא את עפרם בית אל
והשבית את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה
ויקטר בבמות בערי
יהודה ומסבי ירושלם
ואת המקטרים לבעל
לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים ויצא
את האשרה מבית יהוה
מחוץ לירושלם אל נחל
קדרון וישרף אתה בנחל
קדרון וידק לעפר וישלך
את עפרה על קבר בני
העם ויתץ את בתי
הקדשים אשר בבית
יהוה אשר הנשים ארגות
שם בתים לאשרה ויבא
את כל הכהנים מערי
יהודה ויטמא את הבמות
אשר קטרו שמה הכהנים
מגבע עד באר שבע ונתץ
את במות השערים אשר
פתח שער יהושע שר
העיר אשר על שמאול
איש בשער העיר אך
לא יעלו כהני הבמות אל
מזבח יהוה בירושלם
כי אם אכלו מצות בתוך
אחיהם וטמא את התפת
אשר בגי בני הנם לבלתי

להעביר איש את בנו ואת
בתו באש למלך וישבת את
הסוסים אשר נתנו מלכי
יהודה לשמש מבא בית
יהוה אל לשכת נתן מלך
הסריס אשר בפרורים ואת
מרכבות השמש שרף באש
ואת המזבחות אשר על
הגג עלית אחז אשר עשו
מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי
חצרות בית יהוה נתץ המלך
וירץ משם והשליך את
עפרם אל נחל קדרון ואת
הבמות אשר על פני ירושלם
אשר מימין להר המשחית
אשר בנה שלמה מלך
ישראל לעשתרת שקץ
צידנים ולכמוש שקץ מואב
ולמלכם תועבת בני עמון
טמא המלך ושבר את
המצבות ויכרת את האשרים
וימלא את מקומם עצמות
אדם וגם את המזבח אשר
בבית אל הבמה אשר עשה
ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל גם את
המזבח ההוא ואת הבמה
נתץ וישרף את הבמה
הדק לעפר ושרף אשרה

ויפן יאשיהו וירא את הקברים
אשר שם בהר וישלח ויקח
את העצמות מן הקברים
וישרף על המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש
הדברים האלה ויאמר מה
הציון הלז אשר אני ראה
ויאמרו אליו אנשי העיר
הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את
הדברים האלה אשר עשית
על המזבח בית אל ויאמר
הניחו לו איש אל ינע עצ
עצמתיו וימלטו עצמתיו
את עצמות הנביא אשר
בא משמרון וגם את כל
בתי הבמות אשר בערי
שמרון אשר עשו מלכי
ישראל להכעיס הסיר יאשיהו
ויעש להם ככל
המעשים אשר עשה
בבית אל ויזבח את כל כהני
הבמות אשר שם על המז
המזבחות וישרף את עצמות
אדם עליהם וישב ירושלם
ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם ככתוב על ספר
הברית הזה כי לא נעשה
כפסח הזה מימי השפטים

אשר קרא איש
האלהים

אשר שפטו את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל
ומלכי יהודה כי אם
בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו נעשה הפסח
הזה ליהוה בירושלם וגם
את האבות ואת הידענים
ואת התרפים ואת הגללים
ואת כל השקצים אשר
נראו בארץ יהודה ובירו
ובירושלם בער יאשיהו
למען הקים את דברי
התורה הכתבים על הספר
אשר מצא חלקיהו הכהן
בית יהוה וכמהו לא היה
לפניו מלך אשר שב אל
יהוה בכל לבבו ובכל נפשו
ובכל מאדו ככל תורת
משה ואחריו לא קם כמהו
אך לא שב יהוה מחרון
אפו הגדול אשר חרה
אפו ביהודה על כל הכעסים
אשר הכעיסו מנשה
ויאמר יהוה גם את יהודה
אסיר מעל פני כאשר
הסרתי את ישראל
ומאסתי את העיר הזאת
אשר בחרתי את ירושלם
ואת הבית אשר אמרתי
יהיה שמי שם ויתר

דברי יאשיהו וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימיו עלה
מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך
המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראתו
אתו וירכבהו עבדיו מת
ממגדו ויבאהו ירושלם
ויקברהו בקברתו ויקח
עם הארץ את יהואחז
בן יאשיהו וימשחו אתו
וימליכו אתו תחת אביו
בן עשרים ושלש
ושלש שנה יהואחז במ
במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו
חמיטל בת ירמיהו מל
מלבנה ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עש
בעת ההיא עלה
עבדי נבכדנאצר מלך בבל
ירושלם ותבא העיר במ
במצור ויבא נבוכדנאצר
מלך בבל על העיר ועבדיו
צרים עליה ויצא יהויכין
מלך יהודה על מלך בבל
הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו

פרעה נכה
חמוטל
ו אבותיו
ואמו

ויקח אתו מלך בבל בשנת
שמנה למלכו ויוצא משם
את כל אוצרות בית יהוה
ואוצרות בית המלך ויקצץ
את כל כלי הזהב אשר
עשה שלמה מלך ישראל
בהיכל יהוה כאשר דבר
יהוה והגלה את כל ירושלם
ואת כל השרים ואת כל
גבורי החיל עשרה אלפים
גולה וכל החרש והמסגר
לא נשאר זולת דלת עם
הארץ ויגל את יהויכין בבלה
ואת אם המלך ואת נשי
המלך ואת סריסיו ואת
אולי הארץ הוליך גולה
מירושלם בבלה ואת כל
אנשי החיל שבעת אלפים
והחרש והמסגר אלף הכל
גבורים עשי מלחמה
ויביאם מלך בבל גולה בבלה
וימלך מלך בבל את מתניה
דדו תחתיו ויסב את שמו
צדקיהו
בן עשרים ואחת שנה
צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו חמוטל בת
ירמיהו מלבנה ויעש הרע

עשרה

ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש הארץ מאה כבר כסף וכבר זהב:
וימת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרע
יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מן רומה: ויעש הרע
וימרד בו: וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי מואב ואת גדודי ארם ואת גדודי בני עמון
מנשה ככל אשר עשה: וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: ויתר
יהויכין בנו תחתיו: ולא הוסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר
שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן
מירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו:

בעיני יהוה ככל אשר עשה
יהויקים כי על אף יהוה היתה
בירושלם וביהודה עד
השלכו אתם מעל פניו
וימרד צדקיהו במלך בבל
ויהי בשנת
התשיעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש בא
נבכדנאצר מלך בבל הוא
וכל חילו על ירושלם ויחן
עליה ויבנו עליה דיק סביב
ותבא העיר במצור עד
עשתי עשרה שנה למלך
צדקיהו בתשעה לחדש
ויחזק הרעב בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ ותבקע
העיר וכל אנשי המלחמה
הלילה דרך שער בין ה
החמתים אשר על גן המלך
וכשדים על העיר סביב
וילך דרך הערבה וירדפו
חיל כשדים אחר המלך
וישגו בערבות ירחו וכל
חילו נפצו אתו אל מלך
מעליו ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך
בבל רבלתה וידברו
אתו משפט ואת בני
צדקיהו עור ויאסרהו

אתו

שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו

בנחשתים ויבאהו בבלה
ובחדש
החמישי בשבעה לחדש
היא שנת תשע עשרה
שנה למלך נבוכדנאצר מלך
בבל בא נבוזראדן רב
טבחים עבד מלך בבל
ירושלם וישרף את בית
יהוה ואת בית המלך ואת
כל בתי ירושלם ואת כל
בית גדול שרף באש ואת
חומות ירושלם סביב נתצו
כל חיל כשדים אשר רב
טבחים ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו על
המלך בבל ואת יתר ההמון
הגלה נבוזראדן רב טבחים
ומדלת הארץ השאיר
רב טבחים לכרמים וליגבים
ואת עמודי הנחשת אשר
בית יהוה ואת המכנות
ואת ים הנחשת אשר
בית יהוה שברו כשדים
וישאו את נחשתם בבלה
ואת הסירת ואת היעים
ואת המזמרות ואת הכפות
ואת כל כלי הנחשת ואת
אשר ישרתו בם לקחו

ואת המחתות ואת המזר
המזרקות אשר זהב זהב
ואשר כסף כסף לקח רב
טבחים העמודים שנים
הים האחד והמכנות אשר
עשה שלמה לבית יהוה
לא היה משקל לנחשת
כל הכלים האלה שמנה
עשרה אמה קומת העמוד
האחד וכתרת עליו נחשת
וקומת הכתרת שלש אמה
ושבכה ורמנים על הכתרת
סביב הכל נחשת וכאלה
לעמוד השני על השבכה
ויקח רב טבחים את שריה
כהן הראש ואת צפניה
כהן משנה ואת שמרי
הסף ומן העיר לקח סריס
אחד אשר הוא פקיד על
אנשי המלחמה וחמשה
אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת
הספר שר הצבא המצבא
את עם הארץ וששים
איש מעם הארץ הנמצאים
בעיר ויקח אתם נבוזר
אדן רב טבחים וילך אתם
על מלך בבל רבלתה ויך
אתם מלך בבל וימיתם בר

אמה כת' אמות

שלשת

ברבלה בארץ חמת ויגל
יהודה מעל אדמתו והעם
הנשאר בארץ יהודה אשר
השאיר נבוכדנאצר מלך
בבל ויפקד עליהם את
גדליהו בן אחיקם בן שפן
וישמעו כל שרי החילים
המה והאנשים כי הפקיד
מלך בבל את גדליהו ויבאו
אל גדליהו המצפה וישמעאל
בן נתניה ויוחנן בן קרח
ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו
בן המעכתי המה ואנשיהם
וישבע להם גדליהו ולאנשיהם
ויאמר להם אל תיראו מעבדי
הכשדים שבו בארץ ועבדו
את מלך בבל וייטב לכם
ויהי בחדש
השביעי בא ישמעאל בן
נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ועשרה אנשים
אתו ויכו את גדליהו וימת
ואת היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפה
ויקמו כל העם מקטן ועד
גדול ושרי החילים ויבאו
מצרים כי יראו מפני כשדים
ויהי בשלשים
ושבע שנה לגלות יהויכין

תנחומת

מלך יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים ושבעה
לחדש נשא אויל מרדך
מלך בבל בשנת מלכו את
ראש יהויכין מלך יהודה
מבית כלא וידבר אתו
טבות ויתן את כסאו מעל
כסא המלכים אשר אתו
בבבל ושנא את בגדי כלאו
ואכל לחם תמיד לפניו כל
ימי חייו וארחתו ארחת
ארחת תמיד נתנה
לו מאת המלך
דבר יום ביומו
כל ימי חייו

חזון ישעיהו

Pesaias

בן אמוץ אשר חזה על
יהודה וירושלם בימי ע
עזיהו יותם אחז יחזקיהו
מלכי יהודה: שמעו שמים
והאזיני ארץ כי יהוה
דבר בנים גדלתי ורוממתי
והם פשעו בי: ידע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא

התבונן: הוי גוי חטא עם
כבד עון זרע מרעים בנים
משחיתים עזבו את יהוה
נאצו את קדוש ישראל
נזרו אחור: על מה תכו עוד
תוסיפו סרה כל ראש לחלי
וכל לבב דוי: מכף רגל ועד
ראש אין בו מתם פצע
וחבורה ומכה טריה לא
זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן: ארצכם שממה
עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים: ונותרה
בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר
נצורה: לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה
דמינו:

שמעו דבר יהוה קציני
סדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה: למה לי רב זבחיכם
יאמר יהוה שבעתי עלות
אילים וחלב מריאים ודם
פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי: כי תבאו לראות
פני מי בקש זאת מידכם

רמס חצרי: לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת
תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה: חדשיכם ומועדיכם
ומועדיכם שנאה נפשי
היו עלי לטרח נלאיתי
נשא: ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי
תרבו תפלה אינני שמע
ידיכם דמים מלאו:
רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד
עיני חדלו הרע: למדו
היטב דרשו משפט אשרו
חמוץ שפטו יתום ריבו
אלמנה:

לכו נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאיכם
כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו
אם תאבו ושמעתם טוב
הארץ תאכלו: ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר:

איכה היתה לזונה קריה
נאמנה מלאתי משפט צדק
ילין בה ועתה מרצחים:
כספך היה לסיגים סבאך

מהול במים: שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב
שחד ורדף שלמנים
יתום לא ישפטו וריב
אלמנה לא יבוא אליהם
לכן נאם

האדון יהוה צבאות אביר
ישראל הוי אנחם מצרי
ואנקמה מאויבי: ואשיבה
ידי עליך ואצרף כבר סיגיך
ואסירה כל בדיליך: ואשיבה
שפטיך כבראשנה ויעציך
כבתחלה אחרי כן יקרא
לך עיר הצדק קריה נאמנה
ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה: ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי יהוה
יכלו: כי יבשו מאילים אשר
חמדתם ותחפרו מהגנות
אשר בחרתם: כי תהיו כאלה
נבלת עלה וכגנה אשר מים
אין לה: והיה החסן לנערת
ופעלו לניצוץ ובערו שניהם
יחדו ואין מכבה:

הדבר אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ על יהודה וירושלם
והיה באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו

אליו כל הגוים והלכו
עמים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יהוה אל בית
אלהי יעקב ויורנו מדרכיו
ונלכה בארחתיו כי מציון
תצא תורה ודבר יהוה מ
מירושלם ושפט בין הגוים
והוכיח לעמים רבים וכתתו
חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא ישא גוי אל גוי
חרב ולא ילמדו עוד מלחמה
בית יעקב לכו
ונלכה באור יהוה כי נטשתה
עמך בית יעקב כי מלאו
מקדם ועננים כפלשתים
ובילדי נכרים ישפיקו ותמ
ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו
ותמלאו ארצו סוסים ואין
קצה למרכבתיו ותמלא
ארצו אלילים למעשה
ידיו ישתחוו לאשר עשו
אצבעתיו וישח אדם ויש
וישפל איש ואל תשא להם
בוא בצור והטמן בעפר מפני
פחד יהוה ומהדר גאנו עיני
גבהות אדם שפל ושח רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא
כי יום ליהוה צבאות על כל
גאה ורם ועל כל נשא ושפל

ועל כל ארזי הלבנון הרמים
והנשאים ועל כל אלוני הבשן
ועל כל ההרים הרמים ועל
כל הגבעות הנשאות ועל כל
מגדל גבה ועל כל חומה בצורה
ועל כל אניות תרשיש ועל כל
שכיות החמדה ושח גבהות
האדם ושפל רום אנשים ונ
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא
והאלילים כליל יחלף ובאו
במערות צרים ובמחלות
עפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ
הארץ ביום ההוא ישליך
האדם את אלילי כספו ואת
אלילי זהבו אשר עשו לו
להשתחות לחפר פרות
ולעטלפים לבוא בנקרות
הצרים ובסעפי הסלעים
מפני פחד יהוה ומהדר
גאונו בקומו לערץ הארץ
חדלו לכם מן האדם אשר
נשמה באפו כי במה נחשב
הוא
כי
הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה משען
ומשענה כל משען לחם וכל
משען מים גבור ואיש
מלחמה שופט ונביא וקסם

וזקן שר חמשים ונשוא פנים
ויועץ וחכם חרשים ונבון
לחש ונתתי נערים שריהם
ותעלולים ימשלו בם ונגש
העם איש באיש ואיש ברעהו
ירהבו הנער בזקן והנקלה
בנכבד כי יתפש איש באחיו
בית אביו שמלה לכה קצין
תהיה לנו והמכשלה הזאת
תחת ידך ישא ביום ההוא
לאמר לא אהיה חבש
ובביתי אין לחם ואין שמלה
לא תשימני קצין עם כי
כשלה ירושלם ויהודה
נפל כי לשונם ומעלליהם
אל יהוה למרות עני כבודו
הכרת פניהם ענתה בם
וחטאתם כסדם הגידו לא
כחדו אוי לנפשם כי גמלו
להם רעה אמרו צדיק כי
טוב כי פרי מעלליהם יאכלו
אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה
לו עמי נגשיו מעולל ונשים
משלו בו עמי מאשריך
מתעים ודרך ארחתיך בלעו
נצב לריב
יהוה ועמד לדין עמים
יהוה במשפט יבוא עם זקני
עמו ושריו ואתם

בערתם הכרם גזלת העני
בבתיכם מלכם תדכאו עמי
ופני עניים תטחנו נאם אדני
יהוה צבאות
ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות
ציון ותלכנה נטויות גרון
ומשקרות עינים הלוך
וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה
ושפח אדני קדקד בנות
ציון ויהוה פתהן יערה
ביום ההוא
יסיר אדני את תפארת
העכסים והשביסים והש
והשהרנים הנטפות והשירות
והרעלות הפארים והצעדות
והקשרים ובתי הנפש והלחשים
הטבעות ונזמי האף המח
המחלצות והמעטפות והמ
והמטפחות והחריטים
הגלינים והסדינים
והצניפות והרדידים
והיה תחת בשם מק יהיה ותחת
חגורה נקפה ותחת מעשה
מקשה קרחה ותחת פתיגיל
מחגרת שק כי תחת יפי
מתיך בחרב יפלו
וגבורתך במלחמה ואנו
ואבלו פתחיה ונקתה
לארץ תשב והחזיקו שבע
נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש

ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו
אסף חרפתנו
ביום ההוא
יהיה צמח יהוה לצבי
ולכבוד ופרי הארץ לגאון
ולתפארת לפליטת ישראל
והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר לו
כל הכתוב לחיים בירושלם
אם רחץ אדני את צאת
בנות ציון ואת דמי ירוש
ירושלם ידיח מקרבה ברוח
משפט וברוח בער
וברא יהוה על כל מכון הר
ציון ועל מקראה ענן יומם
ועשן ונגה אש להבה לילה
כי על כל כבוד חפה וסכה
תהיה לצל יומם מחרב
ולמחסה ולמסתור מזרם
וממטר
אשירה נא לידידי שירת
דודי לכרמו כרם היה
לידידי בקרן בן שמן
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו
שרק ויבן מגדל בתוכו וגם
יקב חצב בו ויקו לעשות
ענבים ויעש באשים
ועתה יושב ירושלם ואיש
יהודה שפטו נא ביני ובין

כרמי מה לעשות עוד
לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש
באשים ועתה אודיעה נא
אתכם את אשר אני עשה
לכרמי הסר משוכתו והיה
לבער פרץ גדרו והיה
למרמס ואשיתהו בתה לא
יזמר ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה מהמטיר
עליו מטר כי כרם יהוה
צבאות בית ישראל ואיש
יהודה נטע שעשועיו ויקו
למשפט והנה משפח לצדקה
והנה צעקה
הוי מגיעי בית בבית שדה
בשדה יקריבו עד אפס
מקום והושבתם לבדכם
בקרב הארץ באזני יהוה
צבאות אם לא בתים רבים
לשמה יהיו גדלים וטובים
מאין יושב כי עשרת
צמדי כרם יעשו בת אחת
וזרע חמר יעשה איפה
הוי משכימי בבקר
שכר ירדפו מאחרי
בנשף יין ידליקם והיה
כנור ונבל תף וחליל יין
משתיהם ואת פעל יהוה

לא יביטו ומעשה ידיו לא
ראו לכן גלה עמי מבלי
דעת וכבודו מתי רעב והמונו
צחה צמא לכן הרחיבה
שאול נפשה ופערה פיה
לבלי חק וירד הדרה והמונה
ושאונה ועלז בה וישח אדם
וישפל איש ועיני גבהים
תשפלנה ויגבה יהוה צבאות
במשפט והאל הקדוש נ
נקדש בצדקה ורעו כבשים
כדברם וחרבות מחים גרים
יאכלו
הוי משכי העון בחבלי
השוא וכעבות העגלה חטאה
האמרים ימהר יחישה מעשהו
למען נראה ותקרב ותבואה
עצת קדוש ישראל ונדעה
הוי האמרים
לרע טוב ולטוב רע שמים
חשך לאור ואור לחשך
שמים מר למתוק ומתוק
למר
הוי חכמים בעיניהם ונגד
פניהם נבנים
הוי גבורים לשתות יין ו
ואנשי חיל למסך שכר
מצדיקי רשע עקב שחד

וצדקת צדיקים יסירו ממנו
לכן כאכל קש
לשון אש וחשש להבה ירפה
שרשם כמק יהיה ופרחם
כאבק יעלה כי מאסו את תורת
תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט ידו
עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי
נבלתם כסוחה בקרב חוצות
בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה ונשא נס לגוים מ
מרחוק ושרק לו מקצה הארץ
והנה מהרה קל יבוא אין עיף
ואין כושל בו לא ינום ולא
יישן ולא נפתח אזור חלציו
ולא נתק שרוך נעליו אשר
חציו שנונים וכל קשתתיו
דרכות פרסות סוסיו כצר
נחשבו וגלגליו כסופה שאגה
לו כלביא ושאג ככפירים
וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין
מציל וינהם עליו ביום ההוא
כנהמת ים ונבט לארץ והנה
חשך צר ואור חשך בעריפיה

בשנת מות

המלך עזיהו ואראה את אד
יהוה יושב על כסא רם ונשא

ושוליו מלאים את ההיכל שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין

ושב ורפא לו ואמר עד מתי יהוה ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה

ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני רוח

ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו

יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר

ובן רמליהו נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקיענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל כי ילד יולד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת

כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו

ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה ויאמר שמעו

נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור

אות

כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב

והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה

הזקן

והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש

ויאכל כל הנותר בקרב הארץ
והיה ביום
ההוא יהיה כל מקום אשר
יהיה שם אלף גפן באלף
כסף לשמיר ולשית יהיה
בחצים ובקשת יבוא שמה
כי שמיר ושית תהיה כל
הארץ וכל ההרים אשר
במעדר יעדרון לא תבוא
שמה יראת שמיר ושית
והיה למשלח שור ולמרמס
שה
ויאמר יהוה אלי קח לך
גליון גדול וכתב עליו בחרט
אנוש למהר שלל חש בז
ואעידה לי עדים נאמנים
את אוריה הכהן ואת זכריהו
בן יברכיהו ואקרב אל הנביאה
ותהר ותלד בן ויאמר
יהוה אלי קרא שמו מהר
שלל חש בז כי בטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי ישא
את חיל דמשק ואת שלל
שמרון לפני מלך אשור
ויסף יהוה
דבר אלי עוד לאמר יען כי
מאס העם הזה את מי השלח
ההלכים לאט ומשוש את
רצין ובן רמליהו ולכן הנה

אדני מעלה עליהם את מי
הנהר העצומים והרבים את
מלך אשור ואת כל
כבודו ועלה על כל אפיקיו
והלך על כל גדותיו וחלף
ביהודה שטף ועבר עד
צואר יגיע והיה מטות
כנפיו מלא רחב ארצך
עמנו אל
רעו עמים וחתו והאזינו
כל מרחקי ארץ התאזרו
וחתו עצו עצה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל
כי כה אמר
יהוה אלי כחזקת היד
ויסרני מלכת בדרך העם
הזה לאמר לא תאמרון
קשר לכל אשר יאמר העם
הזה קשר ואת מוראו לא
תיראו ולא תעריצו את
יהוה צבאות אתו תקדישו
והוא מוראכם והוא מע
מעריצכם והיה למקדש
ולאבן נגף ולצור מכשול
לשני בתי ישראל לפח
ולמוקש ליושב ירושלם
וכשלו בם רבים ונפלו ונש
ונשברו ונוקשו ונלכדו
צור תעודה חתום

התאזרו וחתו

תורה בלמדי וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב
וקויתי לו הנה אנכי והילדים
אשר נתן לי יהוה לאתות
ולמופתים בישראל מעם
יהוה צבאות השכן בהר
ציון
וכי יאמרו אליכם דרשו אל
האבות ואל הידענים המצ
המצפצפים והמהגים הלוא
עם אל אלהיו ידרש בעד
החיים אל המתים לתורה
ולתעודה אם לא יאמרו
כדבר הזה אשר אין לו שחר
ועבר בה נקשה ורעב והיה
כי ירעב והתקצף וקלל
במלכו ובאלהיו ופנה למעלה
ואל ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה
מנדח כי לא מועף לאשר
מוצק לה כעת הראשון הקל
ארצה זבלון וארצה נפתלי
והאחרון הכביד דרך הים
עבר הירדן גליל הגוים העם
ההלכים בחשך ראו אור
גדול ישבי בארץ
צלמות אור נגה עליהם
הרבית הגוי לא הגדלת
השמחה שמחו לפניך

כל

כשמחת בקציר כאשר
יגילו בחלקם שלל כי את
על סבלו ואת מטה שכמו
שבט הנגש בו החתת
כיום מדין כי סאון ס
ברעש ושמלה מגוללה
בדמים והיתה לשרפה
מאכלת אש כי ילד ילד
לנו בן נתן לנו ותהי המשרה
על שכמו ויקרא שמו פלא
יועץ אל גבור אבי עד
שר שלום למרבה המשרה
ולשלום אין קץ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין
אתה ולסעדה במשפט ו
ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות תעשה
זאת
דבר שלח יהוה ביעקב ונפל
בישראל וידעו העם כלו
אפרים ויושב שמרון בגאוה
ובגדל לבב לאמר לבנים
נפלו וגזית נבנה שקמים
גדעו וארזים נחליף וישגב
יהוה את צרי רצין עליו
ואת איביו יסכסך ארם
מקדם ופלשתים מאחור
ויאכלו את ישראל בכל פה
בכל זאת לא שב אפו ועוד

למרבה ם

ידו נטויה והעם לא שב
עד המכהו ואת יהוה צבאות
לא דרשו ויכרת יהוה מיש
מישראל ראש וזנב כפה
ואגמון יום אחד זקן ונשוא
פנים הוא הראש ונביא
מורה שקר הוא הזנב ויהיו
מאשרי העם הזה מתעים
ומאשריו מבלעים על כן
על בחוריו לא ישמח ואת אדני
יתמיו ואת אלמנתיו לא
ירחם כי כלו חנף ומרע וכל
פה דבר נבלה בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נטויה
כי בערה כאש רשעה
שמיר ושית תאכל ותצת
בסבכי היער ויתאבכו גאות
עשן בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי העם כמ
כמאכלת אש איש אל
אחיו לא יחמלו ויגזר על
ימין ורעב ויאכל על שמאול
ולא שבעו איש בשר
זרעו יאכלו מנשה את
אפרים ואפרים את מנשה
יחדו המה על יהודה בכל
זאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה
הוי החקקים חקקי און

ומכתבים עמל כתבו להטות
מדין דלים ולגזל משפט
עניי עמי להיות אלמנות
שללם ואת יתומים יבזו
ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבוא על
מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו
כבודכם בלתי כרע תחת
אסיר ותחת הרוגים יפלו
בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה
הוי אשור שבט אפי ומטה
הוא בידם זעמי בגוי חנף
אשלחנו ועל עם עברתי
אצונו לשלל שלל ולבז בז
ולשימו מרמס כחמר חוצות
והוא לא כן ידמה ולבבו לא
כן יחשב כי להשמיד בלבבו
ולהכרית גוים לא מעט כי
יאמר הלא שרי יחדו מלכים
הלא ככרכמיש כלנו אם לא
כארפד חמת אם לא כדמשק
שמרון כאשר מצאה ידי
לממלכת האליל ופסיליהם
מירושלם ומשמרון הלא
כאשר עשיתי לשמרון
ולאליליה כן אעשה לירושלם
ולעצביה והיה
כי יבצע אדני את כל מעשהו

מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפקד על פרי גדל לבב מלך
אשור ועל תפארת רום עיניו
כי אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי כי נבנותי ואסיר
גבולת עמים ועתודתיהם
שושתי ואוריד כאביר
יושבים ותמצא כקן ידי
לחיל העמים וכאסף ביצים
עזבות כל הארץ אני אספתי
ולא היה נדד כנף ופצה פה
ומצפצף היתפאר הגרזן
על החצב בו אם יתגדל
המשור על מניפו כהניף
שבט ואת מרימיו כהרים
מטה לא עץ
לכן ישלח האדון יהוה
צבאות במשמניו רזון ותחת
כבדו יקד יקד כיקוד אש
והיה אור ישראל לאש
וקדושו ללהבה ובערה
ואכלה שיתו ושמירו ביום
אחד וכבוד יערו וכרמלו
מנפש ועד בשר יכלה והיה
כמסס נסס ושאר עץ יערו
מספר יהיו ונער יכתבם
והיה ביום
ההוא לא יוסיף עוד שאר
ישראל ופליטת בית יעקב

להשען על מכהו ונשען
על יהוה קדוש ישראל
באמת שאר ישוב שאר
יעקב אל אל גבור כי אם
יהיה עמך ישראל כחול
הים שאר ישוב בו כליון
חרוץ שוטף צדקה כי כלה
ונחרצה אדני יהוה צבאות
עשה בקרב כל הארץ
לכן כה אמר אדני יהוה
צבאות אל תירא
עמי ישב ציון מאשור
בשבט יככה ומטהו ישא
עליך בדרך מצרים כי עוד
מעט מזער וכלה זעם ואפי
על תבליתם ועורר עליו
יהוה צבאות שוט כמכת
מדין בצור עורב ומטהו
על הים ונשאו בדרך מצרים
והיה ביום ההוא יסור סבלו
מעל שכמך ועלו מעל
צוארך וחבל על מפני שמן
בא על עית עבר במגרון
למכמש יפקיד כליו עברו
מעברה גבע מלון לנו חרדה
הרמה גבעת שאול נסה
צהלי קולך בת גלים הקשיבי
לישה עניה ענתות נדדה
מדמנה ישבי הגבים העיזו

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו
הר בת ציון גבעת ירושלם
הנה האדון יהוה
צבאות מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גדעים
והגבהים ישפלו
ונקף סבכי היער בברזל
והלבנון באדיר יפול
ויצא חטר מגזע
ישי ונצר משרשיו יפרה
ונחה עליו רוח יהוה רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה
רוח דעת ויראת
יהוה והריחו ביראת יהוה
ולא למראה עיניו ישפוט
ולא למשמע אזניו יוכיח
ושפט בצדק דלים והוכיח
במישור לענוי ארץ והכה
ארץ בשבט פיו וברוח שפ
תיו ימית רשע והיה צדק
אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו וגר זאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער
קטן נהג בם ופרה ודב
תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה
כבקר יאכל תבן ושעשע יונק על
חר פתן ועל מאורת צפעוני
גמול ידו הדה לא ירעו ולא

ישחיתו בכל הר קדשי כי
מלאה הארץ דעה את יהוה
כמים לים מכסים
והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס עמים אליו
גוים ידרשו והיתה מנחתו
כבוד
והיה ביום ההוא יוסיף
אדני שנית ידו לקנות את
שאר עמו אשר ישאר
מאשור וממצרים ומפתרוס
ומכוש ומעילם ומשנער
ומחמת ומאיי הים ונשא
נס לגוים ואסף נדחי
ישראל ונפצות יהודה
יקבץ מארבע כנפות הארץ
וסרה קנאת אפרים וצררי
יהודה יכרתו אפרים
לא יקנא את יהודה ויהודה
לא יצר את אפרים ועפו
בכתף פלשתים ימה
יחדו יבזו את בני קדם
אדום ומואב משלוח ידם
ובני עמון משמעתם
והחרים יהוה את לשון
ים מצרים והניף ידו על
הנהר בעים רוחו והכהו
לשבעה נחלים והדריך
בנעלים והיתה מסלה

לשאר עמו אשר ישאר
מאשור כאשר היתה
לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים ואמרת ביום ההוא
אודך יהוה כי אנפת בי ישב
אפך ותנחמני הנה אל ישו
עתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי
לי לישועה ושאבתם מים
בששון ממעיני הישועה
ואמרתם ביום ההוא הודו
ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילתיו הזכירו
כי נשגב שמו זמרו יהוה
כי גאות עשה מודעת זאת
בכל הארץ צהלי ורני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל
משא בבל אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ על הר
נשפה שאו נס הרימו קול
להם הניפו יד ויבאו פתחי
נדיבים אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לאפי
עליזי גאותי קול המון
בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאס
פים יהוה צבאות מפקד
צבא מלחמה באים
מארץ מרחק מקצה השמ

השמים יהוה וכלי זעמו
לחבל כל הארץ הילילו כי
קרוב יום יהוה כשד משדי
יבוא על כן כל ידים תרפינה
וכל לבב אנוש ימס ונבהלו
צירים וחבלים יאחזון
כיולדה יחילון איש אל
רעהו יתמהו פני להבים
פניהם הנה יום יהוה בא
אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה וחטאיה
ישמיד ממנה כי כוכבי
השמים וכסיליהם לא יהלו
אורם חשך השמש בצאתו
וירח לא יגיה אורו ופקדתי
על תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון זדים
וגאות עריצים אשפיל
אוקיר אנוש מפז ואדם
מכתם אופיר על כן שמים
ארגיז ותרעש הארץ ממ
קומה בעברת יהוה
צבאות וביום חרון אפו
והיה כצבי מדח וכצאן
ואין מקבץ איש אל עמו
יפנו ואיש אל ארצו ינוסו כל
הנמצא ידקר וכל הנספה
יפול בחרב ועולליהם
ירטשו לעיניהם ישסו
בתיהם ותשגלנה נשיהם

הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו. וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם. והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה. לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם. ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם. וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו. כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם. והיה ביום הניח יהוה לך

מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך. ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה. שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים. מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך. נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה. גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו. שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים. כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת. הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה. איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים. ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון. אעלה על במתי עב אדמה לעליון. אך אל

שאול תורד אל ירכתי בור. ראיך אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות. שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה. כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו. ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס. לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים. הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים. ערים: וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה. ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות. נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום. לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו

מעל שכמו יסור. זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים. כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה. בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה. אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף. ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג. הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו. בודד ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו.

משא מואב

כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה. עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה. בחוצתיו חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי. ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי

מואב ירעו נפשו ירעה לו. לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו. כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה. על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום. כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר אילים יללתה. כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה. שלחו כר מושל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון. והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה בנות מואב מעברות לארנון. הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי. יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ. והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד

ילליה ובאר אלים

שפט ודרש משפט ומהר צדק. שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו. לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים. כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלוחותיה נטשו עברו ים. על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל. ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידד השבתי. על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש. והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל. זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז. ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר.

משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה. עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד. ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות. והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה. והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים. ונשאר בו עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל. ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה. ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים. ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה. כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי

נעמנים וזמרת זר תזרענו. ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש. הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה. לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזזינו. הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש. השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו. כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו. כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר. כי לפני קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות הסיר התז. ויעזבו יחדו

לאמים כשאון מים כבירים ישאון

לעיט הרים ולבהמת הארץ
וקץ עליו העיט וכל בהמת
הארץ עליו תחרף: בעת
ההיא יובל שי ליהוה צבאות
עם ממשך ומורט ומעם נו
רא מן הוא והלאה גוי קו
קו ומבוסה אשר בזאו נהרים
ארצו אל מקום שם
יהוה צבאות הר ציון:
משא מצרים הנה
יהוה רכב על עב קל ובא
מצרים ונעו אלילי מצרים
מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו:
וסכסכתי מצרים במצרים
ונלחמו איש באחיו ואיש
ברעהו עיר בעיר ממלכה
בממלכה: ונבקה רוח מצרים
בקרבו ועצתו אבלע ודרשו
אל האלילים ואל האטים
ואל האבות ואל הידענים:
וסכרתי את מצרים ביד
אדנים קשה ומלך עז
ימשל בם נאם האדון יהוה
צבאות: ונשתו מים מהים
ונהר יחרב ויבש: והאזניחו
נהרות דללו וחרבו יארי
מצור קנה וסוף קמלו: ערות
על יאור על פי יאור וכל
מזרע יאור ייבש נדף ואיננו:
ואנו הדיגים ואבלו

כל משליכי ביאור חכה ופרשי
מכמרת על פני מים אמללו:
ובשו עבדי פשתים שריקות
וארגים חורי: והיו שתתיה
מדכאים כל עשי שכר אגמי
נפש: אך אוילים שרי צען
חכמי יעצי פרעה עצה
נבערה איך תאמרו אל
פרעה בן חכמים אני בן
מלכי קדם: איו אפוא
חכמיך ויגידו נא לך וידעו
מה יעץ יהוה צבאות
על מצרים: נואלו שרי
צען נשאו שרי נף התעו
את מצרים פנת שבטיה:
יהוה מסך בקרבה רוח
עועים והתעו את מצרים
בכל מעשהו כהתעות
שכור בקיאו: ולא יהיה
למצרים מעשה אשר יעשה
ראש וזנב כפה ואגמון:
ביום ההוא יהיה מצרים
כנשים וחרד ופחד מפני
תנופת יד יהוה צבאות
אשר הוא מניף עליו:
והיתה אדמת יהודה למצ
למצרים לחגא כל אשר
יזכיר אתה אליו יפחד
מפני עצת יהוה צבאות
אשר הוא יועץ עליו:

ביום ההוא יהיו חמש
ערים בארץ מצרים מדברות
שפת כנען ונשבעות ליהוה
צבאות עיר ההרס יאמר
לאחת:
ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה
בתוך ארץ מצרים ומצבה
אצל גבולה ליהוה: והיה לאות
ולעד ליהוה צבאות בארץ
מצרים כי יצעקו אל יהוה
מפני לחצים וישלח להם
מושיע ורב והצילם: ונודע
יהוה למצרים וידעו מצרים
את יהוה ביום ההוא ועבדו
זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה
ושלמו: ונגף יהוה את
מצרים נגף ורפוא ושבו עד
יהוה ונעתר להם ורפאם:
ביום ההוא תהיה מסלה
ממצרים אשורה ובא אשור
במצרים ומצרים באשור
ועבדו מצרים את אשור:
ביום ההוא
יהיה ישראל שלישיה
למצרים ולאשור ברכה בקרב
הארץ: אשר ברכו יהוה
צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל:
בשנת בא תרתן אשדודה

בשלח אתו סרגון מלך אשור
וילחם באשדוד וילכדה: בעת
ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו
בן אמוץ לאמר לך ופתחת
השק מעל מתניך ונעלך
תחלץ מעל רגליך ויעש כן
הלך ערום ויחף: ויאמר יהוה
כאשר הלך עבדי ישעיהו
ערום ויחף שלש שנים אות
ומופת על מצרים ועל כוש:
כן ינהג מלך אשור את שבי
מצרים ואת גלות כוש נערים
וזקנים ערום ויחף וחשופי
שת ערות מצרים: וחתו
ובשו מכוש מבטם ומן
מצרים תפארתם: ואמר
ישב האי הזה ביום ההוא
הנה כה מבטנו אשר נסנו
שם לעזרה להנצל מפני מלך
אשור ואיך נמלט אנחנו:
משא מדבר ים
כסופות בנגב לחלוף ממדבר
בא מארץ נוראה: חזות
קשה הגד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי עילם
צורי מדי כל אנחתה השבתי:
על כן מלאו מתני חלחלה
צירים אחזוני כצירי יולדה
נעויתי משמע נבהלתי
מראות: התעה לבבי פלצות

בעתתני את נשף חשקי שם
לי לחרדה׃ ערך השלחן צפה
הצפית אכול שתה קומו
השרים משחו מגן׃
כי כה אמר אלי אדני לך
העמד המצפה אשר יראה
יגיד׃ וראה רכב צמד פרשים
רכב חמור רכב גמל והקשיב
קשב רב קשב׃ ויקרא אריה
על מצפה אדני אנכי עמד
תמיד יומם ועל משמרתי
אנכי נצב כל הלילות׃ והנה
זה בא רכב איש צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה נפלה בבל
וכל פסילי אלהיה שבר לארץ׃
מדשתי ובן גרני אשר שמעתי
מאת יהוה צבאות
אלהי ישראל הגדתי לכם׃
משא דומה
אלי קרא משעיר שמר מה
מלילה שמר מה מליל׃
אמר שמר אתא בקר וגם
לילה אם תבעיון בעיו שבו
אתיו׃
משא בערב ביער בערב
תלינו ארחות דדנים׃ לקראת
צמא התיו מים ישבי
ארץ תימא בלחמו קדמו
נדד׃ כי מפני חרבות נדדו
מפני חרב נטושה ומפני

קשת דרוכה ומפני כבד
מלחמה׃
כי כה אמר אדני אלי בעוד
שנה כשני שכיר וכלה כל
כבוד קדר׃ ושאר מספר
קשת גבורי בני קדר ימעטו
כי יהוה אלהי ישראל דבר׃
משא גיא
חזיון מה לך אפוא כי
עלית כלך לגגות׃ תשאות
מלאה עיר הומיה קריה
עליזה חלליך לא חללי
חרב ולא מתי מלחמה׃ כל
קציניך נדדו יחד מקשת
אסרו כל נמצאיך אסרו
יחדו מרחוק ברחו׃ על כן
אמרתי שעו מני אמרר
בבכי אל תאיצו לנחמני על
שד בת עמי׃ כי יום מהומה
ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון
מקרקר קר ושוע אל ההר׃
ועילם נשא אשפה ברכב
אדם פרשים וקיר ערה
מגן׃ ויהי מבחר עמקיך
מלאו רכב והפרשים שת
שתו השערה׃ ויגל את
מסך יהודה ותבט ביום
ההוא אל נשק בית היער׃
ואת בקיעי עיר דוד ראיתם

כי רבו ותקבצו את מי הברכה
התחתונה׃ ואת בתי
ירושלם ספרתם ותתצו
הבתים לבצר החומה׃ ומקוה
עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם
אל עשיה ויצרה מרחוק
לא ראיתם׃ ויקרא אדני יהוה
צבאות ביום ההוא לבכי
ולמספד ולקרחה ולחגר
שק׃ והנה ששון ושמחה
הרג בקר ושחט צאן אכל בשר
ושתות יין אכול ושתו כי
מחר נמות׃ ונגלה באזני
יהוה צבאות אם יכפר העון
הזה לכם עד תמתון אמר אדני
יהוה צבאות׃
כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה על
שבנא אשר על הבית׃ מה
לך פה ומי לך פה כי חצבת
לך פה קבר חצבי מרום קברו
חקקי בסלע משכן לו׃ הנה
יהוה מטלטלך טלטלה
גבר ועטך עטה׃ צנוף
יצנפך צנפה כדור אל ארץ
רחבת ידים שמה תמות
ושמה מרכבות כבודך
קלון בית אדניך׃ והדפתיך
ממצבך וממעמדך יהרסך׃

והיה ביום ההוא וקראתי
לעבדי לאליקים בן חלקיהו׃
והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתן בידו
והיה לאב ליושב ירושלם
ולבית יהודה׃ ונתתי מפתח
בית דוד על שכמו ופתח
ואין סגר וסגר ואין פתח׃
ותקעתיו יתד במקום נאמן
והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
ותלו עליו כל כבוד בית אביו
הצאצאים והצפעות כל
כלי הקטן מכלי האגנות
ועד כל כלי הנבלים׃ ביום
ההוא נאם יהוה צבאות תמוש
היתד התקועה במקום
נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת
המשא אשר עליה כי יהוה
דבר׃
משא צר הילילו אניות תרשיש
כי שדד מבית מבוא מארץ
כתים נגלה למו׃ דמו ישבי
אי סחר צידון עבר ים
מלאוך׃ ובמים רבים זרע
שחר קציר יאור תבואתה
ותהי סחר גוים׃ בושי
צידון כי אמר ים מעוז הים
לאמר לא חלתי ולא ילדתי
ולא גדלתי בחורים רוממתי
בתולות׃

כאשר שמע יחילו כשמע למצרים
צר׃ עברו תרשישה הילילו
ישבי אי׃ הזאת לכם עליזה
מימי קדם קדמתה יבלוה
רגליה מרחוק לגור׃ מי יעץ
זאת על צר המעטירה אשר
סחריה שרים כנעניה נכבדי
ארץ׃ יהוה צבאות יעצה
לחלל גאון כל צבי להקל
כל נכבדי ארץ׃ עברי
ארצך כיאר בת תרשיש
אין מזח עוד׃ ידו נטה
על הים הרגיז ממלכות
יהוה צוה אל כנען לשמד
מעזניה׃ ויאמר לא תוסיפי
עוד לעלוז המעשקה
בתולת בת צידון כתיים
קומי עברי גם שם לא ינוח
לך׃ הן ארץ כשדים זה
העם לא היה אשור יסדה
לציים הקימו בחוניו עררו בחינין
ארמנותיה שמה למפלה׃
הילילו אניות תרשיש כי
שדד מעזכן׃
והיה ביום ההוא ונשכחת
צר שבעים שנה כימי
מלך אחד מקץ שבעים
שנה יהיה לצר כשירת
הזונה׃ קחי כנור סבי עיר
זונה נשכחה היטיבי נגן

הרבי שיר למען תזכרי׃
והיה מקץ שבעים שנה
יפקד יהוה את צר ושבה
לאתננה וזנתה את כל
ממלכות הארץ על פני
האדמה׃ והיה סחרה ואת
ואתננה קדש ליהוה לא
יאצר ולא יחסן כי לישבים
לפני יהוה יהיה סחרה
לאכל לשבעה ולמכסה
עתיק׃
הנה יהוה בוקק הארץ
ובולקה ועוה פניה והפיץ
ישביה׃ והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כנשה כאשר
נשה בו׃ הבוק תבוק הארץ
והבוז תבוז כי יהוה דבר
את הדבר הזה׃ אבלה נבלה
הארץ אמללה נבלה תבל
אמללו מרום עם הארץ׃
והארץ חנפה תחת ישביה
כי עברו תורת חלפו חק
הפרו ברית עולם׃ על כן
אלה אכלה ארץ ויאשמו
ישבי בה על כן חרו ישבי
ארץ ונשאר אנוש מזער׃
אבל תירוש אמללה
גפן נאנחו כל שמחי לב׃

שבת משוש תפים חדל
שאון עליזים שבת משוש
כנור׃ בשיר לא ישתו יין
ימר שכר לשתיו׃ נשברה
קרית תהו סגר כל בית
מבוא׃ צוחה על היין
בחוצות ערבה כל שמחה
גלה משוש הארץ׃ נשאר
בעיר שמה ושאיה יכת
שער׃ כי כה יהיה בקרב
הארץ בתוך העמים כנקף
זית כעוללת אם כלה בציר׃
המה ישאו קולם ירנו בגאון
יהוה צהלו מים׃ על כן
באורים כבדו יהוה באיי
הים שם יהוה אלהי ישר
ישראל׃
מכנף הארץ זמרת
שמענו צבי לצדיק ואמר
רזי לי רזי לי אוי לי בגדים
בגדו ובגד בוגדים בגדו׃ פחד
ופחת ופח עליך יושב׃ והיה הארץ
הנס מקול הפחד יפל אל
הפחת והעולה מתוך הפחת
ילכד בפח כי ארבות ממרום
נפתחו וירעשו מוסדי
ארץ׃
רעה התרעעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט
התמוטטה ארץ׃ נוע תנוע

ארץ כשכור ותתנודד
כמלונה וכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תסיף קום׃
והיה ביום
ההוא יפקד יהוה על צבא
המרום ועל מלכי במרום
האדמה על האדמה׃ ואספו
אספה אסיר על בור וסגרו
על מסגר ומרב ימים יפקדו׃
וחפרה הלבנה ובושה
החמה כי מלך יהוה צבאות
בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד׃
יהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא
עצות מרחוק אמונה אמן׃
כי שמת מעיר לגל קריה
בצורה למפלה ארמון זרים
לעולם מעיר לא יבנה׃ על כן
יכבדוך עם עז קרית גוים
עריצים ייראוך׃ כי היית
מעוז לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב
כי רוח עריצים כזרם קיר׃
כחרב בציון שאון זרים
תכניע חרב בצל עב זמיר
עריצים יענה׃
ועשה יהוה צבאות לכל
העמים בהר הזה משתה
שמנים משתה שמרים

שמנים ממחים שמרים
מזקקים: ובלע בהר הזה
פני הלוט הלוט על כל העמים
והמסכה הנסוכה על כל
הגוים: בלע המות לנצח
ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל פנים וחרפת עמו
יסיר מעל כל הארץ כי
יהוה דבר:
ואמר ביום ההוא הנה אלהינו
זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה
קוינו לו נגילה ונשמחה
בישועתו: כי תנוח יד יהוה
בהר הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן במי
מדמנה: ופרש ידיו בקרבו
כאשר יפרש השחה לשחות
והשפיל גאותו עם ארבות
ידיו: ומבצר משגב חומ
תיך השח השפיל הגיע
לארץ עד עפר:
ביום ההוא יושר השיר
הזה בארץ יהודה עיר עז
לנו ישועה ישית חומות
וחל: פתחו שערים ויבא
גוי צדיק שמר אמנים:
יצר סמוך תצר שלום שלום
כי בך בטוח: בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה
צור עולמים: כי השח

ישבי מרום קריה נשגבה
ישפילנה עד ארץ יגיענה
עד עפר: תרמסנה רגל רגלי
עני פעמי דלים: ארח לצדיק
מישרים ישר מעגל צדיק
תפלס: אף ארח משפטיך
יהוה קוינוך לשמך ולזכרך
תאות נפש: נפשי אויתיך
בלילה אף רוחי בקרבי אש
אשחרך כי כאשר משפטיך
לארץ צדק למדו ישבי תבל:
יחן רשע בל למד צדק בארץ
נכחות יעול ובל יראה גאות
יהוה:
יהוה רמה ידך בל יחזיון יחזו
ויבשו קנאת עם אף
אש צריך תאכלם: יהוה
תשפת שלום לנו כי גם כל
מעשינו פעלת לנו: יהוה
אלהינו בעלונו אדנים זולתך
לבד בך נזכיר שמך: מתים
בל יחיו רפאים בל יקמו לכן
פקדת ותשמידם ותאבד
כל זכר למו: יספת לגוי יהוה
יספת לגוי נכבדת רחקת כל
קצוי ארץ:
יהוה בצר פקדוך צקון
לחש מוסרך למו: כמו הרה
תקריב ללדת תחיל תזעק
בחבליה כן היינו מפניך

יהוה: הרינו חלנו כמו ילדנו
רוח ישועת בל נעשה ארץ
בל יפלו ישבי תבל: יחיו
מתיך נבלתי יקומון הקיצו
ורננו שכני עפר כי טל
אורת טלך וארץ רפאים
תפיל:
לך עמי בא בחדריך וסגר
דלתיך בעדך חבי כמעט
רגע עד יעבור זעם: כי
הנה יהוה יצא ממקומו
לפקד עון ישב הארץ עליו
וגלתה הארץ את דמיה
ולא תכסה עוד על הרוגיה:
ביום ההוא
יפקד יהוה בחרבו הקשה
והגדולה והחזקה על לויתן
נחש ברח ועל לויתן נחש
עקלתון והרג את התנין
אשר בים:
ביום ההוא כרם חמר ענו
לה: אני יהוה נצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה
לילה ויום אצרנה: חמה
אין לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה
בה אציתנה יחד: או יחזק
במעזי יעשה שלום לי
שלום יעשה לי:
הבאים

ישרש יעקב יציץ ופרח
ישראל ומלאו פני תבל
תנובה: הכמכת מכהו הכהו
אם כהרג הרגיו הרג: בסא
בסאסאה בשלחה תריבנה
הגה ברוחו הקשה ביום קדים:
לכן בזאת יכפר עון יעקב
וזה כל פרי הסר חטאתו
בשומו כל אבני מזבח כא
כאבני גר מנפצות לא יקמו
אשרים וחמנים: כי עיר
בצורה בדד נוה משלח ונעזב
כמדבר שם ירעה עגל ושם
ירבץ וכלה סעפיה: ביבש
קצירה תשברנה נשים
באות מאירות אותה כי לא
עם בינות הוא על כן לא
ירחמנו עשהו ויצרו לא
יחננו:
והיה ביום ההוא יחבט
יהוה משבלת הנהר עד
נחל מצרים ואתם תלקטו
לאחד אחד בני ישראל:
והיה ביום ההוא
יתקע בשופר גדול ובאו
האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים
והשתחוו ליהוה בהר
הקדש בירושלם:
הוי עטרת גאות שכרי

אפרים וציץ נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים
הלומי יין הנה חזק ואמץ
לאדני כזרם ברד שער
קטב כזרם מים כבירים
שטפים הניח לארץ ביד
ברגלים תרמסנה עטרת גאות
שכורי אפרים והיתה ציצת
נבל צבי תפארתו אשר על
ראש גיא שמנים כבכורה
בטרם קיץ אשר יראה
הראה אותה בעודה בכפו
יבלענה
ביום ההוא יהיה יהוה
צבאות לעטרת צבי ול
ולצפירת תפארה לשאר
עמו ולרוח משפט ליושב
על המשפט ולגבורה מש
משיבי מלחמה שערה
וגם אלה ביין
שגו ובשכר תעו כהן ונביא
שגו בשכר נבלעו מן היין
תעו מן השכר שגו בראה
פקו פליליה כי כל שלחנות
מלאו קיא צאה בלי
מקום
את מי יורה דעה ואת מי יבין
שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים כי צו לצו צו לצו
קו לקו קו לקו זעיר שם

זעיר שם כי בלעגי שפה
ובלשון אחרת ידבר אל
העם הזה אשר אמר
אליהם זאת המנוחה הניחו
לעיף וזאת המרגעה ולא
אבוא שמוע והיה להם
דבר יהוה צו לצו צו לצו
קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם למען ילכו וכשלו
אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו
לכן שמעו
דבר יהוה אנשי לצון מ
משלי העם הזה אשר
בירושלם כי אמרתם כ
כרתנו ברית את מות ועם
שאול עשינו חזה שוט ש
שוטף כי עבר לא יבואנו
כי שמנו כזב מחסנו ובשקר
נסתרנו
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני יסד בציון אבן אבן
בחן פנת יקרת מוסד — מוסד
המאמין לא יחיש ושמתי
משפט לקו וצדקה למשקלת
ויעה ברד מחסה כזב
וסתר מים ישטפו כ
וכפר בריתכם את מות
וחזותכם את שאול לא
תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם
לו למרמס מדי עברו

יקח אתכם כי בבקר בבקר
יעבר ביום ובלילה והיה
רק זועה הבין שמועה כי
קצר המצע מהשתרע ו
והמסכה צרה כהתכנס כ
כי כהר פרצים יקום יהוה
כעמק בגבעון ירגז לעשות
מעשהו זר מעשהו ולעבד
עבדתו נכריה עבדתו ו
ועתה אל תתלוצצו פן
יחזקו מוסריכם כי כלה
ונחרצה שמעתי מאת א
אדני יהוה צבאות על כל
הארץ
האזינו ושמעו קולי הק
הקשיבו ושמעו אמרתי
הכל היום יחרש החרש
לזרע יפתח וישדד אדמתו
הלוא אם שוה פניה והפיץ
קצח וכמן יזרק ושם חטה
שורה ושערה נסמן וכסמת
גבלתו ויסרו למשפט אלהיו
יורנו כי לא בחרוץ יודש
קצח ואופן עגלה על כמן
יוסב כי במטה יחבט קצח
וכמן בשבט לחם יודק כי
לא לנצח אדוש ידושנו והמם
גלגל עגלתו ופרשיו לא
ידקנו גם זאת מעם יהוה
צבאות יצאה הפליא עצה

הגדיל תושיה
הוי אריאל אריאל קרית
חנה דוד ספו שנה על שנה
חגים ינקפו והציקותי ל
לאריאל והיתה תאניה
ואניה והיתה לי כאריאל
וחניתי כדור עליך וצרתי
עליך מצב והקמתי עליך
מצרת ושפלת מארץ תדברי
ומעפר תשח אמרתך והיה
כאוב מארץ קולך ומעפר
אמרתך תצפצף והיה
כאבק דק המון זריך וכמץ
עבר המון עריצים והיה
לפתע פתאם מעם יהוה
צבאות תפקד ברעם וברעש
וקול גדול סופה וסערה
ולהב אש אוכלה והיה
כחלום חזון לילה המון כל
הגוים הצבאים על אריאל
וכל צביה ומצדתה והמ
והמציקים לה והיה כא
כאשר יחלם הרעב והנה
אוכל והקיץ וריקה נפשו
וכאשר יחלם הצמא ו
והנה שתה ונפשו שוקקה והקיץ והנה עיף
כן יהיה המון כל הגוים
הצבאים על הר ציון
התמהמהו
ותמהו השתעשעו ושעו

שכרו ולא יין נעו ולא שכר
כי נסך עליכם יהוה רוח
תרדמה ויעצם את עיניכם
את הנביאים ואת ראשיכם
החזים כסה ותהי לכם חזות
הכל כדברי הספר החתום
אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא זה
ואמר לא אוכל כי חתום
הוא ונתן הספר על אשר
לא ידע ספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא ידעתי ספר
ויאמר יהוה
יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק
ממני ותהי יראתם אתי
מצות אנשים מלמדה
לכן הנני יוסף להפליא את
העם הזה הפלא ופלא
ואבדה חכמת חכמיו ובינת
נבניו תסתתר
הוי המעמיקים מיהוה
לסתר עצה והיה במחשך
מעשיהם ויאמרו מי ראנו
ומי יודענו הפככם אם
כחמר היצר יחשב כי
יאמר מעשה לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליצרו
לא הבין הלוא עוד מעט
מזער ושב לבנון לכרמל

והכרמל ליער יחשב ושמעו
ביום ההוא החרשים דברי
ספר ומאפל ומחשך עיני
עורים תראינה ויספו ענוים
ביהוה שמחה ואביוני
אדם בקדוש ישראל יגילו
כי אפס עריץ וכלה לץ
ונכרתו כל שקדי און מח
טיאי אדם בדבר ולמוכיח
בשער יקשון ויטו בתהו
צדיק
לכן כה אמר יהוה אל בית
יעקב אשר פדה את אברהם
לא עתה יבוש יעקב ולא
עתה פניו יחורו כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקרבו
יקדישו שמי והקדישו
את קדוש יעקב ואת אלהי
ישראל יעריצו וידעו תעי
רוח בינה ורוגנים ילמדו
לקח
הוי בנים סוררים נאם
יהוה לעשות עצה ולא
מני ולנסך מסכה ולא רוחי
למען ספות חטאת על
חטאת ההלכים לרדת
מצרים ופי לא שאלו לעוז
במעוז פרעה ולחסות בצל
מצרים והיה לכם מעוז
פרעה לבשת והחסות בצל

מצרים

מצרים לכלמה כי היו בצען
שריו ומלאכיו חנס
יגיעו כל הבאיש על עם
לא יועילו למו לא לעזר
ולא להועיל כי לבשת וגם
לחרפה
משא בהמות נגב בארץ
צרה וצוקה לביא וליש מ
מהם אפעה ושרף מעופף
ישאו על כתף עירים חיל
יהם ועל דבשת גמלים
אוצרתם על עם לא יועילו
ומצרים הבל וריק יעזרו
לכן קראתי לזאת רהב הם
שבת עתה בוא כתבה על
לוח אתם ועל ספר חקה
ותהי אחרון לעד עד עולם ליום
כי עם מרי הוא בנים כחשים
בנים לא אבו שמוע תורת
יהוה אשר אמרו לראים
לא תראו ולחזים לא תחזו
לנו נכחות דברו לנו חלקות
חזו מהתלות סורו מני דרך
הטו מני ארח השביתו
מפנינו את קדוש ישראל
לכן כה אמר
קדוש ישראל יען מאסכם
בדבר הזה ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו לכן
יהיה לכם העון הזה כפרץ

נפל נבעה בחומה נשגבה
אשר פתאם לפתע יבוא ש
שברה ושברה כשבר נבל
יוצרים כתות לא יחמל
ולא ימצא במכתתו חרש
לחתות אש מיקוד ולחשף
מים מגבא
כי כה אמר אדני יהוה
קדוש ישראל בשובה ונחת
תושעון בהשקט ובבטחה
תהיה גבורתכם ולא אביתם
ותאמרו לא כי על סוס
ננוס על כן תנוסון ועל קל
נרכב על כן יקלו רדפיכם אלף אחד מפני גערת אחד
מפני גערת חמשה תנסו
עד אם נותרתם כתרן על
ראש ההר וכנס על הגבעה
ולכן יחכה יהוה לחננכם
ולכן ירום לרחמכם כי
אלהי משפט יהוה אשרי
כל חוכי לו
כי עם בציון ישב בירושלם
בכו לא תבכה חנון יחנך
לקול זעקך כשמעתו ענך
ונתן לכם אדני לחם צר
ומים לחץ ולא יכנף עוד
מוריך והיו עיניך ראות
את מוריך ואזניך תשמענה
דבר מאחריך לאמר
זה הדרך לכו בו כי

תאמינו וכי תשמאילו: וטמ
וטמאתם את צפוי פסילי
כספך ואת אפדת מסכת
זהבך תזרם כמו דוה צא
תאמר לו: ונתן מטר זרעך
אשר תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך
ביום ההוא כר נרחב: והא
והאלפים והעירים עבדי
האדמה בליל חמיץ יאכלו
אשר זרה ברחת ובמזרה: בם
והיה על כל הר גבה ועל כל
גבעה נשאה פלגים יבלי
מים ביום הרג רב בנפל מ
מגדלים: והיה אור הלבנה
כאור החמה ואור החמה
יהיה שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש יהוה
את שבר עמו ומחץ מכתו
ירפא:

הנה שם יהוה בא ממרחק
בער אפו וכבד משאה
שפתיו מלאו זעם ולשונו
כאש אכלת: ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה
להנפה גוים בנפת שוא ורסן
מתעה על לחיי עמים: הש
השיר יהיה לכם כליל הת
התקדש חג ושמחת
לבב כהו כהולך בחליל

לבוא בהר יהוה אל צור
ישראל: והשמיע יהוה את
הוד קולו ונחת זרועו יראה
בזעף אף ולהב אש אוכלה
נפץ וזרם ואבן ברד: כי מקול
יהוה יחת אשור בשבט
יכה: והיה כל מעבר מטה
מוסדה אשר יניח יהוה
עליו בתפים ובכנרות ובמל
ובמלחמות תנופה נלחם
בה: כי ערוך מאתמול תפתה
גם היא למלך הוכן העמיק
הרחב מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל
גפרית בערה בה:
הוי הירדים מצרים לעזרה
ועל סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו
על קדוש ישראל ואת
יהוה לא דרשו: וגם הוא
חכם ויבא רע ואת דבריו
אור לו בציון ותנור לו
בירושלם:

הן לצדק ימלך מלך ולש
ולשרים למשפט ישרו:
והיה איש כמחבא רוח
וסתר זרם כפלגי מים בציון
כצל סלע כבד בארץ עיפה
ולא תשעינה עיני ראים

לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און: ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא
רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזור ויחדו כלם יכליון:

כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו
מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא
על הר ציון ועל גבעתה: כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלים
גנון והציל פסח והמליט: שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: כי ביום
ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואיש אלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם
חטא: ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב
ובחוריו למס יהיו: וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר

ואזני שמעים תקשבנה
ולבב נמהרים יבין לדעת
ולשון עלגים תמהר לדבר
צחות: לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר שוע
כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה
און לעשות חנף ולדבר אל
יהוה תועה להריק נפש ר
רעב ומשקה צמא יחסיר
וכלי כליו רעים הוא זמות
יעץ לחבל ענוים באמרי עניים
שקר ובדבר אביון משפט
ונדיב נדיבות יעץ והוא
על נדיבות יקום:
נשים שאננות קמנה
שמענה קולי בנות בטחות
האזנה אמרתי: ימים על
שנה תרגזנה בטחות כי כ
כלה בציר אסף בלי יבוא: חרדו
שאננות רגזה בטחות פשטה
וערה וחגורה על חלצים:
על שדים ספדים על שדי
חמד על גפן פריה: על אד
אדמת עמי קוץ שמיר
תעלה כי על כל בתי משוש
קריה עליזה: כי ארמון נטש
המון עיר עזב עפל ובחן היה
בעד מערות עד עולם משוש
פראים מרעה עדרים:
עד יערה עלינו רוח ממרום

והיה מדבר לכרמל וכרמל והכרמל
ליער יחשב: ושכן במדבר
משפט וצדקה בכרמל תשב
והיה מעשה הצדקה שלום
ועבדת הצדקה השקט ובטח
עד עולם: וישב עמי בנוה
שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות: וברד
ברדת היער ובשפלה
תשפל העיר: אשריכם זרעי
על כל מים משלחי רגל ה
השור והחמור:
הוי שודד ואתה לא שדוד
ובוגד ולא בגדו בו כהתמך
שודד תושד כנלתך לבגד
יבגדו בך:
יהוה חננו לך קוינו היה
זרעם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה: מקול המון נ
נדדו עמים מרוממתך
נפצו גוים: ואסף שללכם
אסף החסיל כמשק גבים
שקק בו: נשגב יהוה כי שכן
מרום מלא ציון משפט
וצדקה: והיה אמונת
עתיך חסן ישועת חכמת
ודעת יראת יהוה היא
אוצרו:
הן אראלם צעקו חצה
מלאכי שלום מר יבכיון

נשמו מסלות שבת עבר
ארח הפר ברית מאס ערים
לא חשב אנוש אבל אמל
אמללה ארץ החפיר לבנון
קמל היה השרון כערבה
ונער בשן וכרמל עתה
אקום יאמר יהוה עתה
ארומם עתה אנשא תהרו
חשש תלדו קש רוחכם
אש תאכלכם והיו עמים
משרפות שיד קוצים כס
כסוחים באש יצתו

שמעו רחוקים
אשר עשיתי ודעו קרובים
גברתי פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי
יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו
מוקדי עולם הלך צדקות
ודבר מישרים מאס בב
בבצע מעשקות נער כפיו
מתמך בשחד אטם אזנו
משמע דמים ועצם עיניו
מראות ברע הוא מרומים
ישכן מצדות סלעים משגבו
לחמו נתן מימיו נאמנים
מלך ביפיו תחזינה עיניך
תראינה ארץ מרחקים
לבך יהגה אימה איה ספר
איה שקל איה ספר את
המגדלים את עם נועז

לא תראה עם עמקי שפה
משמוע נלעג לשון אין
בינה חזה ציון קרית מועדנו
עיניך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל יצען בל
יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו
בל ינתקו כי אם שם אדיר
יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל תלך
בו אני שיט וצי אדיר לא
יעברנו כי יהוה שפטנו
יהוה מחקקנו יהוה מלכנו
הוא יושיענו נטשו
חבליך בל יחזקו כן תרנם
בל פרשו נס אז חלק עד
פסחים שלל מרבה בזזו בז ובל
יאמר שכן חליתי העם
הישב בה נשא עון
קרבו גוים לשמע ולאמים
הקשיבו תשמע הארץ
ומלאה תבל וכל צאצאיה
כי קצף ליהוה על כל הגוים
וחמה על כל צבאם החרימם
נתנם לטבח וחלליהם
ישלכו ופגריהם יעלה
באשם ונמסו הרים מדמם
ונמקו כל צבא השמים
ונגלו כספר השמים וכל
צבאם יבול כנבל עלה
מגפן וכנבלת מתאנה כי

רותה בשמים חרבי הנה על
אדום תרד ועל עם חרמי
למשפט חרב ליהוה מלאה
דם הדשנה מחלב כליות מחלב מדם כרים ועתודים
אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום
וירדו ראמים עמם ופרים
עם אבירים ורותה ארצם
מדם ועפרם מחלב ידשן
כי יום נקם ליהוה שנת
שלומים לריב ציון ונהפכו
נחליה לזפת ועפרה לגפרית
והיתה ארצה לזפת בערה
לילה ויומם לא תכבה
לעולם יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצחים
אין עבר בה וירשוה קאת
וקפוד וינשוף וערב ישכנו
בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו חריה ואין שם
מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס ועלתה ארמנתיה
סירים קמוש וחוח במבצ
במבצריה והיתה נוה
תנים חציר לבנות יענה
ופגשו ציים את איים
ושעיר על רעהו יקרא אך
שם הרגיעה לילית ומצאה
לה מנוח שמה קננה קפוז
ותמלט ובקעה ודגרה בצלה

אך שם נקבצו דיות אשה
רעותה דרשו מעל ספר
יהוה וקראו אחת מהנה
לא נעדרה אשה רעותה לא
פקדו כי פי הוא צוה ורוחו
הוא קבצן והוא הפיל להן
גורל וידו חלקתה להם בקו
עד עולם יירשוה לדור
ודור ישכנו בה

ישֻׂשׂום מדבר וציה ותגל
ערבה ותפרח כחבצלת
פרח תפרח ותגל אף גילת
ורנן כבוד הלבנון נתן לה
והשרון הדר הכרמל המה יראו
כבוד יהוה הדר אלהינו
חזקו ידים
רפות וברכים כשלות אמ
אמצו אמרו לנמהרי לב
חזקו אל תיראו הנה אלהיכם
נקם יבוא גמול אלהים
הוא יבוא וישעכם אז
תפקחנה עיני עורים ואזני
חרשים תפתחנה אז ידלג
כאיל פסח ותרן לשון
אלם כי נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה והיה
השרב לאגם וצמאון
למבועי מים בנוה תנים
רבצה חציר לקנה וגמא
והיה שם מסלול ודרך

הקדש יקרא לה לא יעברנו
טמא והוא למו הלך דרך
ואוילים לא יתעו׃ לא יהיה
שם אריה ופריץ חיות בל
יעלנה לא תמצא שם וה
והלכו גאולים׃ ופדויי יהוה
ישבון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה׃
ויהי בארבע עשרה שנה למלך
חזקיהו עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם׃ וישלח
מלך אשור את רבשקה
מלכיש ירושלמה אל חזקיהו
המלך בחיל כבד ויעמד
בתעלת הברכה העליונה
במסלת שדה כובס׃
ויצא אליו אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הספר ויואח
בן אסף המזכיר׃ ויאמר
אליהם רבשקה אמרו
נא אל חזקיהו כה אמר
המלך הגדול מלך אשור
מה הבטחון הזה אשר
בטחת׃ אמרתי אך
דבר שפתים עצה וגב
וגבורה למלחמה עתה

על מי בטחת כי מרדת בי׃ מ
הנה בטחת על משענת הקנה
הרצוץ הזה על מצרים אש אשר
יסמך איש עליו ובא בכפו
ונקבה כן פרעה מלך מצרים
לכל הבטחים עליו׃ וכי
תאמר אלי אל יהוה אלהי
אלהינו בטחנו הלוא הוא
אשר הסיר חזקיהו את
במתיו ואת מזבחותיו
ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו׃
ועתה התערב נא את אדני
המלך אשור ואתנה לך
אלפים סוסים אם תוכל
לתת לך רכבים עליהם׃
ואיך תשיב את פני פחת
אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים
לרכב ולפרשים׃ ועתה
המבלעדי יהוה עליתי
על הארץ הזאת להשחיתה
יהוה אמר אלי עלה אל הארץ
הזאת והשחיתה׃ ויאמר
אליקים ושבנא ויואח
אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו
ואל תדבר אלינו יהודית
באזני העם אשר על החומה
ויאמר רבשקה האל אדניך

ואליך שלחני אדני לדבר
את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החו
החומה לאכל את חריהם צואתם
ולשתות את שיניהם עמכם מימי רגליהם
ויעמד רבשקה ויקרא
בקול גדול יהודית ויאמר
שמעו את דברי המלך
הגדול מלך אשור׃ כה אמר
המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם׃ ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה לא תנתן
העיר הזאת ביד מלך
אשור׃ אל תשמעו אל
חזקיהו כי כה אמר המלך
אשור עשו אתי ברכה
וצאו אלי ואכלו איש את
גפנו ואיש תאנתו ושתו
איש מי בורו׃ עד באי
ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם ארץ
וכרמים׃ פן יסית אתכם
חזקיהו לאמר יהוה יצילנו
ההצילו אלהי הגוים
איש את ארצו מיד
מלך אשור׃
איה אלהי חמת
וארפד איה אלהי

ספרוים וכי הצילו את שמ
שמרון מידי׃ מי בכל אלהי
הארצות האלה אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל
יהוה את ירושלם מידי׃
ויחרישו ולא ענו אתו דבר
כי מצות המלך היא לאמר
לא תענהו׃ ויבא אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הספר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו קרועי
בגדים ויגידו לו את דברי
רבשקה׃
ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע
את בגדיו ויתכס בשק
ויבא בית יהוה׃ וישלח
את אליקים אשר על
הבית ואת שבנא הספר
ואת זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו בן
אמוץ הנביא׃ ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה
כי באו בנים עד משבר
וכח אין ללדה׃ אולי ישמע
יהוה אלהיך את דברי
רבשקה אשר שלחו מלך
אדניו אשור לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך ונשאת

תפלה בעד השארית הנמצאה
ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו ויאמר אליהם
ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אותי הנני נתן
בו רוח ושמע שמועה ושב
אל ארצו והפלתיו בחרב
בארצו וישב רבשקה
וימצא את מלך אשור
נלחם על לבנה כי שמע
כי נסע מלכיש וישמע
על תרהקה מלך כוש לאמר
יצא להלחם אתך וישמע
וישלח מלאכים אל חזקיהו
לאמר כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר
אל ישאך אלהיך אשר
אתה בוטח בו לאמר לא
תנתן ירושלם ביד מלך
אשור הנה אתה שמעת
אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרימם
ואתה תנצל ההצילו צ
אותם אשר השחיתו אלהי הגוים
אבותי את גוזן ואת חרן
ורצף ובני עדן אשר
בתלשר איה מלך חמת

מלך ארפד ומלך לעיר
ספרוים הנע ועוה ויקח
חזקיהו את הספרים מיד
המלאכים ויקראהו ויעל
בית יהוה ויפרשהו חזקיהו
לפני יהוה ויתפלל חזקיהו
אל יהוה לאמר יהוה
צבאות אלהי ישראל ישב
הכרבים אתה הוא צ
האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את
השמים ואת הארץ הט
הטה יהוה אזנך ושמע
פקח את כל דברי סנחריב יהוה עינך וראה ושמע
אשר שלח לחרף אלהים
חי אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את כל הא
הארצות ואת ארצם
ונתן את אלהיהם באש
כי לא אלהים המה כי אם
מעשה ידי אדם עץ ואבן
ויאבדום ועתה יהוה
אלהינו הושיענו מידו
וידעו כל ממלכות הארץ
כי אתה יהוה לבדך
וישלח ישעיהו
בן אמוץ אל חזקיהו
לאמר כה אמר
יהוה א יהוה
אלהי ישראל אשר

התפללת אלי אל סנחריב
מלך אשור זה הדבר
אשר דבר יהוה עליו ל
בזה לך לעגה לך בתולת
בת ציון אחריך ראש הניעה
בת ירושלם את מי חרפת
וגדפת ועל מי הרימותה
קול ותשא מרום עיניך
אל קדוש ישראל ביד
עבדיך חרפת אדני ותאמר
ברב רכבי אני עליתי מרום
הרים ירכתי לבנון ואכרת
קומת ארזיו מבחר ברושיו
ואבוא מרום קצו יער
כרמלו אני קרתי ושתיתי
מים ואחרב בכף פעמי
כל יארי מצור הלא ש צ
שמעת למרחוק אותה
עשיתי מימי קדם ויצרתיה
עתה הבאתיה ותהי צ
להשאות גלים נצים ערים
בצרות וישביהן קצרי יד
חתו ובשו היו עשב שדה
וירק דשא חציר גגות
ושדמה לפני קמה ושבתך
וצאתך ובואך ידעתי ואת
התרגזך אלי יען התרגזך
אלי ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתגי
בשפתיך והשיבתיך בדרך

אשר באת בה וזה לך האות
אכול השנה ספיח ובשנה
השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכול פרים ואכלו
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה תעשה זאת צבאות
לכן כה אמר
יהוה אל מלך אשור
לא יבוא אל העיר הזאת
ולא יורה שם חץ ולא
יקדמנה מגן ולא ישפך
עליה סללה בדרך אשר
בא בה ישוב ואל העיר
הזאת לא יבא נאם
יהוה וגנותי
על העיר
הזאת להושיעה
למעני ולמען דוד עבדי
ויצא מלאך
יהוה ויכה במחנה אשור
מאה ושמנים וחמשה
אלף וישכימו בבקר
והנה כלם פגרים מתים
ויסע וילך וישב סנחריב
מלך אשור וישב בנינוה
ויהי משתחוה בית נסרך הוא

אלהיו ואדרמלך ושראצר
בניו הכהו בחרב והמה
נמלטו ארץ אררט וימלך
אסרחדן בנו תחתיו
בימים ההם חלה
חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה
צו לביתך כי מת אתה ולא
תחיה ויסב חזקיהו פניו
אל הקיר ויתפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה זכר נא
את אשר התהלכתי לפניך
באמת ובלב שלם והטוב
בעיניך עשיתי ויבך חזק
חזקיהו בבכי גדול
ויהי דבר יהוה אל
ישעיהו לאמר הלוך
ואמרת אל חזקיהו
כה אמר
יהוה אלהי
דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את
דמעתך הנני יוסף על
ימיך חמש עשרה שנה
ומכף מלך אשור אצילך
ואת העיר הזאת וגנותי
על העיר הזאת וזה לך
האות מאת יהוה אשר
יעשה יהוה את הדבר

הזה אשר דבר הנני משיב
את צל המעלות אשר
ירדה במעלות אחז בשמ
בשמש אחרנית עשר
מעלות ותשב השמש עשר
מעלות במעלות אשר
ירדה מכתב
לחזקיהו מלך יהודה בחלתו
ויחי מחליו אני אמרתי
בדמי ימי אלכה בשערי
שאול פקדתי יתר שנותי
אמרתי לא יה יה בארץ
החיים לא אביט אדם עוד
עם יושבי חדל דורי נסע
ונגלה מני כאהל רעי קפדתי
כארג חיי מדלה יבצעני
מיום עד לילה תשלימני
שויתי עד בקר כארי כן
ישבר כל עצמותי מיום עד
לילה תשלימני כסוס עגור
כן אצפצף אהגה כיונה דלו
דלו עיני למרום אדני עשקה
עשקה לי ערבני מה אדבר
ואמר לי והוא עשה אדדה
כל שנותי על מר נפשי
אדני עליהם יחיו ולכל בהן
חיי רוחי ותחלימני והחייני
הנה לשלום מר לי מר ואתה
חשקת נפשי משחת בלי
כי השלכת אחרי גוך כל

אראה יה

חטאי כי לא שאול תודך
מות יהללך לא ישברו יורדי
בור אל אמתך חי חי הוא
יודך כמוני היום אב לבנים
יודיע אל אמתך יהוה
להושיעני ונגנותי ננגן כל
ימי חיינו על בית יהוה
ויאמר ישעיהו ישאו דבלת
תאנים וימרחו על השחין
ויחי ויאמר חזקיהו מה
אות כי אעלה בית יהוה
בעת ההיא
שלח מרדך בלאדן בן בלאדן
מלך בבל ספרים ומנחה
אל חזקיהו וישמע כי חלה
ויחזק וישמח עליהם
חזקיהו ויראם את בית
נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן
הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא
באוצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו
ויבא ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר אליו
מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר
חזקיהו מארץ רחוקה באו
אלי מבבל ויאמר מה ראו

בביתך ויאמר חזקיהו את
כל אשר בביתי ראו לא היה
דבר אשר לא הראיתם בא
באוצרתי ויאמר ישעיהו
אל חזקיהו שמע דבר יהוה
צבאות הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך ואשר
אצרו אבתיך עד היום הזה
בבל לא יותר דבר אמר יהוה
ומבניך אשר יצאו ממך
אשר תוליד יקחו והיו סריסים
סריסים בהיכל מלך בבל
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
טוב דבר יהוה אשר דברת
ויאמר כי יהיה שלום
ואמת בימי

נחמו נחמו

עמי יאמר אלהיכם דברו
על לב ירושלם וקראו
אליה כי מלאה צבאה כי
נרצה עונה כי לקחה מיד
יהוה כפלים בכל חטאתיה
קול קורא
במדבר פנו דרך יהוה ישרו
בערבה מסלה לאלהינו
כל גיא ינשא וכל הר וגבעה
ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה ונגלה
כבוד יהוה וראו כל בשר

יחדו כי פי יהוה דבר׃
קול אומר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר
חציר וכל חסדו כציץ
השדה׃ יבש חציר נבל
ציץ כי רוח יהוה נשבה
בו אכן חציר העם׃ יבש
חציר נבל ציץ ודבר אלהינו
יקום לעולם׃
על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון הרימי בכח
קולך מבשרת ירושלם
הרימי אמרי לערי יהודה אל תיראי
הנה אלהיכם׃ הנה אדני
יהוה בחזק יבוא וזרעו
משלה לו הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו׃ כרעה
עדרו ירעה בזרעו יקבץ
טלאים ובחיקו ישא עלות
ינהל׃
מי מדד בשעלו מים
ושמים בזרת תכן וכל
בשליש עפר הארץ
ושקל בפלס הרים וגבעות
במאזנים׃ מי תכן את
רוח יהוה ואיש עצתו
יודיענו׃ את מי נועץ
ויבינהו וילמדהו בארח
משפט וילמדהו דעת
ודרך תבונות יודיענו׃ הן

גוים כמר מדלי וכשחק
מאזנים נחשבו הן איים
כדק יטול׃ ולבנון אין די
בער וחיתו אין די עולה׃
כל הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נחשבו
לו׃ ואל מי תדמיון אל ומה
דמות תערכו לו׃ הפסל
נסך חרש וצרף בזהב
ירקענו ורתקות כסף
צורף׃ המסכן תרומה עץ
לא ירקב יבחר חרש חכם
יבקש לו להכין פסל לא
ימוט׃ הלוא תדעו הלוא
תשמעו הלוא הגד מראש
לכם הלוא הבינתם מוס
מוסדות הארץ׃ הישב
על חוג הארץ וישביה
כחגבים הנוטה כדק ש
שמים וימתחם כאהל
לשבת׃ הנותן רוזנים לאין
שפטי ארץ כתהו עשה׃
אף בל נטעו אף בל זרעו
אף בל שרש בארץ גזעם
וגם נשף בהם וסערה ויבשו
כקש תשאם׃ ואל מי
תדמיוני ואשוה יאמר
קדוש׃ שאו מרום עיניכם
וראו מי ברא אלה המוציא
במספר צבאם לכלם

בשם יקרא מרב אונים
ואמיץ כח איש לא נעדר׃

למה

תאמר יעקב ותדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהוה ומא
ומאלהי משפטי יעבור׃
הלוא ידעת אם לא שמעת
אלהי עולם יהוה בורא
קצות הארץ לא ייעף
ולא יגע אין חקר לתבונתו׃
נתן ליעף כח ולאין אונים
עצמה ירבה׃ ויעפו נערים
ויגעו ובחורים כשול
יכשלו׃ וקוי יהוה יחליפו
כח יעלו אבר כנשרים
ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
ייעפו׃
החרישו אלי איים ולאמים
יחליפו כח יגשו אז ידברו
יחדו למשפט נקרבה׃ מי
העיר ממזרח צדק יקראהו
לרגלו יתן לפניו גוים
ומלכים ירד יתן כעפר
חרבו כקש נדף קשתו׃ יר
ירדפם יעבור שלום ארח
ברגליו לא יבוא׃ מי פעל
ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים
אחרונים אני הוא׃ ראו איים

וייראו קצות הארץ יחרדו
קרבו ויאתיון׃ איש את רעהו
רעהו יעזרו ולאחיו יאמר
חזק׃ ויחזק חרש את צרף
מחליק פטיש את הולם
פעם אמר לדבק טוב
הוא ויחזקהו במסמרים
לא ימוט׃
ואתה ישראל עבדי יעקב
אשר בחרתיך זרע אברהם
אהבי׃ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה
קראתיך ואמר לך עבדי
אתה בחרתיך ולא מאס
מאסתיך׃ אל תירא כי עמך
אני אל תשתע כי אני
אלהיך אמצתיך אף עזרתיך
עזרתיך אף תמכתיך
בימין צדקי׃ הן יבשו ויכ
ויכלמו כל הנחרים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי
ריבך׃ תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין
וכאפס אנשי מלחמתך׃
ימינך כי אני יהוה אלהיך מחזיק
האמר לך אל תירא אני
עזרתיך׃
אל תיראי תולעת יעקב
מתי ישראל אני עזרתיך
נאם יהוה וגאלך קדוש

ישראל הנה שמתיך למורג
חרוץ חדש בעל פיפיות
תדוש הרים ותדק וגבעות
כמוץ תשים: תזרם ורוח
תשאם וסערה תפיץ
אתם ואתה תגיל ביהוה
בקדוש ישראל תתהלל:
העניים
והאביונים מבקשים מים
ואין לשונם בצמא נשתה
אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם:
אפתח על שפיים נהרות
ובתוך בקעות מעינות
אשים מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי
מים: אתן במדבר ארז
שטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחדו:
למען יראו וידעו וישימו
וישכילו יחדו כי יד
יהוה עשתה זאת
וקדוש ישראל בראה:
קרבו ריבכם
יאמר יהוה הגישו
עצמותיכם יאמר מלך
יעקב: יגישו ויגידו לנו
את אשר תקרינה
הראשנות מה הנה

הגידו ונשימה לבנו ונדעה
אחריתן או הבאות
השמיענו: הגידו האתיות
לאחור ונדעה כי אלהים
אתם אף תיטיבו ותרעו
ונשתעה ונראה יחדו:
הן אתם מאין ופעלכם
מאפע תועבה יבחר בכם:
העירותי
מצפון ויאת ממזרח
שמש יקרא בשמו ויבא
סגנים כמו חמר וכמו
יוצר ירמס טיט: מי
הגיד מראש ונדעה
ומלפנים ונאמר צדיק
אף אין מגיד אף אין
משמיע אף אין שמע
אמריכם: ראשון לציון
הנה הנם ולירושלם
מבשר אתן: וארא ואין
איש ומאלה ואין יועץ
ואשאלם וישיבו דבר:
הן כלם און אפס מעשיהם
רוח ותהו נסכיהם:
הן עבדי
אתמך בו בחירי רצתה
נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא:
לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו: קנה

רצוץ לא ישבור ופשתה
כהה לא יכבנה לאמת
יוציא משפט: לא יכהה
ולא ירוץ עד ישים
בארץ משפט ולתורתו
איים ייחלו:

כה אמר

האל יהוה בורא השמים
ונוטיהם רקע הארץ
וצאצאיה נתן נשמה
לעם עליה ורוח להלכים
בה: אני יהוה קראתיך
בצדק ואחזק בידך
ואצרך ואתנך לברית
עם לאור גוים: לפקח
עינים עורות להוציא
ממסגר אסיר מבית
כלא ישבי חשך: אני
יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים: הראשנות הנה
באו וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם:
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ
יורדי הים ומלאו איים
וישביהם: ישאו מדבר
ועריו חצרים תשב

קדר ירנו ישבי סלע
מראש הרים יצוחו:
ישימו ליהוה כבוד
ותהלתו באיים יגידו:
יהוה כגבור יצא כאיש
מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על איביו
יתגבר
החשיתי מעולם אחריש
אתאפק כיולדה אפעה
אשם ואשאף יחד
אחריב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש
ושמתי נהרות לאיים
ואגמים אוביש: והולכתי
עורים בדרך לא ידעו
בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם
לאור ומעקשים למישור
אלה הדברים עשיתם
ולא עזבתים: נסגו אחור
יבשו בשת הבטחים
בפסל האמרים למסכה
אתם אלהינו:
החרשים שמעו
והעורים הביטו לראות:
מי עור כי אם עבדי
וחרש כמלאכי אשלח
מי עור כמשלם ועור
כעבד יהוה: ראות רבות

ולא תשמור פקח אזנים
ולא ישמע: יהוה חפץ ל
למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר: והוא עם בזוז וש
ושסוי הפח בחורים כלם
ובבתי כלאים החבאו היו
לבז ואין מציל משסה ואין
אומר השב: מי בכם יאזין
זאת יקשיב וישמע לאחור:
מי נתן למשוסה יעקב
וישראל לבזזים הלא יהוה
זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו
הלוך ולא שמעו בתורתו:
וישפך עליו חמה אפו ועזוז
מלחמה ותלהטהו מסביב
ולא ידע ותבער בו ולא ישים
על לב:
ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל
תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך לי אתה: כי תעבר
במים אתך אני ובנהרות
לא ישטפוך כי תלך במו אש
לא תכוה ולהבה לא תבער
בך: כי אני יהוה אלהיך
קדוש ישראל מושיעך
נתתי כפרך מצרים כוש
וסבא תחתיך: מאשר
יקרת בעיני נכבדת ואני
אהבתיך ואתן אדם

תחתיך ולאמים תחת נפשך:
אל תירא כי אתך אני ממזרח
אביא זרעך וממערב אקבצך:
אמר לצפון תני ולתימן אל
תכלאי הביאי בני מרחוק
ובנותי מקצה הארץ: כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו: הוציא
עם עור ועינים יש וחרשים
ואזנים למו: כל הגוים נקבצו
יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות
ישמיענו יתנו עדיהם
ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת:
אתם עדי נאם יהוה ועבדי
אשר בחרתי למען תדעו
ותאמינו לי ותבינו כי אני
הוא לפני לא נוצר אל ואחרי
לא יהיה:
אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי
מושיע: אנכי הגדתי והו
והושעתי והשמעתי ואין
בכם זר ואתם עדי נאם
יהוה ואני אל: גם מיום
אני הוא ואין מידי מציל
אפעל ומי ישיבנה:
כה אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי
בבלה והורדתי בריחים כלם
וכשדים באניות רנתם: אמ

יהווה

יהוה קדושכם בורא ישראל
מלככם:
כה אמר יהוה הנותן בים
דרך ובמים עזים נתיבה:
המוציא רכב וסוס חיל
ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו
דעכו כפשתה כבו: אל תזכרו
ראשנות וקדמניות אל
תתבוננו: הנני עשה חדשה
עתה תצמח הלוא תדעוה
אף אשים במדבר דרך
בישמון נהרות: תכבדני
חית השדה תנים ובנות
יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישמון להשקות
עמי בחירי:

עם זו

יצרתי לי תהלתי יספרו:
ולא אתי קראת יעקב
כי יגעת בי ישראל:
לא הבאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני לא
העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה: לא קנית
לי בכסף קנה וחלב זבחיך
לא הרויתני אך העבדתני
בחטאותיך הוגעתני בעוו
בעונתיך: אנכי אנכי הוא
מוחה פשעיך למעני

וחטאתיך לא אזכר: הזכירני
נשפטה יחד ספר אתה
למען תצדק: אביך הראשון
חטא ומליציך פשעו בי:
ואחלל שרי קדש ואתנה
לחרם יעקב וישראל
לגדופים:
ועתה שמע יעקב עבדי
וישראל בחרתי בו: כה אמר
יהוה עשך ויצרך מבטן
יעזרך אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו: כי אצק
מים על צמא ונזלים על
יבשה אצק רוחי על זרעך
וברכתי על צאצאיך: וצמחו
בבין חציר כערבים על יבלי
מים: זה יאמר ליהוה אני
וזה יקרא בשם יעקב
וזה יכתב ידו ליהוה ובשם
ישראל יכנה:
כה אמר יהוה מלך ישראל
וגאלו יהוה צבאות אני
ראשון ואני אחרון ומבלעדי
אין אלהים: ומי כמוני יק
יקרא ויגידה ויערכה לי מש
משומי עם עולם ואתיות
ואשר תבאנה יגידו למו:
אל תפחדו ואל תרהו הלוא
מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי היש אלוה

מבלעדי ואין צור בל ידעתי:
יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם
בל יועילו ועדיהם המה
בל יראו ובל ידעו למען
יבשו: מי יצר אל ופסל
נסך לבלתי הועיל: הן כל
חבריו יבשו וחרשים המה
מאדם יתקבצו כלם יעמדו
יפחדו יבשו יחד: חרש
ברזל מעצד ופעל בפחם
ובמקבות יצרהו ויפעלהו
בזרוע כחו גם רעב ואין כח
לא שתה מים וייעף: חרש
עצים נטה קו יתארהו
בשרד יעשהו במקצעות
ובמחוגה יתארהו ויעשהו
כתבנית איש כתפארת
אדם לשבת בית: לכרת לו
ארזים ויקח תרזה ואלון
ויאמץ לו בעצי יער נטע
ארן וגשם יגדל: והיה לאדם
לבער ויקח מהם ויחם אף
ישיק ואפה לחם אף יפעל
אל וישתחו עשהו
פסל ויסגד למו: חציו שרף
במו אש על חציו בשר
יאכל יצלה צלי וישבע אף
יחם ויאמר האח חמותי
ראיתי אור: ושאריתו לאל
עשה לפסלו יסגד לו

וישתחו ויתפלל אליו ויאמר
הצילני כי אלי אתה: לא
ידעו ולא יבינו כי טח מראות
עיניהם מהשכיל לבתם:
ולא ישיב אל לבו ולא דעת
ולא תבונה לאמר חציו
שרפתי במו אש ואף
אפיתי על גחליו לחם אצלה
בשר ואכל ויתרו לתועבה
אעשה לבול עץ אסגוד: רעה
אפר לב הותל הטהו ולא
יציל את נפשו ולא יאמר
הלוא שקר בימיני:
זכר אלה
יעקב וישראל כי עבדי
אתה יצרתיך עבד לי
אתה ישראל לא תנשני:
מחיתי כעב פשעיך וכענן
חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך: רנו שמים כי
עשה יהוה הריעו תחתיות
ארץ פצחו הרים רנה יער
וכל עץ בו כי גאל יהוה
יעקב ובישראל יתפאר:
כה אמר
יהוה גאלך ויצרך מבטן
אנכי יהוה עשה כל נטה
שמים לבדי רקע הארץ
מאתי: מפר אתות בדים
וקסמים יהולל משיב

חכמים אחור ודעתם יסכל:
מקים דבר עבדו ועצת מל
אכיו ישלים האמר
לירושלם תושב ולערי יהודה
תבנינה וחרבותיה אקומם:
האמר לצולה חרבי ונהרתיך
אוביש: האמר
לכורש רעי וכל חפצי
ישלם ולאמר לירושלם
תבנה והיכל תוסד:
כה אמר
יהוה למשיחו לכורש
אשר החזקתי בימינו לרד
לפניו גוים ומתני מל
כים אפתח לפתח לפניו דלתים
ושערים לא יסגרו: אני
לפניך אלך והדורים אושר
דלתות נחושה אשבר
ובריחי ברזל אגדע: ונתתי
לך אוצרות חשך ומטמני
מסתרים למען תדע כי
אני יהוה הקורא בשמך
אלהי ישראל: למען עבדי
יעקב וישראל בחירי
ואקרא לך בשמך אכנך
ולא ידעתני: אני יהוה ואין
עוד זולתי אין אלהים
אאזרך ולא ידעתני: למען
ידעו ממזרח שמש וממע
רבה כי אפס בלעדי אני

יהוה ואין עוד: יוצר אור
ובורא חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה עשה
כל אלה: הרעיפו שמים
ממעל הרעיפו שמים
ממעל ושחקים יזלו צדק
תפתח ארץ ויפרו ישע
וצדקה תצמיח יחד אני
יהוה בראתיו: הוי רב את
יצרו חרש את חרשי אדמה
היאמר חמר ליצרו מה
תעשה ופעלך אין ידים לו:
הוי אמר לאב מה תוליד
ולאשה מה תחילין:
כה אמר יהוה
קדוש ישראל ויצרו
האתיות שאלוני על בני
ועל פעל ידי תצוני: אנכי
עשיתי ארץ ואדם עליה
בראתי אני ידי נטו שמים
וכל צבאם צויתי: אנכי
העירתהו בצדק וכל דרכיו
אישר הוא יבנה עירי
וגלותי ישלח לא במחיר
ולא בשחד אמר יהוה
צבאות:
כה אמר יהוה יגיע מצ
רים וסחר כוש וסבאים
אנשי מדה עליך יעברו
ולך יהיו אחריך ילכו בזקים

יעברו ואליך ישתחוו אליך
יתפללו אך בך אל ואין עוד
אפס אלהים׃ אכן אתה אל
מסתתר אלהי ישראל מי
מסתתר אלהי ישראל מושיע׃
בושו וגם נכלמו כלם יחדו
הלכו בכלמה חרשי צירים׃
ישראל נושע ביהוה תשו
תשועת עולמים לא תבשו
ולא תכלמו עד עולמי עד׃
כי כה אמר
יהוה בורא השמים הוא
האלהים יוצר הארץ
ועשה הוא כוננה לא תהו
בראה לשבת יצרה אני
יהוה ואין עוד׃ לא בסתר
דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני אני יהוה
דבר צדק מגיד מישרים׃
הקבצו ובאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם
ומתפללים אל לא יושיע׃ אל
הגידו והגישו אף יועצו
יחדו מי השמיע זאת
מקדם מאז הגידה הלוא
אני יהוה ואין עוד אלהים
מבלעדי אל צדיק ומושיע
אין זולתי׃ פנו אלי והושעו

כל אפסי ארץ כי אני אל
ואין עוד׃ בי נשבעתי יצא
מפי צדקה דבר ולא ישוב
כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון׃ אך ביהוה לי אמר
צדקות ועז עדיו יבוא
ויבשו כל הנחרים בו׃
ביהוה יצדקו ויתהללו
כל זרע ישראל׃ כרע בל
קרס נבו היו עצביהם
לחיה ולבהמה נשאתיכם
עמוסות משא לעיפה׃
קרסו כרעו יחדו לא יכלו
מלט משא ונפשם בשבי
הלכה׃
שמעו אלי בית יעקב
וכל שארית בית ישראל
העמסים מני בטן הנ
הנשאים מני רחם׃ ועד
זקנה אני הוא ועד
שיבה אני אסבל אני
עשיתי ואני אשא ואני
אסבל ואמלט׃ למי
תדמיוני ותשוו ותמשלוני
ונדמה׃ הזלים זהב מכיס
וכסף בקנה ישקלו ישכרו
צורף ויעשהו אל יסגדו
אף ישתחוו׃ ישאהו על
כתף יסבלהו ויניחהו
תחתיו ויעמד ממקומו לא

ימיש אף יצעק אליו ולא
יענה מצרתו לא יושיענו׃
זכרו זאת
והתאששו השיבו פושעים
על לב׃ זכרו ראשנות מעולם
כי אנכי אל ואין עוד אלהים
ואפס כמוני׃ מגיד מראשית
אחרית ומקדם אשר לא
נעשו עצתי תקום וכל אמר
חפצי אעשה׃ קרא ממזרח
עיט מארץ מרחק איש
עצתו אף דברתי אף אביאנה עצתי
יצרתי אף אעשנה׃
שמעו אלי
אבירי לב הרחוקים מצדקה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק
ותשועתי לא תאחר ונתתי
בציון תשועה לישראל
תפארתי׃ רדי ושבי על
עפר בתולת בת בבל שבי
לארץ אין כסא בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך
רכה וענגה׃ קחי רחים
וטחני קמח גלי צמתך
חשפי שבל גלי שוק עברי
נהרות׃ תגל ערותך גם
תראה חרפתך נקם אקח
ולא אפגע אדם׃
גאלנו יהוה
צבאות שמו קדוש ישראל׃

שבי דומם ובאי בחשך בת
כשדים כי לא תוסיפי יקראו
לך גברת ממלכות׃ קצפתי
על עמי חללתי ואתנם נחלתי
בידך לא שמת להם רחמים
על זקן הכבדת עלך מאד׃
ותאמרי לעולם אהיה
גברת עד לא שמת אלה
על לבך לא זכרת אחריתה׃
ועתה שמעי זאת עדינה
היושבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד לא
אשב אלמנה ולא אדע
שכול׃ ותבאנה לך שתי
אלה רגע ביום אחד שכול
ואלמן כתמם באו עליך
ברב כשפיך בעצמת חבריך
מאד׃ ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכמתך
ודעתך היא שובבתך ותאמרי
בלבך אני ואפסי עוד׃ ובא
עליך לא תדעי שחרה ותפל רעה
עליך הוה לא תוכלי כפרה
ותבא עליך פתאם שואה
לא תדעי׃ עמדי נא בחבריך
וברב כשפיך באשר יגעת
מנעוריך אולי תוכלי
הועיל אולי תערוצי׃ נלאית
ברב עצתיך יעמדו נא
ויושיעך הברו שמים החזים הברי

בכוכבים מודיעים לחד
לחדשים מאשר יבאו
עליך׃ הנה היו כקש אש
שרפתם לא יצילו את
נפשם מיד להבה אין גחלת
לחמם אור לשבת נגדו׃
כן היו לך אשר יגעת סח
סחריך מנעוריך איש לעברו
תעו אין מושיעך׃
שמעו זאת ב
בית יעקב הנקראים בשם
ישראל וממי יהודה יצאו
הנשבעים בשם יהוה
ובאלהי ישראל יזכירו לא
באמת ולא בצדקה׃ כי
מעיר הקדש נקראו ועל
אלהי ישראל נסמכו יהוה
צבאות שמו׃ הראשנות
מאז הגדתי ומפי יצאו ו
ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה׃ מדעתי כי קשה
אתה וגיד ברזל ערפך
ומצחך נחושה׃ ואגיד
לך מאז בטרם תבוא השמ
השמעתיך פן תאמר
עצבי עשם ופסלי
ונסכי צום׃ שמעת חזה
כלה ואתם הלוא תגידו
השמעתיך חדשות ב
מעתה ונצרות ולא ידעתם׃

עתה נבראו ולא מאז ולפני
יום ולא שמעתם פן תאמר
הנה ידעתין׃ גם לא שמעת
גם לא ידעת גם מאז לא
פתחה אזנך כי ידעתי בגוד
תבגוד ופשע מבטן קרא
לך׃ למען שמי אאריך
אפי ותהלתי אחטם לך
לבלתי הכריתך׃ הנה צרפ
צרפתיך ולא בכסף בחרתיך
בכור עני׃ למעני אעשה — למעני
כי איך יחל וכבודי לאחר
לא אתן׃
שמע אלי יעקב וישראל
מקראי אני יהוה הוא אני
ראשון אף אני אחרון׃ אף
ידי יסדה ארץ וימיני טפ
טפחה שמים קרא אני ב
אליהם יעמדו יחדו׃ הקבצו
כלכם ושמעו מי בהם הגיד
את אלה יהוה אהבו יעשה
חפצו בבבל וזרעו כשדים׃
אני אני דברתי אף קראתיו — אני
הביאתיו והצליח דרכו׃ קרבו
אלי שמעו זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היותה
שם אני ועתה אדני יהוה
שלחני ורוחו׃
כה אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה אלהיך

מלמדך להועיל מדריכך ב
בדרך תלך׃ לוא הקשבת ב
במצותי ויהי כנהר שלומך
וצדקתך כגלי הים׃ ויהי
כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעותיו לא יכרת ולא
ישמד שמו מלפני׃
צאו מבבל ברחו
מכשדים בקול רנה הגידו
השמיעו זאת הוציאוה
עד קצה הארץ אמרו גאל
יהוה עבדו יעקב׃ ולא צ
צמאו בחרבות הולכם
מים מצור הזיל למו ב
ויבקע צור ויזבו מים׃ א
אין שלום אמר יהוה ב
לרשעים׃
שמעו איים אלי והקשיבו
לאמים מרחוק יהוה
מבטן קראני ממעי אמי
הזכיר שמי׃ וישם פי כ
כחרב חדה בצל ידו החב
החביאני וישימני לחץ
ברור באשפתו הסתירני ב
ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך אתפאר׃
ואני אמרתי לריק יגעתי
לתהו והבל כחי כליתי אכן
משפטי את יהוה ופעלתי
את אלהי׃

ועתה אמר יהוה יוצרי
מבטן לעבד לו לשובב יעקב
לו — אליו וישראל לא יאסף
ואלהי היה עזי׃ ויאמר
נקל מהיותך לי עבד להקים
את שבטי יעקב ונצירי
ישראל להשיב ונתתיך
לאור גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ׃
כה אמר יהוה גאל ישראל
קדושו לבזה נפש למתעב
גוי לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וישתחוו
למען יהוה אשר נאמן ב
קדוש ישראל ויבחרך׃
כה אמר
יהוה בעת רצון עניתיך
וביום ישועה עזרתיך ו
ואצרך ואתנך לברית עם
להקים ארץ להנחיל נחלות
שממות׃ לאמר לאסורים
צאו לאשר בחשך הגלו
על דרכים ירעו ובכל
שפיים מרעיתם׃ לא ירעבו
ולא יצמאו ולא יכם
שרב ושמש כי מרחמם
ינהגם ועל מבועי מים ב
ינהלם׃ ושמתי כל הרי
לדרך ומסלתי ירמון׃ הנה
אלה מרחוק יבאו והנה אלה

מצפון ומים ואלה מארץ
סינים׃ רנו שמים וגילי
ארץ יפצחו הרים רנה
כי נחם יהוה עמו ועניו
ירחם׃

ותאמר

ציון עזבני יהוה ויהוה
שכחני׃ התשכח אשה
עולה מרחם בן בטנה
גם אלה תשכחנה ואנכי
לא אשכחך׃ הן על כפים
חקתיך חומתיך נגדי
תמיד׃ מהרו בניך מהרסיך
ומחריביך ממך יצאו׃
שאי סביב עיניך וראי
כלם נקבצו באו לך חי
אני נאם יהוה כי כלם
כעדי תלבשי ותקשרים
ככלה׃ כי חרבתיך ושומ
ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב
ורחקו מבלעיך׃ עוד
יאמרו באזניך בני שכליך
צר לי המקום גשה לי
ואשבה׃ ואמרת בלבבך
מי ילד לי את אלה
ואני שכולה וגלמודה
גלה וסורה ואלה מי גדל
הן אני נשארתי לבדי

אלה איפה הם׃
כה אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והביאו
בניך בחצן ובנתיך על
כתף תנשאנה׃ והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מיניקתיך
אפים ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת
כי אני יהוה אשר לא
יבשו קוי׃
היקח מגבור מלקוח
ואם שבי צדיק ימלט׃
כי כה אמר יהוה גם שבי
גבור יקח ומלקוח עריץ
ימלט ואת יריבך אנכי
אריב ואת בניך אנכי
אושיע׃ והאכלתי את
מוניך את בשרם וכעסיס
דמם ישכרון וידעו כל
בשר כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב׃
כה אמר יהוה
אי זה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי
מנושי אשר מכרתי אתכם
לו הן בעונתיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם׃
מדוע באתי ואין איש
קראתי ואין עונה הקצר

קצרה ידי מפדות ואם
אין בי כח להציל הן בג
בגערתי אחריב ים
אשים נהרות מדבר
תבאש דגתם מאין מים
ותמת בצמא׃ אלביש שמים
קדרות ושק אשים כס
כסותם׃ אדני יהוה נתן
לי לשון למודים לדעת
לעות את יעף דבר יעיר
בבקר בבקר יעיר לי אזן
לשמע כלמודים׃ אדני
יהוה פתח לי אזן ואנכי
לא מריתי אחור לא נ
נסוגתי׃ גוי נתתי למכים
ולחיי למרטים פני לא
הסתרתי מכלמות ורק׃
ואדני יהוה יעזר לי
על כן לא נכלמתי על כן
שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש׃ קרוב
מצדיקי מי יריב אתי
נעמדה יחד מי בעל
משפטי יגש אלי׃ הן
אדני יהוה יעזר לי מי
הוא ירשיעני הן כלם
כבגד יבלו עש יאכלם׃
מי בכם ירא יהוה שמע

בקול עבדו אשר הלך
חשכים ואין נגה לו יבטח
בשם יהוה וישען באלהיו׃
הן כלכם קדחי אש מאזרי
זיקות לכו באור אשכם
ובזיקות בערתם מידי
היתה זאת לכם למעצבה
תשכבון׃
שמעו אלי רדפי צדק
מבקשי יהוה הביטו אל
צור חצבתם ואל מקבת
בור נקרתם׃ הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה
תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו׃ כי
נחם יהוה ציון נחם כל
חרבתיה וישם מדברה
כעדן וערבתה כגן יהוה
ששון ושמחה ימצא ב
בה תודה וקול זמרה׃
הקשיבו אלי עמי
ולאומי אלי האזינו כי
תורה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע׃ קרוב
צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרעי ייחלון׃
שאו לשמים עיניכם
והביטו אל הארץ מתחת

כי שמים כעשן נמלחו
והארץ כבגד תבלה וישביה
כמו כן ימותון וישועתי
לעולם תהיה וצדקתי לא
תחת׃
שמעו אלי ידעי צדק
עם תורתי בלבם אל תיראו
חרפת אנוש ומגדפתם
אל תחתו׃ כי כבגד יאכלם
עש וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה
וישועתי לדור דורים׃
עורי עורי לבשי
עז זרוע יהוה עורי כימי
קדם דרות עולמים הלוא
את היא המחצבת רהב
מחוללת תנין׃ הלוא את
היא המחרבת ים מי תהום
רבה השמה מעמקי ים
דרך לעבר גאולים׃ ופדויי
יהוה ישובון ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם על
ראשם ששון ושמחה
ישיגון נסו יגון ואנחה׃

אנכי אנכי

הוא מנחמכם מי את
ותיראי מאנוש ימות ומבן
אדם חציר ינתן׃ ותשכח

יהוה עשך נוטה שמים
ויסד ארץ ותפחד תמיד
כל היום מפני חמת
המציק כאשר כונן
להשחית ואיה חמת
המציק׃
מהר צעה להפתח ולא
ימות לשחת ולא יחסר
לחמו׃ ואנכי יהוה אלהיך
רגע הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו׃ ואשים דברי
בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים וליסד
ארץ ולאמר לציון עמי
אתה׃
התעוררי התעוררי קומי
ירושלם אשר שתית מיד
יהוה את כוס חמתו את
קבעת כוס התרעלה שתית
מצית׃ אין מנהל לה מכל
בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלה׃ שתים
שתים הנה קראתיך מי ינוד
לך השד והשבר והרעב
והחרב מי אנחמך׃ בניך
עלפו שכבו בראש כל
חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת
אלהיך׃ לכן שמעי נא זאת

עניה ושכרת ולא מיין׃
כה אמר אדניך
יהוה ואלהיך יריב עמו
הנה לקחתי
מידך את כוס
התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי
לשתותה עוד׃ ושמ
ושמתיה
בידמוגיך אשר
אמרו לנפשך שחי ונעברה
ותשימי כארץ
גוך וכחוץ לעברים׃
עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי תפא
תפארתך ירושלם עיר
הקדש כי לא יוסיף יבוא
בך עוד ערל וטמא׃ הת
התנערי מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחו מוסרי
צוארך שביה בת ציון׃
כי כה אמר
יהוה חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו׃ כי
כה אמר אדני יהוה מצ
מצרים ירד עמי בראשנה
לגור שם ואשור באפס
עשקו׃ ועתה מה לי פה
נאם יהוה כי לקח עמי

חנם משליו יהילילו נאם
יהוה ותמיד כל היום שמי
מנאץ׃ לכן ידע עמי שמי
לכן ביום ההוא כי אני הוא
המדבר הנני׃
מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום מב
מבשר טוב משמיע ישו
ישועה אמר לציון מלך
אלהיך׃ קול צפיך נשאו
קול יחדו ירננו כי עין בעין
יראו בשוב יהוה ציון׃
פצחו רננו יחדו חרבות
ירושלם כי נחם יהוה עמו
גאל ירושלם׃ חשף יהוה
את זרוע קדשו לעיני כל
הגוים וראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו׃
סורו סורו צאו
משם טמא אל תגעו צאו
מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה׃ כי לא בחפזון תצאו
ובמנוסה לא תלכון כי הלך
לפניכם יהוה ומאספכם
אלהי ישראל׃
הנה ישכיל עבדי ירום
ונשא וגבה מאד׃ כאשר
שממו עליך רבים כן משחת
מאיש מראהו ותארו

מבני אדם כן יזה גוים
רבים עליו יקפצו מלכים
פיהם כי אשר לא ספר להם
ראו ואשר לא שמעו התב
התבוננו מי האמין לשמ
לשמעתנו וזרוע יהוה
על מי נגלתה ויעל כיונק
לפניו וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר
ונראהו ולא מראה ונחמדהו
נבזה וחדל אישים איש
מכאבות וידוע חלי וכמסתר
פנים נבזה ולא חשבנהו ממנו
אכן חלינו הוא נשא ומכא
ומכאבינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה והוא מחלל מפש
מפשענו מדכא מעונתינו
מוסר שלומנו עליו ובחברתו
נרפא לנו כלנו כצאן תעינו
איש לדרכו פנינו ויהוה
הפגיע בו את עון כלנו נגש
והוא נענה ולא יפתח פיו
כשה לטבח יובל וכרחל
לפני גוזזיה נאלמה ולא
יפתח פיו מעצר וממשפט
לקח ואת דורו מי ישוחח
כי נגזר מארץ חיים מפשע
עמי נגע למו ויתן את

רשעים קברו ואת עשיר
במתיו על לא חמס עשה
ולא מרמה בפיו ויהוה
חפץ דכאו
החלי אם תשים
אשם נפשו יראה
זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו
יצלח מעמל
נפשו יראה
ישבע בדעתו יצדיק
צדיק עבדי לרבים ועונתם
הוא יסבל לכן אחלק לו
ברבים ואת עצומים יחלק
שלל תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע

רני עקרה
לא ילדה פצחי רנה וצהלי
לא חלה כי רבים בני שומ
שוממה מבני בעולה אמר
יהוה הרחיבי מקום
אהלך ויריעות משכנותיך
יטו אל תחשכי האריכי
מיתריך ויתדתיך חזקי
כי ימין ושמאול תפרצי
וזרעך גוים ירש וערים

נשמות יושיבו אל
תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו
וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא
כי כאשה עזובה ועצובת
רוח קראך יהוה ואשת
נעורים כי תמאס אמר
אלהיך ברגע קטן עזבתיך
וברחמים גדולים אקב
אקבצך בשצף קצף
הסתרתי פני רגע ממך
ובחסד עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה
כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבר מי נח עוד
על הארץ כן נשבעתי
מקצף עליך ומגער בך
כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה וחסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי
לא תמוט אמר מרחמך
יהוה
עניה סערה לא נחמה
הנה אנכי מרביץ בפוך

אבניך ויסדתיך בספירים
ושמתי כדכד שמשתיך
ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ
וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך בצדקה
תכונני רחקי מעשק כי
לא תיראי וממחתה כי
לא תקרב אליך הן גור
יגור אפס מאותי מי גר
אתך עליך יפול הנה אנכ
בראתי חרש נפח באש
פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית
לחבל כל כלי יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה
הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין לו
כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב למה תש
תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו
טוב ותתענג בדשן נפשכם
הטו אזנכם ולכו אלי

שמעו ותחי נפשכם
ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים הן
עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים הן גוי לא
תדע תקרא וגוי לא ידעוך
אליך ירוצו למען יהוה
אלהיך ולקדוש ישראל
כי פארך

דרשו יהוה

בהמצאו קראהו בהיותו
קרוב יעזב רשע דרכו
ואיש און מחשבתיו וישב
ישב אל יהוה וירחמהו
ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דרכיכם
דרכי נאם יהוה כי גבהו
שמים כן גבהו דרכי — מארץ
מדרכיכם ומחשבותי
ממחשבותיכם כי ירד — כאשר
הגשם והשלג מן השמים
ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל כן יהיה
דברי אשר יצא מפי
לא ישוב אלי ריקם כי אם

עשה את אשר חפצתי
והצליח את אשר
שלחתיו כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו
לפניכם רנה וכל עצי
השדה ימחאו כף תחת
הנעצוץ יעלה ברוש תחת
הסרפד יעלה הדס והיה — תחת
ליהוה לשם לאות עולם
לא יכרת
כה אמר יהוה שמרו
משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות אשרי
אנוש יעשה זאת ובן
אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל רע
ואל יאמר בן הנכר הנלוה
אל יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו
ואל יאמר הסריס הן אני
עץ יבש
כי כה אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד

ושם טוב מבנים ומבנות
אתן לו אשר לא יכרת — שם עולם
ובני הנכר
הנלוים על יהוה לשרתו
ולאהבה את שם יהוה
להיות לו לעבדים כל
שמר שבת מחללו
ומחזיקים בבריתי
והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפלתי
עולתיהם וזבחיהם לרצון
על מזבחי כי ביתי בית
תפלה יקרא לכל העמים
נאם אדני יהוה מקבץ
נדחי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו
כל חיתו שדי אתיו
לאכל כל חיתו ביער
צפו עורים
כלם לא ידעו כלם כלבים
אלמים לא יוכלו לנבח
הזים שכבים אהבי לנום
והכלבים עזי נפש לא
ידעו שבעה והמה רעים
לא ידעו הבין כלם לדרכם
פנו איש לבצעו מקצהו
אתיו אקחה יין ונסבאה
שכר והיה יום מחר — כזה
גדול יתר מאד הצדיק

אבד ואין איש שם על לב
ואנשי חסד נאספים באין
מבין כי מפני הרעה נאסף
הצדיק יבוא שלום ינוחו
על משכבותם הלך נכחו
ואתם קרבו
הנה בני עננה זרע מנאף
ותזנה על מי תתענגו על
מי תרחיבו פה תאריכו
לשון הלא אתם ילדי
פשע זרע שקר הנחמים
באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים בח
בחלקי נחל חלקך הם הם
גורלך גם להם שפכת נסך
העלית מנחה העל
אלה אנחם על הר גבה
ונשא שמת משכבך גם
שם עלית לזבח זבח ואחר
הדלת והמזוזה שמת זכרונך
כי מאתי גלית ותעלי
הרחבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם
יד חזית ותשרי למלך
בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי
ציריך עד מרחק ותשפילי
עד שאול ברב דרכך יגעת
לא אמרת נואש חית ידך

מצאת על כן לא חלית׃
ואת מי דאגת ותיראי כי
תכזבי ואותי לא זכרת
לא שמת על לבך הלוא
אני מחשה ומעלם ואותי
לא תיראי׃ אני אגיד
צדקתך ואת מעשיך ולא
יועילוך׃ בזעקך יצילך
קבוציך ואת כלם ישא
רוח יקח הבל והחוסה
בי ינחל ארץ ויירש הר
קדשי׃

ואמר

סלו סלו פנו דרך הרימו
מכשול מדרך עמי׃ כי כה
אמר רם ונשא שכן עד
וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל
רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃
כי לא לעולם אריב ולא לנצח
אקצוף כי רוח מלפני יעטוף
ונשמות אני עשיתי׃
בעון בצעו קצפתי ואכהו
הסתר ואקצף וילך שובב
בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו ואשלם
נחמים לו ולאבליו׃ בורא

ניב שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו׃ והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל
ויגרשו מימיו רפש וטיט׃
אין שלום אמר יהוה
לרשעים׃
קרא בגרון אל תחשך
כשופר הרם קולך והגד
לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם׃ ואותי
יום יום ידרשון ודעת
דרכי יחפצון כגוי אשר
צדקה עשה ומשפט
אלהיו לא עזב ישאלוני
משפטי צדק קרבת
אלהים יחפצון׃ למה
צמנו ולא ראית ענינו
נפשנו ולא תדע הן ביום
צמכם תמצאו חפץ
וכל עצביכם תנגשו׃ הן
לריב ומצה תצומו ולהכות
באגרף רשע לא
תצומו כיום להשמיע
במרום קולכם׃ הכזה
יהיה צום אבחרהו יום
ענות אדם נפשו הלכף
כאגמן ראשו ושק
ואפר יציע הלזה תקרא

צום ויום רצון ליהוה׃
הלוא זה צום אבחרהו
פתח חרצבות רשע התר
אגדות מוטה ושלח
רצוצים חפשים וכל
מוטה תנתקו׃ הלוא פרס
לרעב לחמך ועניים מרודים
תביא בית כי
תראה ערם וכסיתו ו
מבשרך לא תתעלם׃ אז
יבקע כשחר אורך וארכתך
מהרה תצמח
והלך לפניך צדקך כבוד
יהוה יאספך׃ אז תקרא
ויהוה יענה תשוע ויאמר
הנני אם תסיר מתוכך
מוטה שלח אצבע ודבר
און׃ ותפק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך
כצהרים׃ ונחך יהוה
תמיד והשביע בצחצחות
נפשך ועצמתיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא
מים אשר לא יכזבו מימיו׃ ובנו ממך חרבות
עולם מוסדי דור ודור
תקומם וקרא לך גדר פרץ
משובב נתיבות
לשבת׃ אם תשיב משבת
רגלך עשות חפציך ביום
קדשי וקראת לשבת

ענג לקדוש יהוה מכבד
וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר׃
אז תתענג על יהוה והרכב
תיך על במותי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב
אביך כי פי יהוה דבר׃
הן לא קצרה יד
יהוה מהושיע ולא כבדה
אזנו משמוע׃ כי אם עונ
תיכם היו מבדלים
בינכם לבין אלהיכם
וחטאתיכם הסתירו פנים
מכם משמוע׃ כי כפיכם
נגאלו בדם ואצבעותיכם
בעון שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עולה תהגה׃ אין
קורא בצדק ואין נשפט
באמונה בטוח על תהו ודבר
שוא הרו עמל והוליד און׃
ביצי צפעוני בקעו וקורי
עכביש יארגו האכל מבי
ציהם ימות והזורה
תבקע אפעה׃ קוריהם לא
יהיו לבגד ולא יתכסו במע
שיהם מעשיהם מעשי
און ופעל חמס בכפיהם׃
רגליהם לרע ירצו וימהרו
לשפך דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר במסלותם׃
דרך שלום לא ידעו ואין משפט

במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה
לא ידע שלום על כן רחק
משפט ממנו ולא תשיגנו
צדקה נקוה לאור והנה
חשך לנגהות באפלות נ
נהלך נגששה כעורים
קיר וכאין עינים נגששה
כשלנו בצהרים כנשף נ
באשמנים כמתים נהמה
כדבים כלנו וכיונים הגה
נהגה נקוה למשפט ואין
לישועה רחקה ממנו נ
כי רבו פשעינו נגדך וחטא
וחטאותינו ענתה בנו כי
פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום פשע וכחש ביהוה
ונסוג מאחר אלהינו דבר
עשק וסרה הרו והגו מלב
דברי שקר והסג אחור
משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב
אמת ונכחה לא תוכל
לבוא ותהי האמת נעדרת
וסר מרע משתולל וירא
יהוה וירע בעיניו כי אין
משפט וירא כי אין איש
וישתומם כי אין מפגיע נ
ותושע לו זרעו וצדקתו
היא סמכתהו וילבש צדקה
כשרין וכובע ישועה
בראשו וילבש בגדי נקם

תלבשת ויעט כמעיל
קנאה כעל גמלות כעל
ישלם חמה לצריו גמול
לאיביו לאיים גמול ישלם
וייראו ממערב את שם
יהוה וממזרח שמש את
כבודו כי יבוא כנהר צר
רוח יהוה נססה בו ובא
לציון גואל ולשבי פשע
ביעקב נאם יהוה ואני
זאת בריתי אותם אמר
יהוה רוחי אשר עליך
ודברי אשר שמתי בפיך
לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר יהוה
יהוה מעתה ועד עולם

קומי אורי

כי בא אורך וכבוד יהוה
עליך זרח כי הנה החשך
יכסה ארץ וערפל לאמים
ועליך יזרח יהוה וכבודו
עליך יראה והלכו גוים
לאורך ומלכים לנגה זרחך
שאי סביב עיניך וראי נ
כלם נקבצו באו לך בניך
מרחוק יבאו ובנתיך על צד צד
תאמנה אז תראי ונהרת
ופחד ורחב לבבך כי יהפך
עליך המון ים חיל גוים
יבאו לך שפעת גמלים נ
תכסך בכרי מדין ועיפה

כלם משבא יבאו זהב נ
ולבונה ישאו ותהלת יהוה
יבשרו כל צאן קדר יקבצו
לך אילי נביות ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי ובית
תפארתי אפאר מי אלה
כעב תעופינה וכיונים אל
ארבתיהם כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש נ
בראשנה להביא בניך
מרחוק כספם וזהבם אתם
לשם יהוה ולקדוש ישראל אלהיך
כי פארך ובנו בני נכר
חומתיך ומלכיהם ישר
ישרתונך כי בקצפי הכיתיך
וברצוני רחמתיך ופתחו
שעריך תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא אליך
חיל גוים ומלכיהם נהוגים
כי הגוי והממלכה אשר
אשר לא יעבדוך יאבדו
והגוים חרב יחרבו כבוד
הלבנון אליך יבוא ברוש נ
תדהר ותאשור יחדו נ
לפאר מקום מקדשי ומקום
רגלי אכבד והלכו אליך
שחוח בני מעניך והשתחוו
על כפות רגליך כל מנאציך
וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל תחת
היותך עזובה ושנואה
אין עובר ושמתיך לגאון

עולם משוש דור ודור נ
וינקת חלב גוים ושד
מלכים תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב תחת הנחשת
אביא זהב ותחת הברזל
אביא כסף ותחת העצים
נחשת ותחת האבנים
ברזל ושמתי פקדתך
שלום ונגשיך צדקה לא
ישמע עוד חמס בארצך
שד ושבר בגבוליך וקראת
ישועה ושעריך תהלה חמתיך
לא יהיה לך עוד השמש
לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך יהוה
לאור ואלהיך לתפארתך שלם
לא יבוא עוד שמשך
וירחך לא יאסף כי יהוה
יהיה לך לאור עולם נ
ושלמו ימי אבלך
ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר
מטעי מעשה ידי להתפאר
הקטן יהיה לאלף והצעיר
לגוי עצום אני יהוה בעתה
אחישנה
רוח אדני יהוה עלי יען
משח יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש נ
לנשברי לב לקרא לשבוים
דרור ולאסורים פקח קוח

לקרא שנת רצון ליהוה
ויום נקם לאלהינו לנחם
כל אבלים. לשום לאבלי
ציון לתת להם פאר
תחת אפר שמן ששון
תחת אבל
מעטה תהלה תחת רוח
כהה וקרא להם אילי
הצדק מטע יהוה להתפ
להתפאר. ובנו חרבות
עולם שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי חרב
שממות דור ודור. ועמדו
זרים ורעו צאנכם ובני
נכר אכריכם וכרמיכם.
ואתם כהני יהוה תקראו
משרתי אלהינו יאמר
לכם חיל גוים תאכלו
ובכבודם תתימרו. תחת
בשתכם משנה וכלמה
ירנו חלקם לכן בארצם
משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם. כי אני
יהוה אהב משפט שנא
גזל בעולה ונתתי פעלתם
באמת וברית עולם
אכרות להם. ונודע בגוים
זרעם וצאצאיהם בתוך
העמים כל ראיהם יכירום
כי הם זרע ברך יהוה.

שוש אשיש

הפטרה נצבים

בּיהוה תגל נפשי באלהי
כי הלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה יעטני כחתן
יכהן פאר וככלה תעדה
כליה. כי כארץ תוציא
צמחה וכגנה זרועיה
תצמיח כן אדני יהוה
יצמיח צדקה ותהלה
נגד כל הגוים. למען ציון
לא אחשה ולמען ירוש
ירושלם לא אשקוט עד
יצא כנגה צדקה וישועתה
כלפיד יבער. וראו גוים
צדקך וכל מלכים כבודך
וקרא לך שם חדש
אשר פי יהוה יקבנו.
והיית עטרת תפארת
ביד יהוה וצניף מלוכה
בכף אלהיך. לא יאמר
לך עוד עזובה ולארצך
לא יאמר עוד שממה
כי לך יקרא חפצי בה
ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך
וארצך תבעל. כי יבעל
בחור בתולה יבעלוך
בניך ומשוש חתן על
כלה ישיש עליך אלהיך.
על חומתיך ירושלם
הפקדתי שמרים כל היום
וכל הלילה תמיד לא
יחשו המזכירים את
יהוה אל דמי לכם. ואל

תתנו דמי לו עד יכונן ועד
ישים את ירושלם תהלה
בארץ. נשבע יהוה בימינו
ובזרוע עזו אם אתן את
דגנך עוד מאכל לאיביך
ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו. כי מאספיו
יאכלהו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות
קדשי.
עברו עברו בשערים פנו
דרך העם סלו סלו המסלה
המסלה סקלו מאבן
הרימו נס על העמים. הנה
יהוה השמיע אל קצה
הארץ אמרו לבת ציון
הנה ישעך בא הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו. וקראו להם
עם הקדש גאולי יהוה
ולך יקרא דרושה עיר
לא נעזבה.
מי זה בא מאדום חמוץ
בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו
אני מדבר בצדקה רב
להושיע. מדוע אדום
ללבושך ובגדיך כדרך
בגת. פורה דרכתי לבדי
ומעמים אין איש אתי
באפי וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי וכל
מלבושי אגאלתי. כי יום

נקם בלבי ושנת גאולי באה.
ואביט ואין עזר ואשתומם
ואין סומך ותושע לי זרעי
וחמתי היא סמכתני. ואבוס
ואבוס עמים באפי ואש
ואשכרם בחמתי ואוריד
לארץ נצחם.
חסדי יהוה אזכיר תהלת
יהוה כעל כל אשר גמלנו
יהוה ורב טוב לבית ישראל.
אשר גמלם כרחמיו וכרוב
חסדיו. ויאמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע. בכל צרתם
לא צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא
גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם. והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו ויהפך
להם לאויב הוא נלחם בם.
ויזכר ימי עולם משה
עמו איה המעלם מים
את רעי צאנו איה השם
בקרבו את רוח קדשו.
מוליך לימין משה זרוע
תפארתו בוקע מים מפניהם
לעשות לו שם עולם. מול
מוליכם בתהומות כסוס
במדבר לא יכשלו. כבהמה
בבקעה תרד רוח יהוה תנ
תניחנו כן נהגת עמך
לעשות לך שם תפארת.

הבט משמים וראה מז
מזבל קדשך ותפארתך
איה קנאתך וגבורתך המ
המון מעיך ורחמיך אלי
התאפקו׃ כי אתה אבינו
כי אברהם לא ידענו ״״ נ
וישראל לא יכירנו אתה
יהוה אבינו גאלנו מעולם
שמך׃ למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח לבנו
מיראתך שוב למען ״״ נ
עבדיך שבטי נחלתך׃
למצער ירשו עם קדשך
צרינו בוססו מקדשך׃
היינו מעולם לא משלת
בם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת
מפניך הרים נזלו׃ כקדח
אש המסים מים תבעה
אש להודיע שמך לצריך
מפניך גוים ירגזו׃ בעשותך
נוראות לא נקוה ירדת
מפניך הרים נזלו׃
ומעולם לא שמעו
לא האזינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה למ
למחכה לו׃ פגעת את שש
ועשה צדק בדרכיך יזכרו
יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בהם עולם ונושע׃
ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל

כעלה כלנו ועונינו כרוח
ישאנו׃ ואין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי
הסתרת פניך ממנו ותמ
ותמוגנו ביד עונינו׃ ועתה
יהוה אבינו אתה אנחנו נ
החמר ואתה יצרנו ומעשה
ידך כלנו׃ אל תקצף יהוה
עד מאד ואל לעד תזכר
עון הן הבט נא עמך כלנו׃
ערי קדשך היו מדבר ציון
מדבר היתה ירושלם ״״ נ
שממה׃ בית קדשנו ות
ותפארתנו אשר הללוך
אבתינו היה לשרפת אש
וכל מחמדינו היה לחרבה׃
העל אלה תתאפק יהוה
תחשה ותעננו עד מאד׃
נדרשתי
ללוא שאלו נמצאתי ללא
בקשני אמרתי הנני הנני
אל גוי לא קרא בשמי׃ פ
פרשתי ידי כל היום אל עם
סורר ההלכים הדרך
לא טוב אחר מחשבתיהם׃
העם המכעסים אתי על
פני תמיד זבחים בגנות
ומקטרים על הלבנים ״״ נ
הישבים בקברים ובנצורים
ילינו האכלים בשר החזיר
ופרק פגלים כליהם׃ הא
האמרים קרב אליך אל

תגש בי כי קדשתיך אלה
עשן באפי אש יקדת כל
היום הנה כתובה לפני לא
אחשה כי אם שלמתי
ושלמתי על חיקם עונת
עונתיכם ועונת אבותיכם
יחדו אמר יהוה אשר
קטרו על ההרים ועל ״״ נ
הגבעות חרפוני ומדתי
פעלתם ראשנה על חיקם
כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש בא
בא באשכול ואמר אל תשחית
תשחיתהו כי ברכה בו נ
כן אעשה למען עבדי ״ נ
לבלתי השחית הכל והו
והוצאתי מיעקב זרע ומי
ומיהודה יורש הרי וירשוה
בחירי ועבדי ישכנו שמה
והיה השרון לנוה צאן
ועמק עכור לרבץ בקר
לעמי אשר דרשוני ואתם
עזבי יהוה השכחים את
הר קדשי הערכים לגד
שלחן והממלאים למני ״ נ
ממסך ומניתי אתכם לח
לחרב וכלכם לטבח תכרעו
יען קראתי ולא עניתם נ
דברתי ולא שמעתם ותעשו
הרע בעיני ובאשר לא
חפצתי בחרתם
לכן כה אמר אדני יהוה

הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו
הנה עבדי ישתו ואתם תצ
תצמאו הנה עבדי ישמחו
ואתם תבשו הנה עבדי נ
ירנו מטוב לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח נ
תילילו והנחתם שמכם
לשבועה לבחירי והמיתך
אדני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישבע באלהי
אמן כי נשכחו הצרות נ
הראשנות וכי נסתרו מעיני
כי הנני בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות
ולא תעלינה על לב כי אם
שישו וגילו עדי עד אשר
אני בורא כי הנני בורא את
ירושלם גילה ועמה משוש
וגלתי בירושלם וששתי
בעמי ולא ישמע בה עוד
קול בכי וקול זעקה לא נ
יהיה משם עוד עול ימים
וזקן אשר לא ימלא את
ימיו כי הנער בן מאה שנה
ימות והחוטא בן מאה
שנה יקלל ובנו בתים נ
וישבו ונטעו כרמים ואכלו
פרים לא יבנו ואחר ישב
לא יטעו ואחר יאכל כי
כימי העץ ימי עמי ומעשה

ידיהם יבלו בחירי׃ לא
יגעו לריק ולא ילדו לבהלה
כי זרע ברוכי יהוה המה
וצאצאיהם אתם׃ והיה
טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני ש
אשמע׃ זאב וטלה ירעו
כאחד ואריה כבקר יאכל
תבן ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי אמר יהוה׃

כה אמר

יהוה השמים כסאי הא
והארץ הדם רגלי איזה
בית אשר תבנו לי ואיזה
מקום מנוחתי׃ ואת כל
אלה ידי עשתה ויהיו כל
אלה נאם יהוה ואל זה
אביט אל עני ונכה רוח
וחרד על דברי׃ שוחט ה
השור מכה איש זובח
השה ערף כלב מעלה
מנחה דם חזיר מזכיר
לבנה מברך און גם המה
בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה׃ גם אני א
אבחר בתעלוליהם ומגו
ומגורתם אביא להם יען
קראתי ואין עונה דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע

בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו׃
שמעו דבר יהוה החרדים
אל דברו אמרו אחיכם
שנאיכם מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה
בשמחתכם והם יבשו׃
קול שאון מעיר קול מה
מהיכל קול יהוה משלם
גמול לאיביו׃ בטרם תחיל
ילדה בטרם יבא חבל לה
והמליטה זכר׃ מי שמע
כזאת מי ראה כאלה היו
היוחל ארץ ביום אחד
אם יולד גוי פעם אחת
כי חלה גם ילדה ציון את
בניה׃ האני אשביר ולא
אוליד יאמר יהוה אם א
אני המוליד ועצרתי אמר
אלהיך׃
שמחו את ירושלם וגילו
בה כל אהביה שישו אתה
משוש כל המתאבלים ע
עליה׃ למען תינקו ושב
ושבעתם משד תנחמיה
למען תמצו והתענגתם
מזיז כבודה׃
כי כה אמר יהוה הנני מ
מטה אליה כנהר שלום
וכנחל שוטף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו ו
ועל ברכים תשעשעו׃ כ

כאיש אשר אמו תנחמנו
כן אנכי אנחמכם ובירוש
ובירושלם תנחמו׃ וראיתם
ושש לבכם ועצמותיכם
כדשא תפרחנה ונודעה
יד יהוה את עבדיו וזעם
את איביו׃
כי הנה יהוה באש
יבוא וכסופה מרכבתיו
להשיב בחמה אפו ג
גערתו בלהבי אש׃ כי
באש יהוה נשפט ובחרבו
את כל בשר ורבו חללי
יהוה׃ המתקדשים והמ
והמטהרים אל הגנות
אחר אחד בתוך — אחת
אכלי בשר החזיר
והשקץ והעכבר
יחדו יספו
נאם יהוה׃
ואנכי
מ
מעשיהם מחשבתיהם
באה לקבץ את כל
הגוים והלשנות
ובאו וראו את
כבודי׃ ושמתי
בהם אות
ושלחתי
מהם
פ
פליטים אל הגוים תרשיש

פול ולוד משכי קשת
תבל ויון האיים הרחקים
אשר לא שמעו את שמעי
ולא ראו את כבודי ות
והגידו את כבודי בגוים׃
והביאו את כל א
אחיכם מכל הגוים מנחה
ליהוה בסוסים
וברכב ובצבים
ובפרדים
ובכרכרות
על
הר
קדשי ירושלם אמר יהוה׃
כאשר יביאו בני יש
ישראל את המנחה
בכלי טהור
בית
יהוה׃
וגם
מהם אקח לכהנים ללוים
אמר יהוה׃ כי כאשר
השמים החדשים
והארץ החדשה
אשר אני
עשה
עמדים לפני נאם יהוה׃
כן יעמד זרעכם
ושמכם׃
והיה
מדי
חדש בחדשו ומדי שבת

בשבתו יבוא כל בשר
להשתחוות לפני אמר
יהוה ויצאו וראו
בפגרי האנשים
הפשעים בי
כי תולעתם
לא
תמות
ואשם
לא
תכבה והיו דראון לכל בשר

סימן פסוקיה דסיפרה
אלה"ד ע"ה
סדרים כו
ד' ספרים גמורים בפסוק
שלמעלה מסוף הספר
וסימנהון י"ת ק"א ל
ישעיה ת' תרי עשר ק'
קהלת א' איכה

דברי

Jeremias

ירמיהו בן חלקיהו מן
הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן אשר היה
דבר יהוה אליו בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יהודה בשלש עשרה שנה
למלכו ויהי בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה עד
תם עשתי עשרה שנה לצ
לצדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה עד גלות ירושלם
בחדש החמישי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בטרם אצרך בבטן ידעתיך
ובטרם תצא מרחם הקדשתיך
נביא לגוים נתתיך ואמר
אהה אדני יהוה הנה לא
ידעתי דבר כי נער אנכי
ויאמר יהוה אלי
אל תאמר נער אנכי כי על
כל אשר אשלחך תלך
ואת כל אשר אצוך תדבר
אל תירא מפניהם כי אתך
אני להצלך נאם יהוה
וישלח יהוה את ידו ויגע
על פי ויאמר יהוה אלי
הנה נתתי דברי בפיך ראה
הפקדתיך היום הזה על
הגוים ועל הממלכות לנתוש
ולנתוץ ולהאביד ולהרוס
לבנות ולנטוע
ויהי דבר יהוה אלי לאמר

מה אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני
ראה ויאמר יהוה אלי
היטבת לראות כי שקד
אני על דברי לעשתו
ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר מה אתה
ראה ואמר סיר נפוח אני
ראה ופניו מפני צפונה
ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל ישבי
הארץ כי הנני קרא לכל
משפחות ממלכות צפונה
נאם יהוה ובאו ונתנו א
איש כסאו פתח שערי
ירושלם ועל כל חומתיה
סביב ועל כל ערי יהודה
ודברתי משפטי אותם על
כל רעתם אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחוו למעשי ידיהם
ואתה תאזר מתניך וקמת
ודברת אליהם את כל
אשר אנכי אצוך אל תחת
מפניהם פן אחתך לפניהם
ואני הנה נתתיך היום
לעיר מבצר ולעמוד ברזל
ולחמות נחשת על כל
הארץ למלכי יהודה לש
לשריה לכהניה ולעם
הארץ ונלחמו אליך ולא

יוכלו לך כי אתך אני נאם
יהוה להצילך
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר הלך וקראת באזני
ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולתיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא
זרועה קדש ישראל ליהוה
ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם
נאם יהוה

שמעו

דבר יהוה בית יעקב וכל
משפחות בית ישראל
כה אמר יהוה מה מצאו
אבותיכם בי עול כי רחקו
מעלי וילכו אחרי ההבל
ויהבלו ולא אמרו איה
יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו ב
במדבר בארץ ערבה ושוחה
בארץ ציה וצלמות בארץ
לא עבר בה איש ולא ישב
אדם שם ואביא אתכם
אל ארץ הכרמל לאכל
פריה וטובה ותבאו ותטמאו
את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה הכהנים לא אמרו

איה יהוה ותפשי התורה
לא ידעוני והרעים פשעו בי
והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא יועלו הלכו׃
לכן עד אריב אתכם נאם
יהוה ואת בני בניכם אריב׃
כי עברו איי כתיים וראו
וקדר שלחו והתבוננו מאד
וראו הן היתה כזאת׃ ההימיר
גוי אלהים והמה לא אלהים
ועמי המיר כבודו בלוא יועיל׃
שמו שמים על זאת ושערו
חרבו מאד נאם יהוה׃ כי
שתים רעות עשה עמי אתי
עזבו מקור מים חיים לחצב
להם בארות בארת נשברים
אשר לא יכלו המים׃
העבד ישראל אם יליד
בית הוא מדוע היה לבז׃
עליו ישאגו כפירים נתנו
קולם וישיתו ארצו לשמה
עריו נצתה מאין יושב׃
גם בני נף ותחפנחס ירעוך
קדקד׃ הלוא זאת תעשה
לך עזבך את יהוה אלהיך
בעת מוליכך בדרך׃ ועתה
מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך
לדרך אשור לשתות מי
נהר׃ תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכחך ודעי וראי כי רע

ומר עזבך את יהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם יהוה
צבאות׃ כי מעולם שברתי
עלך נתקתי מוסרותיך
ותאמרי לא אעבד כי על כל
גבעה גבהה ותחת כל עץ
רענן את צעה זנה׃ ואנכי
נטעתיך שורק כלה זרע
אמת ואיך נהפכת לי
סורי הגפן נכריה׃ כי אם
תכבסי בנתר ותרבי לך ברית
נכתם עונך לפני נאם יהוה
אדני יהוה׃ איך תאמרי
לא נטמאתי אחרי הבעלים
לא הלכתי ראי דרכך בגיא
דעי מה עשית בכרה קלה
משרכת דרכיה׃ פרה למד
מדבר באות נפשו שאפה
רוח תאנתה מי ישיבנה
כל מבקשיה לא ייעפו
בחדשה ימצאונה׃ מנעי
רגלך מיחף וגורנך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי
אהבתי זרים ואחריהם
אלך׃ כבשת גנב כי ימצא
כן הובישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם
וכהניהם ונביאיהם׃ אמרים
לעץ אבי אתה ולאבן את
ילדתנו כי פנו אלי ערף ולא
פנים ובעת רעתם יאמרו

קומה והושיענו׃ ואיה אלהיך
אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך כי
מספר עריך היו אלהיך
יהודה׃

למה

תריבו אלי כלכם פשעתם
בי נאם יהוה׃ לשוא הכיתי
את בניכם מוסר לא לקחו
אכלה חרבכם נביאיכם
כאריה משחית׃ הדור אתם
ראו דבר יהוה המדבר הייתי
לישראל אם ארץ מאפליה
מדוע אמרו עמי רדנו לוא
נבוא עוד אליך׃ התשכח
בתולה עדיה כלה קשריה
ועמי שכחוני ימים אין
מספר׃ מה תיטבי דרכך
לבקש אהבה לכן גם את
הרעות למדתי את דרכיך׃
גם בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא במחתרת
מצאתים כי על כל אלה׃
ותאמרי כי נקיתי אך שב
אפו ממני הנני נשפט אותך
על אמרך לא חטאתי׃ מה
תזלי מאד לשנות את דרכך
גם ממצרים תבושי כאשר
בשת מאשור׃ גם מאת

זה תצאי וידיך על ראשך
כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם׃ לאמר
הן ישלח איש את אשתו
והלכה מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה עוד
הלוא חנוף תחנף הארץ
ההיא ואת זנית רעים רבים
ושוב אלי נאם יהוה׃ שאי
עיניך על שפים וראי איפה
לא שגלת על דרכים ישבת
להם כערבי במדבר ותחניפי
ארץ בזנותיך וברעתך׃
וימנעו רבבים ומלקוש
לוא היה ומצח אשה זונה
היה לך מאנת הכלם׃ הלוא
מעתה קראתי לי אבי אלוף
נעורי אתה׃ הינטר לעולם
אם ישמר לנצח הנה דברתי
ותעשי הרעות ותוכל׃
ויאמר יהוה אלי
בימי יאשיהו המלך הראית
אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על כל הר
גבה ואל תחת כל עץ רענן
ותזני שם׃ ואמר אחרי
עשותה את כל אלה אלי
תשוב ולא שבה ותראה
בגודה אחותה יהודה׃ וארא
כי על כל אדות אשר נאפה
משבה ישראל שלחתיה

ואתן את ספר כריתתיה
אליה ולא יראה בגדה יהודה
אחותה ותלך ותזן גם היא
והיה מקל זנותה ותחנף את
הארץ ותנאף את האבן
ואת העץ וגם בכל זאת
לא שבה אלי בגודה אחותה
יהודה בכל לבה כי אם
בשקר נאם יהוה
ויאמר יהוה אלי צדקה
נפשה משבה ישראל
מבגדה יהודה הלך וקראת
את הדברים האלה צפנה
ואמרת שובה משבה
ישראל נאם יהוה לוא
אפיל פני בכם כי חסיד
אני נאם יהוה לא אטור
לעולם אך דעי עונך כי
ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי
את דרכיך לזרים תחת כל
עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה שובו
בנים שובבים נאם יהוה
כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושנים
ממשפחה והבאתי אתכם
ציון ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל
והיה כי תרבו ופריתם באר
בארץ בימים ההמה נאם
יהוה ולא יאמרו עוד

ארון ברית יהוה ולא יעלה
על לב ולא יזכרו בו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד בעת
ההיא יקראו לירושלם כסא
יהוה ונקוו אליה כל הגוים
לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות
לבם הרע
בימים ההמה ילכו בית יהודה
על בית ויבאו יחדו מארץ ישראל
צפון על הארץ אשר הנח
הנחלתי את אבתיכם ואנכי
אמרתי איך אשיתך בבנים
ואתן לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמר אבי
תקראו לי ומאחרי לא
תשובו אכן בגדה אשה
מרעה כן בגדתם בי בית
ישראל נאם יהוה קול
על שפיים נשמע בכי
תחנוני בית ישראל כי
העוו את דרכם שכחו
את יהוה אלהיהם שובו
בנים שובבים ארפא
משובתיכם הננו אתנו
לך כי אתה יהוה אלהינו
אכן לשקר מגבעות המון
הרים אכן ביהוה אלהינו
תשועת ישראל והבשת
אכלה את יגיע אבותינו
מנעורינו את צאנם ואת

בקרם את בניהם ואת
בנותיהם נשכבה בבשתנו
ותכסנו כלמתנו כי ליהוה א
ואבתינו מנעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו אם
תשוב ישראל נאם יהוה
אלי תשוב ואם תסיר
שקוציך מפני ולא תנוד
ונשבעת חי יהוה באמת
במשפט ובצדקה והתברכו
בו גוים ובו יתהללו
כי כה אמר יהוה
לאיש יהודה ולירושלם
נירו לכם ניר ואל תזרעו
אל קוצים המלו ליהוה
והסרו ערלות לבבכם א
איש יהודה וישבי ירושלם
פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מפני
רע מעלליכם הגידו
ביהודה ובירושלם השמיעו
ואמרו תקעו שופר בארץ
קראו מלאו ואמרו האס
האספו ונבואה אל ערי
המבצר שאו נס ציונה
העיזו אל תעמדו כי רעה
אנכי מביא מצפון ושבר
גדול עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא
ממקומו לשום ארצך

לשמה עריך תצינה מאין
יושב על זאת חגרו שקים
ספדו והילילו כי לא שב
חרון אף יהוה ממנו
והיה ביום ההוא
נאם יהוה יאבד לב המלך
ולב השרים ונשמו הכהנים
והנבאים יתמהו
ואמר אהה אדני
יהוה אכן השא השאת
לעם הזה ולירושלם לאמר
שלום יהיה לכם ונגעה
חרב עד הנפש בעת ההיא
יאמר לעם הזה ולירושלם
רוח צח שפיים במדבר
דרך בת עמי לוא לזרות
ולוא להבר רוח מלא מאלה
יבוא לי עתה גם אני אדבר
משפטים אותם הנה כעננים
יעלה וכסופה מרכבותיו
קלו מנשרים סוסיו אוי לנו
כי שדדנו כבסי מרעה
לבך ירושלם למען תושעי
עד מתי תלין בקרבך מחשבות
אונך כי קול מגיד מדן
ומשמיע און מהר אפרים
הזכירו לגוים הנה השמיעו
על ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו על
ערי יהודה קולם כשמרי
שדי היו עליה כי אתי מרתה
מסביב

דרכך ומעלליך
עשו אלה לך זאת רעתך
כי מר כי עד לבך נגע
מעי מעי אוחילה
קירות לבי המה לי לבי
לא אחריש כי קול שופר
תרועת מלחמה: שבר שומעת נפשי
על שבר נקרא כי שדדה
כל הארץ פתאם שדדו
אהלי רגע יריעתי: עד
מתי אראה נס אשמעה
קול שופר:
כי אויל עמי אותי לא
ידעו בנים סכלים המה
ולא נבונים המה חכמים
המה להרע ולהיטיב לא
ידעו: ראיתי את הארץ
והנה תהו ובהו ואל השמ
השמים ואין אורם: ראיתי
ההרים והנה רעשים וכל
הגבעות התקלקלו: ראיתי
והנה הכרמל המדבר
וכל עריו נתצו מפני יהוה
מפני חרון אפו:
כי כה אמר יהוה שממה
תהיה וכלה לא אעשה: כל הארץ
על זאת תאבל הארץ וקדרו
השמים ממעל על כי
דברתי זמתי ולא נחמתי
ולא אשוב ממנה: מקול
פרש ורמה קשת בורחת

ראיתי והנה אין
האדם וכל עוף
השמים נדדו:

כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר
עזובה ואין יושב בהן
איש: ואת שדוד מה תעשי
כי תלבשי שני כי תעדי
עדי זהב כי תקרעי בפוך
עיניך לשוא תתיפי
מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו: כי קול כחולה
שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח תפרש
כפיה אוי נא לי כי עיפה
נפשי להרגים:
שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו
איש אם יש עשה
משפט מבקש אמונה
ואסלח לה: ואם חי יהוה
יאמרו לכן לשקר ישבעו:
יהוה עיניך הלוא לאמ
לאמונה הכיתה אתם
ולא חלו כליתם מאנו
קחת מוסר חזקו פניהם
מסלע מאנו לשוב: ואני
אמרתי אך דלים הם
נואלו כי לא ידעו דרך
יהוה משפט אלהיהם:
אלכה לי אל הגדלים
ואדברה אותם כי המה
ידעו דרך יהוה משפט

אלהיהם

אלהיהם אך המה יחדו
שברו על נתקו מוסרות:
על כן הכם אריה מיער
זאב ערבות ישדדם נמר
שקד על עריהם כל היוצא
מהנה יטרף כי רבו פשעיהם
עצמו משבותיהם: אי
לזאת אסלוח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אותם
וינאפו ובית זונה יתגודדו:
סוסים מיוזנים משכים
היו איש אל אשת רעהו
יצהלו: העל אלה לוא
אפקד נאם יהוה ואם
בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי:
עלו בשרותיה ושחתו
וכלה אל תעשו הסירו
נטישותיה כי לוא ליהוה
המה: כי בגוד בגדו בי בית
ישראל ובית יהודה נאם
יהוה: כחשו ביהוה ויאמ
ויאמרו לוא הוא ולא
תבוא עלינו רעה וחרב
ורעב לוא נראה: והנביאים
יהיו לרוח והדבר אין בהם
כה יעשה להם:

לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות יען דברכם את
הדבר הזה הנני נתן דברי
בפיך לאש והעם הזה
עצים ואכלתם: הנני מת
מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם
יהוה גוי איתן הוא גוי
מעולם הוא גוי לא תדע
לשונו ולא תשמע מה
ידבר: אשפתו כקבר פתוח
כלם גבורים: ואכל קצירך
ולחמך יאכלו בניך ובנתיך
יאכל צאנך ובקרך יאכל
גפנך ותאנתך ירשש ערי
מבצריך אשר אתה בוטח
בהנה בחרב: וגם בימים
ההמה נאם יהוה לא
אעשה אתכם כלה: והיה
כי תאמרו תחת מה עשה
יהוה אלהינו לנו את כל
אלה ואמרת אליהם כאשר
עזבתם אותי ותעבדו אלהי
נכר בארצכם כן תעבדו
זרים בארץ לא לכם: הגידו
זאת בבית יעקב והשמיעוה
ביהודה לאמר: שמעו נא
זאת עם סכל ואין לב עינים

להם לא יראו אזנים להם
ולא ישמעו האותי לא
תיראו נאם יהוה אם
מפני לא תחילו אשר
שמתי חול גבול לים חק
עולם ולא יעברנהו ויתגעשו
ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו
ולעם הזה היה לב סורר ומורה
סרו וילכו ולא אמרו בל
בלבבם נירא נא את יהוה
אלהינו הנתן גשם וירה
ומלקוש בעתו שבעת
חקות קציר ישמר לנו
עונותיכם הטו אלה
וחטאותיכם מנעו הטוב
מכם כי נמצאו בעמי
רשעים ישור כשך יקושים
יקושים הציבו משחית
אנשים ילכדו ככלוב מלא
עוף כן בתיהם מלאים מרמה
על כן גדלו ויעשירו שמנו
עשתו גם עברו דברי רע
דין לא דנו דין יתום
ויצליחו ומשפט אביונים
לא שפטו העל אלה לא
אפקד נאם יהוה אם בגוי
אשר כזה לא תתנקם
נפשי
שמה ושערורה נהיתה

בארץ הנביאים נבאו
בשקר והכהנים ירדו על
ידיהם ועמי אהבו כן ומה
תעשו לאחריתה העזו
בני בנימן מקרב ירושלם
ובתקוע תקעו שופר ועל
בית הכרם שאו משאת
כי רעה נשקפה מצפון
ושבר גדול הנוה והמענגה
דמיתי בת ציון אליה יבאו
רעים ועדריהם תקעו
עליה אהלים סביב רעו
איש את ידו קדשו עליה
מלחמה קומו ונעלה בצהרים
בצהרים אוי לנו כי פנה
היום כי ינטו צללי ערב
קומו ונעלה בלילה ונשחיתה
ונשחיתה ארמנותיה
כי כה אמר
יהוה צבאות כרתו עצה
ושפכו על ירושלם סוללה
היא העיר הפקד כלה עשק
בקרבה כהקיר בור מימיה
כן הקרה רעתה חמס ושד
ישמע בה על פני תמיד
חלי ומכה הוסרי ירושלם
פן תקע נפשי ממך פן
אשימך שממה ארץ לא

נושבה
כה אמר יהוה צבאות
עולל יעוללו כגפן שארית
ישראל השב ידך כבוצר
על סלסלות על מי אדברה
ואעידה וישמעו הנה
ערלה אזנם ולא יוכלו לה
להקשיב הנה דבר יהוה
היה להם לחרפה לא
יחפצו בו ואת חמת יהוה
מלאתי נלאיתי הכיל שפך
על עולל בחוץ ועל סוד
בחורים יחדו כי גם איש
עם אשה ילכדו זקן עם
מלא ימים ונסבו בתיהם
לאחרים שדות ונשים יחדו
כי אטה את ידי על ישבי
הארץ נאם יהוה כי מקט
מקטנם ועד גדולם כלו
בוצע בצע ומנביא ועד
כהן כלו עשה שקר וירפאו
וירפאו את שבר עמי על
נקלה לאמר שלום שלום
ואין שלום הובישו כי
תועבה עשו גם בוש לא
יבושו גם הכלים לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יכשלו אמר יהוה

כה אמר
יהוה עמדו על דרכים
וראו ושאלו לנתבות עולם
אי זה דרך הטוב ולכו בה
ומצאו מרגוע לנפשכם
ויאמרו לא נלך והקמתי
עליכם צפים הקשיבו
לקול שופר ויאמרו לא
נקשיב לכן שמעו הגוים
ודעי עדה את אשר בם
שמעי הארץ הנה אנכי
מביא רעה אל העם הזה
פרי מחשבותם כי על דברי
לא הקשיבו ותורתי וימאסו
בה למה זה לי לבונה מש
משבא תבוא וקנה הטוב
מארץ מרחק עלותיכם
לא לרצון וזבחיכם לא
ערבו לי
לכן כה אמר יהוה הנני
נתן אל העם הזה מכשלים
וכשלו בם אבות ובנים
יחדו שכן ורעו יאבדו ואבדו
כה אמר יהוה
הנה עם בא מארץ צפון
וגוי גדול יעור מירכתי ארץ
קשת וכידון יחזיקו אכזרי
הוא ולא ירחמו קולם כים

יהמה ועל סוסים ירכבו
ערוך כאיש למלחמה
עליך בת ציון: שמענו
את שמעו רפו ידינו צרה
החזיקתנו חיל כיולדה:
אל תצאי השדה ובדרך
אל תלכי כי חרב לאויב
מגור מסביב: בת עמי חגרי
שק והתפלשי באפר אבל
יחיד עשי לך מספד
תמרורים כי פתאם יבוא
השדד עלינו: בחון נתתיך
בעמי מבצר ותדע ובחנת
את דרכם: כלם סרי סורים
סוררים הלכי רכיל נחשת
וברזל כלם משחיתים הם:
נחר מפח מאשתם
עפרת לשוא צרף צרוף
ורעים לא נתקו: כסף
נמאס קראו להם כי מאס
יהוה בהם:

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר: עמד
בשער בית יהוה וקראת
שם את הדבר הזה ואמרת
שמעו דבר יהוה כל יהודה
הבאים בשערים האלה
להשתחות ליהוה:

כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל היטיבו
דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום
הזה: אל תבטחו לכם אל
דברי השקר לאמר היכל
יהוה היכל יהוה היכל
יהוה המה: כי אם היטב
תיטיבו את דרכיכם ואת
מעלליכם אם עשו תעשו
משפט בין איש ובין רעהו:
גר יתום ואלמנה לא
תעשקו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה ואחרי
אלהים אחרים לא תלכו
לרע לכם: ושכנתי אתכם
במקום הזה בארץ אשר
נתתי לאבותיכם למן עולם
ועד עולם: הנה אתם בטחים
בטחים לכם על דברי
השקר לבלתי הועיל: הגנב
רצח ונאף והשבע
לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם: ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה
אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען

עשות את כל התועבות
האלה: המערת פרצים
היה הבית הזה אשר
נקרא שמי עליו בעיניכם
גם אנכי הנה ראיתי נאם
יהוה: כי לכו נא אל מקומי
אשר בשילו אשר שכנתי
שמי שם בראשונה וראו
את אשר עשיתי לו מפני
רעת עמי ישראל: ועתה
יען עשותכם את כל
המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם ואקרא
ואקרא אתכם ולא עניתם:
ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר
נתתי לכם ולאבותיכם
כאשר עשיתי לשלו:
והשלכתי אתכם מעל פני
כאשר השלכתי את כל
אחיכם את כל זרע
אפרים:

ואתה אל תתפלל בעד
העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה ואל
תפגע בי כי אינני שמע

אתך: האינך ראה מה
המה עשים בערי יהודה
ובחצות ירושלם: הבנים
מלקטים עצים והאבות
מבערים את האש והנשים
לשות בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני: האתי הם
מכעסים נאם יהוה
הלוא אתם למען בשת
פניהם:

לכן כה אמר אדני יהוה
הנה אפי וחמתי נתכת
אל המקום הזה על
האדם ועל הבהמה ועל
עץ השדה ועל פרי
האדמה ובערה ולא תכבה:

הפטרה

כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
עלתיכם ספו על זבחיכם
ואכלו בשר: כי לא דברתי
את אבותיכם ולא צויתים
ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים על דברי עולה וזבח:
כי אם את הדבר הזה צויתי
אתם לאמר שמעו בקולי
והייתי לכם לאלהים ואתם

והייתי לכם לעם והלכתם בכל
הדרך אשר אצוה אתכם
למען ייטב לכם ׃ ולא שמ
שמעו ולא הטו את אזנם
וילכו במעצות בשררות
לבם הרע ויהיו לאחור
ולא לפנים ׃ למן היום אש
אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום
הזה ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים יום
השכם ושלח ׃ ולוא שמעו
אלי ולא הטו את אזנם
ויקשו את ערפם הרעו
מאבותם ׃ ודברת אליהם
את כל הדברים האלה
ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענוכה ׃ ואמ
ואמרת אליהם זה הגוי
אשר לא שמעו בקול
יהוה אלהיו ולא לקחו
מוסר אבדה האמונה ונכר
ונכרתה מפיהם ׃
גזי נזרך והשליכי
ושאי על שפים קינה כי
מאס יהוה ויטש את דור
עברתו ׃ כי עשו בני
יהודה הרע בעיני יהוה
נאם

שמו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו ל
לטמאו ׃ ובנו במות התפת
אשר בגיא בן הנם לשרף
את בניהם ואת בנתיהם
באש אשר לא צויתי ולא
עלתה על לבי ׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמר עוד התפת
וגיא בן הנם כי אם גיא ה
ההרגה וקברו בתפת מאין
מקום ׃ והיתה נבלת העם
הזה למאכל לעוף השמ
השמים ולבהמת הארץ
ואין מחריד ׃ והשבתי
מערי יהודה ומחוצות
ירושלים קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה
כי לחרבה תהיה הארץ ׃
בעת ההיא נאם יהוה
ויוציאו את עצמות
מלכי יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות הכהנים
ואת עצמות הנביאים
ואת עצמות יושבי
ירושלים מקבריהם ׃ וש
ושטחום לשמש ולירח
ולכל צבא השמים אשר
אהבום

ואשר עבדום ואשר
הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשר השתחוו
להם לא יאספו ולא י
יקברו לדמן על פני האדמה
יהיו ׃ ונבחר מות מחיים
לכל השארית הנשארים
מן המשפחה הרעה
הזאת בכל המקומות ה
הנשארים אשר הדחתים
שם נאם יהוה צבאות ׃
ואמרת
אליהם כה אמר יהוה ה
היפלו ולא יקומו אם
ישוב ולא ישוב ׃ מדוע
שובבה העם הזה ירושלם
משבה נצחת החזיקו
בתרמית מאנו לשוב ׃
הקשבתי ואשמע לוא כן
ידברו אין איש נחם על
רעתו לאמר מה עשיתי
כלה שב במרוצתם כסוס
שוטף במלחמה ׃ גם ח
חסידה בשמים ידעה
מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי לא
ידעו את משפט יהוה ׃
איכה תאמרו חכמים

ואנחנו ותורת יהוה אתנו
אכן הנה לשקר עשה עט
שקר ספרים ׃ הבישו חכמים
חתו וילכדו הנה בדבר יהוה
מאסו וחכמת מה להם ׃
לכן אתן את נשיהם
לאחרים שדותיהם ליור
ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בוצע בצע מנביא
ועד כהן כלה עשה שקר ׃
וירפו את שבר בת עמי על
נקלה לאמר שלום שלום
ואין שלום ׃ הובישו כי
תועבה עשו גם בוש לא
יבושו והכלם לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתם יכשלו אמר יהוה ׃

אסף

אסיפם נאם יהוה אין
ענבים בגפן ואין תאנים
בתאנה והעלה נבל ואתן להם
יעברום ׃ על מה אנחנו
יושבים האספו ונבוא אל
ערי המבצר ונדמה שם כי
יהוה אלהינו הדמנו וישקנו
מי ראש כי חטאנו ליהוה ׃

קוה לשלום ואין טוב לעת
מרפא והנה בעתה: מדן
נשמע נחרת סוסיו מקול
מצהלות אביריו רעשה
כל הארץ ויבואו ויאכלו
ארץ ומלואה עיר וישבי
בה:
כי הנני משלח בכם נח
נחשים צפענים אשר
אין להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה:
מבליגיתי עלי
יגון עלי לבי דוי: הנה קול
שועת בת עמי מארץ
מרחקים היהוה אין בצ
בציון אם מלכה אין בה
מדוע הכעיסוני בפסליהם
בהבלי נכר: עבר קציר
כלה קיץ ואנחנו לוא נ
נושענו: על שבר בת
עמי השברתי קדרתי ש
שמה החזיקתני: הצרי
אין בגלעד אם רפא אין
שם כי מדוע לא עלתה
ארכת בת עמי:
מי יתן ראשי מים ועיני
מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי:

מי יתנני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את
עמי ואלכה מאתם כי
כלם מנאפים עצרת
בגדים: וידרכו את לשונם
קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה
אל רעה יצאו ואתי לא
ידעו נאם יהוה: איש מר
מרעהו השמרו ועל כל
אח אל תבטחו כי על כל
אח עקוב יעקב וכל רע
רכיל יהלך: ואיש ברעהו
יהתלו ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר שקר
העוה נלאו: שבתך בתוך
מרמה במרמה מאנו ד
דעת אותי נאם יהוה:
לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה
מפני בת עמי: חץ שוחט
לשונם מרמה דבר בפיו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו: העל אלה
לא אפקד בם נאם יהוה
אם בגוי אשר כזה לא
תתנקם נפשי:

על ההרים אשא בכי ונהי
ועל נאות מדבר קינה
כי נצתו מבלי איש עבר
ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה
נדדו הלכו: ונתתי את
ירושלם לגלים מעון תנים
ואת ערי יהודה אתן
שממה מבלי יושב:
מי האיש
החכם ויבן את זאת
ואשר דבר פי יהוה אליו
ויגדה על מה אבדה
הארץ נצתה כמדבר
מבלי עבר:
ויאמר יהוה על עזבם
את תורתי אשר נתתי
לפניהם ולא שמעו ב
בקולי ולא הלכו בה:
וילכו אחרי שררות לבם
ואחרי הבעלים אשר
למדום אבותם:
לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מא
מאכילם את העם הזה
לענה והשקיתים מי ראש
והפיצותים בגוים אשר
לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את

החרב עד כלותי אותם:
כה אמר
יהוה צבאות התבוננו
וקראו למקוננות ותבואינה
ואל החכמות שלחו ותב
ותבואנה ותמהרנה ותש
ותשנה עלינו נהי ותרדנה
עינינו דמעה ועפעפינו
יזלו מים: כי קול נהי נשמע
מציון איך שדדנו בשנו
מאד כי עזבנו ארץ כי
השליכו משכנותינו:
כי שמענה
נשים דבר יהוה ותקח
אזנכם דבר פיו ולמדנה
בנותיכם נהי ואשה
רעותה קינה: כי עלה
מות בחלונינו בא בא
בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים
מרחבות: דבר כה נאם
נאם יהוה ונפלה נבלת
האדם כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקצר
ואין מאסף:
כה אמר יהוה אל יתהלל
חכם בחכמתו ואל יתהלל
הגבור בגבורתו אל יתהלל
עשיר בעשרו: כי אם

כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אותי כי אני
יהוה עשה חסד משפט
וצדקה בארץ כי באלה
חפצתי נאם יהוה׃
הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על כל
מול בערלה׃ על מצרים
ועל יהודה ועל אדום ועל
בני עמון ועל מואב ועל
כל קצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל הגוים ערלים
וכל בית ישראל ערלי
לב׃
שמעו את הדבר אשר
דבר יהוה עליכם בית
ישראל׃ כה אמר יהוה
אל דרך הגוים אל תלמדו
ומאתות השמים אל
תחתו כי יחתו הגוים
מהמה׃ כי חקות העמים
הבל הוא כי עץ מיער
כרתו מעשה ידי חרש
במעצד׃ בכסף ובזהב
ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא
יפיק׃ כתמר מקשה המה
ולא ידברו נשוא ינשוא
כי לא יצעדו אל תיראו

מהם כי לא ירעו וגם
היטב אין אותם׃
מאין כמוך יהוה גדול
אתה וגדול שמך בגבורה׃
מי לא יראך מלך הגוים
כי לך יאתה כי בכל חכמי
הגוים ובכל מלכותם
מאין כמוך׃ ובאחת
יבערו ויכסלו מוסר
הבלים עץ הוא׃ כסף
מרקע מתרשיש יובא
וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורף תכלת
וארגמן לבושם מעשה
חכמים כלם׃ ויהוה אל אמת
אלהים הוא אלהים
חיים ומלך עולם מקצפו
תרעש ולא יכלו גוים הארץ
זעמו׃
כדנה תאמרון להום
אלהיא די שמיא וארקא
לא עבדו יאבדו מארעא
ומן תחות שמיא אלה׃
עשה ארץ
בכחו מכין תבל בחכמתו
ובתבונתו נטה שמים׃
לקול תתו המון מים
בשמים ויעלה נשאים
מקצה הארץ ברקים הארץ

למטר עשה ויצא רוח
מאוצרתיו׃ נבער כל
אדם מדעת הביש כל
צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם׃ הבל
המה מעשה תעתעים
בעת פקדתם יאבדו׃ לא
כאלה חלק יעקב כי יוצר
הכל הוא וישראל שבט
נחלתו יהוה צבאות שמו׃
אספי מארץ
כנעתך ישבתי במצור׃
כי כה אמר
יהוה הנני קולע את
יושבי הארץ בפעם
הזאת והצרתי להם
למען ימצאו׃
אוי לי על שברי נחלה
מכתי ואני אמרתי אך
זה חלי ואשאנו׃ אהלי
שדד וכל מיתרי נתקו
בני יצאני ואינם אין
נטה עוד אהלי ומקים
יריעותי׃ כי נבערו הרעים
ואת יהוה לא דרשו על כן
השכילו וכל מרעיתם לא
נפוצה׃
קול שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ צפון

לשום את ערי יהודה
שממה מעון תנים׃
ידעתי יהוה
כי לא לאדם דרכו לא
לאיש הלך והכין את
צעדו׃ יסרני יהוה אך
במשפט אל באפך פן
תמעטני׃ שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעוך
משפחות ועל הממלכות אשר בשמך
לא קראו כי אכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו
ואת נוהו השמו׃
הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ שמעו את
דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה
ועל ישבי ירושלם׃ ואמ
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל
ארור האיש אשר לא
ישמע את דברי הברית
הזאת׃ אשר צויתי
את אבותיכם ביום
הוציאי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל
לאמר שמעו בקולי
ועשיתם אותם ככל אשר

אצוה אתכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים למען הקים
את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת
להם ארץ זבת חלב ודבש
כיום הזה ואען ואמר
אמן יהוה׃
ויאמר יהוה אלי קרא
את כל הדברים האלה
בערי יהודה ובחצות
ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם כי העד
העדתי באבותיכם ביום
העלותי אותם מארץ
מצרים ועד היום הזה
השכם והעד לאמר
שמעו בקולי ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו
איש בשרירות לבם הרע
ואביא עליהם את כל
דברי הברית הזאת אשר
צויתי לעשות ולא עשו׃
ויאמר
יהוה אלי נמצא קשר
באיש יהודה ובישבי
ירושלם שבו על עונת
אבותם הראשנים אשר

מאנו לשמוע את דברי
והמה הלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם
הפרו בית ישראל ובית
יהודה את בריתי אשר
כרתי את אבותם׃
לכן כה אמר
יהוה הנני מביא אליהם
רעה אשר לא יוכלו
לצאת ממנה וזעקו אלי
ולא אשמע אליהם׃ והלכו
ערי יהודה וישבי ירושלם
וזעקו אל האלהים אשר
הם מקטרים להם והושע
לא יושיעו להם בעת
רעתם׃ כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה ומספר
חצות ירושלם שמתם
מזבחות לבשת מזבחות
לקטר לבעל׃
ואתה אל תתפלל בעד
העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה כי
אינני שמע בעת קראם
אלי בעד רעתם׃
מה לידידי בביתי עשותה
המזמתה הרבים ובשר
קדש יעברו מעליך כי
רעתכי אז תעלזי׃ זית

רענן יפה פרי תאר קרא
יהוה שמך לקול המולה
גדלה הצית אש עליה
ורעו דליותיו׃ ויהוה
צבאות הנוטע אותך
דבר עליך רעה בגלל רעת
בית ישראל ובית יהודה
אשר עשו להם להכעסני
לקטר לבעל׃
ויהוה הודיעני ואדעה
אז הראיתני מעלליהם׃
ואני ככבש אלוף יובל
לטבוח ולא ידעתי כי
עלי חשבו מחשבות
נשחיתה עץ
בלחמו ונכרתנו
מארץ חיים ושמו לא
יזכר עוד׃ ויהוה
צבאות שפט צדק בחן
כליות ולב אראה נקמתך
מהם כי אליך גליתי
את ריבי׃
לכן כה אמר יהוה על
אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא
בשם יהוה ולא תמות
בידנו׃ לכן כה
אמר יהוה צבאות הנני
פקד עליהם הבחורים ימ

ימותו בחרב בניהם ובנותיהם
ימתו ברעב׃ ושארית לא
תהיה להם כי אביא רעה
אל אנשי ענתות שנת
פקדתם׃
צדיק אתה יהוה כי אריב
אליך אך משפטים אדבר
אותך מדוע דרך רשעים
צלחה שלו כל
בגדי בגד׃ נטעתם
גם שרשו ילכו גם
עשו פרי קרוב
אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם׃ ואתה
יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך
התקם כצאן לטבחה
והקדשם ליום הרגה׃
עד מתי
תאבל הארץ ועשב כל
השדה ייבש מרעת
ישבי בה ספתה בהמות
ועוף כי אמרו לא יראה
את אחריתנו׃ כי את
רגלים רצתה וילאוך ואיך
תתחרה את הסוסים ובא
הארץ שלום אתה בוטח
ואיך תעשה בגאון הירדן׃
כי גם אחיך ובית אביך גם המה

מדוע דרך רשעים צלחה
ג׳ פסיעות שרץ יוחר ה׳
השליח כדי לחזור הכתב
שכתב חזקיה לסנחריב
וכתב בו שלום ומלכא
סנחריב ולמה יחזור ויאמר
יש לך להקדים שלום הבה
ושלום ומלכא וחזר וכתב שלום
לאלה דסנחר ומלכא ולכן זכה
נבוכד נצר גדול
עדידים שרעו פני כפוטים כו׳

גם המה קראו אחריך מ
לא אל תאמן בם כי
ידברו אליך טובות
עזבתי את
ביתי נטשתי את נחלתי
נתתי את ידדות נפשי
בכף איביה היתה לי
נחלתי כאריה
ביער נתנה עלי
בקולה על כן
שנאתיה העיט צבוע
נחלתי לי העיט סביב
עליה לכו אספו
כל חית השדה התיו
לאכלה רעים רבים
שחתו כרמי בססו
את חלקתי נתנו את
חלקת חמדתי למדבר
שממה שמה לשממה
אבלה עלי שממה נשמה
כל הארץ כי אין איש
שם על לב על כל שפים
במדבר באו שדדים כי
חרב ליהוה אכלה מקצה
ארץ ועד קצה הארץ אין
שלום לכל בשר
זרעו חטים וקצים קצרו
נחלו לא יועלו ובשו
מתבואתיכם מחרון אף

יהוה
כה אמר יהוה על כל שכני
הרעים הנגעים בנחלה
אשר הנחלתי את עמי
את ישראל הנני נתשם
מעל אדמתם ואת בית
יהודה אתוש מתוכם
והיה אחרי נתשי אותם
אשוב ורחמתים והשבתים
איש לנחלתו ואיש לארצו
והיה אם למד ילמדו את
דרכי עמי להשבע בשמי
חי יהוה כאשר למדו את
עמי להשבע בבעל
ונבנו בתוך עמי ואם
לא ישמעו ונתשתי
את הגוי ההוא נתוש ו
אבד נאם יהוה
כה אמר יהוה
אלי הלוך וקנית לך אזור
פשתים ושמתו על מתניך
ובמים לא תבאהו ואקנה
את האזור כדבר יהוה
ואשם על מתני
ויהי דבר יהוה
אלי שנית לאמר קח
את האזור אשר קנית
אשר על מתניך וקום לך
פרתה וטמנהו שם בנקיק

הסלע ואלך ואטמנהו
בפרת כאשר צוה יהוה
אותי ויהי מקץ ימים רב
ים ויאמר יהוה אלי
קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתיך
לטמנו שם ואלך פרתה
ואחפר ואקח את האזור
מן המקום אשר טמנתיו
שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר כה אמר
יהוה ככה אשחית
את גאון יהודה ואת
גאון ירושלם הרב העם
הזה הרע המאנים
לשמוע את דברי ההלכים
בשררות לבם הרע
וילכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ויהי כאזור הזה
אשר לא יצלח לכל
כי כאשר ידבק האזור
אל מתני איש כן הדבקתי
אלי את כל
בית ישראל ואת כל
בית יהודה נאם יהוה
להיות לי לעם ולשם

ולתהלה ולתפארת ולא שמעו
ואמרת אליהם את הדבר
הזה כה אמר יהוה אלהי
ישראל כל נבל ימלא יין
ואמרו אליך הידע לא נ
דע כי כל נבל ימלא יין
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה הנני ממלא
את כל ישבי הארץ
מדיך מאתי נאם יהוה
אשר שכחת אותי ותבטחי
בשקר וגם אני חשפתי
שוליך על פניך ונראה
קלונך נאפיך ומצהלותיך
זמת זנותך על גבעות בשדה
ראיתי שקוציך אוי לך
ירושלם לא תטהרי אחרי
מתי עד
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו על דברי הבצרות
אבלה יהודה ושעריה
אמללו קדרו לארץ וצוחת
ירושלם עלתה ואדיריהם
שלחו צעיריהם למים ב
באו על גבים לא מצאו
מים שבו כליהם ריקם
בשו והכלמו וחפו ראשם
בעבור האדמה חתה כי
לא היה גשם בארץ בשו

שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע
ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם
עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים: שאו עיניכם וראו
הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלופים
לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו
שוליך נחמסו עקביך: היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע:
ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר:

אכרים וחפו ראשם כי גם
אילת בשדה ילדה ועזוב
כי לא היה דשא ופראים
עמדו על שפים שאפו
רוח כתנים כלו עיניהם
כי אין עשב אם עונינו
ענו בנו יהוה עשה למען שמך
כי רבו משובתינו לך
חטאנו מקוה ישראל
מושיעו בעת צרה למה
תהיה כגר בארץ וכארח
נטה ללון למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא
יוכל להושיע ואתה
בקרבנו יהוה ושמך
עלינו נקרא אל תנחנו
כה אמר
יהוה לעם הזה כן אהבו
לנוע רגליהם לא חשכו
ויהוה לא רצם עתה
יזכר עונם ויפקד
חטאתם
ויאמר יהוה אלי אל
תתפלל בעד העם הזה
לטובה כי יצמו אינני
שמע אל רנתם וכי יעלו
עלה ומנחה אינני רצם
כי בחרב וברעב ובדבר
אנכי מכלה אותם ואמר

אהה אדני יהוה הנה
הנביאים אמרים להם
לא תראו חרב ורעב לא
יהיה לכם כי שלום אמת
אתן לכם במקום הזה
ויאמר
יהוה אלי שקר הנביאים
נבאים בשמי לא שלחתים
ולא צויתים ולא דברתי
אליהם חזון שקר וקסם
ואליל ותרמות לבם המה
מתנבאים לכם
לכן כה אמר יהוה על
הנביאים הנבאים בשמי
ואני לא שלחתים והמה
אמרים חרב ורעב לא
יהיה בארץ הזאת בחרב
וברעב יתמו הנביאים
ההמה והעם אשר
המה נבאים להם יהיו
משלכים בחצות ירושלם
מפני הרעב והחרב ואין
מקבר להמה המה נשיהם
ובניהם ובנתיהם ושפכתי
עליהם את רעתם ואמרת
אליהם את הדבר הזה
תרדנה עיני דמעה לילה
ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נשברה בתולת

כת

והיו לי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו
אלי בכל לבם וכתאנים
הרעות אשר לא תאכלנה
מרע כי כה אמר יהוה
כן אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת שריו ואת
שארית הנשארים בא ירושלם
בארץ הזאת והישבים
בארץ מצרים ונתתים
לזעוה לכל לרעה לכל לזועה
ממלכות הארץ לחרפה
ולמשל ולשנינה ולקללה
בכל המקומות אשר
אדיחם שם ושלחתי
בם את החרב ואת
הרעב ואת הדבר עד
תמם מעל האדמה
אשר נתתי להם ולא
ולאבותיהם
הדבר אשר היה על
ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
היא השנה הראשנית
לנבוכדראצר מלך בבל
אשר דבר ירמיהו הנביא
על כל עם יהודה ואל
כל ישבי ירושלם לאמר

מן שלש עשרה שנה
ליאשיהו בן אמון מלך
יהודה ועד היום הזה
זה שלש ועשרים שנה
אלי היה דבר יהוה ואדבר
אליכם אשכים ודבר
ולא שמעתם ושלח
יהוה את כל עבדיו אליכם
הנבאים השכם ושלח
ולא שמעתם ולא הטיתם
את אזנכם לשמע לאמר
שובו נא איש מדרכו
הרעה ומרע מעלליכם
ושבו על האדמה אשר
נתן יהוה ולאבותיכם לכם
למן עולם ועד עולם ואל
תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ולא תכעיסו אותי
במעשה ידיכם ולא א
ארע לכם ולא שמעתם
אלי נאם יהוה למען
הכעיסוני במעשה ידיכם לרע
לכם
לכן כה אמר יהוה צבאות
יען אשר לא שמעתם
את דברי הנני שלח ולקחתי
את כל משפחות צפון
נאם יהוה ואל נבוכד

נאצר מלך בבל עבדי
והבאתים על הארץ
הזאת ועל כל הגוים האלה
סביב והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות
עולם והאבדתי מהם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול רחים
ואור נר והיתה כל הארץ
הזאת לחרבה לשמה
ועבדו הגוים האלה את
מלך בבל שבעים שנה
והיה כמלאות שבעים
שנה אפקד על מלך בבל
ועל הגוי ההוא נאם יהוה
את עונם ועל ארץ
כשדים ושמתי אתו
לשממות עולם והבאתי
על הארץ ההיא את
כל דברי אשר דברתי
עליה את כל הכתוב
בספר הזה אשר נבא
ירמיהו על כל הגוים כי
עבדו בם גם המה גוים
רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם
וכמעשה ידיהם
כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי

ועל יושביה

ישראל אלי קח את כוס
היין החמה הזאת מידי
והשקיתה אתו את כל
הגוים אשר אנכי שלח
אותך אליהם ושתו והת
געשו והתהללו מפני
החרב אשר אנכי שלח
ביניהם ואקח את הכוס
מיד יהוה ואשקה את כל הגוים
אשר שלחני יהוה אליהם
את ירושלם ואת ערי
יהודה ואת מלכיה ואת
שריה לתת אתם לחרבה
לשמה לשרקה ולקללה
כיום הזה את פרעה
מלך מצרים ואת עבדיו
ואת שריו ואת כל עמו ואת
כל הערב ואת כל מלכי
ארץ העוץ ואת כל
מלכי ארץ פלשתים
ואת אשקלון ואת עזה
ואת עקרון ואת שארית
אשדוד את אדום ואת
מואב ואת בני עמון ואת
כל מלכי צר ואת
כל מלכי צידון ואת כל
מלכי האי אשר בעבר
הים ואת דדן ואת תימא
ואת בוז ואת כל קצוצי

יהוה

פאה ואת כל מלכי
הערב השכנים במדבר
ואת כל מלכי זמרי ואת
כל מלכי עילם ואת כל
מלכי מדי ואת כל מלכי
הצפון הקרבים והרחקים
איש אל אחיו ואת כל
הממלכות הארץ אשר
על פני האדמה ומלך
ששך ישתה אחריהם
ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל שתו
ושכרו וקיו ונפלו ולא
תקומו מפני החרב אשר
אנכי שלח ביניכם והיה
כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמ
ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות שתו
תשתו כי הנה בעיר
אשר נקרא שמי עליה
אנכי מחל להרע ואתם
הנקה תנקו לא תנקו כי
חרב אני קרא על כל
ישבי הארץ נאם יהוה
צבאות ואתה תנבא
אליהם את כל הדברים
האלה ואמרת אליהם

ואת כל מלכי הערב

יהוה ממרום ישאג
וממעון קדשו יתן קולו
שאג ישאג על נוהו
הידד כדרכים יענה אל
כל ישבי הארץ בא שאון
עד קצה הארץ כי ריב
ליהוה בגוים נשפט
הוא לכל בשר הרשעים
נתנם לחרב נאם יהוה
כה אמר
יהוה צבאות הנה רעה
יצאת מגוי אל גוי וסער
גדול יעור מירכתי ארץ
והיו חללי יהוה ביום
ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו
ולא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו
הילילו הרעים וזעקו
והתפלשו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם
ככלי חמדה ואבד מנוס
מן הרעים ופליטה מאדירי
הצאן קול
צעקת הרעים ויללת
אדירי הצאן כי שדד
יהוה את מרעיתם ונדמו
נאות השלום מפני חרון

נ"א חח ותפוצותיכם

195

את יהוה׃ עזב ככפיר סכו
כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני
חרון אפו׃
בראשית ממלכות יהוי
יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היה הדבר הזה
מאת יהוה לאמר׃ כה
אמר יהוה עמד בחצר בית
יהוה את כל הדברים
אשר צויתיך לדבר
אליהם אל תגרע דבר׃
אולי ישמעו וישבו איש
מדרכו הרעה ונחמתי
אל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם מפני רע
מעלליהם׃ ואמרת
אליהם כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אלי ללכת
בתורתי אשר נתתי לפניכם׃
לשמע על דברי עבדי
הנבאים אשר אנכי
שלח אליכם והשכם
ושלח ולא שמעתם׃
ונתתי את הבית הזה
כשלה ואת העיר הזאתה
אתן לקללה לכל גויי
הארץ׃
וישמעו הכהנים והנבאים

יהוה
ודברת אל כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה
יהוה

וכל העם את ירמיהו
מדבר את הדברים
האלה בבית יהוה׃ ויהי
ככלות ירמיהו לדבר
את כל אשר צוה יהוה
לדבר אל כל העם ויתפשו
אתו הכהנים והנבאים
וכל העם לאמר מות
תמות׃ מדוע נבית בשם
יהוה לאמר כשלו יהיה
הבית הזה והעיר הזאת
תחרב מאין יושב
ויקהל כל העם אל
ירמיהו בבית יהוה׃
וישמעו שרי יהודה
את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית
יהוה וישבו בפתח
שער יהוה החדש׃
ויאמרו הכהנים והנבאים
אל השרים ואל כל
העם לאמר משפט מות
לאיש הזה כי נבא אל
העיר הזאת כאשר
שמעתם באזניכם׃
ויאמר ירמיהו אל כל
השרים ואל כל העם
לאמר יהוה שלחני
להנבא אל הבית הזה

ואל העיר הזאת את כל
הדברים אשר שמעתם׃
ועתה היטיבו דרכיכם
ומעלליכם ושמעו בקול
יהוה אלהיכם וינחם
יהוה אל הרעה אשר
דבר עליכם׃ ואני הנני
בידכם עשו לי כטוב וכישר
בעיניכם׃ אך ידע תדעו
כי אם ממתים אתם אתי
דם נקי אתם נתנים
עליכם ואל העיר הזאת
ואל ישביה כי באמת
שלחני יהוה עליכם
לדבר באזניכם את כל
הדברים האלה׃ ויאמרו
השרים וכל העם אל
הכהנים ואל הנביאים
אין לאיש הזה משפט
מות כי בשם יהוה
אלהינו דבר אלינו׃
ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר׃ מיכיה
המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה
ויאמר אל כל העם לאמר יהודה
כה אמר יהוה צבאות
ציון שדה תחרש וירו

וירושלם עיים
תהיה והר הבית לבמות
יער׃ ההמת המתהו
חזקיהו מלך יהודה
וכל יהודה הלא ירא
את יהוה ויחל את
פני יהוה וינחם יהוה
אל הרעה אשר דבר
עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה על נפשותינו׃
וגם איש היה מתנבא
בשם יהוה אוריהו בן
שמעיהו מקרית היערים
ויתנבא על העיר הזאת
ועל הארץ הזאת ככל
דברי ירמיהו׃
וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו
וכל השרים את דבריו
ויבקש המלך המיתו
וישמע אוריהו ויירא
ויברח ויבא מצרים׃
וישלח המלך יהויקים
אנשים מצרים את
אלנתן בן עכבור ואנשים אל
אתו אל מצרים׃ ויציאו
את אוריהו ממצרים
ויבאהו אל המלך
יהויקים ויכהו בחרב

וישלך את נבלתו
אל קברי בני העם׃ אך
יד אחיקם בן שפן היתה
את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו׃
בראשית
ממלכת יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃
כה אמר יהוה אלי
עשה לך מוסרות
ומטות ונתתם על
צוארך׃ ושלחתם אל
מלך אדום ואל מלך
מואב ואל מלך
בני עמון ואל מלך
צר ואל מלך צידון
ביד מלאכים הבאים
ירושלם אל צדקיהו
מלך יהודה׃ וצוית
אתם אל אדניהם
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
כה תאמרו אל אדניכם׃
אנכי עשיתי את הארץ
את הארץ את האדם
ואת הבהמה אשר
על פני הארץ בכחי ה

ה
בק
ג
מנהון
ראש
פסו
וב
במיג
פסו

הגדול ובזרועי הנטויה
ונתתיה לאשר ישר
בעיני׃ ועתה אנכי נתתי
את כל הארצות האלה
ביד נבוכדנאצר מלך
בבל עבדי וגם את חית
השדה נתתי לו לעבדו׃
ועבדו אתו כל הגוים ואת
בנו ואת בן בנו עד בא עת
ארצו גם הוא ועבדו בו
גוים רבים ומלכים גדלים
והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו את
נבוכדנאצר מלך בבל
ואת אשר לא יתן את
צוארו בעל מלך בבל
בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה
~~ועל הממלכה~~ עד תמי אתם
בידו׃ ואתם אל תשמעו
אל נביאיכם ואל קסמיכם
ואל חלמתיכם ואל
ענניכם ואל כשפיכם
אשר הם אמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את
מלך בבל׃ כי שקר הם
נבאים לכם למען
הרחיק אתכם מעל
אדמתכם והדחתי אתכם

ואבדתם׃ והגוי אשר
יביא את צוארו בעל
מלך בבל ועבדו והנחתיו
על אדמתו נאם יהוה
ועבדה וישב בה׃ ואל
צדקיה מלך יהודה
דברתי ככל הדברים
האלה לאמר הביאו
את צואריכם בעל מלך
בבל ועבדו אתו ועמו
וחיו׃ למה תמותו אתה
ועמך בחרב ברעב ובדבר
כאשר דבר יהוה אל
הגוי אשר לא יעבד
את מלך בבל׃ ואל תשמ
תשמעו אל דברי
הנביאים האמרים
אליכם לאמר לא תעבדו
את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם׃ כי לא
שלחתים נאם יהוה
והם נבאים בשמי לש
לשקר למען הדיחי את
אתכם ואבדתם אתם
והנביאים הנבאים לכם׃
ואל הכהנים ואל
כל העם הזה דברתי
לאמר כה אמר יהוה
אל תשמעו אל דברי

נביאיכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי בית יהוה
מושבים מבבלה עתה
מהרה כי שקר המה נב
נבאים לכם׃ אל תשמעו
אליהם עבדו את מלך
בבל וחיו למה תהיה
העיר הזאת חרבה׃ ואם
נבאים הם ואם יש דבר
יהוה אתם יפגעו נא
ביהוה צבאות לבלתי
באו הכלים הנותרים
בבית יהוה ובית מלך
יהודה ובירושלם בבלה׃
כי כה אמר
יהוה צבאות אל העמדים
ועל הים ועל המכנות
ועל יתר הכלים הנותרים
בעיר הזאת׃ אשר לא
לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את יכניה
בן יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת כל
חרי יהודה וירושלם׃
כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל על הכלים
הנותרים בית יהוה ובית
מלך יהודה וירושלם׃

בבלה יובאו ושמה יהיו
עד יום פקדי אתם
נאם יהוה והעליתים
והשיבתים אל המקום
הזה
ויהי
בשנה ההיא בראשית
ממלכת צדקיה מלך
יהודה בשנת הרבעית בשנה
בחדש החמישי אמר אלי
חנניה בן עזור הנביא
אשר מגבעון בבית
יהוה לעיני הכהנים
וכל העם לאמר כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר שברתי
את על מלך בבל בעוד
שנתים ימים אני משיב
אל המקום הזה את
כלי בית יהוה אשר כל
לקח נבכדנאצר מלך
בבל מן המקום הזה
ויביאם בבל ואת יכניה
בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה
הבאים בבלה אני משיב
אל המקום הזה נאם
יהוה כי אשבר את על
מלך בבל ויאמר ירמיהו
הנביא אל חנניה הנביא

לעיני הכהנים ולעיני כל
העם העמדים בבית יהוה
ויאמר ירמיה הנביא
אמן כן יעשה יהוה יקם
יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית
יהוה וכל הגולה מבבל
אל המקום הזה אך שמע
נא הדבר הזה אשר
אנכי דבר באזניך ובאזני
כל העם הנביאים אשר
היו לפני ולפניך מן העולם
ויגבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות
למלחמה ולרעה ולדבר
הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע
הנביא אשר שלחו יהוה
באמת ויקח חנניה
הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא
וישברהו ויאמר חנניה חצי הספר
לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה ככה
אשבר את על נבכד
נאצר מלך בבל בעוד
שנתים ימים מעל צואר
כל הגוים וילך ירמיה
הנביא לדרכו

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שבור חנניה
הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא
לאמר הלוך ואמרת
אל חנניה לאמר כה
אמר יהוה מוטת עץ
שברת ועשית תחתיהן
מטות ברזל כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל על ברזל נתתי
על צואר כל הגוים הא
האלה לעבד את נבכד
נאצר מלך בבל ועבדהו
וגם את חית השדה
נתתי לו ויאמר ירמיהו
הנביא אל חנניה הנביא
שמע נא חנניה לא
שלחך יהוה ואתה
הבטחת את העם הזה
על שקר לכן כה אמר
יהוה הנני משלחך
מעל פני האדמה השנה
אתה מת כי סרה
דברת אל יהוה וימת
חנניה הנביא בשנה
ההיא בחדש השביעי
ואלה דברי
הספר אשר שלח

ירמיהו הנביא
מירושלם אל יתר זקני
הגולה ואל הכהנים ואל
הנביאים ואל כל העם
אשר הגלה נבכדנאצר
מירושלם בבלה אחרי
צאת יכניה המלך והג
והגבירה והסריסים שרי
יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם ביד
אלעשה בן שפן וגמריה
בן חלקיה אשר שלח
צדקיה מלך יהודה אל
נבוכדנאצר מלך בבל
בבלה לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל לכל הגולה אשר
הגליתי מירושלם בבלה
בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פרין קחו
נשים והולידו בנים
ובנות וקחו לבניכם
נשים ואת בנותיכם תנו
לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל
תמעטו ודרשו את
שלום העיר אשר הגליתי
אתכם שמה והתפללו
בעדה אל יהוה כי בשלומה

כי כה אמר יהוה אל המלך היושב על כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם
בגולה׃

יהיה לכם שלום׃ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל ישיאו לכם
נביאיכם אשר בקרבכם
וקסמיכם אל חלמתיכם — ואל תשמעו
אשר אתם מחלמים׃
כי בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נאם
יהוה׃
כי כה אמר יהוה כי לפי
מלאות לבבל שבעים
שנה אפקד יהוה אתכם
והקמתי עליכם את
דברי הטוב להשיב
אתכם אל המקום הזה׃
כי אנכי ידעתי את המח
המחשבת אשר אנכי
חשב עליכם נאם יהוה
מחשבות שלום ולא
לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ וקראתם אתי
והלכתם והתפללתם אלי
ושמעתי אליכם׃ ובקשתם
אתי ומצאתם כי תדרשני
בכל לבבכם׃ ונמצאתי
לכם נאם יהוה ושבתי
את שבותכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל
המקומות אשר הדחתי

אתכם שם נאם יהוה
והשבתי אתכם אל המ
המקום אשר הגליתי
אתכם משם׃ כי אמרתם
הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃
כי כה אמר יהוה צבאות
הנני משלח בם את
החרב ואת הרעב ואת
הדבר ונתתי אותם כתאנים
השערים אשר לא
תאכלנה מרע׃ ורדפתי
אחריהם בחרב ברעב
ובדבר ונתתים לזועה — לזועה כת׳ לזעוה ק׳
לכל ממלכות הארץ
לאלה ולשמה ולשרקה
ולחרפה בכל הגוים
אשר הדחתים שם׃
תחת אשר לא שמעו
אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם
את עבדי הנבאים הש
השכם ושלח ולא
שמעתם נאם יהוה׃
ואתם שמעו דבר יהוה
כל הגולה אשר שלחתי
מירושלם בבלה׃
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל

אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיהו בן מעשי
מעשיה הנבאים
לכם בשמי שקר
הנני נתן אתם ביד נבוכד
ראצר מלך בבל והכם
לעיניכם׃ ולקח מהם
קללה לכל גלות
יהודה אשר בבבל לאמר
ישמך יהוה כצדקיהו
וכאחב אשר קלם מלך
בבל באש׃ יען אשר
עשו נבלה בישראל
וינאפו את נשי רעיהם
וידברו דבר בשמי שקר
אשר לא צויתים ואנכי
הוידע ועד נאם יהוה׃ — הידע
ואל שמעיהו
הנחלמי תאמר לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר
יען אשר אתה שלחת
בשמכה ספרים אל כל
העם אשר בירושלם
ואל צפניה בן מעשיה
הכהן ואל כל הכהנים
לאמר׃ יהוה נתנך כהן
תחת יהוידע הכהן להיות
פקדים בית יהוה לכל

איש משגע ומתנבא ונתתה
אתו אל המהפכת ואל
הצינק׃ ועתה למה לא
גערת בירמיהו הענתתי
המתנבא לכם׃ כי על כן
שלח אלינו בבל לאמר
ארכה היא בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את
פריהן׃ ויקרא צפניה
הכהן את הספר הזה
באזני ירמיהו הנביא׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר׃ שלח
על כל הגולה לאמר כה
אמר יהוה אל שמעיה
הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואני לא
שלחתיו ויבטח
אתכם על שקר׃ לכן כה
אמר יהוה הנני פקד — על
שמעיה הנחלמי ועל
זרעו לא יהיה לו איש
יושב בתוך העם הזה
ולא יראה בטוב אשר
אני עשה לעמי נאם
יהוה כי סרה דבר על
יהוה׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר

כה אמר יהוה אלהי ישר
ישראל לאמר כתב לך
את כל הדברים אשר
דברתי אליך אל ספר כי
הנה ימים באים נאם
יהוה ושבתי את שבות
עמי ישראל ויהודה אמר
יהוה והשבתים אל הארץ
אשר נתתי לאבותם
וירשוה
ואלה הדברים אשר
דבר יהוה אל ישראל
ואל יהודה כי כה אמר
יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום שאלו
נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר
ידיו על חלציו
כיולדה ונהפכו כל פנים
לירקון הוי כי גדול
היום ההוא מאין כמהו
ועת צרה היא ליעקב
וממנה יושע והיה
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו
מעל צוארך ומוסרותיך
אנתק ולא יעבדו בו עוד
זרים ועבדו את יהוה
את יהוה אלהיהם ואת

דוד מלכם אשר אקים
להם ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה
ואל תחת ישראל כי
הנני מושיעך מרחוק
ואת זרעך מארץ
שבים ושב יעקב
ושקט ושאנן ואין
מחריד כי אתך אני
נאם יהוה להושיעך
כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפצותיך
שם אך אתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך
כי כה אמר
יהוה אנוש לשברך
נחלה מכתך אין דן
דינך למזור רפאות
תעלה אין לך כל מא
מאהביך שכחוך אותך
לא ידרשו כי מכת
אויב הכיתיך מוסר
אכזרי על רב עונך
עצמו חטאתיך מה
תזעק על שברך אנוש
מכאבך על רב עונך
עצמו חטאתיך עשיתי
אלה לך לכן כל אכליך

יאכלו וכל צריך כלם
בשבי ילכו והיו שאסיך
למשסה וכל בזזיך אתן
לבז כי אעלה ארכה לך
וממכותיך ארפאך נאם
יהוה כי נדחה קראו לך
ציון היא דרש אין לה
כה אמר
יהוה הנני שב שבות
אהלי יעקב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על
תלה וארמון על משפטו
ישב ויצא מהם תודה
וקול משחקים והרביתים
ולא ימעטו והכבדתים
ולא יצערו והיו בניו
כקדם ועדתו לפני תכון
ופקדתי על כל לחציו
והיה אדירו ממנו ומש
ומשלו מקרבו יצא
והקרבתיו ונגש אליו
כי מי הוא זה ערב את לבו
לגשת אלי נאם יהוה
והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים
הנה סערת יהוה חמה
יצאה סער מתגורר על
ראש רשעים יחול לא
ישוב חרון אף יהוה עד
עשתו ועד הקימו מזמ

מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה בע
בעת ההיא נאם יהוה
אהיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה
יהיו לי לעם

כה אמר

יהוה מצא חן במדבר
עם שרידי חרב הלוך
להרגיעו ישראל מרחוק
יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן
משכתיך חסד עוד
אבנך ונבנית בתולת
ישראל עוד תעדי תפיך
ויצאת במחול משחקים
עוד תטעי כרמים בהרי
שמרון נטעו נטעים
וחללו כי יש יום קראו
נצרים בהר אפרים
קומו ונעלה ציון אל
יהוה אלהינו כי כה
אמר יהוה רנו ליעקב
שמחה וצהלו בראש
הגוים השמיעו הללו
ואמרו הושע יהוה את
עמך את שארית ישראל
הנני מביא אותם מארץ

צפון וקבצתים מירכתי
ארץ בם עור ופסח הרה
וילדת יחדו קהל גדול ישובו
הנה בבכי יבאו ובתחנונים
אובילם אוליכם אל נחלי
מים בדרך ישר לא יכש
יכשלו בה כי הייתי לי
לישראל לאב ואפרים
בכרי הוא
שמעו דבר יהוה גוים
והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה
עדרו כי פדה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חזק
ממנו ובאו ורננו במרום
ציון ונהרו אל טוב יהוה
על דגן ועל תירש ועל
יצהר ועל בני צאן ובקר
והיתה נפשם כגן רוה
ולא יוסיפו לדאבה עוד
אז תשמח בתולה במחול
ובחרים וזקנים יחדו
והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים
מיגונם ורויתי נפש
הכהנים דשן ועמי את
טובי ישבעו נאם יהוה
כה אמר
יהוה קול ברמה נשמע

נהי בכי תמרורים רחל
מבכה על בניה מאנה
להנחם על בניה כי איננו
כה אמר
יהוה מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה כי יש
שכר לפעלתך נאם יהוה
ושבו מארץ אויב ויש
תקוה לאחריתך נאם
יהוה ושבו בנים לגבולם
שמוע
שמעתי אפרים מתנודד
יסרתני ואוסר כעגל לא
למד השיבני ואשובה
כי אתה יהוה אלהי
כי אחרי שובי נחמתי
ואחרי הודעי ספקתי
על ירך בשתי וגם נכלמתי
כי נשאתי חרפת נעורי
הבן יקיר לי אפרים אם ילד
שעשעים כי מדי דברי
בו זכר אזכרנו עוד רחם
ארחמנו נאם יהוה
הציבי לך
ציונים שמי לך תמרורים
שתי לבך למסלה דרך
הלכתי שובי בתולת
ישראל שבי אל עריך
אלה עד מתי תתחמקין
הבת השובבה כי ברא

עלכן המו
מעי לו

יהוה חדשה בארץ
נקבה תסובב גבר
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובע
ובעריו בשובי את שבי
שבותם יברכך יהוה
נוה צדק הר הקדש
וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו אכרים ונסעו
בעדר כי הרויתי נפש
עיפה וכל נפש דאבה
מלאתי על זאת הקיצתי
ואראה ושנתי ערבה לי
הנה ימים
באים נאם יהוה וזרעתי
את בית ישראל ואת
בית יהודה זרע אדם
וזרע בהמה והיה כא
כאשר שקדתי עליהם
לנתוש ולנתוץ ולהרס
ולהאביד ולהרע כן
אשקד עליהם לבנות
ולנטוע נאם יהוה בי
בימים ההם לא יאמרו
עוד אבות אכלו בסר
ושני בנים תקהינה כי
אם איש בעונו ימות
כל האדם האכל הבסר

תקהינה שניו
הנה ימים באים נאם
יהוה וכרתי את בית
ישראל ואת בית יהודה
ברית חדשה לא כברית
אשר כרתי את אבותם
ביום החזיקי בידם
להוציאם מארץ מצרים
אשר המה הפרו את בריתי
ואנכי בעלתי בם נאם
יהוה כי זאת הברית
אשר אכרת את בית
ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי
את תורתי בקרבם ועל
לבם אכתבנה והייתי
להם לאלהים והמה יהיו
לי לעם ולא ילמדו עוד
איש את רעהו ואיש
את אחיו לאמר דעו
את יהוה כי כולם ידעו
אותי למקטנם ועד גדולם
נאם יהוה כי אסלח לעונם
ולחטאתם לא אזכר
עוד
כה אמר יהוה נתן שמש
לאור יומם חקת ירח
וכוכבים לאור לילה
רגע הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו אם ימשו

החקים האלה מלפני נ
נאם יהוה גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני
כל הימים
כה אמר יהוה אם ימדו
שמים מלמעלה ויחקרו
מוסדי ארץ למטה גם אני
אמאס בכל זרע ישראל
על כל אשר עשו נאם
יהוה
הנה ימים נאם יהוה
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל
ממגדל חננאל שער הפנה
ויצא עוד קו המדה נגדו
על גבעת גרב ונסב
געתה וכל העמק הפגרים
והדשן וכל השדמות עד
נחל קדרון עד פנת שער
הסוסים מזרחה קדש
ליהוה לא ינתש ולא יהרס
עוד לעולם
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשנת העשרית
לצדקיהו מלך יהודה היא
השנה שמנה עשרה שנה
לנבוכדראצר ואז חיל מלך
בבל צרים על ירושלם
וירמיהו הנביא היה כלוא
בחצר המטרה אשר בית
מלך יהודה אשר כלאו

באים
ולא
עד
השדמות
בשנת

צדקיהו מלך יהודה לאמר
לאמר מדוע אתה נבא
לאמר כה אמר יהוה הנני
נתן את העיר הזאת
ביד מלך בבל ולכדה
וצדקיהו מלך יהודה
לא ימלט מיד הכשדים כי
הנתן ינתן ביד מלך בבל
ודבר פיו עם פיו ועיניו
את עיניו תראינה ובבל
יולך את צדקיהו ושם
יהיה עד פקדי אתו נאם
יהוה כי תלחמו את
הכשדים לא תצליחו
ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה
אלי לאמר הנה חנמאל
בן שלם דדך בא אליך
לאמר קנה לך את שדי
אשר בענתות כי לך
משפט הגאלה לקנות
ויבא אלי חנמאל בן דדי
כדבר יהוה אל חצר
המטרה ויאמר אלי
קנה נא את שדי אשר
בענתות אשר בארץ
בנימין כי לך משפט
הירשה ולך הגאלה
קנה לך ואדע כי דבר
יהוה הוא ואקנה את

ימלט
נא
הירשה

השדה מאת חנמאל בן
דדי אשר בענתות
ואשקלה לו את הכסף
שבעה שקלים ועשרה
הכסף ואכתב בספר
ואחתם ואעד עדים
ואשקל הכסף במאזנים
ואקח את ספר המקנה
את החתום המצוה
והחקים ואת הגלוי
ואתן את הספר המקנה
אל ברוך בן נריה בן
מחסיה לעיני חנמאל
דדי ולעיני העדים הכתבים
בספר המקנה לעיני כל
היהודים הישבים בחצר
המטרה ואצוה את
ברוך לעיניהם לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לקוח את
הספרים האלה את
ספר המקנה הזה ואת
החתום ואת ספר הגלוי
הזה ונתתם בכלי חרש
למען יעמדו ימים רבים
כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל עוד יקנו בתים
ושדות וכרמים בארץ
הזאת ואתפלל

אל יהוה אחרי תתי את
ספר המקנה אל ברוך
בן נריה לאמר אהה
אדני יהוה הנה אתה
עשית את השמים
ואת הארץ בכחך הגדול
ובזרעך הנטויה לא
יפלא ממך כל דבר עשה
חסד לאלפים ומשלם
עון אבות אל חיק בניהם
אחריהם האל הגדול
הגבור יהוה צבאות
שמו גדל העצה ורב
העליליה אשר עיניך
פקחות על כל דרכי בני
אדם לתת לאיש
כדרכיו וכפרי
מעלליו אשר שמת
אתות ומפתים
בארץ מצרים עד היום
הזה ובישראל ובאדם
ותעשה לך שם כיום
הזה ותצא את עמך
את ישראל מארץ
מצרים באתות ובמופתים
וביד חזקה ובאזרוע
נטויה ובמורא גדול
ותתן להם את הארץ
הזאת אשר נשבעת
לאבותם לתת להם

ארץ זבת חלב ודבש
ויבאו וירשו אותה ולא
שמעו בקולך ובתורתך
לא הלכו את כל אשר
צויתה להם לעשות
לא עשו ותקרא אתם
את כל הרעה הזאת
הנה הסללות באו העיר
ללכדה והעיר נתנה ביד
הכשדים הנלחמים עליה
מפני החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך
ראה ואתה אמרת אלי
אדני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעד עדים והעיר
נתנה ביד
הכשדים
ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמר
הנה אני יהוה אלהי כל
בשר הממני יפלא כל
דבר
לכן כה אמר יהוה הנני
נתן את העיר הזאת ביד
הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה
ובאו הכשדים הנלחמים
על העיר הזאת והציתו
את העיר הזאת באש
ושרפוה ואת הבתים

אשר קטרו על גגותיהם
לבעל והסכו נסכים
לאלהים אחרים למען
הכעסני כי היו בני
ישראל ובני יהודה אך
עשים הרע בעיני
מנעריהם כי בני ישראל
אך מכעסים אתי
במעשה ידיהם נאם
יהוה כי על אפי
ועל חמתי היתה לי העיר
הזאת למן היום אשר
בנו אותה ועד היום הזה
להסירה מעל פני על
כל רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר עשו
להכעסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם
ואיש יהודה וישבי
ירושלם ויפנו אלי
ערף ולא פנים ולמד
אתם השכם ולמד
ואינם שמעים לקחת
מוסר וישימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו ויבנו את
במות הבעל אשר בגיא
בן הנם להעביר את
בניהם ואת בנותיהם
למלך אשר לא צויתים

ולא עלתה על לבי
לעשות התועבה הזאת
למען החטי את יהודה
ועתה
לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל אל העיר הזאת
אשר אתם אמרים נתנה
ביד מלך בבל בחרב וב
ברעב ובדבר הנני מקבצם
מכל הארצות אשר
הדחתים שם באפי
ובחמתי ובקצף גדול
והשבתים אל המקום
הזה והשבתים לבטח
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים ונתתי
להם לב אחד ודרך אחד
ליראה אותי כל הימים
לטוב להם ולבניהם
אחריהם וכרתי להם
ברית עולם אשר לא
אשוב מאחריהם להיטיבי
אותם ואת יראתי אתן
בלבבם לבלתי סור מעלי
וששתי עליהם להטיב
אתם ונטעתים בארץ
הזאת באמת בכל לבי
ובכל נפשי
כי כה אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה את

כל הרעה הגדולה הזאת
כן אנכי מביא עליהם את כל
הטובה אשר אנכי דבר
עליהם ונקנה השדה
בארץ הזאת אשר אתם
אמרים שממה היא
מאין אדם ובהמה נתנה
ביד הכשדים שדות בכסף
יקנו וכתוב בספר וחתום
והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי
יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב
כי אשיב את שבותם
נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר
כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה
יהוה שמו קרא אלי
ואענך ואגידה לך גדלות
ובצרות לא ידעתם
כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל על
בתי העיר הזאת ועל
בתי מלכי יהודה הנתצים
אל הסללות ואל החרב
באים להלחם את הכשדים
ולמלאם את פגרי האדם

אשר הכיתי באפי
ובחמתי ואשר הסתרתי
פני מהעיר הזאת על
כל רעתם הנני מעלה
לה ארכה ומרפא ורפאתים
וגליתי להם
עתרת שלום ואמת
והשבתי את שבות יהודה
ואת שבות ישראל ובנתים
כבראשנה וטהרתים
מכל עונם אשר חטאו
לי וסלחתי לכל עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר
פשעו בי והיתה לי לשם
ששון לתהלה ולתפארת
לכל גויי הארץ אשר
ישמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אתם
ופחדו ורגזו על כל הטובה
ועל כל השלום אשר
אנכי עשה לה
כה אמר
יהוה עוד ישמע במקום
הזה אשר אתם אמרים
חרב הוא מאין אדם ומאין
בהמה בערי יהודה
ובחצות ירושלם
הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין בהמה
קול ששון וקול שמחה

קול חתן וקול כלה קול
אמרים הודו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה
כי לעולם חסדו מבאים
תודה בית יהוה כי אשיב
את שבות הארץ
כבראשנה אמר יהוה
כה אמר
יהוה צבאות עוד יהיה
במקום הזה החרב מאין
אדם ועד בהמה ובכל
עריו נוה רעים מרבצים
צאן בערי ההר בערי
השפלה ובערי הנגב ובארץ
ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה
עוד תעברנה הצאן
על ידי מונה אמר יהוה
הנה ימים
באים נאם יהוה והקמתי
את הדבר הטוב אשר
דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה בימים
ההם ובעת ההיא אצמיח
לדוד צמח צדקה ועשה
משפט וצדקה בארץ
בימים ההם תושע
יהודה וירושלם תשכון
לבטח וזה אשר יקרא
לה יהוה צדקנו

כי כה אמר יהוה לא
יכרת לדוד איש ישב
על כסא בית ישראל
ולכהנים הלוים לא יכרת
איש מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה
זבח כל הימים
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמור כה אמר יהוה אם
תפרו את בריתי היום ואת
בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם
גם בריתי תפר את דוד
עבדי מהיות לו בן מלך
על כסאו ואת הלוים
הכהנים משרתי אשר
לא יספר צבא השמים
ולא ימד חול הים כן ארבה
את זרע דוד עבדי
ואת הלוים משרתי אתי
ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמר
הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי
המשפחות אשר בחר
יהוה בהם וימאסם
ואת עמי ינאצון מהיות
עוד גוי לפניהם
כה אמר יהוה אם לא
בריתי יומם ולילה חקות

שמים וארץ לא שמתי
גם זרע יעקוב ודוד עבדי
אמאס מקחת מזרעו
משלים אל זרע אברהם
ישחק ויעקב כי אשוב
את שבותם ורחמתים
הדבר
אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה ונבוכדראצר
מלך בבל וכל חילו וכל
ממלכות ארץ ממשלת
ידו וכל העמים נלחמים
על ירושלם ועל כל עריה
לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך ואמרת
אל צדקיהו מלך יהודה
ואמרת אליו כה אמר
יהוה הנני נתן את העיר
הזאת ביד מלך בבל
ושרפה באש ואתה לא
תמלט מידו כי תפש
תתפש ובידו תנתן ועיניך
את עיני מלך בבל תראינה
ופיהו את פיך ידבר ובבל
תבוא אך שמע דבר
יהוה צדקיהו מלך יהודה
כה אמר יהוה עליך
לא תמות בחרב בשלום
תמות ובמשרפות אבותיך
המלכים הראשנים אשר

היו לפניך כן ישרפו לך
והוי אדון יספדו לך כי
דבר אני דברתי נאם יהוה
וידבר
ירמיהו הנביא אל
צדקיהו מלך יהודה
את כל הדברים האלה ב
ירושלם וחיל מלך בבל
נלחמים על ירושלם
ועל כל ערי יהודה
הנותרות אל לכיש ואל
עזקה כי הנה נשארו
בערי יהודה ערי מבצר
הדבר
אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה אחרי כרת
המלך צדקיהו ברית
את כל העם אשר בירו
שלם לקרא להם
דרור לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו
העברי והעבריה חפשים
לבלתי עבד בם ביהודי
אחיהו איש וישמעו כל
השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את
שפחתו חפשים לבלתי
עבד בם עוד וישמעו
וישלחו וישובו אחרי כן

וישבו את העבדים ואת
השפחות אשר שלחו
חפשים ויכבשום לעבדים
ולשפחות
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי כרתי ברית את אב
אבותיכם ביום הוצאי
אותם מארץ מצרים מבית
עבדים לאמר מקץ שבע
שנים תשלחו איש את
אחיו העברי אשר ימכר
לך ועבדך שש שנים ושלחתו
חפשי מעמך ולא שמעו
אבותיכם אלי ולא הטו
את אזנם ותשבו אתם
היום ותעשו את הישר
בעיני לקרא דרור איש
לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא
שמי עליו ותשבו ותחללו
את שמי ותשבו איש
את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם
חפשים לנפשם ותכבשו
אתם להיות לכם לעבדים
ולשפחות
לכן כה אמר יהוה אתם
לא שמעתם אלי לקרא

דרור איש לאחיו ואיש
לרעהו הנני קרא לכם דרור
נאם יהוה אל החרב ואל
הדבר ואל הרעב ונתתי
אתכם לזועה לכל ממלכות
הארץ ונתתי את האנשים
העברים את בריתי אשר
לא הקימו את דברי הברית
אשר כרתו לפני העגל
אשר כרתו לשנים ויעברו
בין בתריו שרי יהודה
ושרי ירושלם הסריסים
והכהנים וכל עם הארץ
העברים בין בתרי העגל
ונתתי אותם ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והיתה
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ
ואת צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד
חיל מלך בבל העלים
מעליכם הנני מצוה
נאם יהוה והשבתים
אל העיר הזאת ונלחמו
עליה ולכדוה ושרפה
באש ואת ערי יהודה
אתן שממה מאין ישב
הדבר
אשר היה אל ירמיהו

מאת יהוה בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
לאמר הלוך אל בית
הרכבים ודברת אותם
והבאותם בית יהוה אל
אחת הלשכות והשקית
אותם יין ואקח את
יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה
ואת אחיו ואת כל בניו
ואת כל בית הרכבים
ואבא אתם בית יהוה
אל לשכת בני חנן בן
יגדליהו איש האלהים
אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת
מעשיהו בן שלם שמר
הסף ואתן לפני בני בית
הרכבים גבעים
מלאים יין וכסות ואמר
אליהם שתו יין ויאמרו
לא נשתה יין כי יונדב
בן רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין אתם
ובניכם עד עולם ובית
לא תבנו וזרע לא תזרעו
וכרם לא תטעו ולא
יהיה לכם כי באהלים
תשבו כל ימיכם למען
תחיו ימים רבים על פני
האדמה אשר אתם

גרים שם ונשמע בקול
יהונדב בן רכב אבינו
לכל אשר צונו לבלתי
שתות יין כל ימינו אנחנו
נשינו בנינו ובנתינו
ולבלתי בנות בתים לש
לשבתנו וכרם ושדה
וזרע לא יהיה לנו ונ
ונשב באהלים ונשמע
ונעש ככל אשר צונו
יונדב אבינו ויהי בעלות
נבוכדראצר מלך בבל
אל הארץ ונאמר באו
ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים
ומפני חיל ארם ונשב בירושלם
ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הלך ואמרת לא
לאיש יהודה וליושבי
ירושלם הלוא תקחו
מוסר לשמע אל דברי
נאם יהוה הוקם את
דברי יהונדב בן רכב את
אשר צוה את בניו לבל
לבלתי שתות יין ולא
שתו עד היום הזה
כי שמעו את מצות
אביהם ואנכי דברתי
אליכם השכם ודבר

ולא שמעתם אלי ואשל
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכם
ושלח לאמר שבו
נא איש מדרכו הרעה
והיטיבו מעלליכם ואל
תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ושבו אל האדמה
אשר נתתי לכם ולאבתיכם
ולא הטיתם את אזנכם
ולא שמעתם אלי כי
הקימו בני יהונדב בן
רכב את מצות אביהם
אשר צום והעם הזה
לא שמעו אלי לכן כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מביא אל
יהודה ואל כל יושבי
ירושלם את כל הרעה
אשר דברתי עליהם
יען דברתי אליהם ולא
שמעו ואקרא להם ולא
ענו ולבית הרכבים אמר
ירמיהו כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על
מצות יהונדב אביכם
ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו ככל אשר צוה
אתכם לכן כה אמר

יהוה צבאות אלהי
ישראל לא יכרת איש
ליונדב בן רכב עמד
לפני כל הימים
ויהי בשנה
הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה
הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר
קח לך מגלת ספר וכתבת
אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל
כל הגוים מיום דברתי
אליך מימי יאשיהו
ועד היום הזה אולי
ישמעו בית יהודה
את כל הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם
למען ישובו איש מדרכו
הרעה וסלחתי לעונם
ולחטאתם
ויקרא ירמיהו את ברוך
בן נריה ויכתב ברוך מפי
ירמיהו את כל דברי
יהוה אשר דבר אליו
על מגלת ספר ויצוה
ירמיהו את ברוך לאמר
אני עצור לא אוכל לבוא
בית יהוה ובאת אתה
וקראת במגלה אשר

כתבת מפי את דברי
יהוה באזני העם בית
יהוה ביום צום וגם באזני
כל יהודה הבאים מעריהם
תקראם אולי תפל תחנתם
לפני יהוה וישבו איש
מדרכו הרעה כי גדול
האף והחמה אשר דבר
יהוה אל העם הזה ויעש
ברוך בן נריה ככל אשר
צוהו ירמיהו הנביא לקרא
בספר דברי יהוה בית
יהוה
ויהי בשנה החמישית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה
כל העם בירושלם וכל
העם הבאים מערי
יהודה בירושלם ויקרא
ברוך בספר את דברי
ירמיהו בית יהוה בלשכת
גמריהו בן שפן הספר
בחצר העליון פתח שער
בית יהוה החדש באזני
כל העם וישמע מכיהו
בן גמריהו בן שפן את כל
דברי יהוה מעל הספר
וירד בית המלך על
לשכת הספר והנה שם
כל השרים ישבים אלישמע

הספר ודליהו בן שמעיהו
ואלנתן בן עכבור וגמריהו
בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
וכל השרים ויגד להם מי
כיהו את כל הדברים
אשר שמע בקרא ברוך
בספר באזני העם וישלחו
כל השרים אל ברוך את
יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה
אשר קראת בה באזני
העם קחנה בידך ולך ויקח
ברוך בן נריהו את המגלה
בידו ויבא אליהם ויאמרו
אליו שב נא וקראנה
באזנינו ויקרא ברוך
באזניהם ויהי כשמעם
את כל הדברים פחדו איש
אל רעהו ויאמרו אל ברוך
הגד נגיד למלך את כל
הדברים האלה ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו
ויאמר להם ברוך מפיו
יקרא אלי את כל הדברים
האלה ואני כתב על הספר
בדיו
ויאמרו השרים אל ברוך
לך הסתר אתה וירמיהו
ואיש אל ידע איפה אתם
ויבאו אל המלך חצרה
ואת המגלה הפקדו
בלשכת אלישמע הספר

ויגידו באזני המלך את
כל הדברים וישלח המלך
את יהודי לקחת את
המגלה ויקחה מלשכת
אלישמע הספר ויקראה
יהודי באזני המלך ובאזני
כל השרים העמדים מעל
המלך והמלך יושב בית
החרף בחדש התשיעי
ואת האח לפניו מבערת
ויהי כקרוא יהודי שלש
דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל
האש אשר אל האח עד
תם כל המגלה על
האש אשר על האח
ולא פחדו ולא קרעו את
בגדיהם המלך וכל עבדיו
השמעים את כל הדברים
האלה וגם אלנתן ודליהו
וגמריהו הפגעו במלך
לבלתי שרף את המגלה
ולא שמע אליהם ויצוה
המלך את ירחמאל בן
המלך ואת שריהו בן
עזריאל ואת שלמיהו
בן עבדאל לקחת את
ברוך הספר ואת ירמיהו
הנביא ויסתרם יהוה
ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו אחרי

שרף המלך את המגלה
ואת הדברים אשר כתב
ברוך מפי ירמיהו לאמר
שוב קח לך מגלה אחרת קח
וכתב עליה את כל הדב
רים הראשנים אשר
היו על המגלה
הראשנה אשר שרף
יהויקים מלך יהודה
ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה
אתה שרפת את המגלה
הזאת לאמר מדוע כתבת
עליה לאמר בא יבוא
מלך בבל והשחית את
הארץ הזאת והשבית
ממנה אדם ובהמה
לכן כה
אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה
לו יושב על כסא דוד
ונבלתו תהיה משלכת
לחרב ביום ולקרח בלילה
ופקדתי עליו ועל זרעו
ועל עבדיו את עונם
והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ואל איש
יהודה את כל הרעה
אשר דברתי אליהם
ולא שמעו
וירמיהו לקח מגלה

אחרת ויתנה אל ברוך
בן נריהו הספר ויכתב
עליה מפי ירמיהו את
כל דברי הספר אשר שרף דברי
יהויקים מלך יהודה באש מלך
ועוד נוסף עליהם דברים
רבים כהמה
וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת כניהו בן
יהויקים אשר המליך
נבוכדראצר מלך בבל
בארץ יהודה ולא שמע
הוא ועבדיו ועם הארץ
אל דברי יהוה אשר דבר
ביד ירמיהו הנביא וישלח
המלך צדקיהו את יהוכל
בן שלמיהו ואת צפניהו
בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר
התפלל נא בעדנו אל יהוה
אלהינו וירמיהו בא ויצא
בתוך העם ולא נתנו אתו
בית הכליא וחיל פרעה
יצא ממצרים וישמעו
הכשדים הצרים על
ירושלם את שמעם ויע
לו מעל ירושלם
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא לאמר
כה אמר יהוה אלהי יש
ישראל כה תאמרו אל

מלך יהודה השלח אתכם
אלי לדרשני הנה חיל
פרעה היצא לכם לעזרה
שב לארצו מצרים ושבו
הכשדים ונלחמו על העיר
הזאת ולכדה ושרפה באש
כה אמר
יהוה אל תשאו נפשתיכם
לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים
הכשדים כי לא ילכו כי אם הכיתם
כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים
מדקרים איש באהלו
יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש והיה בהעלות
חיל הכשדים מעל ירוש
ירושלם מפני חיל פרעה
ויצא
ירמיהו מירושלם ללכת
ארץ בנימן לחלק משם
בתוך העם ויהי הוא
בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראייה
בן שלמיה בן חנניה
ויתפש את ירמיהו הנביא
לאמר אל הכשדים אתה
נפל ויאמר ירמיהו שקר
אינני נפל על הכשדים
ולא שמע אליו ויתפש
יראייה בירמיהו ויב
ויבאהו אל השרים

ויקצפו השרים על ירמיהו
והכו אתו ונתנו אותו בית
האסור בית יהונתן
הספר כי אתו עשו לבית
הכלא כי בא ירמיהו
אל בית הבור ואל החנית
וישב שם ירמיהו ימים
רבים וישלחהו המלך
צדקיהו ויקחהו וישא
וישאלהו המלך בביתו
בסתר ויאמר היש דבר
מאת יהוה ויאמר ירמיהו
יש ויאמר ביד מלך בבל
תנתן
ויאמר ירמיהו אל המלך
צדקיהו מה חטאתי לך
ולעבדיך ולעם הזה כי
נתתם אותי אל בית הכלא
ואיה נביאיכם אשר ואיו
נבאו לכם לאמר לא יבא
מלך בבל עליכם ועל
הארץ הזאת ועתה שמע
נא אדני המלך
תפל נא תחנתי לפניך
ואל תשבני בית יהונתן
הספר ולא אמות שם
ויצוה המלך צדקיהו
ויפקדו את ירמיהו
בחצר המטרה ונתן לו
ככר לחם ליום מחוץ
האפים עד תם כל

הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה
וישמע שפטיה בן מתן
וגדליהו בן פשחור
ויוכל בן שלמיהו ופש
פשחור בן מלכיה את
הדברים אשר ירמיהו
מדבר אל כל העם לאמר
כה אמר יהוה הישב
בעיר הזאת ימות בחרב
ברעב ובדבר והיצא
אל הכשדים יחיה וחיה
והיתה לו נפשו לשלל
וחי
כה אמר יהוה הנתן
תנתן העיר הזאת ביד
חיל מלך בבל ולכדה
ויאמרו השרים אל
המלך יומת נא את
האיש הזה כי על כן הוא
מרפא את ידי אנשי
המלחמה הנשארים
בעיר הזאת ואת ידי
כל העם לדבר אליהם
כדברים האלה כי האיש עם
הזה איננו דרש לשלום
לעם הזה כי אם לרעה
ויאמר המלך צדקיהו הנה
הוא בידכם כי אין המלך
יוכל אתכם דבר ויקחו
את ירמיהו וישלכו

אותו אל הבור מלכיהו
בן המלך אשר בחצר
המטרה וישלחו את
ירמיהו בחבלים ובבור
אין מים כי אם טיט
ויטבע ירמיהו בטיט
וישמע עבד מלך הכושי
איש סריס והוא בבית
המלך כי נתנו את ירמיהו
אל הבור והמלך יושב
בשער בנימן ויצא עבד
מלך מבית המלך וידבר
אל המלך לאמר אדני
המלך הרעו האנשים
האלה את כל אשר
עשו לירמיהו הנביא
לבור אל את אשר השליכו אל
הבור וימת תחתיו מפני
הרעב כי אין הלחם עוד
בעיר ויצוה המלך את
עבד מלך הכושי לאמר
קח בידך מזה אנשים שלשים
את שלשים והעלית את ירמיהו
הנביא מן הבור בטרם
ימות ויקח עבד מלך את
האנשים בידו ויבא בית
המלך אל תחת האוצר
ויקח משם בלויי הסחבות
ובלויי מלחים וישלחם
אל ירמיהו אל הבור
בחבלים ויאמר עבד

מלך הכושי אל ירמיהו
שים נא בלואי הסחבות
והמלחים תחת אצלות
ידיך מתחת לחבלים
ויעש ירמיהו כן וימשכו
את ירמיהו בחבלים
ויעלו אתו מן הבור
וישב ירמיהו בחצר
המטרה
וישלח המלך צדקיהו
ויקח את ירמיהו הנביא
אליו אל מבוא השלישי
אשר בבית יהוה ויאמר
המלך אל ירמיהו שאל אני אתך
דבר אל תכחד ממני
דבר ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כי אגיד לך
הלוא המת תמיתני וכי
איעצך לא תשמע אלי
וישבע המלך צדקיהו
אל ירמיהו בסתר לאמר
חי יהוה את אשר עשה
לנו את הנפש הזאת
אם אמיתך ואם אתנך
ביד האנשים האלה
אשר מבקשים את
נפשך
ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל

אם יצא תצא אל שרי מלך
בבל וחיתה נפשך והעיר
הזאת לא תשרף באש
וחיתה אתה וביתך
ואם לא תצא אל שרי
מלך בבל ונתנה העיר
הזאת ביד הכשדים
ושרפוה באש ואתה
לא תמלט מידם
ויאמר המלך
צדקיהו אל ירמיהו אני
דאג את היהודים אשר
נפלו אל הכשדים פן
יתנו אתי בידם והתעללו
בי ויאמר
ירמיהו לא יתנו שמע
נא בקול יהוה לאשר
אני דבר אליך וייטב לך
ותחי נפשך ואם מאן
אתה לצאת זה הדבר
אשר הראני יהוה
והנה כל הנשים אשר
נשארו בבית מלך יהודה
מוצאות אל שרי מלך
בבל והנה אמרות
הסיתוך ויכלו לך אנשי
שלמך הטבעו בבץ
רגלך נסגו אחור ואת
כל נשיך ואת בניך מוצאים
אל הכשדים ואתה לא

תמלט מידם כי ביד מלך
בבל תתפש ואת העיר
הזאת תשרף באש
ויאמר
צדקיהו אל ירמיהו איש
אל ידע בדברים האלה
ולא תמות וכי ישמעו
השרים כי דברתי אתך
ובאו אליך ואמרו אליך
הגידה נא לנו מה דברת
אל המלך אל תכחד ממנו
ולא נמיתך ומה דבר
אליך המלך ואמרת
אליהם מפיל אני
תחנתי לפני המלך
לבלתי השיבני בית יהונתן
למות שם
ויבאו כל השרים אל
ירמיהו וישאלו אתו
ויגד להם ככל הדברים
האלה אשר צוה המלך
ויחרשו ממנו כי לא נשמע
הדבר וישב ירמיהו
בחצר המטרה עד יום
אשר נלכדה ירושלם
והיה כאשר
נלכדה ירושלם בשנה
התשעית לצדקיהו
מלך יהודה בחדש העשרי
בא נבוכדראצר
מלך בבל וכל חילו אל

ירושלם ויצרו עליה
בעשתי עשרה שנה
לצדקיהו בחדש הרביעי
בתשעה לחדש הבקעה
העיר ויבאו כל שרי
מלך בבל וישבו בשער
התוך נרגל שראצר
סמגר נבו שרסכים רב
סריס נרגל שראצר רב
מג וכל שארית
שרי מלך בבל ויהי כאשר
ראם צדקיהו
מלך יהודה וכל אנשי
המלחמה ויברחו ויצאו
לילה מן העיר דרך גן
המלך בשער בין החמתים
ויצא דרך הערבה וירדפו
חיל כשדים אחריהם
וישגו את צדקיהו
בערבות ירחו ויקחו אתו
ויעלהו אל נבוכדראצר
מלך בבל רבלתה בארץ
חמת וידבר אתו משפטים
וישחט מלך בבל את
בני צדקיהו ברבלה לעיניו
ואת כל חרי יהודה שחט
מלך בבל ואת עיני
צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים לביא אתו
בבלה ואת בית המלך

ואת בית העם שרפו
הכשדים באש ואת חמות
ירושלם נתצו ואת יתר
העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו
עליו ואת יתר העם
הנשארים הגלה נבוזר
אדן רב טבחים בבל ומן
העם הדלים אשר אין
להם מאומה השאיר
נבוזראדן רב טבחים
בארץ יהודה ויתן להם
כרמים ויגבים ביום
ההוא ויצו נבוכדראצר
מלך בבל על ירמיהו ביד
נבוזראדן רב טבחים
לאמר קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה
רע כי אם כאשר ידבר
אליך כן עשה עמו וישלח
נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן
רב סריס ונרגל שראצר
רב מג וכל רבי מלך בבל
וישלחו ויקחו את ירמיהו
מחצר המטרה ויתנו
אתו אל גדליהו בן אחיקם
בן שפן להוציאהו אל
הבית וישב בתוך העם
ואל ירמיהו
היה דבר יהוה בהיותו

עציר בחצר המטרה לאמר
הלוך ואמרת
לעבד מלך הכושי לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי
את דברי אל העיר הזאת
לרעה ולא לטובה והיו
לפניך ביום ההוא והצלתיך
ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן
ביד האנשים אשר אתה יגור
מפניהם כי מלט אמלטך
ובחרב לא תפל והיתה
לך נפשך לשלל כי בטחת
בי נאם יהוה
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבוזראדן רב
טבחים מן הרמה בקחתו
אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה
ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר
אליו יהוה אלהיך דבר
את הרעה הזאת אל
המקום הזה ויבא ויעש
יהוה כאשר דבר כי
חטאתם ליהוה ולא
שמעתם בקולו והיה
לכם הדבר הזה ועתה הנה
פתחתיך היום מן האזקים

אשר על ידך אם טוב
בעיניך לבוא אתי בבל בא
חדל ראה כל הארץ לפ
ניך אל טוב ואל הישר
בעיניך ללכת שמה לכה
ועודנו לא ישוב ושבה
אל גדליה בן אחיקם בן
שפן אשר הפקיד מלך
בבל בערי יהודה
ושב אתו בתוך העם או אל
כל הישר בעיניך ללכת
לך ויתן לו רב טבחים
ארחה ומשאת וישלחהו
ויבא ירמיהו אל גדליה
בן אחיקם המצפתה
וישב אתו בתוך העם
הנשארים בארץ
וישמעו כל
שרי החילים אשר
בשדה המה ואנשיהם
כי הפקיד מלך בבל את
גדליהו בן אחיקם בארץ
וכי הפקיד אתו אנשים
ונשים וטף ומדלת
הארץ מאשר לא הגלו
בבלה ויבאו אל גדליה
המצפתה וישמעאל בן
נתניהו ויוחנן ויונתן בני
קרח ושריה בן תנחמת

ובני עופי הנטפתי ויזניהו
בן המעכתי המה
ואנשיהם וישבע להם
גדליהו בן אחיקם בן
שפן ולאנשיהם לאמר
אל תיראו מעבוד הכשדים
שבו בארץ ועבדו את
מלך בבל וייטב לכם
ואני הנני ישב במצפה
לעמד לפני הכשדים
אשר יבאו אלינו ואתם
אספו יין וקיץ ושמן
ושמו בכליכם ושבו
בעריכם אשר תפשתם
וגם כל היהודים אשר
במואב ובבני עמון
ובאדום ואשר בכל
הארצות שמעו כי נתן
מלך בבל שארית
ליהודה וכי הפקיד
עליהם את גדליהו בן
אחיקם בן שפן וישבו
כל היהודים מכל
המקמות אשר נדחו
שם ויבאו ארץ יהודה
אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה
מאד
ויוחנן בן קרח וכל שרי

החללים אשר בשדה
באו אל גדליהו המצפתה
ויאמרו אליו הידע
תדע כי בעליס מלך
בני עמון שלח את
ישמעאל בן נתניה ל
להכותך נפש ולא האמין
להם גדליהו בן אחיקם
ויוחנן בן קרח אמר אל
גדליהו בסתר במצפה
לאמר אלכה נא ואכה
את ישמעאל בן נתניה
ואיש לא ידע למה יכ
יככה נפש ונפצו כל
יהודה הנקבצים אליך
ואבדה שארית יהודה
ויאמר גדליהו בן אחיקם
אל יוחנן בן קרח אל
תעשה את הדבר הזה תעשה
כי שקר אתה דבר אל
ישמעאל

ויהי בחדש השביעי
בא ישמעאל בן נתניה
בן אלישמע מזרע ה
המלוכה ורבי המלך
ועשרה אנשים אתו אל
אל גדליהו בן אחיקם
המצפתה ויאכלו שם
לחם יחדו במצפה ויקם

ישמעאל בן נתניה ועש
ועשרת האנשים אשר
היו אתו ויכו את גדליהו
בן אחיקם בן שפן בחרב
וימת אתו אשר הפקיד
מלך בבל בארץ ואת
כל היהודים אשר היו א
אתו את גדליהו במצפה
ואת הכשדים אשר
נמצאו שם את אנשי
המלחמה הכה ישמעאל
ויהי ביום השני להמית
את גדליהו ואיש לא
ידע ויבאו אנשים מ
משכם משלו ומשמרון
שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים
ומנחה ולבונה בידם ל
להביא בית יהוה ויצא
ישמעאל בן נתניה
לקראתם מן המצפה
הלך ובכה ויהי כפגש א
אתם ויאמר אליהם
באו אל גדליהו בן אחיקם
ויהי כבואם אל תוך
העיר וישחטם ישמעאל
בן נתניה אל תוך הבור
הוא והאנשים אשר אתו
ועשרה אנשים נמצאו

בם ויאמרו אל ישמעאל
אל תמיתנו כי יש לנו
מטמנים בשדה חטים
ושערים ושמן ודבש
ויחדל ולא המיתם בתוך
אחיהם והבור אשר
השליך שם ישמעאל
את כל פגרי האנשים
אשר הכה ביד גדליהו
הוא אשר עשה המלך
אסא מפני בעשא מלך
ישראל אתו מלא ישמעאל
בן נתניהו חללים וישב
ישמעאל את כל שארית
העם אשר במצפה
את בנות המלך ואת
כל העם הנשארים ב
במצפה אשר הפקיד
נבוזראדן רב טבחים
את גדליהו בן אחיקם
וישבם ישמעאל בן
נתניה וילך לעבר אל
בני עמון
וישמע יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר
אתו את כל הרעה
אשר עשה ישמעאל
בן נתניה ויקחו את כל
האנשים וילכו להלחם

עם ישמעאל בן נתניה
וימצאו אתו אל מים
רבים אשר בגבעון ויהי
כראות כל העם אשר
את ישמעאל את יוחנן
בן קרח ואת כל שרי
החילים אשר אתו
וישמחו ויסבו כל העם
אשר שבה ישמעאל
מן המצפה וישבו וילכו
אל יוחנן בן קרח וישמ
וישמעאל בן נתניה
נמלט בשמנה אנשים
מפני יוחנן וילך אל בני
עמון

ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים אשר אתו
את כל שארית העם
אשר השיב מאת
ישמעאל בן נתניה
מן המצפה אחר הכה
את גדליה בן אחיקם
גברים אנשי המלחמה
ונשים וטף וסרסים
אשר השיב מגבעון
וילכו וישבו בגרות
כמוהם אשר אצל
בית לחם ללכת לבוא
מצרים מפני הכשדים

כי יראו מפניהם כי
הכה ישמעאל בן נתניה
את גדליהו בן אחיקם
אשר הפקיד מלך בבל
בארץ
ויגשו כל שרי החילים
ויוחנן בן קרח ויזניה
בן הושעיה וכל העם
מקטן ועד גדול ויאמרו
אל ירמיהו הנביא תפל
נא תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך
בעד כל השארית הזאת
כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אתנו
ויגד לנו יהוה אלהיך
את הדרך אשר נלך
בה ואת הדבר אשר
נעשה ויאמר אליהם
ירמיהו הנביא שמעתי
הנני מתפלל אל יהוה
אלהיכם והיה כל הדבר כדבריכם
אשר יענה יהוה אתכם
אגיד לכם לא אמנע
מכם דבר והמה אמרו
אל ירמיהו יהי יהוה בנו
לעד אמת ונאמן אם
לא ככל הדבר אשר
ישלחך יהוה אלהיך

אלינו כן נעשה אם
טוב ואם רע בקול יהוה
אלהינו אשר אנו
שלחים אתך אליו
נשמע למען אשר ייטב
לנו כי נשמע בקול
יהוה אלהינו
ויהי מקץ
עשרת ימים ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו ויקרא
אל יוחנן בן קרח ואל כל
שרי החילים אשר אתו
ולכל העם למקטן ועד
גדול ויאמר אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אשר שלחתם אתי
אליו להפיל תחנתכם
לפניו אם שוב תשבו
בארץ הזאת ובניתי
אתכם ולא אהרס ונט
ונטעתי אתכם ולא
אתוש כי נחמתי אל
הרעה אשר עשיתי
לכם אל תיראו מפני
מלך בבל אשר אתם
יראים מפניו אל תיראו
ממנו נאם יהוה כי אתכם
אני להושיע אתכם
ולהציל אתכם מידו

אנו כת אנחנו ק

ואתן לכם רחמים ורחם
אתכם והשיב אתכם
אל אדמתכם ואם אמ
אמרים אתם לא נשב
בארץ לבלתי שמע בקול הזאת
יהוה אלהיכם לאמר
לא כי ארץ מצרים נבוא
אשר לא נראה מלחמה
וקול שופר לא נשמע
וללחם לא נרעב ושם
נשב ועתה לכן שמעו
דבר יהוה שארית יהודה
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אם אתם
שום תשמון פניכם
לבא מצרים ובאתם לגור
שם והיתה החרב אשר
אתם יראים ממנה שם
תשיג אתכם בארץ
מצרים והרעב אשר
אתם דאגים ממנו שם
ידבק אחריכם מצרים
ושם תמתו ויהיו כל
האנשים אשר שמו את
פניהם לבוא מצרים לגור
שם ימותו בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה
אשר אני מביא עליהם

כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כאשר
נתך אפי וחמתי על ישבי
ירושלם כן תתך חמתי
עליכם בבאכם מצרים
והייתם לאלה ולשמה
ולקללה ולחרפה ולא תראו
עוד את המקום הזה
דבר יהוה עליכם שארית
יהודה אל תבאו מצרים
ידע תדעו כי העידתי
בכם היום כי התעתם
בנפשותיכם כי אתם
שלחתם אתי אל יהוה
אלהיכם לאמר התפלל
בעדנו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה
אלהינו כן הגד לנו ועשינו
ואגד לכם היום ולא
שמעתם בקול יהוה
אלהיכם ולכל אשר
שלחני אליכם ועתה
ידע תדעו כי בחרב
ברעב ובדבר תמותו
במקום אשר חפצתם
לבוא מצרים לגור שם
ויהי ככלות
ירמיהו לדבר אל כל
העם את כל דברי יהוה

אלהיהם אשר שלחו
יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה
ויאמר
עזריה בן הושעיה ויוחנן
בן קרח וכל האנשים
הזדים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא
שלחך יהוה אלהינו
לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם כי ברוך בן נריה
מסית אתך בנו למען תת
אתנו ביד הכשדים
להמית אתנו ולהגלות
אתנו בבל ולא שמע
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול
יהוה לשבת בארץ יהודה
ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים את כל
שארית יהודה אשר
שבו מכל הגוים אשר
נדחו שם לגור בארץ
יהודה ואת הגברים ואת
הנשים ואת בנות המלך ואת הטף
ואת כל הנפש אשר
הניח נבוזראדן רב טבחים
את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת

ירמיהו הנביא ואת ברוך
בן נריהו ויבאו ארץ
מצרים כי לא שמעו
בקול יהוה ויבאו עד
תחפנחס
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
בתחפנחס לאמר קח
בידך אבנים גדלות וטמנתם
במלט במלבן אשר בפתח
בית פרעה בתחפנחס
לעיני אנשים יהודים
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שלח ולקחתי
את נבוכדראצר מלך בבל
עבדי ושמתי כסאו
ממעל לאבנים האלה
אשר טמנתי ונטה את
שפרורו עליהם ובאה
והכה את ארץ מצרים
אשר למות למות ואשר
לשבי לשבי ואשר לחרב
לחרב והצתי אש בבתי
אלהי מצרים ושרפם
ושבם ועטה את ארץ
מצרים כאשר יעטה
הרעה את בגדו ויצא
משם בשלום ושבר
את מצבות בית שמש

אשר בארץ מצרים ואת
בתי אלהי מצרים ישרף
באש
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל ובתחפנחס
ובנף ובארץ פתרוס לאמר
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אתם ראיתם את
כל הרעה אשר הבאתי
על ירושלם ועל כל ערי
יהודה והנם חרבה היום
הזה ואין בהם יושב מפני
רעתם אשר עשו להכעסני
ללכת לקטר לעבד לאלהים
אחרים אשר לא ידעום
המה אתם ואבתיכם
ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים השכם
ושלח לאמר אל נא תעשו
את דבר התעבה הזאת
אשר שנאתי ולא שמעו
ולא הטו את אזנם לשוב
מרעתם לבלתי קטר
לאלהים אחרים ותתך
חמתי ואפי ותבער בערי
יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשממה

כיום הזה
ועתה כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אל
נפשתכם להכרית לכם
איש ואשה עולל ויונק
מתוך יהודה לבלתי הותיר
לכם שארית להכעסני
במעשי ידיכם לקטר
לאלהים אחרים בארץ
מצרים אשר אתם באים
לגור שם למען הכרית לכם
ולמען היותכם לקללה
ולחרפה בכל גויי הארץ
השכחתם את רעות
אבותיכם ואת רעות
מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת
נשיכם אשר עשו בארץ
יהודה ובחצות ירושלם
לא דכאו עד היום הזה
ולא יראו ולא הלכו בתורתי
ובחקתי אשר נתתי לפניכם
ולפני אבותיכם
לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני שם פני בכם לרעה
ולהכרית את כל יהודה
ולקחתי את שארית יהודה
אשר שמו פניהם לבוא

ארץ מצרים לגור שם ות
ותמו כל בארץ מצרים
יפלו בחרב ברעב יתמו
מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ימתו והיו לאלה
לשמה ולקללה ולחרפה
ופקדתי על היושבים
בארץ מצרים כאשר
פקדתי על ירושלם בחרב
ברעב ובדבר׃ ולא יהיה
פליט ושריד לשארית
יהודה הבאים לגור שם
בארץ ולשוב ארץ יהודה מצרים
אשר המה מנשאים את
את נפשם לשוב לשבת
שם כי לא ישובו כי אם
פלטים׃
ויענו את ירמיהו כל
האנשים הידעים כי
מקטרות נשיהם לאלהים
אחרים וכל הנשים
העמדות קהל גדול וכל
העם הישבים בארץ
מצרים בפתרוס לאמר׃
הדבר אשר דברת אלינו
בשם יהוה איננו שמעים
אליך׃ כי עשה נעשה
את כל הדבר אשר יצא
מפינו לקטר למלכת הש

השמים והסך לה נסכים
כאשר עשינו אנחנו
ואבתינו מלכינו ושרינו
בערי יהודה ובחצות
ירושלם ונשבע לחם
ונהיה טובים ורעה לא
ראינו׃ ומן אז חדלנו
לקטר למלכת השמים
והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב
וברעב תמנו׃ וכי אנחנו
מקטרים למלכת השמים
ולהסך לה נסכים המבלעדי
אנשינו עשינו לה כונים
להעצבה והסך לה
נסכים׃
ויאמר ירמיהו אל כל העם
ועל הנשים ועל כל העם על הגברים
העונים אתו דבר לאמר׃
הלא את הקטר אשר
קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם
ואבותיכם מלכיכם ושריכם
ועם הארץ אתם זכר
יהוה ותעלה על לבו׃ ולא
יוכל יהוה לשאת מפני עוד
רע מעלליכם מפני התועבת
אשר עשיתם ותהי
ארצכם לחרבה ולשמה
ולקללה מאין יושב כהיום

הזה׃ מפני אשר קטרתם
ואשר חטאתם ליהוה
ולא שמעתם בקול יהוה
ובתורתו ובחקתיו ובעדותיו
לא הלכתם על כן קראת
אתכם הרעה הזאת כיום
הזה׃
ויאמר ירמיהו אל כל העם
ואל כל הנשים שמעו
דבר יהוה כל יהודה אשר
בארץ מצרים׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל אתם ונשיכם לאמר
ותדברנה בפיכם ובידיכם
מלאתם לאמר עשה נעשה
את נדרינו אשר
נדרנו לקטר למלכת הש
השמים ולהסך לה נסכים
הקים תקימנה את נדריכם
ועשה תעשינה את
נדריכם׃ לכן שמעו דבר
יהוה כל יהודה הישבים
בארץ מצרים הנני נש
נשבעתי בשמי הגדול
אמר יהוה אם יהיה עוד
שמי נקרא בפי כל איש
יהודה אמר חי אדני יהוה
בכל ארץ מצרים׃ הנני
שקד עליהם לרעה ולא

לטובה ותמו כל איש
יהודה אשר בארץ מצרים
בחרב וברעב עד כלותם׃
ופליטי חרב ישבון מארץ
מצרים ארץ יהודה מתי
מספר וידעו כל שארית
יהודה הבאים לארץ
מצרים לגור שם דבר מי
מי יקום ממני ומהם׃
וזאת לכם האות נאם
יהוה כי פקד אני עליכם
במקום הזה למען תדעו
כי קום יקומו דברי
עליכם לרעה׃
כה אמר יהוה הנני נתן
את פרעה חפרע מלך
מצרים ביד איביו וביד
מבקשי נפשו כאשר
נתתי את צדקיהו מלך
יהודה ביד נבוכדראצר
מלך בבל איבו ומבקש
נפשו׃
הדבר אשר דבר ירמיהו
הנביא אל ברוך בן נריה
בכתבו את הדברים האלה
על ספר מפי ירמיהו בש
בשנה הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
לאמר׃ כה אמר יהוה

אלהי ישראל עליך ברוך:
אמרת אוי נא לי כי יסף
יהוה יגון על מכאבי יגעתי
באנחתי ומנוחה לא מצאתי:
כה תאמר אליו כה אמר
יהוה הנה אשר בניתי
אני הרס ואת אשר נטעתי
אני נתש ואת כל הארץ
היא: ואתה תבקש לך גדלת
אל תבקש כי הנני מביא
רעה על כל בשר נאם
יהוה ונתתי לך את נפשך
לשלל על כל המקמות
אשר תלך שם:
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא על
הגוים: למצרים על חיל
פרעה נכו מלך מצרים
אשר היה על נהר פרת
בכרכמש אשר הכה נבוכד
ראצר מלך בבל בשנת הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה: ערכו מגן וצנה וגשו
למלחמה: אסרו הסוסים
ועלו הפרשים והתיצבו בכו
בעים מרקו הרמחים
לבשו הסרינת: מדוע רא
יתי המה חתים נסגים
אחור וגבוריהם יכתו ומנוס

נסו ולא הפנו מגור מסביב
נאם יהוה: אל ינוס הקל
ואל ימלט הגבור צפונה
על יד נהר פרת כשלו ונפלו:
מי זה כיאר יעלה כנה
כנהרות יתגעשו מימיו:
מצרים כיאר יעלה
וכנהרות יתגעשו מים
ויאמר אעלה אכסה
ארץ אבידה עיר וישבי
בה: עלו הסוסים והתהללו
הרכב ויצאו הגבורים
כוש ופוט תפשי מגן ולוד
ולודים תפשי דרכי קשת:
והיום ההוא לאדני יהוה
צבאות יום נקמה להנקם
מצריו ואכלה חרב ושבעה
ושבעה ורותה מדמם
כי זבח ליהוה אלהים
צבאות בארץ צפון אל
נהר פרת: עלי גלעד וקחי
צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרבית רפאות
תעלה אין לך: שמעו גוים
קלונך וצוחתך מלאה
הארץ כי גבור בגבור כשלו
יחדיו נפלו שניהם:

הדבר אשר

דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לבוא נבוכדר
ראצר מלך בבל להכות
את ארץ מצרים:
הגידו במצרים והשמיעו
במגדול והשמיעו בנף
ובתחפנחס אמרו התיצב
והכן לך כי אכלה חרב
סביביך: מדוע נסחף
אביריך לא עמד כי יהוה
הדפו: הרבה כושל גם
נפל איש אל רעהו ויא
ויאמרו קומה ונשבה
אל עמנו ואל ארץ
מולדתנו מפני חרב
היונה: קראו שם פרעה
מלך מצרים שאון
העביר המועד: חי אני
נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים
וככרמל בים יבוא: כלי
גולה עשי לך יושבת
בת מצרים כי נף לשמה
תהיה ונצתה מאין יושב:
עגלה
יפה פיה מצרים קרץ
מצפון בא בא: גם שכריה
בקרבה כעגלי מרבק כי
גם המה הפנו נסו יחדו

לא עמדו כי יום אידם בא
עליהם עת פקדתם: קולה
כנחש ילך כי בחיל ילכו
ובקרדמות באו לה כחטבי
עצים: כרתו יערה נאם
יהוה כי לא יחקר כי רבו
מארבה ואין להם מספר:
הבישה בת מצרים נתנה
ביד עם צפון: אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני פוקד אל אמון מנא
ועל פרעה ועל מצרים
ועל אלהיה ועל מלכיה
ועל פרעה ועל הבטחים
בו: ונתתים ביד מבקשי
נפשם וביד נבוכדראצר
מלך בבל וביד עבדיו
ואחרי כן תשכן כימי קדם
נאם יהוה:
ואתה אל תירא עבדי
יעקב ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק
ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושאנן
ואין מחריד: אתה אל
תירא עבדי יעקב נאם
יהוה כי אתך אני כי
אעשה כלה בכל הגוים
אשר הדחתיך שמה

ואותך לא אעשה כלה
ויסרתיך למשפט ונקה
לא אנקך

אשר היה דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא אל
פלשתים בטרם יכה
פרעה את עזה כה אמר
יהוה הנה מים עלים
מצפון והיו לנחל שוטף
וישטפו ארץ ומלואה
עיר וישבי בה וזעקו
האדם והילל כל יושב
הארץ מקול שעטת
פרסות אביריו מרעש
לרכבו המון גלגליו לא
הפנו אבות אל בנים מר
מרפיון ידים על היום
הבא לשדוד את כל
פלשתים להכרית לצר
ולצידון כל שריד עזר
כי שדד יהוה את פלשתים
שארית אי כפתור באה
קרחה אל עזה נדמתה
אשקלון שארית עמקם
עד מתי תתגודדי הוי
חרב ליהוה עד אנה
לא תשקטי האספי אל
תערך הרגעי ודמי איך
תשקטי ויהוה צוה לה

אל אשקלון ואל חוף הים
שם יעדה
למואב כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הוי
אל נבו כי שדדה הבישה
נלכדה קריתים הבישה
המשגב וחתה
אין עוד תהלת מואב
בחשבון חשבו עליה
רעה לכו ונכריתנה מגוי
גם מדמן תדמי אחריך
תלך חרב קול צעקה מחרונים
שד ושבר גדול נשברה
מואב השמיעו זעקה
צעוריה כי מעלה הלחות
בבכי יעלה בכי כי במורד
חורונים צרי צעקת שבר
שמעו נסו מלטו נפשכם
ותהיינה כערוער במדבר
כי יען בטחך במעשיך
ובאוצרותיך גם את תלכדי
ויצא כמיש בגולה כהניו
ושריו יחדו ויבא שדד
אל כל עיר ועיר לא תמלט
ואבד העמק ונשמד
המישר אשר אמר יהוה
תנו ציץ למואב כי נצא
תצא ועריה לשמה תהיינה
מאין יושב בהן ארור

עשה מלאכת יהוה רמיה
וארור מנע חרבו מדם
שאנן מואב מנעוריו
ושקט הוא אל שמריו
ולא הורק מכלי אל כלי
ובגולה לא הלך על כן
עמד טעמו בו וריחו לא נמר
לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ושלחתי
לו צעים וצעהו וכליו
יריקו ונבליהם
ינפצו ובש מואב מכמוש
כאשר בשו בית ישראל
מבית אל מבטחם איך
תאמרו גבורים אנחנו
ואנשי חיל למלחמה
שדד מואב ועריה עלה
ומבחר בחוריו ירדו לטבח
נאם המלך יהוה צבאות
שמו קרוב איד מואב
לבוא ורעתו מהרה מאד
נדו לו כל סביביו וכל ידעי
שמו אמרו איכה נשבר
מטה עז מקל תפארה
רדי מכבוד ושבי בצמא
ישבת בת דיבון כי
שדד מואב עלה בך שחת
מבצריך אל דרך עמדי
וצפי יושבת ערוער שאלי

נס ונמלטה אמרי מה נהיתה
הבישה מואב כי חתה
הילילו וזעקו הגידו
בארנון כי שדד
מואב ומשפט בא אל
ארץ המישר אל חלון
ואל יהצה ועל מופעת
ועל דיבון ועל נבו ועל
בית דבלתים ועל קריתים
ועל בית גמול ועל בית
מעון ועל קריות ועל
בצרה ועל כל ערי ארץ
מואב הרחקות והקרבות
נגדעה קרן מואב וזרעו
נשברה נאם יהוה
השכירהו כי על יהוה
הגדיל וספק מואב בקיאו
והיה לשחק גם הוא
ואם לוא השחק היה לך
ישראל אם בגנבים נמצאה
כי מדי דבריך בו תתנודד
עזבו ערים ושכנו בסלע
ישבי מואב והיו כיונה
תקנן בעברי פי פחת
שמענו גאון מואב גאה
מאד גבהו וגאונו
וגאותו ורם לבו
אני ידעתי נאם יהוה
עברתו ולא כן בדיו לא כן

עשו׃ על כן על מואב
איליל ולמואב כלה
אזעק אל אנשי
קיר חרש יהגה׃ מבכי
יעזר אבכה לך הגפן
שבמה נטישתיך
עברו ים עד ים
יעזר נגעו על קיצך
ועל בצירך שדד נפל
ונאספה שמחה וגיל
מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא
ידרך הידד הידד
לא הידד׃
מזעקת חשבון עד אלעלה
עד יהץ נתנו קולם מצער
עד חרנים עגלת שלשיה
כי גם מי נמרים למשמות
יהיו׃ והשבתי למואב
נאם יהוה מעלה במה
ומקטיר לאלהיו׃ על כן
לבי למואב כחללים
יהמה על כן יתרת עשה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה
אבדו׃ כי כל ראש
קרחה וכל זקן גרעה
על כל ידים גדדת ועל
מתנים שק׃ על כל גגות
מואב וברחבתיה כלה
מספד כי שברתי את

מואב ככלי אין חפץ בו
נאם יהוה׃ איך חתה
הילילו איך הפנה ערף
מואב בוש והיה מואב
לשחק ולמחתה לכל
סביביו׃
כי כה אמר יהוה הנה
כנשר ידאה ופרש כנפיו
אל מואב׃ נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה
לב גבורי מואב ביום
ההוא כלב אשה מצרה׃
ונשמד מואב מעם כי
על יהוה הגדיל׃ פחד
ופחת ופח עליך יושב
מואב נאם יהוה׃ הניס
מפני הפחד יפל אל
הפחת והעלה מן הפחת
ילכד בפח כי אביא אליה
אל מואב שנת פקדתם
נאם יהוה׃ בצל חשבון
עמדו מכח נסים כי אש
יצא מחשבון ולהבה
מבין סיחון ותאכל פאת
מואב וקדקד בני שאון׃
אוי לך מואב אבד עם
כמוש כי לקחו בניך בשבי
ובנתיך בשביה׃ ושבתי
שבות מואב באחרית

הימים נאם יהוה עד
הנה משפט מואב׃
לבני עמון
כה אמר יהוה הבנים
אין לישראל אם יורש
אין לו מדוע ירש מלכם
את גד ועמו בעריו ישב׃
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה והשמעתי
אל רבת בני עמון תרועת
מלחמה והיתה לתל
שממה ובנתיה באש
תצתנה וירש ישראל
את ירשיו אמר יהוה׃
הילילי חשבון כי שדדה
עי צעקנה בנות רבה
חגרנה שקים ספדנה
והתשוטטנה בגדרות
כי מלכם בגולה ילך כהניו
ושריו יחדיו׃ מה תתהללי
בעמקים זב עמקך
הבת השובבה הבטחה
באצרתיה מי יבוא אלי׃
הנני מביא עליך פחד
נאם אדני יהוה צבאות
מכל סביביך ונדחתם
איש לפניו ואין מקבץ
לנדד׃ ואחרי כן אשיב
את שבות בני עמון נ

נאם יהוה׃
לאדום כה אמר יהוה
צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים
נסרחה חכמתם׃ נסו הפנו
העמיקו לשבת ישבי דדן
כי איד עשו הבאתי עליו
עת פקדתיו׃ אם בצרים
באו לך לא ישארו עוללות
אם גנבים בלילה השחיתו
דים׃ כי אני חשפתי את
עשו גליתי את מסתריו
ונחבה לא יוכל שדד
זרעו ואחיו ושכניו ואיננו׃
עזבה יתמיך אני אחיה
ואלמנותיך עלי תבטחו׃
כי כה
אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשתות
הכוס שתו ישתו ואתה
הוא נקה תנקה לא תנקה
כי שתה תשתה׃ כי בי
נשבעתי נאם יהוה כי
לשמה לחרפה לחרב
ולקללה תהיה בצרה
וכל עריה תהיינה לחרבות
עולם׃ שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגוים
שלוח התקבצו ובאו

עליה וקומו למלחמה
כי הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי באדם תפלצתך
השיא אתך זדון לבך
שכני בחגוי הסלע תפשי
מרום גבעה כי תגביה
כנשר קנך משם אורידך
נאם יהוה והיתה אדום
לשמה כל עבר עליה
ישם וישרק על כל מכותה
כמהפכת סדם
ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש
ולא יגור בה בן אדם הנה
כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי
ארגיעה ארוצנו מעליה
ומי בחור אליה אפקד
כי מי כמוני ומי יועדני
ומי זה רעה אשר יעמד
לפני לכן שמעו עצת
יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב
אל ישבי תימן אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם
לא ישים עליהם
נוהם מקול נפלם רעשה
הארץ צעקה בים סוף
נשמע קולה הנה כנשר

יעלה וידאה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה
לב גבורי אדום ביום
ההוא כלב אשה מצרה
לדמשק
בושה חמת וארפד כי
שמעה רעה שמעו
נמגו בים דאגה השקט
לא יוכל רפתה דמשק
הפנתה לנוס ורטט
החזיקה צרה וחבלים
אחזתה כיולדה איך
לא עזבה עיר תהלה (תהלת)
קרית משושי לכן יפלו
בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם
יהוה צבאות והצתי
אש בחומת דמשק
ואכלה ארמנות בן הדד
לקדר
ולממלכות חצור אשר
הכה נבוכדראצר מלך
בבל כה אמר יהוה קומו
עלו אל קדר ושדדו את
בני קדם אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם
וכל כליהם וגמליהם ישאו
להם וקראו עליהם מגור

מסביב נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי
חצור נאם יהוה כי יעץ
עליכם נבוכדראצר מלך
בבל עצה וחשב עליהם (עליכם)
מחשבה קומו עלו אל
גוי שליו יושב לבטח
נאם יהוה לא דלתים
ולא בריח לו בדד ישכנו
והיו גמליהם לבז והמון
מקניהם לשלל וזרתים
לכל רוח קצוצי פאה
ומכל עבריו אביא את
אידם נאם יהוה והיתה
חצור למעון תנים שממה
עד עולם לא ישב שם
איש ולא יגור בה בן
אדם אשר
היה דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא אל עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך
יהודה לאמר כה אמר
יהוה צבאות הנני שבר
את קשת עילם ראשית
גבורתם והבאתי אל עילם
ארבע רוחות
מארבע קצות השמים
וזריתים לכל הרחות (וזריתי)
האלה ולא יהיה הגוי
אשר לא יבוא שם נדחי
עולם והחתתי את עילם (עילם)

לפני איביהם ולפני מבקשי
נפשם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם
יהוה ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי אותם
ושמתי כסאי בעילם
והאבדתי משם מלך
ושרים נאם יהוה
והיה באחרית הימים
אשוב את שבית עילם (אשיב) (שבות)
נאם יהוה
הדבר אשר דבר יהוה
אל בבל אל ארץ כשדים (אל)
ביד ירמיהו הנביא הגידו
בגוים והשמיעו (ושאו נס)
אל תכחדו אמרו נלכדה
בבל הוביש עצביה (בל חת מרדך הוביש)
מרדך הבישו עצביה
חתו גלוליה כי עלה
עליה גוי מצפון הוא
ישית את ארצה לשמה
ולא יהיה יושב בה
מאדם ועד בהמה נדו
הלכו בימים ההמה ובעת
ההיא נאם יהוה יבאו
בני ישראל המה ובני
יהודה יחדו הלוך ובכו
ילכו ואת יהוה אלהיהם
יבקשו ציון ישאלו דרך
הנה פניהם באו ונלוו
אל יהוה ברית עולם

לא תשכח · צאן אבדות
היו עמי רעיהם התע
התעום הרים שובבום
מהר אל גבעה הלכו
שכחו רבצם · כל מוצאיהם
אכלום וצריהם אמרו
לא נאשם תחת אשר
חטאו ליהוה נוה צדק
ומקוה אבותיהם יהוה
נדו מתוך
בבל ומארץ כשדים
יצאו והיו כעתודים לפני
צאן · כי הנה אנכי מעיר
ומעלה על בבל קהל גוים
גדלים מארץ צפון וערכו
לה משם תלכד חציו
כגבור משכיל לא ישוב
ריקם · והיתה כשדים
לשלל כל שלליה ישבעו
נאם יהוה · כי תשמחי
כי תעלזו שסי נחלתי
כי תפושו כעגלה דשא
ותצהלו כאבירים · בושה
אמכם מאד חפרה
יולדתכם הנה אחרית
גוים מדבר ציה וערבה
מקצף יהוה לא תשב
והיתה שממה כלה
כל עבר על בבל ישם
וישרק על כל מכותיה ·
ערכו על בבל סביב

כל דרכי קשת ידו אליה
אל תחמלו אל חץ כי
ליהוה חטאה · הריעו
עליה סביב נתנה ידה
נפלו אשויתיה נהרסו
חומותיה כי נקמת יהוה
היא הנקמו בה כאשר
עשתה עשו לה · כרתו
זורע מבבל ותפש מגל
בעת קציר מפני חרב
היונה איש אל עמו יפנו
ואיש לארצו ינוסו ·
שה פזורה
ישראל אריות הדיחו
הראשון אכלו מלך
אשור וזה האחרון עצמו
נבוכדראצר מלך בבל ·
לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פקד
אל מלך בבל ואל ארצו
כאשר פקדתי אל מלך
אשור · ושבבתי את
ישראל אל נוהו ורעה
הכרמל והבשן ובהר
אפרים והגלעד תשבע
נפשו · בימים ההם
ובעת ההיא נאם יהוה
יבקש את עון ישראל
ואיננו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאינה
כי אסלח לאשר אשאיר ·

אשויתיה

על הארץ
מרתים עלה עליה ואל
יושבי פקוד החרב והחרם
אחריהם נאם יהוה
ועשה ככל אשר צויתך ·
קול מלחמה
בארץ ושבר גדול · איך
נגדע וישבר פטיש כל
הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים · יקשתי לך וגם
נלכדת בבל ואת לא
ידעת נמצאת וגם נתפ
נתפשת כי ביהוה
התגרית · פתח יהוה את
אוצרו ויוצא את כלי
זעמו כי מלאכה היא
לאדני יהוה צבאות
בארץ כשדים · באו לה
מקץ פתחו מאבסיה
סלוה כמו ערמים
והחרימוה אל תהי לה
שארית · חרבו כל פריה
ירדו לטבח הוי עליהם
כי בא יומם עת פקדתם ·
קול נסים ופלטים
מארץ בבל להגיד בציון
את נקמת יהוה אלהינו נקמת
היכלו · השמיעו אל
בבל רבים כל דרכי
קשת חנו עליה סביב

נקמת

אליה לה פליטה שלמו
לה כפעלה ככל אשר
עשתה עשו לה כי אל
יהוה זדה אל קדוש
ישראל · לכן יפלו בחוריה
ברחבתיה וכל אנשי
מלחמתה ידמו ביום
ההוא נאם יהוה ·
הנני אליך
זדון נאם אדני יהוה
כי בא יומך עת פקדתיך
וכשל זדון ונפל ואין לו
מקים והצתי אש בעריו
ואכלה כל סביבתיו ·
כה אמר
יהוה צבאות עשוקים
בני ישראל ובני יהודה
יחדו וכל שביהם החזיקו
בם מאנו שלחם · גאלם
חזק יהוה צבאות ש
שמו ריב יריב את ריבם
למען הרגיע את הארץ
והרגיז ליושבי בבל · חרב
על כשדים נאם יהוה
ואל יושבי בבל ואל
שריה ואל חכמיה ·
חרב אל הבדים ונאלו
חרב אל גבוריה וחתו ·
חרב אל סוסיו ואל רכבו
ואל כל הערב אשר

צבאות

בתוכה והיו לנשים חרב
אל אוצרתיה ובזזו חרב
אל מימיה ויבשו כי ארץ
פסלים היא ובאימים
יתהללו לכן ישבו ציים
את איים וישבו בה בנות
יענה ולא תשב עוד לנצח
ולא תשכון עד דור ודור
כמהפכת אלהים את
סדם ועמרה ואת שכניה
נאם יהוה לא ישב שם
איש ולא יגור בה בן אדם
הנה עם
בא מצפון וגוי גדול ומלכים
רבים יערו מירכתי ארץ
קשת וכידן יחזיקו אכזרי
המה ולא ירחמו קולם כים
יהמה ועל סוסים ירכבו
ערוך כאיש למלחמה
עליך בת בבל שמע מלך
בבל את שמעם ורפו ידיו
צרה החזיקתהו חיל
כיולדה הנה כאריה
יעלה מגאון הירדן אל
נוה איתן כי ארגעה
ארוצם מעליה ומי בחור
אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יועדני ומי
זה רעה אשר יעמד
לפני לכן שמעו עצת

יהוה אשר יעץ אל
בבל ומחשבותיו אשר
חשב אל ארץ כשדים
אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים
עליהם נוה מקול נתפשה
בבל נרעשה הארץ וזעקה
בגוים נשמע
כה אמר יהוה הנני
מעיר על בבל ואל ישבי
לב קמי רוח משחית
ושלחתי לבבל זרים וזרוה
ויבקקו את ארצה כי היו
עליה מסביב ביום רעה
אל ידרך ידרך הדרך
קשתו ואל יתעל בסרינו
ואל תחמלו אל בחוריה
החרימו כל צבאה ונפלו
חללים בארץ כשדים
ומדקרים בחוצותיה כי
לא אלמן ישראל
ויהודה מאלהיו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה
אשם מקדוש ישראל
נסו מתוך
בבל ומלטו איש נפשו אל
תדמו בעונה כי עת נקמה
היא ליהוה גמול הוא
משלם לה כוס זהב בבל
ביד יהוה משכרת כל

הארץ מיינה שתו גוים על
כן יתהללו גוים פתאם
נפלה בבל ותשבר הילילו
עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא רפאנו את
בבל ולא נרפתה עזבוה
ונלך איש לארצו כי נגע
אל השמים משפטה
ונשא עד שחקים הוציא
יהוה את צדקתינו באו
ונספרה בציון את מעשה
יהוה אלהינו הברו החצים
מלאו השלטים העיר
יהוה את רוח מלכי מדי
כי על בבל מזמתו להש
להשחיתה כי נקמת יהוה
היא נקמת היכלו אל
חומת בבל שאו נס החזיקו
החזיקו המשמר הקימו
הכינו הארבים כי גם זמם
יהוה גם עשה את אשר
דבר אל ישבי בבל שכנתי
על מים רבים רבת אוצרת
בא קצך אמת בצעך נש
נשבע יהוה צבאות בנפשו
כי אם מלאתיך אדם כילק
וענו עליך הידד
עשה ארץ בכחו מכין
תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים לקול תתו

המון מים בשמים ויעלה
נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו נבער
כל אדם מדעת הביש כל
צורף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם הבל המה
מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו לא כאלה
חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא
ושבט נחלתו יהוה צבאות
שמו
מפץ אתה לי כלי מלחמה
ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות ונפצתי בך
איש ואשה סוס ורכבו
ונפצתי בך רכב ורכבו ונפצ
ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי
בך בחור ובתולה ונפצתי
בך רעה ועדרו ונפצתי בך
אכר וצמדו ונפצתי בך
פחות וסגנים ושלמתי
לבבל ולכל יושבי כשדים
את כל רעתם אשר עשו
בציון לעיניכם נאם יהוה
הנני אליך
הר המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הארץ
ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך

מן הסלעים ונתתיך להר
שרפה ולא יקחו ממך
אבן לפנה ואבן למוסדות
כי שממות עולם תהיה
נאם יהוה שאו נס בארץ
תקעו שופר בגוים קדשו
עליה גוים השמיעו עליה
ממלכות אררט מני אש
ואשכנז פקדו עליה
טפסר העלו סוס כילק
סמר קדשו עליה גוים
את מלכי מדי את
פחותיה ואת כל סגניה
ואת כל ארץ ממשלתו
ותרעש הארץ ותחל כי
קמה על בבל מחשבות
יהוה לשום את ארץ בבל
לשמה מאין יושב חדלו
גבורי בבל להלחם ישבו
במצדות נשתה גבורתם
היו לנשים הציתו משכ
משכנתיה נשברו בריחיה
רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד
לקראת מגיד להגיד למלך
בבל כי נלכדה עירו מקצה
והמעברות נתפשו ואת
האגמים שרפו באש
ואנשי המלחמה נבהלו
כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי י

ישראל בת בבל כגרן
עת הדריכה עוד מעט ובאה
עת הקציר לה אכלנו המ
המנו נבוכדראצר מלך
בבל הציגנו כלי ריק בלענו
כתנין מלא כרשו מעדני
הדיחנו חמסי ושארי
על בבל תאמר יושבת ציון
ודמי אל ישבי כשדים
תאמר ירושלם

לכן כה
אמר יהוה הנני רב את
ריבך ונקמתי את נקמתך
והחרבתי את ימה והוב
והבשתי את מקורה
והיתה בבל לגלים מעון
תנים שמה ושרקה מאין
יושב יחדו ככפרים יש
ישאגו נערו כגורי אריות
בחמם אשית את משתי
משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו שנת
עולם ולא יקיצו נאם
יהוה אורידם ככרים
לטבוח כאילים עם עתודים
איך נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך
היתה לשמה בבל בגוים
עלה על בבל הים בהמון
גליו נכסתה היו עריה

לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא ישב בהן איש
ולא יעבר בהן בן אדם
ופקדתי על בל בבבל
והצאתי את בלעו מפיו
ולא ינהרו אליו עוד גוים
גם חומת בבל נפלה צאו
מתוכה עמי ומלטו איש
את נפשו מחרון אף יהוה
ופן ירך לבבכם ותיראו
בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה השמועה
ואחריו בשנה השמועה
וחמס בארץ ומשל
על משל לכן הנה ימים
באים ופקדתי על פסילי
בבל וכל ארצה תבוש
וכל חלליה יפלו בתוכה
ורננו על בבל שמים
וארץ וכל אשר בהם
כי מצפון יבוא לה השודדים
נאם יהוה גם בבל לנפל
חללי ישראל גם לבבל
נפלו חללי כל הארץ פליטים
מחרב הלכו אל תעמדו
זכרו מרחוק את יהוה
וירושלם תעלה על לבבכם
בשנו כי שמענו חרפה
כסתה כלמה פנינו כי
באו זרים על מקדשי

יהוה
הנה ימים באים נאם
יהוה ופקדתי על פסיליה
ובכל ארצה יאנק חלל כי
תעלה בבל השמים וכי
תבצר מרום עזה מאתי
יבאו שדדים לה נאם
יהוה קול זעקה מבבל
ושבר גדול מארץ כשדים
כי שדד יהוה את בבל
ואבד ממנה קול גדול
והמו גליהם כמים רבים
נתן שאון קולם כי בא
עליה על בבל שודד
ונלכדו גבוריה חתתה
קשתותם כי אל גמלות
יהוה שלם ישלם והשכרתי
שריה וחכמיה פחותיה
וסגניה וגבוריה וישנו שנת
עולם ולא יקיצו נאם
המלך יהוה צבאות
שמו

כה אמר יהוה צבאות
חמות בבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הגבה
הגבהים באש יצתו
ויגעו עמים בדי ריק
ולאמים בדי אש ויעפו
הדבר
אשר צוה ירמיהו

הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרביעית למלכו ושריה שר מנוחה ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות עולם תהיה והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם

אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו ויתפשו את המלך ויעלו

אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים ומדלות הארץ השאיר נבוזר אדן רב טבחים לכרמים

וליגבים ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרה האחת חמש אמות ושבכה ורמונים

על הכותרת סביב הכל
נחשת וכאלה לעמוד
השני ורמונים ויהיו
הרמונים תשעים וששה
רוחה כל הרמונים
תשעים מאה על השבכה
סביב ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה
ואת שלשת שמרי הסף
ומן העיר לקח סריס אחד
אשר היה פקיד על אנשי
המלחמה ושבעה
אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת
ספר שר הצבא המצביא
את עם הארץ וששים
איש מעם הארץ הנמצאים
בתוך העיר ויקח אתם
נבוזראדן רב טבחים
וילך אותם אל מלך בבל
רבלתה ויכה אותם מלך
בבל וימיתם ברבלה בארץ
חמת ויגל יהודה מעל
אדמתו זה העם אשר
הגלה נבוכדראצר בשנת
שבע יהודים שלשת
אלפים ועשרים ושלשה
בשנת שמנה עשרה לנבוכ
דראצר מירושלם נפש

שמנה מאות שלשים ושנים
בשנת שלש ועשרים
לנבוכדראצר הגלה נבוזר
אדן רב טבחים יהודים
נפש שבע מאות ארבעים
וחמשה כל נפש ארבעת
אלפים ושש מאות
ויהי בשלשים
ושבע שנה לגלות יהויכן
מלך יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים וחמשה
לחדש נשא אויל מרדך
מלך בבל בשנת מלכתו
את ראש יהויכין מלך
יהודה ויצא אותו מבית
הכליא וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו ממעל
לכסא מלכים אשר אתו
בבבל ושנא את בגדי כלאו
ואכל לחם לפניו תמיד כל
ימי חייו וארחתו ארחת
תמיד נתנה לו מאת מלך
בבל דבר יום ביומו עד
יום מותו כל ימי חייו

ויהי

בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני
בתוך הגולה על נהר כבר
נפתחו השמים ואראה
מראות אלהים בחמשה
לחדש היא השנה
החמישית לגלות המלך
יויכין היה היה דבר
יהוה אל יחזקאל בן בוזי
הכהן בארץ כשדים על
נהר כבר ותהי עליו שם
יד יהוה וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון
ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה לו סביב ומתוכה
כעין החשמל מתוך
האש ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהן
דמות אדם להנה וארבעה
פנים לאחת וארבע
כנפים לאחת להם
ורגליהם רגל ישרה וכף
רגליהם ככף רגל עגל
ונצצים כעין נחשת
קלל וידו אדם מתחת
כנפיהם על ארבעת
רבעיהם ופניהם וכנפיהם

לארבעתם חברת אשה אל
אחותה כנפיהם לא יסבו
בלכתן איש אל עבר
פניו ילכו ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני
שור מהשמאל לארבעתן
ופני נשר לארבעתן ופניהם
וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות
איש ושתים מכסות
את גויתיהנה ואיש אל
עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת
ילכו לא יסבו בלכתן ודמות
החיות מראיהם כגחלי
אש בערות כמראה הלפ
הלפדים היא מתהלכת
בין החיות ונגה לאש ומן
האש יוצא ברק והחיות
רצוא ושוב כמראה הבזק
וארא החיות והנה אופן
אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו מראה
האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן על
ארבעת רבעיהן בלכתם

ילכו לא יסבו בלכתן וגביהן
וגבה להם ויראה להם
וגבתם מלאת עינים סביב
לארבעתן ובלכת החיות
ילכו האופנים אצלם ובהנ
שא החיות מעל
הארץ ינשאו האופנים
על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח
ללכת והאופנים ינשאו
לעמתם כי רוח החיה
באופנים בלכתם ילכו
ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האו
האופנים לעמתם ודמות

כי רוח החיה באופנים:

על ראשי החיה רקיע
כעין הקרח הנורא נטוי
על ראשיהם מלמעלה
ותחת הרקיע כנפיהם ישר
ישרות אשה אל אחותה
לאיש שתים מכסות להנה
ולאיש שתים מכסות
להנה את גויתיהם ואשמע
את קול כנפיהם כקול
מים רבים כקול שדי בל
בלכתם קול המלה כקול
מחנה בעמדם תרפינה
כנפיהן ויהי קול מעל
לרקיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהן

ממעל לרקיע אשר על
ראשם כמראה אבן ספיר
דמות כסא ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה וארא
כעין חשמל כמראה אש
בית לה סביב ממראה
מתניו ולמעלה וממראה
מתניו ולמטה ראיתי כמראה
אש ונגה לו סביב כמראה
הקשת אשר יהיה בענן
ביום הגשם כן מראה
הנגה סביב הוא מראה
דמות כבוד יהוה ואראה
ואפל על פני ואשמע קול
מדבר ויאמר אלי בן אדם
עמד על רגליך ואדבר
אתך ותבא בי רוח כאשר
דבר אלי ותעמדני על רגלי
ואשמע את מדבר אלי
ויאמר
אלי בן אדם שולח אני
אותך אל בני ישראל
אל גוים המורדים אשר
מרדו בי המה ואבותם
פשעו בי עד עצם היום הזה ב
והבנים קשי פנים וחזקי
לב אני שולח אותך אליהם
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה והמה אם

ישמעו ואם יחדלו כי בית
מרי המה וידעו כי נביא
היה בתוכם
ואתה בן אדם אל תירא
מהם ומדבריהם אל תירא
כי סרבים וסלונים אותך
ואל עקרבים אתה יושב
מדבריהם אל תירא ומפ
ניהם אל תחת כי בית
מרי המה ודברת את
דברי אליהם אם ישמעו
ואם יחדלו כי מרי המה
ואתה
בן אדם שמע את אשר
אני מדבר אליך אל תהי
מרי כבית המרי פצה פיך
ואכל את אשר אני נתן
אליך ואראה והנה יד
שלוחה אלי והנה בו מגלת
ספר ויפרש אותה לפני
והיא כתובה פנים ואחור
וכתוב אליה קנים והגה
והי
ויאמר אלי בן אדם את
אשר תמצא אכול אכול
את המגלה הזאת ולך
דבר אל בית ישראל ויא
ואפתח את פי ויאכלני
את המגלה הזאת ויא
ויאמר אלי בן אדם בטנך

תאכל ומעיך תמלא את
המגלה הזאת אשר אני
נתן אליך ואכלה ותהי
בפי כדבש למתוק
ויאמר
אלי בן אדם לך בא אל
בית ישראל ודברת בדברי
אל אליהם כי לא אל עם עמקי
שפה וכבדי לשון אתה
שלוח אל בית ישראל
לא אל עמים רבים עמקי
שפה וכבדי לשון אשר
לא תשמע דבריהם אם
לא אליהם שלחתיך המה
ישמעו אליך ובית ישראל
לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים
פי כל בית ישראל חזקי מצח
וקשי לב המה הנה נתתי
את פניך חזקים לעמת
פניהם ואת מצחך
חזק לעמת מצחם כש
כשמיר חזק מצר נתתי
מצחך לא תירא אותם
ולא תחת מפניהם כי בית
מרי המה
ויאמר אלי בן אדם את
כל דברי אשר אדבר
אליך קח בלבבך ובאזניך
שמע ולך בא אל הגולה
אל בני עמך ודברת אליהם

ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו: וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה: ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשב שם יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: ויהי מקצה שבעת ימים:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני: באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו

הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת: ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת: ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך: ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת

אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה: ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם: ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב: ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל:

ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל: וכלית את אלה ושכבת על צדך הימני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת

עליה: והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך: ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו: ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה: ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם:

ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם: ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית

את לחמך עליהם ויאמר
אלי בן אדם הנני שבר
מטה לחם בירושלם ואכלו
לחם במשקל ובדאגה
ומים במשורה ובשממון
ישתו למען יחסרו לחם
ומים ונשמו איש ואחיו
ונמקו בעונם
ואתה בן אדם קח לך
חרב חדה תער הגלבים
תקחנה לך והעברת על
ראשך ועל זקנך ולקחת
לך מאזני משקל וחלקתם
שלשית באור תבעיר
בתוך העיר כמלאת ימי
המצור ולקחת את ה
השלשית תכה בחרב
סביבותיה והשלשית
תזרה לרוח וחרב אריק
אחריהם ולקחת משם
מעט במספר וצרת אותם
בכנפיך ומהם עוד תקח
והשלכת אותם אל תוך
האש ושרפת אתם
באש ממנו תצא אש
אל כל בית ישראל
כה אמר
אדני יהוה זאת ירושלם
בתוך הגוים שמתיה
וסביבותיה ארצות ותמר

את משפטי לרשעה מן
הגוים ואת חקותי מן
הארצות אשר סביבותיה
כי במשפטי מאסו וחקותי
לא הלכו בהם
לכן כה
אמר יהוה יען המנכם
מן הגוים אשר סביבותיכם
בחקותי לא הלכתם ואת
משפטי לא עשיתם וכ
כמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם לא עשיתם
לכן כה
אמר אדני יהוה הנני
עליך גם אני ועשיתי בתוכך
משפטים לעיני הגוים
ועשיתי בך את אשר לא
עשיתי ואת אשר לא
אעשה כמהו עוד יען
כל תועבתיך
לכן אבות יאכלו בנים
בתוכך ובנים יאכלו אבותם
ועשיתי בך שפטים וזריתי
את כל שאריתך לכל רוח
לכן חי
אני נאם אדני יהוה אם
לא יען את מקדשי
טמאת בכל שקוציך ובכל
תועבתיך וגם אני
אגרע ולא תחוס עיני וגם

אני לא אחמול ש
שלשתיך בדבר ימותו
וברעב יכלו בתוכך
והשלשית בחרב יפלו
סביבותיך והשלשית לכל רוח
אזרה וחרב אריק
אחריהם וכלה אפי
והנחותי חמתי בם
והנחמתי וידעו כי אני
יהוה דברתי בקנאתי
בכלותי חמתי בם
ואתנך לחרבה ולחרפה
בגוים אשר סביבותיך
לעיני כל עובר והיתה
חרפה וגדופה מוסר
ומשמה לגוים אשר
סביבותיך בעשותי בך
שפטים באף ובחמה
ובתכחות חמה אני
יהוה דברתי בשלחי
את חצי הרעב הרעים
בהם אשר היו למשחית
אשר אשלח אותם לשחתכם
ורעב אסף עליכם
ושברתי לכם מטה לחם
ושלחתי עליכם רעב
וחיה רעה ושכלך
ודבר ודם יעבר בך וחרב
אביא עליך אני יהוה
דברתי

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אליהם
ואמרת הרי ישראל ש
שמעו דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות
הנני אני מביא עליכם חרב
ואבדתי במותיכם ונשמו
מזבחותיכם ונשברו חמניכם
והפלתי חלליכם לפני
גלוליכם ונתתי את פגרי
בני ישראל לפני גלוליהם
וזריתי את עצמותיכם
סביבות מזבחותיכם
בכל מושבותיכם הערים
תחרבנה והבמות תישמנה
למען יחרבו ויאשמו
מזבחותיכם ונשברו
ונשבתו גלוליכם ונגדעו
חמניכם ונמחו מעשיכם
ונפל חלל בתוככם וידעתם
כי אני יהוה והותרתי
בהיות לכם פליטי חרב
בגוים בהזרותיכם בארצות
וזכרו פליטיכם אותי
בגוים אשר נשבו שם
אשר נשברתי את לבם
הזונה אשר סר מעלי ואת

עיניהם הזונות אחרי גלו
גלוליהם ונקטו בפניהם
אל הרעות אשר עשו לכל
תועבתיהם: וידעו כי אני
יהוה לא אל חנם דברתי
לעשות להם הרעה הזאת:
כה אמר
אדני יהוה הכה בכפך
ורקע ברגלך ואמר אח
אל כל תועבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב
ובדבר יפלו: הרחוק בדבר
ימות והקרוב בחרב יפול
והנשאר והנצור ברעב
ימות וכליתי חמתי בם
כי אני יהוה בהיות חל וידעתם
חלליהם בתוך גלוליהם
סביבות מזבחותיהם
אל כל גבעה רמה בכל
ראשי ההרים ותחת כל
עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו
שם ריח ניחח לכל גלוליהם
ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ
שממה ומשמה ממדבר
דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה

ואתה
אלי לאמר: בן אדם כה
אמר אדני יהוה לאדמת
ישראל קץ בא הקץ על
ארבע כנפות הארץ ארבע
עתה הקץ עליך ושלחתי
אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועב
תיך: ולא תחוס עיני
עליך ולא אחמול כי דרכיך
עליך אתן ותועבותיך
בתוכך תהיין וידעתם
כי אני יהוה:
כה אמר אדני יהוה
רעה אחת רעה הנה
באה: קץ בא בא הקץ ה
הקיץ אליך הנה באה:
באה הצפירה אליך יושב
יושב הארץ בא העת קרוב
קרוב היום מהומה ולא
הד הרים: עתה מקרוב
אשפוך חמתי עליך
וכליתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את
כל תועבותיך: ולא תחוס
עיני ולא אחמול כדרכיך
עליך אתן ותועבותיך
בתוכך תהיין וידעתם כי
אני יהוה מכה: הנה היום
הנה באה יצאה הצפרה

אליך צץ המטה פרח
הזדון: החמס קם למטה
רשע לא מהם ולא מה
מהמונם ולא מה מהם
ולא נה בהם: בא העת
הגיע היום הקונה אל
ישמח והמוכר אל יתאבל
כי חרון אל כל המונה:
כי המוכר אל הממכר
לא ישוב ועוד בחיים חיי
חיתם כי חזון אל כל
המונה לא ישוב ואיש
בעונו חיתו לא יתחזקו:
תקעו בתקוע והכין הכל
ואין הולך למלחמה
כי חרוני אל כל המונה:
החרב בחוץ והדבר יהר
והרעב מבית אשר
בשדה בחרב ימות ואש
ואשר בעיר רעב ודבר
יאכלנו: ופלטו פליטיהם
והיו אל ההרים כיוני
הגאיות כלם הומות
איש בעונו: כל הידים
תרפינה וכל ברכים תלכ
תלכנה מים: וחגרו שק
שקים וכסתה אותם
פלצות ואל כל פנים בושה
ובכל ראשיהם קרחה: ובכל

כספם בחוצות ישליכו
וזהבם לנדה יהיה כספם
וזהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה נפשם
לא ישבעו ומעיהם לא
ימלאו כי מכשול עונם
היה: וצבי עדיו לגאון
שמהו וצלמי תועבתם
שקוציהם עשו בו על
כן נתתיו להם לנדה: ונתתיו
ביד הזרים לבז ולרשעי
הארץ לשלל וחללוהו:
והסבותי פני מהם וחללו
את צפוני ובאו בה פריצים
וחללוה:
עשה הרתוק כי הארץ
מלאה משפט דמים
והעיר מלאה חמס: והב
והבאתי רעי גוים וירשו
את בתיהם והשבתי את
ונחלו גאון עזים ונחלו מקדשיה
את מקדשיהם: קפדה באה
ובקשו שלום ואין:
הוה על הוה תבוא ושמעה
אל שמועה תהיה ובקשו
חזון מנביא ותורה תאבד
מכהן ועצה מזקנים:
המלך יתאבל ונשיא
ילבש שממה וידי עם

הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה

ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח

סמל הקנאה הזה בבאה ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך

איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוים קדמה לשמש ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם וגם אני אעשה בחמה

לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו ויאמר יהוה אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו

זקן בחור ובתולה וטף ככל אשר
ונשים תהרגו למשחית
ועל כל איש אשר עליו
התו אל תגשו וממקדשי
תחלו ויחלו באנשים
הזקנים אשר לפני הבית
ויאמר אליהם טמאו
את הבית ומלאו את
החצרות חללים צאו
ויצאו והכו בעיר ויהי ויהי
כהכותם ונשאר אני
ואפלה על פני ואזעק
ואמר אהה אדני יהוה
המשחית אתה את
כל שארית ישראל
בשפכך את חמתך
על ירושלם ויאמר
אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ
דמים והעיר מלאה
מטה כי אמרו עזב
יהוה את הארץ ואין
יהוה ראה וגם אני
לא תחוס עיני ולא
אחמול דרכם בראשם
נתתי והנה האיש לבש
הבדים אשר הקסת
במתניו משיב דבר

לאמר עשיתי כ אשר
צויתני
וארא והנה אל הרקיע
אשר על ראש הכרבים
כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה על
עליהם ויאמר אל
האיש לבש הבדים
ויאמר בא אל בינות
לגלגל אל תחת לכרוב
ומלא חפניך גחלי אש
מבינות לכרבים וזרק
על העיר ויבא לעיני
והכרבים עמדים מימין
לבית בבאו האיש והע
והענן מלא את החצר
הפנימית וירם כבוד
יהוה מעל הכרוב
על מפתן הבית וימלא
הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד
יהוה וקול כנפי הכ
הכרבים נשמע עד
החצר החיצנה כקול
אל שדי בדברו ויהי
בצותו את האיש לבש
הבדים לאמר קח אש
מבינות לכרובים ויבא
ויעמד אצל האופן

וישלח הכרוב את י
ידו מבינות לכרובים
אל האש אשר בינות
הכרבים וישא ויתן
אל חפני לבש הבדים
ויקח ויצא וירא לכרבים
תבנית יד אדם תחת
כנפיהם ואראה והנה
ארבעה אופנים אצל
אופן אחד אצל הכרוב אחד אופן
ואופן אחד אצל הכרוב
אחד ומראה האופנים
כעין אבן תרשיש
ומראיהם דמות אחד
לארבעתם כאשר
יהיה האופן בתוך
האופן בלכתם אל
ארבעת רבעיהם ילכו
לא יסבו בלכתם כי
המקום אשר יפנה
הראש אחריו ילכו לא
יסבו בלכתם וכל בשרם
בשרם וגביהם וידיהם
וכנפיהם והאופנים מל
מלאים עינים סביב
לארבעתם אופניהם
לאופנים להם קורא
הגלגל באזני וארבעה
פנים לאחד פני האחד

פני הכרוב ופני השני
פני אדם והשלישי
פני אריה והרביעי פני
נשר וירמו הכרבים
היא החיה אשר ראיתי
בנהר כבר ובלכת הכ
הכרובים ילכו האופנים
אצלם ובשאת הכרבים
את כנפיהם לרום מעל הארץ
האופנים לא יסבו האופ
האופנים גם הם מאצלם
בעמדם יעמדו וברומם
ירומו אותם כי רוח החיה
בהם ויצא כבוד יהוה מעל
מפתן הבית ויעמד על
הכרובים וישאו הכרבים
את כנפיהם וירומו מן
הארץ לעיני בצאתם
והאופנים לעמתם ויעמד
פתח שער בית יהוה
הקדמוני וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה
היא החיה אשר ראיתי
תחת אלהי ישראל
בנהר כבר ואדע כי
כרובים המה ארבעה ארבעה
פנים לאחד וארבעה
כנפים לאחד ודמות
ידי אדם תחת כנפיהם

ודמות פניהם המה ה
הפנים אשר ראיתי על
נהר כבר ואותם איש אל מראיהם
עבר פניו ילכו: ותשא
אתי רוח ותבא אתי אל
שער בית יהוה הקדמוני
הפונה קדימה והנה ב
בפתח השער עשרים
וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה בן
עזר ואת פלטיהו בן
בניהו שרי העם:
ויאמר אלי
בן אדם אלה האנשים
החשבים און והיעצים
עצת רע בעיר הזאת:
האמרים לא בקרוב
בנות היא הסיר ואנחנו בתים
הבשר: לכן הנבא עליהם
הנבא בן אדם: ותפל
עלי רוח יהוה ויאמר
אלי אמר כה אמר יהוה
כן אמרתם בית ישראל
ומעלות רוחכם אני ב
ידעתיה: הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם
חוצתיה חלל:
לכן כה
אמר אדני יהוה חלליכם

אשר שמתם בתוכה
המה הבשר והיא ב
הסיר ואתכם הוציא
מתוכה: חרב יראתם
וחרב אביא עליכם
נאם אדני יהוה: והו
והוצאתי אתכם מתו
מתוכה ונתתי אתכם
ביד זרים ועשיתי בכם
שפטים: בחרב תפלו
על גבול ישראל אשפט
אתכם וידעתם כי אני
יהוה: היא לא תהיה
לכם לסיר ואתם תהיו
בתוכה לבשר אל גבול
ישראל אשפט אתכם: וידעתם
כי אני יהוה אשר
בחקי לא הלכתם ומשפטי לא
וכמשפטי הגוים אשר עשיתם
סביבותיכם עשיתם:
ויהי כהנבאי ופלטיהו
בן בניהו מת ואפל על
פני ואזעק קול גדול
ואמר אהה אדני יהוה
כלה אתה עשה את
שארית ישראל:
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: בן
אדם אחיך אנשי ב אחיך

גאלתך וכל בית ישראל
כלה אשר אמרו להם
ישבי ירושלם רחקו
מעל יהוה לנו היא ב
נתנה הארץ למורשה:
לכן כה אמר
אמר אדני יהוה כי
הרחקתים בגוים וכי
הפיצותים בארצות
ואהי להם למקדש מעט
בארצות אשר באו ב
שם:
לכן כה אמר אדני יהוה
וקבצתי אתכם מן
העמים ואספתי אתכם
מן הארצות אשר נפ
נפצותם בהם ונתתי
לכם את אדמת ישראל:
ובאו שמה והסירו את
כל שקוציה ואת כל
תועבותיה ממנה: ונתתי
להם לב אחד ורוח ב
חדשה אתן בקרבכם
והסרתי את לב האבן
מבשרם ונתתי להם
לב בשר: למען בחקתי
ילכו ואת משפטי ישמרו
ועשו אתם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים:

ואל לב שקוציהם ב
ותועבותיהם לבם הלך
דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה: וישאו הכרובים
את כנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה:
ויעל כבוד יהוה מעל תוך
העיר ויעמד על ההר
אשר מקדם לעיר: ורוח
נשאתני ותביאני כשדימה
אל הגולה במראה ברוח
אלהים ויעל מעלי המראה
המראה אשר ראיתי:
ואדבר אל הגולה את כל
דברי יהוה אשר הראני:
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: בן
אדם בתוך בית המרי
אתה ישב אשר עינים
להם לראות ולא ראו במסורה
ואזנים להם לשמע ולא אזנים
שמעו כי בית מרי
הם:
ואתה בן אדם עשה
לך כלי גולה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומך
אל מקום אחר לעיניהם
אולי יראו כי בית מרי המה

והוצאת כליך ככלי גולה
יומם לעיניהם ואתה
תצא בערב לעיניהם
כמוצאי גולה׃ לעיניהם
חתר לך בקיר והוצאת
בו׃ לעיניהם על כתף
תשא בעלטה תוציא פניך
תכסה ולא תראה את
הארץ כי מופת נתתיך
לבית ישראל׃ ואעש כן
כאשר צויתי כלי הוצאתי
ככלי גולה ובערב חתרתי יומם
לי בקיר ביד בעלטה
הוצאתי על כתף נשאתי
לעיניהם׃
ויהי דבר יהוה אלי בבקר
לאמר׃ בן אדם הלא
אמרו אליך בית ישראל
בית המרי מה אתה עשה׃
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה המשא הזה הנשיא
בירושלם וכל בית
ישראל אשר המה
בתוכם׃ אמר אני מופ
מופתכם כאשר עשיתי
כן יעשה להם בגולה
בשבי ילכו׃ והנשיא
אשר בתוכם אל כתף
ישא בעלטה ויצא

בקיר יחתרו להוציא בו
פניו יכסה יען אשר
לא יראה לעין הוא את
הארץ׃ ופרשתי את
רשתי עליו ונתפש במ
במצודתי והבאתי אתו
בבלה ארץ כשדים
ואותה לא יראה ושם
ימות׃ וכל אשר סביבתיו
עזרה וכל אגפיו אזרה
לכל רוח וחרב אריק
אחריהם׃ וידעו כי אני
יהוה בהפיצי אותם בגוים
וזריתי אותם בארצות׃
והותרתי מהם אנשי
מספר מחרב מרעב
ומדבר למען יספרו את
כל תועבותיהם בגוים
אשר באו שם וידעו כי
אני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם לחמך
ברעש תאכל ומימיך
ברגזה ובדאגה תשתה׃
ואמרת אל עם הארץ
כה אמר אדני יהוה
ליושבי ירושלם אל
אדמת ישראל לחמם
בדאגה יאכלו ומימיהם

בשממון ישתו למען
תשם ארצה ממלאה
מחמס כל הישבים בה׃
והערים הנושבות תחר
תחרבנה והארץ שממה
תהיה וידעתם כי אני
יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם מה המשל הזה
לכם על אדמת ישראל
לאמר יארכו הימים ואבד
כל חזון׃ לכן כה אמר אל
אלהם כה אמר אדני
יהוה השבתי את
המשל הזה ולא ימשלו
אתו עוד בישראל כי
אם דברו אליהם קרבו
הימים ודבר כל חזון׃
כי לא יהיה עוד כל
חזון שוא ומקסם חלק
בתוך בית ישראל׃ כי
אני יהוה אדבר את
אשר אדבר דבר
ויעשה לא תמשך
עוד כי בימיכם בית
המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני
יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הנה בית ישראל אמרים
החזון אשר הוא חזה לימים רבים
ולעתים רחוקות הוא נבא׃

לכן אמר אליהם כה
אמר אדני יהוה לא
תמשך עוד כל דברי
אשר אדבר דבר
ויעשה נאם אדני יהוה׃
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם הנבא על נביאי
ישראל הנבאים ואמרת
לנביאי מלבם שמעו
דבר יהוה׃ כה אמר אדני
יהוה הוי על הנביאים
הנבלים אשר הלכים
אחר רוחם ולבלתי ראו׃
כשעלים בחרבות נב
נביאיך ישראל היו׃ לא
עליתם בפרצות ותגדרו
גדר על בית ישראל לע
לעמד במלחמה ביום
יהוה׃ חזו שוא וקסם
כזב האמרים נאם יהוה
ויהוה לא שלחם ויחלו
לקים דבר׃ הלוא מחזה
שוא חזיתם ומקסם
כזב אמרתם ואמרים
נאם יהוה ואני לא דברתי׃
לכן כה
אמר אדני יהוה יען
דברכם שוא וחזיתם

כזב לכן הנני אליכם
נאם אדני יהוה: והיתה
ידי אל הנביאים החזים
שוא והקסמים כזב:
בסוד עמי לא יהיו ובכתב
בית ישראל לא יכתבו
ואל אדמת ישראל לא
יבאו וידעתם כי אני
אדני יהוה: יען וביען
הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא
בנה חיץ והנם טחים
אתו תפל: אמר אל טחי
תפל ויפל היה גשם שוטף
ואתנה אבני אל גביש
תפלנה ורוח סערות תבקע
והנה נפל הקיר הלוא
יאמר אליכם איה הטיח
אשר טחתם
לכן כה אמר אדני יהוה
ובקעתי רוח סערות
בחמתי וגשם שוטף
באפי יהיה ואבני אל
גביש בחמה לכלה: והר
והרסתי את הקיר אשר
טחתם תפל והגעתיהו
אל הארץ ונגלה יסדו
ונפלה וכליתם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה:

וכליתי את חמתי בקיר
ובטחים אתו תפל ואמ
ואמר לכם אין הקיר
ואין הטחים אתו: נביאי
ישראל הנבאים אל
ירושלם והחזים לה
חזון שלם ואין שלם
נאם אדני יהוה:
ואתה בן
אדם שים פניך אל
בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן:
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הוי למתפרות
כסתות על כל אצילי
ידי ועשות המספחות
על ראש כל קומה
לצודד נפשות הנפשות
תצודדנה לעמי ונפשות
לכנה תחיינה: ותחללנה
אתי אל עמי בשעלי
שערים ובפתותי
לחם להמית נפשות
אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות
אשר לא תחיינה
בכזבכם לעמי שמעי
כזב
לכן כה אמר אדני

יהוה הנני אל כסתותיכנה
אשר אתנה מצודדות
שם את הנפשות לפרח
לפרחות וקרעתי אתם
מעל זרועתיכם ושלחתי
את הנפשות אשר אתם
מצדדות את נפשים
לפרחות: וקרעתי את
מספחותיכם והצלתי
את עמי מידכן ולא יהיו
עוד בידכם למצודה
וידעתן כי אני יהוה:
יען הכאות לב
צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי
רשע לבלתי שוב מדרכו
הרע להחיתו: לכן שוא
לא תחזינה וקסם לא
תקסמנה עוד והצלתי
את עמי מידכן וידעתן
כי אני יהוה: ויבוא אלי
אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם
ומכשול עונם נתנו נכח
פניהם האדרש אדרש
להם: לכן דבר אותם

ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה איש איש
מבית ישראל אשר
יעלה גלוליו אל לבו ומכל
ומכשול עונו ישים נכח
פניו ובא אל הנביא אני
יהוה נעניתי לו בה ברב
גלוליו: למען תפש את
בית ישראל בלבם אשר
נזרו מעלי בגלוליהם
כלם:
לכן אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה
שובו והשיבו מעל גלו
גלוליכם ומעל כל תוע
תועבותיכם השיבו פניכם
כי איש איש מבית
ישראל ומהגר אשר
יגור בישראל וינזר
מאחרי ויעל גלוליו אל
לבו ומכשול עונו ישים
נכח פניו ובא אל הנביא
לדרש לו בי אני יהוה
נענה לו בי: ונתתי פני
באיש ההוא והשימותיהו
לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי
אני יהוה: והנביא כי
יפתה ודבר דבר אני יהוה

פתיתי את הנביא ההוא
ונטיתי את ידי עליו
והשמדתיו מתוך עמי
ישראל ׃ ונשאו עונם
כעון הדרש כעון הנביא
יהיה ׃ למען לא יתעו
עוד בית ישראל מאחרי
ולא יטמאו עוד בכל
פשעיהם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה ׃
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר ׃ בן אדם
ארץ כי תחטא לי למעל
מעל ונטיתי ידי עליה
ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכ
והכרתי ממנה אדם
ובהמה ׃ והיו שלשת
האנשים האלה בתוכה
נח דניאל ואיוב המה דניאל ק
בצדקתם ינצלו נפשם
נאם אדני יהוה ׃ לו חיה
רעה אעביר בארץ
ושכלתה והיתה שממה
מבלי עובר מפני החיה ׃
שלשת האנשים האלה
בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה אם בנים

ואם בנות יצילו המה
לבדם ינצלו והארץ
תהיה שממה ׃ או חרב
אביא על הארץ ההיא
ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה
אדם ובהמה ׃ ושלשת
האנשים האלה
בתוכה חי אני נאם אד
אדני יהוה לא יצילו
בנים ובנות כי הם לבדם
ינצלו ׃ או דבר אשלח
אל הארץ ההיא
ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם
ובהמה ׃ ונח דנאל ואיוב
ואיוב בתוכה חי אני
נאם אדני אם בן אם
בת יצילו המה בצדקתם
יצילו נפשם ׃
כי כה אמר יהוה אף
אף כי ארבעת שפטי
הרעים חרב ורעב וחיה
רעה ודבר שלחתי אל
ירושלם להכרית ממנה
אדם ובהמה ׃ והנה
נותרה בה פליטה המו
המוצאים בנים ובנות
הנם יוצאים אליכם

דניאל ק
יהוה

וראיתם את דרכם ואת
עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי
על ירושלם את כל
אשר הבאתי עליה ׃
ונחמו אתכם כי תראו
את דרכם ואת עלילותם
וידעתם כי לא חנם
עשיתי בה נאם אדני
יהוה ׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם מה יהיה עץ
הגפן מכל עץ הזמורה
אשר היה בעצי היער ׃
היקח ממנו עץ לעשות
למלאכה אם יקחו ממנו
ממנו יתד לתלות עליו
כל כלי ׃ הנה לאש נתן
לאכלה את שני קצותיו
אכלה האש ותוכו נחר
היצלח למלאכה ׃ הנה
בהיותו תמים לא
יעשה למלאכה אף
כי אש אכלתהו ויחר
ונעשה עוד למלאכה ׃
לכן כה
אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער
אשר נתתיו לאש ל

את כל אשר עשיתי

לאכלה כן נתתי את
ישבי ירושלם ׃ ונתתי
את פני בהם מהאש
יצאו והאש תאכלם
וידעתם כי אני יהוה
בשומי את פני בהם ׃
ונתתי את הארץ שממה
יען מעלו מעל נאם
אדני יהוה ׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ׃ בן אדם הודע
את ירושלם את תועבתיה
ואמרת כה אמר אדני
יהוה לירושלם מכרתיך
ומלדתיך מארץ הכנעני
אביך האמרי ואמך
חתית ׃ ומולדותיך ביום
הולדת אתך לא כרת
שרך ובמים לא רחצת
למשעי והמלח לא
המלחת והחתל לא חתלת ׃
לא חסה עליך עין לעשות
לך אחת מאלה לחמלה
עליך ותשלכי אל פני
השדה בגעל נפשך
ביום הלדת אתך ׃
ואעבר עליך ואראך
והנה עתך עת דדים
ואפרש כנפי עליך

ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי ׃
רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו
ושערך צמח ואת ערם ועריה ׃

ואכסה ערותך ואשבע
לך ואבוא בברית אתך
נאם יהוה אדני ותהיי לי
וארחצך במים ואשטף
דמיך מעליך ואסכך
בשמן ואלבשך רקמה
ואנעלך תחש ואחבשך
בשש ואכסך משי ואע
ואעדך עדי ואתנה צמי
צמידים על ידיך ורביד
על גרונך ואתן נזם על
אפך ועגילים על אזניך
ועטרת תפארת בראשך
ותעדי זהב וכסף ומלבושך
שש ומשי ורקמה סלת
ודבש ושמן אכלתי ותיפי
במאד מאד ותצלחי
למלוכה ויצא לך שם
בגוים ביפיך כי כליל
הוא בהדרי אשר שמתי
עליך נאם אדני יהוה
ותבטחי ביפיך ותזני על
שמך ותשפכי את תזנ
תזנותיך על כל עבר
לו יהי ותקחי מבגדיך
ותעשי לך במות טלאות
ותזני עליהם לא באות
ולא יהיה ותקחי כלי
תפארתך מזהבי ומכספי

אשר נתתי לך ותעשי ל
לך צלמי זכר ותזני בם
ותקחי את בגדי רקמתך
ותכסים ושמני וקטרתי
נתתי לפניהם ולחמי
אשר נתתי לך סלת
ושמן ודבש האכלתיך
ונתתיהו לפניהם לריח
ניחח ויהי נאם אדני
יהוה ותקחי את בניך
ואת בנותיך אשר ילדת
לי ותזבחים להם לאכול
המעט מתזנותיך ותש
ותשחטי את בני ותתנים
בהעביר אותם להם
ואת כל תועבתיך
ותזנותיך לא זכרת את
ימי נעוריך בהיותך
ערם ועריה מתבוססת
בדמך היית ויהי אחרי
כל רעתך אוי אוי לך
נאם אדני יהוה ותבני
לך גב ותעשי לך רמה
בכל רחוב אל כל ראש
דרך בנית רמתך ותתעבי
את יפיך ותפשקי את
רגליך לכל עבר ותרבי
את תזנותיך ותזני אל
בני מצרים שכניך

גדלי

גדלי בשר ותרבי את
תזנותיך להכעסני
והנה נטיתי את ידי עליך
ואגרע חקך ואתנך
בנפש שנאותיך בנות
פלשתים הנכלמות
מדרכך זמה ותזני אל
בני אשור מבלתי ש
שבעתך ותזנים וגם לא
שבעת ותרבי את
תזנותיך אל ארץ כנען
כשדימה וגם בזאת
לא שבעת מה אמלה
לבתך נאם אדני יהוה
בעשותך את כל אלה
מעשה אשה זונה של
שלטת בבנותיך גבך
בראש כל דרך ורמתך
עשיתי בכל רחוב ולא
היית כזונה לקלס אתנן
האשה המנאפת תחת
אישה תקח את זרים
לכל זנות יתנו נדה ואת
נתת את נדניך לכל מ
מאהביך ותשחדי אותם
לבוא אליך מסביב בת
בתזנותיך ויהי בך הפך מן
הנשים בתזנותיך ואחריך
לא זונה ובתתך אתנן

ויאתנן לא נתן לך ותהי
להפך לכן זונה שמעי
דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה יען
יען השפך נחשתך ותגלה
ערותך בתזנותיך על
מאהביך ועל כל גלולי
תועבותיך וכדמי בניך
אשר נתת להם לכן הנני
מקבץ את כל מאהביך
אשר ערבת עליהם ואת
כל אשר שנאת וקבצתי
אתם עליך מסביב וגליתי
ערותך אליהם וראו את
כל ערותך ושפטתיך
משפטי נאפות ושפכת
דם ונתתיך דם חמה וקנאה
ונתתי אותך בידם והרסו
גבך ונתצו רמתיך והפשיטו
אותך בגדיך ולקחו כלי
תפארתך והניחוך ערם
ועריה והעלו עליך קהל
ורגמו אותך באבן ובתקוך
בחרבותם ושרפו בתיך
באש ועשו בך שפטים
לעיני נשים רבות והשבתיך
מזונה וגם אתנן לא תתני
עוד והנחתי חמתי בך
וסרה קנאתי ממך ושקטתי

ולא אכעס עוד יען אשר
לא זכרתי את ימי נעוריך
ותרגזי לי בכל אלה וגם
אני הא דרכך בראש נ
נתתי נאם אדני יהוה
ולא עשיתי את הזמה
על כל תועבתיך הנה
כל המשל ימשל לאמר
כאמה בתה בת אמך את געלת
אישה ובניה ואחות
אחותך את אשר געלו
אנשיהן ובניהן אמכן
חתית ואביכן אמרי
ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היושבת
על שמאלך ואחותך
הקטנה ממך היושבת
מימינך סדם ובנותיה
ולא בדרכיהן הלכתי
ובתועבותיהן עשיתי
כמעט קט ותשחיתי
מהן בכל דרכיך חי אני
נאם אדני יהוה אם עשתה
עשתה סדם אחותך
היא ובנותיה כאשר
עשית את ובנותיך הנה
זה היה עון סדם אחותך
גאון שבעת לחם ושלות
השקט היה לה ולבנותיה

ויד עני ואביון לא ההח
החזיקה ותגביהנה
ותעשינה תועבה לפני
ואסיר אתהן כאשר
ראיתי:
ושמרון כחצי חטאתיך
לא חטאה ותרבי את
תועבותיך מהנה ותצדקי
את אחותך בכל תועבתיך
אשר עשיתי גם את
שאי כלמתך אשר
פללת לאחותך בחטאתיך
אשר התעבת מהן
תצדקנה ממך וגם את
בושי ושאי כלמתך
בצדקתך אחותיך ושבתי
ושבתי את שבותהן
את שבית סדם ובנותיה
ושבית שביתיך בתוכהנה
למען תשאי כלמתך
ונכלמת מכל אשר
עשית בנחמך אתן
ואחותיך סדם ובנותיה
תשבן לקדמתן ושמרון
ובנותיה תשבן לקדמתן
ואת ובנותיך תשבינה
לקדמתכן ולוא היתה
סדם אחותך לשמועה
בפיך ביום גאוניך בטרם

תגלה רעתך כמו עת
חרפת בנות ארם וכל
סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב
את זמתך ואת תועבותיך
את נשאתים נאם אדני
יהוה
כי כה אמר אדני יהוה
ועשית אתך כאשר
עשית אשר בזית אלה
להפר ברית וזכרתי אני
את בריתי אותך בימי
נעוריך והקימותי לך ברית
עולם וזכרת את דרכיך
ונכלמת בקחתך את
אחותיך הגדלות ממך
אל הקטנות ממך ונתתי
אתהן לך לבנות ולא
מבריתך והקימותי אני
את בריתי אתך וידעת
כי אני יהוה למען תזכרי
ובשת ולא יהיה לך עוד
פתחון פה מפני כלמתך
בכפרי לך לכל אשר
עשית נאם אדני יהוה
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר בן אדם
חוד חידה ומשל משל
אל בית ישראל ואמרת

כה אמר אדני יהוה הנש
הנשר הגדול גדול הכנפים
ארך האבר מלא הנוצה
אשר לו הרקמה בא אל
הלבנון ויקח את צמרת
הארז את ראש יניקותיו
קטף ויביאהו אל ארץ
כנען בעיר רכלים שמו
ויקח מזרע הארץ ויתנהו
בשדה זרע קח על מים
רבים צפצפה שמו ויצמח
ויהי לגפן סרחת שפלת
קומה לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי
לגפן ותעש בדים ותשלח
פארות ויהי נשר אחד
גדול גדול כנפים ורב נוצה
והנה הגפן הזאת כפנה
שרשיה עליו ודליותיו
שלחה לו להשקות אותה
מערגות מטעה אל שדה
טוב אל מים רבים היא
שתולה לעשות ענף
ולשאת פרי להיות לגפן
אדרת
אמר כה אמר אדני יהוה
תצלח הלוא את שרשיה
ינתק ואת פריה יקוסס
ויבש כל טרפי צמחה

תיבש ולא בזרוע גדולה
ובעם רב למשאות אותה
משרשיה ׃ והנה שתולה
התצלח הלא כגעת בה
רוח הקדים תיבש יבש
על ערגת צמחה תיבש׃
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר ׃ אמר
נא לבית המרי הלא ידעתם
מה אלה אמר הנה בא
מלך בבל ירושלם ויקח
את מלכה ואת שריה
ויבא אותם אליו בבלה
ויקח מזרע המלוכה
ויכרת אתו ברית ויבא
באלה ואת אלהי אילי הארץ
לקח להיות ממלכה
שפלה לבלתי התנשא
לשמר את בריתו לעמדה
וימרד בו לשלח מלאכיו
מצרים לתת לו סוסים
ועם רב היצלח הימלט
העשה אלה והפר ברית
ונמלט ׃ חי אני נאם אדני
יהוה אם לא במקום
המלך הממליך אתו
אשר בזה את אלתו
ואשר הפר את בריתו
אתו בכל בבל ימות׃ בתוך

ולא בחיל גדול ובקהל
רב יעשה אותו פרעה
במלחמה בשפך סללה
ובבנות דיק להכרית
נפשות רבות ׃ ובזה אלה
להפר ברית והנה נתן ידו
וכל אלה עשה לא ימלט׃
לכן כה
אמר אדני יהוה חי אני
אם לא אלתי אשר בזה
ובריתי אשר הפר ונתתיו
בראשו ׃ ופרשתי עליו
רשתי ונתפש במצודתי
והביאותיהו בבלה ונש
ונשפטתי אתו שם מעלו
אשר מעל בי ׃ ואת כל
מברחו בכל אגפיו בחרב
יפלו והנשארים לכל
רוח יפרשו ׃ וידעתם כי
אני יהוה דברתי׃
כה אמר אדני יהוה
ולקחתי אני מצמרת
הארז הרמה ונתתי
מראש ינקותיו רך אקטף
ושתלתי אני על הר
גבה ותלול ׃ בהר מרום
ישראל אשתלנו ונשא
ענף ועשה פרי והיה
לארז אדיר ושכנו תחתיו

כל צפור כל כנף בצל
דליותיו תשכנה ׃ וידעו
כל עצי השדה כי אני
יהוה השפלתי עץ גבה
הגבהתי עץ שפל הובשתי
עץ לח והפרחתי עץ יבש
אני יהוה דברתי ועשיתי׃
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר ׃ מה
לכם אתם משלים את
המשל הזה על אדמת
ישראל לאמר אבות
יאכלו בסר ושני הבנים
תקהינה ׃ חי אני נאם
יהוה אדני אם יהיה
לכם עוד משל המשל
הזה בישראל ׃ הן כל
הנפשות לי הנה כנפש
האב וכנפש הבן לי הנה
הנפש החטאת היא
תמות׃
ואיש כי יהיה צדיק
ועשה משפט וצדקה
אל ההרים לא אכל
ועיניו לא נשא אל גלולי
בית ישראל ואת אשת
רעהו לא טמא ואל
אשה נדה לא יקרב׃
ואיש לא יונה חבלתו

חוב ישיב גזלה לא יגזל
לחמו לרעב יתן ועירם
יכסה בגד ׃ בנשך לא
יתן ותרבית לא יקח מע
מעול ישיב ידו משפט
אמת יעשה בין איש
לאיש ׃ בחקותי יהלך ומש
ומשפטי שמר לעשות
אמת צדיק הוא חיה
יחיה נאם אדני יהוה׃
והוליד בן פריץ שפך
דם ועשה אח מא
מאחד מאלה והוא את
כל אלה לא עשה כי גם
אל ההרים אכל ואת
אשת רעהו טמא ׃ עני
ואביון הונה גזלות גזל
חבל לא ישיב ואל
הגלולים נשא עיניו
תועבה עשה ׃ בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא
לא יחיה את כל התועבת
האלה עשה מות יומת
דמיו בו יהיה ׃ והנה הוליד
בן וירא את כל חטאת
אביו אשר עשה ויראה
ולא יעשה כהן ׃ על ההרים
לא אכל ועיניו לא נשא
אל גלולי בית ישראל

את אשת רעהו לא טמ
טמא ואיש לא הונה
חבל לא חבל וגזלה
לחמו לרעב נתן ועירום
כסה בגד מעני השיב
ידו נשך ותרבית לא
לקח משפטי עשה
בחקותי הלך הוא לא
ימות בעון אביו חיה
יחיה אביו כי עשק גזל עשק
גזל אח ואשר לא טוב
עשה בתוך עמיו והנה
מת בעונו ואמרתם
מדע לא נשא הבן בעון
האב והבן משפט וצ
וצדקה עשה את כל
חקותי שמר ויעשה
אותם חיה יחיה הנפש
החטאת היא תמות
בן לא ישא בעון האב
ואב לא ישא בעון הבן
צדקת הצדיק עליו
תהיה ורשעת רשע הרשע
עליו תהיה והרשע
כי ישוב מכל חטאתו
אשר עשה ושמר
את כל חקותי ועשה
משפט וצדקה חיה
יחיה לא ימות כל

פשעיו אשר עשה לא
יזכרו לו בצדקתו אשר
עשה יחיה החפץ אח
אחפץ מות רשע נאם
אדני יהוה הלוא בשובו
מדרכיו וחיה
ובשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול
ככל התועבות אשר
עשה הרשע יעשה
יעשה וחי כל צדקתו
אשר עשה לא תזכרנה
במעלו אשר מעל
ובחטאתו אשר חטא
בם ימות ואמרתם לא
יתכן דרך אדני שמעו
נא בית ישראל הדרכי
לא יתכן הלא דרכיכם
לא יתכנו בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול
ומת עליהם בעולו
אשר עשה ימות
ובשוב רשע
מרשעתו אשר עשה
ויעש משפט וצדקה
הוא את נפשו יחיה
ויראה וישוב מכל
פשעיו אשר עשה חיו
יחיה לא ימות ואמרו

בית ישראל לא יתכן
דרך אדני הדרכי לא
יתכנו בית ישראל הלא
דרכיכם לא יתכן לא
לכן איש כדרכיו אשפט
אתכם בית ישראל
נאם אדני יהוה שובו
והשיבו מכל פשעיכם
ולא יהיה לכם למכשול
עון השליכו מעליכם
את כל פשעיכם אשר
פשעתם בם ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה
ולמה תמתו בית ישראל
כי לא אחפץ במות ה
המת נאם אדני יהוה
והשיבו וחיו
ואתה שא
קינה אל נשיאי ישראל
ואמרת מה אמך לביא
בין אריות רבצה בתוך
כפרים רבתה גוריה
ותעל אחד מגוריה כפיר
היה וילמד לטרף טרף
אדם אכל וישמעו
אליו גוים בשחתם
נתפש ויביאהו בחחים
אל ארץ מצרים ות
ותרא כי נחלה אבדה

תקותה ותקח אחד
מגוריה כפיר שמתהו
ויתהלך בתוך אריות
כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אכל וידע
אלמנותיו ועריהם
החריב ותשם ארץ ומ
ומלאה מקול שאגתו
ויתנו עליו גוים סביב
ממדינות ויפרשו עליו
רשתם בשחתם נתפש
ויתנהו בסוגר בחחים
ויביאהו אל מלך בבל
יבאהו במצדות למען
לא ישמע קולו עוד
אל הרי ישראל
אמך כגפן
בדמך על מים שתולה פוריה
וענפה היתה ממים
רבים ויהיו לה מטות
עז אל שבטי משלים
ותגבה קומתו על בין
עבתים וירא בגבהו ברב
דליותיו ותתש בחמה
לארץ השלכה ורוח
הקדים הוביש פריה
התפרקו ויבשו מטה
עזה אש אכלתהו
ועתה שתולה במדבר

בארץ ציה וצמא: ותצא
אש ממטה בדיה פריה
אכלה ולא היה בה מטה
עז שבט למשול קינה
היא ותהי לקינה:
ויהי בשנה הש
השביעית בחמשי
בעשור לחדש באו
אנשים מזקני ישראל
לדרש את יהוה וישבו
לפני:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם דבר
את זקני ישראל ואמ
ואמרת אלהם כה אמר
אדני יהוה הלדרש אתי
אתם באים חי אני אם
אדרש לכם נאם אדני
יהוה: התשפט אתם
התשפוט בן אדם את
תועבת אבותם הודיעם
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה ביום בחרי
בישראל ואשא ידי לזרע
בית יעקב ואודע
להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר
אני יהוה אלהיכם:
ביום ההוא נשאתי

ידי להם להוציאם מא
מארץ מצרים אל ארץ
אשר תרתי להם זבת
חלב ודבש צבי היא
לכל הארצות: ואמר
אלהם איש שקוצי
עיניו השליכו ובגלולי
מצרים אל תטמאו אני
יהוה אלהיכם: וימרו
בי ולא אבו לשמע אלי
איש את שקוצי עיניהם
לא השליכו ואת גלולי
מצרים לא עזבו ואמר
לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי בהם בתוך
ארץ מצרים: ואעשה
למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר המה
בתוכם אשר נודעתי
אליהם לעיניהם להו
להוציאם מארץ
מצרים: ואוציאם
מארץ מצרים ואבאם
אל המדבר: ואתן להם
את חקותי ואת משפטי
הודעתי אותם אשר
יעשה אותם האדם וחי
בהם: וגם את שבתותי
נתתי להם להיות לאות

ביני וביניהם לדעת כי
אני יהוה מקדשם:
וימרו בי בית ישראל
במדבר בחקותי לא
הלכו ואת משפטי
מאסו אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם
ואת שבתתי חללו
מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר
לכלותם: ואעשה למען
שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתים
לעיניהם: וגם אני נשא
נשאתי ידי להם במדבר
לבלתי הביא אותם אל
הארץ אשר נתתי זבת
חלב ודבש צבי היא
לכל הארצות: יען
במשפטי מאסו ואת
חקותי לא הלכו בהם
ואת שבתותי חללו
מאד כי אחרי גלוליהם
לבם הלך: ותחס עיני
עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה
במדבר: ואמר אל בניהם
במדבר בחוקי אבותיכם
אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו:
אני יהוה אלהיכם בחקתי לכו ואת
משפטי

שמרו ועשו אותם: ואת
ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם
לדעת כי אני יהוה אל
אלהיכם: וימרו בי הבנים
בחקותי לא הלכו ואת
משפטי לא שמרו לע
לעשות אותם אשר
יעשה אותם האדם וחי
בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי בם
במדבר: והשבתי את
ידי ואעש למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתי אותם
לעיניהם: גם אני נשאתי
את ידי להם במדבר
להפיץ אותם בגוים
ולזרות אותם בארצות:
יען משפטי לא עשו
וחקותי מאסו ואת
שבתותי חללו ואחרי
גלולי אבותם היו עיניהם
וגם אני נתתי להם חקים
לא טובים ומשפטים
לא יחיו בהם: ואטמא
אותם במתנותם בהעביר
כל פטר רחם למען אשמם

למען אשר ידעו אשר
אני יהוה לכן דבר אל
בית ישראל בן אדם ואמ
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה עוד זאת גדפו
אותי אבותיכם במעלם
בי מעל ואביאם אל
הארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אותה להם ויראו
כל גבעה רמה וכל עץ עבת
ויזבחו שם את זבחיהם
ויתנו שם כעס קרבנם
וישימו שם ריח ניחוח
ניחוחיהם ויסכו שם את
נסכיהם ואמר אליהם
מה הבמה אשר אתם
הבאים שם ויקרא שמה
במה עד היום הזה לכן
אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה הבד
הבדרך אבותיכם אתם
נטמאים ואחרי שקוציהם
אתם זנים ובשאת
מתנתיכם בהעביר בניכם
באש אתם נטמאים לכל
גלוליכם עד היום ואני
אדרש לכם בית ישראל
חי אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם והעלה

על רוחכם היו לא תהיה
אשר אתם אמרים נ
נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן
חי אני נאם אדני יהוה
אם לא ביד חזקה ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה
אמלוך עליכם והוצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם
ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה והבאתי
אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם
פנים אל פנים כאשר
נשפטתי את אבותיכם
במדבר ארץ מצרים
כן אשפט אתכם נאם
אדני יהוה והעברתי אתכם תחת השבט
והבאתי אתכם במסרת הברית
וברותי מכם המרדים
והפושעים בי מארץ
מגוריהם אוציא אותם
ואל אדמת ישראל לא יבוא
וידעתם כי אני יהוה
ואתם בית ישראל
כה אמר אדני יהוה
איש גלוליו לכו עבדו
ואחר אם אינכם שמעים

אלי ואת שם קדשי לא
תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם כי בהר קדשי
בהר מרום ישראל נאם
אדני יהוה שם יעבדני
כל בית ישראל כלה בארץ
שם ארצם ושם אדרוש
את תרומתיכם ואת
ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם בריח ניחח
ארצה אתכם בהוציאי
אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר
נפצתם בם ונקדשתי בכם
לעיני הגוים וידעתם
כי אני יהוה בהביאי
אתכם אל אדמת ישר
ישראל אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לתת
אותה לאבותיכם וזכרתם
שם את דרכיכם ואת
כל עלילותיכם אשר
נטמאתם בם ונקטתם
בפניכם בכל רעותיכם
אשר עשיתם וידעתם
כי אני יהוה בעשותי
אתכם למען שמי לא
כדרכיכם הרעים וכעל
וכעלילותיכם הנשחתות

בית ישראל נאם אדני
יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים
פניך דרך תימנה והטף
אל דרום והנבא אל
יער השדה נגב ואמרת
ליער הנגב שמע דבר
יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש ואכלה
ואכלה בך כל עץ לח
וכל עץ יבש לא תכבה
להבת שלהבת ונצרבו
בה כל פנים מנגב צפונה
וראו כל בשר כי
אני יהוה בערתיה לא
תכבה ואמר אהה אדני
יהוה המה אמרים לי
הלא ממשל משלים
הוא
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם
שים פניך אל
ירושלם והטף אל מק
מקדשים והנבא אל
אדמת ישראל כה אמר
ואמרת לאדמת ישראל
אדני יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע

יען אשר הכרתי ממך
צדיק ורשע לכן תצא
חרבי מתערה אל כל
בשר מנגב צפון וידעו
כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי
מתערה לא תשוב עוד
ואתה
בן אדם האנח בשברון
מתנים ובמרירות תאנח
לעיניהם והיה
כי יאמרו אליך על
מה אתה נאנח ואמרת
אל שמועה כי באה ונ
נמס כל לב ורפו כל
ידים וכהתה כל רוח
וכל ברכים תלכנה מים
הנה באה ונהיתה נאם
אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי ל
לאמר בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה
אמר חרב חרב
הוחדה וגם
מרוטה למען טבח
טבח הוחדה למען היה
לה ברק מרטה או נשיש
שבט בני מאסת כל
עץ ויתן אתה למרטה
לתפש בכף היא הוחדה

חרב והיא מרטה
לתת אותה ביד הורג
זעק והילל בן אדם כי
היא היתה בעמי היא
בכל נשיאי ישראל מגורי
אל חרב היו את עמי
לכן ספק אל ירך כי בחן
ומה אם גם שבט מאסת
לא יהיה נאם אדני
יהוה
ואתה בן אדם הנבא
והך כף אל כף ותכפל
חרב שלישתה חרב
חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם
למען למוג לב והרבה
המכשלים על כל שער
שעריהם נתתי אבחת
חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח התאחדי
הימני השימי השמאילי
אנה פניך מעדות וגם
אני אכה כפי אל כפי ו
והנחתי חמתי אני יהוה
דברתי
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ואתה בן אדם
שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך בבל

מארץ אחד יצאו שניהם
ויד ברא בראש דרך
עיר ברא דרך תשים
לבוא חרב את רבת בני
עמון ואת יהודה בירוש
בירושלם בצורה כי
עמד מלך בבל אל אם
הדרך בראש שני הדרכים
לקסם קסם קלקל בחצים
שאל בתרפים ראה בכבד
בימינו היה הקסם ירוש
ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח להרים
קול בתרועה לשום כרים
על שערים לשפך סללה
לבנות דיק והיה להם
כקסם שוא בעיניהם
שבעי שבעות להם והוא
מזכיר עון להתפש
לכן כה
אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות
פשעיכם להראות
חטאותיכם בכל עלי
עלילותיכם יען הזכרכם
בכף תתפשו
ואתה חלל רשע נשיא
ישראל אשר בא יומו
בעת עון קץ כה אמר

הסיר
אדני יהוה המצנפת
והרים העטרה זאת לא
זאת השפלה הגביה והגבה
השפיל עוה עוה עוה
אשימנה גם זאת לא היה
עד בא אשר לו המשפט ונ
ונתתיו
ואתה בן אדם הנבא ו
ואמרת כה אמר אדני
יהוה אל בני עמון ואל
חרפתם ואמרת חרב חרב
פתוחה לטבח מרוטה
להכיל למען ברק בחזות
לך שוא בקסם לך כזב
לתת אותך אל צוארי
חללי רשעים אשר בא
יומם בעת עון קץ השב
אל תערה במקום אשר
נבראת בארץ מכורותיך
אשפט אתך ושפכתי
עליך זעמי באש עברתי
אפיח עליך ונתתיך ביד
אנשים בערים חרשי
משחית לאש תהיה
לאכלה דמך יהיה בתוך
הארץ לא תזכרי כי אני
יהוה דברתי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן

אדם התשפט התשפט
את עיר הדמים והודעתה
את כל תועבותיה: ואמר
ואמרת כה אמר אדני
יהוה עיר שפכת דם
בתוכה לבוא עתה ועשתה
גלולים עליה לטמאה:
בדמך אשר שפכת אש
אשמת ובגלוליך אשר
עשית טמאת ותקריבי
ימיך ותבוא עד שנותיך
על כן נתתיך חרפה
בגוים וקלסה לכל
הארצות: הקרבות
והרחקות ממך יתקלסו
בך טמאת השם רבת
המהומה: הנה נשיאי
ישראל איש לזרעו
היו בך למען שפך דם:
אב ואם הקלו בך לגר
עשו בעשק בתוכך
יתום ואלמנה הונו בך:
קדשי בזית ואת שבתתי
חללת: אנשי רכיל היו
בך למען שפך דם ואל
ההרים אכלו בך זמה
עשו בתוכך: ערות אב
גלה בך טמאת הנדה
ענו בך: ואיש את אשת

פליג ל ב

רעהו עשה תועבה ואיש
את כלתו טמא בזמה
ואיש את אחתו בת
אביו ענה בך: שחד לקחו
בך למען שפך דם נשך
ותרבית לקחת ותבצעי
רעיך בעשק ואתי שכ
שכחת נאם אדני יהוה:
והנה הכיתי כפי אל
בצעך אשר עשית
ועל דמך אשר היו בתוכך
היעמד לבך אם תחזקנה
ידיך לימים אשר אני
עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי: והפיצותי אותך
בגוים וזריתיך בארצות
והתמתי טמאתך ממך
ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: בן אדם היו
לי בית ישראל לסוג
כלם נחשת ובדיל וברזל
ועופרת בתוך כור סגים
כסף היו:
לכן כה אמר אדני יהוה
יען היות כלכם לסגים
לכן הנני קבץ אתכם
אל תוך ירושלם: קבצת

לסיג

כסף ונחשת וברזל ועפ
ועפרת ובדיל אל תוך
כור לפחת עליו אש ל
להנתיך כן אקבץ באפי
ובחמתי והנחתי והתכתי
אתכם: וכנסתי אתכם
ונפחתי עליכם באש
עברתי ונתכתם בתוכה
כהתוך כסף בתוך כור
כן תתכו בתוכה וידעתם
כי אני יהוה שפכתי
חמתי עליכם:
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: בן
אדם אמר לה את ארץ
לא מטהרה היא לא
גשמה ביום זעם: קשר
נביאיה בתוכה כארי
שואג טרף טרף נפש
אכלו חסן ויקר יקחו
אלמנותיה הרבו בתוכה:
כהניה חמסו תורתי
ויחללו קדשי בין קדש
לחל לא הבדילו ובין
הטמא לטהור לא
הודיעו ומשבתותי
העלימו עיניהם ואחל
בתוכם: שריה בקרבה
כזאבים טרפי טרף

לשפך דם לאבד נפשות
למען בצע בצע: ונביאיה
טחו להם תפל חזים
שוא וקסמים להם כזב
אמרים כה אמר אדני
יהוה ויהוה לא דבר:
עם הארץ עשקו עשק
וגזלו גזל ועני ואביון ה
הונו ואת הגר עשקו ב
בלא משפט: ואבקש מ
מהם איש גדר גדר ועמד
בפרץ לפני יהוה בעד
הארץ לבלתי שחתה
ולא מצאתי: ואשפך
עליהם זעמי באש על
עברתי כליתים דרכם
בראשם נתתי נאם אדני
יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם שתים
נשים בנות אם אחת היו: ותזנינה
במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו
שדיהן ושם עשו בתוליהן: ושמותן
אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי
ואת תזנותיה ממצרים
לא עזבה כי אותה שכבו
בנעוריה והמה עשו דדי
בתוליה וישפכו תזנותם
עליה: לכן נתתיה ביד

[illegible]

מאהביה ביד בני אשור
אשר עגבה עליהם
המה גלו ערותה בניה
ובנותיה לקחו ואותה
בחרב הרגו ותהי שם
לנשים ושפוטים עשו
בה ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה
ממנה ואת תזנותיה
מזנוני אחותה אל בני
אשור עגבה פחות וסג
נים קרבים לבשי
מכלול פרשים רכבי
סוסים בחורי חמד כלם
וארא כי נטמאה דרך אחד אחר
לשתיהן ותוסף אל
תזנותיה ותרא אנשי
מחקה על הקיר צלמי
כשדיים חקקים בששר
חגורי אזור במתניהם
סרוחי טבולים כלם בראשיהם מראה שלישים
דמות בני בבל כשדים
ארץ מולדתם ותעגב
עליהם למראה עיניה
ותשלח מלאכים אליהם
כשדימה ויבאו אליה
בני בבל למשכב דדים
ויטמאו אותה בתזנותם
ותטמא בם ותקע נפשה

מהם ותגל תזנותיה
ותגל את ערותה ותקע
נפשי מעליה כאשר
נקעה נפשי מעל אחותה
ותרבה את תזנותיה
לזכר את ימי נעוריה
אשר זנתה בארץ מצ
מצרים ותעגבה על
פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת
סוסים זרמתם ותפקדי
את זמת נעוריך בעשות
ממצרים דדיך למען ש
שדי נעוריך לכן אהליבה
כה אמר אדני יהוה
הנני מעיר את מאהביך
עליך את אשר נקעה
נפשך מהם והבאתים
עליך מסביב בני בבל
וכל כשדים פקוד ושוע
וקוע כל בני אשור אותם
בחורי חמד פחות וסגנים
כלם שלישים וקרואים
רכבי סוסים כלם ובאו
עליך הצן רכב וגלגל
ובקהל עמים צנה ומגן
וקובע ישימו עליך סביב
ונתתי לפניהם משפט
ושפטוך במשפטיהם

ונתתי קנאתי בך ועשו
אותך בחמה אפך ואזניך
יסירו ואחריתך בחרב
תפול המה בניך ובנתיך
יקחו ואחריתך תאכל
באש והפשיטוך את
בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והשבתי זמתך ממך
ואת זנותך מארץ מצרים
ולא תשאי עיניך אליהם
ומצרים לא תזכרי עוד
כי כה
אמר אדני יהוה הנני
נתנך ביד אשר שנאת
ביד אשר נקעה נפשך
מהם ועשו אותך בשנאה
ולקחו כל יגיעך ועזבוך
עירם ועריה ונגלה ערות
זנוניך וזמתך ותזנותיך
עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר
נטמאת בגלוליהם בדרך אחותך
הלכת ונתתי כוסה בידך
כה אמר
אדני יהוה כוס אחותך
תשתי העמקה והרחבה
תהיה לצחק וללעג
מרבה להכיל שכרון
ויגון תמלאי כוס שמה
ושממה כוס אחותך
שמרון ושתית אותה

ומצית ואת חרשיה תגר
מי ושדיך תנתקי כי
אני דברתי נאם אדני
יהוה
לכן כה אמר אדני יהוה
יען שכחת אותי ותשליכי
אותי אחרי גוך וגם את
שאי זמתך ואת תזנותיך
ויאמר
יהוה אלי בן אדם התשפוט
את אהלה ואת אהליבה
והגד להן את תועבותיהן
כי נאפו ודם בידיהן
ואת גלוליהן נאפו וגם
את בניהן אשר ילדו
לי העבירו להם לאכלה
עוד זאת עשו לי טמאו
את מקדשי ביום ההוא
ואת שבתותי חללו
ובשחטם את בניהם
לגלוליהם ויבאו אל
מקדשי ביום ההוא ל
לחללו והנה כה עשו ב
בתוך ביתי ואף כי תש
תשלחנה לאנשים באים
ממרחק אשר מלאך
מלאך שלוח אליהם
והנה באו לאשר
רחצת כחלת עיניך
ועדית עדי וישבת על
מטה כבודה ושלחן

ערוך לפניה וקטרתי
ושמני שמת עליה:
וקול המון שלו בה ואל
אנשים מרב אדם מובאים
סבאים ממדבר ויתנו צמידים
אל ידיהן ועטרת תפארת
על ראשיהן: ואמר
לבלה נאופים עתה יזנה
תזנותיה והיא: ויבוא
אליה כבוא אל אשה
זונה כן באו אל אהלה
ואל אהליבה אשת הזמה:
ואנשים צדיקים
המה ישפטו אותהם
משפט נאפות ומשפט
שפכות דם כי נאפת
הנה ודם בידיהן:
כי כה אמר
אדני יהוה העלה עליהם
קהל ונתן אתהן
לזעוה ולבז: ורגמו עליהן
אבן קהל וברא אותהן
בחרבותם בניהם ובנותיהם
יהרגו ובתיהן באש
ישרפו: והשבתי
זמה מן הארץ ונוסרו
כל הנשים ולא
תעשינה כזמתכנה: ונתנו
זמתכנה עליכן
וחטאי גלוליכן תשאינה

אדני
וידעתם כי אני אדני יהוה:
ויהי דבר
יהוה אלי בשנה התשיעית
בחדש העשירי בעשור
לחדש לאמר: בן אדם
כתוב לך את שם היום
את עצם היום הזה סמך
מלך בבל אל ירושלם בעצם
היום הזה: ומשל אל
בית המרי משל ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה
שפת הסיר שפת וגם
יצק בו מים: אסף נתחיה
אליה כל נתח טוב ירך
וכתף מבחר עצמים
מלא: מבחר הצאן לקוח
וגם דור העצמים תחתיה
רתח רתחיה גם בשלו
עצמיה בתוכה:
לכן כה
אמר אדני יהוה אוי
עיר הדמים סיר אשר
חלאתה בה וחלאתה
לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא נפל עליה
גורל: כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע
שמתהו לא שפכתהו
על הארץ לכסות עליו
עפר: להעלות חמה

לנקם נקם נתתי את דמה
על צחיח סלע לבלתי
הכסות:
לכן כה אמר אדני יהוה
אוי עיר הדמים גם אני
אגדיל המדורה הרבה
העצים הדלק האש התם
הבשר והרקח המרקחה
והעצמות יחרו: והעמידה
על גחליה רקה למען
תחם וחרה נחשתה
ונתכה בתוכה טמאתה
תתם חלאתה: תאנים
הלאת ולא תצא ממנה
רבת חלאתה באש
חלאתה: בטמאתך
זמה יען טהרתיך ולא
טהרת מטמאתך לא
תטהרי עוד עד הניחי
את חמתי בך: אני יהוה
דברתי באה ועשיתי לא
אפרע ולא אחוס ולא
אנחם כדרכיך וכעלילותיך
שפטוך נאם אדני
יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם הנני
לקח ממך את מחמד
עיניך במגפה ולא תספד
ולא תבכה ולא תבוא
דמעתך: האנק דם מתים

אבל לא תעשה פארך
חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה
על שפם ולחם אנשים
לא תאכל: ואדבר
אל העם בבקר ותמת
אשתי בערב ואעש
בבקר כאשר צויתי:
ויאמרו אלי העם הלא
תגיד לנו מה אלה לנו
כי אתה עשה: ואמר
אליהם דבר יהוה היה
אלי לאמר: אמר לבית
ישראל כה אמר אדני
יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם
מחמד עיניכם ומחמל
נפשכם ובניכם ובנותיכם
אשר עזבתם בחרב
יפלו: ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא
תעטו ולחם אנשים
לא תאכלו: ופארכם
על ראשיכם ונעליכם
ברגליכם לא תספדו
ולא תבכו ונמקתם
בעונתיכם ונהמתם
איש אל אחיו: והיה
יחזקאל לכם למופת
ככל אשר עשה תעשו
בבאה וידעתם כי אני

אדני יהוה
ואתה בן אדם הלא ביום
קחתי מהם את מעזם
משוש תפארתם את
מחמד עיניהם ואת
משא נפשם בניהם
ובנותיהם ביום ההוא
יבוא הפליט אליך
להשמעות אזנים ביום
ההוא יפתח פיך את
הפליט ותדבר ולא
תאלם עוד והיית להם
למופת וידעו כי אני
יהוה

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים
פניך אל בני עמון
והנבא עליהם ואמרת
לבני עמון שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה יען אמרך
האח אל מקדשי כי
נחל ואל אדמת ישראל
כי נשמה ואל בית
יהודה כי הלכו בגולה
לכן הנני נתנך לבני קדם
למורשה וישבו טירו
טירותיהם בך ונתנו בך
משכניהם המה יאכלו
פריך והמה ישתו חלבך
ונתתי את רבה לנוה

לכן

גמלים ואת בני עמון
למרבץ צאן וידעתם כי
אני יהוה כי כה אמר
אדני יהוה יען מחאך
יד ורקעך ברגל ותשמח
בכל שאטך בנפש אל
אדמת ישראל לכן
הנני נטיתי את ידי על
עליך ונתתיך לבג לגוים
והכרתיך מן העמים
והאבדתיך מן הארצות
אשמידך וידעת כי אני
יהוה

לבז ק׳

כה אמר אדני יהוה
יען אמר מואב ושעיר
הנה ככל הגוים בית
יהודה לכן הנני פתח
את כתף מואב מהערים
מעריו מקצהו צבי ארץ
בית הישימות בעל מעון
וקריתמה לבני קדם
על בני עמון ונתתיה
למורשה למען לא
תזכר בני עמון בגוים
ובמואב אעשה שפטים
וידעו כי אני יהוה

כה אמר אדני
יהוה יען עשות אדום
בנקם נקם לבית יהודה
ויאשמו אשום ונקמו
בהם לכן כה אמר

אדני יהוה ונטתי ידי
על אדום והכרתי ממנה
אדם ובהמה ונתתיה
חרבה מתימן ודדנה
בחרב יפלו ונתתי את
נקמתי באדום ביד עמי
ישראל ועשו באדום
כאפי וכחמתי וידעו את
נקמתי נאם אדני
יהוה

חצי הספר

כה אמר אדני יהוה
יען עשות פלשתים
בנקמה וינקמו נקם
בשאט בנפש למשחית
איבת עולם לכן כה
אמר אדני יהוה הנני
נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים
והאבדתי את שארית
חוף הים ועשיתי בם
נקמות גדלות בתוכחות
חמה וידעו כי אני אדני
יהוה בתתי את נקמתי
בם

ויהי בעשתי עשרה
שנה באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם יען אשר אמרה
צר על ירושלם האח
נשברה דלתות העמים
נסבה אלי אמלאה

החרבה לכן כה אמר
אדני יהוה הנני עליך
צר והעליתי עליך גוים
רבים כהעלות הים לגליו
ושחתו חמות צר והרסו
מגדליה וסחיתי עפרה
ממנה ונתתי אותה לצחיח
סלע משטח חרמים
תהיה בתוך הים כי אני
יהוה דברתי נאם אדני
יהוה והיתה לבז לגוים
ובנותיה אשר בשדה
בחרב תהרגנה וידעו כי
אני יהוה

כי כה אמר אדני יהוה
הנני מביא אל צר
נבוכדראצר מלך בבל
מצפון מלך מלכים
בסוס וברכב ובפרשים
וקהל ועם רב בנותיך
בשדה בחרב יהרג ונתן
עליך דיק ושפך עליך
סללה והקים עליך צנה
ומחי קבלו יתן בחומתיך
ומגדלתיך יתץ בחרבותיו
משפעת סוסיו יכסך
אבקם מקול פרש וגלגל
ורכב תרעשנה חומותיך
בבאו בשעריך כמבואי
עיר מבקעה בפרסות
סוסיו ירמס את כל

חוצותיך עמך בחרב
יהרג ומצבות עזך לארץ
תרד ושללו חילך ובזזו
רכלתך והרסו חומותיך
ובתי חמדתך יתצו
ואבניך ועציך ועפרך
בתוך מים ישימו
והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמע
עוד ונתתיך לצחיח
סלע משטח חרמים
תהיה לא תבנה עוד כי
אני יהוה דברתי נאם
אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה
לצור הלא מקול מפל
מפלתך באנק חלל בהרג
הרג בתוכך ירעשו האיים
וירדו מעל כסאותם
כל נשיאי הים והסירו
את מעיליהם ואת
בגדי רקמתם יפשטו
חרדות ילבשו על הארץ
ישבו וחרדו לרגעים
ושממו עליך ונשאו
עליך קינה ואמרו לך
איך אבדת נושבת מימים
העיר ההללה אשר היתה — היתה
חזקה בים היא וישביה
אשר נתנו חתיתם לכל

יושביה עתה יחרדו
האיין יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים
מצאתך
כי כה אמר אדני יהוה
בתתי אתך עיר נחרבת
כערים אשר לא נושבו
בהעלות עליך את תהום
וכסוך המים הרבים
והורדתיך את יורדי בור
אל עם עולם והושבתיך
בארץ תחתיות כחרבות
מעולם את יורדי בור
למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים בלהות
אתנך ואינך ותבקשי
ולא תמצאי עוד לעולם
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן
אדם שא על צר קינה
ואמרת לצור הישבתי
על מבואת ים רכלת
העמים אל איים רבים
כה אמר אדני יהוה צור
את אמרת אני כלילת
יפי ברושים משניר
בנו לך את כל לחתים
ארז מלבנון לקחו לעשות
תרן עליך אלונים מבשן

בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך

מבשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן בת
אשרים מאיי כתים — כתיים
שש ברקמה ממצרים
היה מפרשך להיות לך
לנס תכלת וארגמן
מאיי אלישה היה
מכסך ישבי צידון
וארוד היו שטים לך
חכמיך צור היו בך המה
חבליך זקני גבל וחכמיה
היו בך מחזיקי בדקך
כל אניות הים ומלחיהם
היו בך לערב מערבך
פרס ולוד ופוט היו
בחילך אנשי מלחמתך
מגן וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך בני ארוד
וחילך על חומותיך
סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על
חומותיך סביב המה
כללו יפיך תרשיש
סחרתך מרב כל הון
בכסף ברזל בדיל ועופרת
נתנו עזבוניך יון תבל
ומשך המה רכליך
בנפש אדם וכלי
נחשת נתנו מערבך
מבית תוגרמה סוסים

ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך בכרים ואילים

ופרשים ופרדים נתנו
עזבוניך בני דדן רכליך
איים רבים סחרת ידך
קרנות שן והובנים
השיבו אשכרך ארם
סחרתך מרב מעשיך
בנפך ארגמן ורקמה
ובוץ וראמת וכדכד
נתנו בעזבוניך יהודה
וארץ ישראל המה רכליך
בחטי מנית ופנג ודבש
ושמן וצרי נתנו מערבך
דמשק סחרתך ברב
מעשיך מרב כל הון
ביין חלבון וצמר צחר
ודן ויון מאוזל בעזבוניך
נתנו ברזל עשות קדה
וקנה במערבך היה דדן
רכלתך בבגדי חפש לרכבה
בם — ועתודים סחריך רכלי שבא
ורעמה המה רכליך
בראש כל בשם ובכל
אבן יקרה וזהב נתנו
עזבוניך חרן וכנה ועדן
רכלי שבא אשור כל
כלמד רכלתך המה
רכליך במכללים בגלומי
תכלת ורקמה ובגנזי
ברמים בחבלים חבשים
חבשים וארזים במרכלתך

במים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים
שברך בלב ימים׃

אניות תרשיש שרותיך
מערבך ותמלאי ותכבדי
מאד בלב ימים׃ הונך
ועזבונך מערבך מלחיך
וחבליך מחזיקי בדקך
וערבי מערבך וכל אנשי
מלחמתך אשר בך ובכל
קהלך אשר בתוכך יפלו
בלב ימים ביום מפלתך
לקול זעקת חבליך ירעשו
מגרשות׃ וירדו
מאניותיהם כל תפשי
משוט מלחים כל חבלי
הים אל הארץ יעמדו׃
והשמיעו עליך בקולם
ויזעקו מרה ויעלו עפר
על ראשיהם באפר
יתפלשו׃ והקריחו אליך
קרחה וחגרו שקים
ובכו אליך במר נפש
מספד מר׃ ונשאו אליך
בניהם קינה וקוננו
עליך מי כצור כדמה
בתוך הים׃ בצאת עז
בוניך מימים השבעת
עמים רבים ברב הוניך
ומערביך העשרת
מלכי ארץ׃ עת
נשברת מימים
במעמקי מים מערבך

וכל קהלך בתוכך נפלו׃
כל ישבי האיים שממו
עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים׃ סחרים
בעמים שרקו עליך
בלהות היית ואינך עד
עולם׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם אמר
לנגיד צר כה אמר אדני
יהוה יען גבה לבך ותאמר
אל אני מושב אלהים
ישבתי בלב ימים ואתה
אדם ולא אל ותתן לבך
כלב אלהים׃ הנה חכם
אתה מדנאל כל סתום
לא עממוך׃ בחכמתך
ובתבונתך עשית לך
חיל ותעש זהב וכסף
באוצרותיך׃ ברב חכמתך
ברכלתך הרבית חילך
ויגבה לבבך בחילך׃
לכן כה אמר
אדני יהוה יען תתך
את לבבך כלב אלהים׃
לכן הנני מביא עליך
זרים עריצי גוים
והריקו חרבותם על
יפי חכמתך וחללו
יפעתך׃ לשחת

מדנאל ז

יורדוך ומתה ממותי
חלל בלב ימים׃ האמר
תאמר אלהים אני לפני
הרגך ואתה אדם ולא
אל ביד מחלליך׃ מותי
ערלים תמות ביד זרים
כי אני דברתי נאם אדני
יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שא
קינה על מלך צור
ואמרת לו כה אמר
אדני יהוה אתה חותם
תכנית מלא חכמה
וכליל יפי׃ בעדן גן
אלהים היית כל אבן
יקרה מסכתך אדם
פטדה ויהלם תרשיש
שהם וישפה ספיר
נפך וברקת וזהב מלאכת
תפיך ונקביך בך ביום
הבראך כוננו׃ את כרוב
ממשח הסוכך ונתתיך
בהר קדש אלהים היית
בתוך אבני אש התהלכת׃
תמים אתה בדרכיך
מיום הבראך עד נמצא
עולתה בך׃ ברב רכלתך
מלו תוכך חמס ותחטא
ואחללך מהר אלהים

ואבדך כרוב הסוכך
מתוך אבני אש׃ גבה
לבך ביפיך שחת חכמתך
על יפעתך על ארץ
השלכתיך לפני מלכים
נתתיך לראוה בך׃ מרב
עוניך בעול רכלתך
חללת מקדשיך ואוצא
אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר על הארץ
לעיני כל ראיך׃ כל
יודעיך בעמים שממו
עליך בלהות היית ואינך
עד עולם׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים
פניך אל צידון והנבא
עליה ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך
צידון ונכבדתי בתוכך
וידעו כי אני יהוה
בעשותי בה שפטים
ונקדשתי בה׃ ושלחתי
בה דבר ודם בחוצותיה
ונפלל חלל בתוכה בחרב
עליה מסביב וידעו כי
אני יהוה׃ ולא יהיה
עוד לבית ישראל סלון
ממאיר וקוץ מכאב
מכל סביבתם השאטים

אותם וידעו כי אני אדני יהוה

כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב. וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם

בשנה העשירית

בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה. דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני.

ונתתי חחים בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק. ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה. וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל. בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים.

לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה. והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי. לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש. לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה

[illegible]

ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיינה שממה

לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות. כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה. ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה. מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים. ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה.

ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר

על העבדה אשר עבד עליה. לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו. פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה. ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר. בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום. כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה. ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו

המונה ונהרסו יסודתיה
כוש ופוט ולוד וכל
הערב וכוב ובני ארץ
הברית אתם בחרב
יפלו
כה אמר אדני יהוה
ונפלו סמכי מצרים
וירד גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו בה
נאם אדני יהוה ונשמו
ועריו בתוך ערים נחר
בות תהיינה וידעו
כי אני יהוה בתתי
אש במצרים ונשברו
כל עזריה ביום ההוא
יצאו מלאכים מלפני
בצים להחריד את
כוש בטח והיתה
חלחלה בהם ביום
מצרים כי הנה באה
כה אמר
אדני יהוה והשבתי
את המון מצרים ביד
נבוכדראצר מלך
בבל הוא ועמו אתו
עריצי גוים מובאים
לשחת הארץ והריקו

בתוך ארצות נשמות

תחול

חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ
חלל ונתתי יארים חרבה
ומכרתי את הארץ ביד
רעים והשמתי ארץ
ומלאה ביד זרים אני
יהוה דברתי
כה אמר אדני יהוה
והאבדתי גלולים והשבתי
אלילים מנף ונשיא
מארץ מצרים לא יהיה
עוד ונתתי יראה בארץ
מצרים והשמתי את
פתרוס ונתתי אש בצען
ועשיתי שפטים בנא
ושפכתי חמתי על סין
מעוז מצרים והכרתי
את המון נא ונתתי אש
במצרים חול תחול סין ונא
תהיה להבקע ונף צרי יומם
בחורי און ופיבסת בחרב
יפלו והנה בשבי תלכנה
ובתחפנחס חשך היום בש
שברי שם את מטות
מצרים ונשבת בה גאון עזה
היא ענן יכסנה ובנותיה
בשבי תלכנה ועשיתי שפ

שפטים במצרים וידעו
כי אני יהוה
ויהי באחת עשרה שנה
בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם את זרוע
פרעה מלך מצרים
שברתי והנה לא חבשה
לתת רפאות לשום חתול
לחבשה לחזקה לתפש
בחרב
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני אל פרעה מלך
מצרים ושברתי את
זרעתיו ואת הנשברת את החזקה
והפלתי את החרב מידו
בגוים והפצותי את מצרים
וזריתם בארצות וחז
וחזקתי את זרועת מלך
בבל ונתתי את חרבי
בידו ושברתי את זרעות
פרעה ונאק נאקות חלל
לפניו והחזקתי את
זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה וידעו כי
אני יהוה בתתי חרבי
ביד מלך בבל ונטה
אתה אל ארץ מצרים

והפצותי את מצרים
בגוים וזריתי אותם
בארצות וידעו כי אני
יהוה
ויהי באחת עשרה שנה
בשלישי באחד לחדש
לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם אמר
אל פרעה מלך מצרים
ואל המונו אל מי דמית
בגדלך הנה אשור ארז
בלבנון יפה ענף וחרש
מצל וגבה קומה ובין
עבתים היתה צמרתו
מים גדלוהו תהום רממ
רוממתהו את נהרתיה
הלך סביבות מטעה
ואת תעלתיה שלחה
אל כל עצי השדה על
כן גבהא קמתו מכל עצי
השדה ותרבינה סרעפ
סרעפתיו ותארכנה
פארתו ממים רבים
בשלחו בסעפתיו קננו
כל עוף השמים ותחת
פארתיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו כל
גוים רבים ויף בגדלו

בארך דליותיו כי היה
שרשו אל מים רבים:
ארזים לא עממהו בגן
אלהים ברושים לא דמו
אל סעפתיו וערמנים
לא היו כפארתיו כל עץ
בגן אלהים לא דמה
אליו ביפיו: יפה עשיתיו
ברב דליותיו ויקנאהו
כל עצי עדן אשר בגן
האלהים:
לכן כה אמר אדני יהוה
יען אשר גבהת בקומה
ויתן צמרתו אל בין עב
עבותים ורם לבבו בגבהו:
ואתנהו ביד איל גוים
עשו יעשה לו כרשעו
גרשתהו: ויכרתהו ז
זרים עריצי גוים ויטשהו
אל ההרים ובכל גאיות
נפלו דליותיו ותשברנה
פארתיו בכל אפיקי
הארץ וירדו מצלו כל
עמי הארץ ויטשהו:
על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פארתיו הי
היו כל חית השדה: למען
אשר לא יגבהו

בקומתם כל עצי מים
ולא יתנו את צמרתם
אל בין עבתים ולא יעמדו
אליהם בגבהם כל שתי
מים כי כלם נתנו למות
אל ארץ תחתית בתוך
בני אדם אל יורדי בור
כה אמר
אדני יהוה ביום רדתו
שאולה האבלתי כסתי
עליו את תהום ואמנע
נהרותיה ויכלאו מים
רבים ואקדר עליו לבנון
וכל עצי השדה עליו
עלפה מקול מפלתו הרעשתי
גוים בהורדי אתו שאלה
את יורדי בור וינחמו ב
בארץ תחתית כל עצי
עדן מבחר וטוב לבנון
כל שתי מים: גם הם
אתו ירדו שאלה אל
חללי חרב וזרעו ישבו
בצלו בתוך גוים: אל מי
דמית ככה בכבוד ובגדל
בעצי עדן והורדת את
עם עצי עדן אל ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב
את חללי חרב הוא פר

פרעה וכל המונה נאם
אדני יהוה:
ויהי בשתי עשרה שנה
בשני עשר לחדש היה חדש באחד
דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם שא קינה על
פרעה מלך מצרים ו
ואמרת אליו כפיר
גוים נדמית ואתה כתנים
בימים ותגח בנהרותיך
ותדלח מים ברגליך
ותרפס נהרותם:
כה אמר אדני יהוה
ופרשתי עליך את
רשתי בקהל עמים רבים
והעלוך בחרמי: ונטש
ונטשתיך בארץ על
פני השדה אטילך
והשכנתי עליך כל עוף
השמים והשבעתי מ
ממך חית כל הארץ:
ונתתי את בשרך על
ההרים ומלאתי הגאיות
רמותך: והשקיתי ארץ
צפתך מדמך אל ההרים
ואפקים ימלאון ממך:
וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את כבביהם

שמש בענן אכסנו וירח
לא יאיר אורו: כל מאורי
אור בשמים אקדירם
עליך ונתתי חשך על
ארצך נאם אדני יהוה:
והכעסתי לב עמים רבים
בהביאי שברך בגוים
על ארצות אשר לא
ידעתם: והשמותי עליך
עמים רבים ומלכיהם
ישערו עליך שער בעת
בעופפי חרבי על פניהם
וחרדו לרגעים איש ל
לנפשו ביום מפלתך:
כי כה אמר
אדני יהוה חרב מלך
בבל תבואך: בחרבות ג
גבורים אפיל המונך
עריצי גוים כלם ושדדו
את גאון מצרים ונשמד
כל המונה: והאבדתי את
כל בהמתה מעל מים
רבים ולא תדלחם רגל
אדם עוד ופרסות בהמה
לא תדלחם: אז אשקיע
מימיהם ונהרותם כ
כשמן אוליך נאם אדני
יהוה: בתתי את ארץ

מצרים שממה ונשמה
ארץ ממלאה בהכותי
את כל יושבי בה וידעו
כי אני יהוה. קינה היא
וקוננוה בנות הגוים תק
תקוננה אותה על מצרים
ועל כל המונה תקוננה
אותה נאם אדני יהוה
ויהי בשתי
עשרה שנה בחמשה עשר
לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר. בן אדם נהה
על המון מצרים והורדהו
אותה ובנות גוים אדרם
אל ארץ תחתיות את
יורדי בור. ממי נעמת
רדה והשכבה את ערלים.
בתוך חללי חרב יפלו
חרב נתנה משכו אותה
וכל המוניה. ידברו לו
אלי גבורים מתוך שאול
את עזריו ירדו שכבו
הערלים חללי חרב. שם אשור
וכל קהלה סביבותיו
קברתיו כלם חללים
הנפלים בחרב. אשר
נתנו קברתיה בירכתי
בור ויהי קהלה סביבות

קברתה כלם חללים
הנפלים בחרב אשר
נתנו חתית בארץ חיים.
שם עילם וכל המונה
סביבות קברתה כלם
חללים הנפלים בחרב
אשר ירדו ערלים אל
ארץ תחתיות אשר
נתנו חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי
בור. בתוך חללים נתנו
משכב לה בכל המונה
סביבותיו קברתיה כלם
ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם
בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור
בתוך חללים נתן. שם
משך תבל וכל המונה
סביבותיו קברותיה כלם
ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ
חיים. ולא ישכבו את
גבורים נפלים מערלים
אשר ירדו שאול בכלי
מלחמתם ויתנו את
חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונתם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ

חיים. ואתה בתוך ערלים
תשבר ותשכב את חללי
חרב. שמה אדום מלכיה
וכל נשיאיה אשר נתנו
בגבורתם את חללי חרב
המה את ערלים ישכבו
ואת ירדי בור. שמה
נסיכי צפון כלם וכל
צידני אשר ירדו את
חללים בחתיתם מגבורתם
בושים וישכבו ערלים
את חללי חרב וישאו
כלמתם את יורדי בור.
אותם יראה פרעה ונחם
על כל המונה חללי חרב
פרעה וכל חילו נאם
אדני יהוה. כי נתתי
את חתיתו בארץ חיים
והשכב בתוך ערלים
את חללי חרב פרעה
וכל המונה נאם אדני
יהוה.
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם דבר אל בני
עמך ואמרת אליהם
ארץ כי אביא עליה
חרב ולקחו עם הארץ
איש אחד מקציהם
ונתנו אתו להם לצפה

וראה את החרב באה
על הארץ ותקע בשופר
והזהיר את העם. ושמע
השמע את קול השופר
ולא נזהר ותבוא חרב
ותקחהו דמו בראשו יהיה
את קול השופר שמע
ולא נזהר דמו בו יהיה
והוא נזהר נפשו מלט
והצפה כי יראה את
החרב באה ולא תקע
בשופר והעם לא נזהר
ותבוא חרב ותקח מהם
נפש הוא בעונו נלקח
ודמו מיד הצפה אדרש
ואתה בן
אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר
והזהרת אתם ממני.
באמרי לרשע רשע מות
תמות ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו הוא רשע
בעונו ימות ודמו מידך
אבקש. ואתה כי הזהרת
רשע מדרכו לשוב ממ
ממנה ולא שב מדרכו
הוא בעונו ימות ואתה
נפשך הצלת.
ואתה בן אדם אמר אל

בית ישראל כן אמרתם
לאמר כי פשעינו וחטאתינו
עלינו ובם אנחנו נמקים
ואיך נחיה אמר אליהם
חי אני נאם אדני יהוה
אם אחפץ במות הרשע
כי אם בשוב רשע מד
מדרכו וחיה שובו שובו
מדרכיכם הרעים ולמה
תמותו בית ישראל
ואתה בן אדם
אמר אל בני עמך צדקת
הצדיק לא תצילנו ביום
פשעו ורשעת הרשע
לא יכשל בה ביום שובו
מרשעו וצדיק לא יוכל
לחיות בה ביום חטאתו
באמרי לצדיק חיה יחיה
והוא בטח על צדקתו
ועשה עול כל צדקתו
לא תזכרנה ובעולו
אשר עשה בו ימות
ובאמרי לרשע מות
תמות ושב מחטאתו
ועשה משפט וצדקה
חבל ישיב רשע גזלה
ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול
חיו יחיה לא ימות כל

חטאתו אשר חטא לא
תזכרנה לו משפט וצדקה
עשה חיו יחיה ואמרו
בני עמך לא יתכן דרך
אדני והמה דרכם לא
יתכן בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם
ובשוב רשע מרשעתו
ועשה משפט וצדקה
עליהם הוא יחיה ואמ
ואמרתם לא יתכן דרך
אדני איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל
ויהי בשתי
עשרה שנה בעשרי
בחמשה לחדש לגלותנו
בא אלי הפליט מירושלם
לאמר הכתה העיר ויד
יהוה היתה אלי בערב
לפני בוא הפליט ויפתח
את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי
ולא נאלמתי עוד:
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר בן אדם
ישבי החרבות האלה
על אדמת ישראל אמרים
לאמר אחד היה אברהם
ויירש את הארץ ואנחנו
רבים לנו נתנה הארץ
למורשה

לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה על הדם
תאכלו ועינכם תשאו
אל גלוליכם ודם תשפכו
והארץ תירשו עמדתם
על חרבכם עשיתן תועבה
ואיש את אשת רעהו
טמאתם והארץ תירשו
כה תאמר אליהם כה
אמר אדני יהוה חי
אני אם לא אשר בחרבות
בחרב יפלו ואשר על פני
השדה לחיה נתתיו
לאכלו ואשר במצדות
ובמערות בדבר ימותו
ונתתי את הארץ שממה
ומשמה ונשבת גאון עזה
עזה
ושממו הרי ישראל מאין
עובר וידעו כי אני יהוה
בתתי את הארץ שממה
ומשמה על כל תועבתם
אשר עשו:
ואתה בן אדם בני עמך
הנדברים בך אצל הקירות
ובפתחי הבתים ודבר חד
את אחד איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו
מה הדבר היוצא מאת
יהוה ויבואו אליך כמבוא

עם וישבו לפניך עמי
ושמעו את דבריך ואותם
לא יעשו כי עגבים בפיהם
המה עשים אחרי בצעם
לבם הלך והנך להם כשיר
עגבים יפה קול ומטב
נגן ושמעו את דבריך
ועשים אינם אותם ובב
ובבאה הנה באה וידעו
כי נביא היה בתוכם
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר בן אדם
הנבא על רועי ישראל
הנבא ואמרת אליהם
לרעים כה אמר אדני
יהוה הוי רעי ישראל אשר
היו רעים אותם הלוא
הצאן ירעו הרעים את
החלב תאכלו ואת הצמר
תלבשו הבריאה תזבחו
הצאן לא תרעו את הנח
הנחלות לא חזקתם ואת
החולה לא רפאתם ולנש
ולנשברת לא חבשתם
ואת הנדחת לא השבתם
ואת האבדת לא בקשתם
ובחזקה רדיתם אתם
ובפרך ותפוצינה מבלי
רעה ותהיינה לאכלה

לכל חית השדה ותפוצינה
ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל כל
פני הארץ נפצו צאני ואין
דורש ואין מבקש׃ לכן
רעים שמעו את דבר
יהוה׃ חי אני נאם אדני
יהוה אם לא יען היות
צאני לבז ותהיינה צאני
לאכלה לכל חית השדה
מאין רעה ולא דרשו
רעי את צאני וירעו
הרעים אותם ואת צאני
לא רעו׃ לכן הרעים שמעו
דבר יהוה׃ כה אמר אדני
יהוה הנני אל הרעים
ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות צאן
ולא ירעו עוד הרעים
אותם והצלתי צאני
מפיהם ולא תהיין
להם לאכלה׃
כי כה אמר אדני יהוה
הנני אני ודרשתי את צאני
צאני ובקרתים כבקרת
רעה עדרו ביום היותו
בתוך צאנו נפרשות
כן אבקר את צאני
והצלתי אתהם מכל

המקומות אשר נפצו שם
שם ביום ענן וערפל׃ והו
והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות
והביאותים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל
באפיקים ובכל מושבי
הארץ׃ במרעה טוב ארעה
אתם ובהרי מרום ישראל
יהיה נוהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל׃
אני ארעה צאני ואני
ארביצם נאם אדני יהוה׃
את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת
אחבש ואת החולה
אחזק ואת השמנה
ואת החזקה אשמיד
ארענה במשפט׃ ואתנה
צאני כה אמר אדני יהוה
הנני שפט בין שה לשה
לאילים ולעתודים׃ המעט
מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיכם תרמסו
ברגליכם ומשקע מים
תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון׃ וצאני
מרמס רגליכם תרעינה

ומרפש רגליכם תשתינה׃
לכן כה
אמר אדני יהוה אליהם
הנני אני ושפטתי בין שה
בריה ובין שה רזה׃ יען
בצד ובכתף תהדפו
ובקרניכם תנגחו כל
הנחלות עד אשר הפיצותם
אותנה אל החוצה׃ והושע
והושעתי לצאני
ולא תהיינה עוד לבז
ושפטתי בין שה לשה׃
והקמתי עליהם רעה אחד
אחד ורעה אתהן את
עבדי דויד הוא ירעה
אותם והוא יהיה להן
לרעה׃ ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי
דוד נשיא בתוכם אני
יהוה דברתי׃ וכרתי להם
ברית שלום והשבתי חיה
רעה מן הארץ וישבו
במדבר לבטח וישנו
ביערים׃ ונתתי אותם
וסביבות גבעתי ברכה
והורדתי הגשם בעתו
גשמי ברכה יהיו׃ ונתן
עץ השדה את פריו
והארץ תתן יבולה והיו

על אדמתם לבטח וידעו
כי אני יהוה בשברי את
מטות עלם והצלתים
מיד העבדים בהם׃ ולא
יהיו עוד בז לגוים וחית
הארץ לא תאכלם וישבו
לבטח ואין מחריד׃ והקמ
והקמתי להם מטע לשם
לשם ולא יהיו עוד אספי
רעב בארץ ולא ישאו
עוד כלמת הגוים׃ וידעו
כי אני יהוה אלהיהם
אתם והמה עמי בית
ישראל נאם אדני יהוה׃
ואתן צאני צאן מרעיתי
אדם אתם אני אלהיכם
נאם אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ בן אדם שים
פניך על הר שעיר והנבא
עליו׃ ואמרת לו כה אמר
אדני יהוה הנני אליך הר
שעיר ונטיתי ידי עליך
ונתתיך שממה ומשמה׃
עריך חרבה אשים ואתה
שממה תהיה וידעת כי
אני יהוה׃ יען היות לך
איבת עולם ותגר את בני
ישראל על ידי חרב בעת

אידם בעת עון קץ׃ לכן
חי אני נאם אדני יהוה
כי לדם אעשך ודם ירדפך
אם לא דם שנאת ודם
ירדפך׃ ונתתי את הר
שעיר לשממה ושממה
והכרתי ממנו עבר ושב׃
ומלאתי את הריו חלליו
גבעותיך וגאותיך וכל
אפיקיך חללי חרב יפלו
בהם׃ שממות עולם אתנך
ועריך לא תשבנה וידעתם
כי אני יהוה׃ יען אמרך
את שני הגוים ואת שתי
הארצות לי תהיינה
וירשנוה ויהוה שם היה׃
לכן חי אני נאם אדני
יהוה ועשיתי כאפך
ובקנאתך אשר עשיתה
משנאתיך בם ונודעתי
בם כאשר אשפטך׃ וידעת
כי אני יהוה שמעתי
את כל נאצותיך
אשר אמרת על הרי
ישראל לאמר שממה
לנו נתנו לאכלה׃ ותגדילו
עלי בפיכם והעתרתם
עלי דבריכם אני שמעתי׃
כה אמר

אדני יהוה כשמח כל
הארץ שממה אעשה
לך׃ כשמחתך לנחלת
בית ישראל על אשר
שממה תהיה הר שעיר (כן אעשה לך שממה)
וכל אדום כלה וידעו כי
אני יהוה׃
ואתה בן אדם הנבא אל
הרי ישראל ואמרת
הרי ישראל שמעו
דבר יהוה׃ כה אמר אדני
יהוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות
עולם למורשה היתה
לנו׃ לכן הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה
יען ביען שמות ושאף
אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשארית הגוים
ותעלו על שפת לשון
ודבת עם׃ לכן הרי
ישראל שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה להרים ולגב
ולגבעות לאפיקים ולג
ולגאיות ולחרבות השמ
השממות ולערים הנע
הנעזבות אשר היו לבז
וללעג לשארית הגוים

אשר מסביב׃
לכן כה אמר אדני יהוה
אם לא באש קנאתי
דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כלא אשר
נתנו את ארצי להם
למורשה בשמחת כל
לבב בשאט נפש למען
מגרשה לבז׃
לכן
הנבא על אדמת
ישראל ואמרת להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני
יהוה הנני בקנאתי ובחמתי
דברתי יען
כלמת גוים נשאתם׃
לכן כה
אמר אדני יהוה אני
נשאתי את ידי אם לא
הגוים אשר לכם מסביב
המה כלמתם ישאו׃
ואתם הרי ישראל
ענפכם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל
כי קרבו לבוא׃ כי הנני
אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם׃
והרביתי עליכם אדם

כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והחרבות
תבנינה׃ והרביתי עליכם
אדם ובהמה ורבו ופרו
והושבתי אתכם כקדמותיכם
והיטבתי מראשתיכם
וידעתם כי אני יהוה׃
והולכתי עליכם אדם
את עמי ישראל וירשוך
והיית להם לנחלה ולא
תוסף עוד לשכלם׃
כה אמר
אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם אתי
ומשכלת גויך היית׃ (גוייך)
לכן אדם לא תאכלי עוד
וגויך לא תכשלי עוד (וגוייך תשכלי)
נאם אדני יהוה׃
ולא אשמיע אליך עוד
כלמת הגוים וחרפת (וגויך לא תשכלי עוד)
עמים לא תשאי עוד נאם
אדני יהוה׃

ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם בית ישראל
ישבים על אדמתם

ויטמאו אותה בדרכם
ובעלילותם כטמאת
הנדה היתה דרכם לפני
ואשפך חמתי עליהם
על הדם אשר שפכו
על הארץ ובגלוליהם
טמאוה ואפיץ אתם
בגוים ויזרו בארצות
כדרכם וכעלילותם שפ
שפטתים ויבוא אל
הגוים אשר באו שם
ויחללו את שם קדשי
באמר להם עם יהוה
אלה ומארצו יצאו
ואחמל על שם קדשי
אשר חללוהו בית ישראל
בגוים אשר באו שמה
לכן אמר
לבית ישראל כה אמר
אדני יהוה לא למענכם
אני עשה בית ישראל
כי אם לשם קדשי אשר
חללתם בגוים אשר
באתם שם וקדשתי
את שמי הגדול המחלל
בגוים אשר חללתם
בתוכם וידעו כי אני הגוים
יהוה נאם אדני יהוה
בהקדשי בכם לעיניהם

ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם
אל אדמתכם וזרקתי
עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר
אתכם ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה
אתן בקרבכם והסרתי
את לב האבן
מבשרכם ונתתי
לכם לב בשר ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי
את אשר בחקי תלכו
ומשפטי תשמרו ועש
ועשיתם וישבתם בא
בארץ אשר נתתי
לאבתיכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים והושעתי
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי
אתו ולא אתן עליכם
רעב והרביתי את פרי
העץ ותנובת השדה
למען לא תקחו עוד אשר
חרפת רעב בגוים וזכ
וזכרתם את דרכיכם

הרעים ומעלליכם אשר
לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונתיכם
ועל תועבותיכם לא
למענכם אני עשה
נאם אדני יהוה יודע
לכם בושו והכלמו מדר
מדרכיכם בית ישראל
כה אמר
אדני יהוה ביום טהרי
אתכם מכל עונתיכם
והושבתי את הערים
ונבנו החרבות והארץ
הנשמה תעבד תחת
אשר היתה שממה
לעיני כל עובר ואמרו
הארץ הלזו הנשמה
היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות
והנהרסות בצורות ישבו
וידעו הגוים אשר
ישארו סביבותיכם כי
אני יהוה בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני
יהוה דברתי ועשיתי
כה אמר
אדני יהוה עוד זאת
אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה

אתם כצאן אדם כצאן
קדשים כצאן ירושלם
במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות
צאן אדם וידעו כי אני
יהוה

היתה

עלי יד יהוה ויוציאני
ברוח יהוה ויניחני בתוך
הבקעה והיא מלאה
עצמות והעבירני עליהם
סביב סביב והנה רבות
מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד
ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות
האלה ואמר אדני יהוה
אתה ידעת ויאמר אלי
הנבא על העצמות
האלה ואמרת אליהם
העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה כה
אמר אדני יהוה לעצמות
האלה הנה אני מביא
בכם רוח וחייתם ונתתי
עליכם גידים והעליתי

עליכם בשר וקרמתי
עליכם עור ונתתי בכם
רוח וחייתם וידעתם כי
אני יהוה ונבאתי כאשר
צויתי ויהי קול כהנבאי
והנה רעש ותקרבו עצ
עצמות עצם אל עצמו
וראיתי והנה עליהם ג
גדים ובשר עלה ויקרם
עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם ויאמר
אלי הנבא אל הרוח הנבא
בן אדם ואמרת אל הרוח
כה אמר אדני יהוה מ
מארבע רוחות באי הרוח
ופחי בהרוגים האלה
ויחיו והנבאתי כאשר
צוני ויחיו ויעמדו על ותבא בהם הרוח
רגליהם חיל גדול מאד
מאד ויאמר אלי בן
אדם העצמות האלה
כל בית ישראל המה הנה
אמרים יבשו עצמותינו
ואבדה תקותנו נגזרנו
לנו לכן הנבא ואמרת
אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני פתח את
קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי

והבאתי אתכם אל
אדמתכם וידעתם ישראל
כי אני יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי
ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמ
אדמתכם וידעתם כי
אני יהוה דברתי ועשיתי
נאם יהוה

ויהי
דבר יהוה
אלי לאמר ואתה בן
אדם קח לך עץ אחד
וכתב עליו ליהודה
ולבני ישראל חבריו
ולקח עץ אחד וכתב
עליו ליוסף עץ אפרים
וכל בית ישראל חבריו
וקרב אתם אחד אל
אחד לך לעץ אחד והיו
לאחדים בידך וכאשר
יאמרו אליך בני עמך
לאמר הלוא תגיד לנו מה
אלה לך דבר אליהם כה
אמר אדני יהוה הנה

אני לקח את עץ יוסף
אשר ביד אפרים ושבטי
ישראל חבריו ונתתי אותם
עליו את עץ יהודה וע
ועשיתם לעץ אחד
והיו אחד בידי והיו הע
העצים אשר תכתב
עליהם בידך לעיניהם
ודבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לקח
את בני ישראל מבין ה
הגוים אשר הלכו שם
וקבצתי אתם מסביב
והבאתי אותם אל אדמתם
ועשיתי אתם לגוי אחד
בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם
יהיו למלך ולא יהיה עוד
לשני גוים ולא יחצו
עוד לשתי ממלכות עוד
ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי
אתם מכל מושבתיהם
אשר חטאו בהם וטהרתי
אותם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים
ועבדי דוד מלך עליהם
ורועה אחד יהיה לכלם

ובמשפטי ילכו וחקותי
ישמרו ועשו אותם וי
וישבו על הארץ אשר
נתתי לעבדי ליעקב
אשר ישבו בה אבותיכם
וישבו עליה המה ובניהם
ובני בניהם עד עולם
ודוד עבדי נשיא להם
לעולם וכרתי להם ברית
שלום וברית עולם יהיה אותם
ונתתים והרביתי אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם
לעולם והיה משכני
עליהם והייתי להם
לאלהים והמה יהיו לי
לעם וידעו הגוים כי
אני יהוה מקדש את
ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים
פניך אל גוג ארץ המגוג
נשיא ראש משך ותבל
והנבא עליו ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני
אליך גוג נשיא ראש מ
משך ותבל ושובבתיך
ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל

חיל כלם סוסים ופרשים
לבשי מכלול כלם קהל
רב צנה ומגן תפשי חרב
חרבות כלם פרס כוש
ופוט אתם כלם מגן וכובע
גמר וכל אגפיה בית
תוגרמה ירכתי צפון
ואת כל אגפיו עמים
רבים אתך הכן והכן לך הכן
אתה וכל קהלך הנקהלים
עליך והיית להם למש
למשמר מימים רבים
תפקד באחרית השנים
תבוא אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמים
רבים על הרי ישראל
אשר היו לחרבה תמיד
והיא מעמים הוצאה
וישבו לבטח כלם ועלית
כשאה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה
אתה וכל אגפיך ועמים
רבים אותך
כה אמר אדני יהוה
והיה ביום ההוא יעלו
דברים על לבבך וחשבת
מחשבת רעה ואמרת
אעלה על ארץ פרזות
אבוא השקטים ישבי

לבטח כלם ישבים באין
חומה ובריח ודלתים
אין להם לשלל שלל
ולבז בז להשיב ידך
על חרבות נושבות
ואל עם מאסף מגוים
עשה מקנה וקנין ישבי
על טבור הארץ שבא
ודדן וסחרי תרשיש וכל
כפיריה יאמרו לך
הלשלל שלל אתה בא
הלבז בזז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשלל שלל
גדול
בן אדם
לכן הנבא ואמרת לגוג
כה אמר אדני יהוה
הלוא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח תדע
ובאת ממקומך מירכתי
צפון אתה ועמים רבים
אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב ועלית על
על עמי ישראל כענן לכסות
הארץ באחרית הימים
תהיה והבאותיך על
ארצי למען דעת הגוים
אתי בהקדשי בך לעיניהם
גוג כה

כה אמר אדני יהוה האתה
הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים
ההם שנים להביא אתך
עליהם

והיה

ביום
ההוא ביום בוא גוג על
אדמת ישראל נאם
אדני יהוה תעלה חמתי
באפי ובקנאתי באש
עברתי דברתי אם לא
ביום ההוא יהיה רעש
גדול על אדמת ישראל
ורעשו מפני דגי הים
ועוף השמים וחית
השדה וכל הרמש
הרמש על האדמה
וכל האדם אשר על
פני האדמה ונהרסו
ההרים ונפלו המדרגות
וכל חומה לארץ תפול
וקראתי עליו לכל הרי
חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחיו תהיה

ונשפטתי אתו בדבר
ובדם וגשם שוטף ואבני
אלגביש אש וגפרית
אמטיר עליו ועל אגפיו
ועל עמים רבים אשר
אתו והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני
לעיני גוים רבים וידעו
כי אני יהוה
ואתה בן אדם הנבא
על גוג ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך
ותבל ושבבתיך וששאתיך
והעליתיך מירכתי צפון
והבאותיך על הרי
ישראל והכיתי קשתך
מיד שמאלך וחציך
מיד ימינך אפיל על
הרי ישראל תפול אתה
וכל אגפיך ועמים אשר
אתך לעיט צפור כל
כנף וחית השדה נתתיך
תפל לאכלה על פני השדה
כי אני דברתי נאם אדני
יהוה ושלחתי אש
במגוג ובישבי האיים
לבטח וידעו כי אני יהוה
ואת שם קדשי אודיע

בתוך עמי ישראל ולא
אחל את שם קדשי עוד
וידעו כי אני יהוה קדוש הגוים
בישראל הנה באה
ונהיתה נאם אדני יהוה
הוא היום אשר דברתי
ויצאו ישבי ערי ישראל
ובערו והשיקו בנשק
ומגן וצנה בקשת ובחצים
ובמקל יד וברמח ובערו
בהם אש שבע שנים
ולא ישאו עצים מן
השדה ולא יחטבו מן
היערים כי בנשק יבערו
אש ושללו את
שלליהם ובזזו את
בזזיהם נאם אדני יהוה
והיה ביום
ההוא אתן לגוג מקום
שם קבר בישראל גיא הע
העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג :
טהר את הארץ שבעה וקברום בית ישראל למען
חדשים וקברו כל עם
הארץ והיה להם לשם
יום הכבדי נאם אדני
יהוה ואנשי תמיד
יבדילו עברים בארץ
מקברים את העברים
את הנותרים על פני
הארץ לטהרה מקצה

שבעה חדשים יחקרו
ועברו העברים בארץ
וראה עצם אדם ובנה
אצלו ציון עד קברו
אתו המקברים אל גיא
המון גוג וגם שם עיר
המונה וטהרו הארץ
ואתה בן
אדם כה אמר אדני
יהוה אמר לצפור כל
כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו
מסביב על זבחי אשר
אני זבח לכם זבח גדול
על הרי ישראל ואכל
ואכלתם בשר ושתיתם
דם בשר גבורים תאכלו
ודם נשיאי הארץ
תשתו אילים כרים
ועתודים פרים מריאי
בשן כלם ואכלתם
חלב לשבעה ושתיתם
דם לשכרון מזבחי
אשר זבחתי לכם וש
ושבעתם על שלחני
סוס ורכב גבור וכל איש
מלחמה נאם אדני יהוה
ונתתי את כבודי בגוים
וראו כל הגוים את

משפטי אשר עשיתי
ואת ידי אשר שמתי בהם
וידעו בית ישראל כי
אני יהוה אלהיהם מן
היום ההוא והלאה וידעו
הגוים כי בעונם גלו בית
ישראל על אשר מעלו
בי ואסתר פני מהם ואתנם
ביד צריהם ויפלו בחרב
כלם כטמאתם וכפשע
וכפשעיהם עשיתי אתם
ואסתר פני מהם
לכן כה אמר
אדני יהוה עתה אשיב
את שבית יעקב ורחמתי
כל בית יעקב וקנאתי ישראל
לשם קדשי
ונשו את כלמתם ואת
כל מעלם אשר מעלו
בי בשבתם על אדמתם
לבטח ואין מחריד בש
בשובבי אתם מן העמים
וקבצתי אתם מארצות
איביהם ונקדשתי בם לעיני
הגוים רבים וידעו כי אני
יהוה אלהיהם בהגלותי
אתם אל הגוים וכנסתים
על אדמתם ולא אותיר
עוד מהם שם ולא

אסתיר עוד פני מהם
אשר שפכתי את רוחי
על בית ישראל נאם
אדני יהוה
בעשרים וחמש שנה
לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדש בארבע
עשרה שנה אחר אשר
הכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי יד יהוה
ויבא אתי שמה במראות
אלהים הביאני אל ארץ
ישראל ויניחני אל הר
גבה מאד ועליו כמבנה
עיר מנגב ויביא אותי
שמה והנה איש מראהו
כמראה נחשת ופתיל
פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער וידבר
אלי האיש בן אדם ראה
בעיניך ובאזניך שמע
ושים לבך לכל אשר אני
מראה אותך כי למען
הראותכה הבאתה הנה
הגד את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל והנה
חומה מחוץ לבית סביב
סביב וביד האיש קנה
המדה שש אמות באמה

וטפח וימד את רחב הבנין
קנה אחד וקומה קנה
אחד ויבוא אל שער
אשר פניו דרך הקדימה
ויעל במעלתו וימד את
סף השער קנה אחד ארך
ואת סף אחד קנה אחד
רחב והתא קנה אחד
ארך וקנה אחד רחב ובין
התאים חמש אמות
וסף השער מאצל אלם
השער מהבית קנה אחד
וימד את אלם השער
שמנה אמות ואילו שתים
אמות ואלם השער
מהבית ותאי השער
דרך הקדים שלשה
מפה ושלשה מפה מדה
אחת לשלשתם ומדה
אחת לאילם מפו ומפו
וימד את רחב פתח
השער שלוש עשרה
אמות וגבול לפני התאות
אמה אחת ואמה אחת
גבול מפה והתא שש
אמות מפו ושש אמות
מפו וימד את השער
מגג השער לגגו רחב עשרים
וחמש אמות פתח נגד

וימד את אולם השער

עשר אמות ארך השער

פתח ויעש את אילים
ששים אמה ואל איל
החצר השער סביב סביב
ועל פני השער היאתון על
לפני אלם השער הפנימי
חמשים אמה וחלונות
אטמות אל התאים ואל
אליהמה לפנימה לשער
סביב סביב וכן לאלמות
וחלונות סביב סביב לפ
לפנימה ואל איל תמרים
ויביאני אל החצר
החיצונה והנה לשכות
ורצפה עשוי לחצר
סביב סביב שלשים לש
לשכות אל הרצפה
והרצפה אל כתף השערים
לעמת ארך השערים
הרצפה התחתונה וימד
רחב מלפני השער
התחתונה לפני החצר
הפנימי מחוץ מאה
אמה הקדים והצפון
והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו
שלושה מפו ושלשה
מפו ואילו ואלמו היה
כמדת השער הראשון

חמשים

חמשים אמה ארכו
ורחב חמש ועשרים באמה
וחלונו ואילמו ותמרו
כמדת השער אשר פניו
דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואילמו
לפניהם ושער לחצר
הפנימי נגד השער לצפון
ולקדים וימד משער
אל שער מאה אמה
ויולכני דרך הדרום והנה
שער דרך הדרום ומדד
אילו ואילמו כמדות
האלה וחלונים לו ולאי
ולאילמו סביב כהחלנות
האלה חמשים אמה
ארך ורחב חמש ועשרים
אמה ומעלות שבעה
עלותו ואילמו לפניהם
ותמרים לו אחד מפו
ואחד אל אילו ושער
לחצר הפנימי דרך הדרום
וימד משער אל השער
דרך הדרום מאה אמות
ויביאני אל חצר הפנימי
בשער הדרום וימד את
השער הדרום כמדות
האלה ותאו ואילו ואילמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו
סביב סביב חמשים אמה ארך
ורחב עשרים וחמש אמות
ואלמות סביב סביב ארך חמש

סביב

מפו

ועשרים אמה
ורחב חמש אמות
ואלמו אל החצר החיצונה
ותמרים אל אילו ומעלות
שמונה מעלו ויביאני
אל החצר הפנימי דרך
הקדים וימד את השער
כמדות האלה ותאו
ואילו ואלמו כמדות
האלה וחלונות לו
ולאלמו סביב סביב
ארך חמשים אמה
ורחב חמש ועשרים
אמה ואלמו לחצר
החיצונה ותמרים אל
אילו מפו ומפו שמנה
מעלות מעלו ויביאני
אל שער הצפון ומדד
כמדות האלה תאו
אלו ואלמו וחלונות
לו סביב סביב ארך
חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה
ואילו לחצר החיצונה
ותמרים אל אלו מפו
ומפו ושמנה מעלות
מעלו ולשכה ופתחה
באילים השערים
שם ידיחו את העלה

והלשכה אשר
פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי
משמרת

ובאלם השער שנים
שלחנות מפו
ושנים שלחנות מפה
לשחוט אליהם העלה
והחטאת והאשם ואל
הכתף מחוצה לעולה
לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות וארבעה
שלחנות מפו וארבעה
שלחנות מפה לכתף
השער שמנה שלחנות
אליהם ישחטו וארבעה
שלחנות לעולה אבני
גזית ארך אמה אחת
וחצי ורחב אמה אחת
וחצי וגבה אמה אחת
אליהם ויניחו את
הכלים אשר ישחטו
את העלה בם והזבח
והשפתים טפח אחד
מוכנים בבית סביב
סביב ואל השלחנות
בשר הקרבן ומחוצה
לשער הפנימי לשכות
שרים בחצר הפנימי
אשר אל כתף שער
הצפון ופניהם דרך
הדרום אחד אל כתף
שער הקדים פני דרך

ואל הכתף האחרת
אשר לאולם השער
שנים שלחנות:

הצפון וידבר אלי זה
הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים
שמרי משמרת הבית:
המה בני צדוק הקרבים
מבני לוי אל יהוה לשרתו
וימד את החצר ארך
מאה אמה ורחב מאה
אמה מרבעת והמזבח
לפני הבית: ויבאני
אל אלם הבית וימד איל
אלם חמש אמות מפה
וחמש אמות מפה
ורחב השער שלש
אמות מפו ושלש אמות
מפו: ארך האלם עשרים
אמה ורחב עשתי עש
עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמדים
אל האילים אחד מפה
ואחד מפה: ויבאני אל
ההיכל וימד את
האילים שש אמות
רחב מפו ושש אמות
רחב מפו רחב האהל:
ורחב הפתח עשר
אמות וכתפות הפתח
חמש אמות וחמש — מפה
אמות מפו וימד ארכו

ובא לפנימה וימד איל הפתח שתים אמות
והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות:
וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים
אמה

ארבעים אמות ורחב
עשרים אמה אל פני
ההיכל ויאמר אלי זה
קדש הקדשים: וימד
קיר הבית שש אמות
ורחב הצלע ארבע אמות
סביב סביב לבית סביב:
והצלעות צלע אל צלע
שלוש ושלשים פעמים
ובאות בקיר אשר לבית
לצלעות סביב סביב
להיות אחוזים ולא
יהיו אחוזים בקיר הבית
ורחבה ונסבה למעלה
למעלה לצלעות כי
מוסב הבית למעלה
למעלה סביב סביב
לבית על כן רחב לבית
למעלה וכן התחתונה
יעלה על העליונה
לתיכונה: וראיתי לבית
גבה סביב סביב מיסדות — מוסדות
הצלעות מלו הקנה
שש אמות אצילה: רחב
הקיר אשר לצלע אל
החוץ חמש אמות
ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית: ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב

לבית סביב סביב: ופתח
הצלע למנח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד
לדרום ורחב מקום המנח
חמש אמות סביב סביב:
והבנין אשר אל פני
הגזרה פאת דרך הים
רחב שבעים אמה וקיר
הבנין חמש אמות רחב
סביב סביב וארכו תש
תשעים אמה: וימד
את הבית ארך מאה
אמה והגזרה והבניה
וקירותיה ארך מאה
אמה: ומדד ארך הבנין
אל פני הגזרה אשר על
אחריה ואתוקיהא מפו
ומפו מאה אמות וההיכל
הפנימי ואלמי החצר:
הספים והחלונים האט
האטמות והאתיקים
סביב לשלשתם נגד
הסף שחיף עץ סביב
סביב והארץ עד
החלנות והחלנות
מכסות: על מעל הפתח
ועד הבית הפנימי ולחוץ
ואל כל הקיר סביב סביב
בפנימי ובחיצון מדות:

ורחב פני הבית
והגזרה לקדים
מאה אמה:

ועשוי כרובים ותמרים
ותמורה בין כרוב לכרוב
ושנים פנים לכרוב: ופני
אדם אל התמורה מפו
ופני כפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית
סביב סביב: מהארץ
עד מעל הפתח הכרבים
והתמרים עשוים וקיר
ההיכל: ההיכל מזוזת רבעה
ופני הקדש המראה
כמראה: המזבח עץ
שלוש אמות גבה וארכו
שתים אמות ומקצעותיו
לו וארכו וקירתיו עץ
וידבר אלי זה השלחן
אשר לפני יהוה: ושתים
דלתות להיכל ולקדש:
ושתים דלתות לדלתות
שתים מוסבות דלתות
שתים לדלת אחת
ושתי דלתות לאחרת:
ועשויה אליהן אל
דלתות ההיכל כרבים
ותמרים כאשר עשוים
לקירות ועב עץ אל פני
האולם מהחוץ: וחלונים
אטמות ותמרים מפו
ומפו אל כתפות האולם

וצלעות הבית והעבים:
ויוציאני אל החצר
החיצונה הדרך דרך
הצפון ויבאני אל
הלשכה אשר נגד
הגזרה ואשר נגד הבנין
אל הצפון: אל פני ארך
אמות המאה פתח
הצפון והרחב חמשים
אמות: נגד העשרים
אשר לחצר הפנימי
ונגד רצפה אשר לחצר
החיצונה אתיק אל
פני אתיק בשלשים:
ולפני הלשכות מהלך
עשר אמות רחב אל
הפנימית דרך אמה
אחת ופתחיהם לצפון:
והלשכות העליונת
קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות
ומהתכנות בנין: כי
משלשות הנה ואין
להן עמודים כעמודי
החצרות על כן נאצל
מהתחתונות ומהתיכנות
מהארץ: וגדר אשר
לחוץ לעמת הלשכות
דרך החצר החיצנה

אל פני הלשכות ארכו
חמשים אמה: כי ארך
הלשכות אשר לחצר
החיצנה חמשים אמה
והנה על פני ההיכל
מאה אמה: ומתחתה
הלשכות האלה המביא
מהקדים בבאו להנה
מהחצר החצנה: ברחב
גדר החצר דרך הקדים
אל פני הגזרה ואל פני
הבנין לשכות: ודרך
לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארכן
כן רחבן וכל מוצאיהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן:
וכפתחי הלשכות אשר
דרך הדרום פתח בראש
דרך דרך בפני הגדרת
הגינה דרך הקדים
בבואן:
ויאמר אלי לשכות
הצפון לשכות הדרום
אשר אל פני הגזרה
הנה לשכות הקדש
אשר יאכלו שם הכהנים
אשר קרובים ליהוה
קדשי הקדשים שם
יניחו קדשי הקדשים

והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום
קדש: בבאם הכהנים
ולא יצאו מהקדש אל
החצר החיצונה ושם
יניחו בגדיהם אשר
ישרתו בהן כי קדש הנה
ולבשו בגדים אחרים
וקרבו אל אשר לעם:
וכלה את מדות הבית
הפנימי והוציאני דרך
השער אשר פניו דרך
הקדים ומדדו סביב
סביב: מדד רוח הקדים
בקנה המדה חמש אמות
מאות קנים בקנה המדה
סביב: מדד רוח הצפון
חמש מאות קנים בקנה
המדה סביב: את רוח
הים מדד חמש מאות
קנים בקנה המדה:
לארבע רוחות מדדו
חומה לו סביב סביב
ארך חמש מאות ורחב
חמש מאות להבדיל
בין הקדש לחל: ויולכני
אל השער שער אשר
פנה דרך הקדים: והנה
כבוד אלהי ישראל בא

ההיכל
ומתחת
המבוא
ולבשו
מאות כת מאות

מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו. וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני. וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים. ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית. ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי. ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם. בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי. עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם

אתה

בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית. ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם. זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית. ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב

וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח. ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה. וההראל ארבע אמות ומהאריאל ולמעלה הקרנות ארבע. והאריאל שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו. והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים.

ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם. ונתתה אל הכהנים

הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת. ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו. ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש. וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר. בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים. והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה. שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו. שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו. ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורציתי אתכם נאם אדני

קרנותיו

ורציתי

יהוה
וישב אתי דרך שער
המקדש החיצון הפנה
קדים והוא סגור ויאמר
אלי יהוה השער הזה
סגור יהיה לא יפתח ואיש
לא יבא בו כי יהוה אלהי
ישראל בא בו והיה סגור
את הנשיא נשיא הוא
ישב בו לאכל לחם לפני
יהוה מדרך אולם השער
יבא ומדרכו יצא ויביאני
דרך שער הצפון אל פני
הבית והנה מלא כבוד וארא
יהוה את בית יהוה ואפל על פני
ויאמר אלי יהוה בן אדם
שים לבך וראה בעיניך
ובאזניך שמע את כל
אשר אני מדבר אתך
לכל חקות בית יהוה
ולכל תורתו ושמת לבך
למבוא הבית בכל מוצאי
המקדש ואמרת אל מרי
אל בית ישראל כה אמר
אדני יהוה רב לכם מכל
תועבותיכם בית ישראל
בהביאכם בני נכר ערלי
לב וערלי בשר להיות
במקדשי לחללו את ביתי

בהקריבכם את לחמי
חלב ודם ויפרו את ב
בריתי אל כל תועבותיכם
ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי
משמרתי במקדשי לכם
כה אמר
אדני יהוה כל בן נכר
ערל לב וערל בשר
לא יבוא אל מקדשי
לכל בן נכר אשר בתוך
בני ישראל כי אם
הלוים אשר רחקו מ
מעלי בתעות ישראל
אשר תעו מעלי אחרי
גלוליהם ונשאו עונם
והיו במקדשי משרתים
פקדות אל שערי הבית
ומשרתים את הבית
המה ישחטו את העלה
ואת הזבח לעם והמה
יעמדו לפניהם לשרתם
יען אשר ישרתו אותם
לפני גלוליהם והיו לבית
ישראל למכשול עון
על כן נשאתי ידי עליהם
נאם אדני יהוה ונשאו
עונם ולא יגשו אלי
לכהן לי ולגשת את כל על

קדשי אל קדשי הקדשים
ונשאו כלמתם ותועבתם
אשר עשו ונתתי אותם
שמרי משמרת הבית
לכל עבדתו ולכל אשר
יעשה בו

והכהנים

הלוים בני צדוק
אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני ישראל
מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני ל
להקריב לי חלב ודם
נאם אדני יהוה המה
יבאו אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני לשרתני
ושמרו את משמרתי
והיה בבואם אל שערי
החצר הפנימית בגדי
פשתים ילבשו ולא
יעלה עליהם צמר
בשרתם בשערי החצר
הפנימית וביתה פארי
פשתים יהיו על ראשם
ומכנסי פשתים יהיו

על מתניהם ולא יחגרו
ביזע ובצאתם אל החצר
החיצונה אל החצר
החיצונה אל העם יפשטו
את בגדיהם אשר המה
משרתים בם והניחו ב
בלשכת הקדש ולבשו
בגדים אחרים ולא
יקדשו את העם בבגדיהם
וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו
את ראשיהם ויין לא
ישתו כל כהן בבואם אל
החצר הפנימית ואלמנה
וגרושה לא יקחו להם
לנשים כי אם בתולת
מזרע בית ישראל
והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו
ואת עמי יורו בין קדש
לחל ובין טמא לטהור
יודיעם ועל ריב המה
יעמדו לשפט במשפטי
ישפטהו ואת תורתי ואת
חקתי בכל מועדי
ישמרו ואת שבתותי
יקדשו ואל מת אדם
לא יבוא לטמאה כי אם
לאב ולאם ולבן ולבת ולאח

ולאחות אשר לא הי
היתה לאיש יטמאו:
ואחרי טהרתו שבעת
ימים יספרו לו: וביום
באו אל הקדש אל
החצר הפנימית לשרת
בקדש יקריב חטאתו
נאם אדני יהוה: והיתה
להם לנחלה אני נחלתם
ואחזה לא תתנו להם
בישראל אני אחזתם:
המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום
וכל חרם בישראל להם
יהיה: וראשית כל בכורי
כל וכל תרומת כל מכל
תרומותיכם לכהנים
יהיה וראשית עריסותיכם
תתנו לכהן להניח בר
ברכה אל ביתך: כל
נבלה וטרפה מן העוף
ומן הבהמה לא יאכלו
הכהנים:
ובהפילכם את הארץ
בנחלה תרימו תרומה
ליהוה קדש מן הארץ
ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה
אלף קדש הוא בכל

גבוליה סביב: יהיה מזה
אל הקדש חמש מאות
בחמש מאות מרבע
סביב וחמשים אמה
מגרש לו סביב: ומן המדה
הזאת תמוד ארך חמש
ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ובו יהיה
המקדש קדש קדשים:
קדש מן הארץ הוא
לכהנים משרתי המקדש
יהיה הקרבים לשרת
את יהוה והיה להם
מקום לבתים ומקדש
למקדש: וחמשה ועש
ועשרים אלף ארך
ועשרת אלפים רחב
יהיה ללוים משרתי
הבית להם לאחזה
עשרים לשכת: ואחזת
העיר תתנו חמשת
אלפים רחב וארך
חמשה ועשרים אלף
לעמת תרומת הקדש
לכל בית ישראל יהיה:
ולנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת
העיר אל פני תרומת
הקדש ואל פני אחזת

העיר מפאת ים ימה ומפאת
קדמה קדימה וארך
לעמות אחד החלקים
מגבול ים אל גבול קדימה:
לארץ יהיה לו לאחזה
בישראל ולא יונו עוד
נשיאי את עמי והארץ
יתנו לבית ישראל לשי
לשבטיהם:
כה אמר אדני יהוה
רב לכם נשיאי ישראל
חמס ושד הסירו ומשפט
וצדקה עשו הרימו גר
גרשתיכם מעל עמי
נאם אדני יהוה: מאזני
צדק ואיפת צדק ובת
צדק יהיה לכם: האי
האיפה והבת תכן אחד
יהיה לשאת מעשר
החמר הבת ועשירת
החמר האיפה אל החמר
יהיה מתכנתו: והשקל
עשרים גרה עשרים
שקלים חמשה ועשרים
שקלים עשרה וחמשה
שקל המנה יהיה לכם:
זאת התרומה אשר
תרימו ששית האיפה
מחמר החטים וששיתם

האיפה מחמר השערים:
וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן הכור
עשרת הבתים חמר כי
עשרת הבתים חמר:
ושה אחת מן הצאן
מן המאתים ממשקה
ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר
עליהם נאם אדני
יהוה:

כל
העם
הארץ יהיו אל התרומה
הזאת לנשיא בישראל:
ועל הנשיא יהיה
העולות והמנחה והנסך
בחגים ובחדשים
ובשבתות בכל מועדי
בית ישראל הוא יעשה
את החטאת ואת
המנחה ואת העולה
ואת השלמים לכפר
בעד בית ישראל:
כה אמר אדני
יהוה בראשון באחד

לחדש תקח פר בן בקר
תמים וחטאת את
המקדש ולקח הכהן
מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל ארבע
פנות העזרה למזבח
ועל מזוזת שער החצר
הפנימית וכן תעשה
בשבעה בחדש
מאיש שגה
ומפתי וכפרתם
את הבית בראשון
בארבעה עשר
יום לחדש יהיה
לכם הפסח חג
שבעות ימים מצות
יאכל ועשה הנשיא
ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת
ושבעת ימי החג יעשה
עולה ליהוה שבעת
פרים ושבעת אילים
תמימם ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר
עזים ליום ומנחה איפה
לפר ואיפה לאיל יעשה
ושמן הין לאיפה בשביעי
בחמשה עשר יום לחדש
בחג יעשה כאלה שבעת

הימים כחטאת כעולה
וכמנחה וכשמן
כה אמר אדני
יהוה שער החצר
הפנימית הפנה קדים
יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת
יפתח וביום החדש יפתח
ובא הנשיא דרך אולם
השער מחוץ ועמד
על מזוזת השער ועשו
הכהנים את עולתו ואת
שלמיו והשתחוה על
מפתן השער ויצא
והשער לא יסגר עד
הערב והשתחוו עם
הארץ פתח השער ההוא
בשבתות ובחדשים
לפני יהוה והעלה
אשר יקרב הנשיא
ליהוה ביום השבת
ששה כבשים תמימם
ואיל תמים ומנחה
איפה לאיל ולכבשים
מנחה מתת ידו ושמן
הין לאיפה וביום החדש
פר בן בקר תמימם
וששת כבשים ואיל
תמימם יהיו ואיפה

לפר ואיפה לאיל יעשה
מנחה ולכבשים כאשר
תשיג ידו ושמן הין
לאיפה ובבוא הנשיא
דרך אולם השער יבוא
ובדרכו יצא ובבוא עם
הארץ לפני יהוה
במועדים הבא דרך
שער צפון להשתחות
יצא דרך שער נגב
והבא דרך שער נגב
יצא דרך שער צפונה
לא ישוב דרך השער
אשר בא בו כי נכחו יצאו
והנשיא בתוכם בבואם
יבוא ובצאתם יצאו
ובחגים ובמועדים
תהיה המנחה איפה
לפר ואיפה לאיל ולכב
ולכבשים מתת ידו
ושמן הין לאיפה
וכי
יעשה הנשיא נדבה
ליהוה עולה או שלמים
נדבה ליהוה ופתח
לו את השער הפנה
קדים ועשה את עלתו
ואת שלמיו כאשר
יעשה ביום השבת

ויצא וסגר את השער
אחרי צאתו וכבש בן
שנתו תמים תעשה
עולה ליום ליהוה בבקר
בבקר תעשה אתו ומ
ומנחה תעשה עליו בב
בבקר בבקר ששית
האיפה ושמן שלשית
ההין לרס את הסלת
מנחה ליהוה חקות
יעשו עולם תמיד ועשו את
הכבש ואת המנחה
ואת השמן בבקר בבקר עולת
תמיד
כה אמר אדני יהוה
כי יתן הנשיא מתנה
לאיש מבניו נחלתו
היא לבניו תהיה
אחזתם היא בנחלה
וכי יתן מתנה מנחלתו
לאחד מעבדיו והיתה לו עד
שנת הדרור ושבת
לנשיא אך נחלתו בניו
לבניו להם תהיה ולא
יקח הנשיא מנחלת
העם להונתם מאחזתם
מאחזתו ינחל את בניו
למען אשר לא יפצו
עמי איש מאחזתו

ויביאני במבוא אשר
על כתף השער אל
הלשכות הקדש אל
הכהנים הפנות צפונה
והנה שם מקום בירכתם
ימה ויאמר אלי זה
המקום אשר יבשלו
שם הכהנים את
האשם ואת החטאת
אשר יאפו את המנחה
לבלתי הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את
העם ויוציאני אל
החצר החיצנה ויעבירני
אל ארבעת מקצועי
החצר והנה חצר במקצע
החצר חצר במקצע
החצר חצרות קטרות
ארבעים ארך ושלשים
רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצעות וטור סביב בהם
סביב לארבעתם ומב
ומבשלות עשוי מתחת
הטירות סביב ויאמר
אלי אלה בית המבשלים
אשר יבשלו שם משר
משרתי הבית את
זבח העם וישבני אל

אל פתח הבית והנה מים
יוצאים מתחת מפתן
הבית קדימה כי פני הבית
קדים והמים ירדים
מתחת מכתף הבית
הימנית מנגב למזבח
ויוציאני דרך שער צפונה
ויסבני דרך חוץ אל
שער החוץ דרך הפונה
קדים והנה מים מפכים
מן הכתף הימנית בצאת
האיש קדים וקו בידו
וימד אלף באמה ויעברני
במים מי אפסים וימד
אלף ויעברני במים
מים ברכים וימד אלף
ויעברני מי מתנים
וימד אלף נחל אשר
לא אוכל לעבר כי גאו
המים מי שחו נחל אשר
לא יעבר ויאמר אלי
הראית בן אדם ויול
ויולכני וישבני
על שפת הנחל בשובני
והנה אל שפת הנחל עץ
רב מאד מזה ומזה
ויאמר אלי המים האלה
יוצאים אל הגלילה

הקדמונה וירדו על
הערבה ובאו הימה
אל הימה המוצאים
ונרפאו המים והיה כל
נפש חיה אשר ישרץ
אל כל אשר יבוא נחלים שם
יחיה והיה הדגה רבה
מאד כי באו שמה המים
האלה וירפאו וחי כל
אשר יבא שמה הנחל
והיה יעמדו עליו דוגים
מעין גדי ועד עין עגלים
משטוח לחרמים יהיו
למינה תהיה דגתם
כדגת הים הגדול רבה
מאד בצאתיו וגבאיו
ולא ירפאו למלח נתנו
ועל הנחל יעלה על
שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל לא יבול עלהו
ולא יתם פריו לחדשיו
יבכר כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והיו פריו
למאכל ועלהו לתרופה
כה אמר
אדני יהוה גה גבול
אשר תתנחלו את הארץ
לשני עשר שבטי
ישראל יוסף חבלים

אותה
ונחלתם איש כאחיו
אשר נשאתי את ידי
לתתה לאבתיכם ונפלה
הארץ הזאת לכם בנחלה וזה
גבול הארץ לפאת צפונה
מן הים הגדול
הדרך חתלן לבוא צדדה
חמת ברותה סברים אשר
בין גבול דמשק ובין גבול
חמת חצר התיכון אשר
אל גבול חורן והיה גבול
מן הים חצר עינון גבול
דמשק וצפון צפונה
וגבול חמת ואת פאת
צפון ופאת קדים מבין
חורן ומבין דמשק ומבין
הגלעד ומבין ארץ ישראל
הירדן מגבול על הים
הקדמוני תמדו ואת
פאת קדימה ופאת נגב
תימנה מתמר עד מי
מריבות קדש נחלה אל
הים הגדול ואת פאת
תימנה נגבה ופאת ים
הים הגדול מגבול עד
נכח לבוא חמת זאת
פאת ים וחלקתם את
הארץ הזאת לכם לשב
לשבטי ישראל והיה

תפלו אותה בנחלה לכם
ולהגרים הגרים בתוככם
אשר הולידו בנים בתוככם
והיו לכם כאזרח בבני
ישראל אתכם יפלו
בנחלה בתוך שבטי
ישראל והיה בשבט אשר
גר הגר אתו שם תתנו
נחלתו נאם אדני יהוה

ואלה
שמות השבטים מקצה
צפונה אל יד דרך חתלן
לבוא חצר עינן גבול דמשק — חמת
דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לו פאת קדים
הים דן אחד ועל גבול
דן מפאת קדים עד פאת
ימה אשר אחד ועל גבול
אשר מפאת קדימה ועד
פאת ימה נפתלי אחד
ועל גבול נפתלי מפאת
קדימה עד פאת ימה
מנשה אחד ועל גבול
מנשה מפאת קדימה
עד פאת ימה אפרים אחד
ועל גבול אפרים מפאת
קדים ועד פאת ימה
ראובן אחד ועל גבול
ראובן מפאת קדים עד

פאת ימה יהודה אחד
ועל גבול יהודה מפאת
קדים עד פאת ימה תהיה
התרומה אשר תרימו
חמשה ועשרים אלף
רחב וארך כאחד החלקים
מפאת קדימה עד פאת
ימה והיה המקדש בתוכו
התרומה אשר תרימו
ליהוה ארך חמשה ועשרים — אלף
ורחב עשרת אלפים
ולאלה תהיה תרומת
הקדש לכהנים צפונה
חמשה ועשרים אלף
וימה רחב עשרת אלפים
ונגבה ארך חמשה
ועשרים והיה מקדש — אלף
יהוה בתוכו לכהנים
המקדש מבני צדוק אשר
שמרו את משמרתי
אשר לא תעו בתעות
בני ישראל כאשר תעו
הלוים והיתה להם תרומיה
מתרומת הארץ קדש
קדשים אל גבול הלוים
והלוים לעמת גבול הכהנים
חמשה ועשרים אלף — ארך
ורחב עשרת אלפים ולא
ימכרו ממנו ולא ימר ולא
יעבר ראשית הארץ כי — יעביר

כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים

קדש

קדש ליהוה והחמשת
אלפים הנותר ברחב על
פני חמשה ועשרים אלף
חל הוא לעיר למושב
ולמגרש והיתה העיר
בתוכה
ואלה מדותיה פאת צפון
חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת נגב חמש
מאות וארבעת אלפים
ופאת ימה חמש מאות
וארבעת אלפים והיה
מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה
חמשים ומאתים וקדימה
חמשים ומאתים וימה
חמשים ומאתים והנותר
בארך לעמת תרומת
הקדש עשרת אלפים
קדימה ועשרת אלפים
ימה והיה לעמת תרומת
הקדש והיתה תבואתה
ללחם לעבדי העיר והע
והעבד העיר יעבדוהו
מכל שבטי ישראל כל
התרומה חמשה ועשרים
אלף בחמשה ועשרים
אלף רביעית תרימו את
תרומת הקדש אל אחזת

ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים

העיר והנותר לנשיא
מזה ומזה לתרומת הקדש
ולאחזת העיר אל פני
חמשה ועשרים אלף
תרומה עד גבול קדימה
וימה על פני חמשה
ועשרים אלף על גבול
ימה לעמת חלקים לנ
לנשיא והיתה תרומת
הקדש ומקדש הבית
בתוכה ומאחזת הלוים
ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא בין גבול — יהיה
יהודה ובין גבול בנימן
לנשיא יהיה
ויתר השבטים
מפאת קדימה עד פאת
ימה בנימן אחד ועל
גבול בנימן מפאת
קדימה עד פאת ימה
שמעון אחד ועל גבול
שמעון מפאת קדימה
עד פאת ימה יששכר
אחד ועל גבול יששכר
מפאת קדימה עד פאת
ימה זבולן אחד ועל
גבול זבולן מפאת קדמה
ועד פאת ימה גד אחד
ועל גבול גד אל פאת

גבול תימנה והיה גבול
מתמר מי מריבת קדש
נחלה על הים הגדול
זאת הארץ אשר תפילו
מנחלה לשבטי ישראל
ואלה מחלקותם נאם
אדני יהוה
ואלה תוצאת העיר
מפאת צפון חמש מ
מאות וארבעת אלפים
מדה ושערי העיר
על שמות שבטי
ישראל שערים
שלשה צפונה
שער ראובן
אחד שער
יהודה אחד
שער
לוי אחד ואל
פאת קדימה
חמש מאות
וארבעת אלפים
ושערים
שלשה ושער
יוסף אחד שער
בנימן אחד שער
דן אחד ופאת נגבה
חמש מאות וארבעת

אלפים מדה ושערים
שלשה שער
שמעון אחד
שער יששכר
אחד
שער
זבולן אחד
פאת ימה
חמש מאות
וארבעת אלפים
שעריהם
שלשה
שער גד אחד
שער אשר אחד
שער נפתלי אחד
סביב שמנה
עשר אלף
ושם
העיר
מיום יהוה
שמה

דבר

Hosea

יהוה אשר

היה אל הושע בן בארי
בימי עזיה יותם אחז
יחזקיה מלכי יהודה
ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל תחלת
דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע
לך קח לך אשת זנונים
וילדי זנונים כי זנה תזנה
הארץ מאחרי יהוה
וילך ויקח את גמר בת
דבלים ותהר ותלד לו בן
ויאמר יהוה אליו קרא
שמו יזרעאל כי עוד
מעט ופקדתי את דמי
יזרעאל על בית יהוא
והשבתי ממלכות בית
ישראל והיה ביום ההוא
ושברתי את קשת
ישראל בעמק
יזרעאל ותהר עוד
ותלד בת ויאמר לו קרא
שמה לא רחמה כי לא
אוסיף עוד ארחם את
בית ישראל כי נשא
אשא להם ואת בית
יהודה ארחם והושעתים
ביהוה אלהיהם ולא
אושיעם בקשת ובחרב

ובמלחמה בסוסים
ובפרשים ותגמל את
לא רחמה ותהר ותלד
בן ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם
לא עמי ואנכי לא אהיה
לכם

לא עמי כי אתם

והיה

מספר
בני ישראל כחול הים
אשר לא ימד ולא
יספר והיה במקום
אשר יאמר להם לא עמי
אתם יאמר להם בני
אל חי ונקבצו בני יהודה
ובני ישראל יחדו ושמו
להם ראש אחד ועלו
מן הארץ כי גדול יום
יזרעאל אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה
ריבו באמכם ריבו כי
היא לא אשתי ואנכי
לא אישה ותסר זנוניה
מפניה ונאפופיה מבין
שדיה פן אפשיטנה
ערמה והצגתיה כיום

הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי

לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה

והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה

לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכימי עלותה מארץ מצרים

והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ

והשכבתים לבטח וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה

והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי

ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים

שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו אך איש אל יב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסך מכהן לי ותשכח תורת

אלהיך אשכח בניך גם אני. כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר. חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו. והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו. ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר. זנות ויין ותירוש יקח לב. עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם. על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה. לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט. אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית

און ואל תשבעו חי יהוה. כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב. חבור עצבים אפרים הנח לו. סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה. צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם.

שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור. ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם. אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל. לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו. וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם. בצאנם ובבקרם

ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם. ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם.

תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימן. אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה. היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי. עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צו. ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה. וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור. כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל. אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני

בצר להם ישחרנני. לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו. יחינו מיומים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו. ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ. מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך. על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא. כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות. והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי. גלעד קרית פעלי און עקבה מדם. וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו. בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל. גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי.

שעריריה

כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את לצצים כי קרבו כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו

אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם

אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים ולא זעקו אלי בלבם כי ייליל על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל זנח ישראל טוב אויב ירדפו הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי

כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא אכתב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם המה מצרים ישובו וישכח ישראל

את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה

אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה צפה אפרים עם אלהי

נביא פח יקוש על כל
דרכיו משטמה בבית
אלהיו העמיקו שחתו
כימי הגבעה יזכור
עונם יפקד חטאותם
כענבים
במדבר מצאתי ישראל
כבכורה בתאנה בראשיתה
ראיתי אבותיכם המה
באו בעל פעור וינזרו
לבשת ויהיו שקוצים
כאהבם אפרים כעוף
יתעופף כבודם מלדה
ומבטן ומהריון כי אם
יגדלו את בניהם ושכלתים
מאדם כי גם אוי להם
בשורי מהם אפרים
כאשר ראיתי לצור
שתולה בנוה ואפרים
להוציא אל הרג בניו
תן להם יהוה מה תתן
תן להם רחם משכיל
ושדים צמקים כל
רעתם בגלגל כי שם
שנאתים על רע
מעלליהם מביתי אגר
שם לא אוסף אה
בתם כל שריהם
סוררים הכה אפרים

שרשם יבש פרי בל
יעשון גם כי ילדון והמתי
מחמדי בטנם ימאסם
אלהי כי לא שמעו לו
ויהיו נדדים בגוים
גפן בוקק
ישראל פרי ישוה לו
כרב לפריו הרבה למזבחות
כטוב לארצו היטיבו
מצבות חלק לבם עתה
יאשמו הוא יערף
מזבחותם ישדד מצבותם
כי עתה יאמרו אין מלך
לנו כי לא יראנו את
יהוה והמלך מה יעשה
לנו דברו דברים אלות
שוא כרת ברית ופרח
כראש משפט על תלמי
שדי לעגלות בית און
יגורו שכן שמרון כי
אבל עליו עמו וכמריו
עליו יגילו על כבודו כי
גלה ממנו גם אותו
לאשור יובל מנחה
למלך ירב בשנה אפרים
יקח ויבוש ישראל
מעצתו נדמה שמרון
מלכה כקצף על פני מים
ונשמדו במות און חטאת

ישראל קוץ ודרדר יעלה
על מזבחותם ואמרו לה
הרים כסונו ולגבעות
נפלו עלינו
מימי הגבעה חטאת
ישראל שם עמדו לא
תשיגם בגבעה מלחמה
על בני עלוה באותי
ואסרם ואספו עליהם
עמים באסרם לשתי
עינתם ואפרים עגלה
מלמדה אהבתי לדוש
ואני עברתי על טוב
צוארה ארכיב אפרים
יחרוש יהודה ישדד לו
יעקב זרעו לכם לצדקה
קצרו לפי חסד נירו לכם ניר
ועת לדרוש את יהוה עד
יבוא וירה צדק לכם
חרשתם רשע עולתה
קצרתם אכלתם פרי
כחש כי בטחת בדרכך
ברב גבוריך וקאם שאון
בעמיך וכל מבצריך
יושד כשד שלמן בית
ארבאל ביום מלחמה
אם על בנים רטשה
ככה עשה לכם בית אל
מפני רעת רעתכם בשחר

נדמה

נדמה מלך ישראל כי נער
ישראל ואהבהו וממצרים
קראתי לבני קראו להם
כן הלכו מפניהם לבעלים
יזבחו ולפסלים יקטרון
ואנכי תרגלתי לאפרים
קחם על זרועתיו ולא ידעו
כי רפאתים בחבלי אדם
אמשכם בעבתות אהבה
ואהיה להם כמרימי
על על לחיהם ואט אליו
אוכיל לא ישוב אל
ארץ מצרים ואשור
הוא מלכו כי מאנו לשוב
וחלה חרב בעריו וכלתה
בדיו ואכלה ממעצותיהם
ועמי תלואים למשובתי
ואל על יקראהו יחד
לא ירומם איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך כאדמה
אשימך כצבאים נהפך
עלי לבי יחד נכמרו נחומי
לא אעשה חרון אפי לא
אשוב לשחת אפרים
כי אל אנכי ולא איש
בקרבך קדוש ולא אבוא
בעיר אחרי יהוה ילכו
כאריה ישאג כי הוא

ישאג והוא ישאג ויחרדו בנים מים
יחרדו כצפור ממצרים
וכיונה מארץ אשור
והושבתים על בתיהם
נאם יהוה
סבבני בכחש אפרים
ובמרמה בית ישראל
ויהודה עד רד עם אל
ועם קדושים נאמן אפ
אפרים רעה רוח ורדף
קדים כל היום כזב ושד
ירבה וברית עם אשור
יכרתו ושמן למצרים
יובל וריב ליהוה עם
יהודה ולפקד על יעקב
כדרכיו כמעלליו ישיב
לו בבטן עקב את אחיו
ובאונו שרה את אלהים
וישר אל מלאך ויכל
בכה ויתחנן לו בית אל
ימצאנו ושם ידבר עמנו
ויהוה אלהי הצבאות
יהוה זכרו ואתה באל
באלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר וקוה אל
אלהיך תמיד
כנען בידו מאזני מרמה
לעשק אהב ויאמר
אפרים אך עשרתי

מצאתי און לי כל יגיעי
לא ימצאו לי עון אשר
חטא ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים עד אושיבך
באהלים כימי מועד באהלים
ודברתי על הנביאים
ואנכי חזון הרביתי וביד
הנביאים אדמה אם גלעד אדמה
און אך שוא היו בגלגל
שורים זבחו גם מזבחותם
כגלים על תלמי שדי

ויברח
יעקב שדה
ארם ויעבד ישראל
באשה ובאשה שמר
ובנביא העלה יהוה את
ישראל ממצרים ובנביא
נשמר הכעיס אפרים
תמרורים ודמיו עליו
יטוש וחרפתו ישיב לו
אדניו כדבר אפרים
רתת נשא הוא בישראל
ויאשם בבעל וימת
ועתה יוסיפו לחטא

ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים
מעשה חרשים כלה
להם הם אמרים זבחי
אדם עגלים ישקון לכן
יהיו כענן בקר וכטל
משכים הלך כמץ יסער
מגרן וכעשן מארבה
ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים ואלהים
זולתי לא תדע ומושיע
אין בלתי אני ידעתיך
במדבר בארץ תלאבות
כמרעיתם וישבעו שבעו
וירם לבם על כן שכחוני
ואהי להם כמו שחל
כנמר על דרך אשור
אפגשם כדב שכול ואקרע
סגור לבם ואכלם שם
כלביא חית השדה
תבקעם שחתך ישראל
כי בי בעזרך אהי מלכך
אפוא ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת
תנה לי מלך ושרים אתן
לך מלך באפי ואקח
בעברתי
צרור עון אפרים צפונה
חטאתו חבלי יולדה

יבאו לו הוא בן לא חכם
כי עת לא יעמד במשבר
בנים מיד שאול אפדם
ממות אגאלם אהי
דבריך מות אהי קטבך
שאול נחם יסתר מעיני
כי הוא בין אחים יפריא
יבוא קדים רוח יהוה
ממדבר עלה ויבוש
מקורו ויחרב מעינו הוא
ישסה אוצר כל כלי
חמדה תאשם שמרון
כי מרתה באלהיה בחרב
יפלו עלליהם ירטשו
והריותיו יבקעו

שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי כשלת
בעונך קחו עמכם
דברים ושובו אל יהוה
אמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשלמה פרים
שפתינו אשור
לא יושיענו על סוס לא
נרכב ולא נאמר עוד
אלהינו למעשה ידינו
אשר בך ירחם יתום
ארפא משובתם אהבם
נדבה כי שב אפי ממנו
אהיה כטל לישראל יפרח

יפרח כשושנה ויך
שרשיו כלבנון ילכו
יונקותיו ויהי כזית הודו
וריח לו כלבנון ישבו
ישבי בצלו יחיו דגן
ויפרחו כגפן זכרו כיין
לבנון אפרים מה לי
עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש
רענן ממני פריך נמצא
מי חכם ויבן אלה נבון
וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו בם
ופשעים יכשלו בם

דבר

יהוה
אשר היה אל יואל בן
פתואל שמעו זאת
הזקנים והאזינו כל
יושבי הארץ ההיתה
זאת בימיכם ואם בימי
אבתיכם עליה לבניכם
ספרו ובניכם לבניהם
ובניהם לדור אחר
יתר הגזם אכל הארבה

ויתר הארבה אכל הילק
ויתר הילק אכל החסיל
הקיצו שכורים ובכו
והילילו כל שתי יין על
עסיס כי נכרת מפיכם
כי גוי עלה על ארצי
עצום ואין מספר שניו
שני אריה ומתלעות
לביא לו שם גפני לשמה
ותאנתי לקצפה חשף
חשפה והשליך הלבינו
שריגיה אלי כבתולה
חגרת שק על בעל נעוריה
הכרת מנחה ונסך מבית
יהוה אבלו הכהנים
משרתי יהוה שדד
שדה אבלה אדמה
כי שדד דגן הוביש
תירוש אמלל יצהר
הבישו אכרים הילילו
כרמים על חטה ועל
שערה כי אבד קציר
שדה הגפן הובישה
והתאנה אמללה רמון
גם תמר ותפוח כל עצי
השדה יבשו כי הביש
ששון מן בני אדם
חגרו וספדו
הכהנים הילילו משרתי

מזבח באו לינו בשקים
משרתי אלהי כי נמנע
מבית אלהיכם מנחה
ונסך קדשו צום קראו
עצרה אספו זקנים כל
ישבי הארץ בית יהוה
אלהיכם וזעקו אל
יהוה אהה ליום כי קרוב
יום יהוה וכשד משדי
יבוא הלוא נגד עינינו
אכל נכרת מבית אלהינו
שמחה וגיל עבשו פרדות
תחת מגרפתיהם
נשמו אצרות נהרסו
ממגרות כי הביש דגן מה
נאנחה בהמה נבכו
עדרי בקר כי אין מרעה
להם גם עדרי הצאן
נאשמו אליך יהוה
אקרא כי אש אכלה
נאות מדבר ולהבה
להטה כל עצי השדה
גם בהמות שדה תערוג
אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות
המדבר

תקעו שופר בציון והריעו
בהר קדשי ירגזו כל
ישבי הארץ כי בא יום
יהוה כי קרוב יום חשך
ואפלה יום ענן וערפל
כשחר פרש על ההרים
עם רב ועצום כמהו לא
נהיה מן העולם ואחריו
לא יוסף עד שני דור
ודור לפניו אכלה אש
ואחריו תלהט להבה
כגן עדן הארץ לפניו
ואחריו מדבר שממה
וגם פליטה לא היתה
לו כמראה סוסים
מראהו וכפרשים כן
ירוצון כקול מרכבות
על ראשי ההרים ירקדון
כקול להב אש אכלה
קש כעם עצום ערוך
מלחמה מפניו יחילו
עמים כל פנים קבצו
פארור כגבורים ירצון
כאנשי מלחמה יעלו חומה
ואיש בדרכיו ילכון
ולא יעבטון ארחותם
ואיש אחיו לא ידחקון
גבר במסלתו ילכון ובעד
השלח יפלו לא יבצעו
בעיר ישקו בחומה ירצון
בבתים יעלו בעד
החלונים יבאו כגנב לפניו

הארץ רעשו שמים
שמש וירח קדרו וכוכבים
אספו נגהם ויהוה נתן
קולו לפני חילו כי רב
מאד מחנהו כי עצום
עשה דברו כי גדול יום
יהוה ונורא מאד ומי
יכילנו וגם עתה נאם
יהוה שבו עדי בכל
לבבכם ובצום ובבכי
ובמספד וקרעו לבבכם
ואל בגדיכם ושובו אל
יהוה אלהיכם כי חנון
ורחום הוא ארך אפים
ורב חסד ונחם על הרעה
מי יודע ישוב ונחם
והשאיר אחריו ברכה
מנחה ונסך ליהוה
אלהיכם

תקעו שופר בציון קדשו
צום קראו עצרה אספו
עם קדשו קהל קבצו
זקנים אספו עוללים
ויונקי שדים יצא חתן
מחדרו וכלה מחפתה
בין האולם ולמזבח יבכו
הכהנים משרתי
יהוה ויאמרו חוסה
יהוה על עמך ואל תתן

נחלתך לחרפה למשל
בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם
ויקנא יהוה לארצו ויחמל
על עמו ויען יהוה ויאמר
לעמו הנני שלח לכם
את הדגן והתירוש והיצהר
ושבעתם אתו
ולא אתן אתכם עוד
חרפה בגוים ואת הצפוני
ארחיק מעליכם והדחתיו
אל ארץ ציה ושממה
את פניו אל הים הקדמני
וספו אל הים האחרון
ועלה באשו ותעל צחנתו
כי הגדיל לעשות אל
תיראי אדמה גילי ושמחי
כי הגדיל יהוה לעשות
אל תיראו בהמות שדי כי
דשאו נאות מדבר כי
עץ נשא פריו תאנה
וגפן נתנו חילם ובני ציון
גילו ושמחו ביהוה אלהיכם
כי נתן לכם את המורה
לצדקה ויורד לכם גשם
מורה ומלקוש בראשון
ומלאו הגרנות בר והשיקו
היקבים תירוש
ויצהר ושלמתי לכם

את השנים אשר אכל
הארבה הילק והחסיל
והגזם חילי הגדול אשר
שלחתי בכם ואכלתם
אכול ושבוע והללתם
את שם יהוה אלהיכם
אשר עשה עמכם להפליא
ולא יבשו עמי
לעולם וידעתם כי בקרב
ישראל אני ואני יהוה
אלהיכם ואין עוד ולא
יבשו עמי לעולם

והיה אחרי כן
אשפוך את רוחי על כל
בשר ונבאו בניכם ובנתיכם
זקניכם חלמות
יחלמון בחוריכם חזינות
יראו וגם על העבדים
ועל השפחות בימים
ההמה אשפוך את רוחי
ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם ואש
ותימרות עשן השמש
יהפך לחשך והירח לדם
לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא והיה כל אשר
יקרא בשם יהוה ימלט
כי בהר ציון ובירושלם

תהיה פליטה כאשר
אמר יהוה ובשרידים
אשר יהוה קרא כי הנה
בימים ההמה ובעת ההיא
אשר אשוב את שבות — אשיב
יהודה וירושלם וקבצתי
את כל הגוים והורדתים
אל עמק יהושפט ונשפטתי
עמם שם על
עמי ונחלתי ישראל אשר
פזרו בגוים ואת
ארצי חלקו ואל עמי ידו
גורל ויתנו הילד בזונה
והילדה מכרו ביין וישתו
וגם מה אתם לי
צר וצידון וכל גלילות פלשת
הגמול אתם משלמים
עלי ואם גמלים אתם
עלי קל מהרה אשיב
גמלכם בראשכם אשר
כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטבים הבאתם
להיכליכם ובני יהודה
ובני ירושלם מכרתם
לבני היונים למען
הרחיקם מעל גבולם
הנני מעירם מן המקום אשר — מעורם
מכרתם אתם שמה

והשבתי גמלכם בראשכם ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר׃ קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה׃ כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר גבור אני׃ עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך׃ יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב׃ שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם׃ המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ׃ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם׃ ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן

קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל׃ וידעתם כי אני יהוה שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד׃ והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטים׃ מצרים לשממה תהיה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקי בארצם׃ ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור׃ ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון׃

אלהיכם

ואדום למדבר שממה תהיה



עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיהו מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש׃ ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל׃

כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד׃ ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד׃ ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום׃ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה׃ והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים׃ ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנתיה׃

כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד׃ ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר׃ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא ש

ואכלה

כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח׃ ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה׃ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם׃ והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה׃ והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה׃

שמרו ויתעום כזביהם
אשר הלכו אבותם אחרי
אחריהם ושלחתי אש
ביהודה ואכלה ארמנות
ירושלם

כה

אמר יהוה על שלשה
פשעי ישראל ועל ארב
ארבעה לא אשיבנו
על מכרם בכסף צדיק צדיק
ואביון בעבור
נעלים השאפים על
עפר ארץ בראש דלים
ודרך ענוים יטו ואיש
ואביו ילכו אל הנערה
למען חלל את שם קדשי
ועל בגדים חבלים יטו
אצל כל מזבח ויין ענושים
ישתו בית אלהיהם ואנכי
השמדתי את האמרי
מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו
וחסן הוא כאלונים ואש
השמיד פריו ממעל
ושרשיו מתחת ואנכי
העליתי אתכם מארץ

מצרים ואולך אתכם
במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי
ואקים מבניכם לנביאים
ומבחוריכם לנזרים האף
אין זאת בני ישראל
נאם יהוה ותשקו את
הנזרים יין ועל הנביאים
צויתם לאמר לא תנבאו
הנה אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר ואבד
מנוס מקל וחזק לא יאמץ
כחו וגבור לא ימלט נפשו
ותפש הקשת לא יעמד
וקל ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו
ואמיץ לבו בגבורים ערום
ינוס ביום ההוא נאם יהוה
כה אמר
יהוה על שלשה פשעי
אדום ועל ארבעה לא
אשיבנו על רדפו בחרב
אחיו ושחת רחמיו ויט
ויטרף לעד אפו ועברתו
שמרה נצח ושלחתי
אש בתימן ואכלה ארמ
ארמנות בצרה

כה אמר יהוה על שלש
שלשה פשעי בני עמון
ועל ארבעה לא אשיבנו
על בקעם הרות הגלעד
למען הרחיב את גבולם
והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה בת
בתרועה ביום מלחמה
בסער ביום סופה והלך
מלכם בגולה הוא ושריו
יחדו אמר יהוה
שמעו את הדבר הזה
אשר דבר יהוה עליכם
בני ישראל על כל המ על
המשפחה אשר העליתי
מארץ מצרים לאמר
רק אתכם ידעתי מכל
משפחות האדמה על כן
אפקד עליכם את כל
עונתיכם הילכו שנים
יחדו בלתי אם נועדו
הישאג אריה ביער
וטרף אין לו היתן כפיר
קולו ממענתו בלתי אם
לכד התפל צפור על
פח הארץ ומוקש אין
לה היעלה פח מן האדמה
ולכוד לא ילכוד

אם יתקע שופר בעיר
ועם לא יחרדו אם תהיה
רעה בעיר ויהוה לא עשה
כי לא יעשה אדני יהוה דבר
כי אם גלה סודו אל ע
אל עבדיו הנביאים אריה
שאג מי לא יירא אדני
יהוה דבר מי לא ינבא
השמיעו על ארמנות
באשדוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה
ועשוקים בקרבה ולא
ידעו עשות נכחה נאם
יהוה האוצרים חמס
ושד בארמנותיהם
לכן כה אמר אדני
יהוה צר וסביב הארץ
והורד ממך עזך ונבזו
ארמנותיך כה אמר
יהוה כאשר יציל הרעה
מפי הארי שתי כרעים
או בדל אזן כן ינצלו בני
ישראל הישבים בשמרון
בפאת מטה ובדמשק ע
ערש שמעו והעידו
בבית יעקב נאם אדני

יהוה

אלהי הצבאות כי ביום
פקדי פשעי ישראל
עליו ופקדתי על מזבחות
בית אל ונגדעו קרנות
המזבח ונפלו לארץ וה
והכיתי בית החרף על בית
הקיץ ואבדו בתי השן
וספו בתים רבים נאם יהוה
שמעו
הדבר הזה פרות הבשן א
אשר בהר שמרון העש
העשקות דלים הרצצות
הרצצות אביונים האמרת
לאדניהם הביאה ונשתה
נשבע אדני יהוה בקדשו
כי הנה ימים באים עליכם
ונשא אתכם בצנות
ואחריתכן בסירות דוגה
ופרצים תצאנה אשה
נגדה והשלכתנה ההרמונה
נאם יהוה באו בית אל
ופשעו הגלגל הרבו
לפשע והביאו לבקר
זבחיכם לשלשת ימים
מעשרתיכם וקטר מח
מחמץ תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן
אהבתם בני ישראל

נאם אדני יהוה וגם אני
נתתי לכם נקיון שנים
בכל עריכם וחסר לחם
בכל מקומתיכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה
וגם אנכי מנעתי מכם
את הגשם בעוד שלשה
חדשים לקציר והמטרתי
על עיר אחת ועל עיר
אחת לא אמטיר חלקה
אחת תמטר וחלקה
אשר לא תמטיר עליה
תיבש ונעו שתים שלש
ערים אל עיר אחת
לשתות מים ולא ישבעו
ולא שבתם עדי נאם
יהוה הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון הרבות
גנותיכם וכרמיכם ותא
תאניכם יאכל הגזם וזיתיכם
ולא שבתם עדי נאם
יהוה שלחתי בכם דבר
בדרך מצרים הרגתי
בחרב בחוריכם עם שבי
סוסיכם ואעלה באש
מחניכם ובאפכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה
הפכתי בכם כמהפכת

אלהים את סדם ואת
עמרה ותהיו כאוד מצל
משרפה ולא שבתם
עדי נאם יהוה
לכן כה אעשה לך
ישראל עקב כי זאת
אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל כי הנה
יוצר הרים ובורא רוח
ומגיד לאדם מה שחו
עשה שחר עיפה ודרך
על במתי ארץ יהוה
אלהי צבאות שמו
שמעו את
הדבר הזה אשר אנכי
נשא עליכם קינה בית
ישראל נפלה לא תוסיף
קום בתולת ישראל
נטשה על אדמתה
אין מקימה
כי כה אמר אדני יהוה
העיר היצאת אלף
תשאיר מאה והיוצאת
מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל
כי כה אמר יהוה לבית
ישראל דרשוני וחיו
ואל תדרשו בית אל

והגלגל לא תבאו ובאר
שבע לא תעברו כי הג
הגלגל גלה יגלה ובית אל
ובית אל יהיה לאון דר
דרשו את יהוה וחיו פן
יצלח כאש בית יוסף ו
ואכלה ואין מכבה לבית
לבית אל ההפכים ללענה
משפט וצדקה לארץ
הניחו עשה כימה וכסיל
והפך לבקר צלמות ויום
לילה החשיך הקורא למי
הים וישפכם על פני ה
הארץ יהוה שמו המב
המבליג שד על עז ושד
על מבצר יבוא שנאו
בשער מוכיח ודבר
תמים יתעבו לכן יען
בושסכם על דל ומשאת
בר תקחו ממנו בתי גזית
בניתם ולא תשבו בם
כרמי חמד נטעתם ולא תשתו
את יינם כי ידעתי ר
רבים פשעיכם ועצמים
חטאתיכם צררי צדיק
לקחי כפר ואביונים
בשער הטו לכן המשכיל
בעת ההיא ידם כי עת

רעה היא דרשו טוב
ואל רע למען תחיו ויהי
כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט
אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף
לכן כה
אמר יהוה אלהי צבאות
אדני בכל רחבות מספד
ובכל חוצות יאמרו הו הו
וקראו אכר אל אבל
ומספד אל יודעי נהי
ובכל כרמים מספד
כי אעבר בקרבך אמר
יהוה

הוי המתאוים את יום
יהוה למה זה לכם יום
יהוה הוא חשך ולא אור
כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדב ובא הבית
וסמך ידו על הקיר ונשכו
הנחש הלא חשך יום
יהוה ולא אור ואפל
ולא נגה לו שנאתי
מאסתי חגיכם ולא
אריח בעצרתיכם כי

אם תעלו לי עלות
ומנחתיכם לא ארצה
ושלם מריאיכם לא
אביט הסר מעלי המון
שריך וזמרת נבליך לא
אשמע ויגל כמים
משפט וצדקה כנחל
איתן הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר
ארבעים שנה בית ישראל
ונשאתם את סכות
מלככם ואת כיון צלמיכם
כוכב אלהיכם אשר
עשיתם לכם והגליתי
אתכם מהלאה לדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות
שמו

הוי השאננים בציון
והבטחים בהר שמרון
נקבי ראשית הגוים
ובאו להם בית ישראל
עברו כלנה וראו ולכו
משם חמת רבה ורדו גת
פלשתים הטובים מן
הממלכות האלה אם רב
גבולם מגבלכם המנדים
ליום רע ותגישון
שבת חמס השכבים

על מטות שן וסרחים
על ערשותם ואכלים
כרים מצאן ועגלים
מתוך מרבק הפרטים
על פי הנבל כדויד חשבו
להם כלי שיר השתים
במזרקי יין וראשית
שמנים ימשחו ולא
נחלו על שבר יוסף
לכן עתה יגלו בראש
גלים וסר מרזח סרוחים
נשבע אדני יהוה בנפשו
נאם יהוה
אלהי צבאות מתאב
אנכי את גאון יעקב
וארמנתיו שנאתי
והסגרתי עיר ומלאה
והיה אם יותרו עשרה
אנשים בבית אחד
ומתו ונשאו דודו
ומסרפו להוציא עצמים
מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד
עמך ואמר אפס ואמר
הס כי לא להזכיר בשם
יהוה
כי הנה יהוה מצוה והכה הבית
הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים

הירצון בסלע סוסים
אם יחרוש בבקרים כי
הפכתם לראש משפט
ופרי צדקה ללענה
השמחים ללא דבר
האמרים הלוא בחזקנו
לקחנו לנו קרנים כי הנני
מקים עליכם בית ישראל
נאם יהוה אלהי הצבאות
גוי ולחצו אתכם מלבוא
חמת עד נחל הערבה
כה הראני
אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת
עלות הלקש והנה לקש
אחר גזי המלך והיה אם
כלה לאכול את עשב
הארץ ואמר אדני יהוה
סלח נא מי יקום יעקב כי
קטן הוא נחם יהוה על
זאת לא תהיה אמר יהוה
כה הראני
אדני יהוה והנה קרא לרב
באש אדני יהוה ותאכל
את תהום רבה ואכלה
את החלק ואמר אדני יהוה
חדל נא מי יקום יעקב
כי קטן הוא נחם יהוה
על זאת גם היא לא תהיה

אמר אדני יהוה
כה הראני והנה נצב
אדני נצב על חומת אנך
ובידו אנך ויאמר יהוה
אלי מה אתה ראה עמוס
ואמר אנך ויאמר אדני
הנני שם אנך בקרב עמי
ישראל לא אוסיף עוד
עבור לו ונשמו במות
ישחק ומקדשי ישראל
יחרבו וקמתי על בית
ירבעם בחרב
וישלח אמציה כהן בית אל
אל ירבעם מלך לאמר (ישראל)
קשר עליך עמוס בקרב
בית ישראל לא תוכל הארץ
להכיל את כל דבריו כי כה
אמר עמוס בחרב ימות
ירבעם וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו
ויאמר אמציה אל עמוס
חזה לך ברח לך אל ארץ
יהודה ואכל שם לחם ושם
תנבא ובית אל לא תוסיף
עוד להנבא כי מקדש
מלך הוא ובית ממלכה
הוא ויען עמוס ויאמר
אל אמציה לא נביא אנכי

ולא בן נביא אנכי כי בוקר
אנכי ובולס שקמים
ויקחני יהוה מאחרי הצ
הצאן ויאמר אלי יהוה
לך הנבא אל עמי ישראל
ועתה שמע דבר יהוה אתה
אמר לא תנבא על ישראל
ולא תטיף על בית ישחק
לכן כה אמר יהוה אשתך
בעיר תזנה ובניך ובנתיך
בחרב יפלו ואדמתך
בחבל תחלק ואתה על
אדמה טמאה תמות
וישראל גלה יגלה מעל
אדמתו
כה הראני אדני יהוה והנה
כלוב קיץ ויאמר מה אתה
ראה עמוס ואמר כלוב
קיץ ויאמר יהוה אלי בא
הקץ אל עמי ישראל לא
אוסיף עוד עבור לו והיל
והילילו שירות היכל ביום
ההוא נאם אדני יהוה ר
רב הפגר בכל מקום השליך
הס
שמעו זאת השאפים
אביון ולשבית עניי ארץ
לאמר מתי יעבר החדש

ונשבירה שבר והשבת
ונפתחה בר להקטין איפה
ולהגדיל שקל ולעות
מאזני מרמה לקנות
בכסף דלים ואביון בעבור
נעלים ומפל בר נשביר
נשבע יהוה בגאון יעקב
אם אשכח לנצח כל
מעשיהם העל זאת לא
תרגז הארץ ואבל כל יושב
בה ועלתה כאר כלה ונג
ונגרשה ונשקה כיאור (ונשקעה)
מצרים
והיה ביום ההוא נאם
אדני יהוה והבאתי
השמש בצהרים והחש
והחשכתי לארץ ביום
אור והפכתי חגיכם
לאבל וכל שיריכם
לקינה והעליתי על כל
מתנים שק ועל כל ראש
קרחה ושמתיה כאבל
יחיד ואחריתה כיום מר
הנה ימים
באים נאם אדני יהוה
והשלחתי רעב בארץ
לא רעב ללחם ולא צמא
למים כי אם לשמע את

דברי יהוה ונעו מים ע
עד ים ומצפון ועד מזרח
ישוטטו לבקש את דבר
יהוה ולא ימצאו ביום
ההוא תתעלפנה הבתולת
היפות והבחורים בצמא
הנשבעים באשמת
שמרון ואמרו חי אלהיך
דן וחי דרך באר שבע
ונפלו ולא יקומו עוד
ראיתי את
אדני נצב על המזבח
ויאמר הך הכפתור
וירעשו הספים ובצעם
בראש כלם ואחריתם
בחרב אהרג לא ינוס
להם נס ולא ימלט להם
פליט אם יחתרו בשאול
משם ידי תקחם ואם
יעלו השמים משם
אורידם ואם יחבאו
בראש הכרמל משם
אחפש ולקחתים ואם
יסתרו מנגד עיני
בקרקע הים משם א
אצוה הנחש ונשכם
ואם ילכו בשבי לפני
איביהם משם אצוה

את החרב והרגתם ושמתי
עיני עליהם לרעה ולא
לטובה׃ ואדני יהוה הצבאות
הנוגע בארץ ותמוג ואבלו
כל יושבי בה ועלתה כיאר
כלה ושקעה כיאר מצרים׃
הבונה בשמים מעלותו
ואגדתו על ארץ יסדה
הקורא למי הים וישפכם
על פני הארץ יהוה שמו׃

יהלה

הלוא

כבני כשיים
אתם לי בני ישראל נאם
יהוה הלוא את ישראל
העליתי מארץ מצרים
ופלשתיים מכפתור
וארם מקיר׃ הנה עיני
אדני יהוה בממלכה
החטאה והשמדתי אתה
מעל פני האדמה אפס כי
לא השמיד אשמיד את
בית יעקב נאם יהוה׃
כי הנה אנכי מצוה והנעותי
בכל הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא יפול
צרור ארץ׃ בחרב ימותו

כל חטאי עמי האמרים
לא תגיש ותקדים בעדינו
הרעה׃ ביום ההוא אקים
את סכת דויד הנפלת וגדרתי
את פרציהן והרסתיו אקים
ובניתיה כימי עולם׃ למען
יירשו את שארית אדום
וכל הגוים אשר נקרא שמי
עליהם נאם אדני יהוה
עשה זאת׃
הנה ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקצר ודרך
ענבים במשך הזרע והט
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה׃
ושבתי את שבות עמי
ישראל ובנו ערים נשמות
וישבו ונטעו כרמים ושתו
את יינם ועשו גנות ואכלו
את פריהם׃ ונטעתים על
אדמתם ולא ינתשו עוד
מעל אדמתם אשר נתתי
להם אמר יהוה אלהיך׃

חזון

עבדיה

כה אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה
וציר בגוים שלח
קומו ונקומה עליה
למלחמה׃ הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי אתה מאד׃
זדון לבך השיאך שכני
בחגוי סלע מרום שבתו
אמר בלבו מי יורדני ארץ׃
אם תגביה כנשר ואם בין
כוכבים שים קנך משם
אורידך נאם יהוה׃ אם
גנבים באו לך אם שודדי
לילה איך נדמיתה הלוא
יגנבו דים אם בצרים באו
לך הלוא ישאירו עוללות׃
איך נחפשו עשו נבעו מ
מצפניו׃ עד הגבול שלחוך
כל אנשי בריתך השיאוך
יכלו לך אנשי שלמך
לחמך ישימו מזור תחתיך
אין תבונה בו׃ הלוא ביום
ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדום ותבונה
מהר עשו׃ וחתו גבוריך
תימן למען יכרת איש
מהר עשו מקטל׃ מחמס
אחיך יעקב תכסך בושה

ונכרת לעולם׃ ביום
עמדך מנגד ביום שבות
זרים חילו ונכרים באו
שעריו ועל ירושלם
ידו גורל גם אתה כאחד
מהם׃ ואל תרא ביום
אחיך ביום נכרו ואל
תשמח לבני יהודה ביום
אבדם ואל תגדל פיך
ביום צרה׃ אל תבוא
בשער עמי ביום אידם
אל תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלחנה
בחילו ביום אידו׃ ואל
תעמד על הפרק להכרית
את פליטיו ואל תסגר
שרידיו ביום צרה׃ כי
קרוב יום יהוה על כל הגוים
כאשר עשית יעשה לך
גמלך ישוב בראשך׃
כי כאשר שתיתם על
הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד
ושתו ולעו והיו
כלוא היו׃ ובהר ציון תה
תהיה פליטה והיה
קדש וירשו בית יעקב
את מורשיהם׃ והיה
בית יעקב אש ובית יוסף

להבה ובית עשו לקש ו
ודלקו בהם ואכלום ולא
יהיה שריד לבית עשו
כי יהוה דבר וירשו הנ
הנגב את הר עשו וה
והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים
ואת שדה שמרון ובנימן
את הגלעד וגלת החל
החל לבני ישראל אשר
כנענים עד צרפת וגלת
ירושלם אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב ועלו
מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והי
והיתה ליהוה המלוכה

ויהי

דבר יהוה
אל יונה בן אמתי לאמר
קום לך אל נינוה העיר
הגדולה וקרא עליה כי
עלתה רעתם לפני ויקם
יונה לברח תרשישה
מלפני יהוה וירד יפו וימצא
אניה באה תרשיש ויתן שכרה
לבא וירד בה

עמהם תרשישה מלפני
יהוה ~~וירד יפו וימצא אניה~~
~~באה תרשיש ויתן שכרה~~
~~וירד בה לבוא עמהם~~ ויהוה
הטיל רוח גדולה אל הים
ויהי סער גדול בים והאניה
חשבה להשבר וייראו ה
המלחים ויזעקו איש אל
אלהיו ויטלו את הכלים
אשר באניה אל הים
להקל מעליהם ויונה ירד
אל ירכתי הספינה וישכב
וירדם ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך
נרדם קום קרא אל אלהיך
אולי יתעשת האלהים
לנו ולא נאבד ויאמרו
איש אל רעהו לכו ונפילה
גורלות ונדעה בשלמי
הרעה הזאת לנו ויפלו
גורלות ויפל הגורל על יונה
ויאמרו אליו הגידה נא
לנו באשר למי הרעה
הזאת לנו מה מלאכתך
ומאין תבוא מה ארצך
ואי מזה עם אתה ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת
יהוה אלהי השמים אני

ירא אשר עשה את הים
ואת היבשה וייראו ה
האנשים יראה גדולה
ויאמרו אליו מה זאת
עשית כי ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח
כי הגיד להם ~~[illegible]~~
ויאמרו אליו מה נעשה
לך וישתק הים מעלינו
כי הים הולך וסער ויא
ויאמר אליהם שאוני
והטילני אל הים וישתק
הים מעליכם כי יודע
אני כי בשלי הסער
הגדול הזה עליכם
ויחתרו האנשים להש
להשיב אל היבשה
ולא יכלו כי הים הולך
וסער עליהם ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה
יהוה אל נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל
תתן עלינו דם כי אתה נקיא
יהוה כאשר חפצת
עשית וישאו את
יונה ויטלהו אל הים
הים מזעפו וייראו ה ויעמד
האנשים יראה גדולה

את יהוה ויזבחו זבח
ליהוה וידרו נדרים וימן
יהוה דג גדול לבלע את
יונה ויהי יונה במעי הדג
שלשת ימים ושלשה
לילות ויתפלל יונה אל
יהוה ממעי הדגה ויאמר אלהיו
קראתי מצרה לי אל
יהוה ויענני מבטן ש
שאול שועתי שמעת
קולי ותשליכני מצולה
בלבב ימים ונהר יסבבני
כל משבריך וגליך עלי
עברו ואני אמרתי נג
נגרשתי מנגד עיניך
אך אוסיף להביט אל
היכל קדשך אפפוני
מים עד נפש תהום
יסבבני סוף חבוש לרא
לראשי לקצבי הרים
ירדתי הארץ בריחה
בעדי לעולם ותעל מש
משחת חיי יהוה אלהי
בהתעטף עלי נפשי את
יהוה זכרתי ותבוא א
אליך תפלתי אל היכל
קדשך משמרים הבלי
שוא חסדם יעזבו ואני

קול תודה אזבחה לך
אשר נדרתי אשלמה
ישועתה ליהוה:
ויאמר יהוה לדג ויקא
את יונה אל היבשה:
ויהי דבר
יהוה אל יונה שנית
לאמר קום לך אל נינוה
העיר הגדולה וקרא אל
אליה את הקריאה
אשר אנכי דבר אליך
ויקם יונה וילך אל נינוה
כדבר יהוה ונינוה היתה
עיר גדולה לאלהים
מהלך שלשת ימים ויחל
יונה לבוא בעיר מהלך
יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה
נהפכת ויאמינו אנשי
נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מג
מגדולם ועד קטנם ויגע
הדבר אל מלך נינוה
ויקם מכסאו ויעבר
אדרתו מעליו ויכס שק
וישב על האפר ויזעק
ויאמר בנינוה מטעם
המלך וגדליו לאמר

האדם והבהמה הבקר
והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים
אל ישתו ויתכסו שקים
האדם והבהמה ויקראו
אל אלהים בחזקה וישבו
איש מדרכו הרעה ומן
החמס אשר בכפיהם
מי יודע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון
אפו ולא נאבד וירא
האלהים את מעשיהם
כי שבו מדרכם הרעה
וינחם האלהים על
הרעה אשר דבר לעשות
להם ולא עשה וירע
אל יונה רעה גדולה ויחר
לו ויתפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה הלוא
זה דברי עד היותי על
אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי
כי אתה אל חנון ורחום
ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה ועתה
יהוה קח נא את נפשי
ממני כי טוב מותי מחיי
ויאמר יהוה

ההיטב חרה לך ויצא
יונה מן העיר וישב מקדם
לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עד
אשר יראה מה יהיה
בעיר וימן יהוה אלהים
קיקיון ויעל מעל ליונה
להיות צל על ראשו
להציל לו מרעתו וישמח
יונה על הקיקיון שמחה
גדולה וימן האלהים
תולעת בעלות השחר
למחרת ותך את הקיקיון ויבש:
על ראש יונה ויתעלף
וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מחיי
ויאמר אלהים אל יונה
ההיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות ויאמר
יהוה אתה חסת על
הקיקיון אשר לא עמלת
בו ולא גדלתו שבן לילה
היה ובן לילה אבד ואני
לא אחוס על נינוה
העיר הגדולה אשר יש
בה הרבה משתים עשרה
רבו אדם אשר
לא ידע בין ימינו לשמ

ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש

לשמאלו ובהמה רבה:

דבר
יהוה
אשר היה אל מיכה
המרשתי בימי יותם
אחז יחזקיה מלכי יהודה
אשר חזה על שמרון
וירושלם שמעו עמים
כלם הקשיבי ארץ ומלאה
ויהי אדני יהוה
בכם לעד אדני מהיכל
קדשו כי הנה יהוה יצא
ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ ונמסו
ההרים תחתיו והעמקים
יתבקעו כדונג מפני האש
כמים מגרים במורד
בפשע יעקב כל זאת
ובחטאות בית ישראל
מי פשע יעקב הלוא
שמרון ומי במות יהודה
הלוא ירושלם ושמתי
שמרון לעי השדה למטעי
כרם והגרתי לגי
אבניה ויסדיה אגלה
וכל פסיליה יכתו
וכל אתנניה ישרפו באש

וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה
ועד אתנן זונה ישובו:
על זאת אספדה ואילילה
אילכה שילל וערום שולל
אעשה מספד כתנים
ואבל כבנות יענה: כי
אנושה מכותיה כי באה
עד יהודה נגע עד שער
עמי עד ירושלם: בגת
אל תגידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפ
התפלשתי עברי לכם
יושבת שפיר עריה בשת
לא יצאה יושבת צאנן
מספד בית האצל יקח
מכם עמדתו: כי חלה
לטוב יושבת מרות: כי
ירד רע מאת יהוה לש
לשער ירושלם: רתם
המרכבה לרכש יושבת
לכיש ראשית חטאת
היא לבת ציון כי בך
נמצאו פשעי ישראל:
לכן תתני שלוחים על
מורשת גת בתי אכזיב
לאכזב למלכי ישראל:
עד היורש אבי לך יושבת
מרשה עד עדלם יבוא

כבוד ישראל: קרחי וגזי
על בני תענוגיך הרחבי
קרחתך כנשר כי גלו ממך:
הוי חשבי
און ופעלי רע על משכבו
משכבותם באור הבקר
יעשוה כי יש לאל ידם:
וחמדו שדות וגזלו ובתים
ונשאו ועשקו גבר וביתו
איש ונחלתו:
לכן כה אמר יהוה הנני
חשב על המשפחה
הזאת רעה אשר לא
תמישו משם צואריכם
ולא תלכו רומה כי עת
רעה היא: ביום ההוא
ישא עליכם משל ונהה
נהי נהיה אמר שדוד
נשדנו חלק עמי ימיר
איך ימיש לי לשובב
שדינו יחלק: לכן לא
יהיה לך משליך חבל בגורל
בגורל בקהל יהוה: אל תטפו
יטיפון לא יטפו לאלה
לא יסג כלמות: האמור
בית יעקב הקצר רוח
יהוה אם אלה מעלליו
הלוא דברי ייטיבו
עם הישר הולך: ואתמול

עמי לאויב יקומם ממול
שלמה אדר תפשטון
תפשטון מעברים בטח
שובי מלחמה: נשי עמי
תגרשון מבית תענגיה
מעל עלליה תקחו הדרי
לעולם: קומו ולכו כי לא
זאת המנוחה בעבור
טמאה תחבל וחבל
נמרץ: לו איש הלך רוח
ושקר כזב אטף לך
ליין ולשכר והיה מטיף
העם הזה: אסף אאסף
יעקב כלך קבץ אקבץ
שארית ישראל
יחד אשימנו כצאן בצרה
כעדר בתוך הדברו
תהימנה מאדם:
עלה הפרץ לפניהם פרצו
ויעברו שער ויצאו בו
ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם:
ואמר שמעו נא ראשי
יעקב וקציני בית ישראל
הלוא לכם לדעת את המשפט
שנאי טוב ואהבי
רעה גזלי עורם מעליהם
ושארם מעל עצמותם:
ואשר אכלו שאר עמי

ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמתיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר וכבשר
בתוך קלחת: אז יזעקו אל
יהוה ולא יענה אותם ויסתר
פניו מהם בעת ההיא כי
כאשר הרעו מעלליהם:
כה אמר
יהוה על הנביאים המתעים
את עמי הנשכים בשניהם
וקראו שלום ואשר לא יתן
על פיהם וקדשו עליו
מלחמה: לכן לילה לכם
מחזון וחשכה לכם מקסם
ובאה השמש על הנביאים
וקדר עליהם היום: ובשו
החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין
מענה אלהים: ואולם
אנכי מלאתי כח את רוח
יהוה ומשפט וגבורה להגיד
ליעקב פשעו ולישראל
חטאתו:
שמעו נא זאת ראשי בית
יעקב וקציני בית ישראל
המתעבים משפט ואת
כל הישרה יעקשו: בנה
ציון בדמים וירושלם
בעולה: ראשיה בשחד

ישפטו וכהניה במחיר
יורו ונביאיה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמר
הלוא יהוה בקרבנו לא
תבוא עלינו רעה: לכן בגל
לכם ציון שדה תחרש
וירושלם עיין תהיה והר
הבית לבמות יער:
והיה באחרית
הימים יהיה הר בית
יהוה נכון בראש ההרים
ונשא הוא מגבעות
ונהרו עליו עמים: והלכו
גוים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יהוה ואל
בית אלהי יעקב ויורנו
מדרכיו ונלכה בארחתיו
כי מציון תצא תורה ודבר תצא
יהוה מירושלם: ושפט
בין עמים רבים והוכיח
לגוים עצמים עד רחוק
וכתתו חרבתיהם לא
לאתים וחניתתיהם
למזמרות לא ישאו גוי
אל גוי חרב ולא
ילמדון עוד מלחמה:
וישבו איש תחת גפנו
ותחת תאנתו ואין מ
מחריד כי פי יהוה

צבאות דבר: כי כל העמ
העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם
ועד:
ביום ההוא נאם יהוה
אספה הצלעה והנדחה
אקבצה ואשר הרעתי:
ושמתי את הצלעה
לשארית והנהלאה
לגוי עצום ומלך יהוה
עליהם בהר ציון מעתה
ועד עולם:
ואתה מגדל עדר עפל
בת ציון עדיך תאתה ובאה עדיך
הממשלה הראשנה
ממלכת לבת ירושלם:
עתה למה תריעי רע
המלך אין בך אם יועצך
אבד כי החזיקך חיל
כיולדה: חולי וגחי פו׳ ולדה
בת ציון כיולדה כי עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה
ובאת עד בבל שם תנצלי
שם יגאלך יהוה מכף
איביך: ועתה נאספו
עליך גוים רבים האמרים
תחנף ותחז בציון עינינו:
והמה לא ידעו מחשבות
יהוה ולא הבינו עצתו

כי קבצם כעמיר גרנה:
קומי ודושי בת ציון כי
קרנך אשים ברזל ופרסתיך
אשים נחושה והדקות
עמים רבים והחרמתי
ליהוה בצעם וחילם
לאדון כל הארץ: עתה
תתגדדי בת גדוד מצור
שם עלינו בשבט יכו על
הלחי את שפט ישראל:
ואתה בית
לחם אפרתה צעיר
להיות באלפי יהודה
ממך לי יצא להיות
מושל בישראל ומוצא
ומוצאתיו מקדם מימי
עולם: לכן יתנם עד עת
יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון ילדה
על בני ישראל: ועמד
ורעה בעז יהוה בגאון
שם יהוה אלהיו וישבו
כי עתה יגדל עד אפסי
ארץ: והיה זה שלום
אשור כי יבוא בארצנו
וכי ידרך בארמנתינו
והקמנו עליו שבעה
רעים ושמנה נסיכי אדם:
ורעו את ארץ אשור
בחרב ואת ארץ נמרד

בפתחיה והציל מאשור
כי יבוא בארצנו וכי
ידרך בגבולנו:

והיה

שארית יעקב בקרב
עמים רבים כטל מאת
יהוה כרביבים עלי עשב
אשר לא יקוה לאיש
ולא ייחל לבני אדם: והיה
שארית יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כארי
כאריה בבהמות יער ככפיר
בעדרי צאן אשר אם
עבר ורמס וטרף ואין מ
מציל: תרם ידך על צריך
וכל איביך יכרתו:
והיה ביום ההוא
נאם יהוה והכרתי סוסיך
מקרבך והאבדתי מרכב
מרכבתיך: והכרתי ערי
ארצך והרסתי כל מבצ
מבצריך: והכרתי כשפים
מידך ומעוננים לא יהיו
לך: והכרתי פסיליך
ומצבותיך מקרבך ולא

תשתחוה עוד למעשה ידיך ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו

שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה הירצה יהוה באלפי אילים

ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך

קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם וגם אני החליתי הכותך השמם על חטאתך אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין וישתמר חקות עמרי

וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו

אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם על הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיך כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי אל תשמחי איבתי לי

בגוון הזור כאספי

איש

כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי

זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק יום הוא ועדיך יבוא למני אשור ועדי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים והר ההר והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם

רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה ילחכו עפר כנחש כזחלי

ארץ ירגזו ממסגרתיהם
אל יהוה אלהינו יפחדו
ויראו ממך: מי אל כמי
כמוך נשא עון ועבר
על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד
אפו כי חפץ חסד הוא
ירחמנו יכבוש עונותינו ישוב
ותשליך במצלות ים
כל חטאותם: תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתינו
מימי קדם:

משא

נינוה ספר חזון האלקשי: נחום
אל קנוא ונקם יהוה נקם
נקם יהוה לצריו ונטר
הוא לאיביו: יהוה
ארך אפים וגדול כח
ונקה לא ינקה יהוה
בסופה ובשערה דרכו
וענן אבק רגליו: גוער
בים ויבשהו וכל הנהרות
החריב: אמלל בשן וכ
כרמל ופרח לבנון אמ
אמלל: הרים רעשו

[illegible]

ממנו והגבעות התמגגו
ותשא הארץ מפניו
ותבל וכל ישבי בה:
לפני זעמו מי יעמד
ומי יקום בחרון אפו: ח
חמתו נתכה כאש והצרים
נתצו ממנו: טוב יהוה
למעוז ביום צרה וידע
חסי בו: ובשטף עבר
כלה יעשה מקומה
ואיביו ירדף חשך:
מה תחשבון אל יהוה
כלה הוא עשה לא תקום
תקום פעמים צרה:
כי עד סירים סבכים
וכסבאם סבואים אכלו
כקש יבש מלא: ממך
יצא חשב על יהוה
רעה יעץ בליעל:
כה אמר יהוה
אם שלמים וכן רבים
וכן נגזו ועבר ועניתך
לא אענך עוד: ועתה
אשבר מטהו מעליך
ומוסרתיך אנתק: וצוה
עליך יהוה לא יזרע
משמך עוד מבית
אלהיך אכרית פסל
ומסכה אשים כי קלות: קברך

הנה על ההרים
רגלי מבשר משמיע ז
שלום חגי יהודה חגיך
שלמי נדריך כי לא יוסיף
עוד לעבור בך בליעל
כלה נכרת: עלה מפיץ
על פניך נצור מצורה צפה פניך
דרך חזק מתנים אמץ
כח מאד: כי שב יהוה
את גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקום בק
בקקים וזמריהם שחתו:
מגן גבוריהו מאדם
אנשי חיל מתלעים ב
באש פלדות הרכב ביום
הכינו והברושים הר
הרעלו: בחוצות יתהוללו
הרכב ישתקשקון בר
ברחבות מראיהן כל
כלפידים כברקים ירו
ירוצו: יזכר אדיריו
יכשלו בהלכתם ימהרו בהליכתם
חומתה והכן הסכך:
שערי הנהרות נפתחו:
וההיכל נמוג: והצב גלתה
העלתה ואמהתיה
מנהגות כקול יונים
מתפפות על לבביהן:
ונינוה כברכת מים

מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה: בזו
כסף בזו זהב ואין קצה
לתכונה כבד מכל כלי
חמדה: בוקה ומבוקה
ומבלקה ולב נמס ופק
ברכים וחלחלה בכל
מתנים ופני כלם קבצו
פארור: איה מעון א
אריות ומרעה הוא כ
לכפרים אשר הלך אריה
לביא שם גור אריה וא
ואין מחריד: אריה טרף
בדי גרותיו ומחנק לל
ללבאתיו וימלא טרף
חריו ומענתיו טרפה:
הנני אליך נאם יהוה
צבאות והבערתי בעשן
רכבה וכפיריך תאכל
חרב והכרתי מארץ מ
טרפך ולא ישמע עוד
קול מלאככה:
הוי עיר דמים כלה
כחש פרק מלאה לא
ימיש טרף: קול שוט
וקול רעש אופן וסוס
דהר ומרכבה מרקדה:
פרש מעלה
ולהב חרב

ולהב חנית ורב חלל וכבד
פגר ואין קצה לגויה וכ
וכשלו בגויתם מרב זנוני
זונה טובת חן בעלת
כשפים המכרת גוים
בזנוניה ומשפחות בכש
בכשפיה הנני אליך
נאם אדני יהוה צבאות
וגליתי שוליך על פניך
והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך והשל
והשלכתי עליך שקצים
ונבלתיך ושמתיך כראי
והיה כל ראיך ידוד ממך
ואמר שדדה נינוה מי
ינוד לה מאין אבקש מ
מנחמים לך התיטבי
מנא אמון הישבה
ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומתה
כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוט ולובים היו
בעזרתך גם היא לגלה
הלכה בשבי גם עלליה
ירטשו בראש כל חוצות
ועל נכבדיה ידו
גורל וכל גדוליה
רתקו בזקים
גם את

תשכרי תהי נעלמה
גם את תבקשי מעוז
מאויב כל מבצריך
תאנים עם בכורים אם
ינועו ונפלו על פי אוכל
הנה עמך נשים בקרבך
לאיביך פתוח נפתחו ש
שערי ארצך אכלה
אש בריחיך מי מצור
שאבי לך חזקי מבצריך
באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן שם תא
תאכלך אש תכריתך
חרב תאכלך כילק
התכבד כילק התכבדי
כארבה הרבי רכליך
מכוכבי השמים ילק
פשט ויעף מנזריך
כארבה וטפסריך כגוב
גובי החונים בגדרות
ביום קרה שמש זרחה
ונודד ולא נודע מקומו
אים נמו רעיך מלך
אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמך על
ההרים ואין מקבץ אין
כהה לשברך נחלה מכ
מכתך כל שמעי שמעך
תקעו כף עליך כי על

מי לא עברה רעתך
תמיד:

המשא

אשר
חזה חבקוק הנביא
עד אנה יהוה שועתי
ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולא תוש
תושיע למה תראני
און ועמל תביט ושד
וחמס לנגדי ויהי ריב
ומדון ישא על כן
תפוג תורה ולא יצא
לנצח משפט כי רשע
מכתיר את הצדיק
על כן יצא משפט מ
מעקל ראו בגוים
והביטו והתמהו תמהו
כי פעל פעל בימיכם
לא תאמינו כי יספר
כי הנני מקים את ה
הכשדים הגוי המר
והנמהר ההולך למרחבי
ארץ לרשת משכנות
לא לו איום ונורא הוא
ממנו משפטו ושאתו

יצא וקלו מנמרים
סוסיו וחדו מזאבי ערב
ופשו פרשיו ופרשיו
מרחוק יבאו יעפו כנשר
חש לאכול כלה לחמס
יבוא מגמת פניהם
קדימה ויאסף כחול
שבי והוא במלכים
יתקלס ורזנים משחק
לו הוא לכל מבצר
ישחק ויצבר עפר
וילכדה אז חלף רוח
ויעבר ואשם זו כחו
לאלהו הלוא אתה
מקדם יהוה אלהי קדשי
לא נמות יהוה למשפט
שמתו וצור להוכיח
יסדתו טהור עינים
מראות רע והביט אל
עמל לא תוכל למה
תביט בוגדים תחריש
בבלע רשע צדיק ממנו
ותעשה אדם כדגי הים
כרמש לא משל בו
בחכה העלה יגרהו בחרמו
ויאספהו במכמרתו
על כן ישמח ויגיל
על כן יזבח לחרמו ויק
ויקטר למכמרתו כי

כי בהמה שמן חלקו ומא
מאכלו בראה העל
כן יריק חרמו ותמיד
להרג גוים לא יחמול
על משמרתי
אעמדה ואתיצבה
על מצור ואצפה לראות
מה ידבר בי ומה אשיב
על תוכחתי ויענני יהוה
ויאמר כתב חזון ובאר
על הלחות למען ירוץ
קורא בו כי עוד חזון
למועד ויפח לקץ ולא
יכזב אם יתמהמה חכה
לו כי בא יבא לא יאחר
הנה עפלה לא ישרה
נפשו בו וצדיק באמונתו
יחיה ואף כי היין בוגד
גבר יהיר ולא ינוה אשר
הרחיב כשאול נפשו
והוא כמות ולא ישבע
ויאסף אליו כל הגוים
ויקבץ אליו כל העמים
הלוא אלה כלם עליו
משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי
המרבה לא לו עד מתי
ומכביד עליו עבטיט
הלוא פתע יקומו נשכיך

ויקצו מזעזעיך והיית
למשסות למו כי אתה
שלות גוים רבים ישלוך כל
יתר עמים מדמי אדם
וחמס ארץ קריה וכל
ישבי בה
הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנצל
מכף רע יעצת
בשת לביתך קצות
עמים רבים וחוטא נ
נפשך כי אבן מקיר
תזעק וכפיס מעץ
יעננה
הוי בנה עיר בדמים
וכונן קריה בעולה הלוא
הנה מאת יהוה צבאות
ויגעו עמים בדי אש
ולאמים בדי ריק יעפו
כי תמלא הארץ לדעת
את כבוד יהוה כמים
יכסו על ים
הוי משקה רעהו מספח
חמתך ואף שכר למען
הביט על מעוריהם
שבעת קלון מכבוד
שתה גם אתה והערל
תסוב עליך כוס ימין
יהוה וקיקלון על כבודך

כי חמס לבנון יכסך
ושד בהמות יחיתן מדמי
אדם וחמס ארץ
קריה וכל ישבי בה
מה הועיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה
ומורה שקר כי בטח
יצר יצרו עליו לעשות
אלילים אלמים
הוי אמר
לעץ הקיצה עורי לאבן
דומם הוא יורה הנה
הוא תפוש זהב וכסף
וכל רוח אין בקרבו
ויהוה בהיכל קדשו הס
מפניו כל הארץ

תפלה

לחבקוק
הנביא על שגינות
יהוה שמעתי שמעך
יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חייהו בקרב
שנים תודיע ברגז רחם
תזכור אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר פארן
סלה כסה שמים הודו

ותהלתו מלאה הארץ
ונגה כאור תהיה קרנים
מידו לו ושם חביון עזה
לפניו ילך דבר ויצא
רשף לרגליו עמד וימדד
ארץ ראה ויתר גוים
ויתפצצו הררי עד
שחו גבעות עולם הליכות
עולם לו תחת און ראיתי
אהלי כושן ירגזון יריעות
ארץ מדין
החנהרים חרה יהוה
אם בנהרים אפך אם
בים עברתך כי תרכב
על סוסיך מרכבתיך
ישועה עריה תעור
קשתך שבעות מטות
אמר סלה נהרות תבקע
ארץ ראוך יחילו הרים
זרם מים עבר נתן תהום
קולו רום ידיהו נשא
שמש ירח עמד זבלה
לאור חציך יהלכו לנגה
ברק חניתך בזעם תצעד
ארץ באף תדוש גוים
יצאת לישע עמך
לישע את משיחך
מחצת ראש מבית
רשע ערות יסוד עד

עד צואר סלה
נקבת במטיו ראש פרזו
יסערו להפיצני עליצתם
כמו לאכל עני במסתר
דרכת בים סוסיך חמר
מים רבים. שמעתי
ותרגז בטני לקול צללו
שפתי יבא רקב בעצמי
ותחתי ארגז אשר אנוח
ליום צרה לעלות לעם
יגודנו. כי תאנה לא
תפרח ואין יבול בגפנים
כחש מעשה זית ושד
מות לא עשה אכל
גזר ממכלה צאן ואין
בקר ברפתים. ואני ביהוה
אעלוזה אגילה באלהי
ישעי. יהוה אדני חילי
וישם רגלי כאילות
ועל במותי ידרכני
למנצח בנגינותי.

יהוה

דבר

יהוה אשר היה אל
צפניה בן כושי בן
גדליה בן אמריה בן
חזקיה בימי יאשיהו

בן אמון מלך יהודה
אסף אסף כל מעל
פני האדמה נאם יהוה
אסף אדם ובהמה אסף
עוף השמים ודגי
הים והמכשלות את
הרשעים והכרתי את
האדם מעל פני האדמה
נאם יהוה. ונטיתי ידי
על יהודה ועל כל יושבי
ירושלם והכרתי מן
המקום הזה את שאר
הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים. ואת
המשתחוים על הגגות
לצבא השמים ואת
המשתחוים הנשבעים
ליהוה והנשבעים
במלכם. ואת הנסגים
מאחרי יהוה ואשר לא
בקשו את יהוה ולא
דרשהו. הס מפני
אדני יהוה כי קרוב
יום יהוה כי הכין יהוה
זבח הקדיש קראיו
יהוה
ופקדתי על כל הדולג
על המפתן ביום ההוא
הממלאים בית אדניהם

והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על
השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים
מלבוש נכרי.

חמס ומרמה. והיה ביום
ההוא נאם יהוה קול
צעקה משער הדגים
ויללה מן המשנה
ושבר גדול מהגבעות
הילילו ישבי המכתש
כי נדמה כל עם כנען
נכרתו כל נטילי כסף
והיה
בעת ההיא אחפש
את ירושלם בנרות
ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא
ייטיב יהוה ולא ירע
והיה חילם למשסה
ובתיהם לשממה
ובנו בתים ולא ישבו
ונטעו כרמים ולא
ישתו את יינם. קרוב
יום יהוה הגדול קרוב
ומהר מאד קול יום
יהוה מר צרח שם
גבור. יום עברה היום
ההוא יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשואה
יום חשך ואפלה יום
ענן וערפל. יום שופר
ותרועה על הערים

הבצרות ועל הפנות
הגבהות. והצרתי לאדם
והלכו כעורים כי ליהוה
חטאו. ושפך דמם
כעפר ולחמם כגללים
גם כספם גם זהבם לא
יוכל להצילם ביום עברת
יהוה ובאש קנאתו
תאכל כל הארץ. כי
כלה אך נבהלה יעשה
את כל ישבי הארץ.
התקוששו וקושו הגוי
לא נכסף. בטרם לדת
חק כמץ עבר יום בטרם
לא יבוא עליכם חרון
אף יהוה בטרם לא
יבוא עליכם יום אף
יהוה. בקשו את יהוה
כל ענוי הארץ אשר
משפטו פעלו בקשו
צדק בקשו ענוה אולי
תסתרו ביום אף יהוה.
כי עזה עזובה תהיה
ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגר
שוה ועקרון תעקר
הוי ישבי
חבל הים גוי כרתים דבר
יהוה עליכם כנען ארץ

פלשתים והאבדתיך
מאין יושב׃ והיתה חבל
הים נות כרת רעים וגדרות
צאן׃ והיה חבל לשארית
בית יהודה עליהם ירעון
בבתי אשקלון בערב
ירבצון כי יפקדם יהוה
אלהיהם ושב שבותם׃ שביתם
שמעתי
חרפת מואב וגדופי
בני עמון אשר חרפו
את עמי ויגדילו על
גבולם׃ לכן חי אני יהוה
נאם יהוה צבאות אלהי
ישראל כי מואב כסדם
תהיה ובני עמון כעמרה
ממשק חרול ומכרה
מלח ושממה עד
עולם שארית עמי
יבזום ויתר גוי ינחלום גויי
זאת להם תחת גאונם
כי חרפו ויגדילו על עם
יהוה צבאות׃ נורא יהוה
עליהם כי רזה את כל
אלהי הארץ וישתחוו
לו איש ממקומו כל
איי הגוים׃ גם אתם
כושים חללי חרבי
המה׃ ויט ידו על צפון

ויאבד את אשור וישם
את נינוה לשממה
ציה כמדבר׃ ורבצו בת
וכה עדרים כל חיתו
גוי גם קאת גם קפד
בכפתריה ילינו קול
ישורר בחלון חרב
בסף כי ארזה ערה׃
זאת העיר העליזה
היושבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד
איך היתה לשמה מרבץ
לחיה כל עובר עליה
ישרק יניע ידו׃
הוי מראה
ונגאלה העיר היונה׃
לא שמעה בקול לא
לקחה מוסר ביהוה
לא בטחה אל אלהיה
לא קרבה׃ שריה בקר
בה אריות שאגים
שפטיה זאבי ערב לא
גרמו לבקר׃ נביאיה
פחזים אנשי בגדות
כהניה חללו קדש
חמסו תורה׃ יהוה צדיק
בקרבה לא יעשה
עולה בבקר בבקר מש
פטו יתן לאור לא

נעדר

נעדר ולא יודע עול בשת
הכרתי גוים נשמו פנותם
החרבתי חוצותם מ
מבלי עובר נצדו עריהם
מבלי איש מאין יושב׃
אמרתי אך תיראי אותי
תקחי מוסר ולא יכרת
מעונה כל אשר פקדתי
עליה אכן השכימו ה
השחיתו כל עלילותם׃
לכן חכו לי נאם יהוה
ליום קומי לעד כי מ
משפטי לאסף גוים לק
קבצי ממלכות לשפך
עליהם זעמי כל חרון
אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ׃ כי
אז אהפך אל עמים
שפה ברורה לקרא
כלם בשם יהוה לעב
דו שכם אחד׃
מעבר לנהרי כוש עת
רי בת פוצי יובלון
מנחתי׃ ביום ההוא
לא תבושי מכל עלילתי
עלילתיך אשר פשעת
בי כי אז אסיר מקרבך
עליזי גאותך ולא תוס
פי לגבהה עוד

בהר קדשי׃ והשארתי
בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה׃ שארית
ישראל לא יעשו עולה
ולא ידברו כזב ולא ימ
צאו בפיהם לשון ת
תרמית כי המה ירעו
ורבצו ואין מחריד׃
רני בת ציון
הריעו ישראל שמחי ו
ועלזי בכל לב בת ירוש
ירושלם׃ הסיר יהוה
משפטיך פנה איבך
מלך ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי רע עוד׃ ביום
ההוא יאמר לירושלם
אל תיראי ציון אל ירפו
ידיך׃ יהוה אלהיך
בקרבך גבור יושיע
ישיש עליך בשמחה
יחריש באהבתו יגיל
עליך ברנה׃ נוגי ממועד
אספתי ממך היו משאת
עליה חרפה׃ הנני עשה
את כל מעניך בעת ההוא
והושעתי את הצלעה
והנדחה אקבץ ושמתים
לתהלה ולשם בכל הא
ארץ בשתם׃ בעת
ההיא אביא אתכם

בעת קבצי אתכם כי
אתן אתכם לשם ולתה
ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר יהוה

בשנת

שתים לדריוש
המלך בחדש הששי
ביום אחד לחדש היה
דבר יהוה ביד חגי
הנביא אל זרבבל
בן שאלתיאל פחת
יהודה אל יהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול
לאמר כה אמר יהוה
צבאות לאמר העם
הזה אמרו לא עת בא
עת בית יהוה להבנות
ויהי דבר
יהוה ביד חגי הנביא
לאמר העת לכם אתם
לשבת בבתיכם ספונים
והבית הזה חרב ועתה
כה אמר יהוה צבאות
שימו לבבכם על
דרכיכם זרעתם הרבה
והבא מעט אכול ואין

ואכבדה

לשבעה שתו ואין
לשכרה לבוש ואין לחם
לו והמשתכר משתכר
אל צרור נקוב
כה אמר
יהוה צבאות שימו
לבבכם על דרכיכם
עלו ההר והבאתם עץ
ובנו הבית וארצה בו
ואכבד אמר יהוה פנה
אל הרבה והנה למעט
והבאתם הבית ונפחתי
בו יען מה נאם יהוה
צבאות יען ביתי אשר
הוא חרב ואתם רצים
איש לביתו על כן עליכם
כלאו שמים מטל והארץ
כלאה יבולה ואקרא
חרב על הארץ ועל
ההרים ועל הדגן ועל
התירוש ועל היצהר
ועל אשר תוציא הא
האדמה ועל האדם
ועל הבהמה ועל כל
יגיע כפים
וישמע זרבבל בן שא
שלתיאל ויהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול
וכל שארית העם בקול

יהוה אלהיהם ועל
דברי חגי הנביא כאשר
שלחו יהוה אלהיהם
וייראו העם מפני
יהוה
ויאמר חגי מלאך
יהוה במלאכות יהוה
לעם לאמר אני אתכם
נאם יהוה ויער יהוה
את רוח זרבבל בן שא
שלתיאל פחת
יהודה ואת רוח יהושע
יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואת רוח
כל שארית העם ויב
ויבאו ויעשו מלאכה
בבית יהוה צבאות
אלהיהם
ביום עשרים וארבעה
לחדש בששי בשנת
שתים לדריוש המלך
בשביעי בעשרים וא
ואחד לחדש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא
לאמר אמר נא אל
זרבבל בן שלתיאל
פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול
ואל שארית העם לאמר
מי בכם

הנשאר אשר ראה את
הבית הזה בכבודו הראשון
ומה אתם ראים אתו
עתה הלוא כמהו כאין
בעיניכם ועתה חזק ז
זרבבל נאם יהוה וחזק
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול וחזק כל עם הארץ
נאם יהוה צבאות ועשו
כי אני אתכם נאם יהוה
צבאות את הדבר אשר
כרתי אתכם בצאתכם
ממצרים ורוחי עמדת
בתוככם אל תיראו
כי כה אמר
יהוה צבאות עוד אחת
מעט היא ואני מרעיש
את השמים ואת הארץ
ואת הים ואת החרבה
והרעשתי את כל הגוים
ובאו חמדת כל הגוים ומ
ומלאתי את הבית הזה
כבוד אמר יהוה צבאות
לי הכסף ולי הזהב נאם
יהוה צבאות גדול יהוה
כבוד הבית הזה האחרון
מן הראשון אמר יהוה
צבאות ובמקום הזה אתן
שלום נאם יהוה צבאות

יהיה

בעשרים
וארבעה לתשיעי בשנת
שתים לדריוש היה דבר
יהוה אל חגי הנביא לאמר
כה אמר יהוה צבאות
שאל נא את הכהנים תורה לאמר
הן ישא איש בשר
קדש בכנף בגדו ונגע
בכנפו אל הלחם ואל
הנזיד ואל היין ואל
שמן ואל כל מאכל
היקדש ויענו הכהנים
ויאמרו לא ויאמר חגי
אם יגע טמא נפש בכל
אלה היטמא ויענו
הכהנים ויאמרו יטמא
ויען חגי ויאמר כן
העם הזה וכן הגוי הזה
לפני נאם יהוה וכן כל
מעשה ידיהם ואשר
יקריבו שם טמא הוא
ועתה שימו נא לבבכם
מן היום הזה ומעלה
מטרם שום אבן אל
אבן בהיכל יהוה מה
היותם בא אל ערמת
עשרים והיתה עשרה
בא אל היקב לחשף

חמשים פורה והיתה
עשרים הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון ובברד
את כל מעשה ידיכם
ואין אתכם אלי נאם
יהוה שימו נא לבבכם
מן היום הזה ומעלה
מיום עשרים וארבעה
לתשיעי למן היום אשר
יסד היכל יהוה שימו
לבבכם העוד הזרע במ
מגורה ועד הגפן והתאנה
והרמון ועץ
הזית לא נשא מן היום
הזה אברך
ויהי דבר יהוה שנית
אל חגי בעשרים וארבעה
לחדש לאמר אמר אל
זרבבל פחת יהודה לאמר
אני מרעיש את השמים
ואת הארץ והפכתי
כסא ממלכות והשמדתי
חזק ממלכות הגוים
והפכתי מרכבה ורכביה
וירדו סוסים ורכביהם
איש בחרב אחיו ביום
ההוא נאם יהוה צבאות
אקחך זרבבל בן שאלתיאל
עבדי נאם יהוה

ושמתיך כחותם כי בך
בחרתי נאם יהוה צבאות

בחדש

השמיני בשנת שתים
לדריוש היה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה
בן עדו הנביא לאמר
קצף יהוה על אבותיכם
קצף ואמרת אלהם כה
אמר יהוה צבאות שובו
אלי נאם יהוה צבאות
ואשוב אליכם אמר
יהוה צבאות אל תהיו
כאבתיכם אשר קראו
אליהם הנביאים הרא
שנים לאמר כה
אמר יהוה צבאות
שובו נא מדרכיכם
הרעים ומעלליכם
הרעים ולא שמעו ולא
הקשיבו אלי נאם יהוה
אבותיכם איה הם
והנבאים הלעולם יחיו
אך דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי הנביאים
הלוא השיגו אבתיכם
וישובו ויאמרו כאשר

זמם יהוה צבאות לעשות
לנו כדרכינו וכמעללינו
כן עשה אתנו
ביום עשרים וארבעה
לעשתי עשר חדש הוא
חדש שבט בשנת שתים
לדריוש היה דבר יהוה
אל זכריה בן ברכיהו בן
עדו הנביא לאמר ראיתי
הלילה והנה איש רכב
על סוס אדם והוא עמד
בין ההדסים אשר
במצלה ואחריו סוסים
אדמים שרקים ולבנים
ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך
הדבר בי אני אראך מה
המה אלה ויען האיש
העמד בין ההדסים ויא
ויאמר אלה אשר שלח
יהוה להתהלך בארץ
ויענו את מלאך יהוה העמד
בין ההדסים ויאמרו
התהלכנו בארץ והנה כל
הארץ ישבת ושקטת
ויען מלאך יהוה ויאמר
יהוה צבאות עד מתי
אתה לא תרחם את
ירושלם ואת ערי יהודה

אשר זעמתה זה שבעים
שנה ויען יהוה את
המלאך הדבר בי דברים
טובים דברים נחמים
ויאמר אלי המלאך
הדבר בי קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלם
ולציון קנאה גדולה
וקצף גדול אני קצף על
הגוים השאננים אשר
אני קצפתי מעט והמה
עזרו לרעה
לכן כה אמר יהוה
שבתי לירושלם ברחמים
ביתי יבנה בה נאם יהוה
צבאות וקוה ינטה על
ירושלם עוד קרא עוד
לאמר עוד תפוצינה
ערי מטוב ונחם יהוה עוד
ובחר עוד בירושלם את ציון
ואשא את
עיני וארא והנה ארבע
קרנות ואמר אל
המלאך הדבר בי מה
אלה ויאמר אלי אלה
הקרנות אשר זרו את
יהודה וירושלם את ישראל
ויראני יהוה

כה יאמר יהוה צבאות

ארבעה חרשים ואמר
מה אלה באים לעשות
ויאמר לאמר אלה הקר
הקרנות אשר זרו את
יהודה כפי איש לא
נשא ראשו ויבאו אלה
להחריד לידות את אתם
קרנות הגוים הנשאים
קרן אל ארץ יהודה
לזרותה
ואשא עיני וארא והנה
איש ובידו חבל מדה
ואמר אנה אתה הלך
ויאמר אלי למד את
ירושלם לראות כמה
רחבה וכמה ארכה והנה
המלאך הדבר בי יצא
ומלאך אחר יצא לקר
לקראתו ויאמר אלו רץ אליו
דבר אל הנער הלז לאמר
פרזות תשב ירושלם
מרב אדם ובהמה בתוכה
ואני אהיה
לה נאם יהוה חומת
אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה
הוי הוי ונסו מארץ צפון
נאם יהוה כי כארבע
רוחות השמים פרשתי

אתכם נאם יהוה הוי
ציון המלטי יושבת בת
בבל כי כה אמר
יהוה צבאות אחר
כבוד שלחני אל הגוים
השללים אתכם כי
הנגע בכם נגע בבבת
עינו כי הנני מניף את
ידי עליהם והיו שלל
לעבדיהם וידעתם כי
יהוה צבאות שלחני
רני
ושמחי בת ציון
כי הנני בא ושכנתי
בתוכך נאם יהוה ונלוו
גוים רבים אל יהוה
ביום ההוא והיו לי
לעם ושכנתי בתוכך
וידעת כי יהוה צבאות
שלחני אליך ונחל
יהוה את יהודה חלקו
על אדמת הקדש ובחר
עוד בירושלם הס כל
בשר מפני יהוה כי נעור
ממעון קדשו
ויראני את יהושע
הכהן הגדול עמד

לפני מלאך יהוה והשטן
עמד על ימינו לשטנו
ויאמר יהוה אל השטן
יגער יהוה בך השטן
ויגער יהוה בך הבחר
בירושלם הלוא זה אוד
מצל מאש ויהושע
היה לבוש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך ויען
ויאמר אל העמדים לפניו
לאמר הסירו הבגדים הצאים
מעליו ויאמר אליו ראה
העברתי מעליך עונך
והלבש אתך מחלצות
ואמר ישימו צניף טהור
על ראשו וישימו הצניף
הטהור על ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד
ויעד מלאך יהוה בי
ביהושע לאמר כה
אמר יהוה צבאות אם
בדרכי תלך ואם את
משמרתי תשמר וגם
אתה תדין את ביתי וגם
תשמר את חצרי ונתתי
לך מהלכים בין העמדים
האלה שמע נא יהושע
הכהן הגדול אתה ורעיך
הישבים לפניך כי אנשי

מופת המה כי הנני מביא
את עבדי צמח כי הנה
האבן אשר נתתי לפני
יהושע על אבן אחת
שבעה עינים הנני מפ
מפתח פתחה נאם
יהוה צבאות ומשתי
את עון הארץ ההיא
ביום אחד ביום ההוא
נאם יהוה צבאות
תקראו איש אל רעהו
אל תחת גפן ואל תחת
תאנה וישב המלאך
הדבר בי ויעירני כאיש
אשר יעור משנתו
ויאמר אלי מה אתה
ראה ואמר ראיתי והנה
מנורת זהב כלה וגלה
על ראשה ושבעה
נרתיה עליה שבעה
ושבעה מוצקות לנרות
אשר על ראשה ושנים
זיתים עליה אחד
מימין הגלה ואחד על
שמאלה ואען ואמר
אל המלאך הדבר בי
לאמר מה אלה אדני
ויען המלאך הדבר בי
ויאמר אלי הלוא ידעת

מה המה אלה ואמר
לא אדני ויען ויאמר
אלי לאמר זה דבר
יהוה אל זרבבל לאמר
לא בחיל ולא בכח כי
אם ברוחי אמר יהוה
צבאות מי אתה הר
הגדול לפני זרבבל למי
למישר והוציא את
האבן הראשה תשאות
תשואות חן חן לה
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר
ידי זרבבל יסדו הבית
הזה וידיו תבצענה
וידעת כי יהוה צבאות
שלחני אליכם כי מי
בז ליום קטנות ושמחו
וראו את האבן הבדיל
ביד זרבבל שבעה
אלה עיני יהוה המה
משוטטים בכל הארץ
ואען ואמר אליו מה
שני הזיתים האלה
על ימין המנורה ועל
שמאולה ואען שנית
ואמר אליו מה שתי
שבלי הזיתים אשר
ביד שני צנתרות הזהב

המריקים מעליהם
הזהב ויאמר אלי
לאמר הלוא ידעת
מה אלה ואמר לא
אדני ויאמר אלה
שני בני היצהר
העמדים על אדון כל
הארץ ואשוב ואשא
עיני ואראה והנה
מגלה עפה ויאמר
אלי מה אתה ראה
ואמר אני ראה מגלה
עפה ארכה עשרים
באמה ורחבה עשר
באמה ויאמר אלי
זאת האלה היוצאת
על פני כל הארץ כי
כל הגנב מזה כמוה
נקה וכל הנשבע מזה
כמוה נקה הוצאתיה
נאם יהוה צבאות
ובאה אל בית הגנב
ואל בית הנשבע בשמי
לשקר ולנה בתוך
ביתו וכלתו ואת עציו
ואת אבניו ויצא
המלאך הדבר בי
ויאמר אלי שא נא
עיניך וראה מה היוצ

היוצאת הזאת ויאמר
מה היא ויאמר זאת
האיפה היוצאת ויא
ויאמר זאת עינם בכל
הארץ והנה ככר עפרת
נשאת וזאת אשה
אחת יושבת בתוך
האיפה ויאמר זאת
הרשעה וישלך אתה
אל תוך האיפה וישלך
את אבן העפרת אל
פיה
ואשא עיני וארא והנה
שתים נשים יוצאות
ורוח בכנפיהם ולהנה
כנפים ככנפי החסידה
ותשאנה את האיפה
בין הארץ ובין השמים
ואמר אל המלאך
הדבר בי אנה המה
מולכות את האיפה
ויאמר אלי לבנות לה בית
בארץ שנער והוכן
והניחה שם על מכנתה
ואשב ואשא
עיני וארא והנה
ארבע מרכבות יצאות
מבין שני ההרים וה
וההרים הרי נחשת

במרכבה הראשנה
סוסים אדמים ובמרכבה
השנית סוסים שחרים
ובמרכבה השלשית
סוסים לבנים ובמרכבה
הרבעית סוסים ברדים
אמצים ואען ואמר
אל המלאך הדבר בי
מה אלה אדני ויען
המלאך ויאמר
אלי אלה ארבע רחות
השמים יוצאות מהת
יצב על אדון
כל הארץ אשר בה
הסוסים השחרים יצאים
יצאים אל ארץ צפון
והלבנים יצאו אל
אחריהם והברדים
יצאו אל ארץ התימן
והאמצים יצאו ויבקשו
ללכת להתהלך בארץ
ויאמר לכו התהלכו
בארץ ותתהלכנה
בארץ ויזעק אתי וידבר
אלי לאמר ראה היוצאים
אל ארץ צפון הניחו
את רוחי בארץ צפון
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר לקוח

מאת הגולה מחלדי
ומאת טוביה ומאת
ידעיה ובאת אתה
ביום ההוא ובאת בית
יאשיה בן צפניה אשר
באו מבבל ולקחת
כסף וזהב ועשית
עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואמרת
אליו לאמר כה אמר
יהוה צבאות לאמר
הנה איש צמח שמו
ומתחתיו יצמח ובנה
את היכל יהוה והוא
יבנה את היכל יהוה
והוא ישא הוד וישב
ומשל על כסאו והיה
כהן על כסאו ועצת
שלום תהיה בין שניהם
והעטרת תהיה לחלם
ולטוביה ולידעיה
ולחן בן צפניה לזכרון
בהיכל יהוה ורחוקים
יבאו ובנו בהיכל יהוה
וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני אליכם והיה
אם שמוע תשמעון
בקול יהוה אלהיכם

ויהי בשנת ארבע
לדריוש המלך היה
דבר יהוה אל זכריה
בארבעה לחדש התשעי
בכסלו וישלח
בית אל שראצר ורגם
מלך ואנשיו לחלות
את פני יהוה לאמר
אל הכהנים אשר
לבית יהוה צבאות
ואל הנביאים לאמר
האבכה בחדש החמשי
הנזר כאשר עשיתי
זה כמה שנים
ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר
אמר אל כל עם הארץ
ואל הכהנים לאמר
כי צמתם וספוד בחמי
שי ובשביעי וזה
שבעים שנה הצום
צמתני אני וכי תאכלו
וכי תשתו הלוא אתם
האכלים ואתם
השתים הלוא את
הדברים אשר קרא
יהוה ביד הנביאים
הראשנים בהיות
ירושלם ישבת ושלוה

ועריה סביבתיה והנגב
והשפלה ישב
ויהי דבר יהוה
אל זכריה לאמר כה
אמר יהוה צבאות
לאמר משפט אמת
שפטו וחסד ורחמים
עשו איש את אחיו
ואלמנה ויתום גר ועני
אל תעשקו ורעת איש
אחיו אל תחשבו
בלבבכם וימאנו להק
שיב ויתנו כתף
סררת ואזניהם הכבידו
משמוע ולבם שמו
שמיר משמוע את
התורה ואת הדברים
אשר שלח יהוה צבאות
ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף
גדול מאת יהוה צבאות
ויהי כאשר קרא ולא
שמעו כן יקראו ולא
אשמע אמר יהוה
צבאות ואסערם על
כל הגוים אשר לא
ידעום והארץ נשמה
אחריהם מעבר ומשב
וישימו ארץ חמדה לשמה

לשממה
ויהי דבר יהוה צבאות
לאמר כה אמר
יהוה צבאות קנאתי
לציון קנאה גדולה
וחמה גדולה קנאתי
לה כה אמר יהוה
שבתי אל ציון ושכנתי
בתוך ירושלם ונקראה
ירושלם עיר האמת
והר יהוה צבאות הר
הקדש
כה אמר יהוה צבאות
עד ישבו זקנים וזקנות
ברחבות ירושלם ואיש
משענתו בידו מרב
ימים ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות
משחקים ברחבתיה
כה אמר
יהוה צבאות כי יפלא
בעיני שארית העם
הזה בימים ההם גם
בעיני יפלא נאם יהוה
צבאות
כה אמר יהוה צבאות
הנני מושיע את עמי
מארץ מרחק ומארץ
מבוא השמש והבאתי

אתם ושכנו בתוך ירוש
ירושלם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאל
לאלהים באמת ובצדקה
כה אמר
יהוה צבאות תחזקנה
ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה
מפי הנביאים אשר
ביום יסד בית יהוה
צבאות ההיכל להבנות
כי לפני הימים ההם
שכר האדם לא נהיה
ושכר הבהמה איננה
וליוצא ולבא אין שלום
מן הצר ואשלח את
כל האדם איש ברעהו
ועתה לא כימים הרא
הראשנים אני לשארית
העם הזה נאם יהוה
צבאות כי זרע השלום
הגפן תתן פריה והארץ
תתן את יבולה והשמים
יתנו טלם והנחלתי את
שארית העם הזה את
כל אלה והיה כאשר
הייתם קללה בגוים בית
יהודה ובית ישראל כן
כן אושיע אתכם

והייתם ברכה אל תיראו
תחזקנה ידיכם
כי כה אמר יהוה צבאות
כאשר זממתי להרע
לכם בהקציף אבתיכם
אתי אמר יהוה צבאות
ולא נחמתי כן שבתי
זממתי בימים האלה
להיטיב את ירושלם
ואת בית יהודה אל
תיראו אלה הדברים
אשר תעשו דברו אמת
איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפטו
בשעריכם ואיש את
רעת רעהו אל תחשבו
בלבבכם ושבעת שקר
אל תאהבו כי את כל אלה
אשר שנאתי נאם יהוה
ויהי דבר צבאות
יהוה צבאות אלי לאמר
כה אמר יהוה צבאות
צום הרביעי וצום
החמישי וצום השביעי
וצום העשירי יהיה
לבית יהודה לששון
ולשמחה ולמעדים
טובים והאמת והשלום
אהבו

כה אמר יהוה צבאות
עד אשר יבאו עמים
וישבי ערים רבות והלכו
ישבי אחת אל אחת
לאמר נלכה הלוך לחלות
את פני יהוה ולבקש
את יהוה צבאות אלכה
גם אני ובאו עמים
רבים וגוים עצומים
לבקש את יהוה צבאות
בירושלם ולחלות את
פני יהוה
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר
עשרה יחזיקו עשרה אנשים מכל
לשנות הגוים והחזיקו
בכנף איש יהודי לאמר
נלכה עמכם כי שמענו
אלהים עמכם
משא דבר יהוה בארץ
חדרך ודמשק מנחתו
כי ליהוה עין אדם וכל
שבטי ישראל וגם
חמת תגבל בה צר
וצידון כי חכמה מאד
ויבן צר מצור לה
ותצבר כסף כעפר
וחרוץ כטיט חוצות
הנה אדני יורשנה

והכה בים חילה והיא
באש תאכל תרא
אשקלון ותירא ועזה
ותחיל מאד ועקרון
כי הביש מבטה ואבד
מלך מעזה ואשקלון
לא תשב וישב ממזר
באשדוד והכרתי גאון
פלשתים והסרתי
דמיו מפיו ושקציו מבין
שניו ונשאר גם הוא
לאלהינו והיה כאלף
ביהודה ועקרון כיבוסי
וחניתי לביתי מצבה
מעבר ומשב ולא יעבר
עליהם עוד נגש כי
עתה ראיתי בעיני
גילי מאד בת ציון
הריעי בת ירושלם הנה
מלכך יבוא לך צדיק
ונושע הוא עני ורכב
על חמור ועל עיר בן
אתנות והכרתי רכב
מאפרים וסוס מירושלם
ונכרתה קשת מלחמה
ודבר שלום לגוים ומשלו
מים עד ים ומנהר עד
אפסי ארץ גם את בדם
בריתך שלחתי אסיריך

מבור אין מים בו שובו
לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה
אשיב לך כי דרכתי
לי יהודה קשת מלאתי
אפרים ועוררתי בניך
ציון על בניך יון ושמתיך
כחרב גבור ויהוה עליהם
יראה ויצא כברק חצו
ואדני יהוה בשופר
יתקע והלך בסערות תימן
יהוה צבאות יגן עליהם
ואכלו וכבשו אבני
קלע ושתו המו כמו יין
ומלאו כמזרק כזוית
מזבח והושיעם יהוה
אלהיהם ביום ההוא
כצאן עמו כי אבני נזר
מתנוססות על אדמתו
כי מה טובו ומה יפיו
דגן בחורים ותירוש
ינובב בתולות שאלו
מיהוה מטר בעת
מלקוש יהוה עשה
חזיזים ומטר גשם
יתן להם לאיש עשב
בשדה כי התרפים
דברו און והקוסמים
חזו שקר וחלמות

השוא ידברו הבל
ינחמון על כן נסעו כמו
צאן יענו כי אין
רעה
על הרעים חרה אפי
ועל העתודים אפקוד כי
פקד יהוה צבאות את
עדרו את בית יהודה
ושם אותם כסוס הודו
במלחמה ממנו פנה
ממנו יתד ממנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל
נוגש יחדו והיו כגבורים
בוסים בטיט חוצות
במלחמה ונלחמו כי
יהוה עמם והבישו
רכבי סוסים וגברתי
את בית יהודה ואת
בית יוסף אושיע
והשבותים כי רחמתים
והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם
ואענם והיו כגבור
אפרים ושמח לבם
כמו יין ובניהם יראו
ושמחו יגל לבם ביהוה
אשרקה להם ואקבצם
כי פדיתים ורבו כמו רבו
ואזרעם בעמים ובמרחקים

יזכרוני וחיו את בניהם
ושבו והשבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם
ואל ארץ גלעד ולבנון
אביאם ולא ימצא להם
ועבר בים צרה והכה
בים גלים והבישו כל
מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים
יסור וגברתים ביהוה
ובשמו יתהלכו נאם
יהוה
פתח לבנון דלתיך ותאכל
אש בארזיך הילל ברוש
כי נפל ארז אשר אדירים
שדדו הילילו אלוני בשן
כי ירד יער הבציר
קול יללת הרעים כי שדדה
אדרתם קול שאגת כפירים
כי שדד גאון הירדן
כה אמר יהוה אלהי
רעה את צאן ההרגה
אשר קניהן יהרגן ולא
יאשמו ומכריהן יאמר
ברוך יהוה ואעשר
ורעיהם לא יחמול
עליהן כי לא אחמול
עוד על ישבי הארץ
נאם יהוה והנה אנכי

ממציא את האדם אי
איש ביד רעהו וביד
מלכו וכתתו את הארץ
ולא אציל מידם׃ וארע
וארעה את צאן ההרגה
לכן עניי הצאן ואקח
לי שני מקלות לאחד
קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה
את הצאן׃ ואכחד את
את שלשת הרעים
בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם
בחלה בי׃ ואמר לא
ארעה אתכם המתה
תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה
אשה את בשר רעותה׃
ואקח את מקלי את
נעם ואגדע אתו להפר
את בריתי אשר כרתי
את כל העמים׃ ותפר
ביום ההוא וידעו כן
עניי הצאן השמרים
אתי כי דבר יהוה הוא׃
ואמר אליהם אם טוב
בעיניכם הבו שכרי
ואם לא חדלו וישקלו
את שכרי שלשים כסף׃

ויאמר יהוה אלי השלי
השליכהו אל היוצר
אדר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקחה שלשים
שלשים הכסף ואשליך
אתו בית יהוה אל היוצר׃
ואגדע את מקלי השני
את החבלים להפר את
האחוה בין יהודה ובין
ישראל׃
ויאמר יהוה אלי עוד
קח לך כלי רעה אולי
כי הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנכחדות לא
יפקד הנער לא יבקש
והנשברה לא ירפא
הנצבה לא יכלכל ובשר
הבריאה יאכל ופרסיהן
יפרק׃ הוי רעי האליל
עזבי הצאן חרב על
זרועו ועל עין ימינו
זרעו יבוש תיבש ועין
ימינו כהה תכהה׃
משא דבר
יהוה על ישראל נאם
יהוה נטה שמים ויסד
ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו׃ הנה אנכי שם
את ירושלם סף רעל

לכל העמים סביב וגם
על יהודה יהיה במצור
על ירושלם׃ והיה
ביום ההוא אשים את
ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמסיה
שרוט ישרטו ונאספו
עליה כל גויי הארץ׃
ביום ההוא נאם יהוה
אכה כל סוס בתמהון
ורכבו בשגעון ועל
בית יהודה אפקח
את עיני וכל סוס העמ
העמים אכה בעורון׃
ואמרו אלפי יהודה
בלבם אמצה לי ישבי
ירושלם ביהוה צבאות
אלהיהם׃ ביום ההוא
אשים את אלפי
יהודה ככיור אש בע
בעצים וכלפיד אש
בעמיר ואכלו על ימין
ועל שמאול את כל
העמים סביב וישבה
ירושלם עוד תחתיה
בירושלם׃ והושיע
יהוה את אהלי יהודה
בראשנה למען לא
תגדל תפארת בית
דויד ותפארת ישב

ירושלם על יהודה׃
ביום ההוא יגן יהוה
בעד יושב ירושלם
והיה הנכשל בהם ב
ביום ההוא כדויד ובית
דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם׃ והיה
והיה ביום ההוא אבקש
להשמיד את כל
הגוים הבאים על
ירושלם׃ ושפכתי על
בית דויד ועל יושב
ירושלם רוח חן ותחנונים
והביטו אלי את אשר
דקרו וספדו עליו כמ
כמספד על היחיד
והמר עליו כהמר
על הבכור׃ ביום ההוא
יגדל המספד בירושלם
כמספד הדדרמון
בבקעת מגדון׃ וספדה
הארץ משפחות משפחות לבד
משפחת בית דויד לבד
ונשיהם לבד משפחת
משפחת בית לוי לבד ונשיהם
לבד משפחת השמעי
לבד ונשיהם לבד
כל המשפחות הנשא
הנשארות משפחת
משפחת לבד ונשיהם

לכל ביום ההוא יהיה
מקור נפתח לבית דויד
וליושבי ירושלם לח
לחטאת ולנדה: והיה
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אכרית את שמות
העצבים מן הארץ
ולא יזכרו עוד וגם את
הנביאים ואת רוח
הטמאה אעביר מן
הארץ: והיה כי ינבא
איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא
תחיה כי שקר דברת ינבא
בשם יהוה ודקרהו
אביהו ואמו ילדיו
בהנבאו: והיה ביום
ההוא יבשו הנביאים
איש מחזינו בהנבאתו
ולא ילבשו אדרת
שער למען כחש: ו
ואמר לא נביא אנכי
איש עבד אדמה
אנכי כי אדם הקנני
מנעורי: ואמר אליו
מה המכות האלה בין
ידיך ואמר אשר
הכיתי בית מאהבי:
חרב עורי
על רעי ועל גבר עמיתי

נאם יהוה צבאות
הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי
על הצערים: והיה בכל
הארץ נאם יהוה פי
שנים בה יכרתו יגועו
והשלשית יותר בה:
והבאתי את השלשית
באש וצרפתים כצרף
את הכסף ובחנתים
כבחן את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני
אענה אתו אמרתי
עמי הוא והוא יאמר יהוה
אלהי:

הנה

יום בא ליהוה וחלק
שללך בקרבך: ואספתי
את כל הגוים אל
ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו
הבתים והנשים תש
תשגלנה ויצא חצי תשכבנה
העיר בגולה ויתר
העם לא יכרת מן
העיר: ויצא יהוה ונל
ונלחם בגוים ההם

כיום הלחמו ביום קרב:
ועמדו רגליו ביום ההוא
על הר הזיתים אשר
על פני ירושלם מקדם
ונבקע הר הזיתים מח
מחציו מזרחה וימה
גיא גדולה מאד ומש
חצי ההר צפונה וחציו
נגבה: ונסתם גיא הרי
כי יגיע גי הרים אל
אצל ונסתם כאשר
נסתם מפני הרעש ב
בימי עזיה מלך יהודה
ובא יהוה אלהי כל
קדשים עמך:
והיה ביום ההוא לא יה
לא יהיה אור יקרות
וקפאון: והיה יום אחד וקפאון
הוא יודע ליהוה לא
יום ולא לילה והיה
לעת ערב יהיה אור:
והיה ביום
ההוא יצאו מים חיים
מירושלם חצים אל
הים הקדמוני וחצים
אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה: והיה
יהוה למלך על כל
הארץ ביום ההוא י
יהיה יהוה אחד

ושמו אחד: יסוב כל
הארץ כערבה מגבע
לרמון נגב ירושלם
וראמה וישבה תחתיה
למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד
שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך:
וישבו בה וחרם לא
יהיה עוד וישבה
ירושלם לבטח:
וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה
את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם
המק בשרו והוא עמד
על רגליו ועיניו תמקנה
בחריהן ולשונו תמק
בפיהם: והיה ביום
ההוא תהיה מהומת
יהוה רבה בהם והחזיקו
איש יד רעהו ועלתה
ידו על יד רעהו: וגם
יהודה תלחם בירושלם
ונאסף חיל כל הגוים
סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד: וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד
הגמל והחמור וכל
הבהמה אשר יהיה

במחנות ההמה כמג
כמגפה הזאת׃ והיה
כל הנותר מכל הגוים
הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך
יהוה צבאות ולחג את
חג הסכות׃ והיה לא
אשר לא יעלה מאת
משפחות הארץ אל
ירושלם להשתחות
למלך יהוה צבאות
ולא עליהם יהיה
הגשם׃ ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תה
תהיה המגפה אשר
יגף יהוה את הגוים
אשר לא יעלו לחג את
את חג הסכות׃ זאת
תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אש
אשר לא יעלו לחג
את חג הסכות׃ ביום
ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה
והיה הסירות בבית
ב׳ יהוה כמזרקים לפני
יהוה המזבח׃ והיה כל
סיר בירושלם וביהודה

קדש ליהוה צבאות
ובאו כל הזבחים ולקחו
מהם ובשלו בהם ולא
יהיה כנעני עוד בבית
יהוה צבאות ביום הה
ההוא׃

משא

דבר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי׃ אהבתי
אתכם אמר יהוה וא
ואמרתם במה אהבתנו
הלוא אח עשו ליעקב
נאם יהוה ואהב את
יעקב׃ ואת עשו שנאתי
ואשים את הריו שממ
שממה ואת נחלתו
לתנות מדבר׃ כי תאמר
אדום רששנו ונשוב
ונבנה חרבות כה אמר
יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וק
וקראו להם גבול רשעה
והעם אשר זעם יהוה
עד עולם׃ ועיניכם
תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לגבול
ישראל׃ בן יכבד אב

ועבד יהוה אדניו ואם
אב אני איה כבודי
ואם אדונים אני איה
מוראי אמר יהוה
צבאות לכם הכהנים
בוזי שמי ואמרתם
במה בזינו את שמך
מגישים על מזבחי
לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרכם
שלחן יהוה נבזה
הוא׃ וכי תגישון עור
לזבח אין רע וכי
תגישו פסח וחלה אין
רע הקריבהו נא לפח
לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר
יהוה צבאות׃ ועתה
חלו נא פני אל ויחננו
מידכם היתה זאת
הישא מכם פנים
אמר יהוה צבאות
מי גם בכם ויסגר
דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי
חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה
לא ארצה מידכם׃ כי
כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים

ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה
טהורה כי גדול שמי
בגוים אמר יהוה צבאות
ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן אדני
מגאל הוא ונבו נבזה
אכלו׃ ואמרתם הנה
מתלאה והפחתם אותו
אמר יהוה צבאות
והבאתם גזול ואת
הפסח ואת החולה
והבאתם את המנחה
הארצה אותה מידכם
אמר יהוה
וארור נוכל ויש בעדרו
זכר ונדר וזבח משחת
לאדני כי מלך גדול
אני אמר יהוה צב
צבאות ושמי נורא
בגוים׃ ועתה אליכם
המצוה הזאת הכהנים
אם לא תשמעו ואם
לא תשימו על לב לתת
כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם
את המארה וארותי
את ברכותיכם וגם
ארותיה כי אינכם
שמים על לב הנני

גוער לכם את הזרע
וזריתי פרש על
פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו׃
וידעתם כי שלחתי
אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה
צבאות׃ בריתי היתה
אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא ויר
וייראני ומפני שמי
נחת הוא׃ תורת אמת
היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור
הלך אתי ורבים השיב
מעון׃ כי שפתי כהן
ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי מל
מלאך יהוה צבאות
הוא׃ ואתם סרתם
מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם
ברית הלוי אמר יהוה
צבאות׃ וגם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים
לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את
דרכי ונשאים פנים

בתורה׃ הלוא
אב אחד לכלנו הלוא
אל אחד בראנו מדוע
נבגד איש באחיו לחלל
ברית אבתינו׃ בגדה
יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש
יהוה אשר אהב ובעל
בת אל נכר׃ יכרת
יהוה לאיש אשר
יעשנה ער ועונה
מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות׃
וזאת
שנית תעשו כסות
דמעה את מזבח יהוה
בכי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנחה ולק
ולקחת רצון מידכם׃
ואמרתם על מה על
כי יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדתה
בה והיא חברתך
ואשת בריתך׃ ולא
אחד עשה ושאר
רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם

ובאשת נעוריך אל
יבגד׃ כי שנא שלח
אמר יהוה אלהי
ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהוה
צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃
הוגעתם
יהוה בדבריכם ואמ
ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה
רע טוב בעיני יהוה
ובהם חפץ או איה הוא
אלהי המשפט׃ הנני
שלח מלאכי ופנה
דרך לפני ופתאם יבוא
אל היכלו האדון אשר
אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר
יהוה צבאות׃ ומי
מכלכל את יום בואו
ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש מצרף
וכברית מכבסים׃ וי
וישב מצרף ומטהר
כסף וטהר את בני לוי
וזקק אתם כזהב וככ
וככסף והיו ליהוה

מגישי מנחה בצדקה
וערבה ליהוה מנחת
יהודה וירושלם כימי
עולם וכשנים קדמניות׃
וקרבתי אליכם למשפט
והייתי עד ממהר
במכשפים ובמנאפים
ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר
אלמנה ויתום ומטי
גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות׃ כי אני
יהוה לא שניתי ואתם
בני יעקב לא כליתם
למימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה
אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה
קבענוך המעשר
והתרומה׃ במארה
אתם נארים ואתי
אתם קבעים הגוי כלו׃
הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי
טרף בביתי ובחנוני נא

בזאת אמר יהוה צבאות
אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה
עד בלי די וגערתי לכם
באכל ולא ישחית
לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יהוה
צבאות ואשרו אתכם
כל הגוים כי תהיו אתם
ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות
חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם
מה נדברנו עליך אמ
אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי
הלכנו קדרנית מפני
יהוה צבאות ועתה
אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים וימלטו
אז נדברו
יראי יהוה איש אל
רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי י

יהוה ולחשבי שמו והיו
אמר לי אמר יהוה
צבאות ליום אשר אני
עשה סגלה וחמלתי
עליהם כאשר יחמל
איש על בנו העבד אתו
ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו
כי הנה
היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל
עשה רשעה קש ולהט
אתם היום הבא אמר
יהוה צבאות אשר
לא יעזב להם שרש
וענף וזרחה לכם יראי
שמי שמש צדקה
ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק
ועסותם רשעים כי
יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה
צבאות
זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי
אותו בחרב
על כל

ישראל חקים ומשפטים
הנה אנכי שלח
לכם את אליה
הנביא לפני
בוא יום
יהוה
הגדול והנורא והשיב
לב אבות על בנים
ולב בנים על
אבותם פן
אבוא
והכיתי
את
הארץ חרם
הנה
אנכי שלח לכם את
אליה הנביא
לפני בוא
יום יהוה
הגדול והנורא

מנין פסוקיה דסיפרה אלף ג
סדרים כא סכום מנין
פסוקיה וכל נביאים תשעה
אלפים ד צ ח

אדם

שת אנוש קינן מהללאל
ירד חנוך מתושלח
למך נח שם חם ויפת
בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז
וריפת ותוגרמה
ובני יון אלישה ותרשישה
כתים ורודנים
בני חם כוש ומצרים
פוט וכנען
ובני כוש סבא וחוילה
וסבתא ורעמא וסב
וסבתכא ובני רעמה
שבא ודדן וכוש ילד
את נמרוד הוא החל
להיות גבור בארץ
יתיר יוד ומצרים ילד את לודיים
ואת ענמים ואת
להבים ואת נפתחים
ואת פתרסים ואת
כסלחים אשר יצאו
משם פלשתים ואת
כפתרים

וכנען ילד את צידון
בכרו ואת חת׃ ואת
היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי׃ ואת
החוי ואת הערקי ואת
הסיני׃ ואת הארודי
ואת הצמרי ואת החמתי׃
בני שם
עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם ועוץ וחול
וגתר ומשך׃ וארפכשד
ילד את שלח ושלח
ילד את עבר׃ ולעבר
ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן׃ ויקטן ילד
את אלמודד ואת
שלף ואת חצרמות
ואת ירח׃ ואת הדורם
ואת אוזל ואת דקלה׃
ואת עיבל ואת אבימאל
ואת שבא׃ ואת אופיר
ואת חוילה ואת
ואת יובב כל אלה
בני יקטן׃
שם
ארפכשד שלח׃ עבר
פלג רעו׃ שרוג נחור
תרח׃ אברם הוא

אברהם׃ בני אברהם
יצחק וישמעאל׃ אלה
תלדותם בכור ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל
ומבשם׃ משמע ודומה
משא חדד ותימא׃
יטור נפיש וקדמה
אלה הם בני ישמעאל׃
ובני קטורה
פילגש אברהם ילדה
את זמרן ויקשן ומדן
ומדין וישבק ושוח
ובני יקשן שבא ודדן׃
ובני מדין
עיפה ועפר וחנוך
ואבידע ואלדעה כל
אלה בני קטורה׃ ויולד
אברהם את יצחק
בני יצחק עשו
וישראל׃ בני עשו
אליפז רעואל ויעוש
ויעלם וקרח׃ בני
אליפז תימן ואומר
צפי וגעתם קנז ותמ
ותמנע ועמלק׃ בני
רעואל נחת זרח שמה
ומזה׃ ובני שעיר
לוטן ושובל וצבעון
וענה ודישן ואצר ודישן׃

ובני לוטן חרי
והומם ואחות לוטן
תמנע׃ בני שובל
עלין ומנחת ועיבל
שפי ואונם׃ ובני צבעון
איה וענה׃ בני ענה
דישון ובני דישון חמרן
ואשבן ויתרן וכרן׃ בני
אצר בלהן וזעון יעקן
בני דישן עוץ וארן׃
ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך
לבני ישראל בלע בן
בעור ושם עירו דנהבה׃
וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה׃
תחתיו וימת יובב וימלך
חושם מארץ התימני׃
וימת חושם וימלך
תחתיו הדד בן בדד
המכה את מדין בשדה
עוית מואב ושם עירו עוית׃
וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה׃
וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות
הנהר׃ וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן

בן עכבור׃ וימת בעל
חנן בן עכבור וימלך
תחתיו הדד ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל
מהיטבאל בת מטרד
בת מי זהב׃ וימת הדד
ויהיו אלופי אדום אלוף
עלוה תמנע אלוף עליה אלוף
אלוף יתת׃ אלוף אהל
אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינן׃ אלוף קנז
אלוף תימן אלוף מבצר׃
אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלוף אלה אלופי
אדום׃
בני ישראל ראובן
שמעון לוי ויהודה
יששכר וזבלון׃ דן יוסף
ובנימן נפתלי גד ואשר׃
בני יהודה
ער ואונן ושלה שלושה
נולד לו מבת שוע
הכנענית ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה
וימיתהו׃ ותמר כלתו
ילדה לו את פרץ ואת
זרח כל בני יהודה חמשה׃
בני פרץ חצרון
וחמול׃ ובני זרח

וזמרי ואיתן והימן וכלכל
ודרע כלם חמשה׃
ובני כרמי עכר עוכר
ישראל אשר מעל
בחרם׃ ובני איתן
עזריה׃ ובני חצרון
אשר נולד לו את ירחמאל
ואת רם ואת כלובי׃
ורם הוליד את עמינדב
ועמינדב הוליד את
נחשון נשיא בני יהודה׃
ונחשון הוליד את
שלמא ושלמא הוליד
את בעז׃ ובעז הוליד
את עובד ועובד הוליד
את ישי׃ ואישי הוליד
את בכרו את אליאב
ואבינדב השני ושמעא
השלישי׃ נתנאל הרביעי
רדי החמישי׃ אצם
הששי דויד השבעי׃
ואחיתיהם צרויה
ואביגיל ובני צרויה
אבשי ויואב ועשהאל
שלשה׃ ואביגיל ילדה
את עמשא ואבי עמשא
יתר הישמעאלי׃ וכלב בן
חצרון הוליד את
עזובה אשה ואת יר

יריעות ואלה בניה ישר
ושובב וארדון׃ ותמת
עזובה ויקח לו כלב את
אפרת ותלד לו את
חור׃ וחור הוליד את אורי
ואורי הוליד את בצלאל׃
ואחר בא
חצרון אל בת מכיר
אבי גלעד והוא לקחה
והיא בת ששים שנה
ותלד לו את שגוב׃ ושגוב
הוליד את יאיר ויהי לו
עשרים ושלש ערים
בארץ הגלעד׃
ויקח גשור וארם את
חות יאיר מאתם את
קנת ואת בנתיה ששים
עיר כל אלה בני מכיר
אבי גלעד׃ ואחר מות
חצרון בכלב אפרתה
ואשת חצרון אביה
ותלד לו את אשחור
אבי תקוע׃ ויהיו בני
ירחמאל בכור חצרון
הבכור רם ובונה וארן
ואצם אחיה׃ ותהי
אשה אחרת לירחמאל
ושמה עטרה היא אם
אונם׃ ויהיו בני

רם בכור ירחמאל
מעץ וימין ועקר׃
ויהיו בני אונם שמי
וידע ובני שמי נדב
ואבישור׃ ושם אשת
אבישור אביהיל ותלד
לו את אחבן ואת
מוליד׃ ובני נדב סלד
ואפים וימת סלד לא
בנים׃
ובני אפים ישעי ובני
ישעי ששן ובני ששן
אחלי׃ ובני ידע אחי
שמי יתר ויונתן וימת
יתר לא בנים׃ ובני
יונתן פלת וזזא אלה
היו בני ירחמאל׃ ולא
היה לששן בנים כי
אם בנות ולששן עבד
מצרי ושמו ירחע׃
ויתן ששן את בתו
לירחע עבדו לאשה
ותלד לו את עתי׃ ועתי
הוליד את נתן ונתן
הוליד את זבד׃ וזבד
הוליד את אפלל ואפ
ואפלל הוליד את עובד
ועובד הוליד את יהוא

ויהוא הוליד את עזריה
ועזריה הוליד את
חלץ וחלץ הוליד את
אלעשה׃ ואלעשה
הוליד את ססמי וססמי
הוליד את שלום׃ ושלום
הוליד את יקמיה ויק
ויקמיה הוליד את
אלישמע׃
ובני כלב אחי ירחמאל
מישע בכרו הוא אבי
זיף ובני מרשה
אבי חברון׃ ובני חברון
קרח ותפח ורקם ושמע
ושמע הוליד את רחם
אבי ירקעם ורקם
הוליד את שמי׃ ובן
שמי מעון ומעון אבי
בית צור׃ ועיפה פילגש
כלב ילדה את חרן
ואת מוצא ואת גזז
וחרן הוליד את גזז׃
ובני יהדי
רגם ויותם וגישן ופלט
ועיפה ושעף׃ פילגש
כלב מעכה ילד שבר
ואת תרחנה׃ ותלד
שעף אבי מדמנה

את שועא אבי מכבנה
ואבי גבעא ובת כלב
עכסא אלה היו בני כלב בן
חור בכור אפרתה שובל
אבי קרית יערים ש
שלמא אבי בית לחם
חרף אבי בית גדר
ויהיו בנים לשובל
אבי קרית יערים הראה
חצי המנחות ומשפחות
קרית יערים היתרי
והפותי והשמתי
והמשרעי מאלה יצאו
הצרעתי והאשתאלי
בני שלמא
בית לחם ונטופתי
עטרות בית יואב
וחצי המנחתי הצרעי
ומשפחות ספרים
ישבו יעבץ תרעתים
שמעתים שוכתים
המה הקינים הבאים
מחמת אבי בית רכב
ואלה היו בני
דויד אשר נולד לו
בחברון הבכור אמנן
לאחינעם היזרעאלית
שני דניאל לאביגיל

הכרמלית השלשי לא
לאבשלום בן מעכה
בת תלמי מלך גשור
הרביעי אדניה בן חגית
החמשי שפטיה לאב
לאביטל הששי יתרעם
לעגלה אשתו ששה
נולד לו בחברון וימלך
שם שבע שנים וששה
חדשים ושלשים
ושלוש שנה מלך
בירושלם ואלה
נולדו לו בירושלים שמ
שמעא ושובב ונתן
ושלמה ארבעה לבת
שוע בת עמיאל ויבחר
ואלישמע ואליפלט
ונגה ונפג ויפיע ואלי
ואלישמע ואלידע
ואליפלט תשעה
כל בני דויד מלבד
בני פלגשים ותמר
אחותם ובן
שלמה רחבעם אביה
בנו אסא בנו יהושפט
בנו יורם בנו אחזיהו
אחזיהו בנו יואש
בנו אמציהו בנו

עזריה בנו יותם
בנו אחז בנו
חזקיהו בנו מנשה
בנו אמון בנו
יאשיהו בני יבני
יאשיהו הבכור יוחנן
השני יהויקים השלשי
צדקיהו הרביעי שלום
ובני יהויקים יכניה
בנו צדקיה בנו ובני
יכניה אסר שאלתיאל
אל בנו ומלכירם
ופדיה ושנאצר יקמיה
הושמע ונדביה ובני פדיה
זרבבל ושמעי ובן
זרבבל משלם וחנניה
ושלמית אחותם
וחשבה ואהל וברכיה
וחסדיה יושב חסד
חמש ובן חנניה פלט
פלטיה וישעיה בני
רפיה בני ארנן בני ע
עבדיה בני שכניה
ובני שכניה
שמעיה ובני שמעיה
חטוש ויגאל ובריח
ונעריה ושפט ששה
ובן נעריה אליועיני
וחזקיה ועזריקם שלשה׃ ובני
אליועיני

הודויהו ואלישיב ופליה
ועקוב ויוחנן ודליה ועני
שבעה
בני יהודה פרץ חצרון
וכרמי וחור ושובל
וראיה בן שובל הוליד
את יחת ויחת הוליד
את אחומי ואת להד
אלה משפחות הצרעתי
ואלה אבי
עיטם יזרעאל וישמא
וידבש ושם אחותם
הצללפוני ופנואל
אבי גדר ועזר אבי
חושה אלה בני חור
בכור אפרתה אבי בית
לחם ולאשחור אבי
תקוע היו שתי נשים
חלאה ונערה ותלד
לו נערה את אחזם
ואת חפר ואת תימני
ואת האחשתרי אלה
בני נערה ובני חלאה
צרת יצחר ואתנן
וקוץ הוליד את ענוב
ואת הצבבה ומשפחות
אחרחל בן הרום ויהי
יעבץ נכבד מאחיו

ויקרא יעבץ
ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב
לאלהי ישראל לאמר
אם ברך תברכני והרבית
את גבולי והיתה ידך
עמי ועשית מרעה לבלתי
לבלתי עצבי ויבא אלה
אלהים את אשר שאל
וכלוב אחי
שוחה הוליד את מחיר
הוא אבי אשתון ואשתון
הוליד את בית רפא
ואת פסח ואת תחנה
אבי עיר נחש אלה וחילון
אנשי רכה
ובני קנז עתניאל ושריה
ובני עתניאל חתת
ומעונתי הוליד את
עפרה ושריה הוליד
את יואב אבי גיא חר
חרשים כי חרשים היו
ובני כלב בן
יפנה עירו אלה ונעם
ובני אלה וקנז ובני
יהללאל זיף וזיפה
תיריא ואשראל ובני
עזרה יתר ומרד ועפר
וילון ותהר את מרים
ואת שמי ואת ישבח

אבי אשתמע ואשתו
היהדיה ילדה את ירד
אבי גדור ואת חבר
אבי שוכו ואת יקותיאל
אבי זנוח ואלה בני בתיה
בת פרעה אשר לקח
מרד
ובני
אשת הודיה אחות
נחם אבי קעילה הגרמי
ואשתמע המעכתי
ובני שימון אמנון ורנה
בן חנן ותילון ובני ישעי
זוחת ובן זוחת בני שלה
בן יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה
ומשפחות בית עבדת
הבץ לבית אשבע ויו
ויקים ואנשי כזבא
ויואש ושרף אשר
בעלו למואב וישבי
לחם והדברים עתיקים
המה היוצרים וישבי
נטעים וגדרה עם המ
המלך במלאכתו ישבו
שם
בני שמעון נמואל
וימין יריב זרח שאול
שלם בנו מבשם בנו
משמע בנו

ובני

ובני משמע חמואל
בנו זכור בנו שמעי בנו
ולשמעי בנים ששה עשר
ובנות שש ולאחיו
אין בנים רבים וכל
משפחתם לא הרבו
עד בני יהודה וישבו
בבאר שבע ומולדה
וחצר שועל ובבלהה
ובעצם ובתולד ובבתואל
ובחרמה ובצקלג ובבית
מרכבות ובחצר
סוסים ובבית בראי
ובשערים אלה עריהם
עד מלך דויד וחצריהם
עיטם ועין רמון ותכן
ועשן ערים חמש וכל
חצריהם אשר סביבות
הערים האלה עד
בעל זאת מושבתם
והתיחשם להם ומש
ומשובב וימלך ויושה
בן אמציה ויואל
ויהוא בן יושביה בן
שריה בן עשיאל ואליו
עיני ויעקבה וישוחיה
ועשיה ועדיאל ויש
וישימאל ובניה וזיזא

בן שפעי בן אלון בן
ידיה בן שמרי בן שמעיה
אלה הבאים בשמות
נשיאים במשפחותם
ובית אבותיהם פרצו
לרוב וילכו למבוא גדר
עד למזרח הגיא לבקש
מרעה לצאנם וימצאו
מרעה שמן וטוב והארץ
רחבת ידים ושקטת
ושלוה כי מן חם הישבים
שם לפנים ויבאו אלה
הכתובים בשמות בימי
יחזקיהו מלך יהודה
ויכו את אהליהם ואת
המעינים אשר נמצאו המעונים
שמה ויחרימם עד
היום הזה וישבו תחתיהם
כי מרעה לצאנם שם
ומהם מן בני שמעון
הלכו להר שעיר אנשים
חמש מאות ופלטיה
ונעריה ורפיה ועזיאל
בני ישעי בראשם ויכו
את שארית הפלטה
לעמלק וישבו שם עד
היום הזה
ובני ראובן בכור ישראל

כי הוא הבכור ובחללו
יצועי אביו נתנה בכרתו
לבני יוסף בן ישראל
ולא להתיחש לבכרה
כי יהודה גבר באחיו
ולנגיד ממנו והבכרה
ליוסף
בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי
בני יואל שמעיה בנו
גוג בנו שמעי בנו מיכה
בנו ראיה בנו בעל בנו
בארה בנו אשר הגלה
תלגת פלנאסר מלך
אשור הוא נשיא לרא
ובני ואחיו למשפ
חתיו בהתיחש
לתלדותם הראש יעיאל
וזכריהו ובלע בן עזז
בן שמע בן יואל הוא
יושב בערער ועד נבו
ובעל מעון ולמזרח
ישב עד לבוא מדברה
למן הנהר פרת כי מקניהם
רבו בארץ גלעד ובימי
שאול עשו מלחמה
עם ההגראים ויפלו
בידם וישבו באהליהם
על כל פני מזרח לגלעד

ובני גד
לנגדם ישבו בארץ הבשן
עד סלכה יואל הראש
ושפם המשנה ויעני
ושפט בבשן ואחיהם
לבית אבותיהם מיכאל
ומשלם ושבע ויורי
ויעכן וזיע ועבר שבעה
אלה בני
אביחיל בן חורי בן ירוח
בן גלעד בן מיכאל בן
ישישי בן יחדו בן בוז
אחי בן עבדיאל בן גוני
ראש לבית אבותם
וישבו בגלעד בבשן
ובבנתיה ובכל מגרשי
שרון על תוצאותם
כלם התיחשו בימי
יותם מלך יהודה ובימי
ירבעם מלך ישראל
בני ראובן וגדי
וחצי שבט מנשה מן
בני חיל אנשים נשאי
מגן וחרב ודרכי קשת
ולמודי מלחמה ארבעים
וארבעה אלף ושבע
מאות וששים יצאי
צבא. ויעשו מלחמה

עם ההגראים ויטור
ונפיש ונודב ויעזרו
עליהם וינתנו
בידם ההגראים וכל
שעמהם כי לאלהים
זעקו במלחמה ונעתור
להם כי בטחו בו וישבו
מקניהם גמליהם חמ
חמשים אלף וצאן
מאתים וחמשים אלף וחמורים
אלפים ונפש אדם מאה
אלף כי חללים רבים
נפלו כי מהאלהים
המלחמה וישבו תחתיהם
עד הגלה. ובני חצי
שבט מנשה ישבו
בארץ מבשן עד
בעל חרמון ושניר
והר חרמון המה רבו
ואלה ראשי בית
אבותם ועפר וישעי
ואליאל ועזריאל
וירמיה והודויה ויחדיאל
אנשים גבורי
חיל אנשי שמות
ראשים לבית אבותם

וימעלו באלהי אבותיהם
ויזנו אחרי אלהי עמי
הארץ אשר השמיד
אלהים מפניהם ויער
אלהי ישראל את רוח
פול מלך אשור ואת רוח
תלגת פלנסר מלך
אשור ויגלם לראובני
ולגדי ולחצי שבט
מנשה ויביאם לחלח
וחבור והרא ונהר גוזן
עד היום הזה
בני לוי גרשון קהת
ומררי ובני קהת עמרם
יצהר וחברון ועזיאל
ובני עמרם
אהרן ומשה ומרים
ובני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר. אלעזר
הוליד את פינחס פינחס
הוליד את אבישוע
ואבישוע הוליד את בקי
ובקי הוליד את עזי
ועזי הוליד את זרחיה
וזרחיה הוליד את
מריות מריות הוליד
את אמריה ואמריה
הוליד את אחיטוב

ואחיטוב הוליד את
צדוק וצדוק הוליד את
אחימעץ ואחימעץ
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את יוחנן ויוחנן
הוליד את עזריה הוא
אשר כהן בבית אשר
בנה שלמה בירושלם
ויולד עזריה את
אמריה ואמריה
הוליד את אחיטוב
ואחיטוב הוליד את
צדוק וצדוק הוליד
את שלום ושלום
הוליד את חלקיה
וחלקיה הוליד את
עזריה ועזריה הוליד
את שריה ושריה הוליד
את יהוצדק ויהוצדק
הלך בהגלות יהוה
את יהודה וירושלם
ביד נבכדנאצר
בני לוי גרשם
קהת ומררי ואלה
שמות בני גרשום
לבני ושמעי ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל בני מררי

מחלי ומשי ואלה
משפחות הלוי לאבו
לאבותיהם לגר
לגרשום לבני בנו יחת
בנו זמה בנו יואח בנו
עדו בנו זרח בנו יאתרי
בנו בני קהת עמינדב
בנו קרח בנו אסיר בנו
אלקנה בנו ואביאסף
בנו ואסיר בנו
תחת בנו אוריאל בנו
עזיה בנו ושאול בנו
ובני אלקנה עמשי
ואחימות אלקנה
בנו אלקנה צופי בנו
ונחת בנו אליאב בנו
ירחם בנו אלקנה
בנו ובני שמואל הבכר
ושני ואביה
בני מררי מחלי לבני
בנו שמעי בנו עזה בנו
שמעא בנו חגיה בנו
עשיה בנו
ואלה אשר העמיד
דויד על ידי שיר בית
יהוה ממנוח הארון
ויהיו משרתים לפני
משכן אהל מועד

בן אלקנה בן ירחם בן אליאב בן תוח
בן צוף בן אלקנה בן מחת בן עמשי

בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם
ויעמדו כמשפטם על
עבודתם ואלה העמדים
ובניהם מבני הקהתי
הימן המשורר בן יואל
בן שמואל בן אלקנה
בן יואל בן עזריה בן
צפניה בן תחת בן אסיר
בן אביסף בן קרח בן
יצהר בן קהת בן לוי בן
ישראל
ואחיו אסף העמד
על ימינו אסף בן ברכ
ברכיהו בן שמעא
בן מיכאל בן בעשיה
בן מלכיה בן אתני בן
זרח בן עדיה בן איתן
בן זמה בן שמעי בן
יחת בן גרשם בן לוי
ובני מררי
אחיהם על השמאול
איתן בן קישי בן עבדי
בן מלוך בן חשביה
בן אמציה בן חלקיה
בן אמצי בן בני בן שמר
בן מחלי בן מושי בן
מררי בן לוי

ואחיהם הלוים נתונים
לכל עבודת משכן בית
האלהים ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח
העולה ועל מזבח הקטרת
לכל מלאכת קדש
הקדשים ולכפר על
ישראל ככל אשר
צוה משה עבד
האלהים
ואלה בני אהרן אלעזר
בנו פינחס בנו אבישוע
בנו בקי בנו עזי בנו
זרחיה בנו מריות בנו
אמריה בנו אחיטוב
בנו צדוק בנו אחימעץ
בנו ואלה
מושבותם לטירותם
בגבולם לבני אהרן
למשפחת הקהתי כי
להם היה הגורל
ויתנו להם את חברון
בארץ יהודה ואת
מגרשיה סביבתיה
ואת שדה העיר ואת
חצריה נתנו לכלב בן
יפנה ולבני
אהרן נתנו את ערי המקלט

את חברון ואת לבנה
ואת מגרשיה ואת
יתר ואת אשתמע ואת [margin: ואת חילז ואת מגרשיה]
מגרשה את דביר ואת
מגרשיה ואת עשן ואת
ואת מגרשיה ואת בית
שמש ואת מגרשיה
וממטה
בנימן את גבע ואת
מגרשיה ואת עלמות
ואת מגרשיה ואת
ענתות ואת מגרשיה
כל עריהם שלש עש
עשרה עיר במשפחותיהם
ולבני קהת
הנותרים ממשפחת ה
המטה ממחצית מטה
חצי מנשה בגורל ערים
עשר ולבני
גרשום למשפחתם מ
ממטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשן
ערים שלש עשרה
לבני מררי
למשפחותם ממטה
ראובן וממטה גד וממ
מטה זבולן בגורל

ערים שתים עשרה
ויתנו בני ישראל ללוים
את הערים ואת מגר
מגרשיהם ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון
וממטה בני בנימן את
הערים האלה אשר
יקראו אתהם בשמות
וממשפחות
בני קהת ויהי ערי
גבולם ממטה אפרים
ויתנו להם את ערי
המקלט את שכם ואת
מגרשיה בהר אפרים
ואת גזר ואת מגרשיה
ואת יקמעם ואת
מגרשיה ואת בית
חורון ואת מגרשיה
ואת אילון ואת
מגרשיה ואת גת רמון
ואת מגרשיה וממחצית
ממחצית מטה מנשה
את ענר ואת מגרשיה
ואת בלעם ואת מגר
מגרשיה למשפחת
לבני קהת הנותרים
לבני גרשום

ממשפחת חצי מטה
מנשה את גולן בבשן
ואת מגרשיה ואת
עשתרות ואת מגרשיה
וממטה
יששכר את קדש ואת
מגרשיה את דברת
ואת מגרשיה ואת
ראמות ואת מגרשיה
ואת ענם ואת מגרשיה
וממטה
אשר את משל ואת
מגרשיה ואת עבדון
ואת מגרשיה ואת
חוקק ואת רחב ואת [margin: ואת מגרשיה]
מגרשיה וממטה
נפתלי את קדש בגליל
ואת מגרשיה ואת
חמון ואת מגרשיה
ואת קריתים ואת
מגרשיה
לבני מררי הנותרים מ
ממטה זבולן את רמונו
ואת מגרשיה את
תבור ואת מגרשיה
ומעבר לירדן ירחו למ
למזרח הירדן ממטה
ראובן את בצר במדבר

ואת מגרשיה ואת יהצה
יהצה ואת מגרשיה
ואת קדמות ואת מגרשיה
ואת מיפעת ואת מגרשיה
וממטה גד את ראמות
בגלעד ואת מגרשיה
ואת מחנים ואת מגרשיה
ואת חשבון ואת מגרשיה
ואת יעזיר ואת מגרשיה
ולבני
יששכר תולע ופואה
ישיב ושמרון ארבעה
ובני תולע עזי ורפיה
ויריאל ויחמי ויב
ויבשם ושמואל ראשים
לבית אבותם לתולע
גבורי חיל לתלדותם
מספרם בימי דויד
עשרים ושנים אלף
ושש מאות
ובני עזי יזרחיה ובני
יזרחיה מיכאל ועבדיה
ויואל ישיה חמשה
ראשים כלם ועליהם
לתלדותם לבית אבותם
גדודי צבא מלחמה
שלשים וששה אלף
כי הרבו נשים

נשים ובנים ואחיהם
לכל משפחות יששכר
גבורי חילים שמונים
ושבעה אלף התיחשם
לכל׃
בנימן בלע ובכר וידיעאל
שלשה׃
ובני בלע אצבון ועזי
ועזיאל וירימות ועירי
חמשה ראשי בית
אבות גבורי חילים
והתיחשם עשרים
ושנים אלף ושלשים
וארבעה׃
ובני בכר זמירה ויועש
ואליעזר ואליועיני
ועמרי וירימות ואביה
וענתות ועלמת כל
אלה בני בכר׃ והתיחשם
לתלדותם ראשי בית
אבותם גבורי חיל עשרים
אלף ומאתים׃
ובני ידיעאל בלהן ובני
בלהן יעיש ובנימן ואהוד
וכנענה וזיתן
ותרשיש ואחישחר׃
כל אלה
בני ידיעאל

לראשי האבות גבורי
חילים שבעה עשר
אלף ומאתים יצאי
צבא למלחמה׃ ושפם
וחפם בני עיר חשם בני
אחר׃ בני נפתלי יחציאל
וגוני ויצר ושלום בני
בלהה׃
בני מנשה אשריאל אשר
ילדה פילגשו
הארמיה ילדה את
מכיר אבי גלעד׃ ומכיר
לקח אשה לחפים
ולשפים ושם אחתו
מעכה ושם השני צלפחד
ותהינה לצלפחד בנות׃
ותלד מעכה אשת
מכיר בן ותקרא שמו
פרש ושם אחיו שרש
ובניו אולם ורקם׃ ובני
אולם בדן אלה בני
גלעד בן מכיר בן מנשה׃
ואחתו המלכת ילדה
את אישהוד ואת
אביעזר ואת מחלה׃
ויהיו בני שמידע אחין
ושכם ולקחי ואניעם׃
ובני אפרים

שותלח וברד בנו ותחת
בנו ואלעדה בנו ותחת בנו — ואלעדה בנו ותחת
וזבד בנו ושותלח
בנו ועזר ואלעד והרגום
אנשי גת הנולדים בארץ
כי ירדו לקחת את
מקניהם׃ ויתאבל
אפרים אביהם ימים
רבים ויבאו אחיו לנחמו׃
ויבא אל אשתו ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו
בריעה כי ברעה היתה
בביתו׃ ובתו שארה
ותבן את בית חורן
התחתון ואת העליון
ואת אזן שארה׃ ורפח
בנו ורשף ותלח בנו ותחן
בנו׃ לעדן בנו עמיהוד
בנו אלישמע בנו׃
נון בנו יהושע בנו׃
ואחזתם ומשבותם
בית אל ובנתיה ולמזרח
נערן ולמערב גזר ובנתיה
ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה — ושכם ובנתיה
ועל ידי בני מנשה בית שאן
ובנתיה תענך ובנתיה
מגדו ובנתיה דור ובנתיה
באלה ישבו בני יוסף

בן ישראל׃
בני אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח
אחותם׃ ובני בריעה
חבר ומלכיאל הוא אבי
ברזות׃ וחבר הוליד את — ברזית
יפלט ואת שומר ואת
חותם ואת שועא
אחותם׃ ובני יפלט פסך
ובמהל ועשות אלה
בני יפלט׃ ובני שמר
אחי ורוהגה יחבה וארם׃ — וחבה
ובן הלם אחיו צופח
וימנע ושלש ועמל׃
בני צופח סוח וחרנפר
ושועל וברי וימרה׃
בצר והוד ושמא ושלשה
ויתרן ובארא׃ ובני יתר
יפנה ופספה וארא׃ ובני
עלא ארח וחניאל
ורציא׃ כל אלה בני
אשר ראשי בית האבות
ברורים גבורי חילים
ראשי הנשיאים והתיחשם
בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים
וששה אלף׃

ובנימן הוליד את בלע
בכרו אשבל השני וא
ואחרח השלישי נוחה
הרביעי ורפא החמישי
ויהיו בנים לבלע אדר
וגרא ואביהוד ואבישוע
ונעמן ואחוח וגרא וש
ושפופן וחורם ואלה
בני אחוד אלה הם ר
ראשי אבות ליושבי
גבע ויגלום אל מנחת
ונעמן ואחיה וגרא הוא
הגלם והוליד את עזא
ואת אחיחד ושחרים
הוליד בשדה מואב
מן שלחו אתם חושים
ואת בערא נשיו ויולד
מן חדש אשתו את יו
יובב ואת צביא ואת
מישא ואת מלכם ואת
יעוץ ואת שכיה ואת
מרמה אלה בניו ראשי אלה
אבות ומחשים הוליד
את אביטוב ואת אלפ
אלפעל ובני אלפעל
עבר ומשעם ושמד
הוא בנה את אונו ואת

לד ובנתיה ובריעה
ושמע המה ראשי ה
האבות ליושבי אילון
המה הבריחו את יושבי
גת ואחיו ששק וירמות
וזבדיה וערד ועדר
ומיכאל וישפה ויוחא
בני בריעה וזבדיה
ומשלם וחזקי וחבר
וישמרי ויזליאה ויובב
בני אלפעל ויקים וזכרי
וזבדי ואליעני וצלתי
ואליאל ועדיה ובראיה
ושמרת בני שמעי וי
וישפן ועבר ואליאל
ועבדון וזכרי וחנן
וחנניה ועילם וענתתיה
ויפדיה ופניאל בני שש ופנואל
ששק ושמשרי ושחריה
ועתליה ויערשיה ואליה
וזכרי בני ירחם אלה
ראשי אבות לתלדותם
ראשים אלה ישבו ב
בירושלם
ובגבעון ישבו אבי ג
גבעון יעואל ושם אשתו
מעכה ובנו הבכור עבדון

וצור וקיש ובעל ונדב וגדור ואחיו וזכר ומקלות הוליד את שמאה
ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת
אבינדב ואת אשבעל ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה
ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה
הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא
ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו ולאצל ששה
בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן
כל אלה בני אצל ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט
השלישי ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי קשת ומרבים בנים
ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן וכל ישראל התיחשו וה
והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם
והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים
והנתינים ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים
ומנשה עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן מן בני פרץ בן
יהודה ומן השילני עשיה הבכור ובניו ומן בני זרח יעואל ואחיהם
שש מאות ותשעים ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן
הסנאה ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה
בן רעואל בן יבניה ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה
כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם ומן הכהנים ידעיה
ויהויריב ויכין ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות
בן אחיטוב נגיד בית האלהים ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה
ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר וא
ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל
מלאכת עבודת בית האלהים ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם
בן חשביה מן בני מררי ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכה בן זכרי
בן אסף ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן
אלקנה היושב בחצרי נטפתי והשערים שלום ועקוב וטלמון

ואחימן ואחיהם שלום הראש: ועד הנה בשער המלך מזרחה
המה השערים למחנות בני לוי: ושלום בן קורא בן אביאסף בן קרח
ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים לאהל
ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: ופינחס בן אלעזר נגיד היה
עליהם לפנים יהוה עמו: זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד:
כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם
התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם: והם ובניהם על
השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות: לארבע רוחות יהיו
השערים מזרח ימה צפונה ונגבה: ואחיהם בחצריהם לבוא
לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: כי באמונה המה ארבעת
גברי השערים הם הלוים והיו על הלשכות ועל האצרות
בית האלהים: וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם
משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר: ומהם על כלי
העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום: ומהם
ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל
הסלת והיין והשמן והלבנה
והבשמים: ומן בני הכהנים רקחי
המרקחת לבשמים: ומתתיה
מן הלוים הוא הבכור לשלום
הקרחי באמונה על מעשה החבתים: ומן
בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת
להכין שבת בשבת: ואלה המשררים
ראשי אבות ללוים בלשכת פטורים — פטורים
כי יומם ולילה עליהם במלאכה:
אלה ראשי האבות ללוים לתלדתם ראשים
אלה ישבו בירושלם:
ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם — יעואל
אשתו מעכה: ובנו הבכור עבדון

וצור וקיש ובעל ונר ונדב:
וגדור ואחיו וזכריה ומקלות:
ומקלות הוליד את שמאם ואף
הם נגד אחיהם ישבו בירוש
בירושלם עם אחיהם:
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד
את שאול
ושאול הוליד את
יהונתן ואת מלכי שוע
ואת אבינדב ואת אשבעל
אשבעל: ובן יהונתן
מריב בעל ומריב בעל
הוליד את מיכה: ובני
מיכה פיתון ומלך
ותחרע: ואחז הוליד
את יערה ויערה
הוליד את עלמת ואת
עזמות ואת זמרי וזמרי
הוליד את מוצא ומוצא
הוליד את בנעא ורפיה
בנו אלעשה בנו אצל
בנו: ולאצל ששה
בנים ואלה שמותם
עזריקם בכרו ישמעאל
ושעריה ועבדיה וחנן
אלה בני אצל:

ופלשתים נלחמו בישראל
וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים
בהר גלבע: וידבקו פלש
פלשתים אחרי שאול
ואחרי בניו ויכו פלשתים
את יונתן ואת אבינדב
ואת מלכי שוע בני
שאול: ותכבד המלחמה
על שאול וימצאהו
המורים בקשת ויחל
מן המורים: ויאמר
שאול אל נשא כליו
כי ירא מאד ויקח
שאול את החרב ויפל
עליה: וירא נשא כליו
כי מת שאול ויפל גם
הוא על החרב וימת:
וימת שאול ושלשת
בניו וכל ביתו יחדו
מתו: ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק
כי נסו וכי מתו שאול
ובניו ויעזבו עריהם
וינסו ויבאו פלשתים
וישבו בהם:
ויהי ממחרת ויבאו

שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו

פלשתים לפשט את
החללים וימצאו את
שאול ואת בניו נפלים
בהר גלבע ויפשיטהו
וישאו את ראשו ואת
כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר
את עצביהם ואת
העם וישימו את כליו
בית אלהיהם ואת
גלגלתו תקעו בית דגון
וישמעו
כל יביש גלעד את כל
אשר עשו פלשתים
לשאול ויקומו כל
איש חיל וישאו את
גופת שאול ואת גופת
בניו ויביאום יבישה
ויקברו את עצמותיהם
תחת האלה ביבש
ויצומו שבעת ימים
וימת שאול במעלו
אשר מעל ביהוה על
דבר יהוה אשר לא
שמר וגם לשאול באוב
לדרוש ולא דרש ביהוה
וימיתהו ויסב את

המלוכה לדויד בן ישי
ויקבצו כל
ישראל אל דויד
חברונה לאמר הנה
עצמך ובשרך אנחנו
גם תמול גם שלשם
גם בהיות שאול מלך
אתה המוציא והמביא
את ישראל ויאמר
יהוה אלהיך לך אתה
תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל
ויבאו כל זקני ישראל
אל המלך חברונה
ויכרת להם דויד ברית
בחברון לפני יהוה
וימשחו את דויד
למלך על ישראל
כדבר יהוה ביד שמואל
וילך דויד
וכל ישראל ירושלם
היא יבוס ושם היבוסי
ישבי הארץ ויאמרו
ישבי יבוס לדויד לא
תבוא הנה וילכד דויד
את מצדת ציון היא

עיר דויד ויאמר דויד
כל מכה יבוסי בראשנה
יהיה לראש ולשר
ויעל בראשונה יואב
בן צרויה ויהי לראש
וישב דויד במצד על
כן קראו לו עיר דויד
ויבן העיר מסביב מן
המלוא ועד הסביב
ויואב יחיה את שאר
העיר וילך דויד הלוך
וגדול ויהוה צבאות
עמו ואלה
ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים
עמו במלכותו עם כל
ישראל להמליכו כדבר
יהוה על ישראל
ואלה מספר
הגברים אשר לדויד
ישבעם בן חכמוני
ראש השלושים הוא השלישים
עורר את חניתו על
שלש מאות חלל בפעם
אחת ואחריו אלעזר
בן דודו האחוחי הוא
בשלשה הגברים הוא

היה עם דויד בפס דמים
והפלשתים נאספו שם
למלחמה ותהי חלקת
השדה מלאה שעורים
והעם נסו מפני פלשתים
ויתיצבו בתוך החלקה
ויצילוה ויכו את פלשתים
ויושע יהוה תשועה
גדולה וירדו שלשה
מן השלושים ראש על
הצר אל דויד אל מערת
עדלם ומחנה פלשתים
חנה בעמק רפאים
ודויד אז במצודה ונציב
פלשתים אז בבית לחם
ויתאו דויד ויאמר
מי ישקני מים מבור
בית לחם אשר בשער
ויבקעו השלשה
במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית
לחם אשר בשער
וישאו ויבאו אל דויד
ולא אבה דויד לשתותם
וינסך אתם ליהוה ויאמר
חלילה לי מאלהי
מעשות זאת הדם האנשים

האלה אשתה בנפשותם
כי בנפשותם הביאום
ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת
הגבורים
ואבשי אחי יואב הוא
היה ראש השלושה
והוא עורר את חניתו
על שלוש מאות חלל
ולא שם בשלושה
מן השלושה בשנים
נכבד ויהי להם לשר
ועד השלשה לא בא
בניה בן
יהוידע בן איש חיל
רב פעלים מן קבצאל
הוא הכה את שני
אריאל מואב והוא
ירד והכה את הארי
בתוך הבור ביום השלג
והוא הכה את האיש
המצרי איש מדה
חמש באמה וביד
המצרי חנית כמנור
ארגים וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו

ולא

אלה עשה בניהו בן
יהוידע ולו שם בשלושה
הגבורים מן השלושים
הנו נכבד הוא ואל
השלשה לא בא וישמהו
דויד על משמעתו
וגבורי החילים
עשהאל אחי יואב
אלחנן בן דודו מבית
לחם שמות ההרורי
חלץ הפלוני עירא בן
עקש התקועי אביעזר
הענתותי
סבכי החשתי עילי
האחוחי מהרי הנטפתי
חלד בן בענה הנטופתי
איתי בן ריבי
מגבעת בני בנימן
בניה הפרעתני חורי
מנחלי געש אביאל
הערבתי עזמות הבר
חמי אליחבא
השעלבני בני השם
הגזוני יונתן בן שגה
ההררי אחיאם
בן שכר ההררי אליפל
בן אור חפר המכרתי

אחיה הפלני חצרו
הכרמלי נערי בן אזבי
יואל אחי נתן
מבחר בן הגרי צלק
העמוני נחרי הברתי
נשא כלי יואב בן צרויה
עירא היתרי גרב
היתרי אוריה החתי
זבד בן אחלי עדינא
בן שיזא הראובני ראש
לראובני ועליו שלשים
חנן בן מעכה
ויושפט המתני
עזיא העשתרתי שמע
ויעואל בני חותם הע
הערערי ידיעאל
בן שמרי ויחא אחיו
התיצי אליאל
המחוים וירבי ויושויה
בני אלנעם ויתמה
המואבי אליאל
ועובד ויעשיאל המצביה
ואלה הבאים
אל דויד לציקלג עוד
עצור מפני שאול
בן קיש והמה בגבורים
עזרי המלחמה נשקי

נערי
ויעיאל
ועובד

קשת מימינים ומשמאלים
באבנים ובחצים בקשת
מאחי שאול מבנימן
הראש אחיעזר ויואש
בני השמעה הגבעתי
ויזואל ופלט בני עזמות
וברכה ויהוא הענתתי
וישמעיה הגבעוני גבור
בשלשים ועל השלשים
וירמיה ויחזיאל ויוחנן
ויוזבד הגדרתי אלעוזי
וירימות ובעליה
ושמריהו ושפטיהו
החריפי אלקנה וישיהו
ועזראל ויועזר וישבעם
הקרחים ויועאלה
וזבדיה בני ירחם מן
הגדור ומן הגדי נבדלו
אל דויד למצד מדברה
גברי החיל אנשי צבא
למלחמה ערכי צנה
ורמח פני אריה פניהם
וכצבאים על ההרים
למהר
עזר הראש עבדיה
השני אליאב השלשי
משמנה הרביעי ירמיה

ויזיאל
החרופי

החמישי עתי הששי
אליאל השביעי יוחנן
השמיני אלזבד התשיעי
ירמיהו העשירי מכבני
עשתי עשר
אלה מבני גד ראשי ה
הצבא אחד למאה
הקטן והגדול
לאלף אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש
הראשון והוא ממלא
על כל גדותיו ויבריחו גדיותיו
את כל העמקים למזרח
ולמערב
ויבאו מן בני בנימן ו
ויהודה עד למצד
לדויד ויצא דויד לפני
לפניהם ויען ויאמר
להם אם לשלום באתם
אלי לעזרני יהיה לי
עליכם לבב ליחד ואם
לרמותני לצרי בלא חמס
בכפי ירא אלהי אבותינו
ויוכח
ורוח לבשה את עמשי
ראש השלושים לך השלושים
דויד ועמך בן ישי שלום

שלום לך ושלום לעזרך כי
עזרך אלהיך ויקבלם
דויד ויתנם בראשי ה
הגדוד
וממנשה נפלו על דויד
בבאו עם פלשתים
על שאול למלחמה
ולא עזרם כי בעצה
שלחהו סרני פלשתים
לאמר בראשינו יפול
אל אדניו שאול בלכתו
אל צקלג נפלו עליו
ומיכאל ויוזבד ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל
ואליהוא וצלתי
ראשי האלפים אשר
למנשה והמה עזרו
עם דויד על הגדוד
כי גבורי חיל כלם
ויהיו שרים בצבא
כי לעת יום ביום יבאו
על דויד לעזרו עד
למחנה גדול כמחנה
אלהים
ואלה מספרי ראשי
החלוץ לצבא באו
על דויד חברונה
להסב מלכות שאול

אליו

אליו כפי יהוה בני
יהודה נשאי צנה
ורמח ששת אלפים
ושמונה מאות חלוצי
צבא
מן בני שמעון גבורי
חיל לצבא שבעת
אלפים ומאה מן בני
הלוי ארבעת אלפים
ושש מאות
ויהוידע הנגיד לאהרן
ועמו שלשת אלפים
ושבע מאות וצדוק
נער גבור חיל ובית
אביו שרים עשרים
ושנים
ומן בני בנימן אחי ש
שאול שלשת אלפים
ועד הנה מרבי‍תם שמ
שמרים משמרת בית
שאול
ומן בני אפרים עשרים
אלף ושמונה מאות גבורי
חיל אנשי שמות
לבית אבותם ומחצי
מטה מנשה שמונה
עשר אלף אשר נקבו
בשמות להמליך את לבוא

דויד
ומבני יששכר יודעי
בינה לעתים לדעת
מה יעשה ישראל
ראשיהם מאתים וכל
אחיהם על פיהם
מזבלון יוצאי
צבא ערכי מלחמה
בכל כלי מלחמה חמשים
אלף ולעדר בלא לב
ולב
ומנפתלי שרים אלף
ועמהם בצנה וחנית
שלשים ושבעה אלף
ומן הדני ערכי
מלחמה עשרים ושמונה
אלף ושש מאות
ומאשר יוצאי
צבא לערך מלחמה
ארבעים אלף
ומעבר לירדן מן הראובני
והגדי וחצי שבט מנשה
בכל כלי צבא מלחמה
מאה ועשרים אלף
כל אלה אנשי מלחמה
עדרי מערכה בלבב
שלם באו חברונה
להמליך את דויד על

כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דויד ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים ושתים כי הכינו להם אחיהם וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל

ויהיו שם עם דויד

ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול

ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני האלהים ויחר לדויד

כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה ויירא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים ולא הסיר דויד את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו

וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל ויקח דויד עוד נשים

חירם

בירושלים ויולד דויד עוד בנים ובנות ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה ויבחר ואלישוע ואלפלט ונגה ונפג ויפיע ואלישמע ובעלידע ואליפלט

וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד ויצא לפניהם ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידך ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים ויעזבו שם את אלהיהם

ויאמר דויד וישרפו
באש׃
ויסיפו עוד פלשתים
ויפשטו בעמק׃ וישאל
עוד דויד באלהים
ויאמר לו האלהים
לא תעלה אחריהם
הסב מעליהם ובאת
להם ממול הבכאים׃
ויהי כשמעך את קול
הצעדה בראשי הבכאים
אז תצא במלחמה
כי יצא האלהים לפניך
להכות את מחנה
פלשתים׃ ויעש דויד
כאשר צוהו האלהים
ויכו את מחנה פלשתים
מגבעון ועד גזרה׃
ויצא שם דויד בכל
הארצות ויהוה נתן
את פחדו על כל הגוים׃
ויעש לו בתים בעיר
דויד ויכן מקום לארון
האלהים כי אם הלוים
כי בם בחר יהוה לשאת
את ארון יהוה ולשר
תו עד עולם׃
ויקהל דויד

אז אמר דויד לא לשאת
את ארון

את כל ישראל אל
ירושלם להעלות את
ארון יהוה אל מקומו
אשר הכין לו׃ ויאסף
דויד את בני אהרן ואת
הלוים׃
לבני קהת אוריאל
השר ואחיו מאה
ועשרים׃
לבני מררי עשיה השר
ואחיו מאתים ועשרים׃
לבני גרשום
יואל השר ואחיו מאה
ושלשים׃
לבני אליצפן שמעיה
השר ואחיו מאתים׃
לבני חברון
אליאל השר ואחיו
שמונים׃
לבני עזיאל עמינדב
השר ואחיו מאה
ושנים עשר׃
ויקרא דויד לצדוק
ולאביתר הכהנים
וללוים [illegible] עשיה
ויואל שמעיה ואליאל
ועמינדב׃ ויאמר להם
אתם ראשי האבות

לאוריאל

ללוים התקדשו אתם
ואחיכם והעליתם את
ארון יהוה אלהי ישר
אל אל הכינותי
לו׃ כי למבראשונה
לא אתם פרץ יהוה
אלהינו בנו כי לא
דרשנהו כמשפט׃
ויתקדשו הכהנים
והלוים להעלות את
ארון יהוה אלהי ישר
ישראל׃ וישאו בני ה
הלוים את ארון
האלהים כאשר צוה
יהוה משה כדבר
יהוה בכתפם במטות
עליהם׃
ויאמר דויד לשרי
הלוים להעמיד את
אחיהם המשררים
בכלי שיר נבלים וכנרות
ומצלתים משמיעים
להרים בקול שמחה׃
ויעמידו
הלוים את הימן בן
יואל ומן אחיו אסף
בן ברכיהו ומן בני מ
מררי אחיהם איתן בן

קושיהו׃ ועמהם אח
אחיהם המשנים
זכריהו בן ויעזיאל
ושמירמות ויחיאל
ועני אליאב ובניהו
ומעשיהו ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדם ויעיאל
השערים׃ והמשררים
הימן אסף ואיתן במצ
במצלתים נחשת
להשמיע׃ וזכריהו
ועזיאל ושמירמות
ויחיאל ועני ואליאב
ומעשיהו ובניהו בנבלים
על עלמות׃ ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו
ועבד אדם ויעיאל
ועזזיהו בכנרות על
השמינית לנצח׃ וכנניהו
שר הלוים במשא יסר
במשא כי מבין הוא׃
וברכיה ואלקנה
שערים לארון׃
ושבניהו ויושפט
ונתנאל ועמשי וזכריהו
ובניהו ואליעזר הכהנים
מחצצרים בחצצרות

יתיר יוד

לפני ארון האלהים
ועבד אדם ויחיה ש
שערים לארון ויהי
דויד וזקני ישראל
ושרי האלפים ההלכים
להעלות את ארון ברית
יהוה מן בית עבד אדם
בשמחה
ויהי בעזר האלהים
את הלוים נשאי ארון
ברית יהוה ויזבחו שבעה
פרים ושבעה אילים
ודויד מכרבל במעיל
בוץ וכל הלוים הנשאים
את הארון והמשררים
וכנניה השר המשא
המשררים ועל דויד
אפוד בד וכל ישראל
מעלים את ארון ברית
יהוה בתרועה ובקול
שופר ובחצצרות
ובמצלתים משמעים
בנבלים וכנרות
ויהי ארון ברית יהוה
בא עד עיר דויד ומיכל
בת שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את
המלך דויד מרקד

יהוה

ומשחק ותבז לו בלבה
ויביאו את
ארון האלהים ויציגו
אתו בתוך האהל אשר
נטה לו דויד ויקריבו
עלות ושלמים לפני
האלהים ויכל דויד
מהעלות העלה והשל
והשלמים ויברך את
העם בשם יהוה ויחלק
לכל איש ישראל
מאיש ועד אשה לא
לאיש ככר לחם ואש
ואשפר ואשישה
ויתן לפני ארון יהוה
מן הלוים משרתים
ולהזכיר ולהודות
ולהלל ליהוה אלהי
ישראל
אסף הראש ומשנהו
זכריה יעיאל ושמירמות
ויחיאל ומתתיה וא
ואליאב ובניהו ועבד
אדם ויעיאל בכלי
נבלים ובכנרות ואסף
במצלתים משמיע
ובניהו ויחזיאל הכהנים
בחצצרות תמיד לפני

ארון ברית האלהים
ביום ההוא אז נתן
דויד בראש להודות
ליהוה ביד אסף ואחיו

הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים
עלילתיו
שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאתיו
התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד
זכרו נפלאתיו
אשר עשה   מפתיו
ומשפטי   פיהו
זרע ישראל   עבדו
בני יעקב בחיריו
הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו
זכרו לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור
אשר כרת את
אברהם ושבועתו
ליצחק ויעמידה
ליעקב לחק
לישראל   ברית

עולם לאמר לך
אתן ארץ   כנען חבל
נחלתכם בהיותכם
מתי מספר כמעט
וגרים בה ויתה
ויתהלכו מגוי אל
גוי וממלכה אל עם
אחר לא הניח
איש לעשקם
ויוכח עליהם
מלכים אל תגעו
במשיחי ובנביאי
אל תרעו שירו
ליהוה כל הארץ
בשרו מיום
אל יום ישועתו
ספרו בגוים את
כבודו בכל
העמים נפלאתיו
כי גדול יהוה
ומהלל מאד
ונורא הוא על
כל אלהים כי
כל אלהי
העמים אלילים
ויהוה שמים
עשה הוד
והדר לפניו עז

והחדוה במקמו׃
הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה
כבוד ועז׃ הבו ליהוה
כבוד שמו שאו
מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה
בהדרת קדש׃ חילו
מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל
תמוט׃ ישמחו
השמים ותגל
הארץ ויאמרו
בגוים יהוה מלך׃
ירעם הים ומלואו
יעלץ השדה וכל
אשר בו׃ אז ירננו
עצי היער מלפני
יהוה כי בא לשפוט
את הארץ׃ הודו
ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו׃
ואמרו הושיענו
אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו
מן הגוים להדות
לשם קדשך
להשתבח בתה

בתהלתך׃
ברוך יהוה אלהי
ישראל מן
העולם ועד העלם
ויאמרו כל
העם אמן והלל
ליהוה׃
ויעזב שם לפני ארון
ברית יהוה לאסף
ולאחיו לשרת לפני
הארון תמיד לדבר
יום ביומו׃ ועבד אדם
ואחיהם ששים
ושמונה ועבד אדם
בן ידיתון וחסה
לשערים׃ ואת צדוק
הכהן ואחיו הכהנים
לפני משכן יהוה
בבמה אשר בגבעון׃
להעלות עלות ליהוה
על מזבח העלה תמיד
לבקר ולערב ולכל
הכתוב בתורת יהוה
אשר צוה על ישראל׃
ועמהם הימן וידותון
ושאר הברורים אשר
נקבו בשמות להדות
ליהוה כי לעולם

חסדו׃ ועמהם הימן
וידותון ומצלתים למש [חצצרות]
למשמיעים וכלי שיר
האלהים ובני ידותון
לשער׃ וילכו כל העם
איש לביתו ויסב דויד
לברך את ביתו׃
ויהי כאשר ישב דויד
בביתו ויאמר דויד אל
נתן הנביא הנה אנכי
יושב בבית הארזים
וארון ברית יהוה תחת
יריעות׃ ויאמר נתן
אל דויד כל אשר
בלבבך כי האלהים [עשה]
עמך׃
ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל [אלהים]
נתן לאמר׃ לך ואמרת
אל דויד עבדי כה
אמר יהוה לא אתה
תבנה לי הבית לשבת׃
כי לא ישבתי בבית
מן אשר העליתי את [היום]
ישראל עד היום הזה
ואהיה מאהל אל
אהל וממשכן׃ בכל
אשר התהלכתי בכל

ישראל הדבר דברתי
את אחד שפטי ישר
ישראל אשר צויתי
לרעות את עמי לאמר
למה לא בניתם לי
בית ארזים׃ ועתה
כה תאמר לעבדי לדויד
כה אמר יהוה צבאות
אני לקחתיך מן הנוה
מאחרי הצאן להיות
נגיד על עמי ישראל׃
ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרית את
כל אויביך מפניך
ועשיתי לך שם כשם
הגדולים אשר בארץ׃
ושמתי מקום לעמי
ישראל ונטעתיהו
ושכן תחתיו ולא ירגז
עוד ולא יוסיפו בני
עולה לבלתו כאשר
בראשונה׃ ולמימים
אשר צויתי שפטים
על עמי ישראל וה
והכנעתי את כל אויביך
ואגד לך ובית יבנה
לך יהוה׃ והיה כי מלאו
ימיך ללכת עם אבתיך

והקימותי את זרעך
אחריך אשר יהיה
מבניך והכינותי את
מלכותו הוא יבנה לי
בית וכננתי את
כסאו עד עולם אני
אהיה לו לאב והוא
יהיה לי לבן וחסדי
לא אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה
לפניך והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד
העולם וכסאו יהיה
נכון עד עולם ככל
הדברים האלה וככל
החזון הזה כן דבר
נתן אל דויד
ויבא המלך דויד וישב
לפני יהוה ויאמר מי
אני יהוה אלהים ומי
ביתי כי הביאתני עד
הלם ותקטן זאת
בעיניך אלהים ותדבר
על בית עבדך למרחוק
וראיתני כתור האדם
המעלה יהוה אלהים
מה יוסיף עוד דויד
אליך לכבוד את

עבדך ואתה את עבדך
ידעת יהוה בעבור
עבדך וכלבך עשית
את כל הגדולה הזאת
להודיע את כל הגדלות
יהוה אין כמוך ואין
אלהים זולתך בכל
אשר שמענו באזנינו
ומי כעמך ישראל גוי
אחד בארץ אשר הלך
האלהים לפדות לו עם
לשום לך שם גדלות
ונראות לגרש מפני עמך
אשר פדית ממצרים
גוים ותתן את עמך
ישראל לך לעם עד
עולם ואתה יהוה היית
להם לאלהים ועתה
יהוה הדבר אשר דברת
על עבדך ועל ביתו יאמן
עד עולם ועשה כאשר
דברת ויאמן ויגדל
שמך עד עולם לאמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל אלהים לישראל
ובית דויד עבדך נכון
לפניך כי אתה אלהי יהוה
גלית את אזן עבדך

לבנות לו בית על כן מצא
עבדך להתפלל לפניך
ועתה יהוה אתה הוא
האלהים ותדבר על
עבדך הטובה הזאת
ועתה הואלת לברך
את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה
יהוה ברכת ומברך
לעולם
ויהי אחרי כן ויך דויד
את פלשתים ויכניעם
ויקח את גת ובנתיה
מיד פלשתים ויך את
מואב ויהיו מואב עב
דים לדויד נשאי
מנחה ויך דויד את
הדדעזר מלך צובה
חמתה בלכתו להציב
ידו בנהר פרת וילכד
דויד ממנו אלף רכב
ושבעת אלפים פרשים
ועשרים אלף איש
רגלי ויעקר דויד את
כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב ויבא ארם
דרמשק לעזור להדדעזר
מלך צובה ויך דויד
בארם עשרים ושנים אלף איש:
וישם דויד

בארם דרמשק ויהי
ארם לדויד עבדים נש
נשאי מנחה ויושע
יהוה לדויד בכל אשר
הלך ויקח דויד את
שלטי הזהב אשר היו
על עבדי הדדעזר
ויביאם ירושלם ומט
ומטבחת ומכון ערי
הדדעזר לקח דויד
נחשת רבה מאד
בה עשה שלמה את
ים הנחשת ואת ה
העמודים ואת כלי
הנחשת
וישמע תעו מלך חמת
כי הכה דויד את כל
חיל הדדעזר מלך
צובה וישלח את הדו
הדורם בנו אל המלך
דויד לשאול לו לשלום
ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעו
היה הדדעזר וכל כלי
זהב וכסף ונחשת גם
אתם הקדיש המלך
דויד ליהוה עם הכסף

הכסף והזהב אשר
נשא מכל הגוים מא
מאדום וממואב ומבני
עמון ומפלשתים ומ
ומעמלק ׃ ואבשי בן
צרויה הכה את אדום
בגיא המלח שמונה
עשר אלף ׃ וישם באדום
נציבים ויהיו כל אדום
עבדים לדויד ויושע
יהוה את דויד בכל
אשר הלך ׃ וימלך דויד
על כל ישראל ויהי
עשה משפט וצדקה
לכל עמו ׃ ויואב בן
צרויה על הצבא וית
ויהושפט בן אחילוד
מזכיר ׃ וצדוק בן אחי
אחיטוב ואבימלך בן
אביתר כהנים ושושא
סופר ׃ ובניהו בן יהוי
יהוידע על הכרתי
והפלתי ובני דויד
הראשנים ליד המלך ׃
ויהי
אחרי כן וימת נחש
מלך בני עמון וימלך
בנו תחתיו ׃ ויאמר

דויד אעשה חסד עם
חנון בן נחש כי עשה
אביו עמי חסד וישלח
דויד מלאכים לנחמו
על אביו ויבאו עבדי
דויד אל ארץ בני עמון
אל חנון לנחמו ׃ ויאמרו
שרי בני עמון לחנון
המכבד דויד את
אביך בעיניך כי שלח
לך מנחמים הלא
בעבור לחקר ולהפך
ולרגל הארץ באו עבדיו
אליך ׃ ויקח חנון את
עבדי דויד ויגלחם
ויכרת את מדויהם
בחצי עד המפשעה
וישלחם ׃ וילכו ויגידו
לדויד על האנשים
וישלח לקראתם כי
היו האנשים נכלמים
מאד ויאמר המלך
שבו בירחו עד אשר
יצמח זקנכם ושבתם ׃
ויראו בני
עמון כי התבאשו עם
דויד וישלח חנון ובני
עמון אלף ככר כסף

לשכר להם מן ארם
נהרים ומן ארם מעכה
ומצובה רכב ופרשים ׃
וישכרו להם שנים
ושלשים אלף רכב
ואת מלך מעכה ואת
עמו ויבאו ויחנו לפני
מידבא ובני עמון נאס
נאספו מעריהם ויבאו
למלחמה ׃ וישמע
דויד וישלח את יואב
ואת כל צבא הגבורים ׃
ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח העיר
והמלכים אשר באו
לבדם בשדה ׃ וירא
יואב כי היתה פני המ
המלחמה אליו פנים
ואחור ויבחר מכל
בחור בישראל ויערך
לקראת ארם ׃ ואת
יתר העם נתן ביד
אבשי אחיו ויערכו
לקראת בני עמון ׃ ויא
ויאמר אם תחזק מ
ממני ארם והיית
לי לתשועה ואם בני
עמון יחזקו ממך

והושעתיך ׃ חזק ונתח
ונתחזקה בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו
ויהוה הטוב בעיניו
יעשה ׃ ויגש יואב
והעם אשר עמו לפני
ארם למלחמה וינוסו
מפניו ׃ ובני עמון ראו
כי נס ארם וינוסו גם
הם מפני אבשי אחיו
ויבאו העירה ויבא
יואב ירושלם ׃
וירא ארם כי
נגפו לפני ישראל ויש
וישלחו מלאכים
ויוציאו את ארם
אשר מעבר הנהר
ושופך שר צבא הדד
הדדעזר לפניהם ׃
ויגד לדויד ויאסף
את כל ישראל ויעבר
הירדן ויבא אלהם
ויערך אלהם ויערך
דויד לקראת ארם
מלחמה וילחמו עמו ׃
וינס ארם מלפני ישר
ישראל ויהרג דויד
מארם שבעת אלפים

רכב וארבעים אלף רגלי
איש ואת שופך שר
הצבא המית ויראו
עבדי הדדעזר כי נגפו
לפני ישראל וישלימו
עם דויד ויעבדהו ולא
אבה ארם להושיע
את בני עמון עוד

ויהי לעת
תשובת השנה לעת
צאת המלכים וינהג
יואב את חיל הצבא
וישחת את ארץ בני
עמון ויבא ויצר את
רבה ודויד ישב בירוש
בירושלם ויך יואב
את רבה ויהרסה ויקח
דויד את עטרת מלכם
מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה
אבן יקרה ותהי על
ראש דויד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד
ואת העם אשר בה
הוציא וישר במגרה
ובחריצי הברזל
ובמגרות וכן יעשה
דויד לכל ערי בני

עמון וישב דויד וכל
העם ירושלם
ויהי אחריכן ותעמד
מלחמה בגזר עם
פלשתים אז הכה
סבכי החשתי את
ספי מילדי הרפאים
ויכנעו ותהי עוד
מלחמה את פלשתים
ויך אלחנן בן יעיר
את לחמי אחי גלית
הגתי ועץ חניתו כמ
כמנור ארגים
ותהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדה
ואצבעתיו שש ושש
עשרים וארבע וגם
הוא נולד להרפא ויחרף
ויפלו ביד דויד וביד
עבדיו
ויעמד שטן על ישראל
ויסת את דויד למנות
את ישראל ויאמר
דויד אל יואב ואל
שרי העם לכו ספרו
את ישראל מבאר
שבע ועד דן והביאו
אלי ואדעה את מספרם

ויאמר יואב יוסף
יהוה על עמו כהם
מאה פעמים הלא
אדני המלך כלם
לאדני לעבדים למה
יבקש זאת אדני למה
יהיה לאשמה ליש
לישראל ודבר המלך
חזק על יואב ויצא יואב
בכל ישראל ויבא ירושלם
ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל דויד
ויהי כל ישראל אלף
אלפים ומאה אלף
איש שלף חרב ויהודה
ארבע מאות ושבעים
אלף איש שלף חרב
ולוי ובנימן לא פקד
בתוכם כי נתעב דבר
המלך את יואב וירע
בעיני האלהים על
הדבר הזה ויך את
ישראל
ויאמר דויד אל הא
האלהים חטאתי
מאד אשר עשיתי
את הדבר הזה ועתה
העבר נא את עוון

עבדך כי נסכלתי מאד

וידבר יהוה אל גד חזה
דויד לאמר לך ודברת
אל דויד לאמר כה
אמר יהוה שלוש אני
נטה עליך בחר לך אחת
מהנה ואעשה לך ויבא
גד אל דויד ויאמר לו
כה אמר יהוה קבל לך
אם שלוש שנים רעב
ואם שלושה חדשים
נספה מפני צריך וחרב
אויביך למשגת ואם
שלשת ימים חרב יהוה
ודבר בארץ ומלאך
יהוה משחית בכל
גבול ישראל ועתה
ראה מה אשיב את
שלחי דבר
ויאמר דויד אל גד
צר לי מאד אפלה נא
ביד יהוה כי רבים
רחמיו מאד וביד אדם
אל אפל ויתן יהוה
דבר בישראל ויפלו
מישראל שבעים
אלף איש וישלח הא

האלהים מלאך לירוש
לירושלם להשחיתה
וכהשחית ראה יהוה
וינחם על הרעה ויאמר
למלאך המשחית
רב עתה הרף ידך ומל
ומלאך יהוה עמד עם
גרן ארנן היבוסי
וישא דויד
את עיניו וירא את
מלאך יהוה עמד בין
הארץ ובין השמים
וחרבו שלופה בידו
נטויה על ירושלם
ויפל דויד והזקנים מכ
מכסים בשקים על
פניהם ויאמר דויד
אל האלהים הלא אני
אמרתי למנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי
והרע הרעותי ואלה
הצאן מה עשו יהוה
אלהי תהי נא ידך בי
ובבית אבי ובעמך לא
למגפה
ומלאך יהוה אמר
אל גד לאמר לדויד כי
יעלה דויד להקים

מזבח ליהוה בגרן ארנן
היבוסי ויעל דויד
בדבר גד אשר דבר
בשם יהוה וישב
ארנן וירא את
המלאך וארבעת בניו
עמו מתחבאים וארנן
דש חטים ויבא דויד
עד ארנן ויבט ארנן
וירא את דויד ויצא
מן הגרן וישתחו לדויד
אפים ארצה ויאמר דויד אל
ארנן תנה לי
מקום הגרן ואבנה בו
מזבח ליהוה בכסף
מלא תנהו לי ותעצר
המגפה מעל העם
ויאמר ארנן אל דויד
קח לך ויעש אדני
המלך הטוב בעיניו
ראה נתתי הבקר
לעלות והמורגים
לעצים והחטים למ
למנחה הכל נתתי
ויאמר המלך דויד
לארנן לא כי קנה
אקנה בכסף מלא
כי לא אשא אשר
לך ליהוה והעלות

עולה

עולה חנם ויתן דויד
לארנן במקום שקלי
זהב משקל שש מאות
ויבן שם דויד מזבח
ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויקרא אל
יהוה ויענהו באש מן
השמים על מזבח
העלה
ויאמר יהוה למלאך
וישב חרבו אל נדנה
בעת ההיא בראות
דויד כי ענהו יהוה
בגרן ארנן היבוסי ויז
ויזבח שם ומשכן יהוה
אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה
בעת ההיא בבמה
בגבעון ולא יכל דויד
ללכת לפניו לדרש
אלהים כי נבעת מפני
חרב מלאך יהוה
ויאמר דויד
זה הוא בית יהוה הא
האלהים וזה מזבח
לעלה לישראל
ויאמר דויד
לכנוס את הגרים אשר

בארץ ישראל ויעמד
חצבים לחצוב אבני גזית
לבנות בית האלהים
וברזל לרב למסמרים
לדלתות השערים ולמח
ולמחברות הכין דויד
ונחשת לרב אין משקל
ועצי ארזים לאין מספר
כי הביאו הצדנים והצרים
עצי ארזים לרב לדויד
ויאמר דויד
שלמה בני נער ורך והבית
לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולתפארת
לכל הארצות אכינה
נא לו ויכן דויד לרב לפני
מותו ויקרא לשלמה
בנו ויצוהו לבנות בית
ליהוה אלהי ישראל
ויאמר דויד
לשלמה בנו אני היה
עם לבבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ויהי
עלי דבר יהוה לאמר
דם לרב שפכת ומלח
ומלחמות גדלות עשית
לא תבנה בית לשמי כי
כי דמים רבים שפכת

ארצה לפני׃ הנה בן נולד
לך הוא יהיה איש מנוחה
והניחותי לו מכל אויביו
מסביב כי שלמה יהיה
שמו שלום ושקט אתן
בימיו על ישראל הוא
יבנה בית לשמי והוא
יהיה לי לבן ואני לו לאב
והכינותי כסא מלכותו
על ישראל עד עולם׃
עתה בני יהי יהוה עמך
והצלחת ובנית בית
יהוה אלהיך כאשר דבר
עליך׃ אך יתן לך
יהוה שכל ובינה ויצוך
על ישראל ולשמור
את תורת יהוה אלהיך׃
אז תצליח אם תשמר
לעשות את החקים
ואת המשפטים אשר
צוה יהוה את משה
על ישראל חזק ואמץ
אל תירא ואל תחת׃
והנה בעניי הכינותי
לבית יהוה זהב ככרים
מאה אלף וכסף אלף
אלפים ככרים ולנחשת
ולברזל אין משקל

אהיה

כי לרב היה ועצים ואב
ואבנים הכינותי ועל
ועליהם תוסיף׃ ועמך
לרב עשי מלאכה חצ
חצבים וחרשי אבן
ועץ וכל חכם בכל
מלאכה׃ לזהב לכסף
ולנחשת ולברזל אין
מספר קום ועשה
ויהי יהוה עמך׃ ויצו
דויד לכל שרי ישראל
לעזר לשלמה בנו׃
הלא יהוה
אלהיכם עמכם והניח
לכם מסביב כי נתן
בידי את ישבי הארץ
ונכבשה הארץ לפני
יהוה ולפני עמו׃ עתה
תנו לבבכם ונפשכם
לדרוש ליהוה אלהיכם
וקומו ובנו את מקדש
יהוה האלהים להביא
את ארון ברית יהוה
וכלי קדש האלהים
לבית הנבנה לשם יהוה
ודויד זקן
ושבע ימים וימלך
את שלמה בנו על

ישראל׃ ויאסף את כל
שרי ישראל והכהנים
והלוים׃ ויספרו הלוים
מבן שלשים שנה
ומעלה ויהי מספרם
לגלגלתם לגברים
שלשים ושמונה אלף׃
מאלה לנצח על מלאכת
בית יהוה עשרים וא
וארבעה אלף ושטרים
ושפטים ששת אלפים׃
וארבעת אלפים שע
שערים וארבעת
אלפים מהללים ליהוה
בכלים אשר עשיתי
להלל׃ ויחלקם דויד
מחלקות לבני לוי
לגרשון קהת ומררי׃
הגרשני לעדן
ושמעי׃ בני לעדן
הראש יחיאל וזתם
ויואל שלשה׃
בני שמעי שלמות
וחזיאל והרן שלשה
אלה ראשי האבות
ללעדן׃ ובני שמעי יחת
זינא ויעוש ובריעה
אלה בני שמעי ארבעה׃

שלמית

ויהי יחת הראש וזיזה
השני ויעוש ובריעה
לא הרבו בנים ויהיו
לבית אב לפקדה אחת׃
בני קהת
עמרם יצהר חברון
ועזיאל ארבעה׃
בני עמרם אהרן ומשה
ויבדל אהרן להקדישו
קדש קדשים הוא ובניו
עד עולם להקטיר לפני
יהוה לשרתו ולברך
בשמו עד עולם׃ ומשה
איש האלהים בניו
יקראו על שבט הלוי׃
בני משה גרשום שבואל
הראש׃ ויהיו בני אליעזר
רחביה הראש ולא היה
לאליעזר בנים אחרים
ובני רחביה רבו למעלה׃
בני חברון
יריהו הראש אמריה
השני יחזיאל השלישי
ויקמעם הרביעי׃ בני
עזיאל מיכה הראש
וישיה השני׃
בני מררי מחלי ומושי
בני מחלי אלעזר וקיש׃

בני משה גרשום ואליעזר׃ בני גרשום
בני יצהר שלמית הראש׃

וימת אלעזר ולא היו לו
בנים כי אם בנות וישא
וישאום בני קיש אחיהם
בני מושי מחלי ועדר
וירמות שלשה: אלה
בני לוי לבית אבותיהם
ראשי האבות לפקודיהם
במספר שמות לגלגלתם
עשה המלאכה לעבדת
בית יהוה מבן עשרים
שנה ומעלה: כי אמר
דויד הניח יהוה אלהי
ישראל לעמו וישכן
בירושלם עד לעולם:
וגם ללוים אין לשאת
את המשכן ואת כל
כליו לעבדתו: כי בדברי
דויד האחרנים המה
מספר בני לוי מבן ע
עשרים שנה ומעלה:
כי מעמדם ליד בני את
אהרן לעבדת בית
יהוה על החצרות ועל
ועל הלשכות ועל
טהרת לכל קדש
ומעשה עבדת בית ה
האלהים: ולחם המערכת
ולסלת למנחה ולרקיקי

המצות ולמחבת ולמרב
ולמרבכת ולכל משורה
ומדה: ולעמד בבקר בבקר
להדות ולהלל ליהוה
וכן לערב: ולכל העלות
עלות ליהוה לשבתות
לחדשים ולמועדים ב
במספר כמשפט עליהם
תמיד לפני יהוה: ושמ
ושמרו את משמרת
אהל מועד ואת משמרת
הקדש ומשמרת בני
אהרן אחיהם לעבדת
בית יהוה:
ולבני אהרן מחלקותם
בני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר: וימת
נדב ואביהוא לפני א
אביהם ובנים לא היו
להם ויכהנו אלעזר
ואיתמר: ויחלקם דויד
וצדוק מן בני אלעזר
ואחימלך מן בני אית
איתמר לפקדתם בע
בעבדתם: וימצאו בני
אלעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר
ויחלקום לבני אלעזר

ראשים לבית אבות
ששה עשר ולבני אית
איתמר לבית אבותם
שמונה: ויחלקום בגו
בגורלות אלה עם אלה
כי היו שרי קדש ושרי
האלהים מבני אלעזר
ובבני איתמר:
ויכתבם שמעיה בן
נתנאל הסופר מן הלוי
לפני המלך והשרים
וצדוק הכהן ואחימלך
בן אביתר וראשי הא
האבות לכהנים וללוים
בית אב אחד אחז
לאלעזר ואחז אחז
לאיתמר: ויצא הגורל
הראשון ליהויריב
לידעיה השני
לחרם השלישי
לשערים הרבעי
למלכיה החמישי
למימן הששי
להקוץ השבעי
לאביה השמיני
לישוע התשיעי
לשכניהו העשרי
לאלישב עשתי עשר

ליקים שנים עשר
לחפה שלשה עשר
לישבאב ארבעה עשר
לבלגה חמשה עשר
לאמר ששה עשר
לחזיר שבעה עשר
להפצץ שמנה עשר
לפתחיה תשעה עשר
ליחזקאל העשרים
ליכין אחד ועשרים
לגמול שנים ועשרים
לדליהו שלשה ועשרים
למעזיהו ארבעה ועשרים
אלה פקדתם
לעבדתם לבוא לבית
יהוה כמשפטם ביד
אהרן אביהם כאשר
צוהו יהוה אלהי ישר
ישראל:
ולבני לוי הנותרים לבני
עמרם שובאל לבני
שובאל יחדיהו:
לרחביהו לבני רחביהו
הראש ישיה:
ליצהרי שלמות לבני
שלמות יחת: ובני
יריהו אמריהו השני
יחזיאל השלישי יקמעם

הרביעי׃ בני עזיאל
מיכה לבני מיכה שמור
אחי מיכה ישיה
לבני ישיה זכריהו׃
בני מררי מחלי ומושי
בני יעזיהו בנו׃ בני
מררי ליעזיהו בנו ושהם
וזכור ועברי׃ למחלי
אלעזר ולא היה לו בנים׃
לקיש בני קיש ירחמאל׃
ובני מושי מחלי
ועדר וירימות אלה בני
הלוים לבית אבתיהם׃
ויפילו גם הם גורלות
לעמת אחיהם בני אהרן
לפני דויד המלך וצדוק
ואחימלך וראשי האב
האבות לכהנים וללוים
אבות הראש לעמת
אחיו הקטן׃
ויבדל דויד ושרי הצבא
לעבדה לבני אסף והימן
וידותון הנבאים בכנרות
בנבלים ובמצלתים ויהי
מספרם אנשי מלאכה
לעבדתם׃ לבני אסף
זכור ויוסף ונתניה ואשראלה
אלה בני אסף על ידי

אסף הנבא על ידי
המלך׃ לידותון בני
ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו
ומתתיהו ששה על
ידי אביהם ידותון בכנור
הנבא על הודות והלל
ליהוה׃
להימן בני הימן בקיהו
מתניהו עזיאל שבואל
וירימות חנניה חנני אלי
אתה גדלתי ורממתי
עזר ישבקשה מלותי
הותיר מחזיאות׃ כל
אלה בנים להימן חזה
המלך בדברי האלהים
להרים קרן ויתן האלהים
להימן בנים ארבעה
עשר ובנות שלוש׃ כל
אלה על ידי אביהם
בשיר בית יהוה במצלתים
נבלים וכנרות לעבדת
בית האלהים על ידי
המלך אסף וידותון
והימן׃ ויהי מספרם עם
אחיהם מלמדי שיר
ליהוה כל המבין מאתים
שמונים ושמונה׃ ויפילו

גורלות משמרת לעמת
כקטן כגדול מבין עם
תלמיד׃
ויצא הגורל הראשון
לאסף ליוסף גדליהו
השני הוא ואחיו ובניו
שנים עשר׃ השלשי
זכור בניו ואחיו
שנים עשר׃ הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר׃
החמישי נתניהו בניו
ואחיו שנים עשר׃
הששי בקיהו
בניו ואחיו שנים
עשר׃ השביעי
ישראלה בניו
ואחיו שנים עשר׃
השמיני ישעיהו
בניו ואחיו שנים
עשר׃ התשיעי
מתניהו בניו ואחיו
שנים עשר׃
העשירי שמעי בניו
ואחיו שנים עשר׃
עשתי עשר
עזראל בניו ואחיו
שנים עשר׃
השנים עשר לחשביה
בניו ואחיו שנים

עשר׃ לשלשה
עשר שובאל בניו
ואחיו שנים עשר׃
לארבעה עשר מתתיהו
בניו ואחיו שנים
עשר׃ לחמשה עשר
לירמות בניו ואחיו
שנים עשר׃ לששה
עשר לחנניהו בניו
ואחיו שנים עשר׃
לשבעה עשר לישבקשה
בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשמונה
עשר לחנני בניו
ואחיו שנים עשר׃
לתשעה עשר
למלותי בניו ואחיו
שנים עשר׃
לעשרים לאליתה
בניו ואחיו שנים
עשר׃ לאחד
ועשרים להותיר
בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשנים
ועשרים לגדלתי
בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשלשה
ועשרים למחזיאות

בנו ואחיו שנים
עשר לארבעה
ועשרים לרוממתי עזר
בנו ואחיו שנים
עשר
למחלקות לשערים
לקרחים משלמיהו
בן קורא מן בני אסף
ולמשלמיהו
בנים זכריהו הבכור
ידיעאל השני זבדיהו
השלישי יתניאל
הרביעי עילם החמשי
יהוחנן הששי אליהו
אליהועיני השביעי
ולעבד אדם בנים
שמעיה הבכור יהוזבד
השני יואח השלישי
ושכר הרביעי ונתנאל
החמישי עמיאל
הששי יששכר
השביעי פעלתי
השמיני כי ברכו
אלהים
ולשמעיה בנו נולד
בנים הממשלים
לבית אביהם כי גבורי חיל אביהם
המה בני שמעיה

עתני ורפאל ועובד
אלזבד אחיו בני חיל
אליהו וסמכיהו כל
אלה מבני עבד אדם
המה ובניהם ואחיהם
איש חיל בכח לעבדה
ששים ושנים לעבד
אדם ולמשלמיהו
בנים ואחים בני חיל
שמונה עשר
ולחסה מן בני מררי
בנים שמרי הראש כי
לא היה בכור וישימהו
אביהו לראש חלקיהו
השני טבליהו השלישי
זכריהו הרביעי כל בנים
ואחים לחסה שלשה
עשר לאלה מחלקות
השערים לראשי הגברים
משמרות לעמת
אחיהם לשרת בבית
יהוה ויפילו גורלות
כקטן כגדול לבית
אבותם לשער ושער
ויפל הגורל
מזרחה לשלמיהו
וזכריהו בנו יועץ
בשכל הפילו גורלות

ויצא גורלו צפונה לעבד
אדם נגבה ולבניו בית
האספים לשפים ולחסה
ולחסה למערב עם
שער שלכת במסלה
העולה משמר לעמת
משמר למזרח הלוים
ששה לצפונה ליום
ארבעה לנגבה ליום
ארבעה ולאספים שנים
שנים לפרבר למערב
ארבעה למסלה שנים
לפרבר אלה מחלקות
השערים לבני הקרחי
ולבני מררי והלוים
אחיה על אוצרות
בית האלהים ולאצרות
הקדשים
בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן
ללעדן הגרשני יחיאלי
בני יחיאלי זתם ויואל
אחיו על אוצרות בית
יהוה לעמרמי ליצהרי
לחברוני לעזיאלי
ושבאל בן גרשום בן
משה נגיד על האצרות
ואחיו לאליעזר רחביהו
בנו וישעיהו בנו ויורם

בנו וזכרי בנו ושלמות ושלמית
בנו הוא שלמות ואחיו ק שלמית
על כל אצרות הקדשים
אשר הקדיש דויד המלך
וראשי האבות לשרי
האלפים והמאות ושרי
שרי הצבא מן המלחמות
ומן השלל הקדישו
לחזק לבית יהוה וכל
הקדיש שמואל
הרואה ושאול בן קיש
ואבנר בן נר ויואב בן
צרויה כל המקדיש על
יד שלמית ואחיו
ליצהרי כנניהו ובניו
למלאכה החיצונה על
ישראל לשטרים
ולשפטים לחברוני
חשביהו ואחיו בני חיל
אלף ושבע מאות על
פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל מלא
מלאכת יהוה ולעבדת
המלך לחברוני יריה
הראש לחברוני לתלדתיו
לאבות בשנת הארבעים
למלכות דויד נדרשו

וימצא בהם גבורי חיל
ביעזר גלעד ואחיו בני
חיל אלפים ושבע
מאות ראשי האבות
ויפקידם דויד המלך
על הראובני והגדי
וחצי שבט המנשי
לכל דבר האלהים
ודבר המלך
ובני ישראל למספרם
ראשי האבות ושרי
האלפים והמאות
ושטריהם המשרתים
את המלך לכל דבר
המחלקות הבאה
והיצאת חדש בחדש
לכל חדשי השנה
המחלקת האחת
עשרים וארבעה אלף
על המחלקת
הראשנה לחדש הרא
הראשון ישבעם בן
זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
מן בני פרץ
הראש לכל שרי הצבאות
לחדש הראשון
ועל

מחלקת החדש השני
דודי האחוחי ומחלקתו
ומקלות הנגיד ועל
מחלקתו עשרים וארב
וארבעה אלף
שר הצבא השלישי
לחדש השלישי בניהו
בן יהוידע הכהן ראש
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף הוא
ובניהו גבור השלשים
ועל השלשים ומחלקתו
עמיזבד בנו
הרביעי לחדש הרביעי
עשהאל אחי יואב
וזבדיה בנו אחריו ועל
מחלקתו עשרים ואר
וארבעה אלף
החמישי לחדש החמישי
השמר שמהות היזרח
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף
הששי לחדש הששי
עירא בן עקש התקועי
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף
השביעי לחדש השב
השביעי חלץ הפלוני

מן בני אפרים ועל מח
מחלקתו עשרים ואר
וארבעה אלף
השמיני לחדש השמיני
סבכי החשתי לזרחי
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף
התשיעי לחדש התש
התשיעי אביעזר
הענתתי לבנימיני לבן ימיני
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף
העשירי לחדש הע
העשירי מהרי הנטופתי
לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
עשתי עשר
לעשתי עשר החדש
בניה הפרעתני מן
בני אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
השנים עשר
לשנים עשר החדש
חלדי הנטופתי לעתני
לעתניאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
ועל שבטי
ישראל לראובני נגיד

אליעזר בן זכרי
לשמעוני שפטיהו בן
מעכה
ללוי חשביה בן קמואל
לאהרן צדוק
ליהודה אליהו מאחי
דויד ליששכר
עמרי בן מיכאל
לזבולן ישמעיהו
בן עבדיהו
לנפתלי ירימות
בן עזריאל
לבני אפרים
הושע בן עזזיהו לחצי
שבט מנשה יואל בן
פדיהו לחצי
המנשה גלעדה ידו בן
זכריהו לבנימן יעשיאל
בן אבנר לדן
עזראל בן ירחם אלה
שרי שבטי ישראל ולא
נשא דויד מספרם למבן
למבן עשרים שנה
ולמטה כי אמר יהוה
להרבות את ישראל
ככוכבי השמים יואב
בן צרויה החל למנות
ולא כלה ויהי בזאת

קצף על ישראל ולא
עלה המספר במספר
דברי הימים למלך דויד
ועל אצרות המלך
עזמות בן עדיאל
ועל האצרות בשדה
בערים ובכפרים ובמגד
ובמגדלות יהונתן בן
עזיהו
ועל עשי מלאכת
השדה לעבדת האדמה
עזרי בן כלוב ועל
הכרמים שמעי הרמתי
ועל שבכרמים לא
לאצרות היין זבדי
השפמי ועל
הזיתים והשקמים
אשר בשפלה בעל חנן
הגדרי ועל
האצרות השמן יועש
ועל הבקר הרעים
בשרון שטרי השרוני שרטי
ועל הבקר בעמקים
שפט בן עדלי ועל
הגמלים אוביל הישמעי
הישמעאלי ועל
האתנות יחדיהו המרנתי
ועל הצאן

יזיז ההגרי כל אלה שרי
הרכוש אשר למלך
דויד ויהונתן דוד דויד
יועץ איש מבין וסופר
הוא ויחיאל בן חכמוני
עם בני המלך ואחיתפל
יועץ המלך וחושי הא
הארכי רעה המלך
ואחרי אחיתפל יהוידע
בן בניהו ואביתר ושר
צבא למלך יואב
ויקהל דויד את כל שרי
ישראל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים
את המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושרי כל
רכוש ומקנה למלך
ולבניו עם הסריסים
והגברים ולכל גבור חיל
אל ירושלם ויקם דויד
המלך על רגליו ויאמר
שמעוני אחי ועמי אני
עם לבבי לבנות מנוחה בית
לארון ברית יהוה ולה
ולהדם רגלי אלהינו
והכינותי לבנות והא
והאלהים אמר לי
לא תבנה בית לשמי

לשמי כי איש מלחמות
אתה ודמים שפכת
ויבחר יהוה אלהי
ישראל בי מכל בית
אבי להיות למלך על
ישראל לעולם כי
ביהודה בחר לנגיד
ובבית יהודה בית אבי
ובבני אבי בי רצה לה
להמליך על כל ישראל
ומכל בני כי רבים בנים
נתן לי ויבחר בשלמה יהוה
בני לשבת על כסא
מלכות יהוה על
ישראל ויאמר לי של
שלמה בנך הוא יבנה
ביתי וחצרותי כי בחרתי
בו לי לבן ואני אהיה
לו לאב והכינותי את
מלכותו עד לעולם אם
יחזק לעשות מצותי
ומשפטי כיום הזה
ועתה לעיני כל ישראל קהל
יהוה ובאזני אלהינו
שמרו ודרשו כל מצות
יהוה אלהיכם למען
תירשו את הארץ הט
הטובה והנחלתם לבניכם

אחריכם עד עולם
ואתה שלמה בני דע
את אלהי אביך ועבדהו
בלב שלם ובנפש חפצה
כי כל לבבות דורש יהוה
וכל יצר מחשבות מבין
אם תדרשנו ימצא לך
ואם תעזבנו יזניחך לעד
ראה עתה כי יהוה בחר
בך לבנות בית למקדש
חזק ועשה
ויתן דויד לשלמה בנו
את תבנית האולם ואת
בתיו וגנזכיו ועליתיו
וחדריו הפנימים ובית
הכפרת ותבנית כל אשר
היה ברוח עמו לחצרות
בית יהוה ולכל הלשכות
סביב לאצרות בית הא
האלהים ולאצרות
הקדשים ולמחלקות
הכהנים והלוים ולכל
מלאכת עבדת בית
יהוה ולכל כלי עבודת בית
יהוה לזהב במשקל
לזהב לכל כלי עבודה
ועבודה לכל כלי הכסף במשקל
לכל כלי עבודה ועבודה ומשקל
למנורות הזהב ונרתיהם זהב במשקל

במשקל מנורה ומנורה
ונרתיה ולמנרות הכסף
במשקל למנורה ונרתיה
כעבודת מנורה ומנורה
ואת הזהב משקל לש
לשלחנות המערכת
לשלחן ושלחן וכסף
לשלחנות הכסף: והמז
והמזלגות והמזרקות
והקשות זהב טהור
ולכפורי הזהב במשקל
לכפור וכפור ולכפורי
הכסף במשקל לכפור
וכפור ולמזבח הקטרת
זהב מזקק במשקל
ולתבנית המרכבה
הכרובים זהב לפרשים
וסככים על ארון ברית
יהוה: הכל בכתב מיד
יהוה עלי השכיל כל
מלאכות התבנית:

ויאמר דויד לשלמה
בנו חזק ואמץ ועשה
אל תירא ואל תחת
כי יהוה אלהים אלהי
עמך לא ירפך ולא יעזבך
עד לכלות כל מלאכת

עבודת בית יהוה: והנה
מחלקות הכהנים והל
והלוים לכל עבודת
בית האלהים ועמך
בכל מלאכה לכל נדיב
בחכמה לכל עבודה
והשרים וכל העם לכל
דבריך:

ויאמר דויד המלך
לכל הקהל שלמה בני
אחד בחר בו אלהים
נער ורך והמלאכה
גדולה כי לא לאדם
הבירה כי ליהוה אלהים:
וככל כחי הכינותי לבית
אלהי הזהב לזהב וה
והכסף לכסף והנחשת
לנחשת הברזל לברזל
והעצים לעצים אבני
שהם ומלואים אבני
פוך ורקמה וכל אבן
יקרה ואבני שיש לרב
ועוד ברצותי בבית אלהי
יש לי סגלה זהב וכסף
נתתי לבית אלהי למעלה
מכל הכינותי לבית
הקדש: שלשת אלפים
ככרי זהב מזהב אופיר

ושבעת אלפים ככר
כסף מזקק לטוח קירות
הבתים: לזהב לזהב
ולכסף לכסף ולכל מל
מלאכה ביד חרשים
ומי מתנדב למלאת
ידו היום ליהוה: ויתנדבו
שרי האבות ושרי שב
שבטי ישראל ושרי
האלפים והמאות ולש
ולשרי מלאכת המלך:
ויתנו לעבודת בית
האלהים זהב ככרים
חמשת אלפים ואדר
ואדרכנים רבו וכסף
ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת
אלפים ככרים וברזל
מאה אלף ככרים: והנ
והנמצא אתו אבנים נתנו
לאוצר בית יהוה על
יד יחיאל הגרשני: ויש
וישמחו העם על התנ
התנדבם כי בלב שלם
התנדבו ליהוה וגם
דויד המלך שמח
שמחה גדולה:
ויברך דויד את יהוה

לעיני כל הקהל ויאמר
דויד ברוך אתה יהוה
אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם: לך
יהוה הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח
וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך יהוה הממ
הממלכה והמתנשא
לכל לראש: והעשר
והכבוד מלפניך ואתה
מושל בכל ובידך כח
וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל: ועתה
אלהינו מודים אנחנו
לך ומהללים לשם
תפארתך: וכי מי אני
ומי עמי כי נעצר כח
להתנדב כזאת כי ממך
הכל ומידך נתנו לך:
כי גרים אנחנו לפניך
ותושבים ככל אבתינו
כצל ימינו על הארץ
ואין מקוה: יהוה אלהינו
כל ההמון הזה אשר
הכינונו לבנות לך בית
לשם קדשך מידך היא הוא ק
ולך הכל: וידעתי אלהי

כי אתה בחן לבב
ומישרים תרצה אני
בישר לבבי התנדבתי
כל אלה ועתה עמך
הנמצאו פה ראיתי
בשמחה להתנדב לך
יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבתינו
שמרה זאת לעולם
ליצר מחשבות לבב
עמך והכן לבבם אליך
ולשלמה בני תן לבב
שלם לשמור מצותיך
עדותיך וחקיך ולעשות
הכל ולבנות הבירה
אשר הכינותי ויאמר
דויד לכל הקהל ברכו
נא את יהוה אלהיכם
ויברכו כל הקהל ליהוה
אלהי אבתיהם ויקדו
וישתחוו ליהוה ולמלך
ויזבחו ליהוה זבחים
ויעלו עלות ליהוה
למחרת היום ההוא
פרים אלף אילים אלף
כבשים אלף ונסכיהם
וזבחים לרב לכל
ישראל ויאכלו וישתו

לפני יהוה ביום ההוא
בשמחה גדולה וימליכו
שנית לשלמה בן דויד
וימשחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכהן וישב
שלמה על כסא יהוה
למלך תחת דויד אביו
ויצלח וישמעו אליו
כל ישראל וכל השרים
והגברים וגם כל בני
המלך דויד נתנו יד
תחת שלמה המלך
ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל ישראל
ויתן עליו הוד מלכות
אשר לא היה על כל
מלך לפניו על ישראל
ודויד בן ישי
מלך על כל ישראל
והימים אשר מלך על
ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע
שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלוש וימת
בשיבה טובה שבע
ימים עשר וכבוד
וימלך שלמה בנו תחתיו
ודברי דויד המלך

הראשנים

הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על דברי
נתן הנביא ועל דברי
גד החזה עם כל מלכותו
וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל
ועל כל ממלכות הארצות
ויתחזק
שלמה בן דויד על
מלכותו ויהוה אלהיו
עמו ויגדלהו למעלה
ויאמר שלמה לכל
ישראל לשרי האלפים
והמאות ולשפטים
ולכל נשיא לכל ישראל
ראשי האבות וילכו
שלמה וכל הקהל עמו
לבמה אשר בגבעון כי
שם היה אהל מועד
האלהים אשר עשה
משה עבד יהוה במדבר
אבל ארון האלהים
העלה דויד מקרית
יערים בהכין לו דויד
כי נטה לו אהל בירושלם
ומזבח הנחשת אשר
עשה בצלאל בן אורי
בן חור שם לפני משכן

יהוה וידרשהו שלמה
והקהל ויעל שלמה
שם על מזבח יהוה
הנחשת לפני יהוה אשר
לאהל מועד ויעל עליו
עלות אלף בלילה ההוא
נראה אלהים לשלמה
ויאמר לו שאל מה
אתן לך ויאמר שלמה
לאלהים אתה עשית
עם דויד אבי חסד גדול
והמלכתני תחתיו עתה
יהוה אלהים יאמן
דברך עם דויד אבי
כי אתה המלכתני על
עם רב כעפר הארץ
עתה חכמה ומדע תן
לי ואצאה לפני העם
הזה ואבואה כי מי
ישפט את עמך הזה
הגדול
ויאמר אלהים לשלמה
יען אשר היתה זאת
עם לבבך ולא שאלת
עשר נכסים וכבוד
ואת נפש שנאיך
וגם ימים רבים לא
שאלת ותשאל לך

חכמה ומדע אשר
תשפוט את עמי אשר
המלכתיך עליו׃ החכ
החכמה והמדע נתון
לך ועשר ונכסים וכב
וכבוד אתן לך אשר
לא היה למלכים אשר
לפניך ואחריך לא יה
יהיה כן׃ ויבא שלמה
לבמה אשר בגבעון
ירושלם מלפני אהל
מועד וימלך על
ישראל׃
ויאסף שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פר
פרשים ויניחם בערי
הרכב ועם המלך
בירושלם׃ ויתן המלך
את הכסף ואת הזהב
בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כש
כשקמים אשר בשפ
בשפלה לרב׃ ומוצא
הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוא סחרי
המלך מקוא יקחו במחיר׃

ויעלו ויוציאו ממצרים
מרכבה בשש מאות
כסף וסוס בחמשים
ומאה וכן לכל מלכי
החתים ומלכי ארם
בידם יוציאו׃ ויאמר
שלמה לבנות בית
לשם יהוה ובית למל
למלכותו׃ ויספר
שלמה שבעים אלף
איש סבל ושמונים
אלף איש חצב בהר
ומנצחים עליהם של
שלשת אלפים ושש
מאות׃
וישלח שלמה אל
חורם מלך צר לאמר
כאשר עשית עם
דויד אבי ותשלח לו
ארזים לבנות לו בית
לשבת בו׃ הנה אני
בונה בית לשם יהוה
אלהי להקדיש לו
להקטיר לפניו קטרת
סמים ומערכת תמיד
ועלות לבקר ולערב
לשבתות ולחדשים
ולמועדי יהוה אלהינו

לעולם זאת על ישראל׃
והבית אשר אני בונה
גדול כי גדול אלהינו
מכל האלהים׃ ומי
יעצר כח לבנות לו
בית כי השמים ושמי
השמים לא יכלכלהו
ומי אני אשר אבנה
לו בית כי אם להקטיר
לפניו׃ ועתה שלח לי
איש חכם לעשות
בזהב ובכסף ובנחשת
ובברזל ובארגון וכרמיל
ותכלת וידע לפתח
פתוחים עם החכמים
אשר עמי ביהודה
ובירושלם אשר הכין
דויד אבי׃ ושלח לי
עצי ארזים ברושים
ואלגומים מהלבנון
כי אני ידעתי אשר
עבדיך יודעים לכרות
עצי לבנון והנה עבדי
עם עבדיך׃ ולהכין לי
עצים לרב כי הבית
אשר אני בונה גדול
והפלא׃ והנה לחטבים
לכרתי העצים נתתי

חטים מכות לעבדיך
כרים עשרים אלף
ושערים כרים עשרים
אלף ויין בתים עשרים
אלף ושמן בתים עשרים
אלף׃
ויאמר חורם מלך
צר בכתב וישלח אל
שלמה באהבת יהוה
את עמו נתנך עליהם
מלך׃ ויאמר חורם
ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר עשה
את השמים ואת
הארץ אשר נתן לדויד
המלך בן חכם יודע
שכל ובינה אשר
לדויד המלך בן חכם
יודע שכל ובינה אשר
יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו׃ ועתה שלחתי
איש חכם יודע בינה
לחורם אבי׃ בן אשה
מן בנות דן ואביו איש
צרי יודע לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת בברזל
באבנים ובעצים בא
בארגמן בתכלת ובבוץ

ובכרמיל ולפתח כל
פתוח ולחשב כל מחשבת
אשר ינתן לו עם חכמיך
וחכמי אדני דויד אביך
ועתה החטים והשערים
השמן והיין אשר אמר
אדני ישלח לעבדיו
ואנחנו נכרת עצים
מן הלבנון ככל צרכך
ונביאם לך רפסדות
על ים יפו ואתה תעלה
אתם ירושלם

ויספר שלמה כל האנשים
הגיורים אשר בארץ
ישראל אחרי הספר
אשר ספרם דויד אביו
וימצאו מאה וחמשים
אלף ושלשת אלפים
ושש מאות ויעש
מהם שבעים אלף סבל
ושמנים אלף חצב
בהר ושלשת אלפים
ושש מאות מנצחים
להעביד את העם
ויחל שלמה לבנות
את בית יהוה בירושלם
בהר המוריה אשר נראה
לדויד אביהו אשר

הכין במקום דויד בגרן
ארנן היבוסי ויחל לבנות
בחדש השני בשני
בשנת ארבע למלכותו
ואלה הוסד שלמה לבנות
את בית האלהים הארך
אמות במדה הראשונה
אמות ששים ורחב
אמות עשרים והאולם
אשר על פני הארך
על פני רחב הבית אמות
עשרים והגבה מאה
ועשרים ויצפהו מפנימה
זהב טהור ואת הבית
הגדול חפה עץ ברושים
ויחפהו זהב טוב ויעל
עליו תמרים ושרשרות
ויצף את הבית אבן
יקרה לתפארת והזהב
זהב פרוים ויחף את
הבית הקרות הספים
וקירותיו ודלתותיו זהב
ופתח כרובים על הקירות
ויעש את בית קדש
הקדשים ארכו על
פני רחב הבית אמות
עשרים ורחבו אמות
עשרים ויחפהו זהב

טוב לככרים שש מאות
ומשקל למסמרות
לשקלים חמשים זהב
והעליות חפה זהב
ויעש בבית קדש
הקדשים כרובים שנים
מעשה צעצעים ויצפו
אתם זהב וכנפי ~~הכרובים~~
הכרובים ארכם אמות
עשרים כנף האחד
לאמות חמש מגעת
לקיר הבית והכנף הא
האחרת אמות חמש
מגיע לכנף הכרוב האחר
וכנף הכרוב האחד
אמות חמש מגיע לקיר
הבית והכנף האחרת
אמות חמש דבקה
לכנף הכרוב האחר
כנפי הכרובים האלה
פרשים אמות עשרים
והם עמדים על רגליהם
ופניהם לבית

ויעש את הפרכת תכלת
וארגמן וכרמיל ובוץ
ויעל עליו כרובים
ויעש לפני הבית עמודים
שנים אמות שלשים

וחמש ארך והצפת
אשר על ראשו אמות
חמש

ויעש שרשרות בדביר
ויתן על ראש העמדים
ויעש רמונים מאה
ויתן בשרשרות ויקם
את העמודים על פני
ההיכל אחד מימין וא
ואחד מהשמאול ויקרא
שם הימיני יכין ושם
השמאלי בעז

ויעש מזבח נחשת
עשרים אמה ארכו
ועשרים אמה רחבו
ועשר אמות קומתו

ויעש את
הים מוצק עשר באמה
משפתו אל שפתו עגול
סביב וחמש באמה
קומתו וקו שלשים
באמה יסב אתו סביב
ודמות בקרים תחת לו
סביב סביב סובבים אתו
עשר באמה מקיפים
את הים סביב שנים
טורים הבקר יצוקים
במצקתו עומד על

שנים עשר בקר
שלשה פנים צפונה
ושלושה פנים ימה
ושלושה פנים נגבה
ושלושה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה
וכל אחריהם ביתה
ועביו טפח ושפתו כמ
כמעשה שפת כוס
פרח שושנה מחזיק
בתים שלשת אלפים
יכיל ויעש
כיורים עשרה ויתן
חמשה מימין וחמשה
משמאל לרחצה
בהם את מעשה העו
העולה ידיחו בם והים
לרחצה לכהנים בו
ויעש את
מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל
חמשה מימין וחמש
משמאל
ויעש שלחנות עשרה
וינח בהיכל חמשה
מימין וחמשה משמאל
ויעש מזרקי זהב
מאה ויעש

חצר הכהנים והעזרה
הגדולה ודלתות לעזרה
ודלתותיהם צפה נחשת
ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה ממול
נגבה
הפטרה
ויעש חורם את הסירות
ואת היעים ואת המזרקות
ויכל חורם לעשות
את המלאכה אשר
עשה למלך שלמה
בבית האלהים עמודים
שנים והגלות והכתרות
על ראש העמודים שתים
והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרות
אשר על ראש העמודים
ואת הרמונים ארבע
מאות לשתי השבכות
שנים טורים רמונים
לשבכה האחת לכסות
את שתי גלות הכתרות
אשר על פני העמודים
ואת המכנות עשה
ואת הכירות עשה
על המכנות את הים
האחד ואת הבקר
שנים עשר תחתיו

ואת הסירות ואת
היעים ואת המזלגות
ואת כל כליהם עשה
חורם אביו למלך
שלמה לבית יהוה נח
נחשת מרוק בככר
הירדן יצקם המלך
~~בעבי יצקם המלך~~
בעבי האדמה בין
סכות ובין צרדתה
ויעש שלמה כל הכלים
האלה לרב מאד כי לא
נחקר משקל הנחשת
ויעש שלמה
את כל הכלים אשר
בית האלהים ואת
מזבח הזהב ואת
השלחנות ועליהם
לחם הפנים ואת
המנרות ונרתיהם
לבערם כמשפט לפני
הדביר זהב סגור
והפרח והנרות והמלקחים
והמלקחים זהב הוא
מכלות זהב והמזמרות
והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור
ופתח הבית דלתותיו

הפנימיות לקדש הקד
הקדשים ודלתי הבית
להיכל זהב

ותשלם

כל המלאכה אשר
עשה המלך שלמה
לבית יהוה ויבא שלמה
את קדשי דויד אביו
את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים נתן באצרות
בית האלהים
אז יקהיל שלמה את
זקני ישראל ואת כל
ראשי המטות נשיאי
האבות לבני ישראל
אל ירושלם להעלות
את ארון ברית יהוה
מעיר דויד היא ציון
ויקהלו אל המלך כל
איש ישראל בחג הוא
החדש השבעי ויבאו
כל זקני ישראל וישאו
הלוים את הארון ויעלו
את הארון ואת אהל
מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל מועד

העלו אתם הכהנים
והלוים והמלך שלמה
וכל עדת ישראל
הנועדים עליו לפני
הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו
ולא ימנו מרב ויביאו
הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל
קדש הקדשים אל תחת
כנפי הכרובים ויהיו
הכרובים פרשים כנפים
על מקום הארון ויכסו
הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה
ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הארון
על פני הדביר ולא
יראו החוצה ויהי שם
עד היום הזה אין בא
בארון רק שני הלחות
אשר נתן משה בחרב
אשר כרת יהוה עם
בני ישראל בצאתם
ממצרים
ויהי בצאת הכהנים
מן הקדש כי כל הכהנים

הנמצאים התקדשו
אין לשמור למחלקות
והלוים המשררים
לכלם לאסף להימן
לידתון ולבניהם ולאחיהם
בוץ במצלתים ובנבלים
ובכנרות עמדים מזרח
למזבח ועמהם כהנים
למאה ועשרים מחצ
מחצררים בחצצרות
ויהי כאחד למחצצרים
ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהודות
ליהוה וכהרים קול
בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהלל
ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו והבית מלא ענן
בית יהוה ולא יכלו
הכהנים לעמוד לשרת
מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית האלהים
אז אמר
שלמה יהוה אמר
לשכון בערפל ואני בניתי
בית זבל לך ומכון לשבתך
עולמים ויסב המלך
את פניו ויברך את כל

מלבשים

333

ואשים שם את הארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל

קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את
דויד אבי ובידיו מלא
לאמר מן היום אשר
הוצאתי את עמי הא
מארץ מצרים לא
בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם
ולא בחרתי באיש
להיות נגיד על עמי
ישראל ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר
בדויד להיות על עמי
ישראל ויהי עם לבב
דויד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי יש
ישראל ויאמר יהוה
אל דויד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות
בית לשמי היטיבות
כי היה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית
כי בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי
ויקם יהוה את דברו

אשר דבר ואקום תחת
דויד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי
ישראל ויעמד לפני
מזבח יהוה נגד כל
קהל ישראל ויפרש
כפיו כי עשה שלמה
כיור נחשת ויתנהו
בתוך העזרה חמש
אמות ארכו וחמש
אמות רחבו ואמות
שלש קומתו ויעמד
עליו ויברך על ברכיו
נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמימה
ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים ובארץ
שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך
בכל לבם אשר שמרת
לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת
כיום הזה ועתה יהוה
אלהי ישראל שמר

לעבדך דוד אבי את
אשר דברת לו לאמר
לא יכרת לך איש מ
מלפני ישב על כסא
ישראל רק אם ישמרו
בניך את דרכם ללכת
בתורתי כאשר הלכת
לפני ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן דברך
אשר דברת לעבדך
דויד אבי כי האלהים את [האמנם ישב]
האדם על הארץ הנה
שמים ושמי השמים
לא יכלכלוך אף כי הבית
אשר בניתי ופנית אל [הזה]
תפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אלהי לשמע אל
הרנה ואל התפלה אשר
עבדך מתפלל לפניך
להיות עיניך פתחות
אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר
אמרת לשום שמי
שם לשמוע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה ושמעת אל
תחנת עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום הזה
ואתה תשמע ממכון שבתך [במקום]
מן השמים ושמעת

וסלחת אם יחטא א
איש לרעהו ונשא בו
אלה להאלתו ובא
אלה לפני מזבחך בבית
הזה ואתה תשמע מן
השמים ועשית ושפטת
את עבדיך להשיב לר
לרשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת
לו כצדקתו ואם
ינגף עמך ישראל לפני
אויב כי יחטאו לך
ושבו והודו את שמך
והתפללו והתחננו לפניך
בבית הזה ואתה תש
תשמע מן השמים
וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשבתם אל
האדמה אשר נתתה
להם ולאבותיהם
בהעצר
השמים ולא יהיה
מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך
ומחטאתם ישובון כי
תענם ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת

עבדיך ועמך ישראל
כי תורם את הדרך
הטובה אשר ילכו בה
ונתתה מטר על ארצך
אשר נתתה לעמך
לנחלה
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון
ירקון ארבה חסיל
כי יהיה כי יצר לו
איבו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה
כל תפלה כל תחנה
אשר יהיה לכל האדם
לכל עמך ישראל
אשר ידעון איש נגע
לבבו ופרש כפיו
אל הבית הזה ואתה
תשמע מן השמים
מכון שבתך וסלחת
ונתתה לאיש ככל
דרכיו אשר תדע את
לבבו כי אתה לבדך
ידעת את לבב בני האדם:
ללכת בדרכיך כל [למען יראוך]
הימים אשר הם חיים
על פני האדמה אשר
נתתה לאבתינו

וגם אל הנכרי
אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך הגדול ואת ידך
החזקה וזרועך הנטויה [ובאו]
והתפללו אל הבית
הזה ואתה תשמע
מן השמים ממכון ש
שבתך ועשית ככל
אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון כל
עמי הארץ את שמך
ליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה
אשר בניתי
כי יצא עמך למלחמה
על איביו בדרך אשר
תשלחם והתפללו א
אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית
אשר בניתי לשמך
ושמעת מן השמים
את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם
כי יחטאו לך כי אין
אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני

אויב ושבום שוביהם
אל ארץ רחוקה או
קרובה והשיבו אל
לבבם בארץ אשר
נשבו שם ושבו
והתחננו אליך בארץ
שבים לאמר חטאנו
העוינו ורשענו ושבו
אליך בכל לבם ובכל
נפשם בארץ שבים
אשר שבו אתם והתפללו
דרך ארצם אשר
נתתה לאבותם והעיר
אשר בחרת בה ולבית
אשר בניתי לשמך
ושמעת מן השמים
ממכון שבתך את
תפלתם ואת תחנתיהם
ועשית משפטם וסל
וסלחת לעמך אשר
חטאו לך ועתה אלהי
יהיו נא עינך פתחות
ואזנך קשבות לתפלת
המקום הזה
ועתה קומה יהוה לנוחך אלהים
אתה וארון עזך כהניך
יהוה אלהים ילבשו
תשועה וחסידיך ישמחו

בטוב יהוה אלהים
אל תשב פני משיחך
זכרה לחסדי דויד עבדך
ובכלות
שלמה להתפלל והאש
ירדה מהשמים ותאכל
העלה והזבחים וכבוד
יהוה מלא את הבית
ולא יכלו הכהנים לבוא
אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית
יהוה וכל בני ישראל
ראים ברדת האש
וכבוד יהוה על הבית
ויכרעו אפים ארצה
על הרצפה וישתחוו
והודות ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו והמלך
וכל העם זבחים זבח
לפני יהוה
ויזבח המלך שלמה
את זבח הבקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו
את בית האלהים המלך
וכל העם והכהנים
על משמרותם עמדים
והלוים בכלי שיר יהוה

המלך
אשר עשה דויד להודות
ליהוה כי לעולם חסדו
בהלל דויד בידם וה
והכהנים מחצצרים
נגדם וכל ישראל עמ
עמדים
ויקדש שלמה את תוך
החצר אשר לפני בית
יהוה כי עשה שם
העלות ואת חלבי הש
השלמים כי מזבח הנ
הנחשת אשר עשה
שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה
ואת החלבים ויעש
שלמה את החג בעת
ההיא שבעת ימים וכל ישראל
עמו קהל גדול מאד
מלבוא חמת עד נחל
מצרים ויעשו ביום
השמיני עצרת כי
חנכת המזבח עשו
שבעת ימים והחג ש
שבעת ימים וביום
עשרים ושלשה לחדש
השביעי שלח את העם
לאהליהם שמחים
וטובי לב על הטובה

אשר עשה יהוה לדויד
ולשלמה ולישראל
עמו ויכל שלמה את
בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל הבא על
לב שלמה לעשות
בבית יהוה ובביתו
הצליח
וירא יהוה אל שלמה
בלילה ויאמר לו שמעתי
את תפלתך ובחרתי
במקום הזה לי לבית
זבח הן אעצר השמים
ולא יהיה מטר והן אצוה מטר
על חגב לאכול הארץ
ואם אשלח דבר בעמי
ויכנעו עמי אשר נקרא
שמי עליהם ויתפללו
ויבקשו פני וישבו מדרכיהם פני
הרעים ואני
אשמע מן השמים
ואסלח לחטאתם ואר
וארפא את ארצם
עתה עיני יהיו פתחות
ואזני קשבות לתפלת
המקום הזה ועתה בח
בחרתי והקדשתי את
את הבית הזה להיות

שמי שם עד עולם והיו
עיני ולבי שם כל הימים
ואתה אם תלך לפני
כאשר הלך דויד אביך
ולעשות ככל אשר
צויתיך וחקי ומשפטי
תשמור והקימותי את
כסא מלכותך כאשר
כרתי לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש
מושל בישראל ואם
תשובון אתם ועזבתם
חקותי ומצותי אשר
נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם
ונתשתים מעל אדמתי תי
אשר נתתי להם ואת
הבית הזה אשר הקד
הקדשתי לשמי אשליך
מעל פני ואתננו למשל
ולשנינה בכל העמים
והבית הזה אשר היה
עליון לכל עבר עליו ישום ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית
הזה: ואמרו על אשר
עזבו את יהוה אלהי
אבותיהם אשר הוציא
הוציאם מארץ מצרים
ויחזיקו

באלהים אחרים וישת
וישתחוו להם ויעבדום
על כן הביא עליהם
את כל הרעה הזאת
ויהי מקץ
עשרים שנה אשר
בנה שלמה את בית
יהוה ואת ביתו והערים
אשר נתן חורם לשלמה
בנה שלמה אתם ויושב
שם את בני ישראל
וילך שלמה חמת
צובה ויחזק עליה
ויבן את תדמר במדבר
ואת כל ערי המסכנות
אשר בנה בחמת
ויבן את בית חורון הע
העליון ואת בית חורון
התחתון ערי מצור
חומות דלתים ובריח
ואת בעלת ואת כל
ערי המסכנות אשר
היו לשלמה ואת כל
ערי הרכב ואת ערי
הפרשים ואת כל חשק
שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו

כל העם הנותר מן החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אשר לא מיש
מישראל המה מן
בניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר
לא כלום בני ישראל
ויעלם שלמה למס עד
היום הזה: ומן בני ישר
ישראל אשר לא נתן
שלמה לעבדים למלאכתו
כי המה אנשי מלחמה
ושרי שלישיו ושרי
רכבו ופרשיו
ואלה שרי הנציבים יתיר יוד
אשר למלך שלמה
חמשים ומאתים הרדים
בעם: ואת בת פרעה
העלה שלמה מעיר
דויד לבית אשר בנה
לה כי אמר לא תשב
אשה לי בבית דויד
מלך ישראל כי קדש
המה אשר באה אליהם
ארון יהוה
אז העלה שלמה עלות
ליהוה על מזבח יהוה
אשר בנה לפני האולם

ובדבר יום ביום להעלות
כמצות משה לשבתות
ולחדשים ולמועדות
שלש פעמים בשנה
בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות
ויעמד כמשפט דויד
אביו את מחלקות
הכהנים על עבדתם
והלוים על משמרותם
ולשרת להלל ולהודות נגד
הכהנים לדבר יום
ביומו והשוערים במח
במחלקותם לשער
ושער כי כן מצות
דויד איש האלהים
ולא סרו מצות המלך
על הכהנים והלוים
לכל דבר ולאצרות
ותכן כל מלאכת שלמה
עד היום מוסד בית
יהוה ועד כלתו שלם
בית יהוה:
אז הלך שלמה לעציון
גבר ואל אילות על
שפת הים בארץ אדום
וישלח לו חורם ביד
עבדיו אניות ועבדים

יודעי ים ויבאו עם
עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע
מאות וחמשים ככר
זהב ויביאו אל המלך
שלמה

ומלכת שבא שמעה
את שמע שלמה
ותבוא לנסות את
שלמה בחידות בירושלם
בחיל כבד מאד וגמלים
נשאים בשמים וזהב
לרב ואבן יקרה ותבוא
אל שלמה ותדבר עמו
את כל אשר עם לבבה
ויגד לה שלמה את
כל דבריה ולא נעלם
דבר משלמה אשר
לא הגיד לה ותרא מ
מלכת שבא את חכמת
שלמה והבית אשר
בנה ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד
משרתיו ומלבושיהם ומשקיו
ועליתו אשר יעלה ומלבושיהם
בית יהוה ולא היה
עוד בה רוח ותאמר
אל המלך אמת הדבר

אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך
ולא האמנתי לדבריהם
עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד
לי חצי מרבית חכמתך
יספת על השמועה
אשר שמעתי אשרי
אנשיך ואשרי עבדיך
אלה העמדים לפניך
תמיד ושמעים את
חכמתך יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר חפץ
בך לתתך על כסאו למלך
ליהוה אלהיך באהבת
אלהיך את ישראל
להעמידו לעולם ויתנך
עליהם למלך לעשות
משפט וצדקה ותתן
למלך מאה ועשרים ככר
זהב ובשמים לרב מאד
ואבן יקרה ולא היה
כבשם ההוא אשר
נתנה מלכת שבא למלך
שלמה וגם עבדי חורם חורם
ועבדי שלמה אשר
הביאו זהב מאופיר
הביאו עצי אלגומים
ואבן יקרה ויעש המלך את
עצי האלגומים

מסלות

מסלות לבית יהוה ו
ולבית המלך וכנרות
ונבלים לשרים ולא
נראו כהם לפנים בארץ
יהודה והמלך שלמה
נתן למלכת שבא את
כל חפצה אשר שאלה
מלבד אשר הביאה
אל המלך ותהפך ותלך
לארצה היא ועבדיה

ויהי משקל הזהב
אשר בא לשלמה
בשנה אחת שש מא
מאות וששים ושש
ככרי זהב לבד מאנשי
התרים והסחרים מ
מביאים וכל מלכי ערב
ופחות הארץ מביאים
זהב וכסף לשלמה
ויעש המלך שלמה
מאתים צנה זהב
שחוט שש מאות
זהב שחוט יעלה על
הצנה האחת ויתנם
המלך בבית יער הלבנון
ויעש המלך
כסא שן גדול ויצפהו
זהב טהור ושש
מעלות לכסא וכבש בזהב
לכסא מאחזים

ושלש מאות מגנים זהב שחוט
שלש מאות זהב יעלה על המגן
האחת

וידות מזה ומזה על
מקום השבת ושנים
אריות עמדים אצל
הידות ושנים עשר
אריות עמדים שם על
שש המעלות מזה
ומזה לא נעשה כן
לכל ממלכה וכל כלי
משקה המלך שלמה
זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור
אין כסף נחשב בימי
שלמה למאומה כי
אניות למלך הלכות
תרשיש עם עבדי
חורם אחת לשלוש
שנים תבואנה אניות
תרשיש נשאות זהב
וכסף שנהבים וקו
וקופים ותוכיים
ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי
הארץ לעשר וחכמה
וכל מלכי הארץ
מבקשים את פני
שלמה לשמע את
חכמתו אשר נתן
האלהים בלבו והם
מביאים איש מנחתו
כלי כסף וכלי זהב

ושלמות נשק ובשמים
סוסים ופרדים דבר
שנה בשנה
ויהי לשלמה ארבעת
אלפים אריות סוסים
ומרכבות ושנים עשר
אלף פרשים וינחם
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם ויהי מושל
בכל המלכים ..... מן
הנהר ועד ארץ ועד פלשתים
גבול מצרים ויתן
המלך את הכסף
בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן
כשקמים אשר
בשפלה לרב ומוע
ומוציאים סוסים
ממצרים לשלמה
ומכל הארצות ושא
ושאר דברי שלמה
הראשנים והאחרנים
הלא הם כתובים
על דברי נתן הנביא
ועל נבואת אחיה
השילוני ובחזות
יעדי החזה על ירבעם יעדו
בן נבט וימלך שלמה
בירושלם על כל
ישראל ארבעים

שנה וישכב שלמה
עם אבתיו ויקברהו
בעיר דויד אביו וימלך
רחבעם בנו תחתיו

וילך רחבעם שכמה
כי שכם באו כל ישראל
להמליך אתו ויהי כש
כשמע ירבעם בן נבט נ
והוא במצרים אשר
ברח מפני שלמה
המלך וישב ירבעם מ
ממצרים וישלחו ויקראו
לו ויבא ירבעם וכל
ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר אביך
הקשה את עלנו ועתה
הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך
ויאמר אלהם עוד
שלשת ימים ושובו ת
אלי וילך העם
ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו
עמדים לפני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר
איך אתם נועצים נ
להשיב לעם הזה דבר
וידברו אליו לאמר

אם תהיה לטוב להעם
הזה ורציתם ודברת
אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל
הימים ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצהו
ויועץ את הילדים את
אשר גדלו אתו לאמר
העמדים לפניו ויאמר
אלהם מה אתם נע
נועצים ונשיב דבר
את העם הזה אשר
דברו אלי לאמר הקל
מן העל אשר נתן אביך
עלינו וידברו אתו
הילדים אשר גדלו
אתו לאמר כה תאמר לעם
אשר דברו אליך לאמר
אביך הכביד את
עלנו ואתה הקל
מעלינו כה תאמר
אלהם קטני עבה
ממתני אבי ועתה
אבי העמיס עליכם
על כבד ואני אוסיף
על עלכם אבי יסר
אתכם בשוטים ואני
בעקרבים
ויבא ירבעם וכל העם
אל רחבעם ביום

השלשי כאשר דבר
המלך לאמר שובו
אלי ביום השלשי ויענם
המלך קשה ויעזב
המלך רחבעם את
עצת הזקנים וידבר אלהם
כעצת הילדים לאמר
אכביד את עלכם
ואני אוסיף עליו אבי
יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים ולא
שמע המלך אל העם
כי היתה נסבה מעם
האלהים למען הקים
יהוה את דברו אשר
דבר ביד אחיהו הש
השילוני אל ירבעם
בן נבט וכל ישראל
כי לא שמע המלך
להם וישיבו העם נ
את המלך לאמר מה
לנו חלק בדויד ולא
נחלה בבן ישי איש
לאהליך ישראל עתה
ראה ביתך דויד
וילך כל ישראל
לאהליו
ובני ישראל הישבים
בערי יהודה וימלך
עליהם רחבעם

וישלח המלך רחבעם
את הדרם אשר על
המס וירגמו בו בני
ישראל אבן וימת
והמלך רחבעם התאמץ
לעלות במרכבה לנוס
ירושלם ויפשעו ישר
ישראל בבית דויד
עד היום הזה
ויבא רחבעם ירושלם
ויקהל את בית יהודה
ובנימן מאה ושמונים
אלף בחור עשה
מלחמה להלחם עם
ישראל להשיב את
הממלכה לרחבעם׃

ויהי דבר יהוה אל
שמעיהו איש האל
האלהים לאמר אמר
אל רחבעם בן שלמה
מלך יהודה ואל כל
ישראל ביהודה ובנימן
לאמר כה אמר יהוה
לא תעלו ולא
תלחמו עם אחיכם
שובו איש לביתו כי
מאתי נהיה הדבר
הזה וישמעו את
דברי יהוה וישבו מ

מלכת אל ירבעם׃
וישב רחבעם בירושלם
ויבן ערים למצור
ביהודה ויבן את בית
לחם ואת עיטם ואת
תקוע ואת בית צור
ואת שוכו ואת עדלם
ואת גת ואת מרשה
ואת זיף ואת אדורים
ואת לכיש ואת עזקה
ואת צרעה ואת אילון
ואת חברון אשר
ביהודה ובבנימן ערי
מצרות ויחזק את
המצרות ויתן בהם
נגידים ואצרות מאכל
ושמן ויין ובכל עיר
ועיר צנות ורמחים
ויחזקם להרבה מאד
ויהי לו יהודה ובנימן
והכהנים
והלוים אשר בכל
ישראל התיצבו עליו
מכל גבולם כי עזבו
הלוים את מגרשיהם
ואחזתם וילכו ליהודה
ולירושלם כי הזניחם
ירבעם ובניו מכהן
ליהוה ויעמד לו כהנים
לבמות ולשעירים ולע

ולעגלים אשר עשה
ואחריהם מכל שבטי
ישראל הנתנים את ל
לבבם לבקש את יהוה
אלהי ישראל באו ירוש
ירושלם לזבוח ליהוה
אלהי אבותיהם ויחזקו
את מלכות יהודה
ויאמצו את רחבעם
בן שלמה לשנים ושל
שלוש כי הלכו בדרך
דויד ושלמה לשנים
שלוש ויקח לו רחבעם
אשה את מחלת בן
ירימות בן דויד אביהיל
בת אליאב בן ישי
ותלד לו בנים את יעוש
ואת שמריה ואת זהם
ואחריה לקח את
מעכה בת אבשלום
ותלד לו את אביה
ואת עתי ואת זיזא
ואת שלמית ויאהב
רחבעם את מעכה
בת אבשלום ותלד לו
את אביה ואת עתי
ואת שלמית ויאהב
רחבעם את מעכה
בת אבשלום מכל
נשיו ופילגשיו כי נשים

שמונה עשרה נשא ח
ופילגשים ששים ויולד
עשרים ושמונה בנים
וששים בנות ויעמד
לראש רחבעם את
אביה בן מעכה לנגיד
באחיו כי להמליכו
ויבן ויפרץ מכל בניו
לכל ארצות יהודה
ובנימן לכל ערי המצרות
ויתן להם המזון לרב
וישאל המון נשים
ויהי כהכין מלכות
רחבעם וכחזקתו עזב
את תורת יהוה וכל
ישראל עמו
ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה
שושק מלך מצרים
על ירושלם כי מעלו
ביהוה באלף ומאתים
רכב ובששים אלף
פרשים ואין מספר
לעם אשר באו עמו
ממצרים לובים סכיים
וכושים וילכד את
ערי המצרות אשר
ליהודה ויבא עד
ירושלם
ושמעיה

הנביא בא אל רחבעם
ושרי יהודה אשר
נאספו אל ירושלם
מפני שישק ויאמר
להם כה אמר יהוה
אתם עזבתם אתי
ואף אני עזבתי אתכם
ביד שישק ויכנעו
שרי ישראל והמלך
ויאמרו צדיק יהוה
ובראות יהוה כי נכנעו
היה דבר יהוה אל
שמעיה לאמר נכנעו
לא אשחיתם ונתתי
להם כמעט לפליטה
ולא תתך חמתי בירוש
בירושלם ביד שישק
כי יהיו לו לעבדים
וידעו עבודתי ועבודת
ממלכות הארצות
ויעל שישק
מלך מצרים על
ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה
ואת אצרות בית
המלך את הכל לקח
ויקח את מגני הזהב
אשר עשה שלמה: ויעש
המלך רחבעם תחתיהם מגני
נחשת והפקיד על יד שרי
הרצים השמרים פתח בית
המלך: ויהי

מדי בוא המלך בית
יהוה באו הרצים ונשאום
~~והשיבום ונשאום וה~~
והשיבום אל הרצים תא
ובהכנעו שב ממנו אף
יהוה ולא להשחית
לכלה וגם ביהודה היה
דברים טובים

ויתחזק המלך רחבעם
בירושלם וימלך כי בן
ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר אות
בחר יהוה לשום שמו
שם מכל שבטי ישראל
ושם אמו נעמה העמנית
ויעש הרע כי לא הכין לבו
לדרוש את יהוה ודברי
רחבעם הראשנים
והאחרונים הלא הם
כתובים בדברי שמעיה
הנביא ועדו החזה
להתיחש ומלחמות
רחבעם וירבעם כל הימים
וישכב רחבעם עם
אבתיו ויקבר בעיר
דויד וימלך אביה
בנו תחתיו

בשנת שמונה עשרה
למלך ירבעם וימלך
אביה על יהודה שלוש
שנים מלך בירושלם
ושם אמו מיכיהו בת
אוריאל מן גבעה ומלח
ומלחמה היתה בין
אביה ובין ירבעם ויאסר
אביה את המלחמה
בחיל גבורי מלחמה ארבע מ
מאות אלף איש בחור מלחמה
וירבעם
ערך עמו מלחמה
בשמונה מאות אלף
איש בחור גבור חיל
ויקם אביה
מעל להר צמרים אשר
בהר אפרים ויאמר
שמעוני ירבעם וכל
ישראל הלא לכם
לדעת כי יהוה אלהי
ישראל נתן ממלכה
לדויד על ישראל לעולם
לו ולבניו ברית מלח
ויקם ירבעם
בן נבט עבד שלמה
בן דויד וימרד על אדניו
ויקבצו עליו אנשים
רקים בני בליעל ויתאמ
ויתאמצו על רחבעם

בן שלמה ורחבעם היה
נער ורך לבב ולא התחזק
לפניהם ועתה אתם
אמרים להתחזק לפני
ממלכת יהוה ביד בני
דויד ואתם המון רב
ועמכם עגלי זהב אשר
עשה לכם ירבעם לא
לאלהים הלא הדחתם
את כהני יהוה את
בני אהרן והלוים
ותעשו לכם כהנים
כעמי הארצות כל
הבא למלא ידו בפר
בן בקר ואילם שבעה
והיה כהן ללא אלהים
ואנחנו
יהוה אלהינו ולא
עזבנהו וכהנים מש
משרתים ליהוה בני
אהרן והלוים במלאכת
ומקטרים ליהוה עלות
בבקר בבקר ובערב
בערב וקטרת סמים
ומערכת לחם על
השלחן הטהור
ומנורת הזהב ונרתיה
לבער בערב בערב כי
שמרים אנחנו את
משמרת יהוה אלהינו

ואתם עזבתם אתו
והנה עמנו בראש
האלהים וכהניו וחצ
וחצצרות התרועה
להריע עליכם בני
ישראל אל תלחמו
עם יהוה אלהי אבתיכם
כי לא תצליחו וירבעם
הסב את המארב
לבוא מאחריהם ויהיו
לפני יהודה והמארב
מאחריהם ויפנו יהודה
והנה להם המלחמה
פנים ואחור ויצעקו
ליהוה והכהנים מח
מחצצרים בחצצרות
ויריעו איש יהודה
ויהי בהריע איש
יהודה והאלהים
נגף את ירבעם וכל
ישראל לפני אביה
ויהודה וינוסו בני
ישראל מפני יהודה
ויתנם אלהים בידם
ויכו בהם אביה ועמו
מכה רבה ויפלו
חללים מישראל
חמש מאות אלף
איש בחור ויכנעו
בני ישראל בעת

ההיא ויאמצו בני יהודה
כי נשענו על יהוה
אלהי אבותיהם וירדף
אביה אחרי ירבעם
וילכד ממנו ערים את
בית אל ואת בנותיה
ואת ישנה ואת בנותיה
ואת עפרין ובנתיה עפרון
ולא עצר כח ירבעם
עוד בימי אביהו ויגפהו
יהוה וימת

ויתחזק אביהו וישא לו
נשים ארבע עשרה
ויולד עשרים ושנים
בנים ושש עשרה
בנות ויתר דברי אביה
ודרכיו ודבריו כתובים
במדרש הנביא עדו
וישכב אביה עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דויד
וימלך אסא בנו תחתיו
בימיו שקטה הארץ
עשר שנים
ויעש אסא הטוב וה
הישר בעיני יהוה
אלהיו ויסר את מזב
מזבחות הנכר והבמות
וישבר את המצבות
ויגדע את האשרים

ויאמר ליהודה לדרוש
את יהוה אלהי אבתיהם
ולעשות התורה והמצוה
ויסר מכל ערי יהודה
את הבמות ואת ה
החמנים ותשקט הממ
הממלכה לפניו ויבן
ערי מצורה ביהודה
כי שקטה הארץ ואין
עמו מלחמה בשנים
האלה כי הניח יהוה לו
ויאמר ליהודה נבנה
את הערים האלה
ונסב חומה ומגדלים
דלתים ובריחים עודנו
הארץ לפנינו כי דרשנו
את יהוה אלהינו דרשנו
וינח לנו מסביב ויבנו
ויצליחו

ויהי לאסא חיל נשא
צנה ורמח מיהודה
שלש מאות אלף
ומבנימן נשאי מגן
ודרכי קשת מאתים
ושמונים אלף כל אלה
גבורי חיל ויצא אליהם
זרח הכושי בחיל אלף
אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד
מרשה ויצא אסא

לפניו ויערכו מלחמה
בגיא צפתה למרשה
ויקרא אסא אל יהוה
אלהיו ויאמר יהוה
אין עמך לעזור בין רב
לאין כח עזרנו יהוה
אלהינו כי עליך
נשענו ובשמך באנו
על ההמון הזה יהוה
אלהינו אתה אל
יעצר עמך אנוש
ויגף יהוה
את הכושים לפני
אסא ולפני יהודה
וינסו הכושים וירד
וירדפם אסא והעם
אשר עמו עד לגרר
ויפל מכושים לאין
להם מחיה כי נשברו
לפני יהוה ולפני מחנהו
וישאו שלל הרבה
מאד ויכו את כל
הערים סביבות גרר
כי היה פחד יהוה
עליהם ויבזו את כל
הערים כי ביזה רבה
היתה בהם וגם אהלי
מקנה הכו וישבו
צאן לרב וגמלים
וישבו ירושלם

ועזריהו בן ע
עודד היתה עליו רוח
אלהים ויצא לפני
אסא ויאמר לו שמעוני
אסא וכל יהודה ובנ
ובנימן יהוה עמכם
בהיותכם עמו ואם ת
תדרשהו ימצא לכם
ואם תעזבהו יעזב את
אתכם
וימים רבים לישראל
ללא אלהי אמת וללא
כהן מורה וללא תורה
וישב בצר לו על יהוה
אלהי ישראל ויבק
ויבקשהו וימצא להם
ובעתים ההם אין ש
שלום ליוצא ולבא
כי מהומת רבות על
כל ישבי הארצות
וכתתו גוי בגוי ועיר
בעיר כי אלהים
הממם בכל צרה
ואתם חזקו ואל ירפו
ידיכם כי יש לפעלתכם
שכר
וכשמע
אסא הדברים האלה
והנבואה עדד הנביא
התחזק ויעבר השקוצים
השקוצים מכל ארץ

יהודה ובנימן ומן הערים
אשר לכד מהר אפרים
ויחדש את מזבח יהוה
אשר לפני אולם יהוה
ויקבץ את כל יהודה
ובנימן והגרים עמהם
מאפרים ומנשה ומש
ומשמעון כי נפלו עליו
מישראל לרב בראותם
כי יהוה אלהיו עמו
ויקבצו ירושלם
בחדש השלישי לשנת
חמש עשרה למלכות
אסא ויזבחו ליהוה
ביום ההוא מן השלל
הביאו בקר שבע מאות
וצאן שבעת אלפים
ויבאו בברית לדרוש את
יהוה אלהי אבותיהם
בכל לבבם ובכל נפשם
וכל אשר לא ידרש
ליהוה אלהי ישראל
יומת למן קטן ועד גדול
למאיש ועד אשה ויש
וישבעו ליהוה בקול
גדול ובתרועה ובחצצרות
ובשופרות וישמחו כל
יהודה על השבועה
כי בכל לבבם נשבעו
ובכל רצונם בקשהו

וימצא להם וינח יהוה
להם מסביב וגם מעכה
אם אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה
לאשרה מפלצת ויכרת
אסא את מפלצתה
וידק וישרף בנחל קדרון
והבמות לא סרו מיש
מישראל רק לבב אסא
היה שלם כל ימיו ויב
ויבא את קדשי אביו
וקדשיו בית האלהים
כסף וזהב וכלים ומ
ומלחמה לא היתה
עד שנת שלשים וחמ
חמש למלכות אסא
בשנת
שלשים ושש למלכות
אסא עלה בעשא
מלך ישראל על יהודה
ויבן את הרמה לבלתי
תת יוצא ובא לאסא
מלך יהודה ויצא
אסא כסף וזהב מא
מאצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח
אל בן הדד מלך ארם
היושב בדרמשק
לאמר ברית ביני ובינך
ובין אבי ובין אביך

הנה שלחתי לך כסף
וזהב לך הפר בריתך
את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי וישמע
בן הדד אל המלך אסא
וישלח את שרי החיל
החילים אשר לו אל
ערי ישראל ויכו את
עיון ואת דן ואת אבל
מים ואת כל מסכנות
ערי נפתלי ויהי כשמע
בעשא ויחדל מבנות
את הרמה וישבת את
מלאכתו ואסא המלך
לקח את כל יהודה
וישאו את אבני הר
הרמה ואת עציה
אשר בנה בעשא ויבן
בהם את גבע ואת
המצפה
ובעת ההיא בא חנני
הראה אל אסא מלך
יהודה ויאמר אליו
בהשענך על מלך
ארם ולא נשענת
על יהוה אלהיך
על כן נמלט חיל מלך
ארם מידך הלא
הכושים והלובים
היו לחיל לרב לרכב

ולפרשים להרבה מאד
ובהשענך על יהוה
נתנם בידך: כי יהוה
עיניו משטטות בכל
הארץ להתחזק עם
לבבם שלם אליו נסכ
נסכלת על זאת כי
מעתה יש עמך מלחמות:
ויכעס אסא אל הראה
ויתנהו בית המהפכת
כי בזעף עמו על זאת
וירצץ אסא על מן
העם בעת ההיא:

והנה דברי אסא הר
הראשנים והאחרונים
הנם כתובים על ספר
המלכים ליהודה
וישראל: ויחלא אסא
בשנת שלושים ותשע
למלכותו ברגליו עד
למעלה חליו וגם בחליו
לא דרש את יהוה
כי ברפאים: וישכב
אסא עם אבתיו
וימת בשנת ארבעים
ואחת למלכו: ויקב
ויקברהו בקברתיו
אשר כרה לו בעיר
דויד וישכיבהו במל

במשכב אשר מלא בש
בשמים וזנים מרקחים
במרקחת מעשה וישרפו
לו שרפה גדולה עד
למאד:
וימלך יהושפט בנו תח
תחתיו ויתחזק על
ישראל: ויתן חיל בכל
ערי יהודה הבצרות
ויתן נציבים בארץ
יהודה ובערי אפרים
אשר לכד אסא אביו:
ויהי יהוה עם יהושפט
כי הלך בדרכי דויד
אביו הראשנים ולא
דרש לבעלים: כי לאלהי
אביו ~~הראשונים~~ דרש
ובמצותיו הלך ולא
כמעשה ישראל: ויכן
יהוה את הממלכה
בידו ויתנו כל יהודה
מנחה ליהושפט ויהי
לו עשר וכבוד לרב: ויג
ויגבה לבו בדרכי יהוה
ועוד הסיר את הבמות
ואת האשרים מיהודה:
ובשנת
שלוש למלכו שלח
לשריו לבן חיל ולעבדיה
ולזכריה ולנתנאל

ולמיכיהו ללמד בערי
יהודה: ועמהם הלוים
שמעיהו ונתניהו וזבד
אהדיהו וזבדיהו ועשהאל
ושמירמות ויהונתן
ואדניהו וטוביהו וטוב
אדניה הלוים ועמהם
אלישמע ויהורם הכ
הכהנים: וילמדו ביהודה
ועמהם ספר תורת יהוה
ויסבו בכל ערי יהודה
וילמדו בעם: ויהי פחד
יהוה על כל ממלכות
הארצות אשר סביבות
יהודה ולא נלחמו עם
יהושפט: ומן פלשתים
מביאים ליהושפט מ
מנחה וכסף משא גם
הערביאים מביאים
לו צאן אילים שבעת
אלפים ושבע מאות
ותישים שבעת
אלפים ושבע מאות:
ויהי
יהושפט הלך וגדל עד
למעלה ויבן ביהודה
בירניות וערי מסכנות:
ומלאכה רבה היה לו
בערי יהודה ואנשי
מלחמה גבורי חיל

ושמירמות

בירושלם: ואלה
פקדתם לבית אבתיהם
ליהודה שרי אלפים
עדנה השר ועמו גבורי
חיל שלש מאות אלף:
ועל ידו
יהוחנן השר ועמו מאת
מאתים ושמונים אלף:
ועל ידו
עמסיה בן זכרי המתנדב
ליהוה ועמו מאתים
אלף גבור חיל:
ומן בנימן גבור חיל
אלידע ועמו נשקי
קשת ומגן מאתים
אלף:
ועל ידו יהוזבד ועמו
מאה ושמונים אלף
חלוצי צבא: אלה
המשרתים את המלך
מלבד אשר נתן המלך
בערי המבצר בכל
יהודה:
ויהי ליהושפט עשר
וכבוד לרב ויתחתן
לאחאב: וירד לקץ
שנים אל אחאב
לשמרון ויזבח לו
אחאב צאן ובקר
לרב ולעם אשר עמו

ויסיתהו לעלות אל
רמות גלעד
ויאמר אחאב מלך
ישראל אל יהושפט
מלך יהודה התלך
עמי רמת גלעד ויאמר
לו כמוני כמוך וכעמך
עמי ועמך במלחמה
ויאמר יהושפט אל
מלך ישראל דרש נא
כיום את דבר יהוה
ויקבץ מלך ישראל
את הנבאים ארבע
מאות איש ויאמר
אלהם הנלך אל רמת
גלעד למלחמה אם
אחדל ויאמרו עלה
ויתן האלהים ביד
המלך ויאמר יהוש
יהושפט האין פה
נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאתו
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט עוד
איש אחד לדרוש
את יהוה מאתו ואני
שנאתיהו כי איננו
מתנבא עלי לטובה
כי כל ימיו לרעה
הוא מיכיהו בן ימלא

הנביאים

ויאמר יהושפט אל
יאמר המלך כן ויקרא
מלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהר מיכ
מיכיהו בן ימלא ומלך
ישראל ויהושפט מלך
יהודה יושבים איש
על כסאו מלבשים
בגדים וישבים בגרן
פתח שער שמרון וכל
הנביאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צד
קיהו בן כנענה קרני
ברזל ויאמר כה אמר
יהוה באלה תנגח את
ארם עד כלותם וכל
הנבאים נבאים כן
לאמר עלה רמת גלעד
והצלח ונתן יהוה ביד
המלך והמלאך אשר
הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה
דברי הנבאים פה אחד טוב
אל המלך ויהי נא
דברך כאחד מהם
ודברת טוב ויאמר
מיכיהו חי יהוה כי
את אשר יאמר יהוה
אלהי אתו אדבר
ויבא אל המלך ויאמר

אליו

המלך מיכה הנלך
אל רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמר
עלו והצליחו וינתנו
בידכם ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים
אני משביעך אשר
לא תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה ויאמר
ראיתי את כל ישראל
נפוצים על ההרים
כצאן אשר אין להן
רעה ויאמר יהוה לא
אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום
ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט הלא
אמרתי אליך לא
יתנבא עלי טוב כי
אם לרע
ויאמר לכן שמעו
דבר יהוה ראיתי את
יהוה יושב על כסאו
וכל צבא השמים
עמדים על ימינו
ושמאלו ויאמר
יהוה מי יפתה את
אחאב מלך ישראל
ויעל ויפל ברמת
גלעד ויאמר זה אמר

ככה וזה אמר ככה
ויצא הרוח ויעמד
לפני יהוה ויאמר אני
אפתנו ויאמר יהוה
אליו במה ויאמר
אצא והייתי לרוח
שקר בפי כל נביאיו
ויאמר תפתה וגם
תוכל צא ועשה כן
ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי נביאיך
אלה ויהוה דבר עליך
רעה
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויך את מיכיהו על
הלחי ויאמר אי זה
הדרך עבר רוח יהוה מאתי
לדבר אתך ויאמר
מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר
תבוא חדר בחדר
להחבא ויאמר
מלך ישראל קחו
את מיכיהו והשיבהו
אל אמון שר העיר
ואל יואש בן המלך
ואמרתם כה אמר
המלך שימו זה
בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים

לחץ עד שובי בשלום ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם

ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישובו מאחריו ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש

וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזר ושנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם ויעמד

שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב

ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה

ויאמר יהוה אלהי
אבתינו הלא אתה
הוא אלהים בשמים
ואתה מושל בכל
ממלכות הגוים ובידך
כח וגבורה ואין עמך
להתיצב הלא אתה
אלהינו הורשת את
ישבי הארץ הזאת
מלפני עמך ישראל
ותתנה לזרע אברהם
אהבך לעולם וישבו
בה ויבנו לך בה מקדש
לשמך לאמר אם תבוא
עלינו רעה חרב
שפוט ודבר ורעב
נעמדה לפני
הבית הזה
ולפניך כי שמך בבית
הזה ונזעק אליך
מצרתנו ותשמע ות
תושיע ועתה הנה
בני עמון ומואב והר
שעיר אשר לא נתתה
לישראל לבוא בהם
בבאם מארץ מצרים
כי סרו מעליהם ולא
השמידום והנה הם
גמלים עלינו לבוא

לגרשנו מירשתך אשר
הורשתנו אלהינו
הלא תשפט בם כי אין
בנו כח לפני ההמון הרב
הזה הבא עלינו ואנחנו
לא נדע מה נעשה כי
עליך עינינו וכל יהודה
עמדים לפני יהוה גם
טפם נשיהם ובניהם
ויחזיאל
בן זכריהו בן בניה בן
יעיאל בן מתניה הלוי
מן בני אסף היתה עליו
רוח יהוה בתוך הקהל
ויאמר הקשיבו כל
יהודה וישבי ירושלם
והמלך יהושפט כה
אמר יהוה לכם אתם
אל תיראו ואל תחתו
מפני ההמון הרב הזה
כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים מחר רדו
עליהם הנם עלים
במעלה הציץ ומצאתם
אתם בסוף הנחל
פני מדבר ירואל לא
לכם להלחם בזאת
התיצבו עמדו וראו את
ישועת יהוה עמכם

יהודה וירושלם אל
תיראו ואל תחתו מחר
צאו לפניהם ויהוה
עמכם ויקד יהושפט
אפים ארצה וכל יהודה
וישבי ירושלם נפלו
לפני יהוה להשתחות
ליהוה ויקמו הלוים
מן בני הקהתים ומן בני
הקרחים להלל ליהוה
אלהי ישראל בקול
גדול למעלה וישכימו
בבקר ויצאו למדבר
תקוע ובצאתם עמד
יהושפט ויאמר שמע
שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה
אלהיכם ותאמנו
האמינו בנביאיו והצליחו
ויועץ אל
העם ויעמד משררים
ליהוה ומהללים להדרת
קדש בצאת לפני החלוץ
ואמרים הודו ליהוה
כי לעולם חסדו ובעת
החלו ברנה ותהלה נתן
יהוה מארבים
על בני עמון מואב
והר שעיר הבאים

ליהודה וינגפו ויעמדו
בני עמון ומואב על
ישבי הר שעיר להחרים
ולהשמיד וככלותם
בישבי שעיר עזרו
איש ברעהו למשחית
ויהודה בא על המצפה
למדבר ויפנו אל ההמון
והנם פגרים נפלים
ארצה ואין פליטה
ויבא יהושפט ועמו
לבז את שללם וימצאו
בהם לרב ורכוש ופגרים
וכלי חמדות וינצלו
להם לאין משא ויהיו
ימים שלשה בוזזים
את השלל כי רב הוא
וביום הרביעי נקהלו
לעמק ברכה כי שם
ברכו את יהוה על
כן קראו את שם המקום
ההוא עמק ברכה עד
היום וישבו כל איש
יהודה וירושלם ויהו
ויהושפט בראשם
לשוב אל ירושלם
בשמחה כי שמחם יהוה
יהוה מאויביהם
ויבאו ירושלם בנבלים

ובכנרות ובחצצרות
אל בית יהוה ויהי
פחד אלהים על כל
ממלכות הארצות
בשמעם כי נלחם
יהוה עם אויבי ישראל
ותשקט מלכות
יהושפט וינח לו אלהיו
מסביב
וימלך יהושפט על
יהודה בן שלשים
וחמש שנה במלכו
ועשרים וחמש שנה
מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי
וילך בדרך אביו אסא
ולא סר ממנה לעשות
הישר בעיני יהוה
אך הבמות לא סרו
ועוד העם לא הכינו
לבבם לאלהי אבתיהם
ויתר דברי יהושפט
הראשנים והאחרנים
הנם כתובים בדברי
יהוא בן חנני אשר
העלה על ספר מלכי
ישראל ואחריכן
אתחבר יהושפט מלך
יהודה עם אחזיה

מלך ישראל הוא הרשיע
לעשות ויחברהו עמו
לעשות אניות ללכת
תרשיש ויעשו אניות
בעציון גבר ויתנבא
אליעזר בן דדוהו ממר
משה על יהושפט
לאמר כהתחברך עם
אחזיהו פרץ יהוה את
מעשיך וישברו אניות
ולא עצרו ללכת אל
תרשיש וישכב יהוש
יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר
דויד וימלך יהורם בנו
תחתיו ולו אחים בני
יהושפט עזריה ויחיאל
וזכריהו ועזריהו ומיכאל
ושפטיהו כל אלה בני
יהושפט מלך ישראל
ויתן להם אביהם מתנות
רבות לכסף ולזהב
ולמגדנות עם ערי
מצרות ביהודה ואת
הממלכה נתן ליהורם
כי הוא הבכור
ויקם יהורם על ממלכת
אביו ויתחזק ויהרג
את כל אחיו בחרב

וגם משרי ישראל בן
שלשים ושתים שנה
יהורם במלכו ושמנה
שנים מלך בירושלם
וילך בדרך מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו אשה ויעש
הרע בעיני יהוה ולא
אבה יהוה להשחית
את בית דויד למען
הברית אשר כרת לדויד
וכאשר אמר לתת לו
ניר ולבניו כל הימים
בימיו פשע אדום
מתחת יד יהודה וימ
ליכו עליהם מלך
ויעבר יהורם עם שריו
וכל הרכב עמו ויהי קם
לילה ויך את אדום
הסובב אליו ואת שרי
הרכב ויפשע אדום
מתחת יד יהודה עד
היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא מתחת
ידו כי עזב את יהוה
אלהי אבתיו וגם הוא
עשה במות בהרי
יהודה ויזן את ישבי
ירושלם וידח את

יהודה
ויבא אליו מכתב מא
מאליהו הנביא לאמר
כה אמר יהוה אלהי
אב דויד אביך תחת
אשר לא הלכת בדרכי
יהושפט אביך ובדרכי
אסא מלך יהודה ותלך
בדרך מלכי ישראל
ותזנה את יהודה ואת
ישבי ירושלם כהזנות
בית אחאב וגם את
אחיך בית אביך הטובים
ממך הרגת הנה יהוה
נגף מגפה גדולה בעמך
ובבניך ובנשיך ובכל
רכושך ואתה בחליים
רבים במחלה מעיך
עד יצאו מעיך מן
החלי ימים על ימים
ויער יהוה על יהורם
את רוח הפלשתים
והערבים אשר על יד
כושים ויעלו ביהודה
ויבקעוה וישבו את
כל הרכוש הנמצא
לבית המלך וגם בניו
ונשיו ולא נשאר לו בן
כי אם יהואחז קטן בניו

ואחרי כל זאת נגפו
יהוה במעיו לחלי לאין
מרפא ויהי לימים
מימים וכעת צאת
הקץ לימים ש
ושנים יצאו מעיו עם
חליו וימת בתחלאים
רעים ולא עשו לו
עמו שרפה כשרפת
אבתיו בן שלשים
ושתים היה במלכו
ושמונה שנים מלך
בירושלם וילך בלא
חמדה ויקברהו בעיר
דויד ולא בקברות
המלכים וימליכו
יושבי ירושלם את
אחזיהו בנו הקטן
תחתיו כי כל הראשנים
הרג הגדוד הבא
בערבים למחנה
וימלך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה
בן ארבעים
ושתים שנה אחזיהו
במלכו ושנה אחת
מלך בירושלם ושם
אמו עתליהו בת עמרי
גם הוא הלך בדרכי

בית אחאב כי הוא אמו
היתה יועצתו להרשיע
ויעש הרע בעיני יהוה
כבית אחאב כי המה
היו לו יועצים אחרי מות
אביו למשחית לו גם
בעצתם הלך וילך את
יהורם בן אחאב מלך
ישראל למלחמה על
חזאל מלך ארם ברמות
גלעד ויכו הרמים את
יורם וישב להתרפא
ביזרעאל כי המכים
אשר הכהו ברמה
בהלחמו את חזאל מלך
ארם ועזריהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות
את יהורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא
ומאלהים היתה תבוסת
אחזיהו לבוא אל יורם
ובבאו יצא עם יהורם
אל יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית
את בית אחאב ויהי
כהשפט יהוא עם
בית אחאב וימצא
את שרי יהודה ובני
אחי אחזיהו משרתים

לאחזיהו ויהרגם
ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא נ
מתחבא בשמרון
ויבאהו אל יהוא
וימיתהו ויקברהו
כי אמרו בן יהושפט
הוא אשר דרש את
יהוה בכל לבבו ואין
לבית אחזיהו לעצר
כח לממלכה
ועתליהו אם אחזיהו
ראתה כי מת בנה
ותקם ותדבר את כל
זרע הממלכה לבית
יהודה
ותקח יהושבעת בת
המלך את יואש בן
אחזיהו ותגנב אתו
מתוך בני המלך המומ
המומתים ותתן אתו
ואת מינקתו בחדר
המטות ותסתירהו
יהושבעת בת המלך
יהורם אשת יהוידע
הכהן כי היא היתה
אחות אחזיהו מפני
עתליהו ולא המיתתהו
ויהי אתם בבית

האלהים מתחבא שש
שנים ועתליה מלכת
על הארץ
ובשנה השביעית הת
התחזק יהוידע ויקח
את שרי המאות
לעזריהו בן ירחם ולי
ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עובד
ואת מעשיהו בן עדיהו
ואת אלישפט בן זכרי
עמו בברית ויסבו
ביהודה ויקבצו את
הלוים מכל ערי יהודה
וראשי האבות לישר
לישראל ויבאו אל
ירושלם ויכרת כל
הקהל ברית בבית
האלהים עם המלך
ויאמר להם הנה בן
המלך ימלך כאשר
דבר יהוה על בני דויד
זה הדבר אשר תעשו
השלשית מכם באי
השבת לכהנים וללוים
ולשערי הספים וה
והשלשית בבית
המלך והשלשית
בשער היסוד וכל העם

בחצרות בית יהוה
ואל יבוא בית יהוה
כי אם הכהנים והמ
והמשרתים ללוים
המה יבאו כי קדש
המה וכל העם ישמרו
משמרת יהוה והקיפו
את הלוים את המלך
סביב איש וכליו בידו
והבא אל הבית
יומת והיו את המלך
בבאו ובצאתו ויעשו
הלוים וכל יהודה
ככל אשר צוה יהוידע
הכהן ויקחו איש את
אנשיו באי השבת
עם יוצאי השבת
כי לא פטר יהוידע הכהן
את המחלקות
ויתן יהוידע הכהן
לשרי המאות ואת
החניתים ואת המגנות
ואת השלטים אשר
למלך דויד אשר בית
האלהים ויעמד את
כל העם ואיש שלחו
בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח
ולבית על המלך

סביב ויוציאו את
בן המלך ויתנו עליו
את הנזר ואת העדות
וימליכו אתו וימשחהו
יהוידע ובניו ויאמרו
יחי המלך

ותשמע עתליהו את
קול העם הרצים
והמהללים את
המלך ותבוא אל
העם בית יהוה ותרא
והנה המלך עומד
על עמודו במבוא
והשרים והחצצרות
על המלך וכל עם הארץ
שמח ותוקע בחצצרות
והמשוררים בכלי
השיר ומודיעים להלל
ותקרע עתליהו את
בגדיה ותאמר קשר
קשר
ויוצא יהוידע הכהן
את שרי המאות פקודי
החיל ויאמר אלהם
הוציאוה אל מבית
השדרות והבא אחריה
יומת בחרב כי אמר
הכהן לא תמיתוה
בית יהוה וישימו לה
ידים ותבוא אל מבוא

349

שער הסוסים בית
המלך וימיתוה שם
ויכרת יהוידע
ברית בינו ובין כל העם
ובין המלך להיות
לעם ליהוה ויבאו כל העם
בית הבעל ויתצהו
ואת מזבחתיו ואת
צלמיו שברו ואת מתן
כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות וישם יהוי
יהוידע פקדת בית
יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דויד
על בית יהוה להעלות
עלות ליהוה ככתוב
בתורת משה בשמחה
ובשיר על ידי דויד
ויעמד השוערים על
שערי בית יהוה ולא
יבוא טמא לכל דבר
ויקח את שרי המאות
ואת האדירים ואת
המושלים בעם ואת
כל עם הארץ ויורד
את המלך מבית יהוה
ויבאו בתוך שער העליון
בית המלך ויושיבו
את המלך על כסא
הממלכה וישמחו

כל עם הארץ והעיר
שקטה ואת עתליהו
המיתו בחרב
בן שבע
שנים יואש במלכו וא
וארבעים שנה מלך
בירושלם ושם אמו
צביה מבאר שבע
ויעש יואש הישר
בעיני יהוה כל ימי
יהוידע הכהן
וישא לו יהוידע נשים
שתים ויולד בנים ובנות
ויהי אחרי כן היה
עם לב יואש לחדש
את בית יהוה ויקבץ
את הכהנים והלוים
ויאמר להם צאו לערי
יהודה וקבצו מכל
ישראל כסף לחזק
את בית אלהיכם מדי
שנה בשנה ואתם
תמהרו לדבר ולא
מהרו הלוים ויקרא
המלך ליהוידע הראש
ויאמר לו מדוע לא
דרשת על הלוים להביא
מיהודה ומירושלם
את משאת משה
עבד יהוה והקהל

לישראל להקהל העדות
כי עתליהו המרשעת
בניה פרצו את בית
האלהים וגם כל קדשי
בית יהוה עשו לבעלים
ויאמר המלך ויעשו
ארון אחד ויתנהו
בשער בית יהוה חוצה
ויתנו קול ביהודה
ובירושלם להביא
ליהוה משאת משה
עבד יהוה האלהים
על ישראל במדבר
וישמחו כל השרים
וכל העם ויביאו
וישליכו לארון עד
לכלה ויהי בעת יביא
את הארון אל פקדת
המלך ביד הלוים
וכראותם כי רב הכסף
ובא סופר המלך
ופקיד כהן הראש
ויערו את הארון
וישאהו וישבהו
אל מקומו כה עשו
ליום ביום ויאספו כסף
לרב ויתנהו המלך
ויהוידע אל עושה
מלאכת עבודת בית
יהוה ויהיו שכרים חצבים

וחרשים לחדש בית
יהוה וגם לחרשי ברזל
ונחשת לחזק את בית
יהוה ויעשו עשי
המלאכה ותעל ארוכה
למלאכה בידם
ויעמידו את בית
האלהים על מתכנתו
ויאמצהו וככלותם
הביאו לפני המלך
ויהוידע את שאר
הכסף ויעשהו כלים
לבית יהוה כלי שרת
והעלות וכפות וכלי
זהב וכסף ויהיו
מעלים עלות בבית
יהוה תמיד כל ימי
יהוידע
ויזקן יהוידע וישבע
ימים וימת בן מאה
ושלשים שנה במותו
ויקברהו בעיר דויד
עם המלכים כי עשה
טובה בישראל ועם
האלהים וביתו
ואחרי מות
יהוידע באו שרי
יהודה וישתחוו למלך
אז שמע המלך אליהם
ויעזבו את בית יהוה

אלהי אבותיהם ויעבדו
את האשרים ואת
העצבים ויהי קצף על
יהודה וירושלם באשמתם
זאת וישלח בהם
נבאים להשיבם אל
יהוה ויעידו בם ולא
האזינו
ורוח אלהים
לבשה את זכריה בן
יהוידע הכהן ויעמד
מעל לעם ויאמר
להם כה אמר האלהים
למה אתם עברים
את מצות יהוה ולא
תצליחו כי עזבתם
את יהוה ויעזב אתכם
ויקשרו עליו וירגמהו
אבן במצות המלך
בחצר בית יהוה ולא
זכר יואש המלך החסד
אשר עשה יהוידע
אביו עמו ויהרג את
בנו וכמותו אמר ירא
יהוה וידרש
ויהי לתקופת
השנה עלה עליו חיל
ארם ויבאו אל יהודה
וירושלם וישחיתו
את כל שרי העם

מעם כל שללם שלחו
למלך דרמשק כי
במצער אנשים באו
חיל ארם ויהוה נתן
בידם חיל לרב מאד
כי עזבו את יהוה אלהי
אבותיהם ואת יואש
עשו שפטים ובלכתם
ממנו כי עזבו אתו
במחלים רבים
התקשרו עליו עבדיו
בדמי בני יהוידע הכהן
ויהרגהו על מטתו וימת
ויקברהו בעיר דויד
ולא קברהו בקברות
המלכים ואלה
המתקשרים עליו זבד
בן שמעת העמונית
ויהוזבד בן שמרית
המואבית ובניו ורב
המשא עליו ויסוד
בית האלהים הנם
כתובים על מדרש
ספר המלכים וימלך
אמציהו בנו תחתיו
בן עשרים
וחמש שנה מלך
אמציהו ועשרים
ותשע שנה מלך
בירושלם ושם

אמו יהועדן מירושלם:
ויעש הישר בעיני יהוה רק
לא בלבב שלם: ויהי
כאשר חזקה הממלכה
עליו ויהרג את עבדיו
המכים את המלך
אביו: ואת בניהם לא
המית כי ככתוב בתורה
משה בספר משה
אשר צוה יהוה לאמר
לא ימותו אבות על
בנים ובנים לא ימותו
על אבות כי איש בחטאו
ימותו:

ויקבץ אמציהו את
יהודה ויעמידם לבית
אבות לשרי האלפים
ולשרי המאות לכל
יהודה ובנימן ויפקדם
למבן עשרים שנה
ומעלה וימצאם שלש
מאות אלף בחור יוצא
צבא אחז רמח
וצנה: וישכר מישראל
מאה אלף גבור חיל
במאה ככר כסף
ואיש האלהים בא
אליו לאמר המלך אל יבוא המלך
עמך צבא ישראל
כי אין יהוה עם

עם ישראל כל בני
אפרים: כי אם בא
אתה עשה חזק למל
למלחמה יכשילך
האלהים לפני אויב
כי יש כח באלהים
לעזור ולהכשיל: ויאמר
אמציהו לאיש האלהים
ומה לעשות למאת
הככר אשר נתתי
לגדוד ישראל ויאמר
איש האלהים יש
ליהוה לתת לך הרבה
מזה: ויבדילם אמציהו
לגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם
ויחר אפם מאד ביהודה
וישובו למקומם בחרי
אף:

ואמציהו התחזק
וינהג את עמו וילך
גיא המלח ויך את
בני שעיר עשרת
אלפים: ועשרת אלפים
חיים בני יהודה שבו
ויביאום לראש את
הסלע וישליכום מר
מראש הסלע וכלם
נבקעו:
ובני הגדוד אשר השיב

אמציהו מלכת עמו
למלחמה ויפשטו
בערי יהודה משמרון
ועד בית חורון ויכו
מהם שלשת אלפים
ויבזו בזה רבה:
ויהי אחרי בוא אמציהו
מהכות את אדומים
ויבא את אלהי בני
שעיר ויעמידם לו
לאלהים ולפניהם
ישתחוה ולהם יקטר:
ויחר אף יהוה באמציהו
וישלח אליו נביא
ויאמר לו למה דרשת
את אלהי העם אשר
לא הצילו את עמם
מידך: ויהי בדברו
אליו ויאמר לו הליועץ
למלך נתנוך חדל לך
למה יכוך ויחדל הנביא
ויאמר ידעתי כי יעץ
אלהים להשחיתך
כי עשית זאת ולא
שמעת לעצתי:
ויועץ אמציהו מלך
יהודה וישלח אל
יואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל
לאמר לך נתראה

פנים: וישלח יואש מלך
ישראל אל אמציהו
מלך יהודה לאמר
החוח אשר בלבנון שלח
אל הארז אשר בלבנון
לאמר תנה את בתך
לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח
אמרת הנה הכית את
אדום ונשאך לבך
להכביד עתה שבה
בביתך למה תתגרה
ברעה ונפלת אתה
ויהודה עמך: ולא
שמע אמציהו כי
מהאלהים היא למען
תתם ביד כי דרשו את
אלהי אדום: ויעל יואש
מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית
שמש אשר ליהודה:
וינגף יהודה לפני ישר
ישראל וינסו איש
לאהליו: ואת אמציהו
מלך יהודה בן יואש
בן יהואחז תפש יואש
מלך ישראל בבית
שמש ויביאהו ירושלם

ויפרץ בחומת ירושלם
משער אפרים עד
שער הפונה ארבע
מאות אמה וכל הזהב
והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית
האלהים עם עבד
אדום ואת אוצרות
בית המלך ואת בני
התערבות וישב שמרון
ויחי אמציהו
בן יואש מלך יהודה
אחרי מות יואש בן
יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה
ויתר דברי אמציהו
הראשנים והאחרנים
הלא הנם כתובים על
ספר מלכי יהודה
וישראל ומעת אשר
סר אמציהו מאחרי
יהוה ויקשרו עליו
קשר בירושלם וינס
לכישה וישלחו אחריו
לכישה וימיתהו שם
וישאהו על הסוסים
ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר יהודה ויקחו כל
עם יהודה את עזיהו
והוא בן שש עשרה

שנה וימליכו אתו תחת
אביו אמציהו הוא
בנה את אילות וישבה
ליהודה אחרי שכב
המלך עם אבתיו
בן שש עשרה
שנה עזיהו במלכו
וחמשים ושתים מלך
מלך בירושלם ושם
אמו יכליה מן ירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציהו
אביו ויהי לדרש אלהים
בימי זכריהו המבין
את יהוה בראת
האלהים ובימי דרשו
את יהוה הצליחו
האלהים ויצא וילחם
בפלשתים ויפרץ את
חומת גת ואת חומת
יבנה ואת חומת
אשדוד ויבנה ערים
באשדוד ובפלשתים
ויעזרהו האלהים
על פלשתים ועל
הערבים הישבים
בגור בעל והמעונים
ויתנו העמונים מנחה
ליהוה לעזיהו וילך
שמו עד לבוא מצרים

כי החזיק עד למעלה
ויבן עזיהו מגדלים
בירושלם על שער
הפנה ועל שער הגיא
ועל המקצוע ויחזקם
ויבן מגדלים במדבר
ויחצב ברות רבים כי
מקנה רב היה לו ובש
ובשפלה ובמישור
אכרים וכרמים בהרים
ובכרמל כי אהב
אדמה היה
ויהי לעזיהו חיל עשה
מלחמה יוצאי צבא
לגדוד במספר פקדתם
ביד יעואל הסופר
ומעשיהו השוטר
על יד חנניהו משרי
המלך כל מספר
ראשי האבות לגבורי
חיל אלפים ושש
מאות ועל ידם חיל
צבא שלש מאות
אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות עושי
מלחמה בכח חיל
לעזר למלך על האויב
ויכן להם עזיהו לכל
הצבא מגנים ורמחים
וכובעים ושריונות

וקשתות ולאבני קלעים
ויעש בירושלם חשבנות
מחשבת חושב להיות
על המגדלים ועל הפנות
לירוא בחצים ובאבנים
גדולות ויצא שמו עד
למרחוק כי הפליא
להעזר עד כי חזק
וכחזקתו גבה לבו עד
להשחית וימעל ביהוה
אלהיו ויבא אל היכל
יהוה להקטיר על מזבח
הקטרת ויבא אחריו
עזריהו הכהן ועמו
כהנים ליהוה שמונים
בני חיל ויעמדו על
עזיהו המלך ויאמרו
לו לא לך עזיהו להקטיר
ליהוה כי לכהנים בני
אהרן המקדשים
להקטיר צא מן המקדש
כי מעלת ולא לך לכבוד
מיהוה אלהים ויזעף
עזיהו ובידו מקטרת
להקטיר ובזעפו עם
הכהנים והצרעת
זרחה במצחו לפני
הכהנים בבית יהוה מעל

למזבח הקטרת ויפן
אליו עזריהו כהן הראש
וכל הכהנים והנה הוא
מצרע במצחו ויבהלוהו
משם וגם הוא נדחף
לצאת כי נגעו יהוה
ויהי עזיהו המלך
מצרע עד יום מותו
וישב בית החפשית
מצרע כי נגזר מבית
יהוה ויותם בנו על
בית המלך שופט את
עם הארץ ויתר דברי
עזיהו הראשנים
והאחרנים כתב
ישעיהו בן אמוץ
הנביא וישכב עזיהו
עם אבתיו ויקברו אתו
עם אבתיו בשדה
הקבורה אשר למלכים
כי אמרו מצורע הוא
וימלך יותם בנו תחתיו
בן עשרים
וחמש שנה יותם
במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם
ושם אמו ירושה בת
צדוק ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר
עשה עזיהו אביו רק

לא בא אל היכל
יהוה ועוד העם משח
משחיתים הוא בנה
את שער בית יהוה
העליון ובחומת העפל
בנה לרב וערים בנה
בהר יהודה ובחרשים
בנה בירניות ומגדלים
והוא נלחם עם מלך
בני עמון ויחזק עליהם
ויתנו לו בני עמון בש
בשנה ההיא מאה
ככר כסף ועשרת
אלפים כרים חטים
ושעורים עשרת
אלפים זאת השיבו
לו בני עמון ובשנה
השנית והשלשית
ויתחזק יותם כי הכין
דרכיו לפני יהוה אלהיו
ויתר דברי יותם וכל
מלחמתיו ודרכיו הנם
כתובים על ספר
מלכי ישראל ויהודה
בן עשרים וחמש שנה
היה במלכו ושש שנה
עשרה מלך בירושלם
וישכב יותם עם
אבתיו ויקברו אתו
בעיר דויד וימלך אחז

בנו תחתיו
בן עשרים שנה אחז
במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ולא עש
עשה הישר בעיני
יהוה אלהיו כדויד אביו
וילך בדרכי מלכי ישראל
וגם מסכות עשה
לבעלים והוא הקטיר
בגיא בן הנם ויבער את
בניו באש כתעבות
הגוים אשר הריש
יהוה מפני בני ישראל
ויזבח ויקטר בבמות
ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן ויתנהו
יהוה אלהיו ביד מלך
ארם ויכו בו וישבו
ממנו שביה גדולה
ויביאו דרמשק וגם
ביד מלך ישראל נתן
ויך בו מכה גדולה
ויהרג פקח
בן רמליהו ביהודה
מאה ועשרים אלף
ביום אחד הכל בני חיל
בעזבם את יהוה אלהי

אלהי אבותם
ויהרג זכרי גבור אפרים
את מעשיהו בן המלך
ואת עזריקם נגיד הבית
ואת אלקנה משנה המלך
וישבו בני ישראל מא
מאחיהם מאתים אלף
נשים בנים ובנות וגם
שלל רב בזזו מהם את ויביאו
השלל לשמרון
ושם היה נביא ליהוה
עדד שמו ויצא לפני
הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת
יהוה אלהי אבותיכם
על יהודה נתנם בידכם
ותהרגו בם בזעף עד
לשמים הגיע ועתה בני
יהודה וירושלם אתם
אמרים לכבש לעבדים
ולשפחות לכם הלא רק
אתם עמכם אשמות
ליהוה אלהיכם ועתה
שמעוני והשיבו השביה
אשר שביתם מאחיכם
כי חרון אף יהוה עליכם
ויקמו אנשים

מראשי בני אפרים
עזריהו בן יהוחנן ברכיהו
בן משלמות ויחזקיהו
בן שלם ועמשא בן חדלי
על הבאים מן הצבא
ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי
לאשמת יהוה עלינו
אתם אמרים להסיף
על חטאתינו ועל
אשמתינו כי רבה
אשמה לנו וחרון אף על
ישראל
ויעזב החלוץ את
השביה ואת הבזה
לפני השרים וכל הקהל
ויקמו האנשים אשר
נקבו בשמות ויחזיקו
בשביה וכל מערמיהם
הלבישו מן השלל
וילבשם וינעלום
ויאכלום וישקום ויסכום
וינהלום בחמרים לכל
כושל ויביאום ירחו עיר
התמרים אצל אחיהם
וישובו שמרון
בעת ההיא שלח המלך

אחז על מלכי אשור
לעזר לו ועוד אדומים
באו ויכו ביהודה וישבו
שבי ופלשתים פשטו
בערי השפלה והנגב
ליהודה וילכדו את
בית שמש ואת אילון
ואת הגדרות ואת שוכו
ובנותיה ואת תמנה
ובנותיה ואת גמזו ואת
בנתיה וישבו שם כי
הכניע יהוה את יהודה
בעבור אחז מלך יהודה ישראל
כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה
ויבא עליו תלגת פלנאסר
מלך אשור ויצר לו
ולא חזקו כי חלק
אחז את בית יהוה
ואת בית המלך והשרים
ויתן למלך אשור
ולא לעזרה לו ובעת
הצר לו ויוסף למעול
ביהוה הוא המלך
אחז ויזבח לאלהי
דרמשק המכים בו
ויאמר כי אלהי מלכי

ארם הם מעזרים אותם
להם אזבח ויעזרוני
והם היו לו להכשילו
ולכל ישראל ויאסף
אחז את כלי בית
האלהים ויקצץ את
כלי בית האלהים ויסגר
את דלתות בית יהוה
ויעש לו מזבחות בכל
פנה בירושלם ובכל
עיר ועיר ליהודה עשה
במות לקטר לאלהים
אחרים ויכעס את
יהוה אלהי אבתיו
ויתר דבריו וכל דרכיו
הראשנים והאחרונים
הנם כתובים על ספר
מלכי יהודה וישראל
וישכב אחז עם אבתיו
ויקברהו בעיר בירושלם
כי לא הביאהו לקברי
מלכי ישראל וימלך
יחזקיהו בנו תחתיו
יחזקיהו
מלך בן עשרים וחמש
שנה ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם
ושם אמו אביה בת

354

זכריהו ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר
עשה דויד אביו הוא
בשנה הראשונה למלכו
בחדש הראשון פתח
את דלתות בית יהוה
ויחזקם ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם
לרחוב המזרח ויאמר
להם שמעוני הלוים
עתה התקדשו וקדשו
את בית יהוה אלהי
אבותיכם והוציאו
את הנדה מן הקדש
כי מעלו אבתינו ועשו הרע
הרע בעיני יהוה
אלהינו ויעזבהו ויסבו
פניהם ממשכן יהוה
ויתנו ערף גם סגרו
דלתות האולם ויכבו
את הנרות וקטרת
לא הקטירו ועלה לא העלו
בקדש לאלהי ישראל
ויהי קצף יהוה על
יהודה וירושלם ויתנם
לזועה לשמה ולשרקה לזועה
כאשר אתם ראים
בעיניכם והנה נפלו

אבותינו בחרב ובנינו
ובנותינו ונשינו בשבי
על זאת עתה עם לבבי
לכרות ברית ליהוה
אלהי ישראל וישב
ממנו חרון אפו בני
עתה אל תשלו כי בכם
בחר יהוה לעמד לפניו
לשרתו ולהיות לו מש
משרתים ומקטרים
ויקמו הלוים
מחת בן עמשי ויואל
בן עזריהו מן בני הקהתי
ומן בני מררי קיש בן
עבדי ועזריהו בן יהללאל
ומן הגרשני
יואח בן זמה ועדן בן
יואח ומן בני אליצפן
שמרי ויעואל ומן בני ויעיאל
אסף זכריהו ומתניהו
ומן בני הימן יחואל יחיאל
ושמעי ומן
בני ידותון שמעיה
ועזיאל ויאספו את
אחיהם ויתקדשו ויבאו
כמצות המלך בדברי
יהוה לטהר בית יהוה
ויבאו הכהנים לפנימה

בית יהוה לטהר ויוציאו
את כל הטמאה אשר
מצאו בהיכל יהוה
לחצר בית יהוה ויקבלו
הלוים להוציא לנחל
קדרון חוצה ויחלו בא
באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמנה
לחדש באו לאולם יהוה
ויקדשו את בית יהוה
לימים שמנה וביום
ששה עשר לחדש
הראשון כלו
ויבואו פנימה אל חזקיהו
המלך ויאמרו טהרנו
את כל בית יהוה את
מזבח העלה ואת כל
כליו ואת שלחן המע
המערכת ואת כל כליו
ואת כל הכלים אשר
הזניח המלך אחז
במלכותו במעלו הכנו
והקדשנו והנם לפני
מזבח יהוה
וישכם יחזקיהו המלך
ויאסף את שרי העיר
ויעל בית יהוה ויביאו
פרים שבעה ואילים

ואילים שבעה וכבשים
שבעה וצפירי עזים
שבעה לחטאת על
הממלכה ועל המקדש
על יהודה ויאמר לבני
אהרן הכהנים להעלות
על מזבח יהוה וישחטו
הבקר ויקבלו הכהנים
את הדם ויזרקו המזבחה
וישחטו האילים ויזרקו
הדם המזבחה וישחטו
הכבשים ויזרקו הדם
המזבחה ויגישו את
שעירי החטאת לפני
המלך והקהל ויסמכו
ידיהם עליהם וישחטום
הכהנים ויחטאו את
את דמם המזבחה
לכפר על כל ישראל
כי לכל ישראל אמר
המלך העולה והחטאת
ויעמד את הלוים בית יהוה
במצלתים בנבלים
ובכנרות במצות דויד
וגד חזה המלך ונתן
הנביא כי ביד יהוה
המצוה ביד נביאיו
ויעמדו

הלוים בכלי דויד והכהנים
בחצצרות
ויאמר חזקיהו להעלות
העלה המזבח ובעת
החל העולה החל שיר
יהוה והחצצרות ועל ידי
כלי דויד מלך ישראל
וכל הקהל משתחוים
והשיר משורר והחצצרות
מחצצרים הכל עד
לכלות העלה ובכלות
העלה כרעו המלך וכל
הנמצאים אתו וישתחוו
ויאמר יחזקיהו המלך
והשרים ללוים להלל
ליהוה בדברי דויד
ואסף החזה ויהללו
עד לשמחה ויקדו
וישתחוו
ויען יחזקיהו ויאמר
עתה מלאתם ידכם
ליהוה גשו והביאו
זבחים ותודות לבית
יהוה ויביאו הקהל
זבחים ותודות וכל נדיב
לב עלות ויהי מספר
העלה אשר הביאו
הקהל בקר שבעים

אילים מאה כבשים
מאתים לעלה ליהוה
כל אלה והקדשים
(בקר) שש מאות וצאן שלשת
אלפים רק הכהנים היו
למעט ולא יכלו להפשיט
את כל העלות ויחזקום
אחיהם הלוים עד
כלות המלאכה ועד
יתקדשו הכהנים כי
הלוים ישרי לבב להת
להתקדש מהכהנים
וגם עלה לרב בחלבי
השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבודת
בית יהוה וישמח
יחזקיהו וכל העם
על ההכין האלהים
לעם היה הדבר (כי בפתאם)
וישלח יחזקיהו
על כל ישראל ויהודה
וגם אגרות כתב על
אפרים ומנשה לבוא
לבית יהוה בירושלם
לעשות פסח ליהוה
אלהי ישראל ויועץ
המלך ושריו וכל הקהל
בירושלם לעשות הפסח

בחדש השני כי לא
יכלו לעשותו בעת
ההיא כי הכהנים לא
התקדשו למדי והעם
לא נאספו לירושלם
ויישר הדבר בעיני
המלך ובעיני כל הקהל
ויעמידו דבר להעביר
קול בכל ישראל מבאר
שבע ועד דן לבוא
לעשות פסח ליהוה
אלהי ישראל בירושלם
כי לא לרב עשו ככתוב
וילכו הרצים באגרות
מיד המלך ושריו בכל
ישראל ויהודה וכמצות
המלך לאמר בני ישראל
שובו אל יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל
וישב אל הפליטה
הנשארת לכם מכף
מלכי אשור ואל תהיו
כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה
אלהי אבותיהם ויתנם
לשמה כאשר אתם
ראים עתה אל תקשו
ערפכם כאבותיכם

תנו יד ליהוה ובאו
למקדשו אשר הקדיש
לעולם ועבדו את יהוה
אלהיכם וישב מכם
חרון אפו כי בשובכם
על יהוה אחיכם ובניכם
לרחמים לפני שוביהם
ולשוב אל הארץ הזאת
כי חנון ורחום יהוה
אלהיכם ולא יסיר
פנים מכם אם תשובו
אליו
ויהיו הרצים עברים
מעיר לעיר בארץ אפ
אפרים ומנשה ועד
זבלון ויהיו משחיקים
עליהם ומלעגים בם
אך אשר אנשים מאשר
ומנשה ומזבלון נכנעו
ויבאו לירושלם גם
ביהודה היתה יד הא
האלהים לתת להם לב
אחד לעשות מצות
המלך והשרים בדבר
יהוה ויאספו ירושלם
עם רב לעשות את
חג המצות בחדש
השני קהל לרב מאד

ויקמו ויסירו את
המזבחות אשר בירושלם
ואת כל המקטרות
הסירו וישליכו לנחל
קדרון
וישחטו הפסח בארבעה
עשר לחדש השני
והכהנים והלוים נכלמו
ויתקדשו ויביאו עלות
בית יהוה ויעמדו על
עמדם כמשפטם
כתורת משה איש
האלהים הכהנים זרקים
את הדם מיד הלוים
כי רבת בקהל אשר
לא התקדשו והלוים
על שחיטת הפסחים
לכל לא טהור להקדיש
ליהוה כי מרבית העם
רבת מאפרים ומנשה
יששכר וזבלון לא
הטהרו כי אכלו את
הפסח בלא ככתוב
כי התפלל יחזקיהו
עליהם לאמר יהוה
הטוב יכפר בעד
כל לבבו הכין לדרוש
האלהים יהוה אלהי

אבותיו ולא כטהרת
הקדש׃
וישמע יהוה אל יחזקיהו
וירפא את העם׃
ויעשו בני ישראל
הנמצאים בירושלם
את חג המצות שבעת
ימים בשמחה גדולה
ומהללים ליהוה יום
ביום הלוים והכהנים
בכלי עז ליהוה׃
וידבר יחזקיהו
על לב כל הלוים המ
המשכילים שכל טוב
ליהוה ויאכלו את ה
המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים
ומתודים ליהוה אלהי
אבותיהם׃
ויועצו כל הקהל
לעשות שבעת ימים
אחרים ויעשו שבעת
ימים שמחה׃ כי חזק
חזקיהו מלך יהודה ה
הרים לקהל אלף
פרים ושבעת אלפים
צאן והשרים הרימו
לקהל פרים אלף וצאן

עשרת אלפים ויתקדשו כהנים
לרב׃ וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים והלוים
וכל הקהל הבאים מי
מישראל והגרים הבאים
מארץ ישראל והיושבים
ביהודה׃ ותהי שמחה
גדולה בירושלם כי מימי
שלמה בן דויד מלך
ישראל לא כזאת
בירושלם׃
ויקמו הכהנים הלוים
ויברכו את העם וישמע
בקולם ותבוא תפלתם
למעון קדשו לשמים׃
ובכלות כל זאת יצאו
כל ישראל הנמצאים
לערי יהודה וישברו ה
המצבות ויגדעו האשרים
וינתצו את הבמות
ואת המזבחות מכל
יהודה ובנימן ובאפרים
ומנשה עד לכלה וישובו
כל בני ישראל איש ל
לאחזתו לעריהם׃
ויעמד יחזקיהו
את מחלקות הכהנים

והלוים על מחלקותם
איש כפי עבדתו לכהנים
וללוים לעלה ולשלמים
לשרת ולהדות ולהלל
בשערי מחנות יהוה׃
ומנת המלך
מן רכושו לעלות לעלות
הבקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים
ולמעדים ככתוב בתורת
יהוה׃ ויאמר לעם ל
ליושבי ירושלם לתת
מנת הכהנים והלוים
למען יחזקו בתורת
יהוה׃ וכפרץ הדבר
הרבו בני ישראל רא
ראשית דגן תירוש
ויצהר ודבש וכל תבואת
שדה ומעשר הכל לרב
הביאו׃ ובני
ישראל ויהודה ה
היושבים בערי יהודה
גם הם מעשר בקר
וצאן ומעשר קדשים
המקדשים ליהוה אל
אלהיהם הביאו ויתנו
ערמות ערמות׃
בחדש השלשי החלו

הערמות ליסוד ובחדש
השביעי כלו׃
ויבאו יחזקיהו והשרים
ויראו את הערמות
ויברכו את יהוה ואת
עמו ישראל׃
וידרש יחזקיהו על
הכהנים והלוים על
הערמות׃ ויאמר אליו
עזריהו הכהן הראש
לבית צדוק ויאמר
מהחל התרומה לביא
בית יהוה אכול ושבוע
והותר עד לרוב כי יהוה
ברך את עמו והנותר את ההמון
הזה׃ ויאמר
יחזקיהו להכין לשכות
בבית יהוה ויכינו׃ ויביאו
את התרומה והמעשר
והקדשים באמונה
ועליהם נגיד כונניהו
הלוי ושמעי אחיהו
משנה׃ ויחיאל ועזזיהו
ונחת ועשהאל וירימות
ויוזבד ואליאל ויסמכיהו
ומחת ובניהו פקידים
מיד כונניהו ושמעי
אחיו במפקד יחזקיהו

358

המלך ועזריהו נגיד
בית האלהים וקורא
בן ימנה הלוי השוער
למזרחה על נדבות
האלהים לתת תרומת
יהוה וקדשי הקדשים
ועל ידו עדן ומנימן
וישוע ושמעיהו אמריהו
ושכניהו בערי הכהנים
באמונה לתת לאחיהם
במחלקות כגדול כקטן
מלבד התיחשם לזכרים
מבן שלוש שנים ולמעלה
לכל הבא לבית
יהוה לדבר יום ביומו
לעבודתם במשמרותם
כמחלקותיהם ואת
התיחש הכהנים לבית
אבותיהם והלוים
מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם
במחלקותיהם ולהתיחש
בכל טפם נשיהם
ובניהם ובנותיהם
לכל קהל כי באמונתם
יתקדשו קדש ולבני
אהרן הכהנים בשדי
מגרש עריהם בכל

עיר ועיר אנשים אשר
נקבו בשמות לתת
מנות לכל זכר בכהנים
ולכל התיחש בלוים
ויעש כזאת יחזקיהו בכל — כזאת
יהודה ויעש הטוב
והישר והאמת לפני
יהוה אלהיו ובכל
מעשה אשר החל
בעבודת בית האלהים
ובתורה ובמצוה לדרש
לאלהיו בכל לבבו
עשה והצליח
אחרי הדברים והאמת
האלה בא סנחריב מלך
אשור ויבא ביהודה
ויחן על הערים הבצרות
ויאמר לבקעם אליו
וירא יחזקיהו כי בא
סנחריב ופניו למלחמה
על ירושלם ויועץ עם
שריו וגבריו לסתום
את מימי העינות
אשר מחוץ לעיר
ויעזרוהו ויקבצו עם
רב ויסתמו את כל
המעינות ואת הנחל
השוטף בתוך הארץ

לאמר למה יבאו מלכי
אשור ומצאו מים רבים
ויתחזק ויבן את כל
החומה הפרוצה ויעל
על המגדלות ולחוצה
החומה אחרת ויחזק
את המלוא עיר דויד
ויעש שלח לרב ומגנים
ויתן שרי מלחמות
על העם ויקבצם אליו
אל רחוב שער העיר
וידבר על לבבם לאמר
חזקו ואמצו אל תיראו
ואל תחתו מפני מלך
אשור ומלפני כל ההמון
אשר עמו כי עמנו רב
מעמו עמו זרוע בשר
ועמנו יהוה אלהינו
לעזרנו ולהלחם
מלחמתנו ויסמכו העם
על דברי יחזקיהו מלך
יהודה
אחר זה שלח סנחריב
מלך אשור עבדיו
ירושלמה והוא על
לכיש וכל ממשלתו
עמו על יחזקיהו מלך
יהודה ועל כל יהודה

אשר בירושלם לאמר
כה אמר סנחריב מלך
אשור על מה אתם
בטחים וישבים במצור
בירושלם הלא יחזקיהו — יחזקיהו מסית
מסית אתכם לתת אתכם
למות ברעב ובצמא
לאמר יהוה אלהינו
יצילנו מכף מלך אשור
הלא הוא יחזקיהו הסיר
את במתיו ואת מזבחתיו
ויאמר ליהודה
ולירושלם לאמר לפני
מזבח אחד תשתחוו
ועליו תקטירו הלא
תדעו מה עשיתי אני
ואבותי לכל עמי
הארצות היכול יכלו
אלהי גויי הארצות
להציל את ארצם
מידי מי בכל אלהי
הגוים האלה אשר
החרימו אבותי אשר
יכול להציל את עמו — מידי
מידי כי יוכל אלהיכם
להציל אתכם מידי
ועתה אל ישיא את
אתכם יחזקיהו ואל

יסית אתכם כזאת
ואל תאמינו לו כי לא
יוכל כל אלוה כל גוי
וממלכה להציל עמו
מידי ומיד אבותי אף
כי אלהיכם לא יצילו
אתכם מידי׃ ועוד
דברו עבדיו על יהוה
האלהים ועל יחזקיהו
עבדו׃ וספרים כתב
לחרף ליהוה אלהי
ישראל ולאמר
עליו לאמר כאלהי
גויי הארצות אשר
לא הצילו עמם מידי
כן לא יציל אלהי
יחזקיהו עמו מידי׃
ויקראו בקול גדול
יהודית על ירושלם עם
אשר על החומה
ליראם ולבהלם למען
ילכדו את העיר׃ וידברו את
אל אלהי ישראל
כעל אלהי עמי הארץ
מעשה ידי האדם׃
ויתפלל יחזקיהו
המלך וישעיהו בן
אמוץ הנביא על

זאת ויזעקו השמים
וישלח
יהוה מלאך ויכחד
כל גבור חיל ונגיד
ושר במחנה מלך אשור
וישב בבשת פנים
לארצו ויבא בית אלהיו
ומיציאי מעיו שם
הפילהו בחרב׃ ויושע
יהוה את יחזקיהו
ואת ישבי ירושלם
מיד סנחריב מלך
אשור ומיד כל וינהלם
מסביב׃ ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם
ומגדנות ליחזקיהו
מלך יהודה וינשא
לעיני כל הגוים
מאחרי כן׃
בימים ההם חלה
יחזקיהו עד למות
ויתפלל אל יהוה
ויאמר לו ומופת נתן
לו׃ ולא כגמל עליו
השיב יחזקיהו כי גבה
לבו ויהי קצף ועל עליו
יהודה וירושלם׃ ויכנע
יחזקיהו בגבה לבו

הוא וישבי ירושלם
ולא בא עליהם קצף
יהוה בימי יחזקיהו׃
ויהי ליחזקיהו עשר
וכבוד הרבה מאד
ואצרות עשה לו לכסף
ולזהב ולאבן יקרה
ולבשמים ולמגנים
ולכל כלי חמדה׃ ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש
ויצהר וארות לכל בהמה
ובהמה ועדרים לאורות לאורות ועדרים
עשה לו ומקנה צאן
ובקר לרב כי נתן לו
אלהים רכוש רב מאד׃
והוא יחזקיהו סתם
את מוצא מימי גיחון
העליון ויישרם למטה
מערבה לעיר דויד
ויצלח יחזקיהו בכל
מעשהו׃ וכן במליצי
שרי בבל המשלחים
עליו לדרש המופת
אשר היה בארץ עזבו
האלהים לנסותו
לדעת כל בלבבו׃ ויתר
דברי יחזקיהו וחסדיו
הנם כתובים בחזון

ישעיהו בן אמוץ הנביא
על ספר מלכי יהודה
וישראל׃ וישכב יחזקיהו
עם אבתיו ויקברהו
במעלה קברי בני דויד
וכבוד עשו לו במותו
כל יהודה וישבי ירושלם
וימלך מנשה בנו תחתיו׃
בן שתים
עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש
שנה מלך בירושלם׃
ויעש הרע בעיני יהוה
כתועבות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל׃ וישב ויבן
את הבמות אשר נתץ
יחזקיהו אביו ויקם
מזבחות לבעלים ויעש
אשרות וישתחו לכל
צבא השמים ויעבד
אתם׃ ובנה מזבחות
בבית יהוה אשר אמר
יהוה בירושלם יהיה
שמי לעולם׃ ויבן מז
מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות
בית יהוה׃ והוא העביר

את בניו באש בגי בן
הנם ועונן ונחש וכשף
ועשה אוב וידעוני הרבה
לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו וישם
את פסל הסמל אשר
עשה בבית האלהים
אשר אמר אלהים אל
דויד ואל שלמה בנו
בבית הזה ובירושלם
אשר בחרתי מכל ש
שבטי ישראל אשים
את שמי לעילום ולא
אוסיף להסיר את
רגל ישראל מעל הא
האדמה אשר העמדתי
לאבותיכם רק אם
ישמרו לעשות את כל
אשר צויתים לכל התורה
והחקים והמשפטים
ביד משה ויתע מנשה
את יהודה וישבי
ירושלם לעשות רע
מן הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל
וידבר יהוה אל מנשה
ואל עמו ולא הקשיבו
ויבא יהוה עליהם את

שרי הצבא אשר למלך
אשור וילכדו את מנשה
בחוחים ויאסרהו
בנחשתים ויוליכהו
בבלה וכהצר לו חלה
את פני יהוה אלהיו
ויכנע מאד מלפני
אלהי אבתיו ויתפלל
אליו ויעתר לו וישמע
תחנתו וישיבהו ירושלם
למלכותו
וידע מנשה כי יהוה
הוא האלהים ואחרי כן
בנה חומה חיצונה
לעיר דויד מערבה
לגיחון בנחל ולבוא
בשער הדגים וסבב
לעפל ויגביהה מאד
וישם שרי חיל בכל
הערים הבצרות
ביהודה ויסר את
אלהי הנכר ואת
הסמל מבית יהוה
וכל המזבחות אשר
בנה בהר בית יהוה
ובירושלם חוצה לעיר וישלך
ויכן את מזבח יהוה ויבן
ויזבח עליו זבחי שלמים

ותודה ויאמר ליהודה
לעבוד את יהוה אלהי
ישראל אבל עוד
העם זבחים בבמות
רק ליהוה אלהיהם
ויתר דברי מנשה
ותפלתו אל אלהיו
ודברי החזים המדברים
אליו בשם יהוה אלהי
ישראל הנם על דברי
מלכי ישראל ותפלתו
והעתר לו וכל חטאתו
ומעלו והמקמות אשר
בנה בהם במות והעמיד
האשרים והפסלים
לפני הכנעו הנם כתובים
על דברי חוזי וישכב
מנשה עם אבתיו
ויקברהו ביתו וימלך
אמון בנו תחתיו
בן עשרים
ושתים שנה אמון
במלכו ושתים שנים
מלך בירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה כאשר
עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו
זבח אמון ויעבדם ולא נכנע
מלפני יהוה כהכנע מנשה
אביו כי הוא אמון הרבה
אשמה ויקשרו עליו עבדיו

וימיתהו בביתו ויכו
עם הארץ את כל
הקשרים על המלך
אמון וימליכו עם הארץ
את יאשיהו בנו תחתיו
בן שמנה
שנים יאשיהו במלכו
ושלשים ואחת שנה
מלך בירושלם ויעש
הישר בעיני יהוה וילך
בדרכי דויד אביו ולא
סר ימין ושמאול
ובשמונה
שנים למלכו והוא עודנו
נער החל לדרוש לאלהי
דויד אביו ובשתים
עשרה שנה החל
לטהר את יהודה
וירושלם מן הבמות
והאשרים והפסלים
והמסכות וינתצו
לפניו את מזבחות
הבעלים והחמנים א
אשר למעלה מעליהם
גדע והאשרים והפסלים
והמסכות שבר והדק
ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם ועצמות

כהנים שרף על מזבחותם
ויטהר את יהודה
ואת ירושלם ובערי
מנשה ואפרים ושמעון
ועד נפתלי בחר בתיהם
סביב וינתץ את המזבחות
המזבחות ואת האשרים
והפסלים כתת להדק
וכל החמנים גדע בכל
ארץ ישראל וישב
לירושלם
ובשנת שמונה עשרה
למלכו לטהר הארץ
והבית שלח את שפן
בן אצליהו ואת מעשיהו
שר העיר ואת יואח
בן יואחז המזכיר לחזק
את בית יהוה אלהיו
ויבאו אל חלקיהו הכהן
הכהן הגדול ויתנו
את הכסף המובא
בית אלהים אשר
אספו הלוים שמרי
הסף מיד מנשה ואפ
ואפרים ומכל שארית
ישראל ומכל יהודה
ובנימן וישבו ירושלם
ויתנו על יד עשה

המלאכה המפקדים
בבית יהוה ויתנו אתו
עושי המלאכה אשר
עשים בבית יהוה
לבדוק ולחזק הבית
ויתנו לחרשים ולבנים
לקנות אבני מחצב
ועצים למחברות
ולקרות את הבתים
אשר השחיתו מלכי
יהודה
והאנשים עשים
באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת
ועבדיהו הלוים מן בני
מררי וזכריה ומשלם
מן בני הקהתים לנצח
והלוים כל מבין בכלי
שיר ועל הסבלים
ומנצחים לכל עשה
מלאכה לעבודה
ועבודה ומהלוים
סופרים ושטרים ושו
ושוערים ובהוציאם
את הכסף המובא
בית יהוה מצא חלקיהו
הכהן את ספר תורת
יהוה ביד משה ויען

חלקיהו

חלקיהו ויאמר אל שפן
הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה
ויתן חלקיהו את
הספר אל שפן ויבא
שפן את הספר אל
המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר
כל אשר נתן ביד
עבדיך הם עשים
ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויתנוהו
על יד המפקדים ועל
יד עושי המלאכה
ויגד שפן הסופר
למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן
ויקרא בו שפן לפני
המלך ויהי כשמע
המלך את דברי
התורה ויקרע את
בגדיו ויצו המלך
את חלקיהו ואת
אחיקם בן שפן ואת
ואת עבדון בן מיכה
ואת שפן הסופר
ואת עשיה עבד

המלך לאמר לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד
הנשאר בישראל
וביהודה על דברי הספר
אשר נמצא כי גדולה
חמת יהוה אשר נתכה
בנו על אשר לא שמרו
אבותינו את דבר
יהוה לעשות ככל
הכתוב על הספר הזה
וילך חלקיהו
ואשר המלך אל
חלדה הנביאה אשת
שלם בן תוקהת בן
חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם
במשנה וידברו אליה
כזאת ותאמר להם
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש
אשר שלח אתכם
אלי
כה אמר יהוה הנני
הנני מביא רעה
על המקום הזה ועל
ישביו את כל האלות
הכתובות על הספר
אשר קראו לפני

יתיר
יוד

מלך יהודה׃ תחת
אשר עזבוני ויקטירו
לאלהים אחרים למ
למען הכעיסני בכל
מעשה ידיהם ותתך
חמתי במקום הזה
ולא תכבה׃ ואל מלך
יהודה השלח אתכם
לדרוש ביהוה כה
תאמרו אליו׃
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אש
אשר שמעת׃ יען רך
לבבך ותכנע מלפני
אלהים בשמעך
את דבריו על המקום
הזה ועל ישביו ותכנע
לפני ותקרע את
בגדיך ותבך לפני וגם
אני שמעתי נאם
יהוה׃ הנני אספך
אל אבתיך ונאספת
אל קברתיך בשלום
ולא תראינה עיניך
בכל הרעה אשר אני
מביא על המקום
הזה ועל ישביו ויש

וישיבו את המלך
דבר׃
וישלח המלך ויאסף
את כל זקני יהודה
וירושלם׃ ויעל המלך
בית יהוה וכל איש
יהודה וישבי ירושלם
והכהנים והלוים
וכל העם מגדול ועד
קטן ויקרא באזניהם
את כל דברי ספר הברית
הנמצא בית יהוה׃
ויעמד המלך על עמדו
ויכרת את הברית
לפני יהוה ללכת
אחרי יהוה ולשמור
את מצותיו ועדותיו
וחקיו בכל לבבו ובכל
נפשו לעשות את
דברי הברית הכתובים
על הספר הזה׃ ויעמד
את כל הנמצא בירוש
בירושלם ובנימן ויע
ויעשו יושבי ירושלם
כברית אלהים אלהי
אבותיהם׃ ויסר יאשיהו
את כל התועבות מכל

הארצות אשר לבני
ישראל ויעבד את כל
הנמצא בישראל לע
לעבוד את יהוה
אלהיהם כל ימיו לא
סרו מאחרי יהוה
אלהי אבותיהם׃
ויעש יאשיהו
בירושלם פסח ליהוה
וישחטו הפסח באר
בארבעה עשר לחדש
הראשון׃ ויעמד הכהנים
על משמרותם ויחזקם
לעבודת בית יהוה׃
ויאמר ללוים המבונים — המבינים
לכל ישראל הקדושים
ליהוה תנו את ארון
הקדש בבית אשר
בנה שלמה בן דויד מלך
ישראל אין לכם משא
בכתף עתה עבדו
את יהוה אלהיכם
ואת עמו ישראל׃
והכונו לבית אבותיכם — והכינו
כמחלקותיכם בכתב
דויד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו׃

ועמדו בקדש לפלגת
בית האבות לאחיכם
בני העם וחלקת בית
אב ללוים׃ ושחטו ה
הפסח והתקדשו והכינו
לאחיכם לעשות כדבר
יהוה ביד משה׃
ויהרם יאשיהו לבני העם
צאן כבשים ובני עזים
הכל לפסחים לכל
הנמצא למספר
שלשים אלף ובקר
שלשת אלפים אלה
מרכוש המלך׃
ושריו לנדבה
לעם לכהנים וללוים
הרימו חלקיה וזכריהו
ויחיאל נגידי בית
יהוה לכהנים נתנו — האלהים
לפסחים אלפים ושש
מאות ובקר שלש
מאות׃ וכונניהו ושמ
ושמעיהו ונתנאל
אחיו וחשביהו ויעיאל
ויוזבד שרי הלוים
הרימו ללוים לפסחים

חמשת אלפים ובקר
חמש מאות׃ ותכון
העבודה ויעמדו הכה
הכהנים על עמדם
והלוים על מחלקותם
כמצות המלך׃ וישחטו
הפסח ויזרקו הכהנים
מידם והלוים מפשיטים׃
ויסירו העלה לתתם
למפלגות לבית אבות
לבני העם להקריב
ליהוה ככתוב בספר
משה וכן לבקר׃ ויבש
ויבשלו הפסח באש
כמשפט והקדשים
בשלו בדודים ובצל בסירות
ובצלחות וירצו לכל
בני העם ואחר הכינו
להם ולכהנים כי הכה
הכהנים בני אהרן
בהעלות העלה והחל
והחלבים עד לילה
והלוים הכינו להם
ולכהנים בני אהרן׃
והמשררים בני אסף
על מעמדם כמצות
דויד ואסף והימן ו

ודתון חוזה המלך
והשערים לשער
ושער אין להם לסור
מעל עבדתם כי אחיהם
הלוים הכינו להם׃
ותכון כל עבודת יהוה
ביום ההוא לעשות
הפסח והעלות עלות
על מזבח יהוה כמצות
המלך יאשיהו׃ ויע
ויעשו בני ישראל
הנמצאים את הפסח
בעת ההיא ואת חג
המצות שבעת ימים׃
ולא נעשה פסח כמהו
בישראל מימי שמואל
הנביא וכל מלכי
ישראל לא עשו כ
כפסח אשר עשה
יאשיהו והכהנים
והלוים וכל יהודה
וישראל הנמצא
ויושבי ירושלם׃
בשמונה עשרה
שנה למלכות יאשיהו
נעשה הפסח הזה׃
אחרי כל

זאת אשר הכין יאשיהו
את הבית עלה נכו
מלך מצרים להלחם
בכרכמיש על פרת ויצא
ויצא לקראתו יאשיהו׃
וישלח אליו מלאכים
לאמר מה לי ולך מלך
יהודה לא עליך אתה
היום כי אל בית
מלחמתי ואלהים אמר
לבהלני חדל לך
מאלהים אשר עמי
ואל ישחיתך׃ ולא ה
הסב יאשיהו פניו
ממנו כי להתחפש
התחפש ולא שמע
אל דברי נכו מפי
אלהים ויבא להלחם
בבקעת מגדו׃
וירו הירים למלך
יאשיהו ויאמר המלך
לעבדיו העבירוני כי
החליתי מאד׃ ויעבירהו
עבדיו מן המרכבה
וירכבהו על רכב המ
המשנה אשר לו
ויוליכהו ירושלם וימת

ויקבר בקברות אבתיו
וכל יהודה וירושלם
מתאבלים על יאשיהו׃
ויקונן
ירמיהו על יאשיהו
ויאמרו כל השרים
והשרות בקינותיהם
על יאשיהו עד היום
ויתנום לחק על ישראל
והנם כתובים על
הקינות׃ ויתר דברי
יאשיהו וחסדיו ככתוב
בתורת יהוה׃ ודבריו
הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על ספר
מלכי ישראל ויהודה׃
ויקחו עם
הארץ את יהואחז
בן יאשיהו וימליכהו
תחת אביו בירושלם׃
בן שלוש ועשרים
שנה יואחז במלכו
ושלשה חדשים מלך
בירושלם׃ ויסירהו
מלך מצרים בירושלם
ויענש את הארץ
מאה ככר כסף וככר

זהב׃ וימלך מלך
מצרים את אליקים
אחיו על יהודה וירו
וירושלם ויסב את
שמו יהויקים ואת
יואחז אחיו לקח נכו
ויביאהו מצרימה׃

בן עשרים וחמש
שנה יהויקים במלכו
ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה
אלהיו׃ עליו עלה
נבוכדנאצר מלך בבל
ויאסרהו בנחשתים
להליכו בבלה׃ ומכלי
בית יהוה הביא נבוכד
נאצר מלך לבבל ויתנם
בהיכלו בבבל׃ ויתר
דברי יהויקים ותעבתיו
אשר עשה והנמצא עשה
עליו הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה וימלך יהויכין
בנו תחתיו׃
בן שמונה שנים יהו

יהויכין במלכו ושלשה
חדשים ועשרת ימים
מלך בירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה׃ ולת
ולתשובת השנה
שלח המלך נבוכד
נאצר ויבאהו בבלה
עם כלי חמדת בית
יהוה וימלך את צדקיהו
אחיו על יהודה
וירושלם׃

בן עשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו
ואחת עשרה שנה מלך שנה
בירושלם׃ ויעש הרע
בעיני יהוה אלהיו
לא נכנע מלפני ירמיהו
הנביא מפי יהוה׃ וגם
במלך נבוכדנאצר
מרד אשר השביעו
באלהים ויקש את
ערפו ויאמץ את לבבו
משוב אל יהוה אלהי
ישראל׃ גם כל שרי
הכהנים והעם הרבו
למעול מעל ככל
תעבות הגוים ויטמאו

את בית יהוה אשר
הקדיש בירושלם׃
וישלח יהוה אלהי
אבותיהם עליהם ביד
מלאכיו השכם ושלוח
כי חמל על עמו
ועל מעונו׃ ויהיו מ
מלעבים במלאכי
האלהים ובוזים
דבריו ומתעתעים
בנביאיו עד עלות
חמת יהוה בעמו
עד לאין מרפא׃ ויעל
עליהם את מלך
כשדיים ויהרג בחוריהם יהוה
בחרב בבית מקדשם
ולא חמל על בחור
ובתולה זקן וישש
הכל נתן בידו׃
וכל כלי בית האלהים
הגדלים והקטנים
ואצרות בית יהוה
ואצרות המלך ושריו
הכל הביא בבל׃ וישר
וישרפו את בית ויתצו האלהים
את חומת ירושלם
וכל ארמנותיה שרפו

באש וכל כלי מחמדיה
להשחית׃
ויגל השארית מן החרב
אל בבל ויהיו לו ולבניו
לעבדים עד מלך מלכות
פרס׃ למלאות דבר
יהוה בפי ירמיהו
עד רצתה הארץ
את שבתותיה כל
ימי השמה ש
שבתה למלאות
שבעים
שנה׃
ובשנת אחת לכורש
מלך פרס לכלות דבר
יהוה
בפי ירמיהו
העיר יהוה את רוח
כורש מלך פרס
ויעבר קול בכל
במלכותו וגם
במכתב לאמר׃
כה אמר
כורש
מלך
פרס
כל ממלכות הארץ

נתן לי יהוה אלהי
השמים והוא
פקד עלי לבנות
לו בית בירושלם
אשר ביהודה
מי בכם
מכל
עמו
יהוה
אלהיו עמו ויעל

מנין פסוקיה דסיפרה
אלה ז ס ה וסדרים כה

אשרי
האיש אשר לא
הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים
לא עמד ובמושב
לצים לא ישב
כי אם בתורת יהוה
חפצו ובתורתו
יהגה יומם ולילה
והיה כעץ שתול
על פלגי מים
אשר פריו יתן
בעתו ועלהו לא
יבול וכל אשר
יעשה יצליח
לא כן הרשעים
כי אם כמוץ
אשר תדפנו רוח
על כן לא יקמו
במשפט
רשעים וחטאים
בעדת צדיקים
כי יודע יהוה
דרך צדיקים
ודרך רשעים
תאבד
א
למה רגשו
גוים ולאמים
יהגו ריק יתיצבו
מלכי ארץ ורוזנים
נוסדו יחד על
יהוה ועל משיחו
ננתקה את
מוסרותימו

365

ונשליכה ממנו
עבתימו יושב
בשמים ישחק
אדני ילעג למו
אז ידבר אלימו
באפו ובחרונו
יבהלמו ואני נס
נסכתי מלכי על
ציון הר קדשי
אספרה אל חק
יהוה אמר אלי
בני אתה אני
היום ילדתיך
שאל ממני ואתנה
גוים נחלתך
ואחזתך אפסי
ארץ תרעם בשבט
ברזל ככלי יוצר
תנפצם ועתה
מלכים השכילו
הוסרו שפטי
ארץ עבדו את
יהוה ביראה
וגילו ברעדה
נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך כי
יבער כמעט
אפו אשרי כל
חוסי בו
מזמור לדוד
בברחו מפני
אבשלום בנו ג
יהוה מה רבו
צרי רבים קמים
עלי רבים אמרים
לנפשי אין יש
ישועתה לו
באלהים סלה
ואתה יהוה מגן
בעדי כבודי ומרים
ראשי קולי אל
יהוה אקרא ויענני
מהר קדשו סלה
אני שכבתי ואי
ואישנה הקיצותי
כי יהוה יסמכני
לא אירא מרבבות
עם אשר סביב
שתו עלי קומה
יהוה הושיעני
אלהי כי הכית
את כל איבי לחי
שני רשעים
שברת ליהוה
הישועה על עמך

ברכתך סלה

למנצח

בנגינות מזמור לדוד
בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת
לי חנני ושמע
תפלתי בני איש
עד מה כבודי לכלמה
תאהבון ריק תבקשו
כזב סלה ודעו כי
הפלה יהוה חסיד
לו יהוה ישמע
בקראי אליו רגזו
ואל תחטאו אמרו
בלבבכם על משכב
משכבכם ודמו סלה
זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יהוה
רבים אמרים מי
יראנו טוב נסה
עלינו אור פניך יהוה
נתתה שמחה בלבי
מעת דגנם ותירושם
רבו בשלום יחדו
אשכבה ואישן כי
אתה יהוה לבדד
לבטח תושיבני

למנצח אל

הנחילות מזמור לדוד
אמרי האזינה יהוה
בינה הגיגי הקשיבה
לקול שועי מלכי
ואלהי כי אליך אתפלל
יהוה בקר תשמע
קולי בקר אערך לך
ואצפה כי לא אל
חפץ רשע אתה לא
יגרך רע לא יתיצבו
הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און
תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה
יתעב יהוה ואני
ברב חסדך אבוא
ביתך אשתחוה
אל היכל קדשך
ביראתך יהוה נחני
בצדקתך למען
שוררי הישר לפני
דרכך כי אין בפיהו
נכונה קרבם הוות
קבר פתוח גרונם
לשונם יחליקון
האשימם אלהים

ממעצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו
כי מרו בך וישמחו
כל חוסי בך לעולם
ירננו ותסך עלימו
ויעלצו בך אהבי
שמך כי אתה תברך
צדיק יהוה כצנה
רצון תעטרנו

למנצח

בנגינות על השמינית
מזמור לדוד יהוה
אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני
חנני יהוה כי אמלל
אני רפאני יהוה כי
נבהלו עצמי ונפשי
נבהלה מאד ואתה
יהוה עד מתי
שובה יהוה חלצה
נפשי הושיעני
למען חסדך כי אין
במות זכרך
בשאול מי יודה
לך יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה
מטתי בדמעתי ערשי
אמסה עששה מכ
עס עיני עתקה
בכל צוררי סורו מ
ממני כל פעלי און
כי שמע יהוה קול
בכיי שמע יהוה
תחנתי יהוה תפלתי
יקח יבשו ויבהלו
מאד כל איבי ישבו
יבשו רגע

שגיון לדוד

אשר שר ליהוה על
דברי כוש בן ימיני
יהוה אלהי בך
חסיתי הושיעני
מכל רדפי והצילני
פן יטרף כאריה
נפשי פרק ואין
מציל יהוה
אלהי אם
עשיתי זאת אם
יש עול בכפי אם
גמלתי שולמי רע
ואחלצה צוררי
ריקם ירדף אויב
נפשי וישג וירמס

לארץ חיי וכבודי
לעפר ישכן סלה
קומה יהוה באפך
הנשא בעברות
צוררי ועורה אלי
משפט צוית
ועדת לאמים תס
תסובבך ועליה
למרום שובה יהוה
ידין עמים שפטני
יהוה כצדקי וכתמי
עלי יגמר נא רע
רשעים ותכונן צ
צדיק ובחן לבות
וכליות אלהים
צדיק מגני על
אלהים מושיע
ישרי לב אלהים
שופט צדיק ואל זעם
בכל יום אם
לא ישוב חרבו
ילטוש קשתו
דרך ויכוננה ולו
הכין כלי מות חציו
לדלקים יפעל הנה
יחבל און והרה עמל
וילד שקר בור
כרה ויחפרהו ויפל
בשחת יפעל ישוב
עמלו בראשו ועל
קדקדו חמסו ירד
אודה יהוה כצדקו
ואזמרה שם יהוה
עליון

למנצח ז

על הגתית מזמור
לדוד יהוה אדנינו
מה אדיר שמך
בכל הארץ אשר
תנה הודך על
השמים מפי עוללים
ויונקים יסדת עז
למען צורריך
להשבית אויב
ומתנקם כי אראה
שמיך מעשה
אצבעתיך ירח
וכוכבים אשר
כוננתה מה אנוש
כי תזכרנו ובן אדם
כי תפקדנו ותחסרהו
מעט מאלהים וכבוד
והדר תעטרהו
תמשילהו במעשי
ידיך כל שתה תחת
רגליו צנה ואלפים
כלם וגם בהמות
שדי צפור שמים
ודגי הים עבר ארחות
ימים יהוה אדנינו
מה אדיר שמך
בכל הארץ

למנצח ח

עלמות לבן מזמור לדוד
אודה יהוה בכל
לבי אספרה כל
נפלאותיך אשמחה
ואעלצה בך אזמרה
שמך עליון בשוב
אויבי אחור יכשלו
ויאבדו מפניך כי
עשית משפטי
ודיני ישבת לכסא
שופט צדק גערת
גוים אבדת רשע
שמם מחית לעולם
ועד האויב תמו
חרבות לנצח
וערים נתשת
אבד זכרם המה
ויהוה לעולם ישב
כונן למשפט כסאו
והוא ישפט תבל
בצדק ידין לאמים
במישרים ויהי
יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה
ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת דרשיך
יהוה זמרו ליהוה
ישב ציון הגידו
בעמים עלילותיו כי
דרש דמים אותם
זכר לא שכח צעקת
עניים חננני יהוה (ענוים ק)
ראה עניי משנאי
מרוממי משערי
מות למען אספרה
כל תהלתיך בשערי
בת ציון אגילה
בישועתך טבעו
גוים בשחת עשו
ברשת זו טמנו נלכדה
רגלם נודע יהוה
משפט עשה בפעל
כפיו נוקש רשע הגיון
סלה ישובו רשעים
לשאולה כל גוים

שכחי אלהים כי
לא לנצח ישכח א
אביון תקות ענוים
תאבד לנצח קומה
יהוה אל יעז אנוש
ישפטו גוים על פניך
שיתה יהוה מורה
להם ידעו גוים אנוש
המה סלה

למה יהוה

תעמד ברחוק
תעלים לעתות
בצרה בגאות
רשע ידלק עני
יתפשו במזמות
זו חשבו כי הלל
רשע בגבה אפו בל
ידרש אין אלהים
כל מזמותיו יחילו
דרכיו בכל עת
מרום משפטיך
מנגדו כל צורריו
יפיח בהם אמר
בלבו בל אמוט ל
לדר ודר אשר לא
ברע אלה פיהו
מלא ומרמות ותך

כי הלל רשע על
תאות נפשו ובצע
ברך נאץ יהוה

ותחת לשונו עמל
ואון ישב במארב
חצרים במסתרים
יהרג נקי עיניו לח
לחלכה יצפנו יא
יארב במסתר כאריה
בסכה יארב לחטוף
עני יחטף עני במ
במשכו ברשתו
ודכה ישח ונפל בע
בעצומיו חלכאים
אמר בלבו שכח אל
יהוה הסתיר פניו בל
בל ראה לנצח קומה
יהוה אל נשא ידך
ידך אל תשכח ענוים
על מה נאץ רשע
אלהים אמר בלבו
לא תדרש ראתה
כי אתה עמל וכעס
תביט לתת בידך
עליך יעזב חלכה
יתום אתה היית
עוזר שבר זרוע
רשע ורע תדרוש
רשעו בל תמצא
יהוה מלך עולם
ועד אבדו גוים מ

מארצו תאות ענוים
שמע יהוה תכין
לבם תקשיב אזנך
לשפט יתום ודך
בל יוסיף עוד לערץ
אנוש מן הארץ

למנצח

לדוד ביהוה חסיתי
איך תאמרו לנפשי
נודי הרכם צפור
כי הנה הרשעים
ידרכון קשת כוננו
חצם על יתר
לירות במו אפל
לישרי לב כי השתות
יהרסון צדיק מה
פעל יהוה בהיכל
קדשו יהוה בשמים
כסאו עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני
אדם יהוה צדיק
יבחן ורשע ואהב
חמס שנאה נפשו
ימטר על רשעים
פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת
כוסם כי צדיק יהוה

צדקות אהב ישר
יחזו פנימו

למנצח יא

על השמינית מזמור
לדוד הושיעה יהוה
כי גמר חסיד כי פסו
אמונים מבני אדם
שוא ידברו איש
את רעהו שפת
חלקות בלב ולב
ידברו יכרת יהוה
כל שפתי חלקות
לשון מדברת גד
גדלות אשר אמרו
ללשננו נגביר
שפתינו אתנו מי אדון
לנו משד עניים נ
מאנקת אביונים
עתה אקום יאמר
יהוה אשית בישע
יפיח לו אמרות
יהוה אמרות טהרות
כסף צרוף בעליל
לארץ מזקק
שבעתים אתה
יהוה תשמרם
תצרנו מן הדור

זו לעולם: סביב
רשעים יתהלכון
כרם זלות לבני אדם:

יב למנצח

מזמור לדוד: עד
אנה יהוה תשכחני
נצח עד אנה
תסתיר את פניך
ממני: עד אנה
אשית עצות בנפשי
יגון בלבבי יומם
עד אנה ירום איבי
עלי: הביטה ענני
יהוה אלהי האירה
עיני פן אישן המות:
פן יאמר איבי
יכלתיו צרי יגילו
כי אמוט: ואני ב
בחסדך בטחתי יגל
לבי בישועתך
אשירה ליהוה כי
גמל עלי:

יג למנצח

לדוד אמר נבל בלבו
אין אלהים השחיתו
התעיבו עלילה אין
עשה טוב: יהוה
משמים השקיף
על בני אדם לראות
היש משכיל דרש
את אלהים: הכל
סר יחדו נאלחו אין
עשה טוב אין גם
אחד: הלא ידעו כל
פעלי און אכלי
עמי אכלו לחם יהוה
לא קראו: שם פחדו
פחד כי אלהים בדור
צדיק: עצת עני
תבישו כי יהוה מ
מחסהו: מי יתן
מציון ישועת יש
ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל:

יד מזמור

לדוד: יהוה מי יגור
באהלך מי ישכן
בהר קדשך: הולך
תמים ופעל צדק
ודבר אמת בלבבו
לא רגל על לשנו

לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על
קרבו: נבזה בעיניו
נמאס ואת יראי
יהוה יכבד נשבע
להרע ולא ימר: כס
כספו לא נתן בנשך
ושחד על נקי לא
לקח עשה אלה לא
ימוט לעולם:

טו מכתם

לדוד שמרני אל כי
חסיתי בך: אמרת
ליהוה אדני אתה
טובתי בל עליך
לקדושים אשר
בארץ המה ואדירי
כל חפצי בם: ירבו
עצבותם אחר מהרו
בל אסיך נסכיהם
מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי:
יהוה מנת חלקי וכוסי
אתה תומיך גורלי
חבלים לי בנעמים נפלו
אף נחלת שפרה
עלי: אברך את

יהוה אשר יעצני
אף לילות יסרוני
כליותי: שויתי יהוה
לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: לכן שמח
לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישכן לבטח:
כי לא תעזב נפשי
לשאול לא תתן
חסידך לראות שחת
תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את
פניך נעמות בימינך
נצח:

יז תפלה

לדוד שמעה יהוה
צדק הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי
בלא שפתי מרמה
מלפניך משפטי
יצא עיניך תחזינה
מישרים: בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמתי
בל יעבר פי: לפעלות
אדם בדבר שפתיך
אני שמרתי ארחות

פריץ תמך אשרי
במעגלותיך בל נמוטו
פעמי אני קראתיך
כי תענני אל הט אזנך
לי שמע אמרתי הפלה
חסדיך מושיע
חוסים ממתקוממים
בימינך שמרני כאישון
בת עין בצל
כנפיך תסתירני מפני
רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקיפו
עלי חלבמו סגרו
פימו דברו בגאות
אשרינו עתה סבבונו
עיניהם ישיתו לנטות
בארץ דמינו כאריה
יכסוף לטרף וככפיר
ישב במסתרים
קומה יהוה קדמה
פניו הכריעהו פלטה
נפשי מרשע חרבך
ממתים ידך יהוה
ממתים מחלד
חלקם בחיים וצפינך
תמלא בטנם ישבעו
בנים והניחו יתרם
לעולליהם אני
בצדק אחזה פניך

אשבעה בהקיץ תמ
תמונתך

למנצח

לעבד יהוה לדוד
אשר דבר ליהוה
את דברי השירה
הזאת ביום הציל
יהוה אותו מכף כל
איביו ומיד שאול
ויאמר ארחמך
יהוה חזקי יהוה
סלעי ומצודתי ומפלטי
אלי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי
משגבי מהלל אקרא
יהוה ומן איבי אושע
אפפוני חבלי מות
ונחלי בליעל יבעתוני
חבלי שאול סבבוני
קדמוני מוקשי מות
בצר לי אקרא יהוה
ואל אלהי אשוע
ישמע מהיכלו
קולי ושועתי לפניו
תבוא באזניו ותגעש
ותרעש הארץ ומוסדי
הרים ירגזו ויתגעשו

כי חרה לו עלה
עשן באפו ואש מפיו
תאכל גחלים בערו
ממנו ויט שמים
וירד וערפל תחת
רגליו וירכב על כרוב ויעף
וידא על כנפי רוח
ישת חשך סתרו
סביבותיו חשכת מים
עבי שחקים מנגה
נגדו עביו עברו
ברד וגחלי אש וירעם
בשמים יהוה ועליון
יתן קלו ברד וגחלי
אש וישלח חציו
ויפיצם וברקים רב
ויהמם ויראו אפיקי
מים ויגלו מוסדות
תבל מגערתך יהוה
מנשמת רוח אפך
ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים
יצילני מאיבי עז
ומשנאי כי אמצו
ממני יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה
למשען לי ויוציאני
למרחב יחלצני
כי חפץ בי יגמלני יהוה

כצדקי כבר ידי ישיב
לי כי שמרתי דרכי
יהוה ולא רשעתי
מאלהי כי כל משפ
משפטיו לנגדי וח
וחקתיו לא אסיר
מני ואהי תמים
עמו ואשתמר
מעוני וישב יהוה
לי כצדקי כבר ידי
לנגד עיניו עם חסיד
תתחסד עם גבר
תמים תתמם עם
נבר תתברר ועם
עקש תתפתל כי אתה
עם עני תושיע
ועינים רמות
תשפיל כי אתה
תאיר נרי יהוה אלהי
יגיה חשכי כי בך
ארץ גדוד ובאלהי
אדלג שור האל
תמים דרכו אמרת
יהוה צרופה מגן
הוא לכל החסים
בו כי מי אלוה מבל
מבלעדי יהוה ומי
צור זולתי אלהינו
האל המאזרני חיל

חיל ויתן תמים דרכי
משוה רגלי כאילות
ועל במתי יעמידני
מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת נחושה
זרועתי ותתן לי מגן
ישעך וימינך תסעדני
וענותך תרבני תרחיב
צעדי תחתי ולא מעדו
קרסלי ארדוף אויבי
ואשיגם ולא אשוב
עד כלותם אמחצם
ולא יכלו קום יפלו
תחת רגלי ותאזרני
חיל למלחמה תכריע
קמי תחתי ואיבי
נתתה לי ערף ומשנאי
אצמיתם
ישועו ואין מושיע
על יהוה ולא ענם
ואשחקם כעפר
על פני רוח כטיט
חוצות אריקם
תפלטני מריבי עם
תשימני לראש גוים
עם לא ידעתי
יעבדוני לשמע
אזן ישמעו לי בני
נכר יכחשו לי בני

נכר יבלו ויחרגו
ממסגרותיהם חי יהוה
וברוך צורי וירום
אלוהי ישעי האל
הנותן נקמות לי
וידבר עמים תחתי
מפלטי מאיבי אף
מן קמי תרוממני
מאיש חמס תצילני
על כן אודך בגוים
יהוה ולשמך אזמרה
מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם

למנצח

מזמור לדוד השמים
מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד
הרקיע יום ליום
יביע אמר ולילה
ללילה יחוה דעת
אין אמר ואין דברים
בלי נשמע קולם
בכל הארץ יצא
קום ובקצה תבל
מליהם לשמש
שם אהל בהם והוא כחתן

יצא מחפתו ישיש
כגבור לרוץ אורח
מקצה השמים
מוצאו ותקופתו על
קצותם ואין נסתר
מחמתו תורת יהוה
תמימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה
מחכימת פתי פקודי
יהוה ישרים משמחי
לב מצות יהוה ברה
מאירת עינים יראת
יהוה טהורה עומדת
לעד משפטי יהוה
אמת צדקו יחדו
הנחמדים מזהב
ומפז רב ומתוקים
מדבש ונפת צופים
גם עבדך נזהר בהם
בשמרם עקב רב
שגיאות מי יבין
מנסתרות נקני
גם מזדים חשך עבדך
אל ימשלו בי אז
איתם ונקיתי
מפשע רב יהיו לרצון
אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה
צורי וגאלי

למנצח

מזמור לדוד יענך
יהוה ביום צרה
ישגבך שם אלהי
יעקב ישלח עזרך
מקדש ומציון יס
יסעדך יזכר כל
מנחתך ועולתך
ידשנה סלה יתן
לך כלבבך וכל עצתך
ימלא נרננה בישועתך
ובשם אלהינו נדגל
ימלא יהוה כל
משאלותיך עתה
ידעתי כי הושיע
יהוה משיחו יעננו
משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו אלה
ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר המה
כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד
יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום
קראנו

372

למנצח

מזמור לדוד יהוה
בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה
יגיל מאד תאות
לבו נתתה לו וארשת
שפתיו בל מנעת
סלה כי תקדמנו
ברכות טוב תשית
לראשו עטרת פז
חיים שאל ממך
נתתה לו ארך ימים
עולם ועד גדול כבודו
בישועתך הוד
והדר תשוה עליו
כי תשיתהו ברכות
לעד תחדהו בשמחה
את פניך כי המלך
בטח ביהוה ובחסד
עליון בל ימוט
תמצא ידך לכל איביך
ימינך תמצא שנאיך
תשיתמו כתנור אש
לעת פניך
יהוה באפו
יבלעם ותאכלם אש
פרימו מארץ תאבד
וזרעם מבני אדם
כי נטו עליך רעה
חשבו מזמה בל
יוכלו כי תשיתמו
שכם במיתריך
תכונן על פניהם רומה
יהוה בעזך נשירה
ונזמרה גבורתך

למנצח

על אילת השחר
מזמור לדוד אלי אלי
למה עזבתני רחוק
מישועתי דברי
שאגתי אלהי אקרא
יומם ולא
תענה ולילה ולא
דומיה לי ואתה
קדוש יושב תהלות
ישראל בך בטחו
אבותינו בטחו
ותפלטמו אליך
זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בושו
ואנכי תולעת ולא
איש חרפת אדם
ובזוי עם כל ראי
ילעגו לי יפטירו
בשפה יניעו ראש
גל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו
כי אתה גחי מבטן
מבטיחי על שדי
אמי עליך השלכתי
מרחם מבטן אמי
אלי אתה אל תרחק
ממני כי צרה קרובה
כי אין עוזר סבבוני
פרים רבים אבירי
בשן כתרוני פצו
עלי פיהם אריה
טרף ושאג כמים
נשפכתי והתפרדו
כל עצמותי היה
לבי כדונג נמס בתוך
מעי יבש כחרש
כחי ולשוני מדבק
מלקוחי ולעפר
מות תשפתני כי
סבבוני כלבים
עדת מרעים הקיפוני
כארי ידי ורגלי
אספר כל עצמותי
המה יביטו יראו
בי יחלקו בגדיהם לה
ועל לבושי יפילו
גורל ואתה יהוה
אל תרחק אילותי
לעזרתי חושה הצילה
מחרב נפשי מיד
כלב יחידתי הושיעני
מפי אריה ומקרני
רמים עניתני אספרה
שמך לאחי בתוך
קהל אהללך יראי
יהוה הללוהו כל
זרע יעקב כבדוהו
וגורו ממנו כל זרע
ישראל כי לא בזה
ולא שקץ ענות
עני ולא הסתיר
פניו ממנו ובשועו
אליו שמע מאתך
תהלתי בקהל רב
נדרי אשלם נגד
יראיו יאכלו ענוים
וישבעו יהללו יהוה
דרשיו יחי לבבכם
לעד יזכרו וישבו
אל יהוה כל אפסי
ארץ וישתחוו לפניך
כל משפחות גוים
כי ליהוה המלוכה
ומשל בגוים אכלו

וישתחוו כל דשני
ארץ לפניו יכרעו
כל יורדי עפר ונפשו
לא חיה זרע יעבדנו
יספר לאדני לדור
יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה

מזמור

לדוד יהוה רעי
לא אחסר בנאות
דשא ירביצני
על מי מנחות ינהלני
נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען
שמו גם כי אלך
בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה
עמדי שבטך ומש
ומשענתך המה
ינחמני תערך
לפני שלחן נגד
צררי דשנת
בשמן ראשי כוסי
רויה אך טוב
וחסד ירדפוני כל
ימי חיי ושבתי
בבית יהוה לארך
ימים לדוד מזמור

ליהוה

הארץ ומלואה
תבל וישבי בה
כי הוא על ימים
יסדה ועל נהרות
יכוננה מי יעלה
בהר יהוה ומי יקום
במקום קדשו נקי
כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא
נפשו ולא נשבע
למרמה ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה
מאלהי ישעו זה
דור דרשו מבקשי
פניך יעקב סלה
שאו שערים ראשי
ראשיכם והנשאו
פתחי עולם ויבוא
מלך הכבוד מי זה
זה מלך הכבוד
יהוה עזוז וגבור
יהוה גבור מלחמה
שאו שערים ראש
ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד מי הוא
זה מלך הכבוד
יהוה צבאות הוא
מלך הכבוד סלה

לדוד אליך

יהוה נפשי אשא
אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל
יעלצו איבי לי
גם כל קויך לא
יבשו יבשו הבוגדים
ריקם דרכיך יהוה
הודיעני ארחותיך
למדני הדריכני
באמתך ולמדני כי
אתה אלהי
ישעי אותך קויתי
כל היום זכר
רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם המה
חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך
זכר לי אתה למען
טובך יהוה טוב
וישר יהוה על כן
יורה חטאים בדרך
ידרך ענוים במשפט
וילמד ענוים דרכו
כל ארחות יהוה חסד
ואמת לנצרי בריתו
ועדתיו למען שמך
יהוה וסלחת לעוני
כי רב הוא מי זה
האיש ירא יהוה
יורנו בדרך יבחר
נפשו בטוב תלין
וזרעו יירש ארץ
סוד יהוה ליראיו
ובריתו להודיעם
עיני תמיד אל יהוה
כי הוא יוציא מרשת
רגלי פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני
צרות לבבי הרחיבו
ממצוקותי הוציאני
ראה עניי ועמלי
ושא לכל חטאותי
ראה איבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני
שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך
תם וישר יצרוני כי קויתיך
פדה אלהים את
ישראל מכל צרותיו

לדוד
שפטני יהוה כי
אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי
לא אמעד׃ בחנני
יהוה ונסני צרופה
כליותי ולבי׃ כי
חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך׃
לא ישבתי עם
מתי שוא ועם
נעלמים לא אבוא׃
שנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא
אשב׃ ארחץ בנקיון
כפי ואסבבה את
מזבחך יהוה׃ לשמע
בקול תודה ולספר
כל נפלאותיך׃ יהוה
אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך׃
אל תאסף עם
חטאים נפשי ועם
אנשי דמים חיי׃
אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד׃
ואני בתמי אלך פדני

וחנני׃ רגלי עמדה
במישור במקהלים
אברך יהוה׃

לדוד
יהוה אורי וישעי
ממי אירא יהוה
מעוז חיי ממי אפחד׃
בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי
צרי ואיבי לי המה
כשלו ונפלו׃ אם
תחנה עלי מחנה
לא יירא לבי אם
תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח׃
אחת שאלתי מאת
יהוה אותה אבקש
שבתי בבית יהוה
כל ימי חיי לחזות
בנעם יהוה ולבקר
בהיכלו׃ כי יצפנני
בסכה ביום רעה
יסתרני בסתר
אהלו בצור ירוממני׃
ועתה ירום ראשי
על איבי סביבותי

ואזבחה באהלו
זבחי תרועה אשירה
ואזמרה ליהוה׃
שמע יהוה קולי
אקרא וחנני ועננּי׃
לך אמר לבי בקשו
פני את פניך יהוה אבקש׃
אל תסתר פניך
ממני אל תט באף
עבדך עזרתי היית
אל תטשני ואל
תעזבני אלהי ישעי׃
כי אבי ואמי עזבוני
ויהוה יאספני׃ הורני
יהוה דרכך ונחני
בארח מישור למען
שוררי׃ אל תתנני
בנפש צרי כי קמו
בי עדי שקר ויפח חמס׃
לולא האמנתי
לראות בטוב יהוה
בארץ חיים׃ קוה
אל יהוה חזק ויאמץ
לבך וקוה אל יהוה׃
לדוד אליך יהוה

אקרא
צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני

ונמשלתי עם יורדי
בור׃ שמע קול תחנוני
בשועי אליך בנשאי
ידי אל דביר קדשך׃
אל תמשכני עם
רשעים ועם פעלי
און דברי שלום עם
רעיהם ורעה בלבבם׃
תן להם כפעלם וכרע
מעלליהם כמעשה
ידיהם תן להם השב
גמולם להם׃ כי לא
יבינו אל פעלת יהוה
ואל מעשה ידיו
יהרסם ולא יבנם׃
ברוך יהוה כי שמע
קול תחנוני׃ יהוה
עזי ומגני בו בטח
לבי ונעזרתי ויעלז
לבי ומשירי אהודנו׃
יהוה עז למו ומעוז
ישועות משיחו
הוא׃ הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃

מזמור

לדוד הבו ליהוה
בני אלים הבו
ליהוה כבוד ועז
הבו ליהוה כבוד
שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש קול
יהוה על המים אל
הכבוד הרעים יהוה
על מים רבים קול
יהוה בכח קול
יהוה בהדר קול יהוה
שבר ארזים וישבר
יהוה את ארזי
הלבנון וירקידם
כמו עגל לבנון ושר
שריון כמו בן ראמים
קול יהוה חצב
להבות אש קול
יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש
קול יהוה יחולל
אילות ויחשף
יערות ובהיכלו
כלו אמר כבוד
יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך
לעולם יהוה עז
לעמו יתן יהוה
יברך את עמו
בשלום

מזמור

שיר חנכת הבית
לדוד ארוממך יהוה
כי דליתני ולא שמחת
איבי לי יהוה אלהי
שועתי אליך ותרפאני
יהוה העלית מן
שאול נפשי חייתני
מיורדי בור זמרו
ליהוה חסידיו והודו
לזכר קדשו כי רגע
באפו חיים ברצונו
בערב ילין בכי ולבקר
רנה ואני אמרתי
בשלוי בל אמוט
לעולם יהוה ברצונך
העמדתה להררי עז
הסתרת פניך
הייתי נבהל אליך
יהוה אקרא ואל
אדני אתחנן מה
בצע בדמי ברדתי
אל שחת היודך
עפר היגיד אמתך
שמע יהוה וחנני

יהוה היה עזר לי
הפכת מספדי
למחול לי פתחת
שקי ותאזרני שמחה
למען יזמרך כבוד
ולא ידם יהוה אלהי
לעולם אודך

למנצח

מזמור לדוד בך
יהוה חסיתי אל
אבושה לעולם
בצדקתך פלטני
הטה אלי אזנך
מהרה הצילני היה
לי לצור מעוז
לבית מצודות להושיעני
כי סלעי ומצודתי
אתה ולמען שמך
תנחני ותנהלני תו
תוציאני מרשת
זו טמנו לי כי אתה
מעוזי בידך אפקיד
רוחי פדיתה אותי
יהוה אל אמת
שנאתי השמרים
הבלי שוא ואני אל
יהוה בטחתי אגילה

ואשמחה בחסדך
אשר ראית את
עניי ידעת בצרות
נפשי ולא הסגרתני
ביד אויב העמדת
במרחב רגלי חנני
יהוה כי צר לי עששה
בכעס עיני נפשי
ובטני כי כלו ביגון
חיי ושנותי באנחה
כשל בעוני כחי ועצמי
עששו מכל צררי
הייתי חרפה ולשכני
מאד ופחד למידעי
ראי בחוץ נדדו ממ
ממני נשכחתי כ
כמת מלב הייתי
ככלי אבד כי שמ
שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בה
בהוסדם יחד עלי
לקחת נפשי זממו
ואני עליך בטחתי
יהוה אמרתי אלהי
אתה בידך עתתי
הצילני מיד אויבי
ומרדפי האירה
פניך על עבדך
הושיעני בחסדך

יהוה אל אבושה
כי קראתיך יבשו
רשעים ידמו לשאול
תאלמנה שפתי
שקר הדוברות על
צדיק עתק בגאוה
ובוז מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך
נגד בני אדם תסתירם
בסתר פניך מרכסי
איש תצפנם בסכה
מריב לשנות ברוך
יהוה כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור
ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול
תחנוני בשועי
אליך אהבו את
יהוה כל חסידיו
אמונים נוצר יהוה
ומשלם על יתר
עושה גאוה חזקו
ויאמץ לבבכם
כל המיחלים ליהוה

לדוד

משכיל אשרי נשוי
פשע כסוי חטאה
אשרי אדם לא יחשב
יהוה לו עון ואין
ברוחו רמיה כי
החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום
כי יומם ולילה תכבד
עלי ידך נהפך לשדי
בחרבוני קיץ סלה
חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי
אמרתי אודה עלי
פשעי ליהוה ואתה
נשאת עון חטאתי
סלה על זאת יתפלל
כל חסיד אליך
לעת מצא רק לשטף
מים רבים אליו לא
יגיעו אתה סתר
לי מצר תצרני רני
פלט תסובבני סלה
אשכילך ואורך
בדרך זו תלך איעצה
עליך עיני אל תהיו
כסוס כפרד אין הבין
במתג ורסן עדיו
לבלום בל קרב אליך
רבים מכאובים

לרשע והבוטח
ביהוה חסד יסובבנו
שמחו ביהוה וגילו
צדיקים והרנינו
כל ישרי לב

רננו

צדיקים ביהוה
לישרים נאוה
תהלה הודו ליהוה
בכנור בנבל עשור
זמרו לו שירו לו
שיר חדש היטיבו
נגן בתרועה כי
ישר דבר יהוה וכל
מעשהו באמונה
אהב צדקה ומשפט
חסד יהוה מלאה
הארץ בדבר יהוה
שמים נעשו וברוח
פיו כל צבאם כנס
כנד מי הים נתן
באוצרות תהומות
ייראו מיהוה כל
הארץ ממנו יגורו
כל ישבי תבל כי
הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמד

יהוה הפיר עצת
גוים הניא מחשבות
עמים רבות מחשבות
בלב איש ועצת
יהוה היא תקום
עצת יהוה לעולם
תעמד מחשבות
לבו לדר ודר אשרי
הגוי אשר יהוה
אלהיו העם בחר
לנחלה לו משמים
הביט יהוה ראה
את כל בני האדם
ממכון שבתו השגיח
אל כל ישבי הארץ
היצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם
אין המלך נושע ברב
חיל גבור לא ינצל
ברב כח שקר
הסוס לתשועה וברב
חילו לא ימלט הנה
עין יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו
להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב נפשנו
חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא כי בו
ישמח לבנו כי בשם

קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה
עלינו כאשר יחלנו
לך׃

לדוד

בשנותו את טעמו
לפני אבימלך
ויגרשהו וילך׃
אברכה את יהוה
בכל עת תמיד
תהלתו בפי׃ ביהוה
תתהלל נפשי ישמעו
ישמעו ענוים וישמחו׃
גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו
יחדו׃ דרשתי את
יהוה וענני ומכל
מגורותי הצילני׃
הביטו אליו ונהרו
ופניהם אל יחפרו׃
זה עני קרא ויהוה
שמע ומכל צרותיו
הושיעו׃ חנה
מלאך יהוה סביב
ליראיו ויחלצם׃
טעמו וראו כי טוב
יהוה אשרי הגבר

יחסה בו׃ יראו את
יהוה קדשיו כי אין
מחסור ליראיו׃
כפירים רשו ורעבו
ודרשי יהוה לא
יחסרו כל טוב׃ לכו
בנים שמעו לי יראת
יהוה אלמדכם׃ מי
האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב׃
נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר
מרמה׃ סור מרע
ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו׃ עיני
יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃
פני יהוה בעשי רע
להכרית מארץ זכרם׃
צעקו ויהוה שמע
ומכל צרותם הצילם׃
קרוב יהוה לנשברי
לב ואת דכאי רוח
יושיע׃ רבות רעות
צדיק ומכלם יצילנו
יהוה׃ שמר כל
עצמתיו אחת מהנה
לא נשברה׃ תמותת
רשע רעה ושנאי

צדיק יאשמו׃ פודה
יהוה נפש עבדיו ולא
יאשמו כל החסים
בו׃

לדוד

ריבה יהוה את
יריבי לחם את לחמי׃
החזק מגן וצנה
וקומה בעזרתי׃ והרק
חנית וסגר לקראת
רדפי אמר לנפשי
ישעתך אני׃ יבשו
נפשי ויכלמו מבקשי
אחור ויחפרו חשבי יסגו
רעתי׃ יהיו כמץ ל
לפני רוח ומלאך
יהוה דוחה׃ יהי דרכם
חשך וחלקלקות
ומלאך יהוה רדפם׃
כי חנם טמנו לי
שחת רשתם חנם
חפרו לנפשי׃ תבא
תבואהו שואה לא ידע
ורשתו אשר טמן
תלכדו בשואה יפל
בה׃ ונפשי תגיל

ביהוה תשיש בישועתו׃
כל עצמותי תאמרנה
יהוה מי כמוך מציל
עני מחזק ממנו ועני
ואביון מגזלו׃ יקומון
עדי חמס אשר לא
ידעתי ישאלוני׃ יש
ישלמוני רעה תחת
טובה שכול לנפשי׃
ואני בחלותם לבושי
שק עניתי בצום נפשי
ותפלתי על חיקי ת
תשוב׃ כרע כאח לי
התהלכתי כאבל
אם קדר שחותי׃ ו
ובצלעי שמחו ו
ונאספו נאספו עלי
נכים ולא ידעתי
קרעו ולא דמו׃ ב
בחנפי לעגי מעוג
חרק עלי שנימו׃ א
אדני כמה תראה
השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי׃
אודך בקהל רב בעם
עצום אהללך׃ אל
ישמחו לי איבי שקר לי
שנאי חנם יקרצו

עון: כי לא שלום
ידברו ועל רגעי ארץ
דברי מרמות יחשבון:
וירחיבו עלי פיהם
אמרו האח האח ראתה
עינינו: ראיתה יהוה
אל תחרש אדני אל
תרחק ממני: העירה
והקיצה למשפטי
אלהי ואדני לריבי:
שפטני כצדקך יהוה
אלהי ואל ישמחו
לי: אל יאמרו בלבם
האח נפשנו אל יאמרו
בלענוהו: יבשו ויחפרו
יחדו שמחי רעתי
ילבשו בשת וכלמה
המגדילים עלי: ירנו
וישמחו חפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל
יהוה החפץ שלום
עבדו: ולשוני תהגה
צדקך כל היום
תהלתך:

למנצח

לעבד יהוה לדוד:

נאם פשע לרשע
בקרב לבי אין פחד
אלהים לנגד עיניו:
כי החליק אליו בעיניו (עליו)
למצא עונו לשנא:
דברי פיו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב:
און יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא
טוב רע לא ימאס:
יהוה בהשמים חסדך
אמונתך עד שחקים:
צדקתך כהררי אל
משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה
תושיע יהוה: מה
יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך
יחסיון: ירוין מדשן
ביתך ונחל עדניך
תשקם: כי עמך
מקור חיים באורך
נראה אור: משך
חסדך לידעיך
וצדקתך לישרי לב:
אל תבואני רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני:
שם נפלו פעלי און

דחו ולא יכלו קום:

לדוד

אל תתחר
במרעים אל תקנא
בעשי עולה: כי
כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבולון: בטח
ביהוה ועשה
טוב שכן ארץ ות
ורעה אמונה: והתענג
על יהוה ויתן לך
משאלות לבך: גול
על יהוה דרכך ובטח
עליו והוא יעשה:
והוציא כאור צדקך ומשפטיך
כצהרים: דום ליהוה
והתחולל לו: אל תתחר
במצליח דרכו באיש
עשה מזמות: הרף
מאף ועזב חמה
אל תתחר אך להרע:
כי מרעים יכרתון:
וקוי יהוה המה יירשו ארץ:
וענוים ירשו ארץ והתענגו על
רב שלום: זמם רשע
לצדיק וחרק עליו שניו:
אדני ישחק לו כי ראה

ועוד מעט ואין רשע והתבוננת
על מקומו ואיננו:

יבא יומו: חרב פתחו
רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון
לטבוח ישרי דרך:
חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה:
טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים:
כי זרועות רשעים
תשברנה וסומך
צדיקים יהוה: יודע
יהוה ימי תמימים
ונחלתם לעולם תהיה:
לא יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו:
כי רשעים יאבדו
ואיבי יהוה כיקר כרים
כלו בעשן כלו: לוה
רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן: כי מברכיו
יירשו ארץ ומקלליו
יכרתו: מיהוה מצעדי
גבר כוננו ודרכו יחפץ:
כי יפל לא יוטל כי
יהוה סומך ידו: נער
הייתי גם זקנתי ולא
ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם:

כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה סור
מרע ועשה טוב ושכן
לעולם כי יהוה אהב
משפט ולא יעזב
את חסידיו לעולם
נשמרו וזרע רשעים
נכרת צדיקים יי
ירשו ארץ וישכנו
לעד עליה פי צדיק
יהגה חכמה ולשונו
תדבר משפט תורת
אלהיו בלבו לא
תמעד אשריו יצפה
רשע לצדיק ומבקש
להמיתו יהוה לא
יעזבנו בידו ולא יר
ירשיענו בהשפטו
קוה אל יהוה ושמר
דרכו וירוממך לרשת
ארץ בהכרת רשעים
תראה ראיתי רשע
עריץ ומתערה כאזרח
רענן ויעבר והנה
איננו ואבקשהו
ולא נמצא שמר
תם וראה ישר כי
אחרית לאיש ש

שלום ופשעים נשמדו
יחדו אחרית רשעים
נכרתה ותשועת
צדיקים מיהוה מע
מעוזם בעת צרה
ויעזרם יהוה ויפלטם
יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו

מזמור לדוד

להזכיר יהוה אל
בקצפך תוכיחני
ובחמתך תיסרני כי
חציך נחתו בי
ותנחת עלי ידך
אין מתם בבשרי
מפני זעמך אין שלום
בעצמי מפני חטאתי
כי עונותי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו
ממני הבאישו נמקו
חבורתי מפני אולתי
נעויתי שחותי עד מאד
כל היום קדר הלכתי
כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי
נפוגותי ונדכיתי עד

מאד שאגתי מנהמת
לבי אדני נגדך כל
תאותי ואנחתי ממך
לא נסתרה לבי
סחרחר עזבני כחי
ואור עיני גם הם
אין אתי אהבי
ורעי מנגד נגעי וע
יעמדו וקרובי מרחק
עמדו וינקשו מבקשי
נפשי ודרשי רעתי
דברו הוות ומרמות
כל היום יהגו ואני
כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח
פיו ואהי כאיש
אשר לא שמע ואין
בפיו תוכחות כי לך
יהוה הוחלתי אתה
תענה אדני אלהי
כי אמרתי פן ישמחו
לי במוט רגלי
על עלי הגדילו
כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד
כי עוני אגיד אדאג
מחטאתי ואיבי חיים
עצמו ורבו שנאי

שקר ומשלמי רעה
תחת טובה ישטנוני
תחת רדפי טוב אל
תעזבני יהוה אלהי אל תרחק
ממני חושה לעזרתי
אדני תשועתי

למנצח

לידיתון מזמור
לדוד אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בל
בלשוני אשמרה לפי
מחסום בעד רשע
לנגדי נאלמתי דומיה
החשיתי מטוב וכאבי
נעכר חם לבי בקרבי
בהגיגי תבער אש ד
דברתי בלשוני הודי
הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה היא
אדעה מה חדל אני
הנה טפחות נתתה
ימי וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם
נצב סלה אך בצלם
יתהלך איש אך
הבל יהמיון יצבר

ולא ידע מי אספם
ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא מכל
פשעי הצילני חרפת
נבל אל תשימני נא
נאלמתי לא אפתח
פי כי אתה עשית הס
סר מעלי נגעך מת
גרת ידך אני כליתי
בתוכחות על עון יסרת
איש ותמס כעש חמו
דו אך הבל כל
אדם סלה שמעה
תפלתי יהוה ושועתי
האזינה אל דמעתי
אל תחרש כי גר אנכי
עמך תושב ככל אבותי
השע ממני ואבליגה
בטרם אלך ואינני

למנצח

לדוד מזמור קוה
קויתי יהוה ויט אלי
וישמע שועתי
ויעלני מבור שאון
מטיט היון ויקם
על סלע רגלי כונן

אשרי ויתן בפי שיר
חדש תהלה לאלהינו
יראו רבים וייראו
ויבטחו ביהוה אשרי
הגבר אשר שם יהוה
מבטחו ולא פנה
אל רהבים ושטי כזב
רבות עשית אתה
יהוה אלהי נפלאתיך
ומחשבתיך אלינו
אין ערך אליך אגידה
ואדברה עצמו מספר
זבח ומנחה לא חפצת
אזנים כרית לי עולה
וחטאה לא שאלת
אז אמרתי הנה
באתי במגלת ספר
כתוב עלי לעשות
רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי
בשרתי צדק בקהל
רב הנה שפתי
לא אכלא יהוה
אתה ידעת צדקתך
לא כסיתי בתוך לבי
אמונתך ותשועתך
אמרתי לא כחדתי
חסדך ואמתך לקהל רב
אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני
חסדך ואמתך

תמיד יצרוני כי
אפפו עלי רעות עד
אין מספר השיגוני
עונתי ולא יכלתי
לראות עצמו משערות
ראשי ולבי
עזבני רצה יהוה
להצילני יהוה לעזרתי
חושה יבשו ויחפרו
יחד מבקשי נפשי
לספותה יסגו אחור
ויכלמו חפצי רעתי
ישמו על עקב בשתם
האמרים לי האח האח
ישישו וישמחו בך
כל מבקשיך יאמרו
תמיד יגדל
יהוה אהבי תשועתך
ואני עני ואביון
אדני יחשב לי
עזרתי ומפלטי
אתה אלהי
אל תאחר
למנצח מזמור
לדוד

אשרי

משכיל אל דל

ביום רעה ימלטהו
יהוה יהוה ישמרהו
ויחיהו ואשר בארץ
ואל תתנהו בנפש
איביו יהוה יסעדנו
על ערש דוי כל
משכבו הפכת בחליו
אני אמרתי יהוה
חנני רפאה נפשי
כי חטאתי לך אויבי
יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו
ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ
און לו יצא לחוץ
ידבר יחד עלי יתלחשו
כל שנאי עלי יחשבו
רעה לי דבר בליעל
יצוק בו ואשר שכב
לא יוסיף לקום גם
איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל
לחמי הגדיל עלי
עקב ואתה
יהוה חנני והקימני
ואשלמה להם בזאת
ידעתי כי חפצת בי
כי לא יריע איבי עלי

ואני בתמי תמכת
בי ותציבני לפניך
לעולם ברוך יהוה
אלהי ישראל מ
מהעולם אמן ואמן ועד העולם

למנצח

משכיל לבני קרח
כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשי תערג
אליך אלהים צמאה
נפשי לאלהים לאל
חי מתי אבוא וא
ואראה פני אלהים
היתה לי דמעתי
לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום
איה אלהיך אלה
אזכרה ואשפכה
עלי נפשי כי אעבר
בסך אדדם עד בית
אלהים בקול רנה
ותודה המון חוגג
מה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי
הוחלי לאלהים כי

עוד אודנו ישועות
פניו אלהי עלי נפשי
תשתוחח על כן אז
אזכרך מארץ ירדן
וחרמונים מהר
מצער תהום אל
תהום קורא לקול
צנוריך כל משבריך
וגליך עלי עברו יום
יומם יצוה יהוה
חסדו ובלילה שירה
עמי תפלה לאל חיי
אומרה לאל סלעי
למה שכחתני למה
קדר אלך בלחץ אויב
ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי
באמרם אלי כל
היום איה אלהיך
מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו
ישועת פני ואלהי

שפטני

אלהים וריבה ריבי
מגוי לא חסיד
מאיש מרמה ועו
ועולה תפלטני כי
אתה אלהי מעוזי
למה זנחתני למה
קדר אתהלך בלחץ
אויב שלח אורך
ואמתך המה ינחוני
יביאוני אל הר
קדשך ואל משכ
משכנותיך ואבואה
אל מזבח
אלהים אל אל
שמחת גילי
ואודך בכנור אלהים
אלהי מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי
עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישו
ישועת פני ואלהי

למנצח

לבני קרח משכיל
אלהים באזנינו
שמענו אבותינו
ספרו לנו פעל פעלת
בימיהם בימי קדם

אתה ידך גוים הורשת
ותטעם תרע לאמים
ותשלחם כי לא
בחרבם ירשו ארץ
וזרועם לא הושיעה
למו כי ימינך וזרועך
ואור פניך כי רציתם
אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות
יעקב בך צרינו נ
ננגח בשמך נבוס
קמינו כי לא בקשתי
אבטח וחרבי לא
תושיעני כי הושעתנו
מצרינו ומשנאינו
הבישות באלהים
הללנו כל היום נ
ושמך לעולם נודה
סלה אף זנחת
ותכלימנו ולא תצא אלהים
בצבאותינו תשיבנו
אחור מני צר ומש
ומשנאינו שסו למו
תתננו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו תמכ
תמכר עמך בלא הון
ולא רבית במחיריהם
תשימנו חרפה מ

לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו תשי
תשימנו משל בגוים
מנוד ראש בלאמים
כל היום כלמתי נגד
נגדי ובשת פני כס
כסתני מקול מחרף
ומגדף מפני אויב
ומתנקם כל זאת
באתנו ולא שכחנוך
ולא שקרנו בבריתך
לא נסוג אחור לבנו
ותט אשרינו מני
ארחך כי דכיתנו
במקום תנים ותכס
עלינו בצלמות
אם שכחנו שם
אלהינו ונפרש
כפינו לאל זר הלא
אלהים יחקר זאת
כי הוא ידע תעלמות לב
כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה
עורה למה תישן
אדני הקיצה אל
תזנח למה פניך לנצח
תסתיר תשכח ענינו
ולחצנו כי שחה

לעפר נפשנו דבקה
לארץ בטננו קומה
עזרתה לנו ופדנו
למען חסדך

למנצח

על ששנים לבני
קרח משכיל שיר
ידידת רחש לבי
דבר טוב אמר אני
מעשי למלך
לשוני עט סופר
מהיר יפיפית
מבני אדם הוצק
חן בשפתותיך על
כן ברכך אלהים
לעולם חגור חרבך
על ירך גבור הודך
והדרך והדרך צלח
רכב על דבר אמת
וענוה צדק ותורך
נוראות ימינך חציך
שנונים עמים תחתיך
יפלו בלב אויבי המלך
כסאך אלהים עולם
ועד שבט מישר
שבט מלכותך אהבת

צדק ותשנא רשע
על כן משחך אלהים
אלהיך שמן ששון
מחבריך מר ואהלות
קציעות כל בגדתיך
מן היכלי שן מני
שמחוך בנות מלכים
ביקרותיך נצבה
שגל לימינך בכתם
אופיר שמעי בת
וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית
אביך ויתאו המלך
יפיך כי הוא אדניך
והשתחוי לו ובת
צר במנחה פניך
יחלו עשירי עם
כל כבודה בת מלך
פנימה ממשבצות
זהב לבושה לרקמות
תובל למלך בתולות
אחריה רעותיה
מובאות לך תובלנה
בשמחת וגיל תבאינה
בהיכל מלך תחת
אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל
הארץ אזכירה

שמך בכל דר ודר על
כן עמים יהודוך
לעלם ועד

למנצח

לבני קרח על
עלמות שיר אלהים
לנו מחסה ועז עזרה
בצרות נמצא מאד
על כן לא נירא בהמיר
ארץ ובמוט הרים
בלב ימים יהמו
יהמו יחמרו מימיו
ירעשו הרים בגאותו
סלה נהר פלגיו יש
ישמחו עיר אלהים
קדש משכני עליון
אלהים בקרבה בל
תמוט יעזרה אלהים
לפנות בקר המו
גוים מטו ממלכות נתן
בקולו תמוג ארץ
יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי
יעקב סלה לכו חזו
מפעלות יהוה אלהים
אשר שם שמות

בארץ משבית
מלחמות עד קצה
הארץ קשת ישבר
וקצץ חנית עגלות
ישרף באש הרפו
ודעו כי אנכי אלהים
ארום בגוים ארום
בארץ יהוה צבאות
עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה

למנצח

לבני קרח מזמור
כל העמים תקעו
כף הריעו לאלהים
בקול רנה כי יהוה
עליון נורא מלך
גדול על כל הארץ
ידבר עמים תחתינו
ולאמים תחת רגלינו
יבחר לנו את נחלתנו
את גאון יעקב
אשר אהב סלה עלה
אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר
זמרו אלהים זמרו

זמרו למלכנו זמרו
כי מלך כל הארץ
אלהים זמרו משכיל
מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על
כסא קדשו נדיבי
עמים נאספו עם אלהי
אברהם כי לאלהים
מגני ארץ מאד
נעלה
שיר מזמור לבני קרח

גדול

יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר
קדשו יפה נוף משוש
כל הארץ הר ציון
ירכתי צפון קרית
מלך רב אלהים ב
בארמנותיה נודע
למשגב כי הנה ה
המלכים נועדו עברו
יחדו המה ראו כן
תמהו נבהלו נחפזו
רעדה שם חיל כיולדה אחזתם
ברוח קדים תשבר
אניות תרשיש כאשר

כאשר שמענו כן
ראינו בעיר יהוה
צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד
עולם סלה דמינו
אלהים חסדך
בקרב היכלך כשמך
אלהים כן תהלתך
על קצוי ארץ צדק
מלאה ימינך יש
ישמח הר ציון ב
תגלנה בנות יהודה
למען משפטיך סבו
ציון והקיפוה ספרו
מגדליה שיתו לבכם
לחילה פסגו ארמנותיה פסגו
למען תספרו לדור
אחרון כי זה אלהים
אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו על מות

למנצח

לבני קרח מזמור
שמעו זאת כל
העמים האזינו
כל ישבי חלד גם
בני אדם גם בני

איש עשיר עשיר יחד
ואביון פי ידבר
חכמות והגות לבי
תבונות אטה
למשל אזני אפתח
בכנור חידתי למה
אירא בימי רע עון
עקבי יסבני הבטחים
על חילם וברב ע
עשרם יתהללו אח
לא פדה יפדה איש
לא יתן לאלהים
כפרו ויקר פדיון
נפשם וחדל לעולם
ויחי עוד לנצח לא
יראה השחת כי
יראה חכמים ימותו
יחד כסיל ובער
יאבדו ועזבו לאחרים
חילם קרבם בתימו
לעולם משכנתם
לדר ודר קראו בש
בשמותם עלי א
אדמות ואדם ביקר
בל ילין נמשל כ
כבהמות נדמו זה
דרכם כסל למו
ואחריהם בפיהם

ירצו סלה כצאן
לשאול שתו מות
ירעם וירדו בם
ישרים לבקר וצירם ויצורם
לבלות שאול מזבל
לו אך אלהים יפ
דה נפשי מיד שאול
כי יקחני סלה אל
תירא כי יעשר איש
כי ירבה כבוד ביתו
כי לא במותו יקח
הכל לא ירד אחריו
כבודו כי נפשו בחייו
יברך ויודך כי תיטיב
לך תבוא עד דור
אבותיו עד נצח לא יראו
אור אדם ביקר
ולא יבין נמשל כב
כבהמות נדמו

מזמור
לאסף אל אלהים
יהוה דבר ויקרא
ארץ ממזרח שמש
עד מבאו מציון
מכלל יפי אלהים

הופיע יבא אלהינו
ואל יחרש אש
לפניו תאכל וסביביו
נשערה מאד יקרא
אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו
אספו לי חסידי
כרתי בריתי עלי
זבח ויגידו שמים
צדקו כי אלהים
שפט הוא סלה
שמעה עמי ואדברה
ישראל ואעידה
בך אלהים אלהיך
אנכי לא על זבחיך
אוכיחך ועולתיך
לנגדי תמיד לא
אקח מביתך פר
ממכלאתיך עתודים
כי לי כל חיתו יער
בהמות בהררי אלף
ידעתי כל עוף
הרים וזיז שדי
עמדי אם ארעב
לא אמר לך כי לי
תבל ומלאה האוכל
בשר אבירים ודם
עתודים אשתה

זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך
וקראני ביום צרה
אחלצך ותכבדני
ולרשע אמר אלהים
מה לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי
פיך ואתה שנאת
מוסר ותשלך דברי
אחריך אם ראית
גנב ותרץ עמו ועם
מנאפים חלקך פיך
שלחת ברעה ולשונך
תצמיד מרמה תשב
באחיך תדבר בבן
אמך תתן דפי א
אלה עשית והחרשתי
דמית היות אהיה
כמוך אוכיחך
ואערכה לעיניך
בינו נא זאת שכחי
אלוה פן אטרף
ואין מציל זבח
תודה יכבדנני ושם
דרך אראנו בישע
אלהים

למנצח

מזמור לדוד בבוא אליו
נתן הנביא
כאשר בא אל בת
שבע חנני אלהים
כחסדך כרב רחמיך
מחה פשעי הרבה
כבסני מעוני ומחטאתי
טהרני כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד
לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי
למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך
הן בעוון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי
הן אמת חפצת
בטחות ובסתם
חכמה תודיעני
תחטאני באזוב
ואטהר תכבסני
ומשלג אלבין תשמ
תשמיעני ששון
ושמחה תגלנה ע
עצמות דכית הסתר
פניך מחטאי וכל
עונתי מחה לב
טהור ברא לי אלהים

ורוח נכון חדש בקרבי
אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח
ממני השיבה לי
ששון ישעך ורוח
נדיבה תסמכני
אלמדה פשעים
דרכיך וחטאים א
אליך ישובו הצילני
מדמים אלהים אלהי
תשועתי תרנן לשוני
צדקתך אדני שפתי
תפתח ופי יגיד
תהלתך כי לא תחפץ
זבח ואתנה עולה
לא תרצה זבחי
אלהים רוח נשברה
לב נשבר ונדכה
אלהים לא תבזה
היטיבה ברצונך
את ציון תבנה
חומות ירושלם
אז תחפץ זבחי
צדק עולה וכליל
אז יעלו על מזבחך
פרים

למנצח

משכיל לדוד בבוא
דואג האדמי ויגד
לשאול ויאמר לו
בא דוד אל בית
אחימלך מה תתהלל
ברעה הגבור חסד
אל כל היום הוות
תחשב לשונך כתער
מלטש עשה רמיה
אהבת רע מטוב
שקר מדבר צדק
סלה אהבת כל
דברי בלע לשון
מרמה גם אל
יתצך לנצח יחתך
ויסחך מאהל ושרשך
מארץ חיים סלה
ויראו צדיקים וייראו
ועליו ישחקו הנה
הגבר לא ישים
אלהים מעוזו ויבטח
ברב עשרו יעז בהותו
ואני כזית רענן בבית
אלהים בטחתי
בחסד אלהים עולם
ועד אודך לעולם
כי עשית ואקוה
שמך כי טוב נגד

חסידיך

חסידיך

למנצח

על מחלת משכיל
לדוד אמר נבל
בלבו אין אלהים
השחיתו והתעיבו
עול אין עשה טוב
אלהים משמים
השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל
דרש את אלהים
כלו סג יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין
גם אחד הלא ידעו
פעלי און אכלי
עמי אכלו לחם
אלהים לא קראו יהוה
שם פחדו פחד לא
היה פחד כי אלהים
פזר עצמות חנך
הבשתה כי אלהים
מאסם מי יתן מציון
ישעות ישראל בשוב
אלהים שבות עמו יהוה
יגל יעקב ישמח
ישראל

למנצח

בנגינות משכיל
לדוד בבוא הזיפים
ויאמרו לשאול הלא
דוד מסתתר
עמנו אלהים בשמך
הושיעני ובגבורתך
תדינני אלהים שמע
תפלתי תפלתי האזינה לאמרי פי
כי זרים קמו עלי
ועריצים בקשו נפשי
לא שמו אלהים
לנגדם סלה הנה
אלהים עזר לי אדני ישיב
בסמכי נפשי ישוב
הרע לשררי באמתך
הצמיתם בנדבה
אזבחה לך אודה
שמך יהוה כי טוב
כי מכל צרה הצילני
ובאיבי ראתה עיני

למנצח

בנגינות משכיל
לדוד האזינה אלהים

תפלתי ואל תתעלם
מתחנתי הקשיבה
לי וענני אריד
בשיחי ואהימה
מקול אויב מפני
עקת רשע כי ימיטו
עלי און ובאף ישטמוני
לבי יחיל
בקרבי ואימות מות
נפלו עלי יראה ורעד
יבא בי ותכסני
פלצות ואמר מי
יתן לי אבר כיונה
אעופה ואשכנה
הנה ארחיק נדד
אלין במדבר סלה
אחישה מפלט לי
מרוח סעה מסער
בלע אדני פלג
לשונם כי ראיתי
חמס וריב בעיר
יומם ולילה יסובבה
על חומתיה ואון
ועמל בקרבה הוות
בקרבה ולא ימיש
מרחבה תך ומרמה
כי לא אויב יחרפני
ואשא לא משנאי

עלי הגדיל ואסתר
ממנו ואתה אנוש
כערכי אלופי ומידעי
אשר יחדו נמתיק
סוד בבית אלהים
נהלך ברגש ישימות
עלימו ירדו שאול
חיים כי רעות במגורם
בקרבם אני אל
אלהים אקרא ויהוה
יושיעני ערב ובקר
וצהרים אשיחה
ואהמה וישמע קולי
פדה בשלום נפשי
מקרב לי כי ברבים
היו עמדי
ישמע אל ויענם
וישב קדם סלה
אשר אין חליפות
למו ולא יראו אלהים
שלח ידיו בשלמיו
חלל בריתו חלקו
מחמאת פיו וקרב לבו
רכו דבריו משמן
והמה פתחות
השלך על יהוה יהבך
והוא יכלכלך לא
יתן לעולם מוט
לצדיק ואתה אלהים

תורידם לבאר
שחת אנשי דמים
ומרמה לא יחצו
ימיהם ואני אבטח
בך

למנצח

על יונת אלם רחקים
לדוד מכתם באחז
אתו פלשתים בגת
חנני אלהים כי
שאפני אנוש כל
היום לחם ילחצני
שאפו שוררי כל
היום כי רבים לחמים
לי מרום יום אירא
אני אליך אבטח
באלהים אהלל
דברו באלהים בטחתי
לא אירא מה יעשה
בשר לי כל היום
דברי יעצבו עלי
כל מחשבתם לרע
יגורו יצפינו המה
עקבי ישמרו כאשר
קוו נפשי על און

פלט למו באף עמים
הורד אלהים נדי
ספרתה אתה שימה
דמעתי בנאדך הלא
בספרתך אז ישובו
אויבי אחור ביום
אקרא זה ידעתי כי
אלהים לי באלהים
אהלל דבר ביהוה
אהלל דבר באלהים
בטחתי לא אירא
מה יעשה אדם לי
עלי אלהים נדריך
אשלם תודת לך
כי הצלת נפשי ממות הלא
רגלי מדחי להתהלך
לפני אלהים באור
החיים

למנצח

אל תשחת לדוד
מכתם בברחו מפני
שאול במערה חנני
אלהים חנני כי בך
חסיה נפשי ובצל
כנפיך אחסה עד
יעבר הוות אקרא

לאלהים עליון לאל
גמר עלי ישלח מ
משמים ויושיעני
חרף שאפי סלה
ישלח אלהים חסדו
ואמתו נפשי בתוך
לבאם אשכבה
לוהטים בני אדם
שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה
רומה על השמים
אלהים על כל הארץ
כבודך רשת הכינו
לפעמי כפף נפשי
כרו לפני שיחה
נפלו בתוכה סלה
נכון לבי אלהים
נכון לבי אשירה
ואזמרה עורה
כבודי עורה הנבל
וכנור אעירה שחר
אודך בעמים אדני
אזמרך בלאמים
כי גדול עד שמים
חסדך ועד שחקים
אמתך רומה על
השמים אלהים
על כל הארץ כבודך

הארץ כבודך

למנצח

אל תשחת לדוד
מכתם האמנם אלם
צדק תדברון מישו
מישרים תשפטו
בני אדם אף בלב
עולת תפעלון בארץ
חמס ידיכם תפלסון
זרו רשעים מרחם
תעו מבטן דברי
כזב חמת למו כד
כדמות חמת נחש
כמו פתן חרש יאטם
אזנו אשר לא
ישמע לקול מלחשים
חובר חברים מחכם
אלהים הרס שנימו
בפימו מלתעות
כפירים נתץ יהוה
ימאסו כמו מים
יתהלכו למו ידרך
חצו כמו יתמללו
כמו שבלול תמס
יהלך נפל אשת
בל חזו שמש בטרם

יבינו סירתיכם אט
אטד כמו חי כמו
חרון ישערנו ישמח
צדיק כי חזה נקם
פעמיו ירחץ בדם
הרשע ויאמר אדם
אך פרי לצדיק אך
יש אלהים שפטים
בארץ

למנצח

אל תשחת לדוד
מכתם בשלח שאול
שאול וישמרו את
הבית להמיתו הצ
הצילני מאיבי א
אלהי ממתקוממי
תשגבני הצילני
מפעלי און ומאנשי
דמים הושיעני כי
הנה ארבו לנפשי
יגורו עלי עזים לא
פשעי ולא חטאתי
יהוה בלי עון ירצון
ויכוננו עורה לקראתי
וראה ואתה יהוה
אלהים צבאות

אלהי ישראל הקיצה
לפקד כל הגוים אל
תחן כל בגדי און ס
סלה ישובו לערב
יהמו ככלב ויסובבו
עיר הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפתותיהם
כי מי שמע ואתה
יהוה תשחק למו ת
תלעג לכל גוים עזו
אליך אשמרה כי
אלהים משגבי אלהי
חסדו יקדמני אלהים
יראני בשררי אל
תהרגם פן ישכחו
עמי הניעמו בחילך
והורידמו מגננו א
אדני חטאת פימו
דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה
ומכחש יספרו
כלה בחמה כלה
ואינמו וידעו כי
אלהים משל ביעקב
לאפסי הארץ סלה
וישבו לערב יהמו
ככלב ויסובבו עיר
המה ינועון לאכל

המה לא ישבעו וילינו
ואני אשיר עזך
וארנן לבקר חסדך
כי היית משגב לי
ומנוס ביום צר לי
עזי אליך אזמרה
כי אלהים משגבי
אלהי חסדי

למנצח

על שושן עדות
מכתם לדוד ללמד
בהצותו את ארם
נהרים ואת ארם
צובה וישב יואב
ויך את אדום בגיא
מלח שנים עשר
אלף אלהים זנחתנו
פרצתנו אנפת
תשובב לנו הרעשתה
ארץ פצמתה רפה
שבריה כי מטה
הראית עמך קשה
השקיתנו יין תרעלה
נתתה ליראיך נס
להתנוסס מפני
קשט סלה למען

יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך
ועננו אלהים דבר
בקדשו אעלזה
אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד
לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי מואב
סיר רחצי
על אדום אשליך
נעלי עלי פלשת
התרועעי מי יבלני
עיר מצור מי נחני
עד אדום הלא
אתה אלהים זנחתנו ולא
תצא אלהים בצבאותינו
הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה
חיל והוא יבוס
צרינו

למנצח

על נגינת לדוד
שמעה אלהים
רנתי הקשיבה

תפלתי מקצה
הארץ אליך אקרא
בעטף לבי בצור
ירום ממני תנחני
כי היית מחסה לי
מגדל עז מפני אויב
אגורה באהלך
עולמים אחסה
בסתר כנפיך סלה
כי אתה אלהים
שמעת לנדרי נתת
ירשת יראי שמך
ימים על ימי מלך
תוסיף שנותיו כמו
דר ודר ישב עולם
לפני אלהים חסד
ואמת מן ינצרהו
כן אזמרה שמך
לעד לשלמי נדרי
יום יום

למנצח

על ידותון מזמור
לדוד אך אל אלהים
דומיה נפשי ממנו
ישועתי אך הוא
צורי וישועתי מש

משגבי לא אמוט
רבה עד אנה תהותתו
על איש תרצחו
כלכם כקיר נטוי
גדר הדחויה אך
משאתו יעצו להדיח
ירצו כזב בפיו
יברכו ובקרבם
יקללו סלה
אך לאלהים דומי
נפשי כי ממנו תקותי
אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט
על אלהים ישעי
וכבודי צור עזי
מחסי באלהים
בטחו בו בכל עת
עם שפכו לפניו
לבבכם אלהים
מחסה לנו סלה אך
הבל בני אדם כזב
בני איש במאזנים לעלות
המה מהבל יחד
אל תבטחו בעשק
ובגזל אל תהבלו
חיל כי ינוב אל
תשיתו לב אחת
דבר אלהים שתים
זו שמעתי כי עז

לאלהים ולך אדני
חסד כי אתה תשלם
לאיש כמעשהו

מזמור

לדוד
בהיותו במדבר
יהודה אלהים
אלי אתה אשחרך
צמאה לך נפשי
כמה לך בשרי בא
בארץ ציה ועיף
בלי מים כן בקדש
חזיתיך לראות עזך
וכבודך כי טוב
חסדך מחיים שפתי
ישבחונך כן אברכך
בחיי בשמך אשא
כפי כמו חלב ודשן
תשבע נפשי ושפתי
רננות יהלל פי אם
זכרתיך על יצועי
באשמרות אהגה בך
כי היית עזרתה לי
ובצל כנפיך ארנן
דבקה נפשי אחריך
בי תמכה ימינך

והמה לשואה יבקשו
נפשי יבאו בתחתיות
הארץ יגירהו על ידי
חרב מנת שעלים יהיו
והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע
בו כי יסכר פי דוברי
שקר

למנצח

מזמור
לדוד שמע אלהים
קולי בשיחי מפחד
אויב תצר חיי
תסתירני מסוד
מרעים מרגשת פ
פעלי און אשר
שננו כחרב לשונם
דרכו חצם דבר מר
לירות במסתרים תם
פתאם ירהו ולא
ייראו יחזקו למו ד
דבר רע יספרו לטמון
מוקשים אמרו מי
יראה למו יחפשו
עולת תמנו חפש
מחפש וקרב

איש ולב עמק וי
וירם אלהים חץ
פתאום היו מכותם
ויכשילוהו עלימו
לשונם יתנדדו כל
ראה בם וייראו כל
אדם ויגידו פעל
אלהים ומעשהו
השכילו ישמח
צדיק ביהוה וחסה
בו ויתהללו כל
ישרי לב

למנצח

מזמור לדוד שיר
לך דמיה תהלה
אלהים בציון ולך
ישלם נדר שמע
תפלה עדיך כל
בשר יבאו דברי
עונת גברו מני
פשעינו אתה תכפרם
אשרי תבחר ותקרב
ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביתך קדש
היכלך נוראות
בצדק תעננו אלהי ישענו

מבטח כל קצוי ארץ
וים רחוקים מכין
הרים בכחו נאזר
בגבורה משביח שאון
ימים שאון גליהם
והמון לאמים וייראו
ישבי קצות מאותתיך
מוצאי בקר וערב
תרנין פקדת הארץ
ותשקקה רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא
מים תכין דגנם כי כן
תכינה תלמיה רוה
נחת גדודיה ברביבים
תמוגגנה צמחה
תברך עטרת שנת
טובתך ומעגליך
ירעפון דשן ירעפו
נאות מדבר וגיל
גבעות תחגרנה
לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר
יתרועעו אף
ישירו

למנצח

שיר מזמור הריעו

לאלהים כל הארץ
זמרו כבוד שמו שי
שימו כבוד תהלתו
אמרו לאלהים מה
נורא מעשיך ברב
עזך יכחשו לך איביך
כל הארץ ישתחוו
לך ויזמרו לך יזמרו
שמך סלה לכו וראו
מפעלות אלהים
נורא עלילה על בני
אדם הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל
שם נשמחה בו
משל בגבורתו עולם
עיניו בגוים תצפינה
הסוררים אל ירימו
למו סלה ברכו
עמים אלהינו והש
מיעו קול תהלתו
השם נפשנו בחיים
ולא נתן למוט רגלנו
כי בחנתנו אלהים
צרפתנו כצרף כסף
הבאתנו במצודה
שמת מועקה במתנינו
הרכבת אנוש לראשנו
באנו באש ובמים

ותוציאנו לרויה
אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי
אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי
עלות מחים אעלה לך
אעשה בקר עם עתודים
סלה לכו שמעו
ואספרה כל יראי
אלהים אשר עשה
לנפשי אליו פי
קראתי ורומם תחת
לשוני און אם
ראיתי בלבי לא
ישמע אדני אכן
שמע אלהים הקשיב
בקול תפלתי
ברוך אלהים אשר
לא הסיר תפלתי
וחסדו מאתי

עם קטרת אילים

למנצח
בנגינות מזמור
שיר אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה לדעת
בארץ דרכך בכל

גוים ישועתך יודוך
עמים אלהים יודוך
עמים כלם ישמחו
וירננו לאמים
כי תשפט עמים
מישור ולאמים
בארץ תנחם סלה
יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם
ארץ נתנה יבולה
יברכנו אלהים אלהינו
וייראו אותו כל
אפסי ארץ

יברכנו אלהים

למנצח
לדוד מזמור שיר
יקום אלהים יפוצו
אויביו וינוסו משנ
איו מפניו כהנדף
עשן תנדף כהמס
דונג מפני אש יאב
דו רשעים מ
מפני אלהים וצ
דיקים ישמחו
יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה
שירו לאלהים זמ

זמרו שמו סלו לרכב
בערבות ביה שמו ועל
זו לפניו אבי
יתומים ודין אלמנות
אלהים במעון קדשו
אלהים מושיב יחידים
ביתה מוציא אסירים
בכושרות אך סוררים
שכנו צחיחה אלהים
בצאתך לפני עמך
בצעדך בישימון סלה
ארץ רעשה אף שמים
נטפו מפני אלהים
זה סיני מפני אלהים
אלהי ישראל גשם
נדבות תניף אלהים
נחלתך ונלאה אתה
כוננתה חיתך ישבו
בה תכין בטובתך
לעני אלהים אדני
יתן אמר המבשרות
צבא רב מלכי צב
אות ידדון ידדון
ונות בית תחלק שלל
אם תשכבון בין
שפתים כנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה
בירקרק חרוץ בפרש

שדי מלכים בה תש
תשלג בצלמון הר
אלהים הר בשן הר
גבננים הר בשן למה
תרצדון הרים גבננים
ההר חמד אלהים
לשבתו אף יהוה
ישכן לנצח רכב
אלהים רבתים אלפי
שנאן אדני בם סיני
בקדש עלית למרום
שבית שבי לקחת
מתנות באדם ואף
סוררים לשכן יה א
אלהים ברוך אדני
יום יום יעמס לנו
האל ישועתנו סלה
האל לנו אל למושעות
וליהוה אדני למות
תוצאות אך אלהים
ימחץ ראש איביו
קדקד שער מתהלך
באשמיו אמר אדני
מבשן אשיב ממע
ממצלות ים למען אשיב
תמחץ רגלך בדם
לשון כלביך מאיבים
מנהו ראו הליכותיך

אלהים הליכות
אלי מלכי בקדש
קדמו שרים אחר
נגנים בתוך עלמות
תופפות במקהלות
ברכו אלהים אדני
ממקור ישראל שם
בנימן צעיר רדם
שרי יהודה רגמתם
שרי זבלן שרי נפתלי
צוה אלהיך עזך
עוזה אלהים זו פעלת
לנו מהיכלך על
ירושלם לך יובילו
מלכים שי גער
חית קנה עדת אבי
אבירים בעגלי עמ
עמים מתרפס בר
ברצי כסף בזר עמים
קרבות יחפצו יאתיו
חשמנים מני מצ
מצרים כוש תריץ
ידיו לאלהים ממ
ממלכות הארץ
שירו לאלהים ז
זמרו אדני סלה
לרכב בשמי שמי
קדם הן יתן בקולו

קול עז תנו עז
לאלהים על ישר
ישראל גאותו
ועזו בשחקים
נורא אלהים ממ
ממקדשיך אל
ישראל הוא נתן
עז ותעצמות לעם
ברוך אלהים

למנצח

על שושנים לדוד
הושיעני אלהים
כי באו מים עד
נפש טבעתי ביון
מצולה ואין מע
מעמד באתי במעמ
במעמקי מים וש
ושבלת שטפתני
יגעתי בקראי נחר
גרוני כלו עיני מיחל
לאלהי רבו משנ
משערות ראשי ש
שנאי חנם עצמו
מצמיתי איבי שקר
אשר לא גזלתי
אז אשיב אלהים

אתה ידעת לאולתי
ואשמותי ממך לא
נכחדו אל יבשו בי
קויך אדני יהוה צבאות
אל יכלמו בי מבקשיך
אלהי ישראל כי עליך
נשאתי חרפה כסתה
כלמה פני מוזר הייתי
לאחי ונכרי לבני אמי
כי קנאת ביתך אכלתני
וחרפות חורפיך נפלו
עלי ואבכה בצום
נפשי ותהי לחרפות
לי ואתנה לבושי שק
ואהי להם למשל
ישיחו בי ישבי שער
ונגינות שותי שכר
ואני תפלתי לך יהוה
עת רצון אלהים
ברב חסדך ענני בא
באמת ישעך הצ
הצילני מטיט ואל
אטבעה אנצלה
משנאי וממעמקי
מים אל תשטפני
שבלת מים ואל
תבלעני מצולה
ואל תאטר עלי פיה

פיה ענני יהוה
כי טוב חסדך כרב
רחמיך פנה אלי ואל
תסתר פניך מעבדך
כי צר לי מהר ענני
קרבה אל נפשי גאלה
למען איבי פדני אתה
ידעת חרפתי ובשתי
וכלמתי נגדך כל צוררי
חרפה שברה לבי
ואנושה ואקוה לנוד
ואין ולמנחמים ולא
מצאתי ויתנו בברותי
ראש ולצמאי ישקוני
חמץ יהי שלחנם
לפניהם לפח ולשלומים
למוקש תחשכנה
עיניהם מראות
ומתניהם תמיד
המעד שפך עליהם
זעמך וחרון אפך
ישיגם תהי טירתם
נשמה באהליהם
אל יהי ישב כי אתה
אשר הכית רדפו ואל
מכאוב חלליך יספרו
תנה עון על עונם ואל

יבאו בצדקתך
ימחו מספר חיים
ועם צדיקים אל
יכתבו ואני עני
וכואב ישועתך
אלהים תשגבני
אהללה שם אלהים
בשיר ואגדלנו בתודה
ותיטב ליהוה
משור פר מקרן מפריס
ראו ענוים ישמחו
דרשי אלהים ויחי
לבבכם כי שמע
אל אביונים יהוה
ואת אסיריו לא
בזה יהללוהו שמים
וארץ ימים וכל
רמש בם כי אלהים
יושיע ציון ויבנה
ערי יהודה וישבו
שם וירשוה וזרע
עבדיו ינחלוה
ואהבי שמו ישכנו
בה

למנצח

לדוד להזכיר

אלהים להצילני
יהוה לעזרתי
חושה יבשו ויח
ויחפרו מבקשי
נפשי יסגו אחור
ויכלמו חפצי רעתי
ישובו על עקב
בשתם האמרים
האח האח ישישו
וישמחו בך כל
מבקשיך ויאמרו
תמיד יגדל יהוה אלהים
אהבי ישועתך
ואני עני ואביון
אלהים חושה לי
עזרי ומפלטי אתה
יהוה אל תאחר

בך יהוה

חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך
תצילני ותפלטני
הטה אלי אזנך
והושיעני היה לי
לצור מעון לבוא
תמיד צוית להושיעני

כי סלעי ומצודתי
אתה אלהי פלטני
מיד רשע מכף מעול
וחומץ כי אתה תקותי
אדני יהוה מבטחי
מנעורי עליך נסמכתי
מבטן ממעי אמי
אתה גוזי בך תהלתי
תמיד כמופת הייתי
לרבים ואתה מחסי
עז ימלא פי תהלתך
כל היום תפארתך
אל תשליכני לעת
זקנה ככלות כחי
אל תעזבני כי אמרו
אויבי לי ושמרי
נפשי נועצו יחדו
לאמר אלהים עזבו
רדפו ותפשוהו כי אין
מציל אלהים אל
תרחק ממני אלהי
לעזרתי חושה יבשו
יכלו שטני נפשי
יעטו חרפה וכלמה
מבקשי רעתי ואני
תמיד איחל והוספתי
על כל תהלתך פי

פי יספר צדקתך כל היום
תשועתך כי לא ידעתי
ספרות: אבוא
בגבורות אדני יהוה
אזכיר צדקתך לבדך:
אלהים למדתני מנעורי
ועד הנה אגיד נפלאותיך: וגם
עד זקנה ושיבה אלהים אל
תעזבני עד אגיד זרועך
לדור לכל יבוא גבורתך:
וצדקתך אלהים עד מרום
אשר עשית גדלות
אלהים מי כמוך:
אשר הראיתנו צרות
רבות ורעות תשוב תחיינו
ומתהמות הארץ
תשוב תעלני: תרב
גדלתי ותסב תנחמני:
גם אני אודך בכלי
נבל אמתך אלהי
אזמרה לך בכנור
קדוש ישראל: תרננה
שפתי כי

אזמרה לך ונפשי
אשר פדית: גם לשוני
כל היום תהגה
צדקתך כי בשו כי
חפרו מבקשי רעתי:

לשלמה

אלהים משפטיך
למלך תן וצדקתך
לבן מלך: ידין עמך
בצדק ועניך במשפט:
ישאו הרים שלום
לעם וגבעות בצדקה:
ישפט עניי עם
יושיע לבני אביון
וידכא עושק: ייראוך
עם שמש
ולפני ירח דור דורים:
ירד כמטר על גז
כרביבים זרזיף
ארץ: יפרח בימיו
צדיק ורב שלום
עד בלי ירח: וירד
מים עד ים ומנהר
עד אפסי ארץ:
לפניו יכרעו ציים

ואיביו עפר ילחכו:
מלכי תרשיש ואיים
מנחה ישיבו מלכי
שבא וסבא אשכר
יקריבו: וישתחוו לו
כל מלכים כל
גוים יעבדוהו: כי
יציל אביון משוע
ועני ואין עזר לו:
יחס על דל ואביון
ונפשות אביונים
יושיע: מתוך ומחמס
יגאל נפשם וייקר
דמם בעיניו: ויחי ויתן לו
מזהב שבא
ויתפלל בעדו תמיד
כל היום יברכנהו:
יהי פסת בר בארץ בראש
הרים ירעש כלבנון
פריו ויציצו מעיר
כעשב הארץ: יהי
שמו לעולם לפני
שמש ינון שמו
ויתברכו בו כל
גוים יאשרוהו: ברוך יהוה
אלהים אלהי ישראל
עשה נפלאות לבדו:
וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו

את כל הארץ אמן
ואמן: כלו תפלות דוד בן ישי:

מזמור

לאסף אך טוב
לישראל אלהים
לברי לבב: ואני כמעט
נטוי רגלי כאין שפכו
אשרי: כי קנאתי
בהוללים שלום רשעים
אראה: כי אין חרצבות
למותם ובריא אולם:
בעמל אנוש אינמו
ועם אדם לא ינגעו:
לכן ענקתמו גאוה
יעטף שית חמס
למו: יצא מחלב עינמו
עברו משכיות לבב:
ימיקו וידברו ברע
עשק ממרום ידברו:
שתו בשמים פיהם
ולשונם תהלך בארץ:
לכן ישוב עמו הלם
ומי מלא ימצו למו:
ואמרו איכה ידע אל
ויש דעה בעליון:
הנה אלה רשעים
ושלוי עולם השגו חיל

חיל: אך ריק זכיתי
לבבי וארחץ בנקיון
כפי: ואהי נגוע כל
היום ותוכחתי לבקרים
אם אמרתי אספרה
כמו הנה דור בניך
בגדתי: ואחשבה
לדעת זאת עמל
הוא בעיני: עד
אבוא אל מקדשי
אל אבינה לאחריתם
אך בחלקות תשית
למו הפלתם למשואות
איך היו לשמה
כרגע ספו תמו מן
בלהות: כחלום מהקיץ
אדני בעיר צלמם
תבזה: כי יתחמץ
לבבי וכליותי אשת
אשתונן: ואני בער
ולא אדע בהמות
הייתי עמך: ואני
תמיד עמך אחזת
ביד ימיני: בעצתך
תנחני ואחר כבוד
תקחני: מי לי בשמים
ועמך לא חפצתי
בארץ: כלה שארי
ולבבי צור לבבי וחלקי

אלהים לעולם: כי הנה
רחקיך יאבדו: הצמתה
כל זונה ממך: ואני
קרבת אלהים לי
טוב שתי באדני יהוה
מחסי לספר כל
מלאכותיך

משכיל

לאסף למה אלהים
זנחת לנצח יעשן
אפך בצאן מרעיתך
זכר עדתך קנית
קדם גאלת שבט
נחלתך הר ציון זה
שכנת בו: הרימה
פעמיך למשאות
נצח כל הרע אויב
בקדש: שאגו צרריך
בקרב מועדך שמו אותותם
אותות: יודע כמביא
למעלה בסבך עץ
קרדמות: ועת פתוחיה
יחד בכשיל וכילפות
יהלמון: שלחו באש
מקדשך לארץ חללו
משכן שמך: אמרו
בלבם נינם יחד

שרפו כל מועדי אל
בארץ: אותתינו
לא ראינו אין עוד
נביא ולא אתנו יודע
עד מה: עד מתי
אלהים יחרף צר
ינאץ אויב שמך
לנצח: למה תשיב
ידך וימינך מקרב
חוקך כלה: ואלהים
מלכי מקדם פעל
ישועות בקרב הארץ
אתה פוררת בעזך
ים שברת ראשי
תנינים על המים
אתה רצצת ראשי
לויתן תתננו מאכל
לעם לציים: אתה
בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות
איתן: לך יום
אף לך לילה אתה
הכינות מאור
ושמש: אתה הצבת
כל גבולות ארץ
קיץ וחרף אתה יצרתם
זכר זאת
אויב חרף יהוה ועם
נבל נאצו שמך

אל תתן לחית נפש
תורך חית עניך
אל תשכח לנצח
הבט לברית כי מלאו
מחשכי ארץ נאות
חמס: אל ישב דך
נכלם עני ואביון
יהללו שמך: קומה
אלהים ריבה ריבך
זכר חרפתך מני נבל
כל היום: אל תשכח
קול צרריך שאון
קמיך עלה תמיד

למנצח

אל תשחת מזמור
לאסף שיר: הודינו
לך אלהים הודינו
וקרוב שמך ספרו
נפלאותיך: כי אקח
מועד אני מישרים
אשפט: נמגים ארץ
וכל ישביה אנכי
תכנתי עמודיה סלה
אמרתי להוללים אל
תהלו ולרשעים אל
תרימו קרן: אל
תרימו למרום קרנכם

תדברו בצואר עתק
כי לא ממוצא וממערב
ולא ממדבר הרים
כי אלהים שפט זה
ישפיל וזה ירים כי
כוס ביד יהוה ויין
חמר מלא מסך
ויגר מזה אך שמריה
ימצו ישתו כל רשעי
ארץ ואני אגיד
לעלם אזמרה
לאלהי יעקב וכל
קרני רשעים אגדע
תרוממנה קרנות
צדיק

למנצח

בנגינות מזמור
לאסף שיר נודע
ביהודה אלהים
בישראל גדול שמו
ויהי בשלם סכו
ומעונתו בציון שם
שבר רשפי
קשת מגן וחרב
ומלחמה סלה
נאור אתה אדיר
מהררי טרף אש

אשתוללו אבירי
לב נמו שנתם ולא
מצאו כל אנשי חיל
ידיהם מגערתך א
אלהי יעקב נרדם
ורכב וסוס אתה
נורא אתה ומי יעמד
לפניך מאז אפך
משמים השמעת
דין ארץ יראה
ושקטה בקום ל
למשפט אלהים
להושיע כל ענוי
ארץ סלה כי חמת
אדם תודך שארית
חמת תחגר נדרו
ושלמו ליהוה אלה
אלהיכם כל סביביו
יובילו שי למורא
יבצר רוח נגידים
נורא למלכי ארץ

למנצח

על ידיתון לאסף
מזמור קולי אל
אלהים ואצעקה
קולי אל אלהים
והאזין אלי ביום

צרתי אדני דרשתי
ידי לילה נגרה ולא
תפוג מאנה הנחם
נפשי אזכרה אלהים
ואהמיה אשיחה מ
ותתעטף רוחי סלה
אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר
חשבתי ימים מקדם
שנות עולמים אז
אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה ווו
ויחפש רוחי הלע
הלעולמים יזנח
אדני ולא יסיף מ
לרצות עוד האפס
לנצח חסדו גמר
אמר לדר ודר השכח
חנות אל אם קפץ
באף רחמיו סלה ד
ואמר חלותי היא
שנות ימין עליון א
אזכיר מעללי יה   אזכור
כי אזכרה מקדם
פלאך והגיתי בכל
פעלך ובעלילותיך
אשיחה אלהים
בקדש דרכך מי אל
גדול כאלהים אתה

האל עשה פלא הוד
הודעת בעמים עזך
גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה
ראוך מים אלהים
ראוך מים יחילו אף
ירגזו תהמות זרמו
מים עבות קול נתנו
שחקים אף חצציך
יתהלכו קול רעמך
בגלגל האירו ברקים
תבל רגזה ותרעש ה
הארץ בים דרכך
ושביליך במים רבים
ועקבותיך לא נדעו
נחית כצאן עמך
ביד משה ואהרן

משכיל

לאסף האזינה
עמי תורתי הטו אזנכם
לאמרי פי אפתחה
במשל פי אביעה
חידות מני קדם א
אשר שמענו ונדעם
ואבותינו ספרו לנו
לא נכחד מבניהם
לדור אחרון מספרים

תהילות יהוה ועזוזו
ונפלאותיו אשר עשה
ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל
אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם
למען ידעו דור אחרון
בנים יולדו יקמו ו
ויספרו לבניהם וי
וישימו באלהים כ
כסלם ולא ישכחו מע
מעללי אל ומצותיו
ינצרו ולא יהיו כא
כאבותם דור סורר
ומורה דור לא הכין
לבו ולא נאמנה את
את אל רוחו בני אפרים
נושקי רומי קשת
הפכו ביום קרב לא
שמרו ברית אלהים
ובתורתו מאנו ללכת
וישכחו עלילותיו
ונפלאותיו אשר
הראם נגד אבותם
עשה פלא בארץ
מצרים שדה צען
בקע ים ויעבירם וי
ויצב מים כמו נד
וינחם בענן יומם

וכל הלילה באור אש
יבקע צורים
במדבר וישק כתהמות
רבה ויוצא נוזלים
מסלע ויורד כנהרות
מים ויוסיפו עוד
לחטא לו למרות ע
עליון בציה וינסו
אל בלבבם לשאל
אכל לנפשם וידברו
באלהים אמרו היוכל
אל לערך שלחן
במדבר הן הכה צור
ויזובו מים ונחלים
ישטפו הגם לחם
יוכל תת אם יכין ש
שאר לעמו לכן
שמע יהוה ויתעבר
ואש נשקה ביעקב
וגם אף עלה בישראל
כי לא האמינו בא
באלהים ולא
בטחו בישועתו ו
ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח
וימטר עליהם מן
לאכל ודגן שמים
נתן למו לחם אבירים
אכל איש צידה

שלח להם לשבע
יסע קדים בשמים
וינהג בעזו תימן ו
וימטר עליהם כעפר
שאר וכחול ימים עוף
עוף כנף ויפל בקרב
מחנהו סביב למשכ
למשכנתיו ויאכלו
וישבעו מאד ותאותם
יבא להם לא זרו
מתאותם עוד
אכלם בפיהם ואף
אלהים עלה בהם
ויהרג במשמניהם
ובחורי ישראל
הכריע בכל זאת
חטאו עוד ולא ה
האמינו בנפלאותיו
ויכל בהבל ימיהם
ושנותם בבהלה
אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל
ויזכרו כי אלהים
צורם ואל עליון ג
גאלם ויפתוהו ב
בפיהם ובלשונם
יכזבו לו ולבם לא
נכון עמו ולא נאמנו
בבריתו והוא רחום

חצי

יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו
ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב
כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון
וישובו וינסו אל
וקדוש ישראל התוו
לא זכרו את ידו יום
אשר פדם מני צר
אשר שם במצרים
אותותיו ומופתיו בשדה
צען ויהפך לדם
יאריהם ונזליהם
בל ישתיון וישלח
בהם ערב ויאכלם
וצפרדע ותשחיתם
ויתן לחסיל יבולם
ויגיעם לארבה ויה
יהרג בברד גפנם ו
ושקמותם בחנמל
ויסגר לברד בעירם
ומקניהם לרשפים
ישלח בם חרון אפו
עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי
רעים יפלס נתיב
לאפו לא חשך

ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל ויטש משכן שלו אהל שכן באדם ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר ויסגר לחרב עמו ובנחלתו

התעבר בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם

מזמור

לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם

יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך

למנצח

אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת

בתפלת עמך
האכלתם לחם דמעה
ותשקמו בדמעות
שליש׃ תשימנו
מדון לשכנינו ואיבינו
ילעגו למו׃
אלהים צבאות השיבנו
והאר פניך
ונושעה׃ גפן ממצרים
תסיע תגרש גוים
ותטעה׃ פנית לפניה
ותשרש שרשיה ותמלא
ארץ׃ כסו הרים
צלה וענפיה ארזי
אל׃ תשלח קציריה
עד ים ואל נהר
יונקותיה׃ למה
פרצת גדריה וארוה
כל עברי דרך׃ יכרסמנה חזיר
מיער וזיז שדי ירענה
אלהים
צבאות שוב נא
הבט משמים וראה
ופקד גפן זאת׃
וכנה אשר נטעה
ימינך ועל בן אמצתה
לך׃ שרפה באש
כסוחה מגערת פניך

יאבדו׃ תהי ידך על
איש ימינך על בן
אדם אמצת לך׃ ולא
נסוג ממך תחינו ובש
מך נקרא׃ יהוה
אלהים צבאות
השיבנו האר פניך
ונושעה׃

למנצח

על הגתית לאסף׃
הרנינו לאלהים
עוזנו הריעו לאלהי
יעקב׃ שאו זמרה
ותנו תף כנור נעים
עם נבל׃ תקעו בחדש
שופר בכסה ליום
חגנו׃ כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי
יעקב׃ עדות ביהוסף
שמו בצאתו על
ארץ מצרים שפת
לא ידעתי אשמע׃
הסירותי מסבל
שכמו כפיו מדוד
תעברנה׃ בצרה
קראת ואחלצך

אענך בסתר רעם
אבחנך על מי מריבה
סלה׃ שמע עמי ו
ואעידה בך ישראל
אם תשמע לי׃ לא
יהיה בך אל זר ולא
תשתחוה לאל
נכר׃ אנכי יהוה
אלהיך המעלך
מארץ מצרים הרחב
פיך ואמלאהו׃ ולא
שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה
לי׃ ואשלחהו
בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם׃ לו
עמי שמע לי ישראל
בדרכי יהלכו׃ כמעט
אויביהם אכניע
ועל צריהם אשיב
ידי׃ משנאי יהוה
יכחשו לו ויהי עתם
לעולם׃ ויאכילהו
מחלב חטה ומצור
דבש אשביעך׃

מזמור

לאסף אלהים נצב
בעדת אל אלהים בקרב
ישפט׃ עד מתי תש
תשפטו עול ופני ר
רשעים תשאו סלה׃
שפטו דל ויתום עני
ורש הצדיקו׃ פלטו
דל ואביון מיד רשעים
הצילו׃ לא ידעו
ולא יבינו בחשכה
יתהלכו ימוטו כל
מוסדי ארץ׃ אני
אמרתי אלהים אתם
ובני עליון כלכם׃
אכן כאדם תמותון
וכאחד השרים תפלו׃
קומה אלהים שפטה
הארץ כי אתה תנחל
בכל הגוים׃

שיר

מזמור לאסף׃ אל
אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקט
אל׃ כי הנה
אויביך יהמיון ומ
משנאיך נשאו ר

ראש על עמך יערימו
סוד ויתיעצו על צפוניך
אמרו לכו ונכחידם
מגוי ולא יזכר שם
ישראל עוד כי נועצו
לב יחדו עליך ברית
יכרתו אהלי אדום
וישמעאלים מואב
והגרים גבל ועמון
ועמלק פלשת עם
ישבי צור גם אשור
נלוה עמם היו זרוע
לבני לוט סלה עשה
להם כמדין כסיסרא
כיבין בנחל קישון נש
נשמדו בעין דאר היו
דמן לאדמה שיתמו
נדיבמו כערב וכזאב
וכזבח וכצלמנע כל
נסיכמו אשר אמרו
נירשה לנו את נאות
אלהים אלהי שיתמו
כגלגל כקש לפני רוח
כאש תבער יער וכ
וכלהבה תלהט הרים
כן תרדפם בסערך
ובסופתך תבהלם מ
מלא פניהם קלון ו

ויבקשו שמך יהוה
יבשו ויבהלו עדי עד
ויחפרו ויאבדו וידעו
כי אתה שמך יהוה
לבדך עליון על כל
הארץ

למנצח

על הגתית לבני קרח
מזמור מה ידידות
משכנותיך יהוה
צבאות נכספה
וגם כלתה נפשי לחצרות
יהוה לבי ובשרי
ירננו אל אל חי
גם צפור מצאה בית
ודרור קן לה אשר
שתה אפרחיה
את מזבחותיך יהוה
צבאות מלכי ואלהי
אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה
אשרי אדם עוז לו
בך מסלות בלבבם
עברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם
ברכות יעטה מורה

ילכו מחיל אל חיל
יראה אל אלהים
בציון יהוה אלהים צבאות
שמעה תפלתי האזינה
האזינה אלהי יעקב
סלה מגננו ראה
אלהים והבט פני
משיחך כי טוב יום
בחצריך מאלף בחרתי
הסתופף בבית אלהי מדור
באהלי רשע כי שמש
ומגן יהוה אלהים חן וכבוד
יתן יהוה לא ימנע
טוב להלכים בתמים
יהוה צבאות אשרי
אדם בטח בך

למנצח

לבני קרח מזמור
רצית יהוה ארצך
שבת שבות יעקב
נשאת עון עמך
כסית כל חטאתם
סלה אספת כל
עברתך השיבות מחרון
אפך שובנו
אלהי ישענו והפר

כעסך עמנו הלעולם
תאנף בנו תמשך
אפך לדר ודר הלא
אתה תשוב תחינו
ועמך ישמחו בך
הראנו יהוה חסדך
וישעך תתן לנו אשמעה
מה ידבר
האל יהוה כי ידבר שלום
אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכסלה
אך קרוב ליראיו ישעו
לשכן כבוד בארצנו
חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום נשקו
אמת מארץ תצמח
וצדק משמים נשקף
גם יהוה יתן הטוב
וארצנו תתן יבולה
צדק לפניו יהלך
וישם לדרך פעמיו

תפלה

לדוד הטה יהוה אזנך
ענני כי עני ואביון
אני שמרה נפשי
כי חסיד אני הושע
עבדך אתה הבטח אלהי

הבוטח אליך חנני
אדני כי אליך אקרא
כל היום שמח נפש
עבדך כי אליך אדני
נפשי אשא כי אתה
אדני טוב וסלח
ורב חסד לכל קראיך
האזינה יהוה תפלתי
והקשיבה בקול
תחנונותי ביום צרתי
אקראך כי תענני
אין כמוך באלהים
אדני ואין כמעשיך
כל גוים אשר עשית
יבואו וישתחוו לפניך
אדני ויכבדו לשמך
כי גדול אתה
ועשה נפלאות
אתה אלהים לבדך
הורני יהוה דרכך
אהלך באמתך יחד
לבבי ליראה שמך
אודך אדני אלהי
בכל לבבי ואכבדה
שמך לעולם כי
חסדך גדול עלי
והצלת נפשי משאול
תחתיה
אלהים זדים קמו

עלי ועדת עריצים
בקשו נפשי ולא
שמוך לנגדם ואתה
אדני אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד
ואמת פנה אלי וחנני
תנה עזך לעבדך
והושיעה לבן אמתך
עשה עמי אות לטובה
ויראו שנאי
ויבשו כי אתה יהוה
עזרתני ונחמתני

לבני

קרח מזמור שיר
יסודתו בהררי קדש
אהב יהוה שערי ציון
מכל משכנות
יעקב נכבדות מדבר
בך עיר האלהים
סלה אזכיר רהב
ובבל לידעי הנה פלשת
וצור עם כוש זה
ילד שם ולציון
יאמר איש ואיש
ילד בה והוא יכוננה
עליון יהוה יספר
בכתוב עמים זה

שם סלה ושרים כחוללים
כל מעיני בך

שיר

מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת
לענות משכיל
להימן האזרחי
יהוה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה
נגדך תבוא לפניך
תפלתי הטה אזנך
לרנתי כי שבעה
ברעות נפשי וחיי
לשאול הגיעו
נחשבתי עם יורדי
בור הייתי כגבר אין
איל במתים חפשי
כמו חללים שכבי
קבר אשר לא זכרתם
עוד והמה מידך
נגזרו שתני
בבור תחתיות
במחשכים במצלות
עלי סמכה חמתך
וכל משבריך ענית
סלה הרחקת
מידעי ממני שתני

תועבות למו כלא
ולא אצא עיני
דאבה מני עני קראתיך
יהוה בכל יום שטחתי
אליך כפי הלמתים
תעשה פלא אם רפאים
יקומו יודוך סלה
היספר בקבר חסדך
אמונתך באבדון
היודע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה
ואני אליך יהוה שועתי
ובבקר תפלתי תקדמך
למה יהוה תזנח
נפשי תסתיר פניך
ממני עני אני וגוע
מנער נשאתי אמיך
אפונה עלי עברו
חרוניך בעותיך
צמתתני סבוני
כמים כל היום הקיפו
עלי יחד הרחקת
ממני אהב ורע
מידעי מחשך

משכיל

לאיתן האזרחי חסדי
יהוה עולם אשירה

לדר ודר אודיע
אמונתך בפי כי אמרת
עולם חסד יבנה
שמים תכן אמונתך
בהם כרתי ברית
לבחירי נשבעתי לדוד
עבדי עד עולם אכין
זרעך ובניתי לדר
ודר כסאך סלה ויו
ויודו שמים פלאך
יהוה את אמונתך
בקהל קדשים כי מי
בשחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני
אלים אל נערץ
בסוד קדשים רבה
ונורא על כל סביביו
יהוה אלהי צבאות
מי כמוך חסין יה
ואמונתך סביבותיך
אתה מושל בגאות
הים בשוא גליו אתה
תשבחם אתה דכאת
כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת
אויביך לך שמים אף
לך ארץ תבל ומלאה
אתה יסדתם צפון
וימין אתה בראתם

תבור וחרמון בשמך
ירננו לך זרוע עם
גבורה תעז ידך תרום
ימינך צדק ומשפט
מכון כסאך חסד
ואמת יקדמו פניך
אשרי העם יודעי
תרועה יהוה באור
פניך יהלכון בשמך
יגילון כל היום ובצדק
ובצדקתך ירומו כי
תפארת עזמו אתה
וברצונך תרים קרננו
כי ליהוה מגננו
ולקדוש ישראל
מלכנו אז דברת
בחזון לחסידיך
ותאמר שויתי עזר
על גבור הרימותי
בחור מעם מצאתי
דוד עבדי בשמן קדשי
משחתיו אשר ידי
תכון עמו אף זרועי
תאמצנו לא ישא
אויב בו ובן עולה
לא יענו וכתותי
מפניו צריו ומשנאיו
אגוף ואמונתי וחסדי
עמו ובשמי תרום

קרנו ושמתי בים
ידו ובנהרות ימינו
הוא יקראני אבי
אתה אלי וצור
ישועתי אף אני
בכור אתנהו עליון
למלכי ארץ לעולם
אשמור לו חסדי
ובריתי נאמנת לו
ושמתי לעד זרעו
וכסאו כימי שמים
אם יעזבו בניו תורתי
ובמשפטי לא ילכון
אם חקתי יחללו
ומצותי לא ישמרו
ופקדתי בשבט פ
פשעם ובנגעים עונם
וחסדי לא אפיר
מעמו ולא אשקר
באמונתי לא אחלל
בריתי ומוצא שפתי
לא אשנה אחת
נשבעתי בקדשי
אם לדוד אכזב
זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי
כירח יכון עולם
ועד בשחק נאמן
סלה ואתה זנחת

ותמאס התעברת
עם משיחך נארתה
ברית עבדך חללת
לארץ נזרו פרצת
כל גדרתיו שמת
מבצריו מחתה שס
שסהו כל עברי דרך
היה חרפה לשכניו
הרימות ימין צריו
השמחת כל אויביו
אף תשיב צור חרבו
ולא הקמתו במלחמה
השבת מטהרו וכסאו
לארץ מגרתה הקצרת
ימי עלומיו העטית
עליו בושה סלה עד
מה יהוה תסתר
לנצח תבער כמו אש
חמתך זכר אני מה
חלד על מה שוא
בראת כל בני אדם
מי גבר יחיה ולא
יראה מות ימלט
נפשו מיד שאול סלה
איה חסדיך הראשנים
אדני נשבעת לדוד
באמונתך זכר אדני
חרפת עבדיך שאתי
בחיקי כל רבים עמים

אשר חרפו אויביך
יהוה אשר חרפו
עקבות משיחך
ברוך יהוה לעולם
אמן ואמן

תפלה

למשה איש האלהים
אדני מעון אתה
היית לנו בדר ודר
בטרם הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם
אתה אל תשב
אנוש עד דכא ותאמר
שובו בני
אדם כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול
כי יעבר ואשמורה
בלילה זרמתם שנה
יהיו בבקר כחציר
יחלף בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל
ויבש כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו
שתה עונתינו לנגדך
עלמנו למאור
פניך כי כל ימינו פנו
בעברתך כלינו שנינו
כמו הגה ימי שנותינו
בהם שבעים שנה
ואם בגבורת שמונים
שנה ורהבם עמל
ואון כי גז חיש ונעפה
מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך
למנות ימינו כן הודע
ונבא לבב חכמה
שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך
שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל
ימינו שמחנו כימות
עניתנו שנות ראינו
רעה יראה אל עבדיך
פעלך והדרך על בניהם
ויהי נעם אדני אלהינו
עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו

ישב

בסתר
עליון בצל שדי
יתלונן אמר ליהוה
מחסי ומצודתי אלהי
אלהי אבטח בו כי
הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות באברתו
יסך לך ותחת כנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו
לא תירא מפחד
לילה מחץ יעוף
יומם מדבר באפל
יהלך מקטב ישוד
צהרים יפל מצדך
אלף ורבבה מימינך
אליך לא יגש רק
בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה כי אתה
יהוה מחסי עליון
שמת מעונך
לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך
כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך
על כפים ישאונך פן
תגף באבן רגלך
על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין
כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי
יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו
ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי

מזמור

שיר ליום השבת
טוב להדות ליהוה
ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות
עלי עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור
כי שמחתני יהוה
בפעלך במעשי
ידיך ארנן מה גדלו
מעשיך יהוה מאד
עמקו מחשבתיך
איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את
זאת בפרח רשעים
כמו עשב ויציצו
כל פעלי און להשמדם
עדי עד ואתה מרום
לעלם יהוה כי הנה
איביך יהוה כי הנה
איביך יאבדו יתפרדו
כל פעלי און ותרם

ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו

עולתה

יהוה

מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט נכון כסאך מאז מעולם אתה נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים

אל

נקמות יהוה אל נקמות הופיע הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל אשרי הגבר אשר תיסרנו יה

יהוה עד מתי רשעים

ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו

יצמיתם

לכו

נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי

שירו

ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה כל
הארץ שירו ליהוה
ברכו שמו בשרו
מיום ליום ישועתו
ספרו בגוים
כבודו בכל העמים
נפלאותיו כי גדול
יהוה ומהלל מאד
נורא הוא על כל
אלהים כי כל אלהי
העמים אלילים
ויהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו עז
ותפארת במקדשו
הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה
כבוד ועז הבו ליהוה
כבוד שמו שאו
מנחה ובאו ~~לפניו~~
לחצרותיו השתחוו
ליהוה בהדרת קדש
חילו מפניו כל
הארץ אמרו בגוים
יהוה מלך אף תכון
תבל בל תמוט ידין
עמים במישרים
ישמחו השמים ותגל
הארץ ירעם הים

ומלאו יעלז שדי
וכל אשר בו אז ירננו
כל עצי היער לפני
יהוה כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל
בצדק ועמים בא
באמונתו

כי בא

יהוה

מלך תגל הארץ
ישמחו איים רבים
ענן וערפל סביביו
צדק ומשפט מכון
כסאו אש לפניו
תלך ותלהט סביב
צריו האירו ברקיו
תבל ראתה ותחל
הארץ הרים כדונג
נמסו מלפני יהוה
מלפני אדון כל הארץ
הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו
יבשו כל עבדי פסל
המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים
שמעה ותשמח
ציון ותגלנה בנות

יהודה למען משפ
משפטיך יהוה
כי אתה יהוה עליון
על כל הארץ מאד
נעלית על כל אלהים
אהבי יהוה שנאו
רע שמר נפשות
חסידיו מיד רשעים
יצילם אור זרע
לצדיק ולישרי לב
שמחה שמחו
צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו

מזמור

שירו ליהוה שיר
חדש כי נפלאות
עשה הושיעה לו
ימינו וזרוע קדשו
הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה
צדקתו זכר חסדו
ואמונתו לבית
ישראל ראו כל
אפסי ארץ את
ישועת אלהינו
הריעו ליהוה כל
הארץ פצחו ורננו

וזמרו זמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול
זמרה בחצצרות
וקול שופר הריעו
לפני המלך יהוה ירעם
הים ומלאו וישבי

תבל

בה נהרות ימחאו כף
יחד הרים ירננו
לפני יהוה כי בא
לשפט את הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים

יהוה

יהוה
מלך ירגזו עמים
ישב כרובים תנוט
הארץ יהוה בציון
גדול ורם הוא על
כל העמים יודו
שמך גדול ונורא
קדוש הוא ועז מלך
משפט אהב אתה
כוננת מישרים
משפט וצדקה ב
יעקב אתה עשית
[illegible]
[illegible]

יהוה אלהינו והשתח
והשתחוו להדם
רגליו קדוש הוא
משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקראי
שמו קראים אל
יהוה והוא יענם
בעמוד ענן ידבר
אליהם שמרו עדתיו
וחק נתן למו יהוה
אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם
ונקם על עלילותם
רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר
קדשו כי קדוש יהוה
אלהינו

מזמור

לתודה הריעו
ליהוה כל הארץ
עבדו את יהוה
בשמחה באו לפניו
ברננה דעו כי יהוה
הוא אלהים הוא
עשנו ולא אנחנו ולו
עמו וצאן מרעיתו

באו שעריו בתודה
חצרתיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו
כי טוב יהוה לעולם
חסדו ועד דר ודר
אמונתו

לדוד

מזמור חסד ומשפט
אשירה לך יהוה
אזמרה אשכילה
בדרך תמים מתי
תבוא אלי אתהלך
בתם לבבי בקרב
ביתי לא אשית
לנגד עיני דבר בליעל
עשה סטים שנאתי
לא ידבק בי
לבב עקש יסור ממני
רע לא אדע מלושני
בסתר רעהו
אותו אצמית גבה עינים ורחב
לבב אתו לא אוכל
עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי הלך
בדרך תמים הוא
ישרתני לא ישב

בקרב ביתי עשה
רמיה דבר שקרים
לא יכון לנגד עיני
לבקרים אצמית
כל רשעי ארץ
להכרית מעיר
יהוה כל פעלי און

תפלה

לעני כי יעטף ולפני
יהוה ישפך שיחו
יהוה שמעה תפלתי
ושועתי אליך תבוא
אל תסתר פניך ממני
ביום צר לי הטה אלי
אזנך ביום אקרא
מהר ענני
כי כלו בעשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו
הוכה כעשב ויבש
לבי כי שכחתי מאכל
לחמי מקול
אנחתי דבקה עצמי
לבשרי דמיתי
לקאת מדבר הייתי
ככוס חרבות
שקדתי ואהיה

כצפור בודד על גג
כל היום חרפוני איבי
מהוללי בי נשבעו
כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי בבכי מסכתי
מפני זעמך וקצפך
כי נשאתני ותשליכני
ימי כצל נטוי ואני
כעשב איבש
ואתה יהוה לעולם
תשב וזכרך לדר
ודר אתה תקום
תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד
כי רצו עבדיך את
אבניה ואת עפרה
יחננו וייראו גוים
את שם יהוה וכל
מלכי הארץ את
כבודך כי בנה יהוה
ציון נראה בכבודו
פנה אל תפלת
הערער ולא בזה
את תפלתם תכתב
זאת לדור אחרון
ועם נברא יהלל יה
כי השקיף ממרום
קדשו יהוה משמים
אל ארץ הביט

ישמע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה
לספר בציון שם י'
יהוה ותהלתו ב'
בירושלם בהקבץ
עמים יחדו וממלכות
לעבד את יהוה ענה
בדרך כחו קצר ימי
אמר אלי אל תעלני
בחצי ימי בדור
דורים שנותיך
לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים
המה יאבדו ואתה
תעמד וכלם כבגד
יבלו כלבוש תחליפם
ויחלפו ואתה הוא
ושנותיך לא
יתמו בני עבדיך
ישכונו וזרעם
לפניך
יכון

לדוד

ברכי נפשי את יהוה
וכל קרבי את שם קדשו
ברכי נפשי את יהוה
ואל תשכחי כל גמוליו

הסלח לכל עונכי
הרפא לכל תחלואיכי
הגואל משחת
חייכי המעטרכי
חסד ורחמים
המשביע בטוב
עדיכי תתחדש כנ
כנשר נעוריכי
עשה צדקות יהוה
ומשפטים לכל
עשוקים יודיע
דרכיו למשה לבני
ישראל עלילותיו
רחום וחנון יהוה
ארך אפים ורב
חסד לא לנצח
יריב ולא לעולם
יטור לא כחטאינו
עשה לנו ולא
כעונתינו גמל
עלינו כי כגבה שמים
על הארץ גבר
חסדו על יראיו
כרחק מזרח ממערב
הרחיק ממנו
את פשעינו
כרחם אב על בנים
רחם יהוה על יראיו

כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו
אנוש כחציר ימיו
כציץ השדה כן
יציץ כי רוח עברה
בו ואיננו ולא יכירנו
עוד מקומו וחסד
יהוה מעולם ועד
עולם על יראיו
וצדקתו לבני בנים
לשמרי בריתו
ולזכרי פקדיו
לעשותם יהוה בשמים
הכין כסאו ומלכותו
בכל משלה ברכו
יהוה מלאכיו גברי
כח עשי דברו
לשמע בקול דברו
ברכו יהוה כל צבאיו
משרתיו עשי רצונו
ברכו יהוה כל מעשיו
בכל מקמות ממשלתו
ברכי נפשי את יהוה

ברכי

נפשי את יהוה יהוה א
אלהי גדלת מאד
הוד והדר לבשת

עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה
המקרה במים
עליותיו השם עבים
רכובו המהלך על כנפי
רוח עשה מלאכיו
רוחות משרתיו אש
להט יסד ארץ על
מכוניה בל תמוט
עולם ועד תהום
כלבוש כסיתו על
הרים יעמדו מים
מן גערתך ינוסון מן
קול רעמך יחפזון
יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת
להם גבול שמת
בל יעברון בל ישובון
לכסות הארץ המשלח
המשלח מעינים
בנחלים בין הרים
יהלכון ישקו כל חיתו
שדי ישברו פראים
צמאם עליהם עוף
השמים ישכון מבין
עפאים יתנו קול
משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיך תשבע
הארץ מצמיח חציר

לבהמה ועשב לעב
לעבדת האדם להו
להוציא לחם מן
הארץ ויין ישמח
לבב אנוש להצהיל
פנים משמן ולחם
לבב אנוש יסעד
ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר
נטע אשר שם צפרים
יקננו חסידה ברושים
ביתה הרים הגבהים
ליעלים סלעים מחסה
לשפנים עשה ירח
למועדים שמש ידע
מבואו תשת חשך
ויהי לילה בו תרמש
כל חיתו יער הכפירים
שאגים לטרף ולבקש
מאל אכלם תזרח
השמש יאספון ואל
מעונתם ירבצון
יצא אדם לפעלו
ולעבדתו עדי ערב
מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך
זה הים גדול ורחב
ידים שם רמש ואין

מספר חיות קטנות
עם גדלות שם אניות
יהלכון לויתן זה
יצרת לשחק בו כלם
אליך ישברון לתת
אכלם בעתו תתן
להם ילקטון תפתח
ידך ישבעון טוב
תסתיר פניך יבהלון
תסף רוחם יגועון
ואל עפרם ישובון
תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה
יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו
יהי שם יהוה מברך
מעתה ועד עולם
המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו
אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי
יערב עליו שיחי
אנכי אשמח ביהוה
יתמו חטאים מן
הארץ ורשעים עוד
אינם ברכי נפשי
את יהוה הללויה

הודו

ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים
עלילותיו שירו לו
זמרו לו שיחו בכל
נפלאותיו התהללו
בשם קדשו ישמח
לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד
זכרו נפלאתיו אשר
עשה מפתיו ומשפטי
פיו זרע אברהם
עבדו בני יעקב בחיריו
הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו
זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף
דור אשר כרת את
אברהם ושבועתו
ליצחק ויעמידה
ליעקב לחק לישראל
ברית עולם לאמר
לך אתן את ארץ
כנען חבל נחלתכם
בהיותם מתי
מספר כמעט וגרים
בה ויתהלכו מגוי
אל גוי מממלכה אל
עם אחר לא הניח

אדם איש לעשקם ויוכח
עליהם מלכים אל
תגעו במשיחי ולנביאי
אל תרעו שירו ליהוה
ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר
שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף
ענו בכבל רגלו ברזל
באה נפשו עד עת
בא דברו אמרת יהוה
צרפתהו שלח מלך
ויתירהו משל עמים
ויפתחהו שמו אדון
לביתו ומשל בכל
קנינו לאסר שריו
בנפשו וזקניו יחכם
ויבא ישראל מצ
מצרים ויעקב גר
בארץ חם ויפר את
עמו מאד ויעצמהו
מצריו הפך לבם
לשנא עמו להתנכל
בעבדיו שלח משה
עבדו אהרן אשר
בחר בו שמו בם דברי
אתותיו ומפתים בא
בארץ חם שלח
חשך ויחשך ולא

מרו את דבריו׃ הפך דברו
את מימיהם לדם
וימת את דגתם׃
שרץ ארצם צפרדעים
בחדרי מלכיהם׃ א
אמר ויבא ערב כנים
בכל גבולם׃ נתן גשמי
גשמיהם ברד אש
להבות בארצם׃ ויך
גפנם ותאנתם וישבר
עץ גבולם׃ אמר
ויבא ארבה וילק
ואין מספר׃ ויאכל
כל עשב בארצם
ויאכל פרי אדמתם׃
ויך כל בכור במצרים בארצם
ראשית לכל אונם׃ ו
ויוציאם בכסף וזהב
ואין בשבטיו כושל׃
שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם׃ פחד
פרש ענן למסך ואש
להאיר לילה׃ שאל
ויבא שלו ולחם שמים
שמים ישביעם׃ פתח
צור ויזובו מים הלכו
בציות נהר׃ כי זכר
את דבר קדשו את
אברהם עבדו׃ ויוצא

עמו בששון ברנה
את בחיריו׃ ויתן
להם ארצות גוים
ועמל לאמים יירשו׃
בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו הללו
יה׃

הללו

יה הודו ליהוה כי
טוב כי לעולם חסדו׃
מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו׃
אשרי שמרי משפט
עשה צדקה בכל
עת׃ זכרני יהוה
ברצון עמך פקדני
בישועתך׃ לראות
בטובת בחיריך
לשמח בשמחת
גויך להתהלל עם
נחלתך׃ חטאנו עם
אבותינו העוינו ה
הרשענו׃ אבותינו
במצרים לא ה
השכילו נפלאותיך
לא זכרו את
רב חסדיך וימרו

על ים בים סוף׃ ויש
ויושיעם למען שמו
להודיע את גבורתו׃
ויגער בים סוף ויחרב
ויוליכם בתהמות
כמדבר׃ ויושיעם מיד
שונא ויגאלם מיד
אויב׃ ויכסו מים
צריהם אחד מהם לא נ צריהם
נותר׃ ויאמינו בדבריו
ישירו תהלתו׃ מהרו
שכחו מעשיו לא
חכו לעצתו׃ ויתאוו תאוה
במדבר וינסו אל
בישימון׃ ויתן להם
שאלתם וישלח
רזון בנפשם׃ ויקנאו
למשה במחנה
לאהרן קדוש יהוה׃
תפתח ארץ ותבלע
דתן ותכס על עדת
אבירם׃ ותבער אש
בעדתם להבה
תלהט רשעים׃
יעשו עגל בחרב
וישתחוו למסכה׃
וימירו את כבודם
בתבנית שור אכל
עשב׃ שכחו אל

מושיעם עשה
גדלות במצרים׃
נפלאות בארץ חם
נוראות על ים סוף׃
ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו
עמד בפרץ ל
לפניו להשיב חמתו
מהשחית׃ וימאסו
בארץ חמדה לא
האמינו לדברו׃
וירגנו באהליהם
לא שמעו בקול
יהוה׃ וישא ידו
להם להפיל אותם
במדבר׃ ולהפיל
זרעם בגוים ולזרותם
בארצות׃ ויצמדו
לבעל פעור ויאכלו
זבחי מתים׃ ויכעיסו
במעלליהם ותפרץ
בם מגפה׃ ויעמד
פינחס ויפלל ותעצר
המגפה׃ ותחשב לו
לצדקה לדר ודר
עד עולם׃ ויקציפו
על מי מריבה וירע
למשה בעבורם׃
כי המרו את רוחו

ויבטא בשפתיו
לא השמידו את
העמים אשר
אמר יהוה להם
ויתערבו בגוים וי
וילמדו מעשיהם
ויעבדו את עצביהם
ויהיו להם למוקש
ויזבחו את בניהם
ואת בנותיהם לשדים
וישפכו דם נקי דם
בניהם ובנותיהם
אשר זבחו לעצבי
כנען ותחנף הארץ
בדמים ויטמאו
במעשיהם ויזנו
במעלליהם ויחר
אף יהוה בעמו ויתע
ויתעב את נחלתו
ויתנם ביד גוים וימ
וימשלו בהם שנ
שנאיהם וילחצום
אויביהם ויכנעו ת
תחת ידם פעמים
רבות יצילם והמה
ימרו בעצתם וימכו
בעונם וירא בצר
להם בשמעו את
רנתם ויזכר להם

בריתו וינחם כרב
חסדו ויתן אותם
לרחמים לפני כל
שוביהם הושיענו
יהוה אלהינו וקבצנו
מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח
בתהלתך ברוך יהוה
אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן
הללו יה

הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו
יאמרו גאולי יהוה
אשר גאלם מיד צר
ומארצות קבצם
ממזרח וממערב
מצפון ומים תעו
במדבר בישימון
דרך עיר מושב
לא מצאו רעבים
גם צמאים נפשם
בהם תתעטף ויצ
ויצעקו אל יהוה
בצר להם ממצוקותיהם
יצילם וידריכם

בדרך ישרה ללכת אל עיר
מושב יודו ליהוה
חסדו ונפלאותיו לבני אדם
כי השביע נפש ש
שוקקה ונפש רעבה מלא
טוב ישבי חשך
וצלמות אסירי עני וברזל
כי המרו אמרי
אל ועצת עליון נאצו ויכ
ויכנע בעמל לבם
כשלו ואין עזר ויזעקו אל
יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם יוצ
יוציאם מחשך
וצלמות ומוסרותיהם ינתק
יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם כי ש
שבר דלתות נחשת
ובריחי ברזל גדע אוילים
מדרך פשעם ומ
ומעונותיהם יתענו כל אכל
תתעב נפשם ויגיעו
עד שערי מות ויזעקו אל
יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם ישלח
דברו וירפאם וימ

וימלט משחיתותם יודו לד
ליהוה חסדו ונפל
ונפלאותיו לבני אדם ויזבחו
זבחי תודה ויספרו
מעשיו ברנה יורדי הים בא
באניות עשי מל
מלאכה במים רבים המה
ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה ויאמר
ויעמד רוח סערה
ותרומם גליו יעלו שמים
ירדו תהומות נפש
נפשם ברעה תתמוגג יחגו
וינועו כשכור וכל
חכמתם תתבלע ויצעקו
אל יהוה בצר
להם וממצוקותיהם יוציאם
יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם וישמחו כי
ישתקו וינחם אל
מחוז חפצם יודו ליהוה
חסדו ונפלאותיו ל
לבני אדם וירוממוהו בקהל
עם ובמושב זקנים
יהללוהו ישם נהרות למ
למדבר ומצאי מים

מים לצמאון׃ ארץ פרי למ
למלחה מרעת
יושבי בה׃ ישם מדבר לאגם
מים וארץ ציה
למוצאי מים׃ ויושב שם
רעבים ויכוננו עיר
מושב׃ ויזרעו שדות ויטעו
כרמים ויעשו פרי
תבואה׃ ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימע
ימעיטו וימעטו וישחו מע
מעצר רעה ויגון׃
שופך בוז על נדיבים ויתעם
בתהו לא דרך׃ וי
וישגב אביון מעוני וישם
כצאן משפחות׃
יראו ישרים וישמחו וכל
עולה קפצה פיה׃
מי חכם וישמר אלה ויתבו
ויתבוננו חסדי יהוה׃

שיר מזמור לדוד׃ נכון לבי
אלהים אשירה
ואזמרה אף כבודי׃ עורה
הנבל וכנור אעירה
שחר׃ אודך בעמים יהוה׃

ואזמרך בלאמים׃
כי גדול מעל שמים חסדך
ועד שחקים אמ
אמתך׃ רומה על שמים
אלהים ועל כל ה
הארץ כבודך׃ למען יחל
יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך וענני׃ ה
אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם ועמק
סכות אמדד׃ לי
גלעד ולי מנשה ואפרים
מעוז ראשי מי
יהודה מחוקקי׃ מואב י
סיר רחצי על אדום
אשליך נעלי עלי פלשת
אתרועע׃ מי יו
יובלני עיר מבצר מי נחני
עד אדום׃ הלא
אלהים זנחתנו ולא תצא
בצבאותינו׃ הבה אלהים
לנו עזרת מצר ושוא תש
תשועת אדם׃ ה
באלהים נעשה חיל והוא
יבוס צרינו׃

למנצח לדוד מ
מזמור אלהי
תהלתי אל תחרש׃ כי פי
רשע ופי מרמה
עלי פתחו דברו אתי לשון
שקר׃ ודברי שנ
שנאה סבבוני וילחמוני
חנם׃ תחת אהבתי
ישטנוני ואני תפלה׃ וישי
וישימו עלי רעה
תחת טובה ושנאה תחת
אהבתי׃ הפקד
עליו רשע ושטן יעמד על
ימינו׃ בהשפטו
יצא רשע ותפלתו תהיה
לחטאה׃ יהיו ימ
ימיו מעטים פקדתו יקח
אחר׃ יהיו בניו ה
יתומים ואשתו אלמנה׃
ונוע ינועו בניו וש
ושאלו ודרשו מחרבותיהם׃
ינקש נושה לכל
אשר לו ויבזו זרים יגיעו׃
אל יהי לו מושך
חסד ואל יהי חונן ליתומיו׃
יהי אחריתו לה

להכרית בדור אחר ימח
שמם׃ יזכר עון
אבתיו אל יהוה וחטאת
אמו אל תמח׃
יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת
מארץ זכרם׃ יען
אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני
ואביון ונכאה לבב למותת׃
ויאהב קללה ות
ותבואהו ולא חפץ בברכה
ותרחק ממנו׃ וי
וילבש קללה כמדו ותבא
כמים בקרבו וכש
וכשמן בעצמותיו׃ תהי לו
כבגד יעטה ולמזח
תמיד יחגרה׃ זאת פעלת
שטני מאת יהוה
והדברים רע על נפשי׃ ואתה
אדני יהוה אלהים עשה
אתי למען שמך כי טוב
חסדך הצילני׃ כי
עני ואביון אנכי ולבי חלל
בקרבי׃ כצל כנט
כנטותו נהלכתי ננערתי כ
כארבה׃ ברכי כש

מצום ובשרי כחש משמן ׃
ואני הייתי חרפה
להם יראוני יניעון ראשם ׃
עזרני יהוה אלהי
הושיעני כחסדך ׃ וידעו כי
ידך זאת אתה יהוה
עשיתה ׃ יקללו המה ואתה
תברך קמו ויבשו
ועבדך ישמח ׃ ילבשו שטני
כלימה ויעטו כמ
כמעיל בשתם ׃ אודה יהוה
מאד בפי ובתוך
רבים אהללנו ׃ כי יעמד
לימין אביון להוש
להושיע משפטי נפשו ׃

לדוד מזמור נאם
יהוה לאדני שב לימיני
עד אשית איביך
הדם לרגליך ׃ מטה עזך
ישלח יהוה מציון
רדה בקרב איביך ׃ עמך
נדבת ביום חילך
בהדרי קדש מרחם משחר
לך טל ילדתיך ׃
נשבע יהוה ולא ינחם אתה
כהן לעולם על
דברתי מלכי צדק ׃ יהוה
על ימינך מחץ
ביום אפו מלכים ׃ ידין בג
בגוים מלא גויות
מחץ ראש על ארץ רבה ׃
מנחל בדרך יש
ישתה על כן ירים ראש ׃

הללויה אודה
יהוה בכל לבב בסוד ישרים
ועדה ׃ גדלים
מעשי יהוה דרושים לכל
חפציהם ׃ הוד
והדר פעלו וצדקתו עומ
עומדת לעד ׃
זכר עשה לנפלאתיו חנון
ורחום יהוה ׃ טרף
נתן ליראיו יזכר לעולם
בריתו ׃ כח מעש
מעשיו הגיד לעמו לתת
להם נחלת גוים ׃
מעשי ידיו אמת ומש
ומשפט נאמנים
כל פקודיו ׃ סמוכים לעד
לעולם עשוים
באמת וישר ׃ פדות שלח
לעמו צוה לעולם
בריתו קדוש ונורא שמו ׃
ראשית חכמה ׃
יראת יהוה שכל טוב לכל
עשיהם תהלתו
עומדת לעד ׃

הללויה אשרי
איש ירא יהוה במצותיו
חפץ מאד ׃ גבור
בארץ יהיה זרעו דור
ישרים יברך ׃
הון ועשר בביתו וצדקתו
עמדת לעד ׃
זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצד
וצדיק ׃ טוב איש חונן
ומלוה יכלכל
דבריו במשפט ׃ כי לעולם
לא ימוט לזכר
עולם יהיה צדיק ׃ משמו
משמועה רעה
לא יירא נכון לבו בטוח
ביהוה ׃ סמוך לבו לא
יירא עד אשר יראה
בצריו ׃ פזר נתן
לאביונים צדקתו עומדת
לעד קרנו תרום
בכבוד ׃ רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס
תאות רשעים תאבד ׃

הללויה הללו ע
עבדי יהוה הללו את שם
יהוה ׃ יהי שם
יהוה מבורך מעתה ועד
עולם ׃ ממזרח
שמש עד מבואו מהולל
שם יהוה ׃ רם על
כל גוים יהוה על השמים
כבודו ׃ מי כיהוה
אלהינו המגביהי לשבת ׃
המשפילי לראות
בשמים ובארץ ׃ מקימי
מעפר דל מאשפות
ירים אביון ׃ להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי
עמו ׃ מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה
הללויה ׃
בצאת ישראל

ממצרים בית יעקב מעם
לועז ׃ היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו ׃
הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור ׃ ההרים
רקדו כאילים גבעות
כבני צאן ׃ מלפני אדון חולי
ארץ מלפני אלוה
יעקב ׃ ההפכי הצור אגם
מים חלמיש למע
למעינו מים ׃

לא לנו יהוה לא
לנו כי לשמך תן כבוד על
חסדך על אמתך ׃
למה יאמרו הגוים איה
נא אלהיהם ׃ ואו
ואלהינו בשמים כל אשר
חפץ עשה ׃ עצבי
עצביהם כסף וזהב מעשה
ידי אדם ׃ פה להם
ולא ידברו עינים ולא יראו ׃
אזנים להם ולא
ישמעו אף להם ולא יריחון ׃
ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו ולא

מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור ההרים תרקדו כאלים גבעות כבני צאן

להם

יהגו בגרונם ׃ כמו
כמוהם יהיו עשיהם כל
אשר בטח בהם ׃
ישראל בטח ביהוה עזרם
ומגנם הוא ׃ בית
אהרן בטחו ביהוה עזרם
ומגנם הוא ׃ יהוה
זכרנו יברך יברך את בית
אהרן ׃ יברך יראי
יהוה הקטנים עם הגדולים
יוסף יהוה עליכם
עליכם ועל בניכם ׃ ברוכים
אתם ליהוה עשה
שמים וארץ ׃ השמים שמ
שמים ליהוה
והארץ נתן לבני אדם ׃ לא
המתים יהללויה
ולא כל ירדי דומה ׃ ואנ
ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה ׃

אהבתי כי ישמע
יהוה את קולי תחנוני ׃ כי
הטה אזנו לי וב
ובימי אקרא ׃ אפפוני חבלי
מות ומצרי שאו

יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא

שאול מצאוני צרה ויגון
אמצא ׃ ובשם
יהוה אקרא אנה יהוה
מלטה נפשי ׃ ח
חנון יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם ׃ שמר
פתאים יהוה דלותי ולי י
יהושיע ׃ שובי
נפשי למנוחיכי כי יהוה
גמל עליכי ׃ כי
חלצת נפשי ממות את
עיני מן דמעה את
רגלי מדחי ׃ אתהלך לפני
יהוה בארצות
החיים ׃ האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד ׃
אני אמרתי בחפזי כל הא
האדם כזב ׃ מה
אשיב ליהוה כל תגמולוהי
עלי ׃ כוס ישועות
אשא ובשם יהוה אקרא ׃
נדרי ליהוה
אשלם נגדה נא לכל עמו ׃
יקר בעיני יהוה
המותה לחסידיו ׃ אנה
יהוה כי אני ע

עבדך אני עבדך בן אמתך
פתחת למוסרי ׃
לך אזבח זבח תודה ובשם
יהוה אקרא ׃ נדרי
ליהוה אשלם נגדה נא לכל
עמו ׃ בחצרות
בית יהוה בתוככי ירושלים
הללויה ׃ הללו
את יהוה כל גוים שבחוהו ׃
כל האמים ׃ כי גבר
עלינו חסדו ואמת יהוה
לעולם הללויה ׃

הודו ליהוה כי ט
טוב כי לעולם חסדו ׃ יאמר
נא ישראל כי לע
לעולם חסדו ׃ יאמרו נא
בית אהרן כי לע
לעולם חסדו ׃ יאמרו נא
יראי יהוה כי לע
לעולם חסדו ׃ מן המצר
קראתי יה ענני ׃
במרחב יה ׃ יהוה לי לא
אירא מה יעשה
לי אדם ׃ יהוה לי בעזרי
ואני אראה בש

בשנאי׃ טוב לחסות ביהוה
מבטח באדם׃
טוב לחסות ביהוה מבטח
בנדיבים׃ כל גוים
סבבוני בשם יהוה כי אמילם׃
סבוני כדבורים
סבוני גם סבבוני ב בשם יהוה כי אמילם׃
דעכו כאש קוצים בשם
יהוה כי אמילם׃
דחה דחיתני לנפל ויהוה
עזרני׃ עזי וזמרת
יה ויהי לי לישועה׃ קול
רנה וישועה באה
באהלי צדיקים ימין יהוה
עשה חיל׃ ימין
יהוה רוממה ימין יהוה
עשה חיל׃ לא א
אמות כי אחיה ואספר
מעשי יה׃ יסר
יסרני יה ולמות לא נתנני׃
פתחו לי שערי
צדק אבא בם אודה יה׃
זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו׃ אודך
כי עניתני ותהי
לי לישועה׃ אבן מאסו
הבונים היתה

לראש פנה׃ מאת יהוה
היתה זאת היא
נפלאת בעינינו׃ זה היום
עשה יהוה נגילה
ונשמחה בו׃ אנא יהוה
הושיעה נא אנא
יהוה הצליחה נא׃ ברוך
הבא בשם יהוה
ברכנוכם מבית יהוה׃ אל
יהוה ויאר לנו
אסרו חג בעבתים עד
קרנות המזבח׃
אלי אתה ואודך אלהי
ארוממך׃ הודו
ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו׃

אשרי תמימי ד
דרך ההלכים בתורת יהוה׃
אשרי נצרי עדו
עדתיו בכל לב ידרשוהו׃
אף לא פעלו עו
עולה בדרכיו הלכו׃ אתה
צויתה פקדיך
לשמר מאד׃ אחלי יכנו
ד דרכי לשמר

חקיך׃ אז לא אבוש בהי
בהביטי אל כל
מצותיך׃ אודך בישר לבב
בלמדי משפטי
צדקך׃ את חקיך אשמר
אל תעזבני עד
מאד׃ במה יזכה נער את ארחו
לשמר כדברך׃ ד
בכל לבי דרשתיך אל תשגני
ממצותיך׃ בלבי צפנתי
אמרתך למען לא אחטא
לך׃ ברוך אתה
יהוה למדני חקיך׃ בשפתי
ספרתי כל משפטי
פיך׃ בדרך עדותיך ששתי
כעל כל הון׃ בפק
בפקדיך אשיחה ואביטה
ארחתיך׃ בחק
בחקתיך אשתעשע לא
אשכח דבריך׃
גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דבריך׃
גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך׃ גר אנכי
בארץ אל תסתר ממני
מצותיך׃ גרסה

נפשי לתאבה אל משפטיך
בכל עת׃ גערת ד
זדים ארורים השגים ממצ
ממצותיך׃ גל
מעלי חרפה ובוז כי עדתיך — נצרתי׃ גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃ גם עדתיך
שעשעי אנשי ד
עצתי׃ דבקה לעפר נפשי ד
חיני כדברך׃ דרכי
ספרתי ותענני למען חקיך׃ — למדני
דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך׃ דלפה
נפשי מתוגה קימני
כדברך׃ דרך שקר הסר ממ
ממני ותורתך חנני׃
דרך אמונה בחרתי משפטיך
שויתי׃ דבקתי ד
בעדותיך יהוה אל תבישני׃
דרך מצותיך אר
ארוץ כי תרחיב לבי׃ הורני
יהוה דרך חקיך
ואצרנה עקב׃ הבינני וא
ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל לב׃ הדריכני
בנתיב מצותיך
כי בו חפצתי׃ הט לבי אל
עדותיך ואל אל

בצע העבר עיני מראות
שוא בדרכיך חייני
הקם לעבדך אמרתך אשר
ליראתך העבר
חרפתי אשר יגרתי כי מש
משפטיך טובים
הנה תאבתי לפקדיך בצד
בצדקתך חייני
ויבאני חסדך יהוה תשועתך
כאמרתך ואענה
חרפי דבר כי בטחתי בדברך
ואל תצל מפי דבר
אמת עד מאד כי למשפטיך
יחלתי ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד
ואתהלכה ברחבה
כי פקדיך דרשתי ואדברה
בעדתיך נגד מלכים
ולא אבוש ואשתעשע
במצותיך אשר
אהבתי ואשא כפי אל
מצותיך אשר
אהבתי ואשיחה בחקיך
זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתני זאת
נחמתי בעניי כי

אמרתך חיתני זדים
הליצני עד מאד
מתורתך לא נטיתי זכרתי
משפטיך מעולם
יהוה ואתנחם זלעפה
אחזתני מרשעים
עזבי תורתך זמירות היו
לי חקיך בבית
מגורי זכרתי בלילה
שמך יהוה ואש
ואשמרה תורתך זאת
היתה לי כי פק
פקדיך נצרתי חלקי יהוה
אמרתי לשמר
דבריך חליתי פניך בכל
לב חנני כאמרתך
חשבתי דרכי ואשיבה
רגלי אל עדתיך
חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מצותיך
חבלי רשעים עודני תור
תורתך לא שכחתי
חצות לילה אקום להודות
לך על משפטי צ
צדקך חבר אני לכל
אשר יראוך ולש

414

ולשמרי פקודיך חסדך
יהוה מלאה
הארץ חקיך למדני טוב
עשית עם עבדך
יהוה כדברך טוב טעם
ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי טרם
אענה אני שגג
ועתה אמרתך שמרתי
טוב אתה ומטיב
למדני חקיך טפלו עלי
שקר זדים אני
אני בכל לב אצר פקודיך
טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשעתי טוב
לי כי עניתי למען
אלמד חקיך טוב לי תורת
פיך מאלפי זהב
וכסף ידיך עשוני ויכוננוני הבינני
ואלמדה מצותיך
יראיך יראוני וישמחו כי
לדברך יחלתי י
ידעתי יהוה כי צדק מש
משפטיך ואמונה
עניתני יהי נא חסדך
לנחמני כאמרתך

לעבדך יבאוני רחמיך וא
ואחיה כי תורתך
שעשעי יבשו זדים כי
שקר עותוני אני
אשיחה בפקודיך ישובו ל
לי יראיך וידעו ע ויד
עדותיך יהי לבי תמים ב
בחקיך למען לא
אבוש כלתה לתשועתך
נפשי לדברך יחלתי
כלו עיני לאמרתך לאמר
מתי תנחמני כי
הייתי כנאד בקיטור ח
חקיך לא שכחתי
כמה ימי עבדך מתי
תעשה ברדפי מש
משפט כרו לי זדים שיחות
אשר לא כתורתך
כל מצותיך אמונה שקר
רדפוני עזרני כמ
כמעט כלוני בארץ ואני
לא עזבתי פקדיך
כחסדך חייני ואשמרה
עדות פיך לעולם
יהוה דברך נצב בשמים לד
לדר ודר אמונתך

כו׃ כוננת ארץ ותעמד׃
למשפטיך עמדו
היום כי הכל עבדיך׃ לולי
תורתך שעשעי
אז אבדתי בעניי׃ לעולם לא
אשכח פקודיך כי
בם חייתני׃ לך אני הוש
הושיעני כי פקודיך
דרשתי׃ לי קוו רשעים לאב
לאבדני עדותיך
אתבונן׃ לכל תכלה ראיתי
קץ רחבה מצותך
מאד׃ מה אהבתי מ
תורתך כל היום
היא שיחתי׃ מ
מאיבי תחכמני מצותך
כי לעולם היא לי׃ מכל
מלמדי השכלתי כי עדותיך
שיחה לי׃ מזקנים
אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
מכל ארח רע כלאתי
רגלי למען אשמר דברך׃
ממשפטיך לא סרתי
סרתי כי אתה הורתני׃ מה
נמלצו לחכי אמר
אמרתך מדבש לפי׃ מפק

מפקודיך אתבונן
על כן שנאתי כל ארח ש
שקר׃ נר לרגלי
דבריך ואור לנתיבתי׃ נש
נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקך׃ נע
נעניתי עד מאד
יהוה חיני כדברך׃ נדבות
פי רצה נא יהוה
ומשפטיך למדני׃ נפשי ב
בכפי תמיד ותור
ותורתך לא שכחתי׃ נתנו
רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי׃ נחל
נחלתי עדותיך
לעולם כי ששון לבי המה׃
נטיתי לבי לעשות
חקיך לעולם עקב׃ סעפים
שנאתי ותורתך
אהבתי׃ סתרי ומגני אתה
לדברך יחלתי׃
סורו ממני מרעים ואצרה
מצות אלהי׃
סמכני כאמרתך ואחיה
ואל תבישני מש
משברי׃ סעדני ואושעה

ואשעה בחקיך
תמיד׃ סלית כל שוגים מח
מחקיך כי שקר
תרמיתם׃ סמר מפחדך
בשרי וממשפטיך
יראתי׃ עשיתי משפט וצ
וצדק בל תניחני
לעשקי׃ ערב עבדך לטוב
אל יעשקני זדים׃
עיני כלו לישועתך ולאמ
ולאמרת צדקך׃
עשה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני׃ ע
עבדך אני הבינני ואדעה
עדותיך׃ עת לע
לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
על כן אהבתי
מצותיך מזהב ומפז׃ על
כן כל פקודי כל
ישרתי כל ארח שקר שנ
שנאתי׃ פלאות
עדותיך על כן נצרתם
נפשי׃ פתח דבריך
יאיר מבין פתיים׃ פי
פערתי ואשאפה
כי למצותיך יאבתי׃ פנה

סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך׃

אלי וחנני כמשפט
לאהבי שמך׃ פעמי הכן ב
באמרתך ואל
תשלט בי כל און׃ פדני מע
מעשק אדם ואש
ואשמרה פקודיך׃ פניך
האר בעבדך ולמ
ולמדני את חקיך׃ פלגי מים
ירדו עיני על לא
שמרו תורתך׃ צדיק אתה
יהוה וישר משפ
משפטיך׃ צוית צדק עד
עדתיך ואמונה
מאד׃ צמתתני קנאתי כי
שכחו דבריך צרי
צרופה אמרתך מאד ועב
ועבדך אהבה׃ צ
צעיר אנכי ונבזה פקדיך
לא שכחתי׃ צדק
צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת׃ צר ומצוק
מצאוני מצותיך שעשעי׃
צדק עדותיך לע
לעולם הבינני ואחיה׃ קר
קראתי בכל לב
ענני יהוה חקיך אצרה׃

קראתיך הושיעני
ואשמרה עדתיך קדמתי
בנשף ואשועה
לדברך יחלתי קדמו עיני
אשמרות לשיח
באמרתך קולי שמעה
כחסדך יהוה
כמשפטך חייני קרבו רדפי
זמה מתורתך
רחקו קרוב אתה יהוה וכל
מצותיך אמת
קדם ידעתי מעדתיך כי
לעולם יסדתם
ראה עניי וחלצני כי תורתך
לא שכחתי ריבה
ריבי וגאלני לאמרתך ד
חייני רחוק מרע
מרשעים ישועה כי חקיך
לא דרשו רחמיך
רבים יהוה כמשפטיך ד
חייני רבים רדפי
וצרי מעדותיך לא נטיתי
ראיתי בגדים
ואתקוטטה אשר אמרתך
לא שמרו ראה
כי פקודיך אהבתי יהוה

כחסדך חייני
ראש דברך אמת ולעולם
כל משפט צדקך
שרים רדפוני חנם ומדב
ומדברך פחד
לבי שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב
שקר שנאתי ואתעבה
תורתך אהבתי
שבע ביום הללתיך על
משפטי צדקך
שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מכשול
שברתי לישועתך יהוה
ומצותיך עשיתי
שמרה נפשי עדתיך וא
ואהבם מאד
שמרתי פקודיך ועדתיך
כי כל דרכי נגדך
תקרב רנתי לפניך יהוה
כדברך הבינני
תבא תחנתי לפניך כ ד
יהוה כאמרתך
הצילני תבענה שפתי
תהלה כי תלמדני
חקיך תען לשוני ז ד

אמרתך כי כל
מצותיך צדק תהי ידך
לעזרני כי פקודיך
בחרתי תאבתי לישועתך
יהוה ותורתך
שעשעי תחי נפשי ות
ותהללך ומשפ
ומשפטך יעזרני תע
תעיתי כשה
אובד בקש עבדך כי מצ
מ מצותיך לא
שכחתי

שיר המעלות
יהוה בצרתה לי קראתי
ויענני יהוה
הצילה נפשי משפת ש
שקר מלשון ר
רמיה מה יתן לך ומה
יסיף לך לשון ר
רמיה חצי גבור שנונים
עם גחלי רתמים
אויה לי כי גרתי משך
שכנתי עם אהלי
קדר רבת שכנה לה נפ
נפשי עם שונא

שלום אני שלום וכי אד
אדבר המה
למלחמה

שיר המעלות
אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי
עזרי מעם יהוה עשה
שמים וארץ אל
יתן למוט רגלך ואל ינום
שמרך הנה לא
ינום ולא יישן שומר ישראל
יהוה שמרך יהוה
צלך על יד ימינך יומם הש
השמש לא יככה
וירח בלילה יהוה ישמרך
מכל רע ישמר
את נפשך יהוה ישמר
צאתך ובואך
מעתה ועד עולם

שיר המעלות
לדוד שמחתי באמרים
לי בית יהוה נלך
עמדות היו רגלינו בשע
בשעריך ירושלם

ירושלם הבנויה כעיר ש
שחברה לה יחדו׃
ששם עלו שבטים שבטי
יה עדות לישראל
להודות לשם יהוה׃ כי שמ
שמה ישבו כסא
כסאות למשפט לבית דוד׃ [כסאות]
שאלו שלום ירו
ירושלם ישליו אהביך׃
יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך׃ למען
אחי ורעי אדברה
נא שלום בך׃ למען
בית אלהינו [יהוה]
אבקשה טוב לך׃

שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני
הישבי בשמים׃
הנה כעיני עבדים אל יד
אדוניהם כעיני
שפחה אל יד גברתה כן
עינינו אל יהוה
אלהינו עד שיחננו׃ חננו
יהוה חננו כי רב
שבענו בוז׃ רבת שבעה

לה נפשנו הלעג השאננים
הבוז לגאיונים׃

שיר המעלות [לדוד]
לולי יהוה שהיה לנו י
יאמר ישראל׃ [נא]
לולי יהוה שהיה לנו בק
בקום עלינו אדם׃
אזי חיים בלעונו בחרות
אפם בנו׃ אזי ה
המים שטפונו נחלה עבר
על נפשנו׃ אזי
עבר על נפשנו המים
הזידונים׃ ברוך
יהוה שלא נתננו טרף
לשניהם׃ נפשנו
[כצפור] נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו
[בשם] נמלטנו׃ עזרנו בשם יהוה
עשה שמים וארץ׃

שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר ציון
לא ימוט לעולם
ישב׃ ירושלם הרים ס
סביב לה ויהוה

ויהוה סביב לעמו מעתה
ועד עולם׃ כי
לא ינוח שבט הרשע על
גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם׃
הטיבה יהוה לטובים ול
ולישרים בלבותם׃
והמטים עקלקלותם יו
יוליכם יהוה את
פעלי האון שלום על
ישראל׃

שיר המעלות
בשוב יהוה את שיבת
ציון היינו כחל
כחלמים׃ אז ימלא שח
שחוק פינו ולש
ולשוננו רנה אז יאמרו
בגוים הגדיל
יהוה לעשות עם אלה׃
הגדיל יהוה ל
לעשות עמנו היינו שמ
שמחים׃ שובה
[שבותינו] יהוה את שבותנו כאפ
כאפיקים בנגב׃

הזרעים בדמעה ברנה יק
יקצרו׃ הלוך ילך
ובכה נשא משך הזרע בא
יבא ברנה נשא
אלומתיו׃

שיר המעלות
לשלמה אם יהוה לא יבנה
בית שוא עמלו
בוניו בו אם יהוה לא ישמר
עיר שוא שקד
שומר׃ שוא לכם משכימי
קום מאחרי שבת
אכלי לחם העצבים כן
יתן לידידו שנא׃
הנה נחלת יהוה בנים ש
שכר פרי הבטן׃
כחצים ביד גבור כן בני
הנעורים׃ אשרי
הגבר אשר מלא את
אשפתו מהם לא
יבשו כי ידברו את אויבים
בשער׃

שיר המעלות
אשרי כל ירא יהוה

ההלך בדרכיו ׃
יגיע כפיך כי תאכל אשריך
וטוב לך ׃ אשתך
כגפן פוריה בירכתי ביתך
בניך כשתילי זי
תים סביב לשלחנך ׃ הנה
כי כן יבורך גבר
ירא יהוה ׃ יברכך יהוה
מציון וראה בטוב
ירושלם כל ימי חייך ׃
וראה בנים לבניך
שלום על ישראל ׃

שיר המעלות
רבת צררוני מנעורי ׃
יאמר נא ישראל ׃
רבת צררוני מנעורי גם
לא יכלו לי ׃ על
גבי חרשו חרשים האריכו
למענותם ׃ יהוה
צדיק קצץ עבות רשעים ׃
יבשו ויסגו אחור
כל שנאי ציון ׃ יהיו כחציר
גגות שקדמת
שלף יבש ׃ שלא מלא כפו
קוצר וחצנו מעמר ׃

ולא אמרו העברים ברכת
יהוה אליכם
ברכנו אתכם בשם יהוה ׃

שיר המעלות
ממעמקים קראתיך
יהוה ׃ אדני
שמעה בקולי תהיינה
אזניך קשבות
לקול תחנוני ׃ אם עונות
תשמר יה יהוה
מי יעמד ׃ כי עמך הסל
הסליחה למען
תורא ׃ קויתי יהוה קותה
נפשי ולדברו ׃
הוחלתי ׃ נפשי ליהוה
משמרים לבקר
משמרים לבקר ׃ יחל יש
ישראל אל יהוה
כי עם יהוה החסד והרבה
עמו פדות ׃ והוא
יפדה את ישראל מכל
עונותיו ׃

שיר המעלות
לדוד יהוה לא גבה לבי

ולא רמו עיני ולא
הלכתי בגדלות ובנפלאות
ממני ׃ אם לא
שויתי ודוממתי נפשי
כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי ׃ יחל
ישראל אל יהוה
מעתה ועד עולם ׃
שיר המעלות
זכור יהוה לדוד את כל
ענותו ׃ אשר
נשבע ליהוה נדר לאביר
יעקב ׃ אם אבוא
באהל ביתי אם אעלה
על ערש יצועי ׃
אם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה ׃
עד אמצא מקום ליהוה
משכנות לאביר
יעקב ׃ הנה שמענוה
באפרתה מצאנוה
מצאנוה בשדה יער ׃
נבואה למשכנותיו
נשתחוה להדם רגליו ׃
קומה יהוה למנ
למנוחתך אתה וארון עז

עזך ׃ כהניך ילב
ילבשו צדק וחסידיך ירנו
ירננו ׃ בעבור דוד
עבדך אל תשב פני משיחך ׃
נשבע יהוה לדוד
לדוד אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנך אשית
לכסא לך ׃ אם ישמרו בניך ׃
את בריתי ועדתי
זו אלמדם גם בניהם עדי
ישבו לכסא לך ׃
כי בחר יהוה בציון אוה
למושב לו ׃ זאת
מנוחתי עדי עד פה אשב
כי אותיה ׃ צידה
בירך אברך ואביוניה אשביע
לחם ׃ וכהניה אלב
אלביש ישע וחסידיה רנן
ירננו ׃ שם אצמיח
קרן לדוד ערכתי נר למשיחי
למשיחי ׃ אויביו
אלביש בשת ועליו יציץ
נזרו ׃

שיר המעלות
לדוד הנה מה טוב ומה

נעים שבת אחים
גם יחד׃ כשמן הטוב על
הראש ירד על
הזקן זקן אהרן שירד על
פי מדותיו׃ כטל
חרמון שירד על הררי ציון
כי שם צוה יהוה
את הברכה חיים עד השל
השלום׃ העולם

שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה כל עבדי
יהוה העמדים
בבית יהוה בלילות׃ שאו
ידיכם קדש וברכו
את יהוה׃ יברכך יהוה
מציון עשה שמים
וארץ׃

הללו יה הללו את
שם יהוה הללו עבדי יהוה׃
שעמדים בבית
יהוה בחצרות בית אלהינו׃
הללו יה כי טוב
יהוה זמרו לשמו כי נעים׃
כי יעקב בחר לו ד

יה ישראל לסגלתו׃ כי
אני ידעתי כי גדול
יהוה ואדנינו מכל א
אלהים׃ כל אשר
חפץ יהוה עשה בשמים
ובארץ בימים
ובכל תהמות׃ מעלה
נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה מוי
מוציא רוח מא
מאצרותיו׃ שהכה בכורי
מצרים מאדם
עד בהמה׃ שלח אתות
ומפתים בתוככי
מצרים בפרעה ובכל
עבדיו׃ שהכה
גוים רבים והרג מלכים
עצומים׃ לסיחון
מלך האמרי ולעוג מלך
הבשן ולכל
ממלכות כנען׃ ונתן ד
ארצם נחלה נח
נחלה לישראל עמו׃ ד
יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדר ודר׃
כי ידין יהוה

עמו ועל עבדיו יתנחם׃
עצבי הגוים כסף
וזהב מעשה ידי אדם׃
פה להם ולא
ידברו עינים להם ולא
יראו׃ אזנים להם
ולא יאזינו אף אין יש ד
רוח בפיהם׃ כמו
כמוהם יהיו עשיהם כל
אשר בטח בהם׃
בית ישראל ברכו את
יהוה בית אהרן
ברכו את יהוה׃ בית הלוי
ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה׃
ברוך יהוה מציון
שכן ירושלם הללויה׃

הודו ליהוה כי
טוב כי לעולם חסדו׃ הודו
לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו׃ הודו ד
לאדני האדנים
כי לעולם חסדו׃ לעשה
נפלאות גדלות
לבדו כי לעולם חסדו׃ ד

לעשה השמים
בתבונה כי לעולם חסדו׃
לרקע הארץ על
המים כי לעולם חסדו׃ לע
לעשה אורים
גדלים כי לעולם חסדו׃
את השמש למ
לממשלת ביום כי לעולם
חסדו׃ את הירח
וכוכבים לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו׃
למכה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו׃
ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו׃
ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו׃
לגז לגזר ים סוף לגזר
ל לגזרים כי ל
לעולם חסדו׃ והעביר
ישראל בתוכו כי
לעולם חסדו׃ ונער פרעה
וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו׃ למוליך
עמו במדבר כי
לעולם חסדו׃ למכה

מלכים גדולים כי
לעולם חסדו׃ ויהרג מלכים
אדירים כי לעולם
חסדו׃ לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו׃
ולעוג מלך הבשן כי לעולם
חסדו׃ ונתן ארצם
נחלה כי לעולם חסדו׃
נחלה לישראל
עבדו כי לעולם חסדו׃
שבשפלנו זכר
לנו כי לעולם חסדו׃
ויפרקנו מצרינו
כי לעולם חסדו׃ נתן לחם
לכל בשר כי לעולם
חסדו׃ הודו לאל השמים
כי לעולם חסדו׃

על נהרות׃
בבל שם ישבנו גם בכינו
בזכרינו את ציון׃
על ערבים בתוכה תלינו
כנרותינו׃ כי שם
שאלונו שובינו דברי
שיר ותוללינו
שמחה שירו לנו משיר

ציון׃ איך נשיר
את שיר יהוה על אדמת
נכר׃ אם אשכחך
ירושלם תשכח ימיני׃
תדבק לשוני
לחכי אם לא אזכרכי
אם לא אעלה
את ירושלם על ראש
שמחתי׃ זכר
יהוה לבני אדום את יום
ירושלם האמרים
ערו ערו עד היסוד בה׃
בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך את
גמולך שגמלת
לנו׃ אשרי שיאחז ונפץ
את עולליך אל
הסלע׃

לדוד אודך בכל
לבי נגד אלהים אזמרך׃
אשתחוה אל
היכל קדשך ואודה את
שמך על חסדך
ועל אמתך כי הגדלת על
כל שמך אמרתך׃

ביום קראתי ותענני
תרהבני בנפשי
עז׃ יודוך יהוה כל מלכי
ארץ כי שמעו
אמרי פיך׃ וישירו
בדרכי יהוה כי
גדול כבוד יהוה׃ כי רם
יהוה ושפל יראה
וגבה ממרחק ידע׃
אם אלך בקרב
צרה תחייני על אף איבי
תשלח ידך
ותושיעני ימינך׃ יהוה
יגמר בעדי יהוה
חסדך לעולם מעשה ידיך
אל תרף׃

למנצח לדוד
מזמור יהוה חקרתני
ותדע׃ אתה
ידעת שבתי וקומי בנתה
לרעי מרחוק׃
ארחי ורבעי זרית וכל
דרכי הסכנתה׃
כי אין מלה בלשוני הן
יהוה ידעת כלה׃

אחור וקדם צרתני ותשת
עלי כפכה׃ פליאה
דעת ממני נשגבה לא
אוכל לה׃ אנה
אלך מרוחך ואנה מפניך
אברח׃ אם אסק
שמים שם אתה ואציעה
שאול הנך׃ אשא
כנפי שחר אשכנה
באחרית ים׃ גם
שם ידך תנחני ותאחזני
ימינך׃ ואמר אך
חשך ישופני ולילה אור
בעדני׃ גם חשך
לא יחשיך ממך ולילה
כיום יאיר כחשכה
כאורה׃ כי אתה קנית
כליותי תסכני
בבטן אמי׃ אודך על כי
נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי
יודעת מאד׃
לא נכחד עצמי ממך אשר
עשיתי בסתר
רקמתי בתחתיות ארץ׃
גלמי ראו עיניך

ועל ספרך כולם יכתבו ׃
ימים יוצרו ולא
אחד בהם ׃ ולי מה יקרו
רעיך אל מה
עצמו ראשיהם ׃ אספרם
מחול ירבון הק
הקיצתי ועודי עמך ׃ אם
תקטל אלוה רשע
ואנשי דמים סורו מני ׃
אשר יאמרוך
למזמה נשוא לשוא עריך ׃
הלא משנאיך
יהוה אשנא ובתקוממיך
אתקוטט ׃ תכלית
שנאה שנאתים לאויבים
היו לי ׃ חקרני אל
ודע לבבי בחנני ודע שרעפי ׃
וראה אם דרך
עצב בי ונחני בדרך עולם ׃

למנצח מזמור
לדוד ׃ חלצני יהוה מאדם
רע מאיש חמסים
תנצרני ׃ אשר חשבו רעות
בלב כל יום יגורו
מלחמות ׃ שננו לשונם
כמו נחש חמת
עכשוב תחת שפתימו ׃
סלה ׃ שמרני י
יהוה מידי רשע מאיש
חמסים תנצרני
אשר חשבו לדחות פעמי ׃
טמנו גאים פח
לי וחבלים פרשו רשת
ליד מעגל מקש
מקשים שתו לי סלה ׃
אמרתי ליהוה
אלי אתה האזינה יהוה
קול תחנוני ׃ יהוה
אדני עוז ישועתי סכתה
לראשי ביום נשק ׃
אל תתן יהוה מאויי רשע
רשע זממו אל
תפק ירומו סלה ׃ ראש
מסיבי עמל
שפתימו יכסמו ׃ ימוטו
עליהם גחלים
באש יפלם במהמרות
בל יקומו ׃ איש
לשון בל יכון בארץ איש
חמס רע יצודנו
למדחפות ׃ ידעתי כי י

יעשה יהוה דין
עני משפט אביונים ׃ אך
צדיקים יודו
לשמך ישבו ישרים את
פניך ׃

מזמור לדוד
יהוה קראתיך חושה
לי האזינה קולי
בקראי לך ׃ תכון תפלתי
קטרת לפניך
משאת כפי מנחת ערב ׃
ש שיתה יהוה
שמרה לפי נצרה על דל
שפתי ׃ אל תט
לבי לדבר רע להתעולל
עלילות ברשע
את אישים פעלי און וב
ובל אלחם במנ
במנעמיהם ׃ יהלמני צ
צדיק חסד ויוכ
ויוכיחני שמן ראש אל
יני ראשי כי
עוד ותפלתי ברעותיהם ׃
נשמטו בידי ס
סלע שפטיהם ושמעו
אמרי כי נעמו ׃
כמו פלח ובקע בארץ נפזו
נפזרו עצמינו ל
לפי שאול ׃ כי אליך אדני
יהוה עיני בכה
חסיתי אל תער נפשי ׃ ש
שמרני מידי פח
יקשו לי ומקשות פעלי
און ׃ יפלו במכמ
במכמריו רשעים יחד
אנכי עד אעבור ׃

משכיל לדוד
בהיותו במערה תפלה ׃
קולי אל אלהים
אזעק קולי אל אלהים
אתחנן ׃ אשפך
לפניו שיחי צרתי לפניו
אגיד ׃ בהתעטף
עלי רוחי ואתה ידעת
נתיבתי בארח זו
זו אהלך טמנו פח לי ׃ ה
הבט ימין [illegible] וראה ואין לי
מכיר אבד מנוס
ממני אין דורש לנפשי ׃

זעקתי אליך יהוה
אמרתי אתה מחסי חלקי
בארץ החיים ׃ ב
הקשיבה אל רנתי כי ד
דלותי מאד הצי
הצילני מאיבי כי אמצו *[margin: מרדפי]*
ממני ׃ הוציאה
ממסגר נפשי להודות את
שמך בי יכתירו
צדיקים כי תגמל עלי ׃

מזמור לדוד
יהוה שמע תפלתי האזינה
אל תחנוני באמ
באמונתך ענני בצדקתך ׃
ואל תבא במשפט
את עבדך כי לא יצדק
לפניך כל חי ׃ כי
רדף אויב נפשי דכא לארץ
חייתי הושיבני
במחשכים כמתי עולם ׃
ותתעטף עלי רוחי
בתוכי ישת ישתומם
לבי ׃ זכרתי
ימים מקדם הגיתי בכל
פעלך במעשה

ידיך אשוחח ׃ פרשתי
ידי אליך נפשי
בארץ עיפה לך סלה ׃
מהר ענני יהוה
כלתה רוחי אל תסתר
פניך ממני הב
ונמשלתי עם יורדי בור ׃
השמיעני בבקר
חסדך כי בך בטחתי הוד
הודיעני דרך זו
אלך כי אליך נשאתי
נפשי ׃ הצילני
מאיבי יהוה ב אליך
כסיתי ׃ למדני
לעשות רצונך כי אתה
אלהי רוחך
טובה תנחני בארץ מי
מישור ׃ למען
שמך יהוה תחייני בצד
בצדקתך תוציא
מצרה נפשי ׃ ובחסדך
תצמית איבי
והאבדת כל צררי נפשי
[margin: כי] אני עבדך

לדוד ברוך יהוה

צורי המלמד
ידי לקרב אצבעותי למ
למלחמה ׃ חסדי
ומצודתי משגבי ומפל
ומפלטי לי מגני
ובו חסיתי הרודד עמים
תחתי ׃ יהוה מה
אדם ותדעהו בן אנוש
ותחשבהו ׃ אדם
להבל דמה ימיו כצל
עובר ׃ יהוה הט
שמיך ותרד גע בהרים
ויעשנו ׃ ברוק ברק
ותפיצם שלח חציך ות
ותהמם ׃ שלח
ידיך ממרום פצני והצ
והצילני ממים
רבים מיד בני נכר ׃ אשר
פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר ׃
אלהים שיר חדש
אשירה לך בנבל עשור
אזמרה לך ׃ הנותן
תשועה למלכים הפוצה
את דוד עבדו
מחרב רעה ׃ פצני והציל

והצילני מיד בני
נכר אשר פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר ׃
אשר בנינו כנטעים מג
מגדלים בנעוריהם
בנותינו כזוית מחטבות
תבנית היכל ׃ מזו
מזוינו מלאים מפיקים
מזן אל זן צאננו
מאליפות מרבבות בחוצ
בחוצותינו ׃ אלופינו
מסבלים אין פרץ ואין י
יוצאת ואין צוחה
ברחובתינו ׃ אשרי העם
שככה לו אשרי
העם שיהוה אלהיו ׃

תהלה לדוד
ארוממך אלהי המלך
ואברכה שמך
לעולם ועד ׃ בכל יום יב
אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד ׃ גדול
יהוה ומהלל
מאד ולגדלתו אין חקר ׃
דור לדור ישבח

מעשיך וגבורתיך יגידו׃
הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך אשיחה׃
ועזוז נוראותיך
יאמרו וגדלתך אספרנה׃
זכר רב טובך יבי
יביעו וצדקתך ירננו׃
חנון ורחום יהוה
ארך אפים וגדל חסד׃
טוב יהוה לכל
ורחמיו על כל מעשיו׃
יודוך יהוה כל
מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו׃
להודיע לבני ה
האדם גבורתיו וכבוד
הדר מלכותו׃
מלכותך מלכות כל עו
עולמים וממש
וממשלתך בכל דור ודור׃
סומך יהוה לכל
הנופלים וזוקף לכל
הכפופים׃ עיני
כל אליך ישברו ואתה
נותן להם את

אכלם בעתו׃ פותח את
ידיך ומשביע
לכל חי רצון׃ צדיק
יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו׃ קר
קרוב יהוה לכל
קראיו לכל אשר יקרא
יקראהו באמת׃
רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע
ויושיעם׃ שומר יהוה
את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמי
ישמיד׃ תהלת
יהוה ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו
לעולם ועד

הללו יה הללי
נפשי את יהוה׃ אהלל
אהללה את
יהוה בחיי אזמרה
לאלהי בעודי׃
אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין
לו תשועה׃ תצא רוחו

ישוב לאדמתו ביום
ההוא אבדו
עשתנותיו׃ אשרי עז
שאל יעקב
בעזרו שברו על יהוה
אלהיו׃ עושה
שמים וארץ את הים
ואת כל אשר
בם השומר אמת לעולם׃
עשה משפט
לעשוקים נתן לחם לר
לרעבים יהוה
מתיר אסורים׃ יהוה
פקח עורים יהוה
זוקף כפופים יהוה אהב
צדיקים יהוה
שומר את גרים יתום
ואלמנה יעודד
ודרך רשעים יעות׃
ימלך יהוה לע
לעולם אלהיך ציון לדור
ודור הללויה׃

הללויה כי טוב
זמרה אלהינו כי נעים
נאוה תהלה׃

בונה ירושלם יהוה נדחי
ישראל יכנס׃
הרופא לשבורי לב ומחבש
לעצבותם׃ מונה
מספר לכוכבים לכלם
שמות יקרא׃
גדול אדונינו ורב כח לת
לתבונתו אין מ
מספר׃ מעודד ענוים
יהוה משפיל
רשעים עדי ארץ׃ ענו
ליהוה בתודה
זמרו לאלהינו בכנור׃
המכסה שמים
בעבים המכין לארץ
מטר המצמיח
הרים חציר׃ נותן לבהמה
לחמה לבני ערב
אשר יקראו׃ לא בגבורת
הסוס יחפץ ולא
בשוקי האיש ירצה׃
רוצה יהוה את
יראיו את המיחלים
לחסדו׃ שבחי
ירושלם את יהוה הללי
אלהיך ציון׃ כי

חזק בריחי שעריך ברך
בניך בקרבך השם
גבולך שלום חלב חטים
ישביעך השלח
אמרתו ארץ עד מהרה
ירוץ דברו הנתן
שלג כצמר כפור כאפר
יפזר משליך
קרחו כפתים לפני קרתו
מי יעמד ישלח
דברו וימסם ישב רוחו
יזלו מים מגיד
דבריו ליעקב חקיו ומשפ
ומשפטיו לישראל
לא עשה כן לכל גוי ומש
ומשפטים בל
ידעום הללויה

הללויה הללו
את יהוה מן השמים
הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו הללו
הללוהו כל צבאיו
הללוהו שמש וירח ה
הללוהו כל כוכבי
אור הללוהו שמי השמי

השמים והמים אשר מ מעל

השמים יהללו
את שם יהוה כי הוא
צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא
יעבור הללו את יהוה
מן הארץ תנינים
וכל תהמות אש וברד
שלג וקיטור
רוח סערה עשה דברו
ההרים וכל גבע
גבעות עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה
רמש וצפור כנף מלכי
ארץ וכל לאמים
שרים וכל שפטי ארץ
בחורים וגם
בתולות זקנים עם נערים
יהללו את שם
יהוה כי נשגב שמו לב
לבדו הודו על
ארץ ושמים וירם קרן
לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל
עם קרבו הללויה

הללו יה שירו
ליהוה שיר חדש תהלתו
בקהל חסידים
ישמח ישראל בעשיו ב
בני ציון יגילו
במלכם יהללו שמו ב
במחול בתף
וכנור יזמרו לו כי ר
רוצה יהוה
בעמו יפאר ענוים בישו
בישועה יעלזו
חסידים בכבוד ירננו על
משכבותם
רוממות אל בגרונם וחרב
פיפיות בידם
לעשות נקמה בגוים
תוכחות בלאמים
לאסר מלכיהם בזקים
ונכבדיהם בכבלי
ברזל לעשות בהם מש
משפט כתוב
הדר הוא לכל חסידיו ה
הללו יה

הללו יה הללו
אל בקדשו הללוהו בר

ברקיע עזו הללו
הללוהו בגבורתיו הללוהו
כרב גדלו הללו
הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנבל
וכנור הללוהו בתף ומ
ומחול הללוהו
במנים ועוגב הללוהו
בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה
כל הנשמה
תהלל יה
הללויה

לבין

לטוב

לעולם

רשעה